hippocrates congress

8th INTERNATIONAL HIPPOCRATES CONGRESS ON MEDICAL AND HEALTH SCIENCES

4-5 March 2022

ABSTRACT BOOK

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

DRAFT-TASLAK

EDITORS - EDİTÖRLER

Prof. Dr. Hülya ÇİÇEK

Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

ep ORGANİZASYON
PROFESYONEL ÇÖZÜM ORTAĞINIZ

www.hippocratescongress.com

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet Özcan

Editors/ Editörler: Prof. Dr. Hülya ÇİÇEK, Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

ISBN:

Asos Yayınevi

1st Edition / 1.baskı: March/Mart 2022

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:

67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

İnstagram: https://www.instagram.com/asosyayinevi/

Facebook: https://www.facebook.com/asosyayinevi/

Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi

BOARDS - KURULLAR

Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Hülya Çiçek, Gaziantep Üniversitesi, Türkiye

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Ethem Ünal, İstanbul Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Sağlık Uygulama Ve Araştırma Merkezi, Türkiye

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Üniversitesi, ABD

Doç. Dr. Meriç Eraslan, Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Tomasz Niznikowski, Jôzef Pilsudski Üniversitesi, Polonya

Dr. Öğr. Üyesi Canan Demir, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi İsmail Biri, Ankara Özel Koru Hastanesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Reza Behdari, İslamik Azad Üniversitesi, Tahran, Iran

Bilim ve Hakem Kurulu

Prof. Dr. Birnur Akkaya, Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Goran Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer Üniversitesi, Hırvatistan

Prof. Dr. Nuran Ekerbiçer, İzmir Tınaztepe Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Aykut Eliçora Kocaeli Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Esra Ertürk Tekin, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Itır Erkan, İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Kader Aydın, İstanbul Medipol Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Merve Alpay, Düzce Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meryem Kuru Pekcan, Ankara *Dr*. Zekai Tahir Burak Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Mustafa Fevzi Celayir, Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Murat Kiraz Hitit Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mustafa Kemal Avşar, Çukurova Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Neriman Mor, Kafkas Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Recep Öztürk, Ankara Dr. Abdurrahman Yurtaslan Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Sema Polat, Çukurova Üniversitesi. Türkiye

Doç. Dr. Sena Ardıçlı, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Serhat Sirekbasan, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Sevgi Kesici, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Taner Tunç, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Tomasz Niznikowski, Jôzef Pilsudski Üniversitesi, Polonya

Doç. Dr. Türkan Dübüş, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Uğur Kesici, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sultan II. Abdülhamid Han, Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Ümit Arslan, Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Yüksel Dereli Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Yüksel Kurban, Yüksek İhtisas Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Zuhal Uçkun Şahinoğulları, Mersin Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Ahmed Galip Halidi, Muş Alparslan Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Ali Can Bulut Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Altun Baksi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Ayhan Güler, Hakkâri Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Ayşegül Oğlakçı İlhan, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Bercis İmge Uçar, Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Berna Erdal, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Bilsev Demir, Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Gör. Burhan Başaran, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Didem Odabaşı, Ordu Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Elif Pınar Bakır, Dicle Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Eren Öğüt, Bahçeşehir Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Erhan Hüseyin Cömert, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Fatma Kurt Çolak, Sütçü İmam Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Gökçenur Gökçe Kara, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Gökçen Sevilgen, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Gönül Şeyda Seydel, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Gülbahar Erdinç, Karabük Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Hüseyin Fatih Gül, Kafkas Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi İsa Ardahanlı, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Mahmut Özbey, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Uysal, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Meliha Orhon Ergün, Marmara Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Müjgan Gürler, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Naile Esra Saka, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Nur Kaluç, Maltepe Üniversitesi, Türkiye

Dr. Ögr. Üyesi Nuriye Değirmen, Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Pelin Özmen Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Seniyye Ülgen Zengin, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Dr. Öğr. Üyesi, Sultan Mehtap Büyüker, Üsküdar Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Şükran Sevimli Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Tuğrul Ertuğruli Ondokzu Mayıs Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Yıldırım Gültekin, Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye

Uzm. Dr. Ali Bekraki, Trablus Devlet Hastanesi, Lübnan

Uzm. Dr. Neslihan Düzkale, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Uzm. Dr. Özlem Bayraktar Saral, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi/Trabzon, Türkiye

Op. Dr. V. Barış Turhan, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Op. Dr. Serdar Toy, Ağrı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

CONTENTS - İÇİNDEKİLER

BOARDS - KURULLAR III
Düzenleme Kurulu Başkanı III
Düzenleme Kurulu III
Bilim ve Hakem Kurulu III
17β-Estradiol'ün Endotel Hücre Kültürlerinde Asimetrik Dimetilarjinin Üzerine Etkisi 1
A Novel Hypothesis to Explain Why the Prevalence of Behçet Disease Is Highest in Turkey and Other Silk Route Countries 3
Alfa-Naftiltiyoüre ile İndüklenen Plevra Sıvısında ve Kanda Oluşan Oksidatif Süreçlere Melatoninin Etkisi 4
Antitumor Effects of Horsetail Extract in Hepatocellular Cancer Cell Line SNU-449 6
Boswellia Sacra'nın (BS), PANC-1 Hücrelerinde Anti-Proliferatif ve Anti-Kanser Aktiviteleri ... 7
Diş Hekimliği Öğrencilerinde Kadavra Algısı ve Öğrencilerin Anatomi Eğitiminde Kadavra Kullanımına Yönelik Yaklaşımları 9
Diyabetes Mellitus'da HbA1c Seviyelerine Göre Serum Magnezyum Düzeylerindeki Değişim .. 10
Efektör, Naif ve Bellek Hücre Dağılımının Kronik Lenfositik Lösemili Hastalarda İncelenmesi 11
Geçmişten Günümüze Erken Doğum Eyleminin Tarihçesi, Sebepleri ve Mekanizmaları 12
İdrar Kültüründe Üreyen Enterococcus Türleri Dağılımı ve Antibiyotik Direnç Profili:1 Yıllık Süreç 14
İnfertil Erkeklerin Seminal Plazmasında Sialik Asit ve Oksidatif Stres Belirteçlerinin Düzeylerinin Belirlenmesi 16
İnsan Sperminde Ampk Aracılı Enac İnhibisyonunun Kapasitasyon Sürecindeki Rolü 18
Kalsitriolün MCF10A ve MCF-7 Hücre Hatlarındaki Antiproliferatif, Antienflamatuvar, Antitümöral ve Apopitozis Etkilerinin Araştırılması 19
Karpal Tünel Sendromu Olan Hastalarda Etkilenen ve Etkilenmeyen Elde Eklem Pozisyon Hissi ve Kuvvet Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 20
Kekik (Thymus Kotschyanus) Bitkisinde Malondialdehit (MDA) Düzeyi, Glutatyon (GSH) ve Glutatyon S-Transferaz (GST) Enzim Aktivitelerinin Belirlenmesi 21
Nadir Meme Tümörlerinde Bir Marker Adayı: HN1L'nin Rolü 22
Parkinson Hastalığında Beyinde Gözlenen Yapısal Değişiklikler ve Bunların Motor, Algı ve Duyusal Bulgularla İlişkisi 24
Periferik Vestibüler Hipofonksiyona Bağlı Vertigolu Hastalarda Proprioseptif Vestibuler Rehabilitasyonun Denge ve Fonksiyonel Mobilite Üzerine Etkisi 25
Processus Mastoideus Morfometrisi 26
Putative Antitumor Effects of Nigella Sativa Oil in Hepatocellular Cancer Cell Line Snu-449 ... 27
Sağlık Çalışanlarına Uygulanan İki Doz Coronavac Aşısı ve Biontech Aşısı Sonrasında Ölçülen Antikor Düzeyleri 28
Siyabo (Diplotaenia Turcica) Bitkisinde Protein Karbonil (PKO) Düzeyi, Glutatyon Redüktaz (GR) ve Glutatyon S-Transferaz (GST) Enzim Aktivitelerinin Belirlenmesi 30

The Effects of Calcitriol Treatment On the Human Hepatocellular Carcinoma Cell Line HepG2 31

Tıp Fakültesi Öğretim Üyelerine Verilen Eğitim Becerileri Eğitiminin Değerlendirilmesi.....32

Tümör Doku Heterojenitesinin 2DE Proteomik Yaklaşımıyla Gösterilmesi 33

Tumor-Derived Factor VII Promotes Metastasis in Triple Negative Breast Cancer 35

Yağ Yükleme Testi Sonrası Malondialdehit ve Trigliserid Düzeyleri Arasındaki İlişki.....37

3B Baskı ile Üretilen Dijital Protez Kaide Materyalleri: Bir Literatür Derlemesi 39

3D Dijital Dental Plak Ölçümü; Doğruluk ve Güvenilirlik Yöntemi Çalışması 41

Adherence to Maintenance Therapy in Private Practice Patients Treated for Periodontal Diseases 43

Alt Anterior Bölge Tek Diş Eksikliğinin Fiber Alt Yapılı Köprü Protezle Tedavisi.....44

Anb Açısı Düzeltme Yöntemlerinin Karşılaştırılması 45

Anterior Estetiğin Direkt Kompozit Veneerlerle Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu 47

Beyazlatıcı Ağız Çalkalama Solüsyonlarının Renklendirilmiş Nanohibrit Kompozit Rezinin Renk Değişimine ve Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisi 49

Bir Diş Hekimliği Fakültesinde Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Endikasyonlarının İncelenmesi.....51

Bruksizmli Hastalarda Temporomandibular Eklem Rahatsızlıklarının, Algılanan Stres ve Oral Alışkanlıkların Değerlendirilmesi 53

CAD/CAM ile Üretilen İmplant Destekli Sabit Restorasyonlarda İmplant ve Destek Dokulara İletilen Kuvvetlerin Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemi ile İncelenmesi 54

CAD-CAM ile Endokron Vakası.....56

Çekimsiz ve Çekimli Ortodontik Tedavilerin Palatal Alan Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi 58

Çift Taraflı Stiloid Çıkıntı Uzaması ve Çift Taraflı Olarak Dallanması: Olağandışı Bir Olgu Sunumu 59

Çocuk Diş Hekimliğinde Koruyucu Ortodontik Yaklaşımlar: 2 Olgu Sunumu 60

Çocuk Diş Hekimliğinde Rejeneratif Pulpa Tedavisinde Yeni Yaklaşım 62

Çocuklarda Avülsiyon Yaralanmalarında Tedavi Yaklaşımı 64

Çocuklarda Travmatik Dental Yaralanmalara İlişkin Farkındalığın Arttırılmasında Animasyonlu Eğitici Videonun Etkinliği.....66

Çoklu Dişeti Çekilmelerinin Tünel Tekniği ve Subepitelyal Bağ Dokusu Grefti İle Tedavisi: Vaka Raporu.....68

Çürüksüz Servikal Lezyonların Universal Adeziv Sistem ile Uygulanan Kompozit Rezin Restorasyonlar ile Tedavisi: 2 Olgu Sunumu. 70

Dijital İndirekt Bonding Hakkında Bilgi Kaynağı Olarak Youtube Videolarının Değerlendirilmesi.....72

Direkt Restorasyonların Klinik Ömrü ve Yenilenme Nedenlerinin Değerlendirilmesi 73

Diş Hekimlerinin Hastaların Diş Macunu Seçim ve Kullanımlarına Yönelik Tavsiyelerinin Değerlendirilmesi.....75

Diş Hekimlerinin Yaşam Memnuniyeti ve Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi 76

Diş Hekimliği Klinik Staj Öğrencilerinin Çocuk Diş Hekimliği Açısından Genel Bilgi ve Farkındalık Düzeylerinin Değerlendirilmesi 77

Diş Hekimliği Öğrencilerinin Ortodonti Alanında Lisansüstü Uzmanlaşmaya Yönelik Tutumlarının Değerlendirilmesi....78

Diş Hekimliği Pratiğinde Protez Kaidesi Güçlendirme Teknikleri 80

Diş Hekimliği Uzmanlık Sınavı Sonrası Yapılan Ortodonti Uzmanlık Tezlerinin İncelenmesi ...82

Diş Hekimliğinde Uyarılmış Pluripotent Kök Hücreler 83

Dual Cure Rezin Yapıştırıcı Simanların Kimyasal ve Işıkla Polimerizasyonlarının Karşılaştırılması....84

Dudak Damak Yarıklı Bebeklerde Nazoalveoler Şekillendirme, 5 Aylık Z Raporu....85

Elastik Kullanımı İle İlgili Youtube Video Analizi 87

Endodontide Kullanılan Biyomateryallerin (MTA ve Ca(OH)2) mif Üzerine Etkilerinin İncelenmesi....89

Erken Karışık Dişlenme Dönemindeki Dişsel Ön Çapraz Kapanışın Tedavisi: Olgu Serisi 91

Farklı İmplant Materyallerinin Abutment Vidası Üzerinde Oluşan Streslere Etkisinin Sonlu Elemanlar Analizi Yöntemi İle Değerlendirilmesi 93

Farklı Yaşlandırma Yöntemlerinin Protez Astar Malzemelerinin Yüzey Pürüzlülüğü ve Renk Stabilitesine Etkisinin Değerlendirilmesi 94

Gastrit, Peptik Ülser ve Gastroözefageal Reflü Hastalığı Olan Kişilerin Periodontal ve Dental Sağlık Durumlarının Değerlendirilmesi 96

Gömülü Kanin ile İlgili İnstagram Paylaşımlarının Değerlendirilmesi 98

Hamilelerde Ağız-Diş Sağlığı Bilgi Düzeyinin Değerlendirilmesi: Bir Kesitsel Çalışma 100

Hipodonti ve Polidiastema Olgusunun Direkt Kompozit Rezin ile Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu 102

Horizontal Olarak Çok İnce Kemiklerde Aynı Seans İmplant Yerleştirme: Bir Vaka Serisi 104

İltihabi Kök Rezorpsiyonu Nedeni ile Madde Kaybı Çok Olan Bir Dişin Tedavisi: Olgu Sunumu 105

İmplant Destekli Sabit Protez Kullanan Hastalarda Cinsiyet, Protez Türü ve Protez Kullanım Süresinin Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi 106

Invisalign® Tedavileri: Programlanan Diş Hareketlerinde Neredeyiz? 108

Kanal İçi Isıtma İşlemi İle İrrigasyon Aktivasyonunun Kök Kanal Dentin Yüzeyine Etkisinin Dental Mikroskop İle İncelenmesi....110

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine Başvuran Hastalarda Retromolar Foramen Görülme Sıklığı ve Anatomik Yapısı 111

Kardiyovasküler Hastalıkların Dental İmplantların Klinik Başarısına Etkisi 113

Karotis Arter Kalsifikasyonunun Panoromik Radyografi ile Erken Tanısı: Dört Olgu Sunumu 114

Kök Kanal Tedavili Renklenmiş Maksiller Santral Dişlerin Estetik Restoratif Tedavisi: Olgu Sunumu 115

Komplike Kron Kırığının Fiber-Post ve Strip Kron İle Restorasyonu: Bir Olgu Sunumu....117

Komplike Kron Kırığının Parsiyel Pulpotomi ve Reataçman ile Tedavisi: 4 Yıl Takipli Olgu Sunumu 118

Le Fort I Osteotomi Sonrası Üst Dudak Estetiği ve Dinamik Gülümseme ile İlgili Parametrelerin Değerlendirilmesi 120

Maksilla Anterior Bölge Diş Eksikliği Bulunan Hastaların Siman ve Vida Tutuculu İmplant Üstü Kuronlar ile Protetik Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu 122

Maksilla Posterior Bölgede İmplant Çevresi Keratinize Dişeti Eksikliğinin Otojen Serbest Dişeti Grefti İle Ogmentasyonu: Olgu Sunumu 123

Nötral Zone Tekniği ve Defleks Protez Kullanılarak Ektodermal Displazili Çocuk Hastanın Tedavisi: Bir Olgu Sunumu 125

Oral Cerrahi Sonrası Trigeminal Gangliyon Enfeksiyonuyla Gelişen Trigeminal Nevralji: Olgu Raporu 126

Ortodonti Tezlerinde Deney Hayvanlarının Kullanımı 128

Ortodontik Mini Vida Destekli Hızlı Üst Çene Genişletmesi 129

Ortodontik Tedavilerde Mini Vida Komplikasyonları 130

Paranazal Sinüs Anatomisinin, Varyasyonlarının ve Hastalıklarının Diş Hekimliği Açısından Detaylı Olarak Değerlendirilmesi 131

Pedodonti Klinik Stajı Süresince Diş Hekimliği Öğrencilerinin Stres Düzeyinin Değerlendirilmesi 133

Periodontal Hastalıklarda Gargara Seçimi ve Güncel Yaklaşımlar 134

Phase I Treatment With Clear Aligners 135

Ratlarda Oral Ülserlerde Farklı Yara Örtücülerin İyileşme Üzerine Etkilerinin Karşılaştırıldığı Deneysel Bir Çalışma 136

Sarı Kantaron Yağı “hypericum Perforatum"Un Subepitelyal Bağ Dokusu Grefti Ameliyatındaki Etkisi; Vaka Sunumu 138

Şeffaf Plağın Tırnak Yiyen Bireylerde Alışkanlık Kırıcı Aparey Olarak Kullanılması: Olgu Sunumu 140

Stamp Tekniği İle Okluzal Rehabilitasyon-Olgu Raporu 141

Süpernümerer Diş Sebebiyle Sürmesi Gecikmiş Bir Maksiller Santral Dişin Tedavisi: Olgu Sunumu 142

Süt Dişlerinde Farklı Restoratif Materyaller İle Yapılan İnley/onley Restorasyonların Stres Dağılımı 144

Süt ve Genç Daimi Dişlerde Matriks Kullanımı ve Karşılaşılan Sorunların Çözümü 146

Treatment of Gingival Recessions 148

Twin Blok ve Monoblok Tedavisinin Büyüme Çağındaki Hastalarda Kraniyofasiyal Yapılar Üzerine Olan Etkilerinin Değerlendirilmesi 150

Zirkonya ile Güçlendirilmiş Lityum Silikat CAM Seramik Kalınlığının Işıkla Polimerize Rezin Simanın Polimerizasyon Dönüşüm Derecesine Etkisinin Değerlendirilmesi 152

Beslenmenin İmmün Sistem ve Bazı Hastalıklarla İlişkisi 153

Kakule (Elettaria Cardamomum) ve Keten (Linum Usitatissimum) Tohumundan Bazı Antioksidan Enzim Aktivitelerin Belirlenmesi 155

İstanbul İlinde Sağlıklı Hayat Merkezlerinde Verilen Fiziksel Aktivite Danışmanlığı Hizmetlerinden Yararlanma Durumu 156

Esbl ve Karbapenemaz Sıklığının Farklı Kültür Örneklerinde Değerlendirilmesi 157

2018-2020 Yılları Arasında Kayseri İli Bebek Ölümlerinin İncelenmesi 158

3 Primer Kanserli Olgu Sunumu 159

Acute Respiratory Responses to +Gz Acceleration During Centrifuge Training 160

Adolesan Döneminde Polikistik Over Sendromunda Tromboz: Tek Merkez Deneyimi 161

Ani Görme Bozukluğu: Tanıda Bilgisayarlı Tomografi ve Manyetik Rezonans Görüntülemenin Rolü 163

Ankara İl Sağlık Müdürlüğü Çalışanlarında Otizm Spektrum Bozukluğu Farkındalığının Değerlendirilmesi 164

Annelerin Diş Çıkarmaya Atfettikleri Yakınmalar ve Baş Etme Yöntemleri 165

Annenin Demir Depolarıyla Yenidoğan Demir Depolari Arasındaki İlişkinin Araştırılması 166

Antibiyotik İlişkili Psödotrombositopeni, Psödotrombositopeni İçin Amikasin Koruyucu Mu Değil Mi? 167

Aort Darlığı Ciddiyeti ile Prognostik Beslenme İndeksi Arasındaki İlişki. 169

Atipik Yerleşimli Brucella Endokarditi: Nadir Bir Olgu 170

Başvuru Bt Ciddiyet Skoru ile Hastaneye Başvuru Sürecindeki Akut Böbrek Hasarı Öngörülebilir mi? 172

Bitlis İli Tatvan İlçesinde Yaşayan Bireylerin Koronavirüs Aşısı Hakkındaki Bilgi ve Görüşlerinin Belirlenmesi 173

Böbreğin Vasküler Olmayan Konjenital Anatomik Varyasyonları: Multidedektör BT Çalışması 174

Bruksizm İçin Hasta Bilgi Kaynağı Olarak Youtube 176

Cinsel Saldırıda Bulunduğu İddiasıyla Değerlendirilen Çocuk ve Ergenlerin Sosyodemografik Özellikleri 177

Çocuk Yoğun Bakım Ünitesine Kabul Edilen Respiratuvar Distres Sendromu (RDS) Bebeklerde Yüksek Akışlı Nazal Kanül ile Nazal Sürekli Pozitif Hava Yolu Basıncının Karşılaştırılması 179

Çocukluk Çağı Migren Hastalarının Ağrı İle İlişkili Engellilik Halinin ve Atak Anındaki Kognitif Durumunun Değerlendirilmesi 180

COVID-19 Aşısı Sonrası Gelişen Komplikasyonların Radyolojik Bulguları 181

COVID-19 Enfeksiyonu Geçirmiş ve İyileşmiş Hastalarda Ortostatik Hipotansiyon ve Kardiyak Fonksiyonların Değerlendirilmesi 182

COVID-19 Enfeksiyonu ile Karşılaşmak Aşı Karşıtlığı Durumunu Etkiliyor Mu? 183

Covid-19 Enfeksiyonu Sonrası Ortaya Çıkan Çok Nadir Bir Olgu: Bilateral Periferik Fasiyal Sinir Paralizisi 184

COVID-19 Geçiren ve Göğüs Ağrısı Olan, Miyokard Perfüzyon Sintigrafisi Normal Raporlanan Hastaların Bulguları 186

COVID-19 Pandemisi Döneminde Acil Servis Çalışanlarının Psikolojik Durumları 188

COVID-19 Pnömonisi Nedeniyle Yatan Hastaların 24 Haftalık Antikor Düzeylerinin Değerlendirilmesi 190

COVID-19 Pnömonisinde Toraks Bt Bulgularının Yaygınlığı İle Akut Böbrek Hasarı Arasında Bir İlişki Var mı? 191

COVID-19 Pozitif Akut Koroner Sendromlu Hastalarda Akut Dönem Sonlanım ve Kardiyak Fonksiyonların Değerlendirilmesi 192

COVID-19 Servislerinde Kriz Yaratan Bir Durum: Psikiyatrik Bozukluklar Zemininde Tedavi Uyumsuzluğu 193

COVID-19 Sonrası Santral Sinir Sistemi Tutulumu ile Prezente Olan Bir SLE Olgusu 195

COVID-19 ve Pediatrik Pulmoner Hipertansiyon 197

COVID-19 ve Serebrovasküler Hastalıklar 199

Demansı Olmayan Parkinson Hastalarında Hastalık Şiddeti İle Yorgunluk İlişkisinin Değerlendirilmesi 201

Difüz Büyük B Hücreli Lenfomada İnflamatuar Belirteçlerin Prognoza Etkisi 202

Diz Osteoartritinde % 5 Dekstroz Proloterapi Tedavisinin Etkinliği: Pilot Çalışma 203

Endobronşial Ultrasonografi (EBUS) Konulu Yayınların İncelenmesi 205

Endovasküler Girişim Uygulanan Hastalarda Vasküler Erişim Bölgesinin Prosedür Başarısı ve Uzun Süreli Restenoz Üzerindeki Etkisi 207

Erişkin Glioblastoma Multiforme Tanılı Hastalarda Radyoterapi ve Eşzamanlı Temozolomide Sonuçları ve Prognostik Kriterler 208

Evaluation and Comparison of Screening Tools Used in Predicting Prognosis of Elderly Patients in the Emergency Department.....209

F18-FDG PET/CT'DE Parotis Bezinin Primer Dev Malign Melanomu 210

Farklı Obezite Derecelerine Sahip Kadınlarda Beden Kütle İndeksi, Bel Çevresi ve Visseral Yağlanma Düzeylerinin Değerlendirilmesi 212

Gastrointestinal Stromal Tümörlerde Nötrofil Lenfosit ve Platelet Lenfosit Oranlarının Sağkalıma Etkisi 213

Gelişimsel Kalça Displazisi Tanısında Bilgisayarlı Tomografinin Yeri 214

Göz Hastalıkları Polikliniğinden Romatoloji Konsultasyonu İstenilen Hastaların Değerlendirilmesi 215

Graves Hastalığında Tiroid Nodülleri ve Tiroid Kanseri Riski 216

Güncel Bakış Açıları İle Meralgıa Parestetıka Tedavi Seçenekleri.....218

Hastane Çalışanlarımızda 3. Doz COVID-19 Aşı Tercihi.....219

Her2 Pozitif Meme Kanserinde Dual Anti-Her2 Blokaj ile Neoadjuvan Tedavi Deneyimimiz..220

Hipoplastik Korpus Kallozum ve Dismorfik Özellikleri İle de Novo 17q21.31 Mikroduplikasyonu 221

İç Hastalıkları Kliniğine Anemi Nedeniyle Yatırılan Olguların Retrospektif Analizi.....222

İdiopatik İntrakranial Hipertansiyonun Manyetik Rezonans Görüntüleme Bulguları 224

İnferior St-Elevasyonlu Miyokard İnfarktüsü ile Komplike Olan Tip a Aort Diseksiyonu 225

İnternal İliyak Arterin Dallanma Paternleri: BT Anjiyografi Görüntüleme Bulguları 227

İskemik İnmeyi Taklit Eden Ağır Hipoglisemiye Bağlı Bilateral Diffusion-Weighted Imaging Anormalliğinin Gözlendiği Bir Olgu 229

İzole Mitral Anuler Kalsifikasyon ile Gama Glutamil Transferaz Düzeyleri Arasındaki İlişki.231

Kadınlarda İntihara Bağlı Ölüm: Sakarya'da 2017-2021 Yılları Arasında Yapılan Otopsilerden Elde Edilen Bulgular.....233

Karaciğer Sirozlu Hastalarda D Vitamini Düzeyinin Child Pugh Evresi ve Karaciğer Sirozunun Komplikasyonları İle İlişkisi 235

Kardiyak Kateterizasyon Sonrası Gelişen Femoral Psödoanevrizmaların Ultrasonografik Kompresyon Yöntemiyle Kapatma İşlemi Sonrasındaki Kısa ve Orta Dönem Sonuçları.....236

Kardiyak Riskler Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğunda Hastalığa mi, Metilfenidat Tedavisine mi Bağlı? 237

Kifoz Ölçümünde Harrison Posterior Tanjant Yöntemi ve Centroid Yönteminin Güvenilirliği: Cobb Yöntemi ile Bir Karşılaştırma 239

Kist Hidatik Tedavisinde Pair Etkinliği: 185 Hastalık Tek Merkez Çalışması 241

Kist Hidatik Tedavisinde PAIR Etkinliği: 185 Hastalık Tek Merkez Çalışması 243

Koah I Olan Covid-19 Hastalığı Tanılı 2 Doz Biontech Aşılı Hastanın Klinik Seyri: Olgu Sunumu 245

Kolorektal Kanser Hastalarında D Vitamini Düzeylerinin İncelenmesi 246

Kombine Küçük Hücreli Akciğer Karsinomu 247

Konjenital Diyafram Hernisi Olan Yenidoğanların Sistemik İnflamatuar İndekslerinin Değerlendirilmesi 248

Kritik COVID-19 Pnömonisi Olgularında Serum Magnezyum Düzeylerinin Mortalite İle İlişkisi 250

Kronik Migren ile İnsulin Direnci Arasındaki İlişki 251

Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığında Sağ Kalp Fonksiyonlarının Tei İndexi ile Değerlendirilmesi 253

Lateral Epikondilitte Tedaviye Dirençli Vakalarda Alternatif Tedavi Metodları 255

Lateral Kamalı Tabanlığın Diz Eklemindeki Kollateral Bağlar Üzerindeki Etkilerinin Sonlu Elemanlar Yöntemi ile İncelenmesi 256

Madde Kötüye Kullanımı Açısından Amotivasyonel Sendroma Bakış 258

Malatya ve Çevre İllerden Gelen Pcr Testi (+) Olan Hastaların Akciğer Tutulumunun Retrospektif Değerlendirilmesi 259

Malign Biliyer Darlıklarda 8Fve 10F Direnaj Kateterlerinin Etkinliğinin Karşılaştırması 260

Masif Alt Gastrointestinal Kanamalı Adolesan: Juvenil Polip 262

Masif Perikardiyal Efüzyon Nedeniyle Perikardiyosentez İşlemi Yapılan Hastaların Klinik ve Laboratuvar Özellikleri 264

MCF-7 Meme Kanseri Hücre Kültüründe Ribosiklib ve Lapatinib Kombinasyonunun Etkinliği 266

Meme Kanseri Moleküler Subtiplerinin Ultrasonografik, Mamografik ve Patolojik Özelliklerinin Aksiller Lenf Nodu Metastazı ile İlişkisi 267

Meme Kanserli Olgularda Çocukluk Çağı Travmalarının Değerlendirilmesi 268

Mesane Kanserinde Fdg PET/BT'nin Klinik Önemi 269

Migraine in Childhood and Adolescence 270

Nadir Olgu: Düşük Dereceli B Hücreli Lenfoma Tanılı Bir Hastada Gelişen Rituksimab İlişkili Serum Hastalığı 271

Nazal Kemik ve Nazal Piramitin Morfometrik Analizi: Bilgisayarlı Tomografi Çalışması 273

Nefrotik Sendromlu Çocuklarda Mdr–1 Geni Mrna Ekspresyonunun Tedaviye Cevabın Belirlenmesinde Rolü 275

Non-Ketotik Hiperglisemi İle İlişkili Hemikore; Diyabetes Mellitusun Atipik Bir Komplikasyonu 277

Omuz Ekleminde MR Artrografi 278

Orofarenks Kanserli Geriatrik Hastalarda Radyoterapi ile Glutamin Kullanımının Tedavi Devamlılığına Etkisi ve Tedavi Sonuçları 279

Orta Derecede Ca Yüksekliğine Sahip Primer Hiperparatiroidi Tanılı Hastalardaki Anemi Sıklığı 280

Ortoreksiya Nevroza Epidemiyolojisinin Halk Sağlığında Yeri 281

Otozomal Dominant Polikistik Böbrek Hastalarında Tolvaptan Kullanımı: Tek Merkez Deneyimi 282

Pandemi Döneminde Hekim Dışı Sağlık Çalışanlarına Uygulanan COVID-19 Konulu Uzaktan Eğitim Çalışmalarının Değerlendirilmesi 283

Pandeminin İkinci Yılında Covid 19 Yayınlarında Türkiye'nin Durumu 284

Pediatrik Yoğun Bakım Ünitesinde COVID-19 Nedeni ile Kaybedilen Olguların Restrospektif Analizi 286

Portal Ven Trombozu İle Seyreden Kırım Kongo Kanamalı Ateşi (KKKA) Olgusu 287

Prematüre Yenidoğanlarda Doğum Şekline Göre Neonatal Morbidite ve Mortalitenin Değerlendirilmesi 290

Profilaktik Beyin Işınlamasından 29 Yıl Sonra Gelişen Atipik Meninjiyom Vakası: Olgu Sunumu 291

Pulmoner Rehabilitasyonun Covid-19'dan İyileşen Hastalar Üzerindeki Etkileri 293

Raslantısal Atriyal Ekstrasistollerin Atriyal Fibrilasyon ile İlişkisi 295

Renal Kitlelerin Karakterizasyonunda ve Evrelendirilmesinde Dinamik Renal Bilgisayarlı Tomografinin Yeri 296

Senkron Meme ve Akciğer Kanserli Hastanın Tedavisi 297

Serviksin Nadir Görülen Berrak Hücreli Karsinomu: Olgu Sunumu 298

Sigara Kullanımı Epidemiyolojisi, Sigarayı Bırakmanın Belirleyicileri ve Tütünle Mücadelede Sağlık Çalışanlarının Yeri 300

Şikayetsiz Hipertansiyon Tanısı Almış Türk Hasta Populasyonunda Framingham, Score, Procam ve Tekharf Risk Skorlarının 10-Yıllık Kardiyovasküler Hastalık Riskinin Öngörmedeki Yerlerinin Karşılaştırılması 302

Suriyeli Mültecilerde Travma Sonrası Stres Bozukluğu Taraması: Semptomatolojide Cinsiyet Farklılıkları 304

Temporomandibular Eklem Disk Deplasmanında Disk Konfigürasyonunun Değerlendirilmesi 306

Terapötik Aralık Zamanı Uygun Olan ve Olmayan Mekanik Kalp Kapağı Olan Hastaların Demografik Özelliklerinin Karşılaştırılması 308

Tip 2 Diyabetes Mellituslu Hastalarda Losartan ve Perindoprilin Ürik Asit Üzerine Olan Etkilerinin Karşılaştırılması 310

Tıpta Portal Sirozun Sık Ancak Az Bilinen Bir Fiziksel Belirtisi Olarak "Tanyol Belirtisi" 311

Toplumsal Bağışıklık 312

Transkateter Aortik Kapak İmplantasyonu(TAVİ) İşleminde Tek Merkez Deneyimi: Klinik Sonuçlar ve Sağ Kalım Oranları 313

Trifazik Bt Çekim Protokolu ve Hastanemizdeki Karaciğer Kitlesel Lezyonlarının Trifazik BT İle Değerlendirilmesi 315

Türk Toplumunda Karaciğer Fibrozisi Için Elastografi Skorlaması 316

Türkiye'nin Karadeniz Kıyısında Saptanan Alerjik Kontakt Dermatiti Taklit Eden Trunkal Kutanöz Larva Migrans Olgusu 317

Türkiye'de Halk Sağlığı Alanında Sağlık Eğitimi Konusunda Yapılan Tezlerin İncelenmesi ... 318

Türkiye'de Hastane Başvurularında Acil Servislerin Yeri 319

Ürtiker Tanılı Hastalarımızın Klinik Özelliklerinin Değerlendirilmesi 320

Yenidoğan Döneminde Döküntüler ve Etyoloji 321

Yenidoğan Döneminde Kolestaz ve Etyolojileri 322

Yeşil Fasulye Konservesi Tüketimine Bağlı Gelişen Bir Botulizm Olgusu 323

Yoğun Bakımda COVID-19 ve Malignite 325

Yüksek Riskli Hastalarda Kan Gazı Ölçümleri Koroner Anjiyografi Sonrası Kontrast Nefropati Gelişimini Öngörebilir 326

COVID 19 Salgında Uzaktan Destek Programının Ebelik Öğrencilerinin Uzaktan Eğitim Tutumlarına Etkisi 328

Gebelerin Psikolojik İyi Oluş Durumu ile Travmatik Doğum Algısı Arasındaki İlişki 329

Kıymetli Gebelikte Opere Edilmeyen Tiroid Papiller Kanseri Varlığında Gebelik Takibi ve Doğum Sonrası: Olgu Sunumu 331

Perinatal Yas Bakımı Güven Ölçeği'nin Türkçe Uyarlaması: Geçerlilik ve Güvenirlik Çalışması 333

COVID-19 Pandemi Döneminde Sağlık Çalışanlarının Kas İskelet Sistemi Ağrıları, Yorgunluk ve Uyku Kalitesinin İncelenmesi 335

Determination of the Cytotoxic Effects of Antidepressant Drugs (Amitriptyline, Paroxetine, Sertraline and Trazadone) in Human Lung Fibroblast Cells and Their Effects On the Expressions of Suicide Candidate Genes (GRIK2 and Plscr4). 337

Disk Hernisi Olan ve Olmayan Bel Ağrılı Hastalarda Paravertebral Kasların Atrofik Değişiklikleri ve Faset Eklem Dejenerasyonunun Karşılaştırılması ve Ağrı, Semptom Süresi, Kas Enduransı İle İlişkisi 339

Kekemeliği Olan Bireylerde Temporal İşlemleme Becerilerinin İncelenmesi 341

Konjenital Spastik Hemiplejik Serebral Palsili Çocuklarda Ayna Terapisinin Beyin Re-Organizasyonu, Fonksiyonel Motor Gelişim, Günlük Yaşam Aktivite Düzeyi ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi 342

Manuel Tedavinin Kronik Boyun Ağrısı ve Başın Anterior Tilti Olan Bireylerde, Başın Anterior Tilti, Solunum Kas Kuvveti, Boyun Ağrısı ve Fonksiyonu Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Tek Kör Çalışma 344

Manyetik Rezonans Görüntülemesinden Parotis Bezinin Yapay Zeka Kullanılarak Segmentasyonu 345

Polikliniğe Başvuran Lomber Disk Hernisi Hastalarının Davranışsal Özellikleri: Davranışları Etkileyen Faktörler 346

Sağlık Bilimleri Öğrencilerinde COVID-19 ile İlişkili Sağlık Okuryazarlığı Ölçeğinin Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması 348

Sağlık Eğitiminde Mesleki Uygulama ve Mesleki Uygulama Öncesi Eğitimin Önemi 349

Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu'nda İnvaziv Girişimler Eğitiminin Yeterliliği ve Önemi 350

The Protective Effect of Tulbaghia Violacea Extract On Cardiac Damage in Rats in Which the Model of Total Circulatory Arrest Was Applied 351

Üçüncü Basamak Bir Hastanede Meydana Gelen Kesici Delici Alet Yaralanmaları ve Mukoza Maruziyetlerinin Değerlendirilmesi 353

Uzun Süreli Oturmada Farklı Ayak Pozisyonlarının Fonksiyonel Uzanma, Omurga Eğrilikleri ve Pelvik Tilt Üzerine Biyomekanik Etkileri 355

Uzun Süreli Oturmada Farklı Ayak Pozisyonlarının Rahatsızlık Hissi ve Ağırlık Aktarımı Üzerine Etkileri 356

Böbrek Nakli Teklif Listesi Hastalarının Uygunsuzluk Durumlarının Belirlenmesi 357

Cerrahi Hemşirelerinde Duygusal Zeka ile Birlikte Profesyonel Değerlerin, Duygusal Emek Davranışına Yansıması 359

Çevresel Faktörlerin İnfertiliteye Etkileri ve Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarının Önemi ... 360

Gebelik Döneminde Farklı Trimester ve Kategorilerde Sağlıkla İlgili Yaşam Kalitesinin İncelenmesi 361

Hemşirelerin Üriner ve Fekal İnkontinans Konusunda Bilgileri ve İnkontinanslı Bireye Yaklaşım Konusundaki Görüşleri 362

Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Çocukların Beslenme Davranışlarının Annelerin Yaşam Kalitesine Etkisi 363

2015-2020 Yılları Arasında Acil Servise Başvuran Zehirlenme Vakalarının Geriye Dönük İncelenmesi 364

Ellajik Asit, Kurkumin ve Krisinin Akciğer, Karaciğer ve Meme Kanseri Hücre Hatları Üzerindeki Sitotoksik ve Anti-Tümoral Etkilerinin Araştırılması 365

Investigation of İn-Vitro Biological Activities of Phallus İmpudicus Methanol Extract 367

Mirisetin, 18-Beta Glisirretinik Asit ve Hesperidin' Nin L929 Sağlıklı Hücreler ve MCF-7 Meme Kanseri Hücreleri Üzerindeki Antiproliferatif Etkilerinin Araştırılması 368

Radiolabeling and Quality Control Studies of Nab-Paclitaxel With Technetium-99m 370

Topikal Uygulamalar İçin Kitosan Nanopartikleri Entegre Edilmiş Lokal Anestezik Yamalar 371

Akut Ön Çapraz Bağ Yaralanmalarında Eşlik Eden Anterolateral Ligament Hasarları 373

Profesyonel Sporcularda Yaralanmalarının Önlenmesinde Giyilebilir Teknolojilerin Kullanımı 374

Sosyal İzolasyon Günlerinde Kadınlar 376

ın Şiddete Uğrama Durumları ve İlişkili Faktörler 376

The Effect of Cinnamon Supplementation and Aerobic Exercise on Lipid Profile and Serum Chemistry in Obese Women 377

Can Gene Polymorphism Be Important for Side Effects of Xylene in Pathology Laboratory Employees 378

A Successful Nasal Fiberoptic Intubation of a Patient With Severe Ankylosing Spondylitis 379

Akut Apandisit İle İlgili İnternet Sitelerinin Okunabilirlik Düzeylerinin Değerlendirilmesi 380

Oksipital Kemikte Kavernöz Hemanjiom Olgusu 381

Pediatrik Suprakondiler Humerus Kırığında Fleksiyon Deformitesinin Nadir Sebebi; Hipertrofik Spur Oluşumu 382

112 Yaşında Femur Kırığı Nedeniyle Opere Olan Hastada Anestezi Yönetimi 383

2009-2013 Yılları Arasında Taksim-Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Opere Edilen Jinekolojik Malignite Vakalarının Retrospektif Değerlendirilmesi.....385

2019 Clinique Dei'anjou Obezite Merkezinde İlk Defa Bariatrik Cerrahi Geçiren Hastaların Verilerine Göre Clavien -Dindo Sınıflandırması, Fransa.....387

A Rare Form of Bertolotti Syndrome. a Case Report.....389

Acil Serviste Ateşli Silah Yaralanmaları.....390

Adrenal Kaynaklı Lezyonlarda Tek Merkez Deneyimi: Nadir Olgular ve Histomorfolojik Özellikler.....391

Alfa-1 Antitripsin Eksikliği Olan Hastada Anestezi Yönetimi.....392

Alt Ekstremite Derin Ven Trombozunda Medikal Tedavi: Retrospektif Çalışma.....393

Alt İdrar Yolu Semptomlarında Doksazosin Tedavisinin Üreter Jeti Parametreleri ve Paternleri Üzerindeki Etkisi.....394

Bariatrik Cerrahide Stapler Sorunları ve Yönetimi.....396

Basit Akut Apandistin Komplike Akut Apandisite Dönüşmesinde Apendikolitlerin Yeri. Retrospektif Kohart Çalışması.....397

Bir Enterokütan Fistül Olgusu: Nadir ve Zor Vaka Yönetimi.....399

Can Systemic Immune Inflammation Index Predict Lumbar Disk Herniation in Patients With Low Back Pain?.....400

Candy Cane Sendromu Yönetimi.....401

Çekal Volvulus Yönetimi: Bağırsak Tıkanıklığının Nadir Bir Sebebinin İrdelenmesi ve Literatürün Gözden Geçirilmesi.....402

Çocuk Femur Kırıklarının Tedavisinde Kanal İçi Tek Titanyum Elastik Çivinin Etkinliği.....404

Covid-19 Kliniğinde Yatan Hastalarda Oküler Bulgu Oranı: Retrospektif Bir Çalışma.....406

COVID-19 Pandemisinin KBB Kliniğine Başvuran Hasta ve Tanı İnsidansına Etkisi.....408

Covid-19 Pozitif Gebelerin Plasentalarında Saptanan Histopatolojik Bulgular.....409

COVID-19 Tanısında RT-PCR Pozitif Sonuçlarının Bilgisayarlı Tomografi ve Bazı Biyokimyasal Değişkenler Açısından Değerlendirilemsi.....410

Çocuk Suprakondiler Humerus Kırıklarında, İntraop Redüksiyon Kaybını Önlemek ve Cerrahi Süreyi Kısaltmak: Lateralden Ekstra K-Teli.....412

Distal Klavikula Neer Tip II Kırıklarında Minimal Açık Redüksiyon ve Kirschner Teli İle Osteosentezinin Uzun Dönem Sonuçları.....413

Diyabetik Ayak Ülserinde İntralezyonel Epidermal Büyüme Faktörü Amputasyonu Engeller Mi?.....415

Diyabetik Makular Ödemde İntravitreal Triamsinolon Enjeksiyonunun Klinik Sonuçları.....416

Does Posterior Pericardiotomy Reduce the Incidence of New-Onset Atrial Fibrillation After Coronary Artery Bypass Grafting Surgery?.....418

Effect of Proteinuria On Perinatal Outcomes in Pregnant Women With Pregestational Type 2 Diabetes Mellitus.....419

Effects of Prone and Semi-Recumbent Position on Intraabdominal Pressure, Hemodynamics and Alveolar Oxygenation in ALI (Early ARDS) and ARDS Patients.....420

Elektif Sezaryen Seksiyo Girişimlerinde Genel ve Spinal Anestezinin Anne ve Yenidoğan Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması.....421

Endoskopik Endonazal Dakriyosistorinostomi Sonuçlarımız 422

Ensefalosel Vakaları ve Kısa Dönem Sonuçları 424

Evaluation of Delta Neutrophil Index in Hyperemesis Gravidarum.....425

Fakoemülsifikasyon Cerrahisinin Hastaların Görsel Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi.....426

Fetal Over Kisti: Olgu Sunumu.....428

Filloid tümörlerin ve Sellüler Fibroadenomların karakteristik mr Özellikleri 429

Gençlerde Ön Kornea ve Oküler Rezidüel Astigmatizmanın Total Oküler Astigmatizmaya Katkıları.....430

Genel Cerrahinin Elektif Ameliyatlarına COVID-19 Pandemi Sürecinin Etkisi 432

Granülomatöz Lezyonların Klinikopatolojik Verilerinin İncelenmesi, 3 Yıllık Deneyimimiz (2019-2022).....433

Histopatolojik İnceleme Sonrası Tanı Verilen Gut Hastalığı 434

Hyalin Fibromatozis Sendromu: Erişkin Dönemde Tanı Alan Nadir Bir Olgu Sunumu.....436

İnaktif Sars-Cov-2 Aşısı Olan Gebenin Bebeğinin Kord Kanında Antikor Saptanması: Olgu Sunumu 438

Intracranial Aspergilloma mimicking Brain Tumor, A Case Report 440

İntravenöz Rejyonal Anestezide Tramadolün Analjezi Süresine Etkisi 441

Is Chronic Prostatitis Associated With Chronic Rhinosinusitis: A Study Based On "NIH-CPSI" and "SNOT-22" Questionnaires 442

Is Hypertension a Risk Factor for Periprostetic Infection: A Retrospective Study.....443

İstanbulda Yaşayan Suriyeli Mülteci Kadınlarda Hpv Prevelansı, Genotip Dağılımı ve Servikal Sitolojik Anormallik Prevelansı 444

İzole Diz Kıkırdak Defekti Olan Hastalarda Matrikse Emdirilmiş Otolog Kondrosit İmplantasyonu Uygulaması ve Sonuçları: Defekt Oluşum Zamanının İyileşme Üzerine Kısa Dönem Etkisi.....446

Kadın Genital Sistem Kanserlerinde Rezeke Edilen Lenf Nodlarının Lokalizasyonuna Göre Metastaz Tespiti ve Klinik Önemi 448

Kalça Kırığı Nedeniyle Parsiyel Protez Uygulanan Hastalarda Preoperatif Anemi, Ameliyata Kadar Geçen Süre Uzamış Yatış ile İlişkilidir: Tek Merkezli Retrospektif Bir Çalışma 449

Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Doğum Yapan Yenidoğanlarda Doğum Asfiksisi Gelişimine Katkıda Bulunan Faktörler 450

Kardiyak İmplante Edilebilir Elektronik Cihazların Total Sirkülatuar Arrest Yoluyla Cerrahi Tedavisi 452

Keratokonus İle Demodeks Akarı Arasındaki İlişki.....454

Klasik Kaposi Sarkomu: Tek Merkez Deneyimi 456

Kolorektal Kanserlerin Tanısında Tomografi ve Kolonoskopinin Yeri.....457

Kronik Bel Ağrılarında Epidural Enjeksiyonların Önemi 458

Kronik Gastritlerde İntestinal Metaplazi Prevalansı ve İntestinal Metaplazinin Klinik Parametrelerle İlişkisi: 6 Yıllık Analiz.....459

Kronik Venöz Yetmezliği Olan Hastalarda Diz-Kasık Büyük Safen Ven Stripping Sonuçları..460

Laparoskopik Kolesistektomi Sırasında Farkedilemeyen Büyük Damar Yaralanması 461

Laparoskopik Kolesistektomi Sonrası Sürprizler: Rastlantısal Tespit Edilen Safra Kesesi Maligniteleri....462

Laparoskopik Sistoprostatektomi Sırasında Dorsal Ven Kompleksinin Kontrol Altına Alınmasında Damar Mühürleyici İle Sütur Tekniğinin Karşılaştırması....463

Laparoskopik Sleeve Gastrektomide Neredeyiz?....464

Lateral Epikondilit Tedavisinde İki Farklı Ön Kol Breysinin Tedavi Etkinliğinin Karşılaştırılması....465

Literatür Derlemesi Eşliğinde Sunulan Çok Ender Bir Olgu: Meme Kanserinin İnce Barsak ve Çekuma Metastazı....467

Maske Kullanımının Peripapiller Alandaki Etkilerinin Optik Koherens Tomografi Anjiografi OCTA ile Değerlendirilmesi....468

Mason Tip 3 ve 4 Radius Başı Kırıklarında Yapılan Radius Başı Eksizyonunun Klinik Sonuçları....470

Meme Kanserleri Tanısında TRU-CUT Biyopsinin Önemi....472

Memede Kitle Oluşturan Nadir Bir Neoplazi: Dermatofibrosarkom Protuberans....473

Mevsimsel Akut Apandisit Sıklığı....474

Mide Kanserli Olgularda Neoadjuvan Kemoterapinin Anastomoz İyileşmesi Üzerine Etkisi...475

Minimal İnvaziv Yöntemle Özefagus Stromal Tümör Enükleasyonu: Vaka Takdimi....476

Miyotoni Konjenita(Thomsen Hastalığı) Tanılı Olguda Supraklavikular Aksiller Blok Uygulaması....477

Nadir Bir Fournier Gangreni Nedeni: SGLT-2 İnhibitörleri....478

Nadir Bir Olgu: Kanamış Azigos Distal Anterior Serebral Arter Anevrizması....479

Nadir Fetal Neural Tüp Defekti;iniensefali Olgu Sunumu....480

Oküler Acil Bir Durum Olarak Orbital Amfizem Olgusu....482

Ortopedik Cerrahi Geçirmiş Nörolojik Disfonksiyonu Olan Hastalarda Anestezi Yöntemi ile Postoperatif Morbidite ve Mortalite İlişkisinin Retrospektif Olarak İncelenmesi....484

Pandemi Öncesi ve Sonrası Kuru Göz Sıklığı ile Maske Kullanımına Bağlı Kuru Göz Sıklığının Değerlendirilmesi....485

Pankreasın İntraduktal Onkositik Papiller Neoplazmı: Klinik Bir Vaka Çalışması....486

Parsiyel Salpenjektomi Sonrası Aynı Tarafda Recurren Ektopik Gebelik....488

Pediyatrik Hipertolerizm Cerrahisinde Anestezi Yönetimi....489

Plevranın Dev Malign Soliter Fibröz Tümörü Nadir Bir Olgu....490

Postop Birinci Haftada Nüks Görülen Omurga Tutulumlu Multipl Myelom....491

Postsplenektomi Sonrası Gelişen Pnömotoraks Olgusu....493

Prenatal Dönemde Tanı Konan İzole Persiste Sol Süperior Vena Kava: Olgu Sunumu....494

Proflaktik Anibiyotik Seçimi Pilonidal Sinüs Cerrahisinin Komplikasyonlarını Azaltır mı?....495

Psödokyezis Olgu Sunumu....496

Radius Alt Uç Kırıklarından Sonra Gelişen Ekstensör Pollicis Longus Tendon Yaralanmalarının Seyri....497

Rektum Kanseri Tanılı Postop Hastalarımızda Retrospektif İnceleme: Cerrahi ve Onkolojik Tedavilerin Sonuçları, Nüks ve Surveyi Etkileyen Faktörlerin Araştırılması....498

Rekürren Tonsillit Nedeniyle Ameliyat Olan Pediatrik Hastalarda Yeniden Yatış 499

Rino-Orbito-Serebral Mukormikozisli Hastaların Oftalmolojik Açıdan Değerlendirilmesi.....501

Risk Faktörü Taşımayan ve Komplikasyonsuz Küçük Kesili Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sonrası Kistoid Maküla Ödemi Gelişen Gözlerde Tedavi Sonuçlarının Değerlendirilmesi 502

Rutin Poliklinik Şartlarında Diz Eklemi Magnetik Rezonans Görüntüleme Raporları Ne Kadar Güvenilir? 503

Safra Kesesi Adenomyomatozisi Prekanseröz Lezyon Mudur' Ki-67 ve P53 Pozitif Ekspresyonunun Normal Safra Kesesi Dokusu ile Karşılaştırılması 504

Semptomatik Lomber Disk Hernisi Tedavisinde Perkütan Endoskopik Lomber Diskektomi ile Lomber Mikrodiskektomi Karşılaştırması: Meta-Analiz.....506

Septoplasti ve Alt Konka Lateralizasyon Ameliyatı Yapılan Hastaların Sonuçlarının Değerlendirilmesi.....508

Servikste Amelanotik Malign Melanom: Atipik Lokalizasyonda İnsidental Olarak Saptanmış Nadir Bir Olgu Sunumu 510

Sezaryen Doğum Endikasyonları ve Belirleyicileri.....512

Sezaryen Sırasında Muhtemel Amniyotik Sıvı Embolisinde Başarılı Kardiyopulmoner Resüsitasyon.....514

Sigara İle İlişkili İnterstisyel Akciğer Hastalıkları Olgularımızın Klinikopatolojik Özellikleri 516

Skafoid Kaynamama Nedeniyle Spider Plak ile Dört Köşe Artrodez Uygulanan Hastaların Erken Dönem Sonuçları 518

Spinal Anestezi Sonrası Başağrısı ve Nörolojik Komplikasyonların Retrospektif Değerlendirilmesi.....520

Spontan İntraserebral Hematomlarda Cerrahi Deneyimlerimiz 522

Spontan Pnömotorakslı Çocuk Hastaların Değerlendirilmesi.....523

Successful Termination of a Conjoined Twin in the Second Trimester: A Case Report.....524

Suprasellar Epidermoid Kist ve Meningiom Birlikteliği Olgu Sunumu 525

Tek Anastomozlu Gastrik Bypass; Temel İlkelere Uymak Zorunda Mıyız? 526

Tetik Parmak Cerrahisinde Açık ve Perkütan Tekniğin Karşılaştırılması 527

The Effect of Sacroiliac Joint Dislocation Surgery On Incontinence 528

The Role of Cardiopulmonary Exercise Test(VO2max) in Determining Post-Operative Risk of Cardiopulmonary Complications in Patients Operated for Lung Cancer 530

Tiroid Bezinin Kötü Huylu Misafirleri 531

Tiroid İlişkili Oftalmopatili Hastalarda Retina Sinir Lifi, Retina ve Koroidal Kalınlığın Değerlendirilmesi.....532

Tiroid Mikropapiller Karsinomun Tanısında İnce İğne Aspirasyon Biyopsisi Etkin Bir Tanı Yöntemi Midir?.....534

Tiroid Tümörlerinde Metastazı Öngörmede Zıp4, Zo-1 ve Claudin-1'in Rolü 536

Total Kalça Artroplastisi İçin Perikapsüler Sinir Grubu (PENG) Bloğu: Vaka Serisi 538

Trakea Rezeksiyonu Yapılan Hastada Anestezi Deneyimimiz: Olgu Sunumu 540

Traneksemik Asitin Gonartroz Nedeniye Total Diz Artroplastisi Ameliyatı Olan Geriatrik Hastalarda Gizli Kan Kaybı ve Enfeksiyon Üzerine Etkisi 541

Transkateter Aort Kapak Replasmanı (TAVI) Konusunda Bilimsel Yayın Trendleri Üzerine Bir Çalışma.....542

Travamatik Kalp Yaralanmaları: 8 Yıllık Deneyimimiz.....543

Türkiye'nin Kasık Fıtığı Cerrahisinde Dünya Literatürüne Katkısı: Bibliyometrik Bir Çalışma 545

USG ile Yapılan Gkd Taraması Sonrası Kalça Röntgenografisi Çekilmesi Hangi Durumlarda Gereklidir'.....547

Üst Ekstremite Metastazlarının Tedavisi ve Sonuçları.....548

Üst Gastrointestinal Sistem Endoskopisinde Malignite Saptama Oranlarımız ve Lokalizasyon Dağılımları 549

Uyku Apneli Hastada Sedasyon Uygulaması: Bir Olgu Sunumu 550

Veress İğnesi ile İnsüflasyon Esnasında Ortaya Çıkan Komplikasyon.....551

Vertebra Korpusundaki Merminin Menenjit Sonrası İntradural Migrasyonu: Olgu Sunumu .553

Yenidoğanda Göbek Kordonu Düşmesi Sonrası Islak Göbeğe Yaklaşımımız ve Uzun Vade Sonuçlarımız. 554

Yoğun Bakım Ünitemizde Renal Replasman Tedavisi Deneyimlerimiz 556

Yoğun Bakım Ünitesinde Farklı İnsülin Protokolleri İle Glisemik Kontrol Sağlanması 558

Yoğun Bakıma Kabul Edilen Zehirlenme Olgularının Retrospektif Değerlendirilmesi.....560

Comparison of Dienogest Versus Oral Contraceptive Use in the Medical Treatment of Endometriosis With Quality of Life Scale SF-36 Measurements and CA-125/AMH Level; A Cohort Study.....561

Comparison of the Medical Treatment of Endometriosis With CA-125/AMH Level and Visual Analog Scale Measurements: A Cohort Study.....562

Kanin Leismaniasiste Nadir Görülen Nörolojik Tutulum Olgusu 563

Kedi Maksiller Kanin Dişlerinin Kanal Tedavisi ve Monolitik Zirkonya Kron Restorasyonu: Bir Olgu Sunumu 564

Yavru Üç Köpekte Parenteral Gentamisin Uygulamasına Bağlı Gelişen Akut Böbrek Hasarı .566

Presentation ID / Sunum No= 320

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3059-9398

17β-Estradiol'ün Endotel Hücre Kültürlerinde Asimetrik Dimetilarjinin Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Özlem Unay Demirel[1], Prof.Dr. Türkan Yurdun [2], Prof.Dr. Serpil Bilsel[3]

[1]Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya ABD
[2]Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya ABD
[3]Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Toksikoloji ABD

Özet

Östrojenlerin kardiyovasküler sistemdeki olumlu gücü klinik ve epidemiyolojik araştırmalarla ortaya konulmakla birlikte bu olumlu etkinin tüm süreci günümüzde yeni yeni ortaya çıkmaktadır. Östrojenin, akut olduğu kadar kronik olarak da endotelde Nitrik Oksit (NO) sentezinde meydana getirdiği artış çalışmalar sonrasında ortaya konmuştur. NO'in vazodilatör etkisi, kan basıncının belirli bir seviyede tutulmasında olduğu kadar damar tonüsünde de etkilidir. Bunun yanında NO'in olması gereken değerin altında olduğu durumlar pek çok hastalıkta olduğu kadar ateroskleroz patogenezinde de etkisi bulunmaktadır. Son yıllarda yapılan çalışmalar göstermiştir ki endojen olarak sentezlenen metillenmiş bir L-Arjinin olan asimetrik dimetilarjinin (ADMA) NO sentezinin düzenlenmesinde önemli rol almaktadır. NO sentezini engelleyen etmenler konusunda günümüzdeki mevcut bilgi oldukça sınırlıdır. NO sentezini etkileyebilecek düzeyde ADMA endotel hücrelerince yapılmaktadır. Fakat hangi ne tür süreçler ile ADMA seviyeleri üzerinde tken olduğu tam olarak bilinen bir konu değildir. ADMA'nın hiperhomosisteinemide, hiperkolesterolemide, hipertansiyonda ve aterosklerozlu kişilerde artış gösterdiği gözlemlenmiştir. ADMA düzeyinin artmış durumunun bozulmuş endotel bağımlı vazodilatasyonla ilişkisi gözlemlenmiştir. Bununla birlikte ADMA'nın endotel vazodilatör disfonksiyonun bir belirleyicisi olduğuna dair görüşler de mevcuttur. Araştırmamız 17β-Estradiol'ün, endotel hücre kültürlerinde ADMA düzeylerine etkisi üzerinedir. Hücre kültürü medyumlarında L-Arjinin, ADMA, L-Glutamin, L-Glutamat düzeyleri yüksek basınçlı sıvı kromatografisi yöntemi kullanılarak (YBSK) ölçüldü. Bulgularımızda 24 saat boyunca 17β-Estradiol varlığında inkübe edilen endotel hücre kültürlerinde L-Arjinin düzeylerinde belirgin artışın olduğu gözlendi. 17β-Estradiol'ün ayrıca ADMA, L-Glutamat ve L-Glutamin düzeylerinde etkili olduğu ve bunlarda artışa sebep olduğu gözlemlenmiştir. 17β-Estradiol'ün L-Arjinin sentezinde artışa sebep olduğu ve bu mekanizmada L-Glutaminin ve L-Glutamatın da etkisi olabileceği konusu değerlendirilmektedir. Artmış ADMA düzeylerinin de L-Arjinin metabolizmasından kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Sonuç itibari ile endotel hücre kültürlerinde elde edilen L-Arjinin seviyesinin artışı artışı 17β-Estradiol'ün damar sisteminde mevcut koruyucu etkilerinden belli bir bölümünün açıklanmasında kullanılabileceği gibi başka dokulara da referans teşkil edebilir.

Anahtar Kelimeler: Asimetrik Dimetilarjinin, Yüksek Basınçlı Sıvı Kromatografisi, Endotel Hücre Kültürü, Nitrik Oksit

Abstract

Although the positive effect of estrogens in the cardiovascular system was demonstrated by clinical and epidemiological studies, the whole process of this positive effect is emerging today. The increase caused by estrogen in the nitric oxide (NO) synthesis in the endothelium, both acutely and chronically, has been revealed after studies. The vasodilator effect of NO is effective in keeping blood pressure at a certain level as well as in vascular tone. In addition, situations where NO is below the required value have an effect on the pathogenesis of atherosclerosis as well as many diseases. Studies showed that asymmetric dimethylarginine (ADMA) plays an important role in the regulation of NO synthesis. It is not yet known what kind of processes and how ADMA levels are affected. ADMA was observed to increase in hyperhomocysteinemia, hypercholesterolemia, hypertension and atherosclerosis. The relationship of increased ADMA level with impaired endothelium-dependent vasodilation was observed. Our research was on the effect of 17β-Estradiol on ADMA levels in endothelial cell cultures. L-Arginine, ADMA, L-Glutamine, L-Glutamate levels in cell culture media were measured using high pressure liquid chromatography method (HPLC). We observed a significant increase in L-Arginine levels in endothelial cell cultures incubated in the presence of 17β-Estradiol for 24 hours. It was also observed that 17β-Estradiol is also effective in ADMA, L-Glutamate and L-Glutamine levels and causes an increase in them. 17β-Estradiol caused an increase in the synthesis of L-Arginine and that L-Glutamine and L-Glutamate might have an effect on this mechanism. Increased ADMA levels might be related with L-Arginine metabolism. As a result, the increase in the level of L-Arginine obtained in endothelial cell cultures can be used to explain part of protective effects of 17β-Estradiol in the vascular system, and can also be a reference to other issues.

Keywords: Asymmetric Dimethylarginine, High Performance Liquid Chromatography, Endothelial Cell Culture, Nitric Oxide

Presentation ID / Sunum No= 379

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

A Novel Hypothesis to Explain Why the Prevalence of Behçet Disease Is Highest in Turkey and Other Silk Route Countries

Prof.Dr. Parvez I. Haris[1]

[1]*Faculty of Health & Life Sciences, De Montfort University, Leicester, UK*
**Corresponding author: Abidin Temizer*

Abstract

The pathogenesis of Behçet disease remains unknown although it is suggested that exposure to an infectious agent or an environmental antigen triggers an autoimmune response in genetically predisposed people. However, genetic predisposition does not fully explain why the disease is highest in Turkey and the ancient Silk Route countries. Here, detailed analysis of cultural, historical and medical data was conducted to identify environmental factor(s) that may be responsible for Behçet disease. These countries share common cultural habits such as hygiene practices including use of herbal products like rose water and Kolonya (Cologne) that may contain methanol of natural origin or from adulteration. Herbal distillates including rose water and essential oils have been used in Silk Route countries since ancient times. Studies from Iran (herbal distillates) and Turkey (Kolonya) have shown that methanol concentration in some of these products are high. Higher exposure to methanol in Turkey and other Silk Route countries, due to greater use of such products, may cause microbiome dysbiosis, immunotoxicity and other toxic effects leading to Behçet disease. Methanol, on its own or in conjunction with natural compounds from plants, may trigger inflammatory response directly or through dysbiosis of the microbiome. The hypothesis is supported by the fact methanol toxicity shares remarkable similarities with Behçet disease including neurological and ophthalmological effects (vision loss). The FDA (USA) warned the public not to use some brands of hand sanitisers due to contamination with methanol and recommends washing hands with soap and water. On the basis of the theory presented, an increase in the incidence of Behçet disease is predicted in coming years due to greater use of hygiene and herbal medicine products, during the COVID-19 pandemic, some of which may be contaminated with methanol. Research on this topic is needed and preventive steps taken to reduce exposure to methanol.

Keywords: Behçet diesease

Presentation ID / Sunum No= 208

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6990-3337

Alfa-Naftiltiyoüre ile İndüklenen Plevra Sıvısında ve Kanda Oluşan Oksidatif Süreçlere Melatoninin Etkisi

Dr. Mehmet Demir[1], Prof. Dr. Eyüp Altınöz[1]

[1]Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Mehmet Demir*

Özet

Amaç: Plevral efüzyon miktarı pulmoner ödem gelişimi ile yakından ilişkilidir. Alfa-naftiltiyoüre (ANTU) injeksiyonu, sıçanlarda 4 saat içinde plevral efüzyonun maksimum düzeye ulaştığı pulmoner ödem üretmektedir. Bu çalışmanın amacı, pinealektomili ve eksojen MLT uygulanan sıçanlarda gelişen ANTU kaynaklı plevral efüzyon sıvısındaki ve kandaki oksidatif süreçleri araştırmaktı. Gereç ve yöntemler: Çalışmada 70 adet sıçan kullanıldı. Sıçanlar kontrol, sham pinealektomi (PNX), PNX, ANTU (çalışmanın son günü 10 mg/kg dozda ANTU i.p olarak enjekte edildi), ANTU+Melatonin (MLT; 30 gün boyunca i.p. (10 mg/kg) dozda enjekte edildi), PNX+ANTU, PNX+ANTU+MLT olmak üzere 7 gruba ayrıldı. Deney sonunda sıçanların efüzyon sıvıları ve kanları toplandı. Bulgular: ANTU grubunda efüzyon sıvısı GSH seviyelerinde kontrol gruplarına göre anlamlı bir azalma görülürken, MDA seviyelerinde ise kontrol gruplarına göre anlamlı bir artış belirlendi. Öncesinde melatonin verilen ANTU+MLT grubunda ise ANTU grubuna göre efüzyon sıvısı GSH seviyelerinde anlamlı bir artış görülürken MDA seviyelerinde ise anlamlı bir azalma belirlendi. Öncesinde melatonin verilen ANTU+MLT grubunda ise ANTU grubuna göre efüzyon sıvısı TAS seviyelerinde anlamlı bir fark görülmezken TOS ve OSİ seviyelerinde ise ANTU grubuna göre anlamlı bir azalma belirlendi. ANTU verilen grupta kan GSH seviyelerinde kontrol gruplarına göre anlamlı bir azalma görülürken, MDA seviyelerinde ise kontrol gruplarına göre anlamlı bir artış belirlendi. Öncesinde melatonin takviyesi yapılan ANTU+MLT grubunda ise ANTU grubuna göre kan GSH seviyelerinde anlamlı bir artış görülürken MDA seviyelerinde ise anlamlı bir azalma belirlendi. Sonuç: Bu sonuçlar, melatoninin oksidatif stresin inhibisyonu yoluyla sıçanda ANTU'nun neden olduğu pulmoner ödemi iyileştirdiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner Ödem, Pulmoner Efüzyon, Oksidatif Stres

Effect of Melatonin on Oxidative Processes in Pleural Fluid and Blood Induced by Alpha-Naphthylthiourea

Abstract

Aim: The amount of pleural effusion is closely related to the development of pulmonary edema. Injection of alpha-naphthylthiourea (ANTU) produces pulmonary edema in rats in which pleural effusion reaches its maximum within 4 hours. The aim of this study was to investigate the oxidative processes in ANTU-induced pleural effusion fluid and blood in pinealectomy and exogenous MLT-treated rats. Material and methods: 70 rats were used in the study. Rats were divided into 7 groups; control, sham pinealectomy (PNX), PNX, ANTU (antu 10 mg/kg injected ip on the last day of the study), ANTU+Melatonin (MLT; injected ip (10 mg/kg) for 30 days), PNX+ ANTU, PNX+ANTU+MLT. Effusion fluids and blood of rats were collected at the end of the experiment. Results: While a significant decrease was observed in effusion fluid GSH levels in the ANTU group compared to the control groups, a significant increase was observed in MDA levels compared to the control groups. A significant increase was observed in effusion fluid GSH levels in the ANTU+MLT group compared to the ANTU group, while a significant decrease was observed in MDA levels. While there was no significant difference in effusion fluid TAS levels in the ANTU+MLT group compared to the ANTU group, there was a significant decrease in TOS and OSI levels compared to the ANTU group. While a significant decrease was observed in blood GSH levels in the ANTU given group compared to the control groups, a significant increase was observed in MDA levels compared to the control groups. In the ANTU+MLT group, a significant increase was observed in blood GSH levels compared to the ANTU group, while a significant decrease was observed in MDA levels. Conclusions: These results suggest that melatonin ameliorates ANTU-induced pulmonary edema in the rat through inhibition of oxidative stress

Keywords: Pulmonary Edema, Pulmonary Effusion, Oxidative Stress

Presentation ID / Sunum No= 394

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9517-9274

Antitumor Effects of Horsetail Extract in Hepatocellular Cancer Cell Line SNU-449

Asst. Prof. Dr. Ayşe Burçin Uyumlu[1]

[1]*İnönü University*
**Corresponding author: Ayşe Burçin Uyumlu*

Abstract

Aim-Background: Natural products used against cancer are becoming important for treatment. Horsetail (Equisetum arvense) extract (HTE) is used in traditional medicine to treat various diseases such as tuberculosis, kidney disorders and bladder disease. The plant contains alkaloids, phytosterols, saponins, ascorbic acid, silicic acid, tannin, and triterpenoids. The role of HTE as an antitumor agent in high-grade hepatocellular cancer is unknown. The aim of the present study is to evaluate the antineoplastic efficacy of HTE in HCC cell line SNU-449. Materials and methods: Commercial plant extracts (Solgar-U.S.A) obtained from Equisetum arvense were used. To evaluate the antiproliferative and antimetastatic effects of HTE in HCC, cell viability (MTT) assay was performed at 24, 48, and 72nd hour intervals and at seven different concentrations (between 7.81-500 ppm) of HTE. The minimum effective concentration on cell viability was chosen and later three procedures were performed at the designated dose at 24th hour of exposure to HTE. In addition to MTT assay, colony formation, wound healing assays, and western blotting for Caspase-3 and Cleaved Caspase-3 were performed. Results: MTT assay showed that 326 ppm at 24 hours was the effective minimum dose. Absorbance in 326 ppm and HTE-treated and untreated groups were 0.316 (0.234-0.388) and 0.615 (0.481-0.759); respectively. Colony formation assay showed that there was a significant difference between HTE -treated and untreated cells (46,9% surviving fraction relative to control). Wound closure rate was 43,4% in HTE -treated cells at 24th hour. Normalized volume ratios for Caspase-3 were 53222328 and 7948593 in HTE -treated and control cells, respectively. Normalized volume ratios for Cleaved Caspase-3 were 707454 and 596409 in HTE -treated and control cells, respectively. Conclusions: Our study revealed that HTE possessed an antiproliferative and antimetastatic effects against SNU-449 cells. Further study of the mechanism of action of HTE is needed.

Keywords: Horsetail, Antimetastatic Treatment, Antiproliferative Effects, Hepatocellular Cancer, SNU-449 Cell Line

Presentation ID / Sunum No= 214

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5355-4654

Boswellia Sacra'nın (BS), PANC-1 Hücrelerinde Anti-Proliferatif ve Anti-Kanser Aktiviteleri

Asst. Prof. Dr. Ergül Mutlu Altundağ[1], Assoc. Prof. Dr. Eda Becer[2]

[1]Doğu Akdeniz Üniversitesi
[2]Yakın Doğu Üniversitesi
**Corresponding author: Ergül MUTLU ALTUNDAĞ*

Özet

Boswellia sacra (BS), Boswellia türü ağaçlarından biridir ve Yemen, Umman ve Somali'ye özgüdür. Sakız reçinesinin damıtılmasıyla hazırlanan BS esansiyel yağının ayrıca anti-kanser, pro-apoptotik ve antioksidan aktiviteleri olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmanın amacı, PANC-1 hücrelerinde anti-proliferatif ve anti-kanser aktiviteleri belirlemektir. Ayrıca bu çalışmada, BS esansiyel yağının antioksidan ve anti-inflamatuar aktivitelerini araştırmayı amaçladık. Uçucu yağ, GC-MS ile analiz edildi. Sitotoksisite, MTT testi ile değerlendirildi. BS uçucu yağının anti-kanser aktivitesi, STAT-3, IHH, β-katenin, CD133 ve Ki-67'ye karşı antikorlar kullanılarak immünositokimya ile araştırıldı. BS uçucu yağının antioksidan aktivitesi DPPH yöntemi ile belirlendi. Uçucu yağda 41 bileşik tespit edildi. BS uçucu yağının IC50 değeri PANC-1 hücrelerinde 130 µg/mL olarak bulundu. Ki-67 immünoreaktivitesi, BS esansiyel yağı ile muamele edilmiş PANC-1 hücrelerinde önemli ölçüde azaldı. STAT-3 ve β-katenin immünoreaktiviteleri, BS uçucu yağ ile muamele edilmiş PANC-1 hücrelerinde önemli ölçüde arttı. Ayrıca, BS esansiyel yağı güçlü bir antioksidan aktivite gösterdi. Böylece BS esansiyel yağının, PANC-1 hücrelerinde STAT-3 yolu ile antioksidan genleri aktive edebileceği sonucuna vardık. Terapötik bir ajan olarak BS esansiyel yağının güvenliğini ve etkinliğini değerlendirmek için in vitro ve in vivo deneylere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Boswellia Sacra (BS), Anti-Proliferatif, Anti-Kanser, PANC-1 Hücreleri

Anti-Proliferative and Anti-Cancer Activities of Boswellia Sacra (BS) in PANC-1 Cells

Abstract

Boswellia sacra (BS) is one of the Boswellia species trees and is native to Yemen, Oman, and Somalia. Essential oil of BS prepared by distillation of the gum resin and also has been shown to have anti-cancer, pro-apoptotic, and antioxidant activities. The objective of this study was to determine the anti-proliferative and anti-cancer activities in PANC-1 cells. Also, in this study, we aimed to investigate the antioxidant and anti-inflammatory activities of BS essential oil. The essential oil was analyzed by GC-MS. Cytotoxicity was evaluated with an MTT assay. Anti-cancer activity of BS essential oil was investigated by immunocytochemistry using antibodies against STAT-3, IHH, β-catenin, CD133, and Ki-67. The antioxidant activity of BS essential oil was determined with the DPPH method. 41

compounds were identified in the essential oil. The IC50 value of BS essential oil was found as 130 µg/mL in PANC-1 cells. Ki-67 immunoreactivity was significantly decreased in BS essential oil-treated PANC-1 cells. STAT-3 and β-catenin immunoreactivities significantly increased in BS essential oil-treated PANC-1 cells. Also, BS essential oil was showed strong antioxidant activity. In this way, we conclude that BS essential oil may be activated antioxidant genes by the STAT-3 pathway in PANC-1 cells. Future in vitro and in vivo experiments are needed to evaluate the safety and efficacy of BS essential oil as a therapeutic agent.

Keywords: Boswellia Sacra (BS), Anti-Proliferatif, Anti-canser, PANC-1 cells

Presentation ID / Sunum No= 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0633-9542

Diş Hekimliği Öğrencilerinde Kadavra Algısı ve Öğrencilerin Anatomi Eğitiminde Kadavra Kullanımına Yönelik Yaklaşımları

Asst. Prof. Dr. Abdülkadir Bilir[1]

[1]*Afyonkarahisar Health Scences University*

Özet

Amaç: Diş hekimliği öğrencilerinin kadavra karşı tutumlarının ve anatomi eğitiminde kadavra kullanımına yönelik yaklaşımlarının belirlenmesi amaçlanmaktadır. Yöntem: Anket çalışması türünde planlanan bu çalışma Diş Hekimliği Fakültesi 3. sınıf öğrencilerine uygulandı ve çalışmaya 46 öğrenci katıldı. Veri toplama formunda kadavra algısı ve öğrencilerin anatomi eğitiminde kadavra kullanımına yönelik yaklaşımlarını eğitimsel ve etik tutum çerçevesinde belirlemeye yönelik 12 ifade ve duygusal durumu belirleyici bir ifade yer almaktadır. 12 ifade için 5'li Likert skalası kullanıldı. İfadelerde "Kesinlikle katılmıyorum, katılmıyorum, karasızım, katılıyorum, kesinlikle katılıyorum" şeklinde cevap seçenekleri sunuldu. İfadeler puanlanırken benimsenme derecesine göre 1'den 5'e kadar puan verildi. En son ifadede psikiyatri uzmanlarının danışmanlığında belirlenen 7 farklı duygusal duruma yer verildi. Bulgular: Anket verileri analiz edildiğinde katılımcıların büyük çoğunluğu "İnsan değerli bir varlıktır. Bu nedenle insan hem hayattayken hem de öldükten sonra insan vücuduna değer ve saygı gösterilmelidir." ifadesi ile "Ölü insan bedeninin eğitim dışı amaçlarla halka açık alanlarda sergilenmesi, kadavra bağışını olumsuz yönde etkiler." ifadesini benimserken, "Her ne amaçla olursa olsun, ölü bir kişinin bedeni üzerinde eğitim yapılmamalıdır." ifadesine ise katılmamaktadırlar. Sonuç: Diş Hekimliği öğrencileri, anatomi eğitiminde kadavraya insani yönü ve ahlaki değerleri açısından saygı duymakta ve eğitime katkı sağlaması açısından ona özel bir değer atfetmektedir. Etik sınırlar dahilinde kadavra üzerinde yapılan mesleki yetkinliklerin merak uyandırıcı bir tecrübe olduğunu ve kadavranın bir eğitim materyali olarak görülmesinin gerekliliğini de belirtmektedirler.

Anahtar Kelimeler: Anatomi, Diş Hekimliği Öğrencileri, Kadavra, Öğrenci Algısı

Presentation ID / Sunum No= 117

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3876-8376

Diyabetes Mellitus'da HbA1c Seviyelerine Göre Serum Magnezyum Düzeylerindeki Değişim

Asst. Prof. Dr. Ayşe Arslan[1]

[1]*Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Özet

Giriş ve amaç Diyabetes mellitus (DM), insülin eksikliği veya işlev bozukluğunun neden olduğu kronik, metabolik bir hastalıktır. HbA1c glisemik kontrolü gösteren en önemli laboratuvar parametresidir ve son 2-3 aylık bir süre boyunca ortalama kan glukoz düzeyleri konusunda bilgi verir. Magnezyum, insülinin salgılanması ve aktivitesinin düzenlenmesine katkıda bulunarak kan glukoz seviyesinin düzenlenmesinde rol oynayan önemli bir elementtir. Bu çalışmanın amacı, tip II diabetes mellitusta serum magnezyum düzeyini ve magnezyum düzeyinin HbA1c ile ilişkisini ölçmektir. Gereç ve Yöntem Çalışmamıza, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Dursun Odabaşı hastanesi, endokrinoloji polikliniğinde ayaktan takibi yapılan, daha önce (en az 1 yıl) tip II DM tanısı almış hastalar dahil edildi. Bu amaçla 26 erkek, 26 kadın olmak üzere toplam 52 tip II DM' li hastanın tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Bulgular Hastalar, HbA1c düzeylerine göre 6-8; 8-10 ve 10-12 olmak üzere 3 gruba ayrıldı. Hastaların tamamında serum Mg düzeyi normal sınırlar içinde bulundu (1.77 ± 0.36). Mg ortalamaları bakımından, HbA1c'nin üç düzeyi arasındaki fark ise istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0.05$). HbA1c düzeyi 6-8 olan grubun Mg ortalaması 1.92 mg/dl, HbA1c düzeyi 8-10 olan grubun Mg ortalaması 1.71 mg/dl ve 10-12 olan grubun Mg ortalaması ise 1.55 mg/dl olarak saptandı. Buna göre, HbA1c düzeyi 6-8 olan grubun Mg ortalaması ile, 10-12 olan grubun Mg ortalaması arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0.05$). Hastaların kan glukoz düzeyi 167.67± 66.96, HbA1c düzeyi ise ortalama 8.32±1.56 olarak saptandı. Mg düzeyi ve HbA1c değişkenleri arasındaki pearson korelasyon analizi sonuçlarına, göre serum Mg düzeyleri ile HbA1c arasında negatif yönde anlamlı korelasyon olduğu saptandı. ($r=-0,361$, $p<0,01$). Ayrıca HbA1c düzeyi ve kilo değeri arasında pozitif yönde anlamlı korelasyon saptandı ($r=0,282$, $p<0,05$). Sonuç: Tip II diyabetes mellitus hastalarında serum magnezyum seviyelerinin normal sınırlar içinde olduğu, serum magnezyum düzeyleri ile HbA1c arasında ise negatif yönde anlamlı korelasyon olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Tip II Diyabet, HbA1c, Magnezyum

Presentation ID / Sunum No= 194

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5279-0855

Efektör, Naif ve Bellek Hücre Dağılımının Kronik Lenfositik Lösemili Hastalarda İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Metin Yusuf Gelmez[1], Prof.Dr. Melih Aktan[2]

[1]İstanbul Üniversitesi, Aziz Sancar Deneysel Tıp Araştırma Enstitüsü, İmmünoloji Anabilim Dalı
[2]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Hematoloji Bilim Dalı
**Corresponding author: Metin Yusuf gelmez*

Özet

AMAÇ: Kronik lenfositik lösemi (KLL), olgun B lenfositlerin malign dönüşümünden kaynaklanan ve erişkinlerde en sık görülen lösemi tipidir. KLL, CD5+CD19+ hücrelerin kan ve kemik iliğinde birikmesi ile karakterizedir. CD8+ sitotoksik T lenfositler, NK hücreleri ile birlikte tümör hücrelerinin lizisinde görevli öncelikli hücre grubudur. CD4+ yardımcı T lenfositler ise çeşitli sitokinler salgılayarak anti-tümör görev üstlenmektedir. Tümör mikro çevresinde, T lenfositler sürekli antijen maruziyeti nedeniyle işlevselliğini kaybederek exhausted T lenfositlere farklılaşır. Çalışmamızda KLL'li olgularda özellikle uzun süreli antijenik maruziyet sonrası tümör hücrelerine yanıt veren efektör, bellek ve exhausted CD8 ve CD4 T lenfositleri ve B-KLL hücrelerin immünfenotipik özellikleri araştırılmıştır. YÖNTEM: KLL tanısı almış 13 hasta ve 7 sağlıklı bireyden elde edilen heparinli kan örneklerinden ficoll kullanılarak periferik kan mononükleer hücreler izole edildi. Hücreler T lenfosit alt grup analizleri için; anti-CD3 AlxF700, -CD4 APC, -CD8 APC.CY7, -CD45RA FITC, -CCR7 PE, -CD31 PECY7 ve B-KLL analizleri için; anti-CD5 PE-Cy7, CD19 APC, CD27, PE-Cy7, CD38 AlxF700, IgD FITC, monoklonal antikorları anti-CD5, anti-BATF, anti-CD19, anti-CXCR5, anti-CD3 ve anti-CD4 antikorları ile boyandı. Örnekler, akan hücre ölçer yöntemi ile analiz edilmiştir. BULGULAR: Sağlıklı bireylerle karşılaştırıldığında KLL'li olgularda T hücreleri içinde düşük CD4+ hücre oranlarının azaldığı ($p=0.01$), buna karşın CD8+ hücre oranlarının arttığı ($p=0.03$) saptanmıştır ($p= 0.05$). KLL'li hastalarda hem CD4+ hem de CD8+ T hücreler içinde naif hücre oranlarının azaldığı (sırasıyla; $p=0.007$ ve $p=0.001$), efektör hücrelerin ise arttığı (sırasıyla; $p=0.02$ ve $p=0.001$) saptanmıştır. Hastalarda switched B oranları artarken ($p=0.03$), naif B oranları ise düşük olarak ($p=0.0004$) bulunmuştur. Hastalarda plazma hücre oranlarının sağlıklı kontrollere göre azaldığı gözlenmiştir ($p=0.02$). SONUÇ: Tümör hücrelerinin lizisinde primer rolü olan CD8+ T hücrelerinin ve immün yanıtların düzenlenmesini sağlayan CD4+ T hücrelerinin efektör hücre fenotipinde olduğu görülmektedir. Uzun süreli antijenik maruziyet sonrası T hücreleri exhausted hücrelere dönerken, KLL'li hastalarda bu hücre oranlarının değişmediği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: KLL, Efektör Hücre, Bellek Hücre

Presentation ID / Sunum No= 112

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2860-5592

Geçmişten Günümüze Erken Doğum Eyleminin Tarihçesi, Sebepleri ve Mekanizmaları

Asst. Prof. Dr. Sema Avcı[1]

[1]*Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Erken doğum, gelişmiş ve gelişmekte olan birçok toplumun hala ortak sorunlarından biridir. Bugün bu alandaki ilerleme düzeyimizi ve bu noktaya nasıl geldiğimizi anlamak için geçmişten bugüne neler yaptığımıza bakmak iyi bir göstergedir. Özellikle eski zamanlarda, erken doğum eyleminin nasıl ele alındığını araştırmak ilgi çekicidir. Eski Yunanlılar, doğum sırasında karşılaşılan, erken doğum, gebelik yaşına göre küçük bebekler, ikiz gebelik, vajinal doğum yapamama gibi olağandışı durumlar ile karşı karşıya geldiklerinde acil sezaryen dediğimiz şeyi uyguladılar. Akdeniz dünyasının ilk neonatoloğu olarak gösterilen Chiron, kayıtlara ilk geçen sezaryen ile dünyaya gelen erken doğmuş bir bebeği tedavi etti. Efsaneye göre o erken doğmuş bebek, ünlü asası ile tanınan Asklepios'du. Asklepios'un Asası, antik Greko-Romen şifa tanrısı tarafından kullanılan tek yılan dolanmış bir çubuktur ve geleneksel olarak bilimsel tıbbın sembolü olarak bilinir. Oniki Adalar'daki Astypalaia'daki Kylindra mezarlığında, şimdiye kadar 2.400'den fazla bebek mezarı ortaya çıkarılmıştır. Çoğu perinatal olarak ölen yada prematüre olan ve bazıları ise doğumdan sonra birkaç ay hayatta kalan bebeklerdi. Prematüre bebeklerin tedavi edilebileceği fikri yaklaşık 19. yüzyılın ikinci yarısında ortaya çıkmıştır. Geçmiş 25 yılda, aşırı erken doğmuş bebeklerin doğumhanede bakımı, kayıtsızlık politikasının terk edilerek giderek daha agresif bir bakım desteğinin sunulması sürecine dönüşmüştür. Bu durum bu bebeklerin sağ kalımını son yıllarda önemli ölçüde iyileşmiştir. Ancak alınan önlemler doğum sonrası dönemi de kapsamakta olup, erken doğumun önlenmesi ve oluşum mekanizmasının aydınlatılmasına yönelik çalışmalar halen son derece önemlidir. Literatürde yer alan erken doğum sebepleri maternal enfeksiyonlar, hormonal problemler, epigenetik faktörler, psikolojik etkenler ve çeşitli yetmezliklere bağlansa da, tarihsel sürece bakıldığında belki de erken doğumla ilişkilendirilen nedenler geçmişten günümüze pek değişmemiş, sadece bu nedenleri açıklama gücümüz değişmişti. Ancak her şeyin ötesinde; erken doğan bebeklerin hayata tutunma oranlarını değiştiren şey, tüm bunları açıklama gücümüzden de çok, bu bebekleri algılama şeklimizdi.

Anahtar Kelimeler: Geçmişten Günümüze Erken Doğum Eyleminin Tarihçesi, Sebepleri ve Mekanizmaları

Abstract

Premature birth is still one of the common problems of many developed and developing societies. To understand our progress in this area today and how we got to this point, it is a good indicator to look at what we have done from the past to the present. It is interesting to explore how preterm labor was handled, especially in ancient times. The ancient Greeks performed what we call an emergency cesarean section when faced with unusual situations such as premature birth, babies small for gestational age, inability to have a vaginal birth. Shown as the first neonatologist of the Mediterranean world, Chiron treated a preterm baby born by cesarean section, which was the first recorded. Legend has it that that premature baby was Asklepios, known for his famous staff. The Staff of Asclepius is a single snake-entwined stick used by the ancient god of healing and is traditionally known as a symbol of scientific medicine. More than 2400 baby burials have been unearthed so far at the Kylindra cemetery. Most were babies who died perinatally or were premature. In the last 25 years, delivery room care of premature babies has evolved into increasingly aggressive care support. This has significantly improved the survival of these babies in recent years. However, the precautions taken cover the postpartum period as well, and studies to prevent preterm birth and to elucidate its formation mechanism are still extremely important. Although the causes of preterm birth in the literature are attributed to maternal infections, hormonal problems, epigenetic factors, psychological factors, and various deficiencies, perhaps the reasons associated with preterm birth have not changed much from the past to the present. What changed the survival rates of preterm babies was the way we perceived these babies, rather than our power to explain all this.

Keywords: History, Causes, and Mechanisms of Preterm Birth From Past to Present

Presentation ID / Sunum No= 1

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1626-5172

İdrar Kültüründe Üreyen Enterococcus Türleri Dağılımı ve Antibiyotik Direnç Profili:1 Yıllık Süreç

Exp. Dr. Kerem Yılmaz[1]

[1]*Soma Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, hastanemizde yatarak ve ayaktan tedavi gören hastaların idrar kültürlerinden izole edilen Enterococcus türlerini ve öne çıkan kökenlerin antibiyotik direnç oranlarını belirlemektir. Materyal ve Metod: Soma Devlet Hastanesi Mikrobiyoloji Laboratuvarı'na Ocak-Aralık 2020 tarihleri arasında çeşitli servis ve polikliniklerden gönderilen idrar örneklerinden izole edilen 59 enterokok suşu çalışmaya dahil edilmiştir. Bakterilerin tanımlaması ve antibiyotik duyarlılıkları VITEK2® sistemi (BioMérieux, Fransa) kullanılarak yapılmıştır. Vankomisin direnci saptanan izolatlar, disk difüzyon yönteminin vanB üreten enterokokların saptanmasında VITEK2®'ye üstünlüğü de dikkate alınarak European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing (EUCAST) kriterleri doğrultusunda disk difüzyon testi ile değerlendirilmiştir. Keskin zon kenarları ve zon çapına sahip olup, zon çapı >12 mm olan kökenler duyarlı olarak belirlenmiştir. Belirsiz zon kenarları ve/veya zon içinde koloniler bulunan kökenler zon çapı ne olursa olsun dirençli olarak kabul edilmiştir. Disk difüzyon testi ile vankomisin ve teikoplanine dirençli saptanan izolatların gradient test (BioMérieux, Fransa) ile minimum inhibitör konsantras¬yonları (MİK) belirlenmiştir. Bulgular: Elli dokuz kökenden 18'i (%30.5) E. faecium, 39'u (%66.1) E. faecalis, 1'i (%1.6) E. gallinarum ve 1'i (%1.6) E. raffinosus olarak ident edilmiştir. Antibiyotik direnç oranları E. faecium ve E. faecalis için sırasıyla; ampisiline %88.8 ve %2.5, siprofloksasine %83.3 ve % 41.0, trimetoprim sülfametoksazole %77.7 ve %97.4, vankomisine % 22.2 ve % 5.1, teikoplanine % 16.6 ve % 5.1, linezolide % 0 ve % 5.1, tigesikline % 0 ve % 7.6 ve yüksek düzey gentamisine %44.4 ve %35.8 olarak saptanmıştır. Sonuç: İzole ettiğimiz enterokok¬larda yüksek oranda ampisilin, siprofloksasin, yüksek düzey gentamisin ve trimetoprim sülfametoksazol direnci görülmüştür. Ayrıca hastanemizde glikopeptid antibiyotiklerin daha dikkatli kullanılması gerektiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Enterokok, Antibiyotik Direnci, İdrar Kültürü

Enterococcus Species and Antimicrobial Resistance Profile in Urine Culture: One Year Period

Abstract

Objective: The aim of this study is to determine Enterococcus species isolated from urine cultures of inpatients and outpatients in our hospital and the antibiotic resistance rates of prominent strains. Materials and Methods: 59 Enterococcus strains isolated from urine samples, sent to Soma State Hospital Microbiology Laboratory from various services and polyclinics between January and

December 2020, were included in the study. Identification and antibiotic susceptibility were performed by using the VITEK2® system (BioMérieux, France). The isolates with vancomycin resistance were evaluated with the disc diffusion test in accordance with EUCAST criteria, taking into account the superiority of the disc diffusion method over VITEK2® in the detection of vanB-producing Enterococcus. Isolates with sharp zone edges and zone diameter >12 mm were determined as susceptible. Isolates with indeterminate zone edges and/or colonies within the zone were considered resistant regardless of zone diameter. Minimum inhibitory concentrations (MIC) of isolates found resistant to vancomycin and teicoplanine by disc diffusion test were determined by gradient test (BioMérieux, France). Results: 18 (30.5%) of 59 strains were identified as E. faecium, 39 (66.1%) as E. faecalis, 1 (1.6%) as E. gallinarum, and 1 (1.6%) as E. raffinosus. Antibiotic resistance rates for E. faecium and E. faecalis respectively; ampicillin 88.8% and 2.5%, ciprofloxacin 83.3% and 41.0%, trimethoprim sulfamethoxazole 77.7% and 97.4%, vancomycin 22.2% and 5.1%, teicoplanine 16.6% and 5.1%, linezolide 0 and 5.1%, tigecycline 0 and 7.6%, and high levels of gentamicin were detected as 44.4% and 35.8%. Conclusion: Enterococcus species we isolated showed high resistance to ampicillin, ciprofloxacin, high-level gentamicin and trimethoprim sulfamethoxazole. In addition, it was observed that glycopeptide antibiotics should be used more carefully in our hospital.

Keywords: Enterococcus, Antimicrobial Resistance, Urine Culture

Presentation ID / Sunum No= 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7034-4130

İnfertil Erkeklerin Seminal Plazmasında Sialik Asit ve Oksidatif Stres Belirteçlerinin Düzeylerinin Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Emine Nedime Korucu[1], Asst. Prof. Dr. Duygu Dursunoglu[2], Assod. Prof. Dr. Nihal Cetin[2], Ph.d. Cand. Fatma Zehra Erbayram[3], Prof.Dr. Esma Menevse[2]

[1]Necmettin Erbakan Unıversity
[2]Selcuk University
[3]Karatay University
**Corresponding author: Emine Nedime Korucu*

Özet

Genel popülasyondaki çiftlerin yaklaşık %15'i infertildir. Erkek infertilitesinin, genetik mutasyonlardan yaşam stiline kadar birçok nedeni vardır. Bu nedenle, son gelişmelerle birlikte erkek infertilite nedenleri her geçen gün artmaktadır. Reaktif oksijen türleri (ROS) aktivitesi, spermlerin normal çalışması için gereklidir, fazla olması durumunda erkek infertilitesine neden olan semen parametrelerinde patolojik etkiler meydana getirir. Glutatyon (GSH) ve Malondialdehit (MDA) oksidatif stres belirteçlerindendir. GSH, spermatozoada en bol bulunan endojen moleküldür. Lipid peroksidasyonunun göstergesi olan MDA, ROS ile birlikte infertilite gibi çeşitli hastalıklarda artar. İnsan sperminde sialik asit varlığı özel bir öneme sahiptir. Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tüp Bebek Ünitesi Androloji Laboratuvarı'na başvuran bireylerin seminal plazmalarında siyalik asit, MDA ve GSH konsantrasyonlarının ilişkisini ve spermiyogram değerleri ile korelasyonlarını keşfetmek için araştırdık. Gruplar normozoospermik (n=30, sperm konsantrasyonu ≥15 milyon/mL) ve oligozoospermik (n=30, sperm konsantrasyonu0,05) olarak ikiye ayrıldı. Sialik asit seviyeleri, Normozoospermik bireylerde, Oligozoospermik bireylere kıyasla istatistiksel olarak daha düşük seviyelerde görüldü. Sialik asit, spermiyogram bulgularının çoğuyla önemli ölçüde koreledir. Siyalik asidin tanısal performansı değerlendirildiğinde, ROC eğrisine göre sialik asidin cut-off değeri 4.175 nmol/mL olarak bulundu. Sialik asit seviyelerinde artış, oligozoospermik bireylerin seminal plazmasında bir biyobelirteç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Erkek İnfertilitesi, GSH, MDA, Oksidatif Stres Belirteçleri, Sialik Asit

Determination of Sialic Acid and Oxidative Stress Markers Levels in the Seminal Plasma of Infertile Men

Abstract

Approximately 15% of couples in the general population are infertile. Male infertility has many reasons, ranging from genetic mutations to lifestyle choices. Hence, the causes of male infertility are increasing by the day with recent advances. Reactive oxygen species (ROS) activity is essential for the

normal functioning of sperms, if it is excess, it occurs pathological effects on semen parameters that cause male infertility. Glutathione (GSH) and Malondialdehyde (MDA) are oxidative stress markers. GSH is the most abundant endogenous molecule in spermatozoa. MDA which is an indicator of lipid peroxidation increases in various diseases such as infertility by ROS. The presence of sialic acid in human semen has particular importance. We investigated to explore the relation of sialic acid, MDA, and GSH concentrations and correlations between spermyogram and these parameters on the seminal plasma of individuals who admitted to Selcuk University Faculty of Medicine IVF Unit Andrology Laboratory. The groups were divided into two as normozoospermics (n=30, sperm concentration≥15 million/mL), and oligozoospermics (n=30, sperm concentration0,05). Sialic acid levels showed statistically significant lower levels in Normozoospermic compared to Oligozoospermic individuals. Sialic acid correlated significantly with most of the spermyogram findings. When the diagnostic performance of sialic acid was evaluated, the cut-off value of sialic acid was found as 4.175 nmol/mL by ROC curve. An increase in sialic acid levels may be used as a biomarker in seminal plasma for oligozoospermia.

Keywords: Male İnfertility, GSH, MDA, Oxidative Stress Markers, Sialic Acid

Presentation ID / Sunum No= 339

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2466-9417

İnsan Sperminde Ampk Aracılı Enac İnhibisyonunun Kapasitasyon Sürecindeki Rolü

Asst. Prof. Dr. Ayşe Çakır Gündoğdu[1], Prof.Dr. Gülnur Take Kaplanoğlu[2], Ph.d. Cand. Sema Oren[3], Prof.Dr. Barış Baykal[3], Prof.Dr. Cem Korkmaz[3], Exp. Dr. Seyhan Gümüşlü[2], Prof.Dr. Recep Onur Karabacak[2]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi
[2]Gazi Üniversitesi
[3]Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet

Kapasitasyon, spermin dişi üreme sisteminde oositi fertilize etme yeteneği kazandığı bir süreçtir. Kapasitasyon sırasında, sperm plazma membranının hiperpolarize olduğu bilinmektedir. Hiperpolarizasyon, plazma membranındaki diğer kanalların fonksiyonunun yanında epitelyal Na+ kanallarının (ENaC'lar) kapanması yoluyla hücre içi Na+ konsantrasyonunun azalmasıyla da yakından ilişkilidir. 5'-AMP ile aktive olan protein kinaz (AMPK), diğer organ sistemlerinde plazma zarındaki ENaC-β bolluğunu azaltarak Na+ taşınmasının düzenlenmesinde rol oynar. AMPK spermde de bulunmasına ve sperm fonksiyonlarını düzenlemesine rağmen, bu kinazın spermin ENaC-bağımlı hiperpolarizasyonunda rol oynayıp oynamadığı henüz bilinmemektedir. Bu bağlamda, bu çalışmanın amacı, insan sperminde AMPK aktivasyonunun ENaC'ın düzenlenmesindeki rolünü analiz ederek sperm kapasitasyonu ve kapasitasyon sırasında gerçekleşen hiperpolarizasyon ile ilişkisini incelemektir. Bu amaçla 30 normozoospermik sağlıklı bireyden alınan spermler, kapasitif ve kapasitatif olmayan medyumlarda AICAR (AMPK aktivatörü) ile 4 saat boyunca inkübe edilmiştir. Örneklerdeki AMPK aktivitesi ve ENaC-β konsantrasyonu ELISA analizi ile değerlendirilmiş, flow sitometri yöntemiyle tirozin fosforilasyonu, membran hiperpolarizasyonu, hücre içi Na+ konsantrasyonu ve akrozom reaksiyonunu ölçülmüştür. ENaC-β ve CD46'nın spermdeki dağılımı ve konsantrasyonunu analiz etmek için immünofloresan boyama yapılmıştır. Kapasitasyon sırasında AMPK aktivitesinin arttığı bulunmuştur. AICAR'ın neden olduğu AMPK aktivasyonu, kapasitasyonun belirteci olan tirozin fosforilasyonunu arttırmıştır. AMPK aktivasyonu ile, genel olarak sperm flagellumunun esas parçasında lokalize olduğu bulunan ENaC-β miktarını azaltmış, bu da hücre içi Na+ konsantrasyonunun düşmesine ve plazma membranının hiperpolarizasyonunun artmasına neden olmuştur. AMPK aktivasyonu, spontan akrozom reaksiyonu üzerinde ise hiçbir etki göstermemiştir. Sonuç olarak, verilerimiz AMPK aktivasyonunun insan sperminin plazma membranındaki ENaC kanallarının miktarını azaltarak kapasitasyonla ilişkili hiperpolarizasyon sürecine katkı sağladığını göstermiştir. Bu çalışma Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından desteklenmiştir (Proje No: 01/2019-06).

Anahtar Kelimeler: Insan Spermi, 5'-AMP ile Aktive Olan Protein Kinaz (AMPK), Epitelyal Sodyum Kanalı (ENaC), Kapasitasyon, Hiperpolarizasyon

Presentation ID / Sunum No= 315

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3759-495X

Kalsitriolün MCF10A ve MCF-7 Hücre Hatlarındaki Antiproliferatif, Antienflamatuvar, Antitümöral ve Apopitozis Etkilerinin Araştırılması

Researcher Tuğba Fatsa[1], Asst. Prof. Dr. Tuğrul Hoşbul[2], Researcher c.pınar Elçi[1], Researcher Sema Ören[1], Assoc. Prof. Dr. Canan Yılmaz[3]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara, Türkiye
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye
[3]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Özet

En önemli rolü kalsiyum fosfat ve kemik metabolizması düzenlenmesi olan D vitaminin kanser ve immün sistem üzerindeki etkileri gibi farklı fonksiyonlarını araştıran çalışmalar söz konudur. Kalsitriol [1.25(OH)2 D3], Vitamin D'nin en aktif formudur. Çalışmamızın amacı, sağlıklı ve kanserli meme hücreleri üzerinde kalsitriolün farklı dozlardaki antienflamatuvar, antitümöral, antiproliferatif ve apopitoz etkilerinin araştırılmasıdır. Çalışmada sağlıklı meme hücresi olarak MCF-10A ve kanserli meme hücresi olarak MCF-7 hücre hatları kullanıldı. Kalsitriolün 10, 100, 1000, ve 10000 nm'lık dozları hücre türüne uygun besi yeri içerisinde (DMEM) hazırlandı ve hücreler üzerine eklendi. Kalsitriolün 24. ve 48. saat sonundaki etkin dozu 3-[4,5-Dimethylthiazole-2-yl]-2,5-Diphenyltetrazolium Bromide; Thiazolyl Blue (MTT) ile spektrofotometrik olarak belirlendi. Kalsitriolün antienflamatuvar etkisi NF-kappa B, siklooksijenaz-2 (COX-2), prostaglandin E2 (PGE2) düzeylerinin, tümör baskılayıcı etkisi ise p53 düzeyinin kantitatif-PCR yöntemiyle saptandı. Apopitozis üzerine olan etkisi "annexin V ve propidium iyodür (PI)" boyaları kullanılarak flowsitometri ile araştırıldı. Kalsitriol'ün 24. saat etkin dozu 100 nm düzeyinden itibaren saptandı. 100-10000 nM konsantrasyonlarındaki Mcf-7 canlılığı %84±2.14 - %68±1.33 ile aralıklarında ölçüldü. Kalsitriolün Mcf10A üzerinde etkin dozu ise 1000 nM seviyesinde görüldü. Mcf10A'de canlılık1000 nM doz ile %74±3.43; 10000 nM ile %58 ±1.41 olarak saptandı. Mcf-7'de100 nm lık kalsitriol dozunda kontrol grubuna göre NF-kappa B düzeyinde ortalama 3 kat azalma, PGE2 düzeyinde 80 kat azalma, COX-2 düzeyinde 1,5 kat azalma ve p53 düzeyinde ortalama 1,5 kat artış saptandı. Mcf10A'da ise kontrol grubuna göre kalsitriolün bahsedilen belirteçlerinin düzeylerinde belirgin değişiklik saptanmadı. Flow sitometri ölçümünde Mcf-7 hücre hattında canlılık oranları 100 nM, 500 nM 1000 nM ve 10000 nM doz sırası ile %80.2, %75.7, % 70 ve % 70.9 olarak belirlendi. Bu çalışmada kalsitriolün kanserli ve sağlıklı meme hücreleri üzerine etkileri araştırıldı. Kalsitriolün kanserli hücre hattında antiproliferatif, antienflamatuvar, apopitozisi indükleyici ve tümör baskılayıcı özellikte olduğu saptandı. Sonuç olarak bulgularımız kalsitriolün tümör tedavisinin başarısı üzerine olumlu etkilerinin olabileceğini destekler niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Kalsitriol, MCF-7, MCF-10A, Kanser, Enflamasyon

Presentation ID / Sunum No= 404

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1591-4844

Karpal Tünel Sendromu Olan Hastalarda Etkilenen ve Etkilenmeyen Elde Eklem Pozisyon Hissi ve Kuvvet Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ph.c. Canc. Gülfem Ezgi Özaltın[1], Ph.c. Canc. Havva Adlı[1], Assoc. Prof. Dr. Burcu Talu[1]

[1]İnönü Üniversitesi

Özet

Karpal tünel sendromu prevelansı yaklaşık %8 olan erkeklere oranla kadınlarda daha sık görülen periferik nöropatilerden biridir. Median sinirin karpal tünel içinde sıkışması sonucu meydana gelir. Median sinir el kaslar, tendonlar ve deri reseptörlerinden gelen afferent bilgilerle propriosepsiyonu sağlar. Çalışmanın amacı karpal tünel sendromu (KTS) olan hastalarda eklem pozisyon hissi, el kavrama kuvveti, hastalık şiddeti ve fiziksel kapasitenin sağlıklı kontrol grubu, etkilenmiş ve etkilenmemiş eller arasındaki ilişkisini değerlendirmektir. Metod: Çalışmaya 25-65 yaş arasındaki karpal tünel sendromlu 22 hasta ve 22 sağlıklı birey dahil edildi. Çalışmaya katılanların radial deviasyon, ulnar deviasyon, bilek fleksiyonu, bilek ekstansiyonu, metakarpofalangeal eklem fleksiyonu, metakarpofalangeal eklem ekstansiyonu, proksimal interphalangeal eklem fleksiyonunun eklem pozisyon hissi çalışma için tasarlanan cihazla; el kavrama kuvveti dinamometre parmak kavrama kuvveti pinchmetre ile; hastalık şiddeti ve fiziksel kapasite Boston Karpal Tünel Anketi ile değerlendirildi. Bulgular: Yapılan değerlendirmeler sonucunda KTS'li bireylerin etkilenen ve etkilenmeyen eli ile kontrol grubu arasında eklem pozisyon hissi, kavrama kuvveti, hastalık şiddeti ve fiziksel kapasitesi anlamlı fark bulunmasına rağmen ($p<0.05$); KTS'li bireylerin etkilenen ve etkilenmeyen elleri arasında eklem pozisyon hissi ve kavrama kuvveti arasında fark bulunmadı ($p>0.05$). Sonuç: Spinal motor nöronlar hem ipsilateral hem de kontralateral ekstremiteden afferent bilgi alır serebral motor kortekse iletir. Bununla birlikte kontralateral ekstremiteler arasındaki çapraz bağlantılar, eş zamanlı olarak öğrenilen cevaplara katkıda bulunduğundan kontralateral ekstremitenin de etkilenimi söz konusudur.

Anahtar Kelimeler: Karpal Tünel Sendromu, El Kavrama Kuvveti, Parmak Kavrama Kuvveti, Propriosepsiyon

Presentation ID / Sunum No= 283

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7271-9581

Kekik (Thymus Kotschyanus) Bitkisinde Malondialdehit (MDA) Düzeyi, Glutatyon (GSH) ve Glutatyon S-Transferaz (GST) Enzim Aktivitelerinin Belirlenmesi

Researcher Derya Çay Demir[1], Prof.Dr. İbrahim Hakkı Yörük[1]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi
**Corresponding author: Derya ÇAY DEMİR*

Özet

Kekik (Thymus kotschyanus) Bitkisinde Malondialdehit (MDA) düzeyi, Glutatyon (GSH) ve Glutatyon S-transferaz (GST) Enzim Aktivitelerinin Belirlenmesi Oksidatif stresin Parkinson, Alzheimer, kardiyovasküler hastalık ve diyabet gibi birçok hastalığın nedeni olduğu ayrıca tümör gelişimini ve ilerlemesini etkileyerek kanser oluşumuna da yol açabildiği bildirilmiştir. Organizmalar, serbest radikallerin içeriğini azaltan ve daha fazla oksidatif hasara karşı koruma sağlayan antioksidan mekanizmalar geliştirerek redoks homeostazını sağlamak amacıyla ROS seviyesini düzenlemektedir. Lamiaceae bitkilerinden elde edilen antioksidanlar, geleneksel tıp, farmakoloji, kozmetik ve aromaterapide önemli bir rol oynar. Lamiaceae familyasından thymus türlerinin ise başta antioksidan ve antimikrobiyal olmak üzere birçok özelliği üzerine çalışmalar yapılmıştır. Bu çalışmada Hakkari yöresinden toplanan kekik (Thymus kotschyanus Boiss. &Hohen. var. kotschyanus) bitkisinin antioksidan kapasitesi araştırıldı. Kurutulup ekstraktı hazırlanan bitkide oksidatif stres düzeyi MDA (malondialdehid) ve bazı antioksidan enzim aktiviteleri (GSH (glutatyon) ve GST (Glutatyon S-transferaz)) belirlendi. Elde edilen veriler literatürdeki diğer verilerle karşılaştırıldı. Sonuç olarak kekik (Thymus kotschyanus) bitkisinin antioksidan bakımdan zengin bir içeriğe olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Kekik (Thymus Kotschyanus), MDA, GSH, GST

Presentation ID / Sunum No= 343

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2647-5875

Nadir Meme Tümörlerinde Bir Marker Adayı: HN1L'nin Rolü

Dr. Mehmet Sarımahmut[1], Dr. Elif Ertürk[2], Prof.Dr. M. Şehsuvar Gökgöz[3]

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Biyoloji Bölümü
[2]Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Laboratuvar Teknikleri Programı
[3]Bursa Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi AD
**Corresponding author: Mehmet Sarımahmut*

Özet

Kadın meme kanseri diğer bütün kanser tiplerini geride bırakarak global kanser insidansını etkileyen öncü neden haline gelmiştir. Dolayısıyla, meme kanserinde tedavi başarısını arttıran yeni yaklaşımlara ihtiyaç duyulmaktadır. Kanser kök hücreleri, kanser tedavisinde karşılaşılan önemli sorunlardan olan tedavi direnci ve metastaz ile ilişkilendirilmektedir. Bu çalışmada, kanser kök hücrelerinin yenilenmesinde rol alan HN1L (hematopoietic- and neurologic-expressed sequence 1-like) protein seviyelerinin yaygın ve nadir görülen meme tümör tiplerinde potansiyel moleküler bir biyobelirteç olarak kullanılabilirliği araştırılmıştır. Bu kapsamda, 17 hastanın plazma ve 9 hastanın tümör ve normal dokularında HN1L protein düzeyleri ELISA yöntemiyle ölçüldü. Plazma örneklerinde histopatolojik açıdan dağılım invaziv duktal (16) ve mikst karsinoma (1) şeklinde; doku örneklerin histopatolojik açıdan dağılım ise invaziv duktal (1), invaziv lobüler (2), müsinöz (1), tübüler (1), mikst (3) karsinoma ve malign filloid tümör (1) şeklinde gerçekleşti. Ortalama HN1L seviyeleri plazma örneklerinde 1,63±0,88, tümör doku örneklerinde 2,18±0,75 ve normal doku örneklerinde 2,71±0,88 ng/ml olarak ölçüldü. Plazma ve normal dokuda ortalama HN1L düzeyleri arasında anlamlı bir değişim gözlenirken ($p<0,05$), plazma ve tümör dokusunda ortalama HN1L düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık saptanmadı. Tümör dokusu ve plazma HN1L seviyelerinin anlamlı derecede bir farklılık göstermemesine istinaden bu veriler birlikte değerlendirilerek korelasyon analizleri gerçekleştirildi. Buna göre, HN1L seviyelerinin tümör boyutu ve invazyon durumu ile pozitif yönde korele olduğu tespit edildi (sırasıyla $r=0,425$; $p<0.05$, $r=0,449$; $p<0.05$). Sonuç olarak, HN1L seviyelerinin nadir tümörler dahil olmak üzere tümör boyutu ve invazyon durumunun belirlenmesinde prediktif bir belirteç olabileceği değerlendirilmiştir. Vaka sayısının arttırılması ile birlikte HN1L protein düzeylerinin değişimi ve klinik parametreler arasındaki ilişkinin daha kapsamlı araştırılması düşünülmektedir. Çalışmamız, Bursa Uludağ Üniversitesi Bilimsel Araştırma Koordinasyon Birimi tarafından desteklenmiştir (Proje No: FHIZ-2021-602).

Anahtar Kelimeler: HN1L, Meme Kanseri, Kanser Kök Hücre

A Marker Candidate in Rare Breast Tumors: the Role of HN1L

Abstract

Female breast cancer has become the leading cause of global cancer incidence, surpassing all other cancer types. Therefore, there is a need for new approaches that increase the success of treatment in breast cancer. Cancer stem cells are associated with treatment resistance and metastasis, which are important problems in cancer treatment. In this study, the availability of HN1L (hematopoietic- and neurologic-expressed sequence 1-like) protein levels, which are involved in the regeneration of cancer stem cells was investigated as a potential molecular biomarker in common and rare breast tumor types. In this context, HN1L protein levels were measured from plasma of 17 patients and from tumor and normal tissues of 9 patients by ELISA method. Histopathological distribution in plasma samples was invasive ductal(16) and mixed carcinoma(1); whereas the histopathological distribution of tissue samples was invasive ductal(1), invasive lobular(2), mucinous(1), tubular(1), mixed(3) carcinoma, and malignant phyllodes tumor(1). Mean HN1L levels were measured as 1.63±0.88 in plasma samples, 2.18±0.75 in tumor tissue samples and 2.71±0.88 ng/ml in normal tissue samples. While a significant difference was observed between mean HN1L levels in plasma and normal tissue ($p<0.05$), no significant difference was found between mean HN1L levels in plasma and tumor tissue. Since tumor tissue and plasma HN1L levels did not differ significantly, correlation analyzes were performed by evaluating these data together. Accordingly, HN1L levels were positively correlated with tumor size and invasion status ($r=0.425$; $p<0.05$, $r=0.449$; $p<0.05$, respectively). As a result, it was evaluated that HN1L levels could be a predictive marker in determining tumor size and invasion status, including rare tumors. With the increase in the number of cases, a more comprehensive investigation of the relationship between the change in HN1L protein levels and clinical parameters is considered. Our study was supported by Bursa Uludağ University Scientific Research Coordination Unit (Project No:FHIZ-2021-602).

Keywords: HN1L, Breast Cancer, Cancer Stem Cell

Presentation ID / Sunum No= 298

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9419-5993

Parkinson Hastalığında Beyinde Gözlenen Yapısal Değişiklikler ve Bunların Motor, Algı ve Duyusal Bulgularla İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Murat Gölpınar[1], Prof.Dr. Bünyamin Şahin[2]

[1]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı
**Corresponding author: Murat Gölpınar*

Özet

Giriş: Parkinson hastalığı ile ilgili morfolojik çalışmalar motor semptomlar ya da motor olmayan semptomlar ile ilgili olup elde edilen veriler birbirinden farklıdır. Bu çalışmanın amacı Parkinson hastalarında ve sağlıklı bireylerde beyindeki gri madde hacmi, ak madde hacmi ve toplam hacim miktarındaki toplam ve bölgesel farklılıkların belirlenmesi ve bu farklılıkların motor, duyusal ve kognitif semptomlar ile ilişkisinin saptanmasıdır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 52 Parkinson hastası ve 27 sağlıklı birey dahil edildi. Her iki gruptaki bireyler 3,0 T Gyroscan NT MRI cihazında manyetik rezonans görüntüleri alındı. Manyetik rezonans görüntüleri üzerinden serebral hemisferler ve ilgilenilen 12 bölgenin gri madde hacmi, ak madde hacmi ve toplam hacim miktarı BrainSuite programı ile hesaplandı. Bulgular: Parkinson hastaları ve sağlıklı bireylere ait ortalama toplam beyin hacimleri sırasıyla 789,78 ± 71,75 cm3 ve 793,71 ± 76,89 cm3'idi. Gruplar arasında beyinde gri madde, ak madde ve toplam hacim miktarında toplam ve bölgesel fark bulunmadı. Buna karşın yaş ile sağ hemisfer (r = -0,450, p = 0,001), sol hemisfer (r = -0,497, p = 0,001) ve birtakım bölgelerin toplam hacim miktarları arasında istatistiksel olarak negatif ilişki mevcuttu. Sonuç: Bu sonuçlar yaşlanmanın erken evre Parkinson hastalığında beyin ve kortikal bölgelerdeki yapısal değişiklikler ile ilgili belirleyici faktör olduğunu göstermektedir. Ayrıca klinik veriler ve kortikal alanlara ait niceliksel veriler arasındaki ilişki, beyin ve kortikal alanlardaki yapısal değişikliklerin Parkinson hastalarının klinik özellikleri ile bağlantılı olduğuna işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ak Madde, Gri Madde, Otomatik Segmentasyon, Magnetik Rezonans Görüntüleme, Parkinson Hastalığı

Presentation ID / Sunum No= 399

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1591-4844

Periferik Vestibüler Hipofonksiyona Bağlı Vertigolu Hastalarda Proprioseptif Vestibuler Rehabilitasyonun Denge ve Fonksiyonel Mobilite Üzerine Etkisi

Ph.c. Canc. Gülfem Ezgi Özaltın[1], Assoc. Prof. Dr. Burcu Talu[1], Prof.Dr. Tuğba Bayındır[1]

[1]İnönü Üniversitesi
**Corresponding author: Gülfem Ezgi ÖZALTIN*

Özet

Periferal vestibüler hipofonksiyonlu hastaların birçoğunda vertigo, dengesizlik, yürüme bozukluğu gibi semptomlar ortaya çıkar. Bu semptomların giderilmesi ve hastanın fonksiyonelliğinin arttırılması için birçok farklı egzersiz yöntemi şimdiye kadar denenmiştir. Amaç: Bu çalışmanın amacı periferik vestibüler hipofonksiyona bağlı vertigolu hastalarda proprioseptif vestibuler rehabilitasyonun denge ve fonksiyonel mobilite üzerine etkisini incelemektir. Metod: Çalışmaya 18-65 yaşları arasında unilateral perifereal hipofonksiyona bağlı vertigosu olan 30 hasta dahil edildi. Çalışmaya katılan hastalar research randomizer randomizasyon programına göre 3 gruba ayrıldı. 1. Gruba (n=10) proprioseptif vestibüler egzersizler, cawthorne cooksey egzersizleri ve bakış stabilizasyon egzersizleri; 2. Gruba (n=10) cawthorne cooksey egzersizleri ve bakış stabilizasyon egzersizleri 8 hafta boyunca haftada 4 gün uygulandı; 3. Grup (n=10) ise kontrol grubu olarak belirlendi ve egzersiz verilmedi. Değerlendirme ölçümleri her üç gruba da tedavinin başında ve sonunda uygulandı. Denge değerlendirmesi için Tİnetti Yürüme ve Denge değerlendirme ölçeği; fonksiyonel mobilite için ise Time Up and Go test kullanıldı. Bulgular: Çalışmamızda 8 hafta sonunda alınan ölçümlerde her üç grupta da denge ve fonksiyonel mobilite düzeylerinde iyileşme görüldü ($p<0.05$). Denge ve fonksiyonel mobilite düzeyleri tüm gruplarda artmasına rağmen 1. Gruptaki tedavi öncesi ve sonrası iyileşme düzeyi diğer gruplara oranla daha fazla bulundu ($p<0.05$). Sonuç: Bu bulgular periferik vestibüler hipofonksiyona bağlı vertigolu hastalarda proprioseptif vestibuler rehabilitasyonun denge ve fonksiyonel mobiliteyi arttırdığını göstermektedir. Bu sonuçlar ışığında proprioseptif vestibüler rehabilitasyonun periferik vestibüler hipofonksiyona bağlı vertigolu hastalarda standart egzersizlere kıyasla daha etkili ve alternatif bir egzersiz yöntemi olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Vertigo, Propriosepsiyon, Denge, Fonksiyonel Mobilite

Presentation ID / Sunum No= 424

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Processus Mastoideus Morfometrisi

Exp. Dr. Duygu Vurallı[1]

[1]*Çukurova Üniversitesi*
**Corresponding author: Duygu Vurallı*

Özet

Amaç: Processus mastoideus, temporal kemiğin postero-inferior'unda yer alan çıkıntıdır. Çalışmamızın amacı bu yapının morfometrik ölçümlerinin elde edilmesi ve toplumlar arası karşılaştırılmasıdır. Yöntem: Çalışmamızda Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı laboratuvarında bulunan yaşı ve cinsiyeti bilinmeyen 15 kuru kemik cranium çift taraflı olarak (15 sağ + 15 sol= 30), 14 tanesi ise tek taraflı olarak ölçüldü. Ölçümler 0.01 mm' ye duyarlı dijital kumpas ile yapıldı, mastoid index hesaplandı ve sonuçlar istatistiksel olarak değerlendirildi. Bulgular: Cranium üzerinde asterion-porion, asterion-mastoidale, porion-mastoidale, meatus acusticus externus'un üst sınırından çizilen düzlem ile processus mastoideus'un apex'i arasındaki vertikal uzaklık, processus mastoideus'un antero-posterior çapı ve medio-lateral çapı ortalama olarak sağda sırasıyla 47,12±2,60, 50,73±4,81, 31,92±4,11, 35,58±3,27, 20,62±1,66, 13,38±1,70 solda ise 46,31±2,67, 49,59±5,01, 31,41±4,85, 33,4±2,67, 20,42±2,04, 9,6±1,6 hesaplandı. Sağ processus mastoideus'un mastoid uzunluğu, sol taraftakinden istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde daha fazla bulundu. Sonuç: Anatomik yapısı, komşulukları ve cinsiyet tayininde kullanıması açısından processus mastoideus'un morfometrisinin bilinmesi cerrahlar, anatomistler, adli tıp uzmanları, antropologlar ve arkeologlar için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Processus Mastoideus, Morfometri, Mastoid İndex

Presentation ID / Sunum No= 393

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2538-5774

Putative Antitumor Effects of Nigella Sativa Oil in Hepatocellular Cancer Cell Line Snu-449

Asst. Prof. Dr. Basri Satılmış[1]

[1]*İnönü Üniversitesi*
**Corresponding author: Basri Satılmış*

Abstract

Aim-Background: Nigella sativa has been used for medicinal purposes for centuries. N. Sativa contains both fixed and essential oils, proteins, alkaloids, and saponin. The role of N. Sativa oil (NSO) as an antitumor agent in high-grade hepatocellular cancer is unknown. The aim of the present study is to evaluate the antineoplastic efficacy of NSO in HCC cell line SNU-449. Materials and methods: To evaluate the antiproliferative and antimetastatic effects of NSO in HCC, cell viability (MTT) assay was performed at 24, 48, and 72nd-hour intervals and at seven different concentrations (between 7.81-500 ppm) of NSO. The minimum effective concentration on cell viability was chosen and later three procedures were performed at the designated dose at the 24th hour of exposure to NSO. In addition to MTT assay, colony formation, wound healing assays, and western blotting for Caspase-3 and Cleaved Caspase-3 were performed. Results: MTT assay showed that 125 ppm at 24th hour was the minimum effective dose. Absorbance in 125 ppm NSO-treated and untreated groups were 0.308 (0.17-0.464) and 0.602 (0.427-0.711); respectively. Colony formation assay showed that there was a significant difference between NSO-treated and untreated cells (43,2% surviving fraction relative to untreated). The wound closure rate was 12,7% in NSO-treated cells at the 24th hour. Normalized volume ratios for Caspase-3 were 53959001 and 7948593 in NSO-treated and untreated cells, respectively. Normalized volume ratios for Cleaved Caspase-3 were 320607 and 596409 in NSO-treated and untreated cells, respectively. Conclusions: The antiproliferative and antimetastatic effect of NSO is prominent in HCC. The antitumor effects may be attributed to reducing survival and motility of tumor cells that are not dependent on the apoptosis pathway. This promising agent should be evaluated further for the mechanism of action.

Keywords: N. Sativa Oil, Antimetastatic, Antiproliferative, Hepatocellular Cancer

Presentation ID / Sunum No= 427

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0120-3830

Sağlık Çalışanlarına Uygulanan İki Doz Coronavac Aşısı ve Biontech Aşısı Sonrasında Ölçülen Antikor Düzeyleri

Exp. Dr. Aylin Erman Daloğlu[1], Exp. Dr. Halil Er[1]

[1]Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Aylin Erman Daloğlu*

Özet

Severe acute respiratory syndrome coronavirus 2(SARS-CoV-2)'nin neden olduğu COVID-19 pandemisinin kontrol altına alınması amacıyla birçok aşı geliştirilmiştir. Aşı etkinliğinin araştırılmasında virolojik referans yöntem nötralizasyon testleri olsa da; özel donanım gerektirmeyen, yüksek verimlilikle kısa sürede sonuç alınabilen ve ucuz olan serolojik testler, alternatif yöntem olarak kullanılabilmektedir. Geliştirilen ticari serolojik testler toplumdaki bağışıklık düzeyinin belirlenmesinin yanı sıra aşı etkinliğinin ve koruma süresinin belirlenmesi açısından önem kazanmaktadır. Bu çalışmada, COVID-19 geçirmemiş laboratuvarda görevli sağlık çalışanlarında iki doz CoronaVac(Sinovac) ve bir doz BNT162b2(Pfizer-BioNTech) aşısı sonrası kantitatif Anti-SARS-CoV-2 Spike düzeylerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarında görev alan COVID-19 geçirmemiş toplam 42(26 kadın-16 erkek) sağlık çalışanına uygulanan iki doz CoronaVac(Ocak-Şubat2021) ve bir doz Biontech(Ağustos2021) aşısı sonrasında SARS-CoV-2 Anti-spike değerleri ölçüldü. İkinci doz CoronaVac aşısından 1 ay (Mart 2021), 3 ay (Temmuz2021) ve Biontech birinci dozdan 1 ay (Eylül2021) sonra serum örnekleri toplandı. Antikor testi olarak; Elecys Anti-SARS-CoV-2 S(Roche Diagnostics, İsviçre)kiti üretici firmanın önerileri doğrultusunda kullanıldı. İki doz CoronaVac sonrası birinci ayda ortalama antikor değeri:177±85.89(aralık:19.5-250)U/mL; üçüncü ayda:83.44±80.19(aralık:7-250)U/mL olarak saptandı. Biontech birinci dozdan sonraki değerler bütün örneklemde 250U/mL ölçüldü. İki doz CoronaVac sonrası üçüncü ve birinci ay antikor ölçümlerinin ortalama farkı -93.56 olarak hesaplandı. Bu azalma anlamlıydı($p<0.001$). Tek doz Biontech sonrası, iki doz CoronaVac sonrası üçüncü aydaki ölçümlerin ortalama farkı +166.55 idi. Bu artış anlamlıydı($p<0.001$). Kadın ve erkeklerin ortalama antikor değerleri arasında anlamlı fark bulunmadı($p=0.81$,$p=0.1$). İki doz CoronaVac aşısından sonraki üçüncü ayda ölçülen Ab düzeylerinin birinci aydakine göre belirgin şekilde düşmesi iki doz inaktive aşıdan sonraki antikor düzeylerinin bir süre sonra yetersiz kalacağını göstermektedir. İki doz CoronaVac aşısı sonrası uygulanan tek doz mRNA aşısın da bile gözlenen yüksek düzey antikor yanıtı rapel doz aşılamanın, özellikle de farklı bir aşı türü ile yapılmasının önemini ortaya koymaktadır. Aynı veya farklı aşıyla olması fark etmeksizin rapel dozların önemi görülmekle birlikte daha fazla örneklem ve uzun süreli prospektif çalışmalar önemini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Antikor, COVID-19, Aşı, Spike Antikoru

Antibody Levels Measured After Two Doses of Coronavac Vaccine and Biontech Vaccine Administered to Healthcare Professionals

Abstract

Many vaccines have been developed to control the COVID-19 pandemic. Although neutralization tests are the virological reference method in the investigation of vaccine efficacy; serological tests, which do not require special equipment, can get results in short time with high efficiency and cheap, can be used as an alternative method. Commercial serological tests gain importance in terms of determination of vaccine efficacy and protection period, as well as determining the immunity level in the population. In this study, it was aimed to evaluate the Anti-SARS-CoV-2 Spike levels after CoronaVac and BNT162b2 vaccine in healthcare workers working in the laboratory who did not have COVID-19. SARS-CoV-2 Anti-spike values were measured after two-doses of CoronaVac(January-February2021) and one-dose of Biontech(August2021) vaccine administered to a total of 42(26female-16male) healthcare workers. Serum samples were collected 1month(March2021)-3months(July2021) after the second dose of CoronaVac, and 1month(September2021) after the Biontech. ElecysAnti-SARS-CoV-2S(Roche,Switzerland) kit was used by following the manufacturer's recommendations. Mean antibody value in the first month after CoronaVac:177±85.89(range:19.5-250)U/mL; in the third month:83.44±80.19(range:7-250)U/mL. Values after Biontech were measured at 250U/mL in the whole sample. The mean difference of the third and first-month measurements after CoronaVac was calculated as -93.56($p<0.001$). The mean difference of Biontech and CoronaVac measurements was +166.55($p<0.001$). There was no significant difference between the mean antibody values of women and men($p=0.81$,$p=0.1$). The significant decrease in levels measured in the third month after CoronaVac compared to those in the first month indicates that the antibody levels after two doses of inactivated vaccine will become insufficient after a while. The high level of antibody response observed even in a single mRNA vaccine administered after CoronaVac reveals the importance of booster dose. Although the importance of booster doses, regardless of whether they are with the same or different vaccines, is seen, prospective studies with larger samples and long-term maintain their importance.

Keywords: Antibody, COVID-19, Vaccine, Spike Antibody

Presentation ID / Sunum No= 293

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7271-9581

Siyabo (Diplotaenia Turcica) Bitkisinde Protein Karbonil (PKO) Düzeyi, Glutatyon Redüktaz (GR) ve Glutatyon S-Transferaz (GST) Enzim Aktivitelerinin Belirlenmesi

Researcher Derya Çay Demir[1], Prof.Dr. İbrahim Hakkı Yörük[1]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

Özet

Oksidatif stresin Parkinson, Alzheimer, kardiyovasküler hastalık ve diyabet gibi birçok hastalığın nedeni olduğu bildirilmiştir. Oksidatif stres, ayrıca tümör gelişimine ve ilerlemesine etki ederek kanser oluşumunda da rol oynayabilir. Organizmalar, serbest radikallerin içeriğini azaltan ve daha fazla oksidatif hasara karşı koruma sağlayan antioksidan mekanizmalar geliştirerek redoks homeostazını sürdürmek için ROS seviyesini düzenler. Çalışmamızda kullanılan siyabo (Diplotaenia turcica) bitkisi Doğu Anadolu'nun Hakkari yöresinde yetişen endemik bir türdür. Bu sebeple yeteri kadar çalışma yapılmamış bir türdür. Bölgede tıbbi amaçla da kullanılan bitki yerel olarak peynir, çorba gibi besinlerde kullanılmaktadır. Yapılan sınırlı çalışmalarda bitkinin antioksidan ve antimikrobiyal özellikleri öne çıkarılmıştır. Bu çalışmada Hakkari yöresinden toplanan siyabo (Diplotaenia turcica) bitkisinin antioksidan kapasitesi araştırıldı. Kurutulup ekstraktı hazırlanan bitkide oksidatif stres düzeyi PKO (protein karbonil) ve bazı antioksidan enzim aktiviteleri (GR (glutatyon redüktaz) ve GST (Glutatyon S-transferaz)) belirlendi. Elde edilen sonuçlar literatürdeki diğer verilerle karşılaştırıldı. Sonuç olarak, siyabo (Diplotaenia turcica) bitkisinin antioksidan bakımdan zengin bir içeriğe olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Siyabo (Diplotaenia Turcica), PKO, GR, GST

Presentation ID / Sunum No= 110

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001*9558-4122

The Effects of Calcitriol Treatment On the Human Hepatocellular Carcinoma Cell Line HepG2

Asst. Prof. Dr. Bahar Kartal[1], Dr. Ebru Alimoğulları[1]

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Bahar Kartal*

Abstract

Hepatocellular carcinoma is a unique type of liver cancer underlying liver disease. In general, liver cancer constitutes public health problem that is most commonly diagnosed cancer and causes cancer-related mortality. The progression of HCC and pathological conditions like liver cirrhosis are linked to vitamin D deficiency. Calcitriol is the active form of vitamin D, functioning as a potent steroid hormone, calcium homeostasis, and bone mineralization. Calcitriol has shown anti-tumor/anti-inflammatory effects in various cancers by modulating multiple signaling pathways involved in proliferation, apoptosis, differentiation, inflammation, invasion, angiogenesis, and metastasis. The aim of the study was to investigate the effects of calcitriol on the human hepatocellular carcinoma HepG2 cell line. The human hepatoma cell lines HepG2 were exposed to different dose ranges of calcitriol (0,5nm-1000nm) for 24 and 48 hours. Cultured cells were evaluated in terms of cell proliferation using MTT assay, and apoptosis by flow cytometry. As evidenced by the MTT assay, calcitriol treatment resulted in the reduction of cell viability of the human hepatoma cell lines in a concentration of 200nm for 48 hours. Furthermore, the apoptotic effect of calcitriol was confirmed by flow cytometry. In conclusion, calcitriol treatment reduced cell proliferation and increased apoptosis in the human hepatocellular carcinoma cell line HepG2.

Keywords: Vitamin D, Calcitriol, Human Hepatocellular Carcinoma, HepG2 Cell Line, Mtt Assay

Presentation ID / Sunum No= 123

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6841-3045

Tıp Fakültesi Öğretim Üyelerine Verilen Eğitim Becerileri Eğitiminin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Murat Tekin[1]

[1]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: MURAT TEKİN*

Özet

Tıp fakültesi öğretim üyesinden beklenen roller bulunmaktadır. Bu rollerden biri hekim olarak sağlık hizmeti sunmak, ikincisi bilim insanı ve akademisyen olarak araştırma yapıp bilime katkı sunmak ve üçüncüsü yeni hekimler yetiştiren bir eğitimci olmasıdır. Hekimlerin üniversitelerde aldıkları eğitim gereği eğitimci olmak üzerine becerileri lisans ve uzmanlık eğitimi sırasında gelişmeyebilmektedir. Eğitim becerileri bakımından hekim akademisyenleri desteklemek çoğu zaman kadrolu olarak çalıştıkları üniversitelere kalmaktadır. Bu araştırmanın amacı Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyelerine yönelik gerçekleştirilen "Eğitim Becerileri Eğitiminin" değerlendirilmesidir. Betimsel türde gerçekleştirilen bu araştırmanın katılımcılarını son beş yıl içerisinde bu eğitimlere katılan akademisyenler oluşturmuştur. Verilen eğitimin öğrenim hedefleri bulunmaktadır ve bu hedefler doğrultusunda eğitim gerçekleştirilmektedir. Öğrenim hedefleri doğrultusunda eğitim bilimleri, ölçme ve değerlendirme uzmanlarından da destek alınarak bir kontrol listesi geliştirilmiştir. Eğitim becerileri eğitiminin son gününde her kursiyerin 15 dakikalık bir sunum yapması gerekmektedir. Bu sunum video kaydı altına alınmaktadır. Sunumda akademisyenin eğitim süresince öğrendiklerini sunumunda kullanması beklenmektedir. Tıp eğitimcisi, eğitim bilimcisi ve kursta görev alan eğiticilerden oluşturulan 9 kişilik bir ekipten kontrol listesi aracılığıyla sunumlar değerlendirtilmiştir. Değerlendirmelerin tutarlılığı Krippendorff Alpha tutarlılık katsayısı ile incelenmiştir. Değerlendiriciler arası tutarlılık .83 olarak belirlenmiştir ve bu yüksek düzey bir tutarlılıktır. Bu tutarlılığın tespit edilmesi üzerine 9 değerlendiricinin aritmetik ortalaması alınarak her kursiyerin kurs başarısı ve hedeflere ulaşma düzeyi belirlenmiştir. Araştırma sonuçlarına göre hekim akademisyenlerin eğitim becerileri eğitimi hedeflerine ulaşma düzeyi %55 civarındadır. Bu sonuç bir haftalık bir kurs için hiç de azımsanmayacak başarı olarak değerlendirilebilir. İlerleyen zamandaki eğitimlerde eğitim süresinin arttırılması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tıp Eğiticisi, Eğitici Eğitimi.

Presentation ID / Sunum No= 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0674-0072

Tümör Doku Heterojenitesinin 2DE Proteomik Yaklaşımıyla Gösterilmesi

Asst. Prof. Dr. Aylin Kanlı[1], Assoc. Prof. Dr. Turgay Şimşek[1], Prof.Dr. Murat Kasap[1], Assoc. Prof. Dr. Gürler Akpınar[1], Prof.Dr. Zafer Cantürk[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi

Özet

Amaç: Birçok hastalığın ve kanserlerin biyolojik mekanizmalarının incelenmesinde yaygın olarak kullanılan proteomik yaklaşımlar, hastalık sürecinin izlenmesinde, biyobelirteçlerin ve potansiyel terapötik hedeflerin tanımlanmasında kullanılagelmektedir. Proteomik alanında kullanılan biyolojik örnekler arasında serum gibi biyolojik sıvılar ve doku gibi katı örnekler sayılabilir. Bu bağlamda analiz edilen doku örneklerinin kalitesi, örneğin alındığı bölgenin doğruluğu ve hatta örneğin alınmasından sonra proteomik araştırma laboratuarına ulaşıncaya kadar geçen süre gibi pre-analitik süreçler çok önemlidir. Biz bu çalışmamızda, tümör dokusu içerisinde iki farklı bölgeden alınan örneklerin çözünür proteom profillerini karşılaştırmayı ve varsa tümör heterojenitesini göstermeyi amaçladık. Gereç ve Yöntemler: Cushing sendromu tanısı ile opere edilen bir hastanın adrenokortikal tümör dokusunun iki farklı bölgesinden (adenoma ve adenoma içi) ve sağlıklı dokusundan elde edilen proteinler 2DE yöntemi ile ayrıştırılarak karşılaştırmalı analize tabi tutulmuştur. Örnekler arasında regülasyon düzeyinde farklılık görülen protein sayısı belirlenmiş ve jellerden kesilerek MALDI-TOF/TOF kütle spektrometresi aracılığı ile tanımlanmıştır. Bulgular: Kontrol dokusuna göre adenom bölgesinde 17 protein, adenom içi bölgede ise 13 proteinin seviyelerinde regülasyon tespit edilmiştir. Bu proteinler çoğu enerji metabolizması, hücre iskeleti organizasyonu ve hücresel stres ile ilişkili proteinlerdir. Sonuç: Bu çalışma tümör dokusu içerisinde örneğin alındığı bölgenin proteom profilini ne ölçüde etkilediğini göstermiştir. Tümör dokusundan iki farklı bölgeden aldığımız örneklerde daha çok enerji metabolizması ile ilişkili proteinler olmak üzere bazı proteinlerin ifadelerinde ciddi farklılıklar görülmüştür. Bu durum özellikle biyobelirteç arayışlarının olduğu çalışmalarda proteomik bulgularının yorumlanmasında dikkat edilmesi gerektiği ve proteomik çalışmalarında örnek sayısının mümkün olduğunca fazla tutulması gerektiğini vurgulamaktadır. Bu araştırma Kocaeli Üniversitesi Bilimsel Araştırma Birimi tarafından desteklenmiştir (Proje No: KOÜ-BAP TSA-2020-1545).

Anahtar Kelimeler: Tümör Heterojenitesi, Proteomik, Cushing Sendromu

The Demonstration of Tumor Heterogeneity Using 2DE Proteomic Approach

Abstract

Objective: Proteomic approaches, have been used in monitoring the disease processes and identification of biomarkers. Biological samples used in the field of proteomics include biological fluids and solid samples. In this context, pre-analytical processes e.g., tissue sample quality, sampling site

accuracy and sample transfer time to the site of proteomic laboratory are very important. In this study, the proteome profiles of samples taken from two different regions within a tumor tissue were compared to show tumor heterogeneity. Material and Methods: Proteins obtained from two different regions of adrenocortical tumor tissue (adenoma and intra-adenoma) and healthy tissue of a patient who was operated on with the diagnosis of Cushing's syndrome were separated by 2DE and subjected to comparative analysis. The number of differentially regulated proteins among the samples was determined and identified by MALDI-TOF/TOF mass spectrometry. Results: Seventeen and thirteen proteins were differentially regulated in the adenoma and intra adenoma regions compared to the control tissue, respectively. These proteins mostly associated with energy metabolism, cytoskeletal organization, and cellular stress. Conclusion: This study showed to what extent the sample area in the tumor tissue affects the proteome profile. The samples taken from two different regions of a same tumor tissue displayed serious differences in the expressions of some proteins, mostly those associated with energy metabolism. This highlights the need to be careful in interpreting proteomic findings, especially in studies where biomarkers are sought. To minimize sample variation, as many samples as possible should be studied in proteomic studies.

Keywords: Tumor Heterogeneity, Proteomics, Cushing Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3657-6055

Tumor-Derived Factor VII Promotes Metastasis in Triple Negative Breast Cancer

Asst. Prof. Dr. Begüm Kocatürk[1], Dr. Chantal Kroone[2], Dr. Chris Tieken[2], Prof.Dr. Henri H. Versteeg[2]

[1]Hacettepe Üniversitesi Kanser Enstitüsü Temel Onkoloji Anabilim Dalı
[2]Einthoven Laboratory for Experimental Vascular Medicine,Department of Internal Medicine, Leiden University Medical Center
**Corresponding author: Begüm Kocatürk*

Özet

Triple negative breast cancer(TNBC) is one of the most aggressive subtypes and often accompanied by metastasis. Cancer patients frequently develop thrombotic complications which indicates dysregulated coagulation factor expression in tumors. Here we investigated whether changes in coagulation FVII levels regulate metastatic capacity of TNBC. Immunohistochemical analyses in a cohort of 369 breast cancer patients revealed that FVII expression is associated with increased distal metastases ond overall survival. In addition, FVII-positive tumors exclusively metastasized to liver and bone rather than lungs. FVII overexpression in TNBC cell lines resulted in upregulation of pro-metastatic genes including matrix metalloproteinases(MMPs) and Epithelial to Mesencymal Transition (EMT) factors. Moreover, cells with higher levels of FVII expression displayed enhanced migratory and invasive capacity. Next, we determined the effects of FVII expression on tumor tumor growth and metastasis in an orthotopic breast cancer model. We discovered that higher FVII expression yielded significantly larger tumors together with increased metastasis to bone and liver. The increased metastatic rate of FVII expressing cells was not recapitulated via tail vein injection demonstrating that FVII regulates metastatic capacity of the primary tumor. Overall, our data revealed FVII as a new modulator of metastasis in TNBCs.

Anahtar Kelimeler: Tıbbi Biyoloji, Onkoloji, Meme Kanseri, Metastaz

Tumor-Derived Factor VII Promotes Metastasis in Triple Negative Breast Cancer

Abstract

Triple negative breast cancer(TNBC) is one of the most aggressive subtypes and often accompanied by metastasis. Cancer patients frequently develop thrombotic complications which indicates dysregulated coagulation factor expression in tumors. Here we investigated whether changes in coagulation FVII levels regulate metastatic capacity of TNBC. Immunohistochemical analyses in a cohort of 369 breast cancer patients revealed that FVII expression is associated with increased distal

metastases ond overall survival. In addition, FVII-positive tumors exclusively metastasized to liver and bone rather than lungs. FVII overexpression in TNBC cell lines resulted in upregulation of pro-metastatic genes including matrix metalloproteinases(MMPs) and Epithelial to Mesencymal Transition (EMT) factors. Moreover, cells with higher levels of FVII expression displayed enhanced migratory and invasive capacity. Next, we determined the effects of FVII expression on tumor tumor growth and metastasis in an orthotopic breast cancer model. We discovered that higher FVII expression yielded significantly larger tumors together with increased metastasis to bone and liver. The increased metastatic rate of FVII expressing cells was not recapitulated via tail vein injection demonstrating that FVII regulates metastatic capacity of the primary tumor. Overall, our data revealed FVII as a new modulator of metastasis in TNBCs.

Keywords: Coagulation, Oncology, FVII, Metastasis, Medical Biology

Presentation ID / Sunum No= 348

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5089-0836

Yağ Yükleme Testi Sonrası Malondialdehit ve Trigliserid Düzeyleri Arasındaki İlişki

Dr. Serap Özer Yaman[1], Asst. Prof. Dr. Fulya Balaban Yücesan[1]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Trabzon

Özet

AMAÇ: Oral trigliserid tolerans testi (OTTT), açlık durumundaki kişilere oral yağ yüklemesi yapılarak tokluk lipemiyi, lipoprotein metabolizmasını ve kardiyo-metabolik süreçleri değerlendirmek amacıyla kullanılmaktadır. Aşırı miktarda yağlı yemek tüketiminin serum trigliserid (TG) seviyelerini arttırdığı ve lipid oksidasyonuna yol açtığı bilinmektedir. Malondialdehit (MDA) lipid peroksidasyonunun son ürünlerinden biridir ve organizmadaki lipidlerin oksidatif yıkımını değerlendirmek için kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, OTTT uygulanan kişilerin dolaşımdaki MDA seviyelerini belirlemek ve OTTT sonrası TG seviyeleri ile MDA seviyeleri arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışma grubunun yer aldığı 30 gönüllü kişiye OTTT uygulandı. Bu kişilerden açlıkta ve OTTT sonrasında kan örnekleri alındı. Serum örneklerinde TG seviyeleri enzimatik kolorimetrik yöntem ve MDA seviyeleri ise kolorimetrik yöntem kullanılarak tayin edildi. Açlık ve OTTT sonrası saatlerde TG seviyeleri kullanılarak eğri altında kalan alan (AUC) değeri hesaplandı. BULGULAR: OTTT uygulamasından sonra TG ve MDA seviyelerinin zamana göre seyrinde istatistiksel olarak anlamlı değişim görüldü ($p<0.05$). OTTT sonrası MDA ve TG seviyeleri arasında pozitif korelasyon bulundu ($p<0.05$). Ayrıca AUC değeri ile OTTT sonrası MDA seviyeleri arasında güçlü pozitif korelasyon bulundu ($p<0.05$). SONUÇ: Bu çalışmada elde edilen sonuçlara göre, yağ yükleme testi sonrası MDA seviyeleri ile TG seviyelerinin ilişkili olduğu gözlendi.

Anahtar Kelimeler: Eğri Altında Kalan Alan, Lipid, Malondialdehit, Oral Trigliserid Tolerans Testi

The Relationship Between Malondialdehyde and Triglyceride Levels After Fat Loading Test

Abstract

OBJECTIVE: Oral triglyceride tolerance test (OTTT) is used to assess postprandial lipemia, lipoprotein metabolism, and cardio-metabolic processes by performing oral fat loading on fasting subjects. Excessive consumption of fatty meals is known to increase serum triglyceride (TG) levels and lead to lipid oxidation. Malondialdehyde (MDA) is one of the final products of lipid peroxidation and is used to evaluate the oxidative degradation of lipids in the organism. The purpose of this research was to examine the circulating MDA levels of individuals who underwent OTTT and to evaluate the relationship between TG levels and MDA levels after OTTT. MATERIALS AND METHODS: OTTT was applied to 30 volunteers in the study group. Blood samples were taken from these individuals during

fasting and after OTTT. Serum TG levels were measured using the enzymatic colorimetric method and MDA levels were determined using the colorimetric method. The area under the curve (AUC) value was calculated using TG levels at fasting and hours after OTTT. RESULTS: The statistically significant change was observed in the course of TG and MDA levels over time after the OTTT ($p<0.05$). The positive correlation was found between MDA and TG levels, MDA and AUC values after OTTT ($p<0.05$). In addition, a strong positive correlation was found between AUC value and MDA levels after OTTT ($p<0.05$). CONCLUSION: According to the results obtained in this study, correlations of the MDA and TG levels were observed after the fat load test.

Keywords: Area Under the Curve, Lipid, Malondialdehyde, Oral Triglyceride Tolerance Test

Presentation ID / Sunum No= 264

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2459-2912

3B Baskı ile Üretilen Dijital Protez Kaide Materyalleri: Bir Literatür Derlemesi

Asst. Prof. Dr. Zeynep Şahin[1], Asst. Prof. Dr. Nazire Esra Özer [2]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Lokman Hekim Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu derlemenin amacı; Üç boyutlu (3B) baskı yöntemiyle üretilen tam protezlerin mekanik ve fiziksel özellikleri, renk stabiliteleri, yapay dişlere veya yumuşak astar materyallerine bağlanma dayanımlarının incelenerek, klinik kullanım için kanıta dayalı bilgi verilmesidir. Yöntem: 3B baskı, protez kaidesi, tam protezler, mekanik ve fiziksel özellikler, bağlanma dayanımı ve renk stabilitesi gibi çeşitli anahtar kelimeler ve kombinasyonları kullanılarak PubMed aracılığı ile literatür taraması yapılmıştır. 2017-2022 yılları arasında yapılan çalışmaların özet, başlık ve tam metinlerinin incelenmesi sonrasında 46 makale konu kapsamı içerisinde değerlendirmeye uygun bulunmuştur. Bulgular: 3B baskı ile üretilen protezlerin mekanik özellikleri, CAD/CAM freze ve ısı ile polimerize olan protezlere göre daha düşüktür. Bununla birlikte 3B protezlerin bükülme dayanımı değerleri ise, ISO standartlarında belirtilen kriterleri taşımaktadır. 3B baskı ile üretilen protezlerin su emilimleri ısı ile polimerize olanlara benzemekte iken su çözünürlüğü değerleri ise fazla bulunmuştur. Bu yöntem ile üretilen protezlerde alt çenedeki boyutsal değişim üst çeneye göre daha fazladır, doku adaptasyonu ise CAD/CAM freze yöntemi ile karşılaştırılabilir düzeydedir. Baskı yönü ve açısı, yüzey özelliklerini ve mekanik özelliklerini etkilemektedir. Renk stabilitesi ile ilgili çalışmalarda farklı sonuçlar bulunmuş olup çalışmalar heterojenite göstermektedir. 3B baskı ile üretilen yapay dişler, yeterli kırılma dayanımına sahiptir. 3B baskı protezleri, uygun tamir edilebilirlik özellikleri göstermekte ve çeşitli yüzey işlemleri tamir edilmiş protezlerin bükülme dayanımını artırmaktadır. Sonuç: 3B baskı yöntemi tam protezlerin üretimi için yeni bir seçenek olabilir. 3B baskı protez kaide materyalleri ile ilgili in vitro çalışmalar yapılmış olmasına rağmen randomize klinik çalışma sayısı oldukça sınırlıdır ve daha fazla klinik çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Baskı, Üç Boyutlu, Protez Kaideleri, Yüzey Özellikleri, Bükülme Dayanımı

Digital Prosthetic Base Materials Produced by 3D Printing: A Literature Review

Abstract

Objective: The aim of this review is to provide evidence-based information for clinical use by examining the mechanical and physical properties, color stability, bond strength to artificial teeth or soft lining materials of complete prostheses produced by three dimensional (3D) printing method. Methods:

A literature search was conducted using PubMed using various keywords and combinations such as 3D printing, denture base, complete dentures, mechanical and physical properties, bond strength and color stability. After examining the abstracts, titles and full texts of the studies conducted between 2017-2022, 46 articles were found suitable for review within the scope of the subject. Results: The mechanical properties of prostheses produced by 3D printing are lower than those of CAD/CAM milling and heat-cured prostheses. However, the flexural strength values of 3D prostheses meet the criteria specified in ISO standards. While the water absorption of the prostheses produced with 3D printing is similar to the ones that are polymerized with heat, the water solubility values are found to be higher. In the prostheses produced with this method, the dimensional change in the lower jaw is greater than the upper jaw, and the tissue adaptation is comparable to the CAD/CAM milling method. Printing orientation and angle affect the surface properties and mechanical properties. Different results have been found in studies on color stability, and studies show heterogeneity. Artificial teeth produced by 3D printing have sufficient fracture strength. 3D printed prostheses show favorable repairability properties and various surface treatments increase the flexural strength of repaired prostheses. Conclusion: 3D printing method may be a new option for the fabrication of complete dentures. Although in vitro studies have been conducted on 3D printed denture base materials, the number of randomized clinical studies is quite limited and more clinical studies are needed.

Keywords: Printing, Three-Dimensional, Denture Bases, Surface Properties, Flexural Strength

Presentation ID / Sunum No= 396

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5013-6588

3D Dijital Dental Plak Ölçümü; Doğruluk ve Güvenilirlik Yöntemi Çalışması

Asst. Prof. Dr. Burak Ak*[1], Asst. Prof. Dr. Emre Gürkan Eroğlu[2]

[1]Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD
[2]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD
**Corresponding author: Burak AK*

Özet

Amaç;Periodontal indeksler klinik çalışmalar ve hasta takibi açısından oldukça önemlidir. Ölçülebilir ve tekrar edilebilir olması için pek çok çalışma yapılmıştır. Dijital periodontal sondlar ile cep derinliği ölçümü yapılabilmektedir. Dijital taramalar ile dişeti indeksi de bildirilmiştir. Periotest ile mobilite ölçülebilmektedir. Plak indeksinde şu ana kadar ölçülebilir ve tekrarlanabilir bir yöntem bilgimiz dahilinde bildirilmemiştir. 3d tarama yöntemi ölçülebilir ve tekrarlanabilir bir yöntemdir. Bu çalışmanın amacı plak indeksinin 3d taramalar ile yapılması için metot geliştirilmesidir. Metod; Plak indeksi 0-1-2 ve 3 olarak hazırlanan fantom çenelerden işlem öncesi 3D ağız içi taraması alınmıştır. İşlem sonrasında tekrar 3D ağız içi tarama alınmıştır. Taramalar Sirona ineos laboratuvar tarayıcısı ile yapılmıştır. Ölçümler ".obj" formatına dönüştürülmüştür. Cloudcompare yazılımına import edilen işlem öncesi ve işlem sonrası 3D veriler "bestfit algoritm" ile çakıştırılmıştır. Fark haritası çıkarılan verilerden elde edilen ölçümler plak indeksi hesaplamasında kullanılmıştır. Bulgular; Plak indeksi ile fark haritası sonuçlarında anlamlı ilişki tespit edilmiştir. Ölçümler tekrarlanabilir ölçeklenebilirdir. Sonuç; 3D ağız içi tarayıcılar diş hekimliği uygulamalarında standart donanım olma yolunda hızla ilerlemektedir. Günümüzde her klinikte ve üniversitede en az 1 adet tarayıcı bulunmaktadır. Bu çalışma ile hastalardan alınan ağız içi taramalar kullanılarak dijital plak indeksi ölçümü metodu geliştirilmiştir. Bu metodun kullanıldığı çalışmalarda araştırmacılar arası uyumluk artmaktadır ve dijital plak indeksinin altın standart olma potansiyeli bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Plak İndeksi,3D Tarayıcı, dijital, Ölçek,

3D Digital Plaque Quantification; the Accuracy and Reliability Method Study

Abstract

Background & Aim; Periodontal indexes are very important in terms of clinical trials and patient follow-up. Many studies have been carried out to make it measurable and reproducible. Pocket depth measurement can be done with digital periodontal sonds. Gum index has also been reported with digital scans. Mobility can be measured with periotest. A measurable and repeatable method in the plaque index has not been reported in our knowledge until now. The 3D scanning method is measurable and

repeatable. The aim of this study is to develop a method for making the plaque index with 3D scans. Methods; Pre-procedure 3D scan was taken from the "phantom" jaws with plaque index 0-1-2 and 3. 3D scanning is repeated after artificial plaque is cleaned. Scans were performed with sirona ineos laboratory scanner. scans have been converted to ".obj" format. Pre-process and post-process 3D scans imported into Cloudcompare software superimposed with "Bestfit Algorithm". The differences obtained in the data mapped to deviation were used in plaque index measurement. Results; A significant relationship was found in the difference map results with plaque index. measurements have been found to be reproducible and scalable. Conclusions; 3D oral scanners are rapidly progressing towards becoming standard equipment in dentistry applications. There are at least 1 scanner in every clinic and university today. With this study, digital plaque index measurement method was developed using oral scans. In studies using this method, inter-examiner correlation is also increasing in compatibility and the digital plaque index has the potential to be the gold standard.

Keywords: Plaque Index,3d Scanner, Digital, Scale

Presentation ID / Sunum No= 66

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Adherence to Maintenance Therapy in Private Practice Patients Treated for Periodontal Diseases

Asst. Prof. Dr. Eser Elemek[1]

[1]*Gelişim Üniversitesi*
**Corresponding author: Eser Elemek*

Abstract

Introduction: In order to prevent recurrence of periodontal disease, after nonsurgical or surgical periodontal treatment patients should attend maintenance therapy (MT). The aim of this study was to retrospectively analyze patients who were treated for periodontal diseases but did not attend MT. Material & Method: Five hundred seventeen patients (F:M 281:236, mean age: 40±12 years) who applied to private practice between January 2014 and June 2021 mainly for periodontal reasons were recruited in this study. Demographic, clinical (bleeding on probing, probing pocket depth, clinical attachment level) and radiographic information were recorded. Patients were informed to attend MT for every 3-6 months depending on periodontal treatment applied. Adherence to MT were then evaluated. Results: Out of 517 patients, 154 (29.8%) did not attend MT even once in private practice (F:M 84:70, mean age: 38±12 years). According to new periodontal classification, among 154 patients, generalized gingivitis was diagnosed in 32 (21%) patients and the remaining as periodontitis. Most of the patients (85%) who did not attend MT were treated with nonsurgical periodontal treatment. For those treated nonsurgically, mean age was 36±11 years and 92% were nonsmoker and had no systemic disease. Conclusion: Almost one out of three people did not attend maintenance therapy in private practice. Relatively young people with good general health who needed mostly (85%) nonsurgical periodontal treatment had no compliance to maintenance therapy. Clinicians should focus on patient education and motivation at earlier ages in order to prevent loss of dentition due to periodontal diseases.

Keywords: Periodontal Treatment, Maintenance Therapy, Periodontal Disease

Presentation ID / Sunum No= 287

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8595-373X

Alt Anterior Bölge Tek Diş Eksikliğinin Fiber Alt Yapılı Köprü Protezle Tedavisi

Dr. Barış Filiz Erol[1], Dr. Nurten Baysal[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Olgu sunumunda amaç 41 numaralı diş eksikliği bulunan hastaya minimal invaziv tedavi yaklaşımı ile fiber altyapılı köprü protezi yapmaktır. Olgu Sunumu: 39 yaşındaki erkek hasta 41 numaralı dişinin eksik olması sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastanın yapılan radyolojik ve ağız içi muayenesinde komşu dişlerde herhangi bir periodontal ya da yapısal bütünlüğünde bir problem tespit edilmemiştir. Bu nedenle hastaya doğal dişlerine en az düzeyde preperasyon yapacak şekilde örgü fiber (Ribbond) ile takım diş kullanılarak bir köprü protez yapılmasına karar verilmiştir. Tek seansta hastanın diş eksikliği giderilmiş ve devam eden süreçteki kontrol seanslarında herhangi bir problem ile karşılaşılmamıştır. Sonuç: Sonuç olarak tek diş eksikliğinin görüldüğü ve komşu dişlerde harabiyetin olmadığı vakalarda dişsiz boşluk uzun değilse fiber alt yapılı köprü protezler bir tedavi seçeneği olarak kullanılabilirler.

Anahtar Kelimeler: Fiber Köprü, Tek Diş Eksikliği, Minimal İnvaziv Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 271

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1299-9088

Anb Açısı Düzeltme Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Merve Gonca[1], Asst. Prof. Dr. Mehmet Birol Özel[2]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
[2]Kocaeli Üniversitesi
**Corresponding author: Merve Gonca*

Özet

Bu çalışmanın amacı, ANB açısına göre farklı maksillomandibular ilişkilere sahip bireylerden elde edilen ölçümler sonucunda oluşturulan veri havuzundan farklı iskeletsel kraniyofasiyal paternlere işaret eden kümeler elde etmek ve bu kümelerin hangi özelliklerde birbirinden ayrıldığını incelemektir. Çalışmada ANB açısı sınıflamasına göre Sınıf 1, Sınıf 2, Sınıf 3 ilişkiye sahip 3 grupta 110'ar adet olmak üzere toplam 330 adet lateral sefalogram kullanıldı. Homojen gruplar oluşturmak için X-means kümeleme yöntemi ve C4.5 karar ağacı analizi uygulandı. X-means algoritması sonucunda 4 küme oluşturuldu ve kümelerin verilerle ilişkisi C4.5 karar ağacı algoritması ile belirlendi. İlk karar ağacının uç yapraklarında budama yapıldıktan sonra aynı prosedür tekrar edildi. Budama sonrası elde edilen veri setinde aynı işlem tekrarlanarak 4 küme ve 2.karar ağacı oluşturuldu. İkinci karar ağacında dallanmanın ilk ayrım noktasını belirleyen ölçüm Bireysel ANB hesaplamasıydı. Küme 0 ve Küme 1'in ayrımını belirleyen ana parametre interinsizal açıydı. Küme 2 ve Küme 3'ün ayrımını belirleyen ana parametre ise N-Go-Gn°'du. Kümeler arası farklar ANOVA, Tukey HSD, Tamhane, Kruskal-Wallis, Mann Whitney U testleri kullanılarak analiz edildi. N-Go-Ar°, FH/PP°, S-Ar-Go° açıları haricindeki bütün ölçümlerde istatistiksel anlamlı farklılık bulundu ($p<0.05$). Örnek sayısı ve veri çeşitliliğinin artması ile aykırı veri içeren kümeler oluşturulabilecek ve bu kümeler sayesinde bireysel fenotipi öğrenebilen ve geliştirebilen bilgisayar algoritmaları oluşturulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Lateral Sefalometrik Radyograf, Anb Açısı Düzeltme Yöntemleri, Kümeleme Yöntemi, Karar Ağacı

Comparison of Anb Angle Correction Methods

Abstract

The aim of this study is to obtain clusters pointing to different skeletal craniofacial patterns from the data pool created as a result of measurements obtained from individuals with different maxillomandibular relationships according to the ANB angle and examine in which features these clusters differ from each other. A total of 330 lateral cephalograms were used in the study, there were 3 groups and each group contained 110 samples that have Class 1, Class 2, and Class 3 relations according to the ANB angle classification. X-means clustering method and C4.5 decision tree analysis were applied to create homogeneous groups. As a result of the X-means algorithm, 4 clusters were created

and the relationship of the clusters with the data was determined by the C4.5 decision tree algorithm. The same procedure was repeated after pruning the end leaves of the first decision tree. The same process was repeated in the data set obtained after pruning, and 4 clusters and a second decision tree were created. In the second decision tree, the measure that determined the first split point of branching was the Individual ANB calculation. The main parameter determining the separation of Cluster 0 and Cluster 1 was the interincisal angle. The main parameter determining the distinction between Cluster 2 and Cluster 3 was N-Go-Gn°. The differences among the clusters were analyzed by using ANOVA, Tukey HSD, Tamhane, Kruskal-Wallis, Mann Whitney U tests. There was a statistically significant difference in all measurements except N-Go-Ar °, FH / PP °, S-Ar-Go ° ($p < 0.05$). With the increase in the number of samples and data diversity, new clusters including outlier data will be created and computer algorithms that can learn and improve the individual phenotype will be created thanks to these clusters.

Keywords: Lateral Cephalometric Radiograph, Anb Angle Correction Methods, Cluster Method, Decision Tree

Presentation ID / Sunum No= 323

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2478-8010

Anterior Estetiğin Direkt Kompozit Veneerlerle Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Ra. Ayşenur Altuğ Yıldırım[1], Prof.Dr. Mine Betül Üçtaşlı[1]

[1]Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi A.B.D.
**Corresponding author: Ayşenur ALTUĞ YILDIRIM*

Özet

Amaç: Ön bölge dişlerde görülebilen renk, şekil, boyut ve konum anomalileri estetiği olumsuz etkiler. Tam seramik kuronlar, porselen lamina veneerler, direkt veya indirekt kompozit veneerlerle anterior bölgeye estetik ve fonksiyon kazandırılabilmektedir. Direkt kompozit veneerler diş dokusunda minimal preparasyon veya hiç preparasyon gerektirmeden, tek seansta uygulanabilmeleri ve gerektiğinde kompozit rezinlerle tamir edilebilmeleri sayesinde diğer restorasyonlardan ayrılır. Kompozit rezinlerin mekanik özelliklerinin, renk stabilitelerinin geliştirilmesi ve adeziv bağlanma teknolojilerindeki ilerleme nedeniyle kompozit veneerlere ilgi artmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı ön bölge dişlerdeki renklenme, çapraşıklık, çürük ve eski restorasyonların direkt kompozit veneerlerle estetik rehabilitasyonudur. Vaka Raporu: Dişlerinin estetik görüntüsünden rahatsız olduğu için Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvuran 32 yaşındaki bayan hastada yapılan intraoral muayenede 21 numaralı dişte çapraşıklık ve eski restorasyonda bozulma, 11-12 numaralı dişlerinde proksimal yüzeylerinde çürük, tüm ön bölge diş yüzeylerinde yaygın olarak aşınma ve renklenmeler tespit edildi. Hastadan alınan onayın ardından kaninler dahil olmak üzere üst anterior dişlerin direkt kompozit veneerlerle restore edilmesine karar verildi. Politür işlemleriyle yüzeylerdeki eklentiler uzaklaştırıldı. Hastanın doğal dişlerinden daha açık tondaki kompozit rengi belirlendi. Rubber-dam takılarak çalışma sahasının nem ve tükrükten izolasyonu sağlandı. 21 numaralı dişin eski kompozit restorasyonu söküldü, 11-12 numaralı dişlerdeki çürük doku kaldırıldı. Tüm dişlerin labial yüzeylerinde elmas frezlerle proksimal temasları koruyacak şekilde minimal preparasyon yapıldı. Tüm mine yüzeyleri %37'lik fosforik asit jelle pürüzlendirildi, suyla yıkandı ve havayla kurutuldu. Bağlayıcı ajan (single bond universal adeziv, 3M) uygulandı ve 20 saniye ışıkla polimerize edildi. Filtek ultimate universal kompozit tabakalama tekniğiyle uygulandı. Her tabaka 40 saniye ışık cihazıyla polimerize edildi. Yüzey düzenlemeleri ve polisajlama yapılarak vaka tamamlandı. Klinik Sonuç: Direkt kompozit veneerlerle tek seansta, çok az preparasyonla anterior bölgede istenen estetik sağlanmıştır. Kompozitler zaman içinde kabul edilebilir renklenme gösterir, böyle durumlarda kolaylıkla tamir veya yenileme yapılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Direkt Veneer, Estetik Kompozit, Minimal İnvaziv

Rehabilitation of Anterior Aesthetics With Direct Composite Veneers: A Case Report

Abstract

Aim: Color, shape, size and position anomalies that can be seen in anterior teeth negatively affect esthetics. With full ceramic crowns, porcelain lamina veneers, direct or indirect composite veneers, the anterior region can be aesthetic and functional. Direct composite veneers are distinguished from other restorations in that they can be applied in a single session without minimal or no preparation in the dental tissue and can be repaired with composite resins when necessary. The aim of this case report is the aesthetic rehabilitation of discoloration, crowding, caries and old restorations in anterior teeth with direct composite veneers. Case Report: In the intraoral examination of a 32-year-old female patient who applied to Gazi University Faculty of Dentistry Restorative Dentistry Clinic because she was disturbed by the aesthetic appearance of her teeth, crowding in tooth number 21 and deterioration in the old restoration, caries on the proximal surfaces of teeth numbered 11-12, widespread wear on all anterior tooth surfaces and discoloration detected. After approval from the patient, it was decided to restore the upper anterior teeth, including the canines, with direct composite veneers. Isolation of the work area from moisture and saliva was ensured by attaching a rubber-dam. Composite color was determined. The old composite restoration of tooth 21 was removed, the carious tissue in teeth 11-12 was removed. Minimal preparation was made with diamond burs on the labial surfaces of all teeth to preserve proximal contacts. All enamel surfaces were roughened with 37% phosphoric acid gel, washed with water and air dried. Bonding agent was applied and light cured for 20 seconds. Filtek ultimate universal composite applied with layering technique and light cured for 40 seconds. Case completed with finishing and polishing. Clinical Result: Desired aesthetics in the anterior region was achieved with minimally invasive method in a single session.

Keywords: Direct Veneer, Esthetic Composite, Minimaly Invasive

Presentation ID / Sunum No= 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7430-4750

Beyazlatıcı Ağız Çalkalama Solüsyonlarının Renklendirilmiş Nanohibrit Kompozit Rezinin Renk Değişimine ve Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisi

Dr. Hanife Altınışık[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilimdalı*
**Corresponding author: Hanife Altınışık*

Özet

Amaç: Bu in-vitro çalışmanın amacı, beyazlatıcı ağız çalkalama solüsyonlarının kahvede bekletilerek renklendirilen nanohibrit bir kompozit rezinin renk değişimine ve yüzey pürüzlülüğüne etkisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntemler: Bu çalışma için 8 mm çapında 2 mm kalınlığında kalıplar kullanılarak nanohibrit kompozit rezinden (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray Medical INC, Okayama, Japan) 40 adet örnek hazırlandı ve 7 gün kahvede bekletilerek renklenmesi sağlandı. Renklenme sonrası renk ölçümleri spektrofotometre, yüzey pürüzlülük (Ra) ölçümleri profilometre yardımı ile yapıldı. Daha sonra örnekler 4 gruba ayrıldı (n=10). Distile su, Listerin Advance White, Colgate Optik White ve Crest 3D White' da 12 saat bekletildikten sonra renk ve pürüzlülük ölçümleri tekrarlandı. Elde edilen veriler tek yönlü varyans analizi (One-way ANOVA) ve Tukey HSD testleri ile istatistiksel analize tabii tutuldu (α=.05). Bulgular: Beyazlatıcı ağız gargaralarının kompozit rezinin ΔE değerlerinde istatistiksel bir farklılık oluştururken ($p<0.05$), pürüzlülük değerlerinde ise belirgin bir artışa neden olmadı ($p>0.05$). ΔE değerlerindeki değişim Colgate Optik White> Crest 3D White> Listerin Advance White>Distile su şeklinde olmuştur. Sonuç: Beyazlatıcı ağız gargarası, kompozit rezin yüzeyinde belirgin bir pürüzlülük artışına neden olmadan kahve renklenmelerinin giderilmesinde etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Beyazlatıcı Ağız Çalkalama Solüsyonları; Kompozit Rezin; Renk Değişimi, Yüzey Pürüzlülüğü

Effect of Whitening Mouthrinses On Color Recovery and Surface Roughness On Discolored Nanohybrid Composite Resin

Abstract

Background: The aim of this in-vitro study was to evaluate the effect of whitening mouthrinses on the color change and surface roughness of a nanohybrid composite resin colored by soaking in coffee. Material and Methods: For this study, 40 samples were prepared from nanohybrid composite resin (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray Medical INC, Okayama, Japan) by using 8 mm diameter and 2 mm thick molds, and they were kept in coffee for 7 days to color them. After discoloration, color measurements were made with the help of spectrophotometer, surface roughness (Ra) measurements were made with the help of a profilometer. Then the samples were divided into 4 groups (n=10). Color

and roughness measurements were repeated after they were kept in distilled water, Listerine Advance White, Colgate Optik White and Crest 3D White for 12 hours. The obtained data were subjected to statistical analysis with one-way analysis of variance (One-way ANOVA) and Tukey HSD (α=.05). Results: While there was a statistical difference in the ΔE values of the composite resin of the whitening mouthrinses ($p<0.05$), it did not cause a significant increase in the roughness values ($p>0.05$). The change in ΔE values is as follows: Colgate Optik White> Crest 3D White> Listerine Advance White>Distilled water Conclusion: Whitening rinses is effective in removing coffee colorations without causing a significant roughness increase on the composite resin surface.

Keywords: Whitening Mouthrinse; Composite Resin; Color Change, Surface Roughness

Presentation ID / Sunum No= 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7439-3554

Bir Diş Hekimliği Fakültesinde Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Endikasyonlarının İncelenmesi

Assoc. Prof. Dr. Gözde Serindere[1], Assoc. Prof. Dr. Ceren Aktuna Belgin[1]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

**Corresponding author: Gözde Serindere*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ndeki diş hekimlerinin konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) istem nedenlerinin araştırılması ve çekilen KIBT'ların departmanlara göre dağılımının belirlenmesidir. Gereç ve Yöntemler: Ocak 2021- Aralık 2021 tarihleri arasında fakültemiz Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi kliniğinde çekilmiş olan ve yaş aralığı 10-72 arasında değişen 169 kadın, 143 erkek hastaya ait 312 KIBT istem formu retrospektif olarak taranmıştır. Hastanın demografik bilgileri, KIBT istem nedeni, inceleme bölgesi ve hangi branştan istendiği kaydedilmiştir. Elde edilen bulguların analizinde tanımlayıcı istatistik kullanılmıştır. Bulgular: En sık KIBT istem nedeninin %32,07 oranıyla implant planlaması için olduğu, bunu %20,8 oranıyla ortodontik değerlendirmelerin izlediği görülmüştür. %41,34 oranı ile Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi bölümünün en sık KIBT istemi yapan klinik olduğu görülmüştür. Daha sonra %20,83 oranı ile Ortodonti bölümünün ikinci sırada ve %19,55 oranı ile Ağız, Diş ve Çene Radyoloji bölümünün üçüncü sırada olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: KIBT istem nedenleri arasında ilk sırada implant planlamasının yer aldığı görülmüştür. KIBT'ların en sık ve en az kullanım yerlerinin belirlenmesinin tekniğin geliştirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Diş Hekimliği, Endikasyon, Radyografi

Examination of Cone-Beam Computed Tomography Indications in a Faculty of Dentistry

Abstract

Aim: The aim of this study is to investigate the indication for the cone beam computed tomography (CBCT) request of dentists at Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry and to determine the distribution of CBCTs taken according to departments. Material and Methods: Between January 2021 and December 2021, 312 CBCT request forms of 169 female and 143 male patients, aged between 10-72 years and taken in the Dentomaxillofacial Radiology clinic of our faculty, were retrospectively scanned. The demographic information of the patient, the reason for the CBCT request, the examination area and the branch from which it was requested were recorded. Descriptive statistics were used in the analysis of the findings. Results: It was observed that the most common reason for CBCT request was

for implant planning with a rate of 32.07%, followed by orthodontic evaluations with a rate of 20.8%. It was seen that the Department of Dentomaxillofacial Surgery was the clinic that most frequently requested CBCT with a rate of 41.34%. Afterwards, it was determined that the Orthodontics department was in the second place with 20.83% and the Dentomaxillofacial Radiology Department was in the third place with 19.55%. Conclusion: It was seen that implant planning was the first among the reasons for CBCT request. It is thought that determining the most frequent and least frequent use of CBCTs will contribute to the development of the technique.

Keywords: Cone-Beam Computed Tomography, Dentistry, Indication, Radiography

Presentation ID / Sunum No= 139

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6903-0887

Bruksizmli Hastalarda Temporomandibular Eklem Rahatsızlıklarının, Algılanan Stres ve Oral Alışkanlıkların Değerlendirilmesi

Ra. Özge Sucu[1], Assoc. Prof. Dr. Ayşegül Köroğlu[1], Assoc. Prof. Dr. Onur Şahin[2], Assoc. Prof. Dr. Seda Cengiz[1]

[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı
[2]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı
**Corresponding author: Özge Sucu*

Özet

Bruksizm, diş sıkma ve gıcırdatmanın birlikte veya ayrı ayrı görülebildiği; tekrarlayan çene ve kas hareketlerinden oluşan parafonksiyonel bir alışkanlıktır. Etiyolojisinde pek çok faktör rol oynamaktadır. Bu çalışmanın amacı; Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı' na başvuran bruksizm hastalarında sosyodemografik özellikler, temporomandibular düzensizlik, bruksizm harici diğer parafonksiyonel alışkanlıklar ve emosyonel stres seviyesinin incelenmesidir. Çalışmaya gönüllü 100 bruksizm hastası ve 100 sağlıklı hasta dahil edilmiştir. Sosyodemografik özellikleri belirlemek için her iki gruba da kişisel bilgileri içeren anket, temporomandibular rahatsızlık düzeyini ölçmek için Fonseca anamnestik anketi, parafonksiyonel alışkanlıkların tesbiti için Oral Alışkanlıklar Anketi ve stres seviyesini ölçmek için Algılanan Stres Ölçeği soruları yöneltilmiştir. Verilerin analizi için Kolmogorov Smirnov, t testi ve Mann Whitney U testi kullanıldı. Sosyodemografik anket sonucu kadınlarda bruksizm oranının daha fazla olduğu görüldü. Bruksizm görülen hastalarda kontrol grubuna göre temporomandibular düzensizlik seviyesinin istatistiksel olarak anlamlı seviyede yüksek olduğu görüldü ($p<0,001$). Bruksizm hastalarındaki çiğneme kası, eklem ve baş ağrısı görülme oranının kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu görüldü. Bruksizm görülen hastalarda diğer oral alışkanlıkların görülme oranı kontrol grubuna göre daha yüksek olarak tespit edildi ($p<0,001$). En yaygın görülen oral alışkanlıkların sakız çiğneme ve tek taraflı yemek yeme olduğu görüldü. Algılanan stres seviyesinin bruksizm görülen hasta grubunda istatistiksel olarak anlamlı seviyede farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($p<0,001$). Çalışma grubunda algılanan stres seviyesi ortalama skoru 65, sağlıklı hasta grubunda ise 10 olarak tespit edildi. Çalışma sonuçlarına göre bruksizmin multifaktöriyel bir etiyolojisi olduğu, psikolojik destek ve disiplinler arası bir tedavi planıyla bu parafonksiyonel alışkanlığın azaltılabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Algılanan Stres, Bruksizm, Oral Alışkanlık, Parafonksiyon, Temporomandibular Düzensizlik

Presentation ID / Sunum No= 262

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3917-7383

CAD/CAM ile Üretilen İmplant Destekli Sabit Restorasyonlarda İmplant ve Destek Dokulara İletilen Kuvvetlerin Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemi ile İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Nazire Esra Özer[1], Prof.Dr. Ahmet Ersan Ersoy[2]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Özel Klinik
**Corresponding author: Nazire Esra Özer*

Özet

Amaç: CAD/CAM sistemi ile hazırlanan seramik ve titanyum destekler ile üzerlerine uygulanan zirkonya ve kompozit rezin esaslı farklı üst yapı materyallerinin, kuvvetler altında implant ve çevre dokularda oluşan stres dağılımlarının, üç boyutlu sonlu elemanlar analiz yöntemi ile incelenmesidir. Gereç ve Yöntem: Ti-Base zirkonya destek ve titanyum destekler ile monolitik zirkonya ve Lava Ultimate kronların bilgisayar ortamında üç boyutlu olarak tasarlandığı toplam 4 adet modele sonlu elemanlar stres analizi uygulanmıştır. 90˚ 'lik açı ile tüm modellere çiğneme kuvveti olarak 100 N kuvvet uygulanmış ve implantlarda Von Mises gerilme değerleri, kortikal ve spongioz kemikte maksimum ve minimum asal gerilme değerleri incelenmiştir. Bulgular: Kortikal kemikte minimum, spongioz kemikte maksimum asal gerilme değerlerine bakıldığında; monolitik zirkonya krona sahip olan modellerde Lava Ultimate rezin nanoseramik kronlu modellere göre daha fazla stres oluşmuştur. Aynı şekilde; monolitik zirkonya krona sahip olan modellerde Lava Ultimate rezin nanoseramik kronlu modellere göre implantlarda oluşan Von Mises gerilme değerleri de daha fazla bulunmuştur. Sonuç: İmplantlarda ve destek kemikte maksimum dayanım değerlerinin altında gerilim değerleri ölçülmüştür. Bu veriler, çalışmamızda kullanılan tüm materyallerin klinik olarak kullanılabilir olduğunu göstermektedir. Özellikle kemik ve implantta oluşturduğu uygun stres dağılımı dolayısıyla prefabrik titanyum alt yapı üzerine hazırlanan zirkonya destek ve uygulanan monolitik zirkonya kron restorasyon birleşimi, destek ve kronda aynı tip materyal kullanılmasından kaynaklı en uygun seçim olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM Sistemleri, İmplant Üstü Sabit Protezler, Sonlu Elemanlar Stres Analizi

Investigation of Forces Transmitted to Implant and Surrounding Tissues in Implant Supported Fixed Restorations Produced With CAD/CAM by Finite Element Stress Analysis Method

Abstract

Objective: We aimed to investigate stres distribution zirconia and composite resin based superstructure materials, which were applied above ceramic and titanium abutments and prepared with CAD/CAM system, under forces, in implant and surrounding tissue with three dimensional finite element stress method. Methods: Finite element stress analysis was applied to a total of 4 models in which Ti-Base zirconia support and titanium supports, monolithic zirconia and Lava Ultimate crowns were designed in three dimensions in computer. A 100 N chewing force was applied to all models with an angle of 90˚ and Von Mises stress values in implants, maximum and minimum principal stress values in cortical and cancellous bone were investigated. Results: Considering the minimum principal stress values in the cortical bone and the maximum in the cancellous bone; models with monolithic zirconia crowns experienced more stress than models with Lava Ultimate resin nanoceramic crowns. Same way, models with monolithic zirconia crowns also had higher Von Mises stress values on implants compared to models with Lava Ultimate resin nanoceramic crowns. Conclusion: In the materials used in the construction of the crowns and the abutments, in the implants and in the supporting bones, tension values were measured below the maximum strength values. This data shows that all the materials used in our study are acceptable for clinical use. Especially due to high fracture resistance and proper stress distribution in bone and implant, zirconia abutments prepared on prefabricated titanium framework and monolithic zirconia crown restorations applied on the abutment can be considered as the most appropriate choice because of the use of the same type of material.

Keywords: CAD/CAM System, Implant Supported Fixed Prostheses, Finite Element Stres Analysis

Presentation ID / Sunum No= 326

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7114-072X

CAD-CAM ile Endokron Vakası

Asst. Prof. Dr. Mehmet Ali Fildişi[1]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi*

Özet

Diş hekimliğinde CAD-CAM kavramı, materyalin bilgisayar destekli teknoloji sayesinde üç boyutlu olarak tasarlanması ve üretilmesi anlamına gelmektedir. CAD-CAM tekniği ağız içi kameraların optik tarayıcılarıyla toplanan verilerin bilgisayar yazılımları kullanılarak üç boyutlu tasarımlara dönüştürülmesi esasına dayanır. Endokronlar; intraradiküler postun, korun ve kronun yerine tek bileşenli bir bütün olarak yapılan monoblok restorasyonlardır. Endokron preparasyonu; marjini diş eti seviyesine kadar ve merkezi pulpa odasına kadar uzanan bir kaviteyi içerir. Kanal tedavisi üniversitemizin Endodonti bölümünde tamamlanan hastamız Restoratif bölümümüze dişin üst restorasyonu için başvurdu. Dişdeki kalan sağlam diş dokusu değerlendirilerek endokron planlaması yapıldı. Dişin geçici dolgusu kaldırıldıktan sonra çürük ve desteksiz dokular temizlendi. Yeterli tutuculuk ve destek için pulpa odasına yaklaşık 3 mm inildi. Keskin kenarlar ve andırkatlar giderildi. Pulpa odasında yuvarlak uçlu, mavi bandlı, konik frezler kullanılarak diverjan açı verildi. Kavite preparasyonunun ölçüsü CAD-CAM (CEREC MC, Sirona Dental System, Bensheim, Germany) ile alınıp restorasyonun tasarımı yapıldı. Restorasyonun üretimi CAD-CAM (CEREC MC, Sirona Dental System, Bensheim, Germany) milleme cihazında CERASMART (GC Corp. Kasugai, Aichi, Japan) CAD-CAM materyali kullanılarak üretildi. Simantasyon öncesinde Cerasmart materyalinden millenerek üretilen restorasyonun bağlanma yüzeyine sırayla % 10 'luk hidroflorik asit olan Condac Porcelana jel (FGM, Joinwille, Brezilya) ve silan (Monobond S, Ivoclar Vivadent, Schaan, Lihtenştayn) uygulandı. Dişin preparasyon yüzeyinde ise Multilink primer A ve Multilink primer B (Ivoclar Vivadent, Schaan, Lihtenştayn) kullanıldı. Restorasyon Dual – Cure rezin siman (Multilink Speed, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) ile üretici firmanın talimatlarına uyularak simante edildi. Restorasyon işlemi tamamlandıktan sonra polisaj işlemi porselen lastikleri (EVE Rotary Grinding and Polishing Instruments, Dietlingen, Almanya) ile yapıldı.

Anahtar Kelimeler: Cad-Cam, Endokron, Cerasmart, Dual-Cure.

A Case of Endocrown With CAD-CAM

Abstract

The concept of CAD-CAM in dentistry, means the three-dimensional design and production of materials thanks to computer-aided technology. The CAD-CAM technique is based on the conversion of data collected by optical scanners of intraoral cameras into three-dimensional designs using computer software. Endocrowns assemble the intraradicular post, the core, and the crown in one component thus

representing monoblock restorations. Endocrown preparation contains a cavity whose margin extends from level of the gingiva and to the central pulp chamber. The patient, whose root canal treatment was completed in the Endodontics department of our university, applied to our Restorative Department for restoration of the tooth. The remaining intact tooth tissue was evaluated and endocrown was planned. After the temporary filling of the tooth was removed, the decay and unsupported tissues were cleaned. Approximately 3 mm was descended into the pulp chamber for adequate retention and support. Scanning of cavity preparation and the design of the restoration was done on a CAD-CAM (Sirona Dental Systems, Bensheim, Germany). The production of the restoration was carried out in a CEREC milling device (CEREC MC, Sirona Dental Systems, Bensheim, Germany) using CERASMART (GC Corp. Kasugai, Aichi, Japan) CAD-CAM material. Prior to cementation, 10% hydrofluoric acid Condac Porcelana gel (FGM, Joinwille, Brazil) and silane (Monobond S, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) were applied to the bonding surface of the restoration produced by milling from Cerasmart material, respectively. Multilink primer A and Multilink primer B (Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) were used on the preparation surface of the tooth. Restoration were cemented using dual-cure resin cement (Multilink Speed, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) according to the manufacturer's instructions. After the restoration was completed, polishing was done with porcelain polishing instruments (EVE Rotary Grinding and Polishing Instruments, Dietlingen, Germany).

Keywords: CAD-CAM, Endocrown, Cerasmart, Dual-Cure.

Presentation ID / Sunum No= 422

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5295-2722

Çekimsiz ve Çekimli Ortodontik Tedavilerin Palatal Alan Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğr. Üyesi Gökhan Türker[1], Dt. Hatice Başaranlar[2]

[1]Mersin Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Mersin, Türkiye
[2]Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Özet

AMAÇ: Bu retrospektif çalışmanın amacı, çekimsiz ve çekimli ortodontik tedavilerin palatal alan üzerine etkilerinin üç boyutlu dental modeller kullanılarak değerlendirilmesidir. GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmamıza sabit ortodontik aygıtlar ile ortodontik tedavileri gerçekleştirilen toplam 30 hasta dahil edilmiştir. Çekimsiz ortodontik tedavi grubu (Grup 1) 15 hastadan (11 kız, 4 erkek; ortalama yaş: 15,82 ± 2,17) ve çekimli ortodontik tedavi grubu (Grup 2) çift taraflı daimi üst birinci premolar diş çekimli ortodontik tedavi uygulan 15 hastadan (11 kız, 4 erkek; ortalama yaş: 16,23 ± 1,35) oluşturulmuştur. Ortodontik tedavi öncesinde ve sonrasında hastalardan elde edilen üç boyutlu dental modeller üzerinde Geomagic Studio (Geomagic, Inc, NC, USA) programı kullanılarak palatal yüzey alanı ölçümleri gerçekleştirilmiştir. Üst santral kesicilerden üst birinci molarlara kadar olan tüm dişlerin dentogingival birleşimlerinin orta noktaları birleştirilerek gingival düzlem ve üst birinci molar dişlerin en distalinde yer alan dentogingival birleşimler arasında distal düzlem oluşturulmuştur. Sağ ve sol palatal yüzey alanları midpalatal suturu takip eden çizginin distal düzlemle kesiştirilmesi ile oluşturulmuştur. Palatal yüzey alanı ile ilgili veriler Mann-Whitney U testi ve Wilcoxon testi kullanılarak karşılaştırılmıştır. BULGULAR: Ortodontik tedavi öncesinde tüm palatal yüzey alanı ile sağ ve sol alanlarda gruplar arasında anlamlı bir farklılık görülmemiştir ($p > 0,05$). Her iki grubun grup içi karşılaştırmalarında, ortodontik tedavi öncesinde sağ ve sol alanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar görülmüştür ($p < 0,05$). Grup 1'de ortodontik tedavi sonrasında palatal yüzey alanının arttığı, Grup 2'de ise azaldığı belirlenmiştir ($p < 0,001$). Tedavi sonrasında Grup 1'in tüm palatal yüzey alanın ve sağ ve sol alanlarının Grup 2'den fazla olduğu tespit edilmiştir ($p < 0,001$). Her iki grupta, tedavi sonrasında sağ ve sol alanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($p < 0,05$). SONUÇ: Palatal yüzey alanı hem çekimsiz hem de çekimli ortodontik tedavilerden etkilenmektedir. Çekimli ve çekimsiz ortodontik tedaviler palatal yüzey alanındaki asimetrilere olumlu katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik Tedavi, Diş Çekimi, Palatal Yüzey Alanı, Üç Boyutlu Dental Modeller

Presentation ID / Sunum No= 63

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 000-0002-6429-4197 / 0000-0001-2345-6789

Çift Taraflı Stiloid Çıkıntı Uzaması ve Çift Taraflı Olarak Dallanması: Olağandışı Bir Olgu Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Kader Cesur Aydın[1], Researcher Kübra Gündüz Baltacı[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Özet Stiloid çıkıntı, temporal kemiğin petroz parçasının alt kısmında bulunan silindirik, ince bir çıkıntıdır. Stilohyoid ligament, stiloid çıkıntı ile hyoid kemiğin küçük boynuzu arasında uzanan fibröz bir bağdır. Stiloid çıkıntının normal olarak kabul edilen uzunluğu 2 ila 3 cm arasında değişirken 3 cm ve üzerindeki stiloid çıkıntılar uzamış olarak kabul edilir. Uzamış stiloid çıkıntı veya kalsifiye olmuş stilohyoid ligament kulak ve boyun ağrısı, boğazda yabancı cisim hissi, yutma güçlüğü, baş ağrısı ve başın hareketi ile ağrı gibi çeşitli klinik semptomlara yol açabilir. Bu klinik semptomların ortaya çıkmasına Eagle sendromu denir. Stiloid çıkıntının uzamasına bağlı semptomlar hastaların sadece %4'ünde görülür. Bu vaka raporunda kliniğimize diş çürükleri sebebiyle başvuran 46 yaşında erkek hastanın panoramik radyografi değerlendirmesi sonucu bilateral stiloid çıkıntı uzamasıyla çift taraflı dallı görünümü olan, olağandışı, asemptomatik hasta sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Stiloid Çıkıntı, Stilohyoid Ligament, Kalsifikasyon.

Presentation ID / Sunum No= 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9796-4348

Çocuk Diş Hekimliğinde Koruyucu Ortodontik Yaklaşımlar: 2 Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Şeyma Mustuloğlu[1]

[1]*Mersin Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği ABD.*
**Corresponding author: Şeyma Mustuloğlu*

Özet

Koruyucu diş hekimliği oluşabilecek problemlerin erken dönemde tespiti ile gerekli önlemler alınmasını amaçlamaktadır. Koruyucu ortodontik yaklaşımlar ise 0-15 yaş aralığındaki çocuklarda erken süt dişi kayıplarında yer tutucu uygulamalarını, diş sürmelerinin takibi sırasında süt dişi aşındırma ve çekimlerini, çapraz kapanışlarda eğik düzlemli aperey uygulamalarını ve kötü alışkanlıkların önlenmesi için alışkanlık kırıcı aperey uygulanmasını içermektedir. Bu sunumda koruyucu ortodontik apareyler uygulanan iki olgu paylaşılacaktır. 10 yaşında iki erkek hasta ebeveynleri tarafından diş kapanış ilişkilerinin değerlendirilmesi isteği ile çocuk diş hekimliği bölümüne başvurmuştur. Yapılan muayene sırasında birinci hastanın alt çenesinde erken süt dişi kaybına bağlı olarak 36 ve 46 numaralı dişlerinin mezialize olduğu ve 2. Premolar dişlerinin sürmesi için ağız içinde yeterli yer olmadığı görülmüştür. Bu hastada 36 ve 46 numaralı dişlerini distalize etmek amacıyla hareketli vidalı aparey yapılması planlanmıştır. İkinci hastanın yapılan muayenesinde ise fonksiyonel yan çapraz kapanış ile birlikte ileri derecede anterior açık kapanışın mevcut olduğu gözlenmiştir. Anterior açık kapanışın hastada mevcut olan anormal yutkunma- dil itme alışkınlığına bağlı olarak ortaya çıktığı öngörülerek hastaya hem vida yardımı ile maksilller expansiyon yapabilecek hemde apareyin damak kısmına yerleştirilen engeller ile dil itme alışkanlığını önleyebilecek bir aparey tasarlanmıştır. Hastaların aljinant ölçü maddesi ile ağız içi ölçüsü alınarak planlanan apareyler bir hafta sonra teslim edilmiştir. Hastalara apareylerin kullanımı anlatılarak, 5 günde bir vidayı çevirmeleri istenmiştir. 1. hafta, 1. ay, 3. ay ve 6. ay ve 12. ayında düzenli kontrollere çağrılması planlanan hastaların mevcut yer darlığında, fonksiyonel çapraz kapanışında ve zararlı alışkanlığının azalmasında iyi yönde gelişmeler olması beklenmektedir. Erken süt dişi kayıpları ve kötü alışkanlıklara bağlı olarak dişler ve çeneler bölgesinde meydana gelebilecek bozukluklar koruyucu ortodontik uygulamalar ile önlenebilmektedir. Diş hekimlerinin bu durumlarla karşılaşması durumunda hastayı bir çocuk diş hekimine yönlendirmesi erken teshis ve tedavi için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ağız İçi Aparey, Koruyucu Ortodontik Tedavi, Çocuk

Preventive Orthodontic Approaches in Pediatric Dentistry: 2 Case Reports

Abstract

Preventive dentistry aims to take necessary precautions with the early detection of possible problems. Protective orthodontic approaches, include placeholder applications in early loss of primary teeth in

children aged 0-15, prevention of deciduous tooth extractions, crossbites and bad habits during the follow-up of tooth eruption. In this presentation, two cases in which protective orthodontic appliances were applied will be shared. Two 10-year-old male patients applied to the pediatric dentistry department for examination. In the examination of the first patient, it was observed that teeth 36 and 46 were mesialized due to early loss of primary teeth, and there was not enough space for the 2-premolar teeth to erupt. A removable screw appliance was planned to distalize teeth 36 and 46 in this patient. In the examination of the second patient, advanced anterior open bite was observed with functional lateral crossbite. Assuming that anterior open bite occurs due to abnormal swallowing-tongue pushing habit, an appliance was designed for the patient that can both perform maxillary expansion with the help of screws and prevent tongue thrusting habits with barriers placed on the palate of the appliance. Intraoral measurements of the patients were taken and their appliances were delivered one week later. The use of the appliances was explained to the patients and they were asked to turn the screw every 5-days. It is expected that there will be good developments in the oral problems of the patients who are planned to be called for regular controls in the 1st-week, 1st-month, 3rd-month, 6th-month and 12th-month. Defects that may occur in the teeth and jaws area due to early loss of milk teeth and bad habits can be prevented by protective orthodontic applications. It is important for dentists to refer the patient to a pediatric dentist if they encounter these situations.

Keywords: Intraoral Appliance, Preventive Orthodontic Treatment, Child

Presentation ID / Sunum No= 263

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 - 0001- 6266 - 6279

Çocuk Diş Hekimliğinde Rejeneratif Pulpa Tedavisinde Yeni Yaklaşım

Ph.d. Cand. Behrang Ghabchi[1], Asst. Prof. Dr. Ilhan Uzel[1]

[1]Ege University Faculty of Pediatric Dentistry

Özet

Özet Giriş ve Amaç: Diş kayıplarını önlemede yeni bir yaklaşım olan rejeneratif endodontik tedavi prosedürleri zarar görmüş bir dişin pulpa ve dentin yapılarının yenilenmesini amaçlamaktadır. Bu amaçla yola çıkan doku mühendisliği, rejeneratif endodontinin temeli olan kök hücre, doku iskelesi ve indükleyici morfojenik sinyalleri kapsayan çalışmalara hız vermiştir. Gereç- Yöntem: Bu çalışmada yayınlanan güncel makaleler, Avrupa Pediatrik Diş Hekimliği Akademisi (EAPD), Amerikan Pediatrik Diş Hekimliği Akademisi (AAPD), Avrupa Endodonti Derneği (ESE) ve America Endodonti Derneği'nin (ASE) son yayınladığı rehberler ve ilgili sistematik derlemeler özetlenmiştir. Bulgular: Geçmiş yıllarda açık apeksli dişlerde uygulanan asıl tedavi yöntemi kalsiyum hidroksitle uygulanan uzun dönem apeksifikasyon tedavisiyken, son yıllarda bu yöntemin yerini tüm kanal formasyonunun rejenerasyonuyla sonuçlanan yeni tedavi protokolleri almıştır. Gelişimini tamamlamamış açık apeksli dişlere uygulanan cerrahisiz konvansiyonel kanal tedavisi, kırık ve rekontaminasyon riski taşıyabilmektedir. Rejeneratif endodonti, pulpa canlılığını yeniden oluşturmak ve kök oluşumunu devam ettirmek konusuna odaklanmış yeni bir tedavi yöntemidir. Bu klinik yöntem kanal içinde kan pıhtısı (yapı iskeleti), büyüme faktörleri (trombosit ve dentin) ve kök hücre oluşturma fikrine dayanmaktadır. Sonuç: Günümüzde deneme aşamasında olan rejeneratif pulpa tedavi tekniklerinin ileride daha da geliştirileceğine ve süt dişi pulpasından elde edilen kök hücrelerinin dişten farklı dokuların rejenerasyonuna yardımcı olacağına inanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rejenerasyon, Kök Hücre, Pulpa Tedavisi, Çocuk Diş Hekimliği

New Approach to Regenerative Pulpa Treatment in Pediatric Dentistry

Abstract

Objectives: Regenerative endodontic procedures, a new approach to preventing tooth loss, aim to regenerate the pulp and dentin structures of a damaged tooth. Tissue engineering, which set out for this purpose, has accelerated studies involving stem cells, tissue scaffolds and inducing morphogenic signals, which are the basis of regenerative endodontics. Materials - Methods: The current articles published in this study are, the latest guidelines from the European Academy of Paediatric Dentistry (EAPD), the American Academy of Paediatric Dentistry (AAPD), the European Endodontic Society (ESE) and the Endodontic Society of America (ASE) and related systematic reviews are summarized. Results: Previously, the main treatment method used in open apex teeth was long-term apexification treatment with calcium hydroxide, but nowadays, new treatment protocols that result in the regeneration of the

entire canal formation have started to be applied instead of this method. Non-surgical conventional root canal treatment applied to undeveloped open apex teeth may carry the risk of fracture and recontamination. Regenerative endodontics is a new treatment method focused on restoring pulp vitality and maintaining root formation. This clinical method is based on the idea of forming blood clots (skeleton), growth factors (platelets and dentin) and stem cells in the canal. Conclusions: It is believed that regenerative pulp treatment techniques, which are still in the trial phase, will be developed further in the future and that stem cells obtained from primary tooth pulp will help regeneration of tissues different from the tooth.

Keywords: Regeneration, Stem Cell, Pulp Treatment, Pediatric Dentistry

Presentation ID / Sunum No= 254

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8440-367X

Çocuklarda Avülsiyon Yaralanmalarında Tedavi Yaklaşımı

Asst. Prof. Dr. Merve Bayram[1]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı*
**Corresponding author: Merve Bayram*

Özet

Avülsiyon, bir travma durumunda, dişin tamamen soket dışına çıkması durumudur. Sürekli dişlerin avülsiyonu, en ciddi diş yaralanmalarından biri olup, prognoz için hızlı ve doğru acil durum yönetimi çok önemlidir. Yaralanmadan hemen sonra, avulse dişin pulpası ve periodontal ligamanı zarar görmeye başlamaktadır. Replantasyon çoğu durumda tedavi seçimidir, ancak her zaman hemen yapılamamaktadır. Replantasyon dişi başarıyla kurtarabilmektedir, ancak replante edilmiş dişlerin bazılarının uzun-süreli sağkalım şansları daha düşüktür ve hatta daha sonraki bir aşamada diş kayıpları yaşanabilmektedir. Tedavi başarısını etkileyen en önemli iki faktör dişin alveol dışında kuru kaldığı süre ve dişin saklandığı ortamdır. Eğer alveol dışında kuru kaldığı süre bir saatten az ise tam veya kısmi periodontal ligaman iyileşmesi mümkündür. Fakat bir saatten fazla kuru ortamda saklanma durumunda (gecikmiş replantasyon) periodontal ligaman nekrozu meydana gelebilmekte ve ilerleyen kök rezorpsiyonu ile sonuçlanabilmektedir. Rezorpsiyon olasılığının yüksek olması nedeniyle gecikmiş replantasyonun gerçekleştirilmesi tartışmalı bir konudur. Ancak, dişlerin geç replantasyonunun prognozu zayıf olsa da bölgede alveoler büyümenin devamı ve korunması için avantaj sağlayacağı düşünülerek dekoranasyon gibi tekniklerin uygulanması önerilmektedir. Ağız dışında dişin kuru kalma süresi, dişin saklanma ortamından farklı olarak, soket hazırlığı, kök yüzey işlemleri, splint uygulaması ve endodontik yaklaşım replantasyonda iyileşmeyi etkileyen diğer faktörlerdendir. Sonuç olarak diş hekimleri avülse olmuş dişler için topluma ilk yardım hakkında uygun önerilerde bulunmak için her zaman hazırlıklı olmalıdır. Kitle iletişim kampanyaları ile toplum bilincinin arttırılmasına ek olarak, sağlık uzmanları, ebeveynler ve öğretmenler de bu beklenmedik ve ciddi yaralanmalar sonrasında nasıl davranılacağı konusunda bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Travma, Avülsiyon, Replantasyon

Treatment Approach of Avulsion Injuries in Children

Abstract

Dental avulsion is the complete displacement of a tooth from its socket in alveolar bone owing to trauma. The avulsion of permanent teeth is one of the major injuries therefore rapid and appropriate emergency management is important. Following the injury event, the pulp and periodontal ligament of avulsed teeth starts suffering from damage. In majority of the cases, replantation is the treatment of

choice, however mostly not immediately applicable. Replantation may assist successful recovery of teeth; however long-term survival chance of some replanted teeth is low and may follow by losses. Two major factors affecting treatment success are the duration of the tooth's extra-alveolar dry time and its storage medium. If the extra-alveolar dry time is less than an hour, complete or partial periodontal ligament recovery is possible. However, extra-alveolar dry time longer than an hour (delayed replantation) may cause periodontal ligament necrosis and may result in replacement root resorption. Delayed replantation is controversial due to high root resorption-probability. However, although prognosis is poor in delayed replantation, techniques such as decoronation is suggested considering possible advantages in progress and maintenance of regional alveolar growth. Apart from duration of the tooth's extra-alveolar period, and storage medium, socket preparation, root surface treatment, splint application and endodontic approach are the affecting factors in recovery. Consequently, dental practitioners should always be prepared to provide advice on first aid of avulsed teeth. In addition to mass communication champaigns and increasing public awareness, health specialists, parents and teachers should be informed on how to act following unexpected and serious injuries.

Keywords: Trauma, Avulsion, Replantation

Presentation ID / Sunum No= 202

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8647-0534

Çocuklarda Travmatik Dental Yaralanmalara İlişkin Farkındalığın Arttırılmasında Animasyonlu Eğitici Videonun Etkinliği

Asst. Prof. Dr. Neslihan Özveren[1], Asst. Prof. Dr. Sinem Yıldırım[2]

[1]Trakya Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı
[2]İstanbul Okan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Çocuklar sıklıkla travmatik diş yaralanmalarına (TDY) maruz kalsalar da TDY'lerin acil durum yönetimine ilişkin bilgi ve farkındalıkları büyük ölçüde yetersizdir. Bu çalışmanın amacı, çocuklar için hazırlanan TDY'lere ilişkin bir animasyonlu eğitici videonun seyredilmesinden önce ve sonra bir anket uygulanarak çocukların TDY'ler hakkındaki bilgilerini belirlemektir. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma yaşları 8-13 arasında değişen 332 çocuk ile yürütüldü. Çocuklara sosyodemografik verilerine, TDY'lerle ilgili geçmiş deneyimlerine ve TDY'lerin acil durum yönetimi hakkındaki bilgilerine ilişkin soruları içeren 3 bölümden oluşan bir anket verildi. Çocuklara TDY acil yönetimi hakkında kanıta dayalı bilgiler içeren eğitici bir video izletildi. Videoyu izledikten hemen sonra ve 1 hafta sonra çocuklardan anketi tekrar doldurmaları istendi. Elde edilen veriler Friedman sıralamalı iki yönlü varyans analizi, McNemar testi, Mann-Whitney U testleri ve Kruskal-Wallis testleri kullanılarak analiz edildi. Bulgular: Videonun izlenmesinin hemen ardından ve 1 hafta sonra çocukların anket puanları önemli ölçüde arttı ($P<0,0001$). Animasyonu izlemeden önce doldurulan anket sonuçlarına göre, daha önce diş yaralanmalarına ilişkin eğitim almış çocukların anket puanları yaşıtlarına göre oldukça yüksekti ($P = 0,004$). Çocukların %96,7'si animasyonlu eğitici videoyu faydalı buldu. Animasyonu izlemeden önce çocukların %49,1'i bir diş yaralanması durumunda arkadaşlarına yardım edebileceğine inanıyorken, animasyonu izledikten sonra bu oran %86,4'e çıktı, 1 hafta sonra ise %77,1'e düştü ($p<0,001$). Sonuç: Animasyonlu eğitici videonun izlenmesinin ardından anket puanları önemli ölçüde iyileşti ve çocukların diş yaralanmaları durumunda arkadaşlarına yardım edebilecekleri konusunda özgüvenleri arttı. Çocuklar için tasarlanmış eğlenceli, akılda kalıcı medya araçlarıyla çocukların diş yaralanmaları hakkında bilgilerini geliştirmek ve farkındalıklarını arttırmak önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuklar, Dental Travma, Animasyonlu Eğitici Video

Effectiveness of An Educational Cartoon Animation On the Knowledge of Children About Traumatic Dental Injuries

Abstract

Aim: Although children are frequently exposed to traumatic dental injuries (TDI), their knowledge and attidude on the emergency management TDIs is largely insufficient. The aim of this study was to determine the knowledge of children about TDIs utilizing a questionnaire before and after watching a custom animated instructional video. Materials and Methods: The present study was conducted with 332 children aged 8 to 13 years. The children were given a 3-part questionnaire including sociodemographic data, past experiences related to TDIs and knowledge of emergency management of TDIs to complete. An educational video containing evidence-based information about the management of TDIs, was played for the children. They filled the questionnaire again after viewing the video and 1 week. Data were analyzed using Friedman Two-way ANOVA by rank test, McNemar test, Mann–Whitney U tests and Kruskal–Wallis tests. Results: Children's questionnaire scores increased significantly following the viewing of the video ($P<0.0001$). Prior to watching the animation, children who had previously received dental trauma education had considerably higher questionnare scores than their peers ($P = 0.004$). 96.7% of children found the animation beneficial. Prior to watching the animation, 49.1% of the children believed they could help their friends in case of a dental trauma, while after viewing the animation, this rate increased to 86.4% and decreased to 77.1% after 1 week ($p<0.001$). Conclusions: After the video, children’s questionnaire scores improved dramatically and self-confidence in helping their friends in the event of a dental trauma increased. It is critical to improve children's knowledge and raise their awareness of TDIs with entertaining, catchy media tools designed for children who are the individuals in focus in the dental trauma.

Keywords: Children, Dental Trauma, Cartoon Animated Video

Presentation ID / Sunum No= 362

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3933-7079

Çoklu Dişeti Çekilmelerinin Tünel Tekniği ve Subepitelyal Bağ Dokusu Grefti İle Tedavisi: Vaka Raporu

Researcher Zeynep Akgül[1], Researcher Aysim Leymun[2]
[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye Zeyneppakgulakgul@gmail.com
[2]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye Aysimleymun@gmail.com

Özet

Amaç: Günümüzde dişeti çekilmelerinin tedavisinde birçok teknik ve biyomateryal kullanılmaktadır. Ancak diğer periodontal plastik cerrahi operasyonlara kıyasla subepiteliyal bağ doku greftinin (SBDG) kök yüzeyi kapamada en iyi sonuçları sağladığı ve kök yüzeyi kapama teknikleri içinde altın standart olduğu kabul edilmektedir. Bu çalışmanın amacı çoklu dişeti çekilmelerinin tedavisinde tünel tekniği ile subepitelyal bağ doku grefti uygulamasının sonuçlarını değerlendirmektir. Olgu sunumu: Sistemik olarak sağlıklı ve sigara kullanmayan 30 yaşındaki erkek hasta, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Kliniği'ne dişeti çekilmesi şikayetiyle başvurdu. Klinik muayenede 42,43,44 numaralı diş bölgelerinde Miller Sınıf 1 dişeti çekilmesi olduğu tespit edildi. Başlangıç periodontal tedavisi yapıldı ve oral hijyen eğitimi verildi. Operasyon sırasında lokal anestezi altında önce alıcı saha supraperiostal olarak tünel tekniği ile hazırlandı, alveolar mukoza hattına kadar flep serbestleştirildi. Daha sonra palatinal bölgeden 15 nolu bistüri ile SBDG alındı. Elde edilen SBDG tünel tekniği ile hazırlanan alıcı saha bölgesine yerleştirildi ve 5-0 prolen askı süturlar ile sabitlendi. Süturların sabitlenmesi için ilgili bölgedeki dişlerin vestibülüne kompozit dolgu materyali kullanılarak buton yapıldı. Sonuç: Bu vakada tünel tekniği ve SBDG ile %80 oranında tatmin edici bir sonuç elde edilmiştir. Yeterli kök yüzeyi örtülmesi, klinik ataşman kazancı ve keratinize doku artışı sağlanmıştır.Sonuç olarak TT+SBDG tekniğiyle, estetik ve fonksiyonel olarak başarılı sonuçlar elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bağ Dokusu Grefti, Dişeti Çekilmesi, Tünel Teknik.

Treatment of Multıple Gıngıval Recessıon Wıth Tunnel Technıque and Subepıthelıal Connectıve Tıssue Graft: Case Report

Abstract

Objective: Today, many techniques and biomaterials are used in the treatment of gingival recessions. However, compared to other periodontal plastic surgery operations, it is accepted that subepithelial connective tissue graft (SBDG) provides the best results in root surface closure and is the gold standard

among root surface closure techniques. The aim of this study is to evaluate the results of subepithelial connective tissue grafting with the tunnel technique in the treatment of multiple ging Case report: A systemically healthy, non-smoker, 30-year-old male patient applied to Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry Periodontology Clinic with the complaint of gingival recession. In the clinical examination, Miller Class 1 gingival recession was detected in the tooth regions 42,43,44. Initial periodontal treatment was performed and oral hygiene training was gingival recessions. During the operation, under local anesthesia, the recipient site was prepared supraperiostally with the tunnel technique, and the flap was released up to the alveolar mucosal line. Then, SBDG was taken from the palatal region with a scalpel no. 15. The obtained SBDG was placed in the recipient site area prepared with the tunnel technique and fixed with 5-0 prolene suspenders. In order to fix the sutures, a button was made to the vestibule of the teeth in the relevant region using composite filling material. Conclusion: In this case, a satisfactory result of 80% was obtained with tunnel technique and SBDG. Adequate root surface coverage, clinical attachment gain and keratinized tissue increase are achieved. As a result, aesthetic and functional successful results can be obtained with the TT+SBDG technique.

Keywords: Connective Tissue Graft, Gingival Recession, Tunnel Technique.

Presentation ID / Sunum No= 207

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0692-9681

Çürüksüz Servikal Lezyonların Universal Adeziv Sistem ile Uygulanan Kompozit Rezin Restorasyonlar ile Tedavisi: 2 Olgu Sunumu.

Asst. Prof. Dr. Ebru Uslu Cender[1]

[1]*Ordu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Giriş ve amaç: Diş aşınması diş sert dokusunun farklı nedenlerle dereceli olarak kaybıdır. Diş Aşınmaları çürüksüz servikal lezyon (NCCL)'lar olarak da tanımlanabilmektedir. NCCL'lar, oluşumunda rol oynayan etkenlere göre abfraksiyon, atrizyon, erozyon ve abrazyon olarak isimlendirilmektedir. Bu olgu sunumunda; diş aşınmaları bulunan iki farklı hastanın, direkt kompozit rezin ile estetik düzenlemelerinin sunulması amaçlanmıştır. Yöntem: Dişlerinde aşınma şikâyeti ile 70 yaşlarındaki iki erkek hasta hastanemize başvurdu Klinik muayenede şiddetli diş aşınmaları görüldü. Oklüzal dikey boyutta bir sorun olmadığı tespit edildikten sonra; uygulanabilecek tedavi secenekleri açıklandı. Hastaların onayı alındı ve direk kompozit rezin restorasyonlar ile dişlerin tedavisi planlandı. Dişler temizlendikten sonra renk secimi yapıldı. Sklerotik dentin uzaklaştırıldıktan sonra lezyonun mine kenarlarına retansiyonu artırmak için bizotaj yapıldı. Pamuk rulolar ve retraksiyon kordu ile izolasyon sağlandı. Restore edilecek tüm mine yüzeyleri %37'lik fosforik asit olan İ-Gel (İ-Dental, Litvanya) ile pürüzlendirildi. Asit yıkanıp yüzey hava ile kurutulduktan sonra; leyon yüzeylerine universal adeziv sistem Clearfil™ Tri-S Bond Universal (Kuraray, Almanya) uygulandı. Hava spreyi ile kurutulduktan sonra 10 sn süreyle Led ışık cihazı (Elipar S 10, 3M ESPE) kullanılarak polimerize edildi. Farklı mine, dentin renklerinde nanohibrit kompozit rezin (Clearfil Majesty ES-2 premium, Kuraray, Almanya) tabakalar halinde uygulandı ve 20 saniye ışıkla polimerize edildi. Restorasyonun bitirme ve polisaj işlemleri elmas bitirme frezleri (Diatech, İsviçre) ve polisaj diskleri (Soflex discs, 3M ESPE, ABD) kullanılarak yapıldı. Restorasyonlar uygulandıktan bir hafta, 6 ay ve 12 ay sonra Modifiye USPHS (United States Public Health Service) kriterlerine göre klinik olarak değerlendirildi. Sonuçlar: Ortalama 1 yıllık takip sürecinin sonunda, klinik muayenede restorasyonlarda herhangi bir renk değişikliği, restorasyon kaybı veya kırığı gözlenmedi. NCCL'lar için direkt kompozit rezin uygulamaları daha ekonomik ve kısa sürede uygulanabilir estetik bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Çürüksüz Servikal Lezyon, Universal Adeziv, Diş Aşınması, Estetik, Kompozit Rezin

Treatment of Non Carious Cervical Lesions With Composite Resin Restorations Applied With Universal Adhesive System: 2 Case Reports

Abstract

Introduction and purpose: Tooth wear is the gradual loss of tooth hard tissue for different reasons. Tooth wear can also be defined as non-carious cervical lesions (NCCL). NCCLs are named as abfraction, attrition, erosion and abrasion depending on factors which play a role in their formation. In this case report, we aimed to present the aesthetic restoration of tooth abrasions of two different patients, using direct composite resin. Method: Two 70-year-old male patients applied to our clinic with tooth abrasion complaint. Clinical examination revealed severe tooth wear. There was no problem at occlusal vertical side. Following the consent obtained from the patients, treatment of the teeth with direct composite was planned. Teeth were cleaned and color selection was made. After the removal of sclerotic dentin, enamel margins of the lesion were beveled. Isolation was achieved with cotton rolls and a retraction cord. All enamel surfaces to be restored were etched with 37% phosphoric acid. After the acid was rinsed and the surface was air-dried, Clearfil ™ Tri - S Bond Universal was applied to the lesion surfaces. It was then dried with air spray and was polymerized with led for 10 seconds. Nanohybrid composite resin was applied in layers and light cured for 20 seconds. Finishing and polishing of the restoration were conducted with diamond finishing burs and polishing discs. Restorations were evaluated with Modified USPHS (United States Public Health Service) criteria at one week, 6 months, and 12 months. Results: After a mean follow-up of one year, no discoloration, restoration loss or fracture was observed in the restorations. Applied in a short period of time, direct composite resins are affordable and aesthetic treatment options for NCCLs.

Keywords: Non-Carious Cervical Lesions, Universal Adhesive, Tooth Wear, Aesthetics, Composite Resin

Presentation ID / Sunum No= 127

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Dijital İndirekt Bonding Hakkında Bilgi Kaynağı Olarak Youtube Videolarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Serpil Çokakoğlu[1], Ph.d. Cand. Ezgi Çakır[1]

[1]Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı dijital indirekt bonding tekniği hakkında bilgi kaynağı olarak YouTube videolarının değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: YouTube'da "dijital indirekt bonding" anahtar kelimesi aranmış ve ilk değerlendirme sonrasında 57 video kaydedilmiştir. Videolar kaynak, amaç, hedef kitle, süre, yükleme tarihi, beğenilme, beğenilmeme, izlenme ve yorum sayıları gibi tanımlayıcı parametreler açısından değerlendirilmiş ve ardından etkileşim indeksi ve izlenme oranı hesaplanmıştır. Video içerik kalitesi; dijital tarama, dijital braket yerleştirme, 3D baskılı modelden transfer plağı üretimi veya 3D transfer plağın doğrudan üretimi, klinik uygulama, avantajlar ve/veya dezavantajlar konu başlıklarını içeren 5 puanlık Likert ölçeği kullanılarak zayıf, orta ve iyi içerikli olarak belirlenmiştir. Videolar kalite açısından global kalite skoru (GKS) ve video bilgileri ve kalite indeksi (VBKI) ile değerlendirilmiştir. İstatistiksel değerlendirmede Kruskal-Wallis, Ki-kare ve Pearson korelasyon analizleri kullanılmıştır. Güvenilirliği belirlemek için sınıf içi korelasyon katsayıları hesaplanmıştır. Anlamlılık $p<0.05$ düzeyinde değerlendirilmiştir. Bulgular: Videoların çoğu içerik kalitesine göre zayıf (% 41,9), ardından orta (% 38,7) ve iyi (% 19,4) içerikli olarak sınıflandırılmıştır. Videolar arasında tanımlayıcı parametreler açısından farklılık bulunmamıştır. İyi içerikli videoların, orta ve zayıf içerikli videolara göre anlamlı derecede daha yüksek GKS ve VBKI puanlarına sahip olduğu bulunmuştur. Toplam içerik, GKS ($r=0.780$; $p<0.05$) ve VBKI ($r=0.446$; $p<0.05$) ile pozitif yönde anlamlı ilişki göstermiştir. Sonuç: Çoğu YouTube videosunun dijital indirekt bonding ile ilgili içerik kalitesi düşük olmasına rağmen iyi içerikli videoların profesyonel bilgi kaynağı olarak yararlı olacağı kabul edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Bonding, İndirekt Bonding, Youtube

Presentation ID / Sunum No= 331

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2379-4678

Direkt Restorasyonların Klinik Ömrü ve Yenilenme Nedenlerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Fatma Aytac Bal [1], Dr. Gülensu Türkyılmaz Açıl[2], Dr. B. Büşra Cevval Özkoçak[2]

[1]Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul
[2]Klinik Hekim, İstanbul

Özet

Amaç: Gelişen restoratif materyallere ve tekniklere rağmen, direkt restorasyonlarda klinik başarısızlık ve yenilenme gereksinimi sıklıkla görülmektedir. Yenileme işlemi maliyeti artıran ve daha geniş restorasyonların yapılmasına neden olabilen bir işlemdir. Bu çalışmanın amacı restorasyona ve hastaya ait faktörlerin, direkt restorasyonların yenilenmesi üzerine etkilerini değerlendirmektir. Yöntem: Bu çalışma farklı merkezlerde uygulanmış ve kliniğimizde yenilenen toplam 2365 adet direkt restorasyonun değerlendirilmesi ile gerçekleştirildi. Restorasyonların yenilenme nedenleri üç uzman araştırmacı tarafından yapılan klinik ve radyografik muayene ile tespit edildi. Ayrıca kullanılan restoratif materyal, kavite sınıflandırması, restorasyonun derinliği, restorasyonun yaşı, restorasyonun uygulandığı merkez gibi restorasyona ait diğer faktörler ile ağız hijyeni, yaş, cinsiyet gibi hastaya ait faktörler de kaydedildi. İstatistiksel analiz Pearson Ki Kare testi ve Fisher's Exact testi kullanılarak yapıldı ($p<0,05$). Bulgular: Çalışmamızda restorasyonları yenilenen hastaların %64'ünün kadın, %36'sının erkek olduğu ve %28,2'sinin 16-24, %29,1'inin 25-34, %37,6'sının 35-44, %5,1'inin 45-56 yaş aralığında olduğu tespit edildi. Katılımcıların %28,8'inde iyi oral hijyen, %57,2'sinde hafif gingivitis ve %14'ünün şiddetli gingivitis tespit edildi. Restorasyonların değiştirilmesinin başlıca nedenlerinin sekonder çürük (%43,3) ve anatomik form yetersizliği (%30,8) olduğu belirlendi. Diğer nedenlerin de taşkın yapılmış restorasyon (%19,7), marjinal boşluk (%15,9), restorasyon kırığı (%15,1), başka yüzeyde başlamış yeni çürük (%8), renklenme (%6,4), hassasiyet (%6,1), diş kırığı (%3,9), kanal tedavisi (%3,7), restorasyon kaybı (%3) ve aşınma (%0,8) olarak sıralandığı tespit edildi. Ayrıca kullanılan restoratif materyalin, kavite sınıflandırmasının, restorasyonun derinliğinin, restorasyonun yaşının, restorasyonun uygulandığı merkezin direkt restorasyonların yenilenme gereksinimleri üzerine anlamlı etkilerinin olduğu tespit edildi. Sonuç: Bu çalışma direkt restorasyonların sekonder çürük ve anatomik form yetersizliği nedenleriyle daha fazla yenilendiğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Direkt Restorasyonların Yenilenmesi, Amalgam, Kompozit, Sekonder Çürük.

Abstract

Objective: Despite developing restorative materials and techniques, clinical failure and replacement are frequently seen in direct restorations. Replacement is a cost-intensive process and can result in larger restorations. The aim of this study was to evaluate the effects of restoration and patient factors on the replacement of direct restorations. Methods: This study was carried out by evaluating a total of 2365 restorations. The reasons for the replacement of the restorations were determined by clinical and radiographic examination by three expert researchers. In addition, other factors related to the restoration such as the material, cavity classification, depth, age of the restoration, type of clinic centre, and patient-related factors such as oral hygiene, age, gender were also evaluated. Statistical analysis was performed using Pearson Chi-Square test and Fisher's Exact test ($p<0.05$). Results: In the study, 64% of the patients were female, 36% were male. It was determined that 28.2% of them were in the 16-24 age, 29.1% were in the 25-34 age, 37.6% were in the 35-44 age and 5.1% were in the 45-56 age. And, 28.8% of the participants had good oral hygiene, 57.2% had mild gingivitis and 14% had severe gingivitis. The major reasons for replacement of the restorations were secondary caries (43.3%) and anatomical form failure (30,8%), followed by overflowing restoration (19.7%), marginal failure (15.9%), restoration fracture (15.1%), primary caries (8%), discolorations (%6.4), sensitivity (6.1%), tooth fracture (3.9%), root canal treatment (3.7%), loss of restoration (3%), wear (0.8%). In addition, it was determined that material, cavity classification, depth, age of the restoration, and the clinic center had significant effects on the replaced requirements of the restorations. Conclusion: This study showed that direct restorations are replaced more frequently due to secondary caries and anatomic form failure.

Keywords: Replacement of Direct Restorations, Amalgam, Composite, Secondary Caries.

Presentation ID / Sunum No= 310

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6865-6311

Diş Hekimlerinin Hastaların Diş Macunu Seçim ve Kullanımlarına Yönelik Tavsiyelerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Merve Ağaccıoğlu[1], Dr. Merve Öztürk[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışma ile pratisyen diş hekimleri, uzmanlık öğrencileri ve uzman diş hekimlerinin oral hijyen ve diş macunu seçimi ile ilgili bilgileri, görüşleri ve hastalarına tavsiyeleri hakkında bilgi edinmek amaçlanmıştır. Metot: Çevrimiçi anket linki, Türkiye'de çeşitli kamu kurumlarında ve özel sektörde çalışan diş hekimlerine e-posta yoluyla ulaştırıldı. Anket kapsamında katılımcıların sosyodemografik bilgileri ve 9 soru ile hastalarına diş macunu tavsiyelerini etkileyen hasta ya da diş macununa ait özellikler ve bu konudaki genel yaklaşımları değerlendirildi. Bu çalışmada kategorik veriler arasındaki ilişkilerin incelenmesi için örneklem boyutu varsayımı (n>5) karşılandığı durumlarda Pearson Ki Kare analizi, karşılanmadığı durumlarda ise Fisher's Exact testi uygulanmıştır. Çoktan seçmeli kategorik verilerin analizlerinde ise Çoklu Ki Kare analizi kullanılmıştır. Analizler IBM SPSS 25 programında gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Anket %12,6'sı Ağız Diş Sağlığı Merkezi, %51,6'sı Diş hekimliği Fakülteleri, %35,82'i özel sektörde görev yapmakta olan 215 diş hekimi tarafından tamamlandı. Kişilerin %37,7'si pratisyen hekim iken %62,3'ünün uzmanlık öğrencisi/uzman hekim oldukları belirlenmiştir. Hastalarını macun konusunda yönlendirmeleri hakkındaki soruya katılımcıların %13,5'inin "Evet; marka belirterek", %50,7'sinin "Evet; macunun etki mekanizmasına göre", %29,3'ünün "Hayır; anlamlı bir fark olduğunu düşünmüyorum", %2,8'inin "Hayır; yeterli bilgim yok" ve %3,7'sinin "Hayır; zaman yetersizliği sebebiyle" şeklinde cevapladıkları görülmüştür. Katılımcıların macun tavsiye ederken %46'sının marka belirtmediği, %44,7'sinin "Sensodyne", %21,9'unun "Paradontax", %14'ünün "Colgate", %7,9'unun "R.O.C.S.", %7,4'ünün "İpana", %6'sının "Signal White Now", %6'sının "Oral-B", %0,9'unun "Splat" ve %4,2'sinin diğer markaları tavsiye ettikleri belirlenmiştir. Sonuç: Bireylerin günlük oral hijyen ürünleri arasında diş macunlarının vazgeçilmez bir yeri vardır. Bu çalışma ile diş hekimlerinin diş macunu tavsiye etme konusundaki yaklaşımlarıyla ilgili bilgi edinilmiştir. Bu kapsamda hekimlerin macunların içerik ve iddia edilen etki mekanizmalarını göz önünde bulundurdukları, bunun yanında hastalara tavsiyelerinin etkili olma düzeylerini orta ve iyi derece şeklinde yorumladıkları öne çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Diş Macunu, Oral Hijyen, Diş Sağlığı, Koruyucu Diş Hekimliği

Presentation ID / Sunum No= 98

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0971-1875

Diş Hekimlerinin Yaşam Memnuniyeti ve Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Recep Türken[1], Dr. Feridun Abay[1], Assoc. Prof. Dr. Süleyman Kutalmış Büyük[1]

[1]Ordu Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı diş hekimlerinin mutluluk düzeylerini belirlemek ve bu mutluluğun duygusal iyi oluş ve yaşam memnuniyeti ile ilişkisini araştırmaktır. Anket 25 soru olarak tasarlanmış ve Türkiye'deki diş hekimlerine gönderilmiştir. Katılımcılara yaş, cinsiyet, iş yeri, yıl içindeki deneyimi ve 5 sorudan oluşan yaşam memnuniyet ölçeği testi sorulmuştur. Anketi toplam 486 diş hekimi cevapladı. Diş hekimlerinin iş yeri ve meslek unvanının yaşam memnuniyet puanlarını değiştirdiği tespit edilmiştir. Çalışmamıza katılan diş hekimlerinin çoğunun (373/486, %76,25) çalışma ortamında kendilerini baskı altında hissettikleri; çalıştıkları kurumun, karşılaştıkları baskı miktarını istatistiksel olarak anlamlı derecede etkilediği tespit edilmiştir ($p<0,001$). Diş hekimliği mesleğini tavsiye etme oranının ise çalışılan kurum($p<0.001$), mesleki deneyim($p<0.001$), ve iş ünvanı($p<0.019$) ile istatistiksel olarak anlamlı derecede ilgili olduğu bulunmuştur. Diş hekimlerinin çalıştığı kurum ve ünvanının, yaşam memnuniyeti için istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur ($p<0,001$). Türkiye'deki diş hekimlerinin yaşam memnuniyetlerinin diğer ülkelerdeki diş hekimlerine ve diğer profesyonellere göre daha düşük olduğu ve buna etki eden faktörlerin çok farklı olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Diş Hekimliği, Yaşam Memnuniyeti, Duygusal İyi Oluş

Presentation ID / Sunum No= 423

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8133-6627

Diş Hekimliği Klinik Staj Öğrencilerinin Çocuk Diş Hekimliği Açısından Genel Bilgi ve Farkındalık Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Burcu Nihan Yüksel[1], Ph.d. Cand. Oğuzhan Güler[1], Ph.d. Cand. Derya Doygun[1]

[1]Ankara Üniversitesi

Özet

GİRİŞ: Çocuk hastalarda ağız-diş bakım hizmetini sağlayan diş hekimliği öğrencilerinin kendilerine yöneltilme potansiyeli bulunan soruların cevaplarına ilişkin bilgilerinin tutarlı ve doğru olması gerekmektedir. Planlanan çalışmanın amacı 4 ve 5.sınıf öğrencilerinin Pedodonti pratiği ile ilgili temelde maruz kalacakları sorularla ilgili bilgilere ait farkındalık düzeylerini ölçmektir. MATERYAL-METOD: Çalışma 4.sınıf ve 5.sınıf diş hekimliği öğrencilerinin 38 soruluk, doğru-yanlış tipi kısa cevaplı soruları içeren online veya elden düzenlenen ankete verecekleri cevaplar üzerine kurgulanmıştır. Sorular hasta velilerinden de gelebilecek soruların cevaplarının yanı sıra temel Pedodonti konuları da göz önünde bulundurularak planlanmıştır. Cinsiyet, okuduğu sınıf, pedodonti klinik stajını yapma durumu değişkenleri ile verilen cevapların doğruluğu arasındaki ilişki değerlendirilmiştir. Bu çalışmada elde edilen veriler SPSS 22 paket programı aracılığı ile analiz edilmiştir. Kategorik veriler arasındaki ilişkiye Ki-Kare analizi ile bakılmıştır ($p<0,05$). BULGULAR: Ankete toplam 105 4.sınıf, 109 5.sınıf öğrencisi katılım göstermiştir. Flor ve amalgam ile ilgili toplumda yanlış bilinen konular açısından erkek öğrencilerin de anlamlı oranda yanlış cevap verdiği tespit edilmiştir. 4.sınıf öğrencilerinin ilk diş hekimi ziyareti, erken çocukluk çağı çürüğü, anne sütü ile beslenme, süt dişi restoratif materyali, çocuklarda diş taşı temizliği gibi başlıklarda 5.sınıf öğrencilerine göre anlamlı oranda yanlış cevap verdikleri tespit edilmişti. Yine klinik stajı yapmış olan grubun yapmamış olanlara göre doğru cevap verme eğiliminin arttığı tespit edilmiştir. Sene tekrarı olması, çekirdek ailede 0-12 yaş grubu birey olması veya diş hekimi olmasının verilen cevaplar açısından fark yarattığı durumlar olduğu tespit edilmiştir. SONUÇ: Stajyer hekimlerin koruyucu diş hekimliği hakkındaki bilgi düzeylerinin ölçülmesi eksik olunan konuların üzerinde durulmasını sağlayacaktır. Böylece ortak bir ağız sağlığı hedefi doğrultusunda diş hekimliği ekibinin tüm üyelerinin çürük önleyici stratejilere ve yüksek kaliteli hizmet vermeye eşit derecede önem verecekleri, hastalara doğru ve tutarlı tavsiyelerde bulunacakları düşünülmektedir. Teorik ve klinik bilgi düzeyinin arttırılması ile diş hekimliği öğrencilerinin mezuniyetten sonra pediatrik hastalara bakım sağlama isteklerinin de artacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diş Hekimliği Öğrencileri, Pedodonti, Bilgi Düzeyi

Presentation ID / Sunum No= 261

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3190-864X / 0000-0001-7365-9365

Diş Hekimliği Öğrencilerinin Ortodonti Alanında Lisansüstü Uzmanlaşmaya Yönelik Tutumlarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Ayca Üstdal Güney[1], Asst. Prof. Dr. Volkan Ciftci[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Volkan Ciftci*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Diş Hekimliği Fakültesi'nde okuyan stajyer öğrencilerin mezuniyet sonrası uzmanlık kariyeri planlamalarında rol oynayan faktörleri tanımlayabilmek ve Ortodonti alanında uzmanlaşma ile ilgili eğilimlerini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Mevcut çalışma Çukurova Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi'nde halen eğitim görmekte olan 181 öğrenci (81 öğrenci 4.sınıf, 100 öğrenci 5.sınıf) üzerinde yürütülmüştür. Çalışma 12 sorudan oluşan epidemiyolojik tanımlayıcı bir araştırmadır. Araştırmacılar anketi öğrencilere çevrim içi olarak göndermiş ve katılımcılar soruları cevaplamıştır. Verilerin analizi için SPSS V.20 programı kullanılmış ve istatistiksel analiz için Ki-kare testi uygulanmıştır. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 181 katılımcının % 51.1'i kadın, % 48.9' u erkek ve yaş ortalaması 22.06±1,26 olarak bulundu. Katılımcılardan %29.8'i ''Ortodonti uzmanlığı ile ilgili hangisinden öğrendiğiniz tanıtıcı deneyim sizi en çok etkiledi?'' sorusuna Ortodonti dersini anlatan öğretim üyesi cevabını verirken, % 27.6'sı sosyal medya paylaşımı yapan hekimler yanıtını vermiştir. Uzmanlığı hayal edilen bölüm Ağız ve Çene cerrahisi olurken (%39.8), Ortodonti bölümünde uzmanlık yapmak isteyen katılımcıların oranı %18.8 olarak bulunmuştur. Katılımcıların %54.1'i ''Mezuniyet sonrası verilen mesleki kursların uzmanlık eğitiminin bir alternatifi olamayacağını belirtirken, ''Ortodonti dalında verilen mesleki kursların ortodonti uzmanlık eğitimin bir alternatifi olabileceğini düşünüyor musunuz?'' sorusuna ise katılımcıların büyük bir çoğunluğu (%70.4) hayır yanıtını vermiştir. Sonuç: Çalışmanın kısıtlılıkları dahilinde, mevcut çalışmadaki katılımcıların diş hekimliğinde uzmanlık seçiminde etkili faktörler 'hasta tedavileri açısından önemlilik' ve 'maddi kazanç' olarak bulunmuştur. Konu hakkında geniş örneklem sayılı çok merkezli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Diş Hekimliği, Kariyer Beklentileri, Uzmanlık Eğilimleri

Evaluation of the Attitudes Towards Postgraduate Specialization of the Dental Students in Orthodontics

Abstract

Aim: The aim of this study is to define the factors that play a role in the postgraduate professional career planning of the intern students at the Faculty of Dentistry and to evaluate their tendencies towards specialization in the field of Orthodontics. Materials and Methods: The present study was conducted on 181 students (81 students 4th, 100 students 5th grade) currently studying at Cukurova University,

Faculty of Dentistry. The study is an epidemiological descriptive study consisting of 12 questions. The researchers sent the questionnaire to the students online and the participants answered the questions. SPSS package program was used for data analysis and Chi-square test was applied for statistical analysis. Results: Of the 181 participants included in the study, 51.1% were female, 48.9% were male, and the mean age was 22.06±1.26. For the question "Which introductory experience you learned about orthodontics most impressed you?", 29,8 % answered as the faculty member, while 27.6% answered orthodontist who shared photos from social media. While the department whose specialization is dreamed up was Oral and Maxillofacial surgery (39.8%), the rate of the participants who wanted to specialize in the Orthodontics department was found to be 18.8%. While 54.1% of the participants stated that the vocational courses given after graduation cannot be an alternative to the specialization education, the majority of the participants (70.4%) answered as “No” to the question “Do you think that the vocational courses given in the branch of orthodontics can be an alternative to the orthodontic specialization training?” Conclusion: Within the limitations of the study, the factors affecting the choice of dentistry specialization in the current study were found to be 'importance in terms of patient treatments' and 'financial gain'. There is a need for multicenter studies with large samples on this subject.

Keywords: Dentistry, Career Expectations, Specialization Trends

Presentation ID / Sunum No= 301

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0768-8779

Diş Hekimliği Pratiğinde Protez Kaidesi Güçlendirme Teknikleri

Asst. Prof. Dr. Gülsüm Ceylan[1], Asst. Prof. Dr. Faruk Emir[2]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Özet

Polimetil metakrilat (PMMA) protetik diş hekimliğinde uzun yıllardan beri protez kaide plağı yapımında yaygın olarak kullanılmaktadır. Uygun maliyeti, estetik olması, laboratuvar işlemlerinin kolay olması gibi avantajları bulunmasına rağmen; darbe ve yorulma direncinin düşük olması en önemli dezavantajları olarak ifade edilmektedir. Protez kırıklarını önlemek için genel olarak 3 yöntem geliştirilmiştir. Bu yöntemler; PMMA'a alternatif yeni bir materyal geliştirmek, PMMA'nın çeşitli materyaller ile güçlendirilmesi ve PMMA'ın kimyasal yapısının modifikasyonudur. Özellikle implant destekli protezlerde bar ve ball-locater tutucuların etrafındaki kaidede meydana gelen mikroçatlaklar zaman içerinde protez kırıklarına sebep olmaktadır. Bu nedenle günümüzde implant destekli protezlerde kaide plağının güçlendirilmesi işlemi neredeyse her vakada uygulanmaktadır. Önceleri metal kafes ve fiber ile güçlendirme yöntemleri sık kullanılan teknikler olmasına rağmen günümüzde daha estetik ve daha hafif olması sebebiyle PEEK materyali de akrilik kaide güçlendirmek için kullanılmaktadır. Akrilik kaide güçlendirmek için hangi tekniğin kullanılması gerektiğine karar vermede belirleyici olan faktörler ise tekniğin uygulanma kolaylığı, maliyeti ve etkinliğidir. Pratikte vakaya göre hangi tekniğin ve materyalin kullanılacağına doğru karar vermek tedavinin uzun dönem başarısı için önemli bir kriterdir.

Anahtar Kelimeler: Kaide Plağı; Akrilik Rezin; Polimetil Metakrilat; Protez Kırığı; Bükülme Dayanımı

Denture Base Reinforcement Techniques in Dental Practice

Abstract

Polymethyl methacrylate (PMMA) has been widely used in prosthetic dentistry for many years in the production of prosthetic denture bases. Although it has advantages such as cost-effectiveness, aesthetics, and ease of laboratory procedures; low impact and fatigue resistance are expressed as the most important disadvantages. Generally, 3 methods have been developed to prevent prosthetic fractures. These methods are; developing new material as an alternative to PMMA, strengthening PMMA with various materials, and modifying the chemical structure of PMMA. Especially in implant-supported prostheses, microcracks in the denture base around the bar and ball-locater holders cause prosthesis fractures over time. For this reason, the reinforcement of the denture base in implant-supported prostheses is applied in almost every case. Although metal mesh and fiber reinforcement

methods were frequently used techniques in the past, PEEK material is also used to strengthen acrylic denture bases due to its more aesthetic and lighter weight. The determining factors in deciding which technique should be used to strengthen the denture base are the ease of application, cost, and effectiveness of the technique. Deciding which technique and material to use in practice is an important criterion for the long-term success of the treatment.

Keywords: Denture Base; Acrylic Resin; Polymethyl Methacrylate; Denture Fracture; Flexural Strength

Presentation ID / Sunum No= 352

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3624-566X

Diş Hekimliği Uzmanlık Sınavı Sonrası Yapılan Ortodonti Uzmanlık Tezlerinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Musa Bulut[1]

[1]*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi*

Özet

Diş Hekimliği Uzmanlık Sınavı (DUS), 2011 yılında kanunlaştırılarak hayatımıza girmiştir ve ilk sınav 2012 Nisan'da yapılmıştır. Uzmanlık eğitimi ortodontik anabilim dalı için 4 yıl olarak belirlenmiştir ve uzmanlık adayı öğrencilerin tez hazırlamaları uzmanlık eğitiminin başarı kriterleri arasında yer almıştır. Bu çalışmanın amacı, diş hekimliği uzmanlık öğrencilerinin ürettiği ortodonti uzmanlık tezlerini nicelik yönünden incelemektir. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi üzerinden 3 Ocak 2022 tarihinde tez türü 'Diş Hekimliği Uzmanlık', anabilim dalı 'ortodonti', tarih aralığı ise 2016-2021 olacak şekilde arama yapılmıştır. Bu aramada 456 adet tez belirlenmiş, 4 adet tez doktora ya da yüksek lisans tezi olduğu için araştırmaya dahil edilmemiştir. Dahil edilen tezlerin demografik dağılımında ise 452 tezin 170'ini (%37,6) erkek araştırmacılar, 282'sini de (%62,4) kadın araştırmacılar gerçekleştirmiştir. Sunum yılına göre 2016'da 41, 2017'de 125, 2018'de 130, 2019'da 62, 2020'de 43, 2021'de 51 sisteme yüklenmiştir. Tezlerin konuları incelendiğinde ise 452 tezin 316'sını in-vivo çalışmalar, 98'ini in-vitro çalışmalar, 22'sini anket çalışmaları, 14'ünü hayvan deneyleri ve birer tanesini de internet taraması ve literatür incelemesi oluşturmaktadır. Üniversitelerin oranını inceleyecek olursak da 45 farklı diş hekimliği fakültesinden ortodontik uzmanlık tezlerinin siteye yüklenmiş olduğu görülmektedir. Bu fakülteler arasında Selçuk Üniversitesinde 27 tez, Atatürk Üniversitesinde 24 tez, Süleyman Demirel Üniversitesinde 23 tez, Kırıkkale Üniversitesinde ise 20 tez yayınlandığı görülmüştür. Bahsi geçen 5 fakülte Ortodonti Uzmanlık Tezlerinin yüzde 20'sini yayınlamıştır. DUS, son 10 yıldır hayatımızda olan bir sınavdır. Bu sınavla birlikte diş hekimliğinde uzmanlık eğitimi resmileşmiş, yönetmeliklerle ve kanunlarla yasalaşmış ve uzmanlık öğrencilerinin hakları güvence altına alınmıştır. Bu çalışmada da uzmanlık eğitiminin içerisinde zorunlu olarak yapılan bitirme tezlerin genel özellikleri kısaca incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Tez, Uzmanlık

Presentation ID / Sunum No= 159

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8171-1610

Diş Hekimliğinde Uyarılmış Pluripotent Kök Hücreler

Dr. Ayşe Nurşah İdin[1], Asst. Prof. Dr. Can Özükoç[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti A.D.

Özet

Çığır açan bir buluş olan uyarılmış pluripotent kök hücreler (iPSC'ler), rejeneratif tıp alanında devrim yarattı. Bu teknolojinin en büyük avantajı hastaya özel olması ve dolayısıyla immünojenik olmamasıdır. Yaşam boyu sınırsız hücre kaynağına sahip otolog dokuları içerir. iPSC üretimi, cilt fibroblastlarından başlayarak kırmızı kan hücreleri, beyaz kan hücreleri, trombositler ve sinir dokusu gibi bir dizi değişen dokuya kadar vücuttaki çeşitli dokular tarafından elde edilir. Ayrıca pulpa, gingival fibroblastlar, periodontal ligament ve bukkal mukoza gibi diş dokularından üretilmiştir. iPSC'lerin Embriyonik kök hücrelere (ESC'lere) ve Mezenkimal kök hücrelere (MSC'lere) göre en büyük avantajı, farklı genetik ve epigenetik geçmişe sahip hastalar için uyarlanabilmesi ve oluşturulabilmesidir. iPSC'lerin diş hekimliğinde uygulanması esas olarak dişlerin, parçalarının ve periodonsiyum ve alveolar kemik gibi ilgili yapılarının rejenerasyonunu içerir. Oral ve maksillofasiyal bölgedeki karmaşık yapılar iskelet kasları, kraniyofasiyal kemikler, deri, tempero-mandibular eklem, sinirler ve tükürük bezlerini içerir. iPSC tedavisi, diş rejenerasyonu için kullanılan kök hücreler için en iyi kaynak olacaktır ve aynı kişiden temin edilebilir. Farklılaşmış hücrelerin dış faktörler tarafından yeniden programlanmasını içerir ve genetik bozuklukların tedavisinde, dokuların yenilenmesinde, ilaç keşfinde ve hastalık modellemesinde muazzam bir role sahiptir. iPSC'lerin keşfinden bu yana, büyük bir hızla büyümüştür ve diş hekimliğine katkısı oldukça fazladır. Gelişimsel hastalıklardan edinilmiş hastalıklara kadar değişen çeşitli diş hastalıkları için birçok deneysel hastalık modeline ihtiyaç duyan klinik anlamı başlangıç dönemindedir. Tüm eksiklikleri ile birlikte, iPSC'ler hastaya özgü doğası nedeniyle rejeneratif tıbbı bir sonraki seviyeye taşımak için üstesinden gelebilecek bir yeteneğe sahiptir. iPSC tedavisi, maksillofasiyal rejenerasyon, diş dokuları ve ayrıca bu alanda yer alan genetik bozukluklar gibi uygulamalar için gelecekte diş hekimliği alanında mutlaka yer alacaktır. iPSC'lerin diş hekimliğinde klinik uygulaması, gelecekte büyük bir potansiyel kazanacak olan oluşum aşamasındadır.

Anahtar Kelimeler: Dental Kök Hücre, İpsc, Embriyonik Kök Hücreler, Çocuk Diş Hekimliği.

Presentation ID / Sunum No= 359

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1181-3045

Dual Cure Rezin Yapıştırıcı Simanların Kimyasal ve Işıkla Polimerizasyonlarının Karşılaştırılması

Dr. Gül Ateş[1]

[1]*Çankırı Karatekin Üniversitesi*

Özet

Giriş: Estetik diş hekimliğinde önemli ilerlemeler olmakla birlikte restorasyonların simantasyonu ile ilgili problemler henüz tam olarak giderilememiştir. Bu amaçla son yıllarda dual-cure rezin yapıştırıcı simanlar sıklıkla kullanılmaya başlanmıştır. Dual-cure rezin yapıştırıcı simanlar hem kimyasal olarak hem de ışık aktivasyonu ile polimerize olurlar. Amaç: Bu çalışmanın amacı 5 farklı dual-cure rezin yapıştırıcı simanın kimyasal ve ışıkla polimerizasyon etkinliklerini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmada beş farklı dual-cure rezin yapıştırıcı siman (RelyX, Variolink DC, NX3, Calibra, Panavia F2.0) kullanılmıştır. Metal pirinç kalıp kullanılarak her bir yapıştırıcı simandan 4 adet olmak üzere 1 mm kalınlıkta ve 8 mm çapında toplam 20 adet örnek hazırlanmıştır. Bu örneklerden 10 tanesine bir yüzeyinden 60 sn ışık uygulanmıştır. Geri kalan 10 örneğe ise hiçbir işlem yapılmadan kimyasal olarak polimerize olması sağlanmıştır. Daha sonra bu örneklerin 1 saat, 1 gün ve 1 hafta sonraki polimerizasyonları değerlendirilmiştir. Polimerizasyon sertliklerini ölçmek için 500 gr kuvvet uygulayan Knoop mikrosertlik ölçüm cihazı kullanılarak 5 farklı noktadan ölçüm yapılmıştır. Tüm veriler çok yönlü varyans analizi(MANOVA) kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Çok yönlü varyans analizi (MANOVA) incelenen tüm dual-cure rezin yapıştırıcı simanların kimyasal ve ışıkla polimerizasyon sertliklerinde, farklı zaman aralıklarında ölçüldüklerinde önemli farklılıklar ortaya çıkarmıştır($P \leq 0.05$). Dual-cure rezin yapıştırıcı simanların kimyasal polimerizasyon değerlerinin ışıkla polimerizasyon değerlerinden oldukça düşük olduğu gözlenmiştir. Sonuçlarımıza göre polimerizasyondan 24 saat sonra bile kimyasal komponentler, ışıkla polimerizasyon komponentlerine göre önemli oranda daha az polimerizasyon sağlamaktadır. Sonuçlar: Yaptığımız çalışmanın sonuçlarına göre kullanılan rezin yapıştırıcı simanların hepsinde ışık kaynağı kullanılmadan, sadece kimyasal polimerizasyona bırakılan örneklerde polimerizasyonun yetersiz olduğu gözlenmiştir. İncelenen simanların hiç birinde kimyasal polimerizasyon değerleri ışıkla elde edilen değerlere ulaşamamıştır. Ayrıca, tüm simanların kimyasal ve ışıkla polimerizasyon değerleri de birbirinden önemli oranda farklı bulunmuştur. Bu da simanların ışıkla ve kimyasal polimerizasyon komponentlerinin markalara göre değiştiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Dual- Cure Rezin Yapıştırıcı Siman, Sertlik Testleri, Kimyasal ve Işıkla Polimerizasyon

Presentation ID / Sunum No= 318

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5466-2876

Dudak Damak Yarıklı Bebeklerde Nazoalveoler Şekillendirme, 5 Aylık Z Raporu'

Asst. Prof. Dr. Şirin Hatipoğlu[1]

[1]Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı
**Corresponding author: Şirin Hatipoğlu*

Özet

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, Eylül 2021 – Ocak 2022 tarihleri arasında Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalına Dudak Damak Yarığı (DDY) problemi ile başvuran bebeklerin demografik olarak değerlendirilmesi ve uygulanan Nazoalveoler Şekillendirme (NAŞ) tedavi değişikliklerinin belirlenmesidir. Gereç ve Yöntem: Tedavi olmak üzere toplam 14 yenidoğan bebek başvurmuştur. Bunlardan 6 tanesi Yumuşak Damak Yarıklı (4 kız, 2 erkek) olup sadece beslenme plağı uygulanmıştır. Geri kalan 8 tanesi DDY (3 kız, 5 erkek) olup, 4 tanesinin (3 kız 1 erkek) kayıtları tam olarak saptanmış ve çalışmaya dâhil edilmişlerdir. İki DDY bebek (2 erkek) kooperasyon eksikliği, diğer 2 DDY bebek te (2 erkek) eksik kayıtlar nedeni ile çalışma dışı bırakılmışlardır. Çalışmaya dâhil edilmiş bebeklerin demografik değerlendirmeleri; yarık damak, dudak genişlikleri; Kolumella, Nostril uzunlukları ile Nazolabial ve Nostril başlangıç – bitim açıları ölçülerek değişiklikler istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Hastaların, NAŞ tedaviye başlama yaşlarının dağılımı incelendiğinde 23,0 ± 21,08 gün; tedavi süre ortalamasının da 88,75 ± 29,38 gün olduğu tespit edilmiştir. Yarık damak ve dudak başlangıç ve bitim genişlik ölçümleri ile yarık ve sağlıklı taraftaki başlangıç - bitim Columella uzunlukları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar bulunmuştur ($p<0,05$). Buna göre başlangıç damak yarık genişliği / dudaklar arası yarık mesafe ortalamasının bitiş damak yarık genişliği / dudaklar arası yarık mesafe ortalamasından daha yüksek olduğu bulunmuş olup hem sağlıklı hem de yarık taraftaki bitiş Kolumella yükseklik ortalamasının başlangıç Kolumella yüksekliği ortalamasından daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Nazolabial açı başlangıç - bitim ve sağlıklı başlangıç – bitim ile yarık başlangıç – bitim Kolumella yükseklikleri karşılaştırmaları arasında her ne kadar sayısal bir fark belirlenmiş olsa da istatistiksel olarak anlamlı bulunamamıştır. Diğer yandan, Nostril genişlikleri ve Nostril açılarının hiçbir ölçümü arasında karşılaştırmalarda istatistiksel fark bulunamamıştır. Sonuç: Nazoalveoler şekillendirme, yarık damak ve dudak genişliklerini azaltmada ve hem yarık hem de sağlıklı taraftaki Kolumella uzunluklarını arttırmada etkili bir aygıt ve tedavi şeklidir.

Anahtar Kelimeler: Nazoalveoler Şekillendirme, NAŞ, DDY, Columella Uzatma, Ameliyat Öncesi Yenidoğan Ortopedisi.

Abstract

Background & Aim:To evaluate the demographics of babies, born with Cleft Lip and Palate (CLP), to assess the changes obtained with the Nasoalveolar Molding (NAM). Materials and Methods:In total, 14 newborn babies applied for the treatment at Biruni University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics between September 2021 and January 2022. Six of them were isolated Cleft Soft Palate (4 girls, 2 boys), remaining 8 were CLP babies, 4 of them (3 girls, 1 boy) were included in the study. Two CLP (2 males) were excluded, due to the lack of cooperation, and another 2 (2 males) due to incomplete records. Demographic evaluations; as well as statistical assessments in cleft palate, lip widths; columella, nostril lengths and nasolabial and nostril angles were done. Results: The distribution of the patients' NAM treatment initiation age and the mean duration of treatment were found to be 23.0 ± 21.08 and 88.75 ± 29.38 days, consequently. Statistically significant differences were found between the measurements of initial and final cleft palate and lip widths, and the Columella lengths of both cleft and healthy sides ($p<0,05$). Accordingly, it was found that the initial mean cleft palate width / cleft interlabial distance average was higher than the final ones. It was determined that the mean of the final Columella height on both healthy and cleft side was higher than the mean of their initials. Although numerical differences exist between the comparisons of initial – final nasolabial angles, healthy initial - final and cleft initial - final Columella heights, they were not statistically significant. On the other hand, no statistical differences were found in any measurement of Nostril widths and Nostril angles. Conclusion: NAM is an effective treatment modality in reducing cleft palate and lip widths and increasing Columella lengths on both the cleft and healthy sides.

Keywords: Nasoalveolar Molding, Nam, CLP, Columella Elongation, Presurgical Infant Orthopedics.

Presentation ID / Sunum No= 319

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5735-3323

Elastik Kullanımı İle İlgili Youtube Video Analizi

Asst. Prof. Dr. Esra Çifçi Özkan[1]

[1]*Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: Bu araştırmanın amacı, elastik kullanımı ile ilgili YouTube™ videolarının sağladığı bilgilerin kalitesini ve doğruluğunu değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Elastikler hakkındaki YouTube™ videolarının verilerini toplamak üzere Google Trendler uygulamasındaki "Rubber Bands" arama kelimesi kullanılmıştır. İlk 100 video izlenmiş ve 62 video çalışmaya dahil edilmiştir. Videolar, 13 puanlık puan ölçeği kullanılarak, düşük, orta ve yüksek içerikli olarak sınıflandırılmak üzere puanlanmıştır. İstatistiksel değerlendirmeler için; Kruskal Wallis testi, Post Hoc Bonferroni testi, Multinominal Lojistik Regresyon analizi ve Spearman korelasyonu kullanılmıştır. Bulgular: Videolar; (%56.5) düşük, (%40.3) orta ve (%3.2) yüksek içerikli olarak derecelendirilmiştir. Videoların çoğunluğunu (%77,4) sağlık profesyonellerinin yüklediği tespit edilmiştir. Videolarda,'Talimatlar' (%98.4) en çok bahsedilen konu olurken, 'Ağız hijyeni talimatları' (%1.6) en az bahsedilen konu olmuştur. 'Dakika cinsinden süre'; yüksek içerikli videolarda, düşük içerikli videolara göre istatistiksel olarak daha yüksek bulunmuştur (p=.047). 'Dakika cinsinden süre', 'Kalite' ve 'Doğruluk'; orta içerikli videolarda, düşük içerikli videolardan istatistiksel olarak daha yüksek bulunmuştur (sırasıyla p=.001, p=.000, p=.003) . VIQI Toplam Puanları, orta içerikli videolarda, düşük içerikli videolara göre anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur (p=.000). Sonuç: YouTube™'daki elastik kullanımı ile ilgili videoların içeriği yetersiz olarak tespit edilmiştir. Elastiklerin doğru kullanımı ve bunun önemi konusunda hastaları doğru bilgilere yönlendirebilmek için, tedaviyi yürüten hekimin internetteki bilgilerin kalitesinden haberdar olması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Elastik, Lastik Bant, Sosyal Medya, Youtube™

Youtube Vıdeo Analysıs On the Use of Elastıcs (Rubber Bands)

Abstract

Objectives: The aim of this research was to assess the quality and accuracy of YouTube™ videos providing information about Elastics (Rubber Bands). Materials and Methods:The search word "Rubber Bands" in the Google Trends application was used to collect data from YouTube™ videos about elastics. The first 100 videos were viewed and 62 videos were incorporated in the study. The video content was scored using 13point score scale, which was used for classification of low, moderate and high content video groups. For statistical evaluations; Kruskal Wallis test, Post Hoc Bonferroni test and Multinominal Logistic Regression analysis and Spearman correlation were used. Results: The videos were graded as (%56.5) low, (%40.3) moderate and (%3.2) high content. Health professionals uploaded most of the

videos (77.4%). In the videos; 'Instructions' (98.4%) was the most mentioned topic, while 'Oral hygiene instructions' (1.6%) was the least mentioned topic. 'Durations in minutes'; it was statistically higher in videos with high content than in videos with low content (p=.047). 'Time in minutes', 'Quality' and 'Accuracy'; it was statistically higher in videos with medium content than videos with low content (p=.001, p=.000, p=.003, respectively). VIQI Total Scores were found to be significantly higher in videos with medium content than videos with low content (p=.000). Conclusion: The content of the videos on the use of Elastic on YouTube™ is insufficient. In order to direct the patients to accurate information about the correct use of elastics and its importance, the clinician should be aware of the quality of the information on the internet.

Keywords: Elastics, Social Media, Rubber Bands, Youtube™

Presentation ID / Sunum No= 327

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3726-2317

Endodontide Kullanılan Biyomateryallerin (MTA ve Ca(OH)2) mif Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Ece Özcan Çalışkan[1], Prof.Dr. Raif Erişen[2]

[1]Özel Klinik
[2]Nişantaşı Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Ece Caliskan*

Özet

Giriş: Makrofaj Göçünü Engelleyen Faktör (MIF) proenflamatuar bir sitokindir. İmmunolojik yanıtta ve iltihabi reaksiyonlarda önemli bir rolü vardır. Çalışmamızda; Mineral Trioxit Agregat (MTA) ve Kalsiyum Hidroksit'in (Ca(OH)2) MIF ekspresyonu üzerine olan etkilerini inceleyerek, iltihabi yanıttaki rollerini ve yeni kemik oluşumuna katkılarını değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Çalışmamızda 42 adet 270±30 gr ağırlığında ve 10 -12 haftalık erkek, Wistar-Albino cinsi sıçan kullanılmıştır. Denekler; 1.Grup: 1.haftada sakrifiye edilen kontrol grubu; 2.Grup: 6.haftada sakrifiye edilen kontrol grubu; 3.Grup: 1.haftada sakrifiye edilen MTA kullanılan grup; 4.Grup: 6.haftada sakrifiye edilen MTA kullanılan grup; 5.Grup: 1.haftada sakrifiye edilen Ca(OH)2 kullanılan grup; 6.Grup: 6.haftada sakrifiye edilen Ca(OH)2 kullanılan grup olarak 6'ya ayrılmıştır. Biyomateryaller her bir deneğin tek tibiasına kemik içine implantasyon yöntemiyle yerleştirilmiştir. Kontrol gruplarında deneklerin tibialarına boş polietilen tüp implante edilmiştir. Sakrifiye edilen tibialar, dekalsifiye edilmiştir. Dekalsifiye parçalar rutin doku takibinden geçirildikten sonra hazırlanan parafin bloklardan elde edilen 3-5 mikron kalınlığındaki kesitler, hematoksilen–eozin yöntemiyle boyanıp ışık mikroskobunda incelenmiştir. Histopatolojik incelemeler kapsamında iltihap, yeni kemik yapımı, nekroz, fibrozis ve yabancı cisim reaksiyonu değerlendirilmiştir. MIF ekspresyonu ise immünhistokimyasal boyama metodu ile incelenmiştir. Çalışmada istatistiksel analizler NCSS (Number Cruncher Statistical System) 2007 Statistical Software (Utah, ABD) paket programı ile yapılmıştır. Verilerin karşılaştırmalarında ki-kare testi kullanılmıştır. Sonuç: 3.grupta 1.ve 5.gruba göre daha az iltihabi reaksiyon gözlenmiştir. 1. ve 5. grup arasında anlamlı farklılık gözlenmemiştir. 6.grupta iltihap varlığı 2. ve 4.Gruba göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. 6. grup ve 2. grubun iltihap varlığı dağılımları, 5. grup ve 1. gruptan anlamlı derecede düşük bulunmuştur. 5.grup ve 1.grup arasında anlamlı farklılık gözlenmemiştir. 1.,3. ve 5.gruplarda MIF ekspresyonu dağılımları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmiştir. 1. ve 2. gruplarda diğer gruplara göre anlamlı derece düşük yeni kemik oluşumu bulunmuştur. Tartışma: MTA' nın iltihabi reaksiyonları ve MIF ekspresyonunu Ca(OH)2' ye göre daha fazla azalttığı için, iyileştirme ve onarma özelliği daha fazla olan bir biyomateryal olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kalsiyum Hidroksit, Mta, mif, İltihap, Yeni Kemik

Investigation of the Effects of Commonly Used Endodontic Biomaterials (MTA and Ca(OH)2) On mif.

Abstract

INTRODUCTION:In endodontics the use of biomaterials which prevent inflammation and induce new bone formation has become widespread.Both calcium-hydroxide and mineral trioxide aggragate are the most commonly used biomaterials.Each of them has a well-known antibacterial effect and a determined role on bone formation. The aim of this study is to investigate the effect of Ca(OH)2 and MTA on the expression of MIF (macrophage inhibitory factor),which plays an important proinflammatory role by commencing the inflammatory process. MATERIALS&METHODS:This investigation helps us to understand their part on the inflammatory phase and the degree of their contribution to new bone formation.In this study, 42 male 10-12 weeks old Wistar-albino rats were used 6 research groups were created. In the 2 Ca(OH)2 groups Ca(OH)2 was prepared with calciumoxide powder and distilled water; in 2 MTA group MTA- paste was prepared with distilled water and MTA-powder in 1:3 ratio according to manufacturers guide. The materials were mixed freshly before implanted intraosseusly in one tibia of each rat. In control groups emty polethylene tubes were implanted instead. The subjects were controlled in 1-week and 6-week periods.Thus 2 subgroups for each biomaterial were formed. RESULTS: 3.Group showed less inflammatory reaction than 1. And 5. Groups. In 6. group(p=0,041 and 0,001 respectively).MIF expression analysis showed statistically significant differences between 1.,3. and 6.groups (p=0,047).Less MIF expression was observed in 3.group when compared with 1. and 5. groups(p=0,036 and 0,035 respectively).MIF expression distribution of 2.group in 30-60% zone was found to be significantly lower than results of the 1.group in the same zone(p=0,007).Results show, at the end of 1st and 6th week less inflammatory response and MIF expression and more bone formation was observed in MTA groups. CONCLUSIONS:This results suggest that MTA is the biomaterial with better healing and reparing properties; since it reduces MIF expression more aggresively than Ca(OH)2.

Keywords: Calcium Hydroxide, Mineral Trioxide Aggregate, mif, Inflammation, Bone Formation

Presentation ID / Sunum No= 387

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0056-3850

Erken Karışık Dişlenme Dönemindeki Dişsel Ön Çapraz Kapanışın Tedavisi: Olgu Serisi

Ra. Nilge Sarımehmetoğlu[1], Assoc. Prof. Dr. Hüseyin Şimşek[1]

[1]Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Ön çapraz kapanış,bir veya birden fazla maksiller anterior dişin mandibular anterior dişlere göre lingual pozisyonuna neden olan sagital yöndeki bir maloklüzyon olarak tanımlanır. Bu bozukluğun erken tedavi edilmesi travmatik oklüzyon, alt kesici dişlerde periodontal problemler, mandibulanın ön-arka yön değişikliği ve çene ekleminde hasar oluşması gibi olumsuzlukları önlemek açısından önemlidir. Ayrıca bu durum hem çocuk hem de ebeveyler için estetik kaygı oluşturmaktadır. Engelleyici ortodontik tedavi, gelişen maloklüzyonun şiddetini ortadan kaldıran veya azaltan bir tedavi prosedürüdür. Ön çapraz kapanışı tedavi etmek için farklı teknikler kullanılabilir. Bu olgu serisininde; dişsel ön çapraz kapanış problemi bulunan üç hastanın hareketli aparey ile tedavisi sunulmaktadır. Üst keser dişleri hizalamak ve ön çapraz kapanışı düzeltmek için hareketli apareyde çapraz kapanışta bulunan dişlerin palatinaline bukkopalatinal zemberek yerleştirildi. Üst kesici dişlerin alt kesici dişleri atlayabilmesi için posterior bölgede oklüzyon yükseltildi. Hastalar 3 haftalık kontrollere çağırılarak dişlerin düzelme durumları ve hastaların tedaviye uyumları kontrol edildi. 2-4 aylık tedavi sonrası bütün hastalarda ön çapraz kapanışın düzeldiği görülmüştür. Bu kısa süreli, basit ve efektif tedavi ile erken karmaşık dişlenme döneminde karşılaşılan ön dişlerin çapraz kapanış vakaları kolaylıkla düzeltilebilmekte ve hem hastalar hem ebeveyler açısından memnun edici sonuçlar almak mümkün olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hareketli Aparey, Ön Çapraz Kapanış, Pedodonti

Treatment of Dental Anterior Crossbite in Early Mixed Dentition: Case Series

Abstract

Anterior crossbite is a term to decribe a sagittal malocclusion that results in a lingual position of one or more maxillary anterior teeth relative to the mandibular anterior teeth. Early treatment of this disorder is important to prevent traumatic occlusion, periodontal problems in the lower incisors, anteroposterior direction changes of the mandible and damage to the jaw joint. Early treatment of this disorder is important to prevent traumatic occlusion, periodontal problems in the lower incisors, anteroposterior direction changes of the mandible and damage to the jaw joint. In addition, this situation cause aesthetic anxiety for both the child and the parents. Preventive orthodontic treatment is a treatment procedure that eliminates or reduces the severity of the developing malocclusion. Different techniques can be used to treat anterior crossbite. In this case series; Three patients with dental anterior crossbite problems are

treated with removable appliances. In order to align the maxillary incisors and correct the anterior crossbite, a buccopalatinal spring was placed on the palatine of the crossbite teeth in the removable appliance. Occlusion was increased in the posterior so that the upper incisors can cross the lower incisors. The patients were called for 3-week follow-ups, and the improvement of their teeth and their compliance with the treatment were checked. Anterior crossbite improved in all patients after 2-4 months of treatment. With this short-term, simple and effective treatment, crossbite cases of anterior teeth encountered in the early complex dentition can be easily corrected and it is possible to obtain satisfactory results for both patients and parents.

Keywords: Anterior Crossbite, Pedodontics, Removable Appliance

Presentation ID / Sunum No= 107

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4729-6876

Farklı İmplant Materyallerinin Abutment Vidası Üzerinde Oluşan Streslere Etkisinin Sonlu Elemanlar Analizi Yöntemi İle Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Gülhan Yıldırım[1], Researcher Khaled Ben Khalil[2]

[1]Beykent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı
[2]Serbest Diş Hekimi

Özet

Bu çalışmanın amacı farklı implant materyallerinin protetik üst yapı parçalarından biri olan abutment vidası üzerinde oluşan streslere etkisinin sonlu elemanlar analizi ile değerlendirilmesidir. Çalışmada, mandibular alt molar diş eksikliğinde uygunlanmış tek bir implant modeli ve protetik üst yapı parçalarının üç boyutlu modellemeleri yapılmıştır (SolidWorks (Version 2012, Dassault System, France). Stres analizi değerlendirmeleri için çalışmada, titanyum (T), Zirkonya (ZrO2), Titanyum-Zirkonya (T-ZrO2), polietereterketon (PEEK) ve karbon ile güçlendirilmiş polietereterketon (CFR-PEEK) olmak üzere 5 farklı implant materyali kullanılmıştır. Standardizasyon sağlamak amacıyla abutment ve vids materyali olarak titanyum kullanılmıştır. Protez üst yapısı olarak metal destekli bir kuron restorasyonu dizayn edilmiştir. Çiğneme kuvvetlerini taklit etmek amacıyla 300 N'luk yükün vertikal ve oblik yönde oklüzal yüzeye uygulaması ANSYS v11.0 yazılım programı ile (Swanson Analysis, Inc., Houston, PA, USA) gerçekleştirilmiştir. Vertikal yükler altında oluşan von Mises stres (VMS) değerlerine bakıldığında vida üzerinde en yüksek stres konsantrasyonunun oluştuğu implant materyali PEEK (159.490MPa) olarak gözlenmiştir. Bunu karbon ile güçlendirilmiş PEEK grubu takip etmiştir (110.330MPa). T, T-ZrO2 ve ZrO2 grupları da birbine yakın değerler sunmuştur. Oblik yükler altnda oluşan stres değerlerine bakıldığında tüm gruplarda daha yüksek stres seviyeleri gözlenmiştir. En yüksek stres değerlerinin elde edildiği grup yine PEEK grubu olmuştur (963.56MPa). Çalışma sonuçlarına göre oblik yükleme, vertikal yüklemeye göre abuıtment vidası üzerinde daha yüksek stres konsantrasyonlarına neden olmuştur. Düşük elastik modüllü (PEEK ve CFR-PEEK) implantların olduğu gruplarda vida üzerinde daha yüksek von Mises stres değerleri elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Implant, Sonlu Eleman Analizi, Gerilim Dağılımı.

Presentation ID / Sunum No= 274

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7444-9623

Farklı Yaşlandırma Yöntemlerinin Protez Astar Malzemelerinin Yüzey Pürüzlülüğü ve Renk Stabilitesine Etkisinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Ülkü Tuğba Kalyoncuoğlu[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi Protetik diş Tedavisi AD
**Corresponding author: ÜLKÜ TUĞBA KALYONCUOĞLU*

Özet

Giriş: Dental astar materyalleri hareketli protezlerin, üzerinde bulunduğu mukozaya gelen fonksiyonel kuvvetlerin eşit dağıtılmasını sağlamak ve lokal stresleri azaltmaya yardımcı olmak için kullanılır. Bu malzemelerin renklenme riskinin ortadan kaldırılması daha çok yüzey yapıları ile ilgilidir. Bu çalışmanın amacı protez astar malzemelerinin iki farklı in vitro hızlandırılmış yaşlandırma işlemine tabii tutularak yüzey pürüzlülüğünü ve renk stabilitesini belirlemektir. Gereç ve yöntem: Otopolimerize ve ısı ile polimerize olan yumuşak ve sert protez astar malzemeleri UfiGel Soft (UGS), UfiGel Hard (UGH), Truliner (T), Molloplast (M) kullanılmıştır. Her malzemeden 15 adet 15 mm çap ve 2 mm kalınlıkta disk şeklinde örnek üretici firmaların talimatına uygun hazırlanmıştır. Yüzey pürüzlülükleri ve renk ölçümleri yaşlandırma işlemleri öncesi ve sonrasında kaydedilmiştir. Yüzey pürüzlülüğü (Rmax) profilometre ile, renk değişimi (ΔE) kolorimetre ile ölçülmüştür. Yaşlandırma için in vitro hızlandırılmış yaşlandırma ve termal siklus sistemi kullanımıştır. Malzeme ve yaşlandırma yönteminin etkisini ΔE ve Rmax değerlerinde değerlendirmek için 2 yönlü varyans analizi (ANOVA) ardından Fisher's LSD testi uygulanmıştır (α=0.05). Sonuç: Termal siklus yaşlandırmasından sonra tüm malzeme türleri (ΔE) değerleri için önemli ölçüde farklı performanslar sergilemiştir. Ancak hızlandırılmış yaşlandırma işleminden sonra (ΔE) değerinde en büyük değişikliği UGS göstermiştir. Öte yandan, Rmax değerleri için UGH herhangi bir yaşlandırma sisteminden bağımsız olarak diğer malzemelerden önemli ölçüde daha düşük Rmax değeri göstermiştir. Hızlandırılmış yaşlandırma işlemi Rmax değerlerinde artışa yol açmaktadır ancak bu artış istatistiksel olarak anlamlı değildir.

Anahtar Kelimeler: Astar Malzemeleri, Yüzey Pürüzlülüğü, Renk Stabilitesi

Evaluating Effects of Different Aging Methods On Surface Roughness and Color Stability of Denture Liners

Abstract

Objectives: Denture liner materials are used to assist in providing an even distribution of a functional load on the denture bearing area, avoiding local stress concentrations. Eliminating the risk of discoloration of these materials is mostly related with their surface structure. The aim of this study was to determine the surface roughness and colour stability of soft denture liner materials by subjecting them to two different in vitro accelerated aging system. Material and methods: Autopolymerizing and heat

polymerizing commercially available soft and hard denture lining materials: UfiGel Soft (UGS), UfiGel Hard (UGH), Truliner (T), Molloplast (M) were tested. 15 sample disks were made of each material according to manufacturers' instructions. Color and surface roughness measurements were recorded before and after the accelerated aging processes. Color changes (ΔE) were calculated by using colorimeter and roughness mesurements (Rmax) were done by using profilometer. In vitro accelerated aging and thermalcycle systems were used for aging process. To assess the effect of material and aging type on ΔE values, and Rmax values, a two-way analysis of variance (ANOVA) is carried out followed by the Fisher's LSD test (α=0.05). Results: After thermocycle aging, all material types exhibited significantly different performances, for ΔE values. However, after accelerated aging period, UGS yielded the largest change in ΔE values. On the other hand, for Rmax values, UGH exhibited significantly lower Rmax values than the other materials, regardless of any aging system. Accelerating aging period leads to increases in Rmax values as well, but this increase is not statistically significant.

Keywords: Dental Liners, Surface Roughness, Color Stability

Presentation ID / Sunum No= 345

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6204-7304

Gastrit, Peptik Ülser ve Gastroözefageal Reflü Hastalığı Olan Kişilerin Periodontal ve Dental Sağlık Durumlarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Tuğçe Paksoy[1], Dr. Esra Ateş Yıldırım[2], Assoc. Prof. Dr. Duygu Göller Bulut[2], Assoc. Prof. Dr. Gülbahar Ustaoğlu[2]

[1]İstanbul Atlas Üniversitesi
[2]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Özet

Giriş: Son zamanlarda değişen yaşam koşulları ve beslenme şekilleri mide ile ilgili hastalıkların artmasına neden olmuştur. Mideden özefagusa doğru reflüye neden olan gastrik içerikler ağız ortamında tüm dental ve periodontal dokularla temasa geçerek hastaları olumsuz etkileyebilmektedir. Amaç: Bu çalışmanın amacı diş hekimliği fakültesine başvuran gastrit, peptik ülser ve gastroözefageal reflü hastalığı olan kişilerin periodontal ve dental sağlık durumlarını değerlendirmektir. Metot: Bu çalışmaya 2012-2021 yılları arasında Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği fakültesine başvuran ve anamnezinde gastrit, peptik ülser ve gastroözefageal reflü hastalığı bulunan toplam 354 birey (220 kadın ve 134 erkek) dahil edildi. Hastaların periodontal durumları, çürük, kayıp, restorasyonlu ve total diş sayıları ve implant sayıları kaydedildi. Hastalara ait tanımlayıcı veriler verildi. Cinsiyet ve yaşa göre parametreler karşılaştırıldı. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 41,95±14,17'dir. 176 bireyde periodontitis ve 167 bireyde de gingivitis bulundu. 21 bireyde olmak üzere toplam implant sayısı 99 idi. Kadınlar ve erkekler arasında çürük diş, eksik diş ve dolgulu diş ortalaması ve periodontal durum açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadı ($p>0.05$). Evre III periodontitis erkek bireylerde daha fazla idi ($p=0.027$). Yaş ile eksik ve dolgulu diş sayısı arasında pozitif korelasyon (rho=-596, rho=199), yaş ile çürük diş ve toplam diş sayısı arasında ise negatif korelasyon bulundu (rho=-228, rho= -600) ($p<0.001$). Sonuç: Diş Hekimliği Fakültesine başvuran gastrit, peptik ülser ve gastroözefageal reflü hastalığı olan kişilerin oral ve periodontal bulguları cinsiyetler arası fark göstermezken, yaşla birlikte toplam diş sayısında azalma, diş kaybı ve dolgulu diş sayısında ise artış görüldü.

Anahtar Kelimeler: Diş, Gastrit, Gastroözofageal Reflü Hastalığı, Gingivitis, Peptik Ülser, Periodontitis.

Evaluation of Periodontal and Dental Health Status of Patients With Gastritis, Peptic Ulcer and Gastroesophageal Reflux Disease

Abstract

Introduction: Recently, changing living conditions and diets have led to an increase in stomach related diseases. Gastric contents that cause reflux from the stomach to the esophagus may adversely affect patients by contacting all dental and periodontal tissues in the oral environment. Aim: To evaluate the periodontal and dental health status of gastritis, peptic ulcer and gastroesophageal reflux disease patients visited to the faculty of dentistry. Method: A total of 354 individuals (220 females and 134 males) who visited to Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry between 2012 and 2021 and had a history of gastritis, peptic ulcer and gastroesophageal reflux disease were included in this study. Periodontal status of the patients, number of decayed, missing, restored and total teeth and number of implants were recorded. Descriptive data of the patients were given. Parameters were compared according to gender and age. Results: The mean age of the patients was 41.95±14.17 years. Periodontitis was found in 176 individuals and gingivitis was found in 167 individuals. The total number of implants was 99, in 21 individuals. There was no statistically significant difference between men and women in terms of the mean of decayed teeth, missing teeth and filled teeth and periodontal status ($p>0.05$). Stage III periodontitis was more common in males ($p=0.027$). A positive correlation was found between age and the number of missing and filled teeth (rho=-596, rho=199), and a negative correlation was found between age and the number of decayed teeth and total teeth (rho=-228, rho= -600) ($p<0.001$). Conclusion: While the oral and periodontal findings of gastritis, peptic ulcer and gastroesophageal reflux disease patients who visited to the Faculty of Dentistry did not differ between genders, a decrease in the total number of teeth, loss of teeth and an increase in the number of filled teeth were observed with age.

Keywords: Gastritis, Gastroesophageal Reflux Disease, Gingivitis, Peptic Ulcer, Periodontitis, Tooth.

Presentation ID / Sunum No= 409

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7630-2652

Gömülü Kanin ile İlgili İnstagram Paylaşımlarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Hande Erener[1]

[1]*Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti AD.*
**Corresponding author: HANDE ERENER*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, gömülü kanin hakkında paylaşılan instagram gönderilerini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Çalışma için oluşturulan yeni bir instagram hesabı üzerinden #impactedcanine etiketi aratılmış ve ilk 200 paylaşım incelenmiştir. Çalışmaya dahil edilme kriterlerine göre, gömülü kanin ile ilişkili 71 paylaşım belirlenmiştir. URL bilgisi, paylaşılma tarihi, beğeni sayısı ve yorum sayısı gibi parametreler kaydedilmiştir. Paylaşımlar yükleme kaynağına göre; ortodontist, klinik, dental sayfa (blogger) ve diğer uzman diş hekimleri şeklinde dört gruba ayrılmıştır. Paylaşımların bilgi içeriği 8 başlık altında değerlendirilmiş ve puanlandırılmıştır. Paylaşımlar toplam içerik puanına göre zayıf (0-2), orta (3-5) ve mükemmel (6-8) şeklinde üç gruba ayrılmıştır. İstatistiksel analizlerde SPSS (Versiyon 21.0) programı kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen paylaşımların; 52'sinin (%73,24) ortodonti uzmanları, 12'sinin (%16,90) dental sayfalar (blogger), 4'ünün (%5,63) diğer uzman diş hekimleri ve 3'ünün (%4,23) klinikler tarafından yüklendiği saptanmıştır. Yükleme kaynağına göre parametreler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0,05$). Paylaşımların bilgi içeriğine göre %81,7'si zayıf ve %18,3'ü orta düzeyde bulunmuştur. En fazla saptanan içerik %80,28 oranla tedavi tekniği (n=57) olmuştur. Paylaşılma tarihinden sonra geçen süre, beğeni sayısı ve yorum sayısı ile bilgi içeriği seviyesi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Bilgi içeriği seviyesi ile kaynaklar arasında da istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Sonuç: Gömülü kanin ile ilgili instagram paylaşımları bilgi içeriği ve kalite bakımından oldukça yetersizdir. Hastalar, doğru ve yeterli düzeyde bilgi edinmeleri hususunda doğru kaynaklara yönlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü Kanin, İnstagram, Ortodonti, Sosyal Medya.

Assessment of Instagram Posts Related to Impacted Canine

Abstract

Aim: This study aims to assess the posts about impacted canine on Instagram. Material and method: The #impactedcanine hashtag was searched on a new Instagram account created for the study, and the first 200 posts were examined. According to the inclusion criteria, 71 posts related to impacted canine were determined. Parameters such as URL information, sharing date, number of likes and number of comments were recorded. According to the upload sources; posts were divided into four groups as orthodontist, clinic, dental page (blogger) and other specialist dentists. The information contents of the

posts were evaluated and scored under 8 titles. The posts were divided into three groups according to the total content score as poor (0-2), moderate (3-5) and excellent (6-8). SPSS (Version 21.0) program was used for statistical analysis. Results: Sources of upload were determined as 52 orthodontists (73.24%), 12 dental pages (bloggers) (16.90%), 4 other specialist dentists (5.63%) and 3 clinics (4.23%) in the study. There was no statistically significant difference between the parameters according to source of upload ($p>0.05$). Information content of posts were found 81.7% at poor and 18.3% at moderate. The most detected content was the treatment technique (80.28%, n=57). There was no statistically significant difference between the time passed since upload date, the number of likes and the number of comments with the level of information content ($p>0.05$). There were no statistically significant differences between upload sources and level of information content. Conclusion: Instagram posts related to the impacted canine are quite inadequate in terms of information content and quality. Patients should be leaded the right resources to obtain accurate and sufficient information.

Keywords: Impacted Canine, Instagram, Orthodontics, Social Media.

Presentation ID / Sunum No= 403

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0215-7864

Hamilelerde Ağız-Diş Sağlığı Bilgi Düzeyinin Değerlendirilmesi: Bir Kesitsel Çalışma

Asst. Prof. Dr. Suat Serhan Altıntepe Doğan[1], Asst. Prof. Dr. Özgür Doğan[2], Asst. Prof. Dr. Cansın Karakan [3], Ra. Şeyma Çardakçı[3]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Periodontoloji ABD
[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı
[3]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Özet

Çocukların yaşam kalitesinin düşmesine neden olan ağız-diş sağlığı problemlerinin önlenebilmesi ve yaşam kalitesinin geliştirilebilmesi için anne adaylarının ve yeni doğum yapmış annelerin doğru oral sağlığın nasıl olması gerektiği ve nasıl sağlanabileceği ile ilgili bilgilendirilmesi ve sürekli eğitime alınarak bilgi ve farkındalık düzeyinin yüksek tutulması gerekir. Bu önleyici yöntemlerin hamilelikten sonra bebeklik döneminde sağlıklı oral alışkanlıkların oluşturulmasında önemli rolleri vardır. Bu çalışmada sağlık ocaklarında aile hekimleri tarafından gebelik takibi yapılmakta olan 6-22 haftalık (eğitim süresince gebeliğini tamamlamamış olan) hamilelerin ağız ve diş sağlığı eğitimi sözel olarak verilerek bu konu hakkındaki bilgi düzeylerinin ve farkındalıklarının arttırılması ve bu eğitim yönteminin etkinliğinin oral sağlığa etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya 31 anne adayı katılmıştır. Katılımcılara aile hekimi tarafından oral hijyen eğitimi diş fırçalama modeli üzerinde yüzyüze olacak şekilde 2 dakika boyunca sözel ve uygulamalı olarak anlatılmıştır. Başlangıç periodontal indeks değerleri ve 1 ve 3 ay sonraki kontrollerine geldiklerinde ölçülen periodontal indeks değerleri kaydedilmiştir. Çalışmanın istatistiksel analizi için IBM SPSS v.26 istatistik paket programı kullanılmıştır. Değişkenler arasındaki ilişkileri ölçmek amacıyla Pearson Ki-kare ilişki analizi kullanılmıştır. İlişkinin gücü için olağanlık katsayısından yararlanılmıştır.. İstatistiksel anlamlılık için analizde olasılık değeri (P) ve tablo değeri için ($\alpha = 0,05$) değerleri kullanılmıştır. Analiz $p<0.05$ düzeyi anlamlı olarak kabul edildi. Bu araştırma sonucunda; katılımcıların ağız ve diş sağlığı ile ilgili bilgi düzeylerinin her grup içerisinde eğitimden 1 ay sonra ve eğitimden 3 ay sonra değerlendirilmesi sonucunda başlangıç düzeyine göre genel olarak arttığı ve verilen eğitimin başarılı olabileceği düşünülmektedir. 6-22 haftalık anne adaylarının hem kendilerinin hem de doğacak çocuklarının ağız ve diş sağlığı hakkında verilecek oral hijyen eğitimleri farkındalık ve bilgi düzeyinde tekrarlanabilir ve sürdürülebilir uygulamalarla artış sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Ağız-Diş Sağlığı Eğitimi, Koruyucu Diş Hekimliği, Hamile Eğitimi,

Abstract

To prevent oral-dental health problems that cause a decrease in children's quality of life and improve the quality of life, pregnant and newborn mothers should be informed about how to correct oral health and how it should be provided. The level of knowledge and awareness should be kept high by continuous education. This study collaborated with 6 to 22 pregnant women in oral and dental health education methods. 31 patients will be included in the study. They have been given oral-dental health training and brushing education in the family doctor's office. Patients were trained for face-to-face meetings for 2 minutes, one month after training and three months after training to assess their information about the practice related to oral hygiene and detailed information. Chi-square was used as a statistical analysis. The analysis was considered significant at $p < 0.05$. The level of knowledge about the oral and dental health of the participant's verbal information and education immediately after and three months after the training. We concluded that brushing education had increased all periodontal parameters. It might be successful in maintaining for the pregnancy period oral health. The oral and dental health training has been shown to both 6-22 week old mothers can be repeated at the level of awareness and knowledge and increase with sustainable practices.

Keywords: Oral-Dental Health Education, Preventive Dentistry, Pregnant Education.

Presentation ID / Sunum No= 355

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5115-5924

Hipodonti ve Polidiastema Olgusunun Direkt Kompozit Rezin ile Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Researcher Tuğba Balcı Çetin[1]

[1]*Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Giriş ve amaç: En sık rastlanan dental anomalilerden biri olan hipodonti, tek ya da çift taraflı üst yan kesici diş eksikliğinde yaygın olarak görülmektedir. Anterior bölgede diş eksiklikleri ve diş boyutundaki farklılıklar ya da diş boyutu ve ark boyutu arasındaki uyumsuzlukların neden olduğu diastemalar; hastaların ortak estetik şikayetlerinden biridir. Birçok tedavi seçeneği olan diastema vakalarında, günümüz teknolojisiyle gelişen adezivler ve nano doldurucu içeren kompozit rezinler kullanılarak dişlerdeki estetik sorunlar konservatif olarak tedavi edilebilmektedir. Bu olgunun amacı; tabakalama metoduyla uygulanan direkt kompozit restorasyonla ön bölge estetiğini rehabilite etmektir. Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı, 23 yaşında kadın hasta alt ve üst anterior dişlerinde polidiastema şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastaya tedavi seçenekleri anlatıldıktan sonra, onam alındı ve direkt kompozit rezin restorasyonlar ile dişlerin tedavisi planlandı. Dişlerin profilaktik tedavilerinin ardından renk seçimi buton tekniği ile yapıldı, sonrasında dişlerin rubber dam ile izolasyonu sağlandı. Restore edilecek tüm mine yüzeyleri 30 sn süreyle %37'lik fosforik asit (3M ESPE, St. Paul, MN, ABD) ile pürüzlendirildi. Asit yıkanıp hava ile kurutulduktan sonra dişlerin arasına şeffaf matriks bandı yerleştirildi. Adeziv rezin (Clearfil S3 Bond, Kuraray, Japonya) uygulandı. Hava spreyi ile kurutulduktan sonra 10 sn süreyle LED ışık cihazı (Elipar S 10, 3M ESPE) kullanılarak polimerize edildi. Farklı mine, dentin renklerindeki nanohibrit kompozit rezin (Clearfil Majesty ES-2 Premium ve Classic, Kuraray, Japonya) tabakalar halinde uygulandı ve 20 saniye ışıkla polimerize edildi. Restorasyonlara polisaj diskleri (Soflex discs, 3M ESPE, ABD ve Clearfil Twist Dia, Kuraray, Japonya) kullanılarak bitirme ve polisaj yapıldı. Restorasyonların bitiminde oral hijyenin önemi vurgulandı ve hasta kontrollere çağrıldı. Sonuç: Restorasyonların klinik takibi sonucunda estetik başarısının kabul edilebilir olduğu görülmüştür. Direkt kompozit rezin uygulamaları daha ekonomik ve kısa sürede uygulanabilir olmasının yanı sıra estetik ve fonksiyonel olması ile de hastalar için uygun bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Hipodonti, Diş Eksikliği, Polidiastema, Estetik, Kompozit Rezin

Aesthetic Rehabilitation of a Case of Hypodontia and Polydiastema With Direct Composite Resin: A Case Report

Abstract

Introduction and Aim:Hypodontia,one of the most common dental anomalies, is common in unilateral or bilateral upper lateral incisor deficiency.Tooth deficiencies in the anterior region and diastemas caused by differences in tooth size or inconsistencies between tooth size and arch size;it is one of the common aesthetic complaints of patients.In diastema cases,which have many treatment options,aesthetic problems in the teeth can be treated conservatively by using adhesives developed with today's technology and composite resins containing nanofillers.The purpose of this case;to rehabilitate anterior region aesthetics with direct composite restoration applied by layering method.Method:A systemically healthy, 23-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of polydiastema in her lower and upper anterior teeth.After explaining the treatment options to the patient,consent was obtained and the treatment of the teeth with direct composite resin restorations was planned.After the prophylactic treatment of the teeth,color selection was made with the button technique,and then the teeth were isolated with a rubber dam.All enamel surfaces to be restored were roughened with 37% phosphoric acid (3M ESPE,St.Paul,MN,USA)for 30 seconds.After the acid was washed and air-dried,a transparent matrix band was placed between the teeth.Adhesive resin(Clearfil S3 Bond,Kuraray,Japan)was applied.After drying with air spray,it was polymerized for 10 seconds using an LED light device(Elipar S10,3M ESPE).Nanohybrid composite resin(Clearfil MajestyES-2 Premium and Classic,Kuraray,Japan)in different enamel and dentin colors was applied in layers and light cured for 20seconds.The restorations were finished and polished using polishing discs(Soflex discs,3M ESPE,USA and Clearfil Twist Dia,Kuraray,Japan).At the end of the restorations,the importance of oral hygiene was emphasized and the patient was called for controls.Conclusion:As a result of the clinical follow-up of the restorations,it was seen that the aesthetic success was acceptable.Direct composite resin applications are more economical and can be applied in a short time,as well as being an aesthetic and functional treatment option for patients.

Keywords: Hypodontia, Missing Teeth, Polydiastema, Aesthetic, Composite Resin

Presentation ID / Sunum No= 219

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2861-8828

Horizontal Olarak Çok İnce Kemiklerde Aynı Seans İmplant Yerleştirme: Bir Vaka Serisi

Asst. Prof. Dr. Mustafa Cihan Yavuz[1]

[1]*İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

Özet

Amaç: Diş çekimini takiben alveoler kemikte horizontal kemik kaybının görülmesi kaçınılmazdır. Yetersiz kemik varlığında, dental implantların yerleştirilebilmesi için uygulanan ileri cerrahi tedavi seçeneklerinden bir tanesi de kemik ayırma ve genişletme işlemidir. Ancak ince kalan vestibül kemikte rezorpsiyonlar görülebilmektedir. Bu vaka serisinin amacı, kemik ayırma ve genişletme işlemi ile birlikte yerleştirilen implantların otojen greft ile desteklendiğinde iyileşmesini değerlendirmektir. Hastalar ve method: Bu vaka serisinde, alt çene dişsiz arka bölgede horizontal kemik seviyesinin 1-2 mm arasında değiştiği 5 hastaya uygulanan toplam 10 implantın takibi yapılmıştır. Dişsiz bölgelerde tam kalınlıklı flep kaldırımını takiben alveolar kemik kreti horizontal olarak ikiye ayrıldı. Kemik genişletme frezleri ile implant yuvaları hazırlanırken aynı zamanda kemik genişletme işlemi uygulandı. İmplantlar kemik seviyesinin 1-2mm altında yerleştirildi ve vestibül kemik, ramustan elde edilen otojen greft partikülleri ile desteklendi. Yerleştirilen implantlara iyileşme başlığı takmak için hastalara üç ay sonrasına randevu verildi. Bulgular: Yerleştirilen 10 implantın iyileşmeyi takiben 3.ay kontrollerinde, rafyografik ve klinik muayenesinde başarılı bir şekilde iyileştiği görüldü. Her bir vakada horizontal kemik kazanımı 4mm' nin üstündeydi. İmplantların vestibül bölgesinde herhangi bir açıklık görülmedi. Sonuç: Kemik ayırma ve genişletme işlemleri horizontal kemik yetersizliğinde aynı anda implant yerleştirilmesini kolaylaştıran ileri cerrahi yaklaşımlardan biridir ancak vestibül kemik ince kaldığında implant boyun bölgesinde açıklık görülmesi kaçınılmazdır. Bu vaka serisinde, vestibül kemiğin otojen greft ile desteklendiğinde iyileşme sonrası 3. ay kontrollerinde implantların vestibül bölgesinde başarılı bir şekilde kemik oluştuğu görülmüştür. Bu sonuçlar, geniş popülasyonlu, kontrollü yeni çalışmalar ile desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, Kemik Ayırma ve Genişletme, Otojen Greft.

Presentation ID / Sunum No= 341

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

İltihabi Kök Rezorpsiyonu Nedeni ile Madde Kaybı Çok Olan Bir Dişin Tedavisi: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Elif Defne Altıntaş[1]

[1]*İstanbul Bilgi Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksek Okulu Dişçilik Hizmetleri Bölümü Ağız ve Diş Sağlığı Programı*

Özet

Kök rezorpsiyonu, osteoklastik aktivite sonucu diş sert dokularında dış veya iç bölgelerinde oluşabilen doku kaybı olarak tanımlanmaktadır. Kök rezorpysiyonlarının oluşumunda; bakteri, virüs, travma, ortodontik tedavi, basınç, beyazlatma, sistemik hastalıklar, iatrojenik ve idiopatik sebeplerin etken olabileceği bildirilmiştir. Rezorptif bir lezyonun kontrol altına alınması ile ilgili temel prensip, osteoklastik hücrelerin aktivitesini durdurmaktır. Sistemik hastalığı olmayan 14 yaşında bir bayan hasta kliniğimize kontrol amaçlı başvurdu. Anamnezinde, travma yada ortodontik tedavi hikayesi olmadığı bildirildi. Radyografik muayenede, 22 no.lu dişte periapikal lezyon ve dişte sert doku kaybı gözlendi. Klinik muayenede, hastanın 22 no.lu dişin palatinalinde ve meziyalinde dolgu olduğu gözlendi. Vitalometrik muayenede, ilgili dişten negatif yanıt alındığı belirlendi. Perküsyon ve palpasyonda yanıt alınmadı. Travma geçmişi olmaması nedeni ile enfeksiyon kaynaklı iç-dış kombine rezorpsiyon teşhisi düşünüldü. Dişin kuronal kökü MTA ile dolduruldu ve düzenli aralıklarla kontrol edildi. Yapılan klinik ve radyografik kontrollerde, dişin asemptomatik olduğu ve periradiküler dokuda iyileşme olduğu gözlendi. Kök rezorpsiyonlarında, rezorpsiyonun etyolojisinin doğru belirlenmesi ve uygun teknik ve malzemelerle tedavi edilmesi prognozun başarısını önemli ölçüde arttırmakktadır.

Anahtar Kelimeler: Kök Rezorpsiyonu, MTA, İltihabi

Presentation ID / Sunum No= 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3357-3740

İmplant Destekli Sabit Protez Kullanan Hastalarda Cinsiyet, Protez Türü ve Protez Kullanım Süresinin Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Esra Bilgi Özyetim[1], Dr. Melahat Çelik Güven [2]

[1]İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı
[2]İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Diş Protez Teknolojisi Bölümü

Özet

GİRİŞ: Günümüzde implant destekli sabit protez uygulamaları; sıklıkla kullanılan, başarı oranı yüksek bir tedavi seçeneğidir. İmplant etrafındaki sert ve yumuşak dokuda inflamasyon varlığı/yokluğu, protezin fonksiyonel ve estetik sonuçları implant destekli protezin başarısını etkileyen faktörlerden bazılarıdır. Tüm bu faktörler hastaların yaşam kalitesini etkilemektedir. Ağız sağlığı ile ilgili yaşam kalitesini değerlendirmek amacıyla en yaygın kullanılan anket Ağız Sağlığı Etki Profili Ölçeği (OHIP-14)'dir. Çalışmada; implant destekli sabit protez kullanan hastalar da; cinsiyet, protezin türü, protez kullanım süresinin yaşam kalitesi üzerine etkisinin OHIP-14 anketi kullanarak değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. YÖNTEM: Bu çalışma; implant destekli sabit protez kullanan 63'ü kadın, 66'sı erkek hasta olmak üzere toplam 129 hasta ile gerçekleştirilmiş retrospektif anket çalışmasıdır. İlk olarak katılımcıların demografik özellikleri (yaş, cinsiyet), hastalara uygulanan protez türleri (kuron, köprü, tüm ağız) ve protez kullanım süreleri (1 yıl – 2 yıl – 3 yıl) belirlenmiştir. Çalışmaya katılan hastalara, implant destekli sabit protez kullanım sonrası yaşam kalitelerini değerlendirmek amacıyla OHIP-14 anketi uygulanmıştır. Çalışmadan elde edilen verilerin istatistiksel değerlendirilmesinde IPS SPSS 2 programı kullanılmış ve anlamlılık $p<0,05$ düzeyinde değerlendirilmiştir. BULGULAR: Cinsiyet ve protez türü ile olguların OHIP-14 toplam puanları ve alt grupları arasında (fonksiyonel kısıtlılık, fiziksel ağrı, psikolojik huzursuzluk, fiziksel yetersizlik, psikolojik yetersizlik, sosyal uyumsuzluk, engellilik skorları) istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($p>0,05$) saptanmamıştır. Protezini 3 yıl süre ile kullanan hastaların fonksiyonel kısıtlılık ve psikolojik huzursuzluk OHIP-14 puanları, protezini 1 yıl ve 2 yıl süre ile kullanan hastalara göre anlamlı olarak yüksektir ($p<0,05$). SONUÇ: Çalışmanın sınırlamaları dahilinde implant destekli sabit protez kullanan hastalarda cinsiyet, protez türü ve hasta memnuniyeti arasında anlamlı farklılık saptanmamıştır; ancak protez kullanım süresinin artmasının yaşam kalitesini olumsuz etkilediği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, Sabit Protez, Yaşam Kalitesi

Evaluation of the Effects of Gender, Prosthesis Type and Duration of Prosthesis Use On Life Quality of Patients Using Implant Supported Fixed Prosthesis

Abstract

INTRODUCTION: Implant supported fixed prosthesis (ISFP) frequently used treatment option to rehabilitation of many cases from single tooth deficiency to multiple tooth deficiency with a high success rate. Presence/absence of inflammation in the hard and soft tissue around the implant, functional and aesthetic results of the ISFP are some of the factors affecting the success of the ISFP. All these factors affect the life quality of patients. The most widely used questionnaire to assess oral health-related quality of life is the Oral Health Impact Profile scale OHIP-14. In this study, it is aimed to evaluate the effect of gender, type of prosthesis, duration of prosthesis use in ISFP on life quality by using the OHIP-14. MATERIAL & METHOD: This is a retrospective s questionnaire study conducted with a total of 129 patients, 63 female and 66 male, using ISFP. First of all, the demographic characteristics of the participants, the type of prosthesis applied to the patients and duration of use of the prosthesis were evaluated. The OHIP-14 questionnaire was applied to the patients to evaluate their quality of life after using their ISFP. IPS SPSS 2 program was used in the statistical evaluation of the data obtained from the study and significance was evaluated at the $p<0.05$ level. RESULTS: There was no statistically significant difference ($p>0.05$) between gender and type of prosthesis, and OHIP-14 total scores and subgroups of the cases. The OHIP-14 scores of functional limitation and psychological discomfort of patients who used their prosthesis for 3 years were significantly higher than those who used their prosthesis for 1 year and 2 years ($p < 0.05$). CONCLUSION: Gender and prosthesis type do not affect patient satisfaction in ISFP, it was determined that the increase in the duration of prosthesis use negatively affects the quality of life.

Keywords: Implant, Fixed Prosthesis, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No= 163

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2920-0351

Invisalign® Tedavileri: Programlanan Diş Hareketlerinde Neredeyiz?

Asst. Prof. Dr. Ufuk Ok[1]

[1]*İstanbul Gelişim Universitesi*
**Corresponding author: Ufuk OK*

Özet

Objective: The objective of this study was to compare achieved current tooth movement with aligner therapy (Invisalign®) to patients' programmed digital ClinCheck® models at baseline. Materials and methods: Intraoral scanning was performed on 15 patients who were undergoing Invisalign® (Align Technology, Santa Clara, CA, USA) treatment, and the obtained current models were superimposed in the Invisalign Outcome Simulator (ver. 4.2.1.75) program. Evaluated parameters were: upper/lower intercanine and intermolar width, overjet, overbite, upper/lower crowding or spacing, and interincisal angle. The comparison current/programmed tooth movement was tested for equivalence. The Wilcoxon test was used to evaluate changes between current and programmed tooth movements. Results: The mean values and standard deviation (s.d.) were recorded as follows: current interincisal angle 131.70 (s.d. 8.75), programmed 130.09 (s.d. 7.01); current overjet 2.97 (s.d. 0.97), programmed 2.62 (s.d. 0.53); current overjet 2.13 (s.d. 1.01), programmed 1.96 (s.d. 0.89); current overbite 2.97 (s.d. 0.97), programmed 2.62 (s.d. 0.53); current upper intercanine 36.28 (s.d. 2.27), programmed 36.18 (s.d. 2.21); current lower intercanine 28.78 (s.d. 1.23), programmed 28.81 (s.d. 1.18); current upper intermolar 56.66 (s.d. 3.45), programmed 56.14 (s.d. 3.57); current lower intermolar 52.85 (s.d. 3.22), programmed 52.39 (s.d. 3.69); current upper crowding 1.65 (s.d. 0.84), programmed 0.74 (s.d. 0.75); current lower crowding 1.91 (s.d. 1.27), programmed 0.67 (s.d. 0.70). There were statistically significant differences in the upper and lower crowding values between the current and programmed tooth positions. Conclusion: Programmed tooth movement with aligners (Invisalign®) was successfully accomplished. The digital models provided high accuracy compared to the initial ClinCheck® treatment plan. The current tooth movement was in concordance with the programmed movement for all parameters except for crowding. Clinicians should be more careful about stripping to solve crowding.

Anahtar Kelimeler: Invisalign, Clincheck, Şeffaf Plaklar

Invisalign® Treatment: Where Are We in Programmed Tooth Movements?

Abstract

Objective: The objective of this study was to compare achieved current tooth movement with aligner therapy (Invisalign®) to patients' programmed digital ClinCheck® models at baseline. Materials and methods: Intraoral scanning was performed on 15 patients who were undergoing Invisalign® (Align Technology, Santa Clara, CA, USA) treatment, and the obtained current models were superimposed in

the Invisalign Outcome Simulator (ver. 4.2.1.75) program. Evaluated parameters were: upper/lower intercanine and intermolar width, overjet, overbite, upper/lower crowding or spacing, and interincisal angle. The comparison current/programmed tooth movement was tested for equivalence. The Wilcoxon test was used to evaluate changes between current and programmed tooth movements. Results: The mean values and standard deviation (s.d.) were recorded as follows: current interincisal angle 131.70 (s.d. 8.75), programmed 130.09 (s.d. 7.01); current overjet 2.97 (s.d. 0.97), programmed 2.62 (s.d. 0.53); current overjet 2.13 (s.d. 1.01), programmed 1.96 (s.d. 0.89); current overbite 2.97 (s.d. 0.97), programmed 2.62 (s.d. 0.53); current upper intercanine 36.28 (s.d. 2.27), programmed 36.18 (s.d. 2.21); current lower intercanine 28.78 (s.d. 1.23), programmed 28.81 (s.d. 1.18); current upper intermolar 56.66 (s.d. 3.45), programmed 56.14 (s.d. 3.57); current lower intermolar 52.85 (s.d. 3.22), programmed 52.39 (s.d. 3.69); current upper crowding 1.65 (s.d. 0.84), programmed 0.74 (s.d. 0.75); current lower crowding 1.91 (s.d. 1.27), programmed 0.67 (s.d. 0.70). There were statistically significant differences in the upper and lower crowding values between the current and programmed tooth positions. Conclusion: Programmed tooth movement with aligners (Invisalign®) was successfully accomplished. The digital models provided high accuracy compared to the initial ClinCheck® treatment plan. The current tooth movement was in concordance with the programmed movement for all parameters except for crowding. Clinicians should be more careful about stripping to solve crowding.

Keywords: Invisalign, Clincheck, Clear Aligners

Presentation ID / Sunum No= 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1986-5747

Kanal İçi Isıtma İşlemi İle İrrigasyon Aktivasyonunun Kök Kanal Dentin Yüzeyine Etkisinin Dental Mikroskop İle İncelenmesi

Dr. Ayşenur Kamacı Esen[1], Asst. Prof. Dr. Fatma Furuncuoğlu[1]

[1]Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Ayşenur KAMACI ESEN*

Özet

Özet: Kök kanal tedavisinin başarısında kanal içinde bulunan mikroorganizma ve yan ürünlerinin etkili bir şekilde uzaklaştırılması kritik öneme sahiptir. Bu nedenle irigasyon solüsyonlarının etkisinin arttırılması amacıyla çeşitli irigasyon aktivasyon teknikleri geliştirilmiştir. Kanal içi ısıtma tekniği de bunlardan biri olup en güncel olanıdır. Bu yöntem ile ilgili kısıtlı sayıda çalışma olup hiçbiri kanal duvarlarındaki değişiklikleri incelememiştir. Bu çalışmanın amacı farklı ısı derecelerinde ve sürelerinde uygulanan kanal içi ısıtma yönteminin dentinde yanık oluşturup oluşturmadığının belirlenmesidir. Gereç ve Yöntem: 60 adet düz ve tek kök kanalına sahip kanin diş çalışma boyu standart olacak şekilde dekorone edilip T-Endo Must M40 nolu eğe genişletildi. Ardından kanallar 2 mL %5'lik EDTA, 2 mL %2,5'lik NaOCl ile irrige edilerek örneklere gruplara göre farklı ısı değerleri ve sürelerde aktivasyon yapıldı. Grup A: 150 oC 4 sn, Grup B: 150 oC 8 sn, Grup C: 200 oC 4 sn, Grup D: 200 oC 8 sn kanal içi ısıtma aktivasyonu. Aktivasyon işleminin ardından kökler ikiye ayrılarak dental operasyon mikroskobu ile maksimum büyütme altında fotoğraflandı ve 2 ayrı gözlemci tarafından skorlandı. Skor 0: Tamamen temiz kök kanal, skor 1: az ya da orta düzey yanık, skor 2: orta ya da fazla yanık, skor 3: şiddetli yanık. İstatistiksel analiz: Gözlemciler arasındaki uyum kappa testi ile, gruplar arasındaki fark ise ki kare testi ile değerlendirildi. Bulgular: Grup A'da örneklerin %33,3 'ünde yanık olduğu (n=5), Grup B'de %53,3 'ünde yanık olduğu (n=8), Grup C'de %40,0 'ında yanık olduğu (n=6), Grup D'de ise %53,3 'ünde yanık olduğu (n=8), Toplamda ise örneklerin %55,0 'ında yanık yokken (n=33), %45,0 'inde yanık olduğu gözlenmiştir. Gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktur. Gözlemciler arası uyum ise çok yüksek düzeyde çıkmıştır. Sonuç: Kanal içi ısıtma aktivasyonu sonrasında görülen yanıklar yalnızca skor 1 düzeyinde olup her grupta benzer sayıda örnekte görülmüştür. Konuyla ilgili ileri Sem çalışmaları yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İrigasyon Aktivasyonu, Kanal İçi Isıtma

Presentation ID / Sunum No= 122

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9607-6362

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine Başvuran Hastalarda Retromolar Foramen Görülme Sıklığı ve Anatomik Yapısı

Asst. Prof. Dr. Dilara Nil Günaçar[1], Assoc. Prof. Dr. Ömer Said Sezgin[2], Prof.Dr. Saadettin Kayıpmaz[2]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı; mandibular kanala ait anatomik bir varyasyon olan retromolar kanal (RMK) ve retromolar foramenin (RMF) konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) yardımıyla görülme sıklığını tespit ederek anatomik yapısı hakkında bilgi vermektir. Materyal ve Metot: Bu çalışmada; yaşları 15-75 yaş arasında değişen 2474 hastaya ait çeşitli sebeplerden alınmış KIBT görüntüleri retrospektif olarak incelendi. İncelenen bu görüntüler Von Arx ve ark. tarafından yapılmış olan RMK sınıflamasına göre dikey, yatay dala sahip dikey, eğimli, yatay dala sahip eğimli ve yatay olarak gruplandırıldı. Saptanan RMK ve RMF tiplerinin cinsiyet ve yön dağılımları istatistiksel olarak Ki-Kare testi ile yapıldı. Tüm istatistiksel analizlerde güven aralığı %95 olarak seçildi. Bulgular: Çalışmamızda değerlendirilen 2474 hastanın 121'inde (%4.9) RMK, 97'sinde (%3.9) RMF tespit edildi. RMF ve RMC varlığının yaş ve cinsiyet ile ilişkisi değerlendirildiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p > 0.05$). Bölge dağılımı ile RMC varlığı arasında anlamlı bir fark bulunmamakla birlikte ($p > 0.05$), RMF varlığı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu ($p < 0.05$). RMF varlığı sağ tarafa göre sol tarafta daha fazla bulundu. Sonuç: KIBT dentomaksillofasiyal bölgede görülen anatomik varyasyonların teşhisinde oldukça yararlıdır. Retromolar kanal ve foramen teşhisi cerrahi işlemler öncesinde olası komplikasyonların önlenmesinde oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anatomik Varyasyon, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Tanı, Mandibula.

The Retromolar Foramen Frequency and Anatomical Structure of Patients Attending to the Faculty of Dentistry of Karadeniz Technical University

Abstract

Introduction: This study aimed to provide information about the anatomical structure of the retromolar canal (RMC) and retromolar foramen (RMF), which is an anatomical variation belonging to the mandibular canal, and to determine the frequency of occurrence with the help of cone-beam computed tomography (CBCT). Material and Methods: In this study, CBCT images of 2474 patients aged 15–75 years taken for various reasons were retrospectively reviewed. These images were evaluated using the classification developed by von Arx et al. as vertical, vertical with the horizontal branch,

curved, curved and horizontal branch, and horizontal. The distribution of RMC and RMF according to the side, sex, types, and age were evaluated. Detected parameters were statistically analyzed using the chi-square test. In all statistical analyses, the confidence interval was chosen as 95%. Results: Of the 2474 patients evaluated in this study, 121 (4.9%) had RMC, and 97 (3.9%) had RMF. No statistically significant difference was found in age and sex with the presence of RMF and RMC ($P > 0.05$). Although no significant difference was found between side distribution and the presence of RMC ($P > 0.05$), a statistically significant difference was found with the RMF presence ($P < 0.05$). The presence of RMF was found more on the left side than on the right side. Conclusion: CBCT is very useful in the diagnosis of anatomical variations in the dentomaxillofacial region. Diagnosis of RMC and RMF is also very important for preventing possible complications before surgical procedures.

Keywords: Anatomical Variation, Cone-Beam Computed Tomography, Diagnosis, Mandible.

Presentation ID / Sunum No= 187

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2058-9022

Kardiyovasküler Hastalıkların Dental İmplantların Klinik Başarısına Etkisi

Asst. Prof. Dr. Burak Ergüder[1]

[1]*İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi*
**Corresponding author: Burak Ergüder*

Özet

Kardiyovasküler Hastalıkların Dental İmplantların Klinik Başarısına Etkisi Amaç: Sistemik hastalıklar, implant tedavisinin planlanmasında ve uygulanmasında önemli rol oynarlar. Kemik metabolizmasını, yara iyileşmesini ve dolayısıyla implant tedavisinin başarısını etkileyen spesifik sistemik hastalıklar mevcuttur. Kardiyovasküler hastalığı olan bireylerde dental implantların başarısını ve kaybını araştıran az sayıda literatür bulunmaktadır. Buna ek olarak, myokard enfarktüsü, konjestif kalp yetmezliği, ateroskleroz ve hipertansiyona kadar birçok patoloji kardiyovasküler rahatsızlık olarak refere edilmiştir. Hipertansiyon, ateroskleroz, vasküler stenoz, koroner arter hastalığı ve konjestif kalp yetmezliği gibi belirli hastalıkların; kan akımının baskılanmasına, oksijen yoğunluğunun azalmasına ve dokuların yetersiz beslenmesine neden olarak, osseointegrasyonun sağlanmasına engel teşkil etmeleri beklenebilir. Bu fizyolojik değişimlere rağmen kardiyovasküler hastalıkların implantların klinik başarısı üzerine etkisinin olmadığı gözlenmiştir. Konjestif kalp yetmezliği ve hipertansiyon hastalarında bu hastalıkların tedavisinde kullanılan kalsiyum kanal blokörleri ise, gingival hiperplaziye neden olması açısından değerlendirilmelidir. Bu çalışmanın amacı kardiyovasküler hastalıkları olan hastalara uygulanan dental implantların klinik başarısının değerlendirilmesidir. Gereç-yöntem: Çalışmamızda 2016-2018 yılları arasında dental implant uygulaması yapılan 253 hastada implant çevresinde kemik kayıplarına bakıldı. 253 hastanın 65'inde çeşitli sistemik hastalıkların bulunduğu ve bunların 32'sinin ise kardiyovasküler hastalık olduğu tesbit edilmiştir (%12.6). İmplant yapıldıktan sonra ve en az 3 yıl sonra alınan panoramik grafilerde yapılan ölçümlerle kemik kayıpları karşılaştırılarak ortalama kemik kaybına bakılmıştır. Kardiyovasküler hastalığı olanlarda uygulanan implantların etrafında ortalama 2 mm.' den fazla kemik kaybı oranı %8,4 iken, sağlıklı hastalarda %10,2 olarak bulunmuştur. Sonuç: Kardiyovasküler hastalıkların dental implantların klinik başarısı üzerinde bir etkisi olmadığı sonucuna varılmıştır. Bu konuda yapılacak ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Kardiyovasküler Hastalıklar, Kemik Kaybı

Presentation ID / Sunum No= 222

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6374-0303

Karotis Arter Kalsifikasyonunun Panoromik Radyografi ile Erken Tanısı: Dört Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Hilal Peker Öztürk[1], Ra. Aslıhan Aslan Balcı[1]

[1]University of Health Sciences, Faculty of Gulhane Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara, Turkey

Özet

Ateromlar patolojik arteriyel kalsifikasyonlardır; Kalsiyumun depolanması ve fibroblastların lokal proliferasyonundan meydana gelir. Karotis arterde görülen ateromlar %20 oranında iskemik serebrovaskuler hastalıklara sebep olmaktadır. Serebrovasküler hastalıklar ve inme dünya polpulasyonunda üçüncü en yaygın morbidite ve mortalite sebebidir. Karotis arter ateromlarının panoramik radyografide görülmesi erken tanı olarak değerlendirilebilir ancak mutlaka doppler ultrasonu veya tomografi gibi daha spesifik görüntüleme teknikleri ile doğrulanmalıdır. Kliniğimize dental şikayetlerle başvuran dört hastada rutin dental radyolojik tetkikler esnasında kalsifikasyonlar görülmüştür. İleri tetkik ve tedavi için hastalar Kalp-Damar Cerrahisi kliniğine yönlendirilmiştir. Burada yapılan ileri tetkiklerden sonra dört hasta için de belirtilmiş olan karotis arter kalsifikasyonu ön tanısının aynı zamanda kesin tanı olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Karotis Arter, Kalsifikasyon, Panoramik Radyografi, Aterom

Early Diagnosis of Carotid Artery Calcification by Panoramic Radiography: Four Case Reports

Abstract

Atheromas are pathological arterial calcifications; It consists of storage of calcium and local proliferation of fibroblasts. Atheroma in the carotid artery causes in proportion as 20% ischemic cerebrovascular diseases. Cerebrovascular diseases and stroke are the third most common cause of morbidity and mortality in the world. The presence of carotid artery atheromas on panoramic radiography can be considered as early diagnosis but must be confirmed by more specific imaging techniques such as doppler ultrasound or tomography. Calcifications were observed in panoramic radiography images taken from 4 patients who applied to our clinic with some dental complaints. Patients were referred to the Cardiovascular Surgery Clinic for further investigation and treatment. After further investigations, the preliminary diagnosis of carotid artery calcification, which was indicated for all patients was also a definitive diagnosis.

Keywords: Carotid Artery, Calsification, Panoramic Radiography, Atheroma

Presentation ID / Sunum No= 87

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8902-5471

Kök Kanal Tedavili Renklenmiş Maksiller Santral Dişlerin Estetik Restoratif Tedavisi: Olgu Sunumu

Ra. Merve Nezir[1], Assoc. Prof. Dr. Suat Özcan[1]

[1]Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Renklenmiş dişlerin tedavisinde doğru bir teşhis konması açısından dişteki renklenmenin mekanizmasıyla birlikte renklenme nedenlerinin ve klinik özelliklerinin anlaşılması ve bilinmesi çok önemlidir. Dişlerde oluşan renklenmeler karmaşık ve çok çeşitli nedenlere bağlı olarak ortaya çıkabilmektedir. Diş renklenmeleri lokalizasyonuna ve etiyolojisine bağlı olarak iç ve dış kaynaklı renklenmeler veya her ikisinin kombinasyonu şeklinde sınıflandırılabilmektedir. Devital dişlerde renklenme, estetik açıdan önemli bir problem oluşturmaktadır. Çoğunlukla anterior dişlerde görülen bu renklenmenin sebepleri arasında endodontik tedavi, pulpa nekrozu ve travma gibi çeşitli etkenler bulunmaktadır. Renklenmiş devital dişlerin tedavisinde ağartma teknikleri, direkt/indirekt rezin kompozit laminate veneerler, porselen laminate veneerler ve kron retorasyonları gibi birçok seçenek mevcuttur. Devital dişlerin ağartılmasında farklı teknikler uygulanabilmektedir. Bu teknikler arasında termokatalitik teknik, walking bleach tekniği ve iç/dış ağartma tekniği bulunmaktadır. Bazı vakalarda sadece ağartma tedavileri yeterli olabilirken bazılarında ise ağartma tedavisine ek olarak direkt veya indirekt restorasyon yapma ihtiyacı ortaya çıkmaktadır. Direk rezin kompozit laminate veneerler; düşük maliyetli olmaları, uygulanmalarının kolay olması, tamir edilebiliyor olması gibi birçok avantaja sahip olması nedeniyle hastalar ve klinisyenler tarafından sıklıkla tercih edilen tedavi yöntemleri arasındadır. Bu olgu sunumunun amacı kök kanal tedavili renklenmiş maksiller santral dişlerindeki estetik problem sebebiyle kliniğimize başvuran hastanın ilgili dişlerinin iç/dış ağartma tekniğinin bir modifikasyonu ile ağartılmasının ardından rezin kompozit laminate veneer ile estetik olarak restore edilmesinin sunulmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Ağartma, Diş Renklenmesi, Laminate Veneer, Rezin Kompozit

Aesthetic Restorative Treatment of Discolored Maxillary Central Teeth With Root Canal Treatment: A Case Report

Abstract

In order to make an accurate diagnosis in the treatment of discolored teeth, it is very important to understand and know the mechanism, causes and clinical features of the discoloration. Tooth discoloration can occur due to complex and various reasons. Depending on the localization and etiology of tooth discoloration, it can be classified as internal and external discoloration or a combination of both.

Discoloration of devital teeth is an important aesthetic problem. Among the causes of this discoloration, which is mostly seen in anterior teeth, are various factors such as endodontic treatment, pulp necrosis and trauma. There are many options in the treatment of discolored devital teeth, such as bleaching techniques, direct/indirect resin composite laminate veneers, porcelain laminate veneers and crown restorations. Different techniques can be applied for bleaching devital teeth. These techniques include the thermocatalytic technique, the walking bleach technique and the internal/external bleaching technique. In some cases, only bleaching treatments may be sufficient, while in others, the need for direct or indirect restoration in addition to the bleaching treatment arises. Direct resin composite laminate veneers; it is among the treatment methods that are frequently preferred by patients and clinicians because they have many advantages such as low cost, ease of application and repairability. The aim of this case report is to present the aesthetic restoration of the teeth of a patient who applied to our clinic due to an aesthetic problem in root canal-treated discolored maxillary central teeth, after bleaching with a modification of the internal/external bleaching technique, and then aesthetically restored with a resin composite laminate veneer.

Keywords: Bleaching, Tooth Discoloration, Laminate Veneer, Resin Composite

Presentation ID / Sunum No= 389

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0056-3850

Komplike Kron Kırığının Fiber-Post ve Strip Kron İle Restorasyonu: Bir Olgu Sunumu

Ra. Nilge Sarımehmetoğlu[1], Assoc. Prof. Dr. Hüseyin Şimşek[1]

[1]Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

AMAÇ: Dental travma çocuklarda sık karşılaşılan bir durumdur. Dental travmalar incelendiğinde, üst kesici dişlerin travmaya en çok maruz kalan diş grubu olduğu ve kuronda ciddi madde kaybıyla sonuçlanabildiği bilinmektedir. Bu durum hastalarda ciddi estetik problemlere yol açmaktadır. Bu olgu bildiriminde travma sonucu komplike kron kırığı olan hastanın kanal tedavisi sonrası fiber-post uygulaması ve strip kron ile kompozit restorasyonu anlatılmaktadır. Olgu Sunumu: 13 yaşındaki erkek hasta 11 gün önce gerçekleşen travma hikayesi ile Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'ne başvurdu. Klinik ve radyolojik muayene sonucunda sağ üst lateral dişinde komplike kron kırığı tespit edildi. Kırılan parçanın mevcut olmadığı öğrenildi. Kanal tedavisinin ardından kanal içine fiber-post yerleştirildi ve strip kron ile kompozit restorasyon yapıldı. SONUÇ: Özellikle ön grup dişlerde sıklıkla karşılaşılan ve fazla madde kaybı olan komplike kron kırıkları kanal tedavisinin ardından fiber-post sistemlerinden destek alınarak kompozit rezinler ile başarılı bir şekilde tedavi edilebilirler.

Anahtar Kelimeler: Dental Travma, Fiber-Post, Komplike Kron Kırığı, Strip Kron

Restoration of Complicated Crown Fracture With Fiber-Post and Strip Crown: A Case Report

Abstract

AIM: Dental trauma are common in children. When dental traumas are examined, it is known that the upper incisors are the most traumatized tooth group and can result in serious material loss in the crown. This situation causes serious aesthetic problems in patients. This case report presents fiber-post application and composite restoration with a strip crown after root canal treatment of a patient with a complicated crown fracture as a result of trauma. CASE: 13-year-old male patient applied to Ordu University Faculty of Dentistry, Pedodontics Clinic with a trauma story that occurred 11 days ago. Complicated crown fracture was detected in the right upper lateral tooth after clinical and radiological examination. It was learned that the broken piece was not present. After the root canal treatment, a fiber-post was placed in the canal and a composite restoration was made with a strip crown. CONCLUSION: Complicated crown fractures, which are frequently encountered in anterior teeth and with excessive material loss, can be successfully treated using fiber-post systems after root canal treatment.

Keywords: Complicated Crown Fracture, Dental Trauma, Fiber-Post, Strip Crown

Presentation ID / Sunum No= 248

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1303-079X

Komplike Kron Kırığının Parsiyel Pulpotomi ve Reataçman ile Tedavisi: 4 Yıl Takipli Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Fatma Dilara Baysan[1], Asst. Prof. Dr. Tülin İleri Keçeli[2]

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: FATMA DİLARA BAYSAN*

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı; maksiller daimi santral dişteki komplike kron kırığının, parsiyel pulpotomi ve reataçman tekniği kullanılarak yapılan tedavisini ve 4 yıllık takibini sunmaktır. Olgu ve Yöntem: Kliniğimize dişinin kırılması şikayeti ile başvuran, herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 11 yaşındaki çocuk hastanın 21 numaralı dişinde, üç saat önce düşmesi sonucu meydana gelen komplike kron kırığı mevcuttu. Klinik ve radyografik muayenede, ilgili dişte palpasyona, perküsyona duyarlılık ve patolojik mobilite mevcut olmadığı ve bununla birlikte komplike kron kırığına eşlik eden herhangi bir periodontal yaralanma, kök ya da alveol kırığı mevcut olmadığı tespit edilmiştir. 21 numaralı dişte yaklaşık 1 mm çapında pulpa ekspozu mevcuttu ve dişin kök gelişimi tamamlanmıştı. Lokal anesteziyi takiben trikalsiyum silikat bazlı siman (BiodentinTM) kullanılarak parsiyel pulpotomi tedavisi uygulanmış ve aynı seans kırık diş parçaları ile reataçman tekniği uygulanarak diş restore edilmiştir. Hasta düzenli olarak kontrollere çağırılmıştır. Tedaviden 4 yıl sonra, diş asemptomatiktir; klinik ve radyografik patolojik bir bulgu yoktur; dişte pulpa duyarlılık testlerine pozitif yanıt alınmış, palpasyon ve perküsyona duyarlılık gözlenmemiştir. Sonuç: Komplike kron kırıklarında, parsiyel pulpotomi dişin vitalitesini korumayı sağlayan uygun bir tedavi seçeneğidir. Pulpa tedavisinin başarısında; travma ile tedavinin uygulanması arasında geçen süre, pulpa ekspozunun büyüklüğü, pulpa ekspozuna eşlik eden bir lüksasyon yaralanması varlığı, kullanılan pulpotomi materyalinin özellikleri ve bakteriyel penetrasyonu engelleyen başarılı bir final restorasyonun varlığı önemlidir. Bu olguda; komplike kron kırığı olan matür bir dişe trikalsiyum silikat bazlı siman (BiodentinTM) ile uygulanan parsiyel pulpotomi ve dişin kendi kırık parçası ile restore edilmesi, dört yıllık takip sürecinde etkili, estetik, fonksiyonel ve ekonomik bir tedavi sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Reataçman, Parsiyel Pulpotomi, Komplike Kron Kırığı

Treatment of a Complicated Crown Fracture With Partial Pulpotomy and Reattachment: A Case Report With 4-Year Follow-Up

Abstract

Aim: The aim of this case report is to present the treatment and 4-year follow-up of a complicated crown fracture in a maxillary permanent central tooth using partial pulpotomy and reattachment

technique. Case and Method: An 11-year-old healthy girl, who applied to our clinic with the complaint of tooth fracture three hours after dental trauma due to a fall accident, had a complicated crown fracture on #21. In the clinical and radiographic examination, tenderness to palpation, tenderness to percussion, pathological mobility and concomitant periodontal injury, root or alveolar fracture were not observed. #21 had a pulp exposure with the size of approximately 1 mm in diameter and root development was completed. Following local anesthesia, partial pulpotomy was performed by using a tricalcium silicate-based cement (BiodentineTM) and the tooth was restored with the reattachment of the broken tooth fragments in the same session. The patient was called for regular controls. 4 years after the treatment the tooth was asymptomatic; there were no clinical and radiographic pathological findings, the tooth responded positively to pulp sensitivity tests, there was no tenderness to palpation and percussion. Conclusion: Partial pulpotomy is an appropriate treatment option that preserves the vitality of the tooth in complicated crown fractures. In the success prognosis of the pulp therapy; the time elapsed between trauma and the treatment, the size of the pulp exposure, the presence of a concomitant luxation injury, the characteristics of the pulpotomy material used, and the presence of a successful final restoration that prevents bacterial penetration are important. In this case; partial pulpotomy using a tricalcium silicate-based cement (BiodentinTM) to a mature tooth with a complicated crown fracture and restoration of the tooth with its own fractured fragment provided an effective, aesthetic, functional and economical treatment during a four-year follow-up period.

Keywords: Reattachment, Partial Pulpotomy, Complicated Crown Fracture

Presentation ID / Sunum No= 65

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4522-1424

Le Fort I Osteotomi Sonrası Üst Dudak Estetiği ve Dinamik Gülümseme ile İlgili Parametrelerin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Emrah Dilaver[1], Asst. Prof. Dr. Muazzez Suzen [1], Prof.Dr. Sina Uckan[1]

[1]Istanbul Medipol University
**Corresponding author: Emrah Dilaver*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Le Fort I osteotomisi sonrası üst dudak estetiği ve dinamik gülümseme ile ilgili parametrelerinin nasıl değiştiğini araştırmaktır Yöntemler: Bu retrospektif çalışmaya, mandibular osteotomi ile birlikte ya da tek başına Le Fort I osteotomisi uygulanan 27 hasta dahil edildi. Ameliyat öncesi ve sonrası istirahat fotoğraflarında, üst dudak estetik parametreleri ile ilgili dudak açısı, dudak uzunluğu, dudak genişliği, filtrum genişliği ve dudak köşeleri Image J yazılımı kullanılarak değerlendirildi. Gülümseme fotoğraflarında dudak köşesi hareket yönü, köpek dişine ve son görünen dişe göre göre bukkal koridor alanı ölçülmüştür. Ölçülen değişkenler istatistiksel analize tabi tutulmuş ve anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir. Bulgular: Ameliyat sonrası dönemde sağ ve sol taraf için son görünen dişlere göre bukkal koridor alanında anlamlı azalma oldu($p<0.05$). Ancak, sağ ve sol taraf için köpek dişlere göre bukkal koridor alanı önemli değildi ($p>0.05$). Sağ ve sol taraf için dudak köşesi hareket yönü ile yüzün Y ekseni arasındaki açı ameliyat öncesi ve sonrası dönem arasında anlamlı değildi($p>0.05$). Sonuç: Dinamik gülümsemede incelenen bukkal koridor alanı, ortognatik cerrahi sonrası özellikle maksiller gömme anlamında belirgin iyileşme göstermektedir. Gülümseme sırasında dudak köşesi hareketi, bukkal koridor alanındaki değişikliklerle ilişkili değildi.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik Cerrahi, Bukkal Koridorlar, Dudak Açısı, Dudak Köşesi Hareketi

Evaluation of Parameters Related With Upper Lip Aesthetics and Dynamic Smile Following Le Fort I Osteotomy

Abstract

Aim: The present study aimed to investigate how upper lip aesthetic and dynamic smile parameters are changed following a Le Fort I osteotomy. Methods: Twenty-seven patients who underwent Le Fort I osteotomy with or without mandibular osteotomy were included in this retrospective study. Upper lip aesthetic parameters which were lip angle, lip length, lip width, philtrum width and lip corners were evaluated on pre and postoperative rest photos using Image J software. Lip corner movement direction, buccal corridor area with respect to canine and last visible tooth were also measured on smile photos. Measured variables were submitted to statistical analysis and significance level was determined as 0.05. Results: There was a significant reduction in buccal corridor area according to last visible teeth for right and left side at postoperative period. However, buccal corridor area with respect to canine for the right

and left side was not significant. The angle between the lip corner movement direction and Y-axis of the face for the right and left sides was not significant between pre and postoperative period.

Keywords: Orthognathic Surgery, Buccal Corridors, Lip Angle, Lip Corner Movement

Presentation ID / Sunum No= 270

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4994-1373

Maksilla Anterior Bölge Diş Eksikliği Bulunan Hastaların Siman ve Vida Tutuculu İmplant Üstü Kuronlar ile Protetik Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu

Asst. Prof. Dr. Emin Orkun Olcay[1]

[1]*Biruni Üniversitesi*

Özet

İmplant destekli protezler, diş eksikliklerini gidererek hastaya kaybetmiş olduğu estetik ve konforu tekrar kazandırır. Bu tedavi seçeneği hastanın ağız içi fonksiyonlarını iyileştirmek için uygulanan standart tedavidir. İmplant üstü protezler, siman tutuculu veya vida tutuculu olarak üretilebilirler. Protezin retansiyon sisteminin tipi dental tedavi planı sırasında, her sistemin avantajları ve dezavantajları göz önünde bulundurularak seçilmelidir. Vidalı sistemler protezin temizlik ve onarımına ihtiyaç duyulması durumunda çıkarılmasına izin veren multi unit abutment sistemlere sahiptir. Bunlara ek olarak vidalı sistemler, kuron implant birleşim bölgesinde daha az marjinal uyumsuzluğa sahip olma eğilimindedir. Ancak bu sistemlerde implantın pozisyonuyla ilgili olarak vida gevşemesi, porselende atma ve estetik komplikasyonlar görülebilmektedir. Siman tutuculu sistemler estetik amaçlar için idealdir. Buna ek olarak, implantın olumsuz açılarını telafi etme, üretim kolaylığı, laboratuvar komplikasyonlarında azalma ve vidalı sistemlere kıyasla kemik dokusu üzerine daha az stres iletme gibi avantajlara sahiptir. Ancak siman tutuculu sistemlerde yumuşak doku iltihabına yol açabilecek fazla simanı önlemek için daha fazla özen gösterilmesi gerekmektedir. Bu sunumda vida tutuculu ve siman tutuculu implant üstü protezleri karşılaştıran literatür özeti ile birlikte maksilla ön bölge diş eksikliği bulunan hastalarda yapılan vida tutuculu ve siman tutuculu restorasyon vakaları karşılaştırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İmplant Üstü Restorasyon, Siman Tutuculu, Vida Tutuculu

Presentation ID / Sunum No= 410

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3933-7079

Maksilla Posterior Bölgede İmplant Çevresi Keratinize Dişeti Eksikliğinin Otojen Serbest Dişeti Grefti İle Ogmentasyonu: Olgu Sunumu

Researcher Zeynep Akgül[1], Researcher Aysim Leymun[1]

[1]BAİBU Dişhekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: İmplant cerrahisinin uzun dönem başarısında osseoentegrasyon süreci kadar peri-implant dokuların sağlığını koruması büyük önem taşımaktadır. İmplant çevresi keratinize doku bandı genişliğinin peri-implant mukozanın sağlığı ve implant başarısı üzerine etkili olduğu bildirilmiştir. Bu olgu sunumunun amacı, posterior bölde implant çevresi yetersiz keratinize dişeti dokusu bulunması durumunda uygulanan otojen serbest dişeti greftinin klinik sonuçlarını değerlendirmektir. Olgu sunumu: Otuz beş yaşındaki sistemik olarak sağlıklı, sigara kullanmayan kadın hasta Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Kliniği'ne sol üst çene posterior bölgedeki implantlar etrafındaki ağrı ve hassasiyet şikayetiyle başvurdu. Klinik muayenesinde implant etrafında enflamasyon ve keratinize doku miktarında yetersizlik gözlemlendi. Radyolojik muayenesinde ise implant çevresinde hafif düzeyde kemik kaybı tespit edilmedi. Hastaya başlangıç periodontal tedavisi yapıldı ve cerrahi periodontal tedavi planlanlandı. Hastanın damak bölgesinden 15 nolu bistüri kullanarak otojen serbest dişeti grefti elde edildi. Elde edilen greft implant çevresinde oluşturulan alıcı yatağa 4-0 prolen basit sütur ile sabitlendi. Sonuç: Posterior bölgedeki implantların etrafında keratinize doku kazanımı elde etmek için uygulanan serbest diş eti grefti prosedürü, cerrahi olarak erişim ve uygulama zor olsa da plak oluşumunun engellenmesi, hijyenin daha kolay sağlanabilmesi ve peri-implant sağlığın idame ettirilebilmesi için gerekli ve güvenilir bir cerrahi yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Serbest Dişeti Grefti, Keratinize Dişeti

Abstract

Objective: In the long-term success of implant surgery, it is of great importance to preserve the health of the peri-implant tissues as well as the osseointegration process. It has been reported that the width of the band of keratinized tissue around the implant is effective on the health of the peri-implant mucosa and the success of the implant. The aim of this case report is to evaluate the clinical results of autogenous free gingival graft applied in the presence of insufficient keratinized gingival tissue around the implant in the posterior region. Case report: A 35-year-old systemically healthy, non-smoker female patient applied to Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry Periodontology Clinic with complaints of pain and tenderness around the implants in the posterior region of the left maxilla. In his clinical examination, inflammation around the implant and insufficient amount of keratinized tissue were observed. In the radiological examination, mild bone loss was not detected around the implant.

Initial periodontal treatment was given to the patient and surgical periodontal treatment was planned. Autogenous free gingival graft was obtained from the patient's palate area using a scalpel no. 15. The obtained graft was fixed to the recipient bed around the implant with 4-0 prolene simple sutures. Conclusion: The free gingival graft procedure, which is applied to gain keratinized tissue around the implants in the posterior region, is a necessary and reliable surgical method for preventing plaque formation, providing easier hygiene and maintaining peri-implant health, although surgical access and application are difficult.

Keywords: Free Gingival Graft, Keratinized Gingiva

Presentation ID / Sunum No= 289

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0634-2012

Nötral Zone Tekniği ve Defleks Protez Kullanılarak Ektodermal Displazili Çocuk Hastanın Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Dr. Nurten Baysal[1], Prof.Dr. Simel Ayyıldız[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunda, alt çene total üst çene parsiyel diş eksikliği bulunan 11 yaşındaki erkek bir çocuk hastaya sınırlı olan çiğneme ve konuşma fonksiyonlarını, nötral zone tekniği kullanılarak yapılacak olan protezler ile geri kazandırmak amaçlanmıştır. Olgu raporu: Ektodermal displazi hastası olan 11 yaşındaki erkek bir çocuk hasta diş eksikliğinin giderilmesi için kliniğimize başvurdu. Hastanın yapılan ağız içi muayenesinde maksillada 12, 13, 14, 22, 23 ve 24 nolu dişlerinin eksik, mandibulasının ise total dişsiz olduğu tespit edilmiştir. Hasta kliniğimize başvurmadan önce bir kaç kez protez tedavisi gördüğünü ancak bu tedavilerden sonuç alamadığını bildirmiştir. Hastanın yaşı itibariyle büyüme gelişiminin devam etmesi nedeniyle hastaya yarı elastik malzemeden imal edilecek olan defleks protezlerin yapılmasına karar verilmiştir. Aynı zamanda mandibulada görülen aşırı kret rezorbsiyonu ve yapılacak olan yeni protezde dişlerin en doğru konumlarında dizilebilmesi için nötral zone tekniği kullanılarak tedavinin yapılması uygun görülmüştür. Tedavi sürecinin tamamlanması ile hasta protezleri kullanmaya başlamıştır. Hasta protezleri ile ilgili kontrol tedavilerinde ve takip eden süreçte herhangi bir şikayette bulunmazken memnuniyetini bildirmiştir. Sonuç: Büyüme gelişimin devam ettiği çocuk hastalarda yarı elastik malzemeden yapılan defleks protezler başarılı bir tedavi seçeneğidir. Ayrıca nötral zone tekniği kret rezorbsiyonunun fazla olduğu hastalarda dişlerin ağız içindeki en doğru konumlarında dizilmesine olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ektodermal Displazi, Nötral Zone, Defleks Protez

Presentation ID / Sunum No= 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9394-6203

Oral Cerrahi Sonrası Trigeminal Gangliyon Enfeksiyonuyla Gelişen Trigeminal Nevralji: Olgu Raporu

Asst. Prof. Dr. Mustan Barış Sivri[1], Exp. Dr. Figen Şensoy [2], Exp. Dr. Selim Günsoy [3], Assoc. Prof. Dr. Vuslat Boşnak [4]

[1]Antalya Bilim Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD
[2]Medical Park Gaziantep Hastanesi Nöroloji AD
[3]Gülüş Akademisi Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği Gaziantep Protetik Diş Tedavisi AD
[4]Medical Park Gaziantep Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Mikrobiyoloji AD

Özet

GİRİŞ: Trigeminal sinir, ağız boşluğu içindeki bakterilerin beyne kandan bağımsız olarak erişebileceği doğrudan bir yol sağlayabilir. Oral cerrahi sonrası trigeminal nevraljiye (TN) neden olan trigeminal gangliyonun perinöral enfeksiyonu olan nadir bir olguyu sunuyoruz. OLGU RAPORU: Tıbbi öyküsü olmayan 48 yaşında erkek hasta, genel anestezi altında mandibular üçüncü molar diş çekimi ve dental implant uygulaması için kliniğe başvurdu. Ameliyattan üç gün sonra yüksek ateşle birlikte yüzün sağ tarafında ve gözün sağ tarafında şiddetli nevralji şeklinde ağrı meydana geldi. Ameliyat bölgesinde enfeksiyon belirtisi yoktu. Beşinci gün nöroloji konsültasyonu sonrası karbamazepin başlandı ve MR istendi. Sağ trigeminal sinirde kalınlaşma ve kontrast görülmesi üzerine trigeminal nörit ön tanısıyla enfeksiyon hastalıkları uzmanına yönlendirilen hastada antibiyotik tedavisi değiştirilerek 14 gün sonra sonlandırıldı. Karbamazepin, tedavinin 15. gününde semptomları gidermede başarı sağladığı için doz yarıya indirildi ve iki hafta daha devam edildikten sonra tamamen kesildi. 3. ve 6. ay kontrollerinde tedavilerimizle ilgili herhangi bir nörolojik semptom veya şikayet olmadı. SONUÇ: TN, oral cerrahi sonrası nadir görülen ve tanı konulması güç bir durumdur. Oral cerrahi sonrası atipik yüz ağrısının bu ayırıcı tanısını dikkate almak gerekir. TN, enfekte sinir tarafından trigeminal kök giriş bölgesinde oluşan basınçtan kaynaklanabilir.

Anahtar Kelimeler: Trigeminal Nevralji, Nevrit, Yüz Ağrısı

Trigeminal Neuralgia Developed by Infection of Trigeminal Ganglion After Oral Surgery: A Case Report

Abstract

INTRODUCTION: Trigeminal nerve may provide a direct pathway by which bacteria within the oral cavity may access the brain independently of the blood. We present a rare case perineural infection of trigeminal ganglion cause trigeminal neuralgia (TN) after oral surgery. CASE REPORT: A 48-year-old man with no medical history was admitted to the clinic for extraction of mandibular third molar tooth

and dental implants under general anesthesia. Three days after surgery, severe neuralgia form pain occurred on the right side of face and eye accompanied with high fever. There were no signs of infection in surgical area. On fifth day, after neurology consultation, carbamazepine was started, and MRI was requested. Upon observing thickening and contrast in the right trigeminal nerve then the patient was referred to an infectious diseases' specialist after a pre-diagnosis of trigeminal neuritis. Antibiotic treatment was changed and ended after 14 days. Since Carbamazepine was successful in relieving the symptoms on the 15th days of the treatment, the dose was cut in half and was cut off fully after additional two weeks. There were no neurological symptoms or complaints regarding our treatments during 3rd and 6th month check-ups. CONCLUSION: TN is a rare case encountered after oral surgery and is challenging diagnosis. It is necessary to consider this differential diagnosis of atypical facial pain after oral surgery. TN may result from pressure occurred in root entry zone by infected nerve.

Keywords: Trigeminal Neuralgia, Neuritis, Face Pain

Presentation ID / Sunum No= 412

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3701-3484

Ortodonti Tezlerinde Deney Hayvanlarının Kullanımı

Asst. Prof. Dr. Yasin Hezenci[1]

[1]*BAİBÜ Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti ABD*
**Corresponding author: Yasin Hezenci*

Özet

Ortodontik tedavi prosedürlerinin uygulanması ve ortodontide kullanılan materyallerin biyouyumluluklarının incelenmesi için hayvanlar üzerinde çok sayıda deney yapılmıştır. Yapılan araştırmada deney hayvanı modeli seçimi ile ortodontik çalışmaların ilişkisinin değerlendirildiği herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Çalışmamızın amacı deney hayvanları kullanılarak yapılmış tezlerde, araştırılacak konuya göre hangi hayvan tür ve modellerinin tercih edildiğinin ortaya konulmasıdır. Araştırma kapsamında YÖK Tez Merkezinde 2022 yılına kadar Ortodonti Anabilim Dalında yapılmış bütün uzmanlık ve doktora tezleri taranmış ve deney hayvanı kullanılanlar incelenmiştir. Literatürde farklı çalışmalarda maymun, kedi, köpek, domuz, tavşan ve sıçan kullanılsa da tez çalışmalarında sadece tavşan veya sıçan kullanıldığı gözlenmiştir. Yapılan uygulamalarda bazı zorluklarla karşılaşılmış ve deneyin bazı durumlarda evrim düzeyi daha düşük deney hayvanlarında yapılabileceği durumları izlenmiştir. Ayrıca modellerin nasıl avantajlar sağladığı ve ne tür zorluklarla karşılaşıldığı ile ilgili veriler toplanmıştır. Yapılacak araştırmanın içeriğine bağlı olarak deney hayvanının yaş, cinsiyet, tür, soy gibi özellikleri oldukça önemlidir. Tavşanlar, ortodontide mini vidaların stabilitesi, kök hücre araştırmaları, yeni kemik oluşumu gibi durumları değerlendirmek için kullanılmaktadır. Sıçanlar ise daha çok diş hareketi için kullanılsa da yeni kemik oluşumu için de tercih edilmiştir. İn vitro testler literatürde önemli bir yere sahip olsa da hücre tepkisi ile sınırlı kalmakta, materyallere doku tepkisini gösterememektedir. Kemik kültürlerinin önemli bir sınırlaması ise fizyolojik yüklemenin kontrolünün olmamasıdır. Bu nedenlerle, klinik kullanımdan önce bir ortopedik veya diş materyalinin biyouyumluluğunu, doku tepkisini ve mekanik işlevini değerlendirmek için hayvan modelleri gereklidir. Ancak herhangi bir hayvan modelinin yalnızca bir tahmin olduğu ve her bir hayvan modelinin benzersiz avantaj ve dezavantajlara sahip olduğu akıldan çıkarılmamalıdır. Kullanılacak deney hayvanının fizyolojik özelliklerinin bilinmesi çalışmanın yapılabilirliği ve sonuçların bilime katkısı açısından esastır. Geçmişte sorgulanan ve hala günümüzde de önemli bir problem olarak düşündüğümüz; hayvanların kullanılması ile elde edilen bulguların, insanlarla ne kadar benzerlik gösterdiği ve ne kadarının insanlara uyarlanıp uyarlanamayacağıdır.

Anahtar Kelimeler: Deney Hayvanı, Ortodonti

Presentation ID / Sunum No= 307

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6012-6930

Ortodontik Mini Vida Destekli Hızlı Üst Çene Genişletmesi

Asst. Prof. Dr. Hakan Gurcan Gurel[1]

[1]*Biruni Universitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Üst çene kemiğinin yatay yöndeki darlığı tüm yaş gruplarındaki insanlarda hem süt dentisyonda hem de sürekli dentisyonda sıklıkla görülen bir anomalidir. Zamanında tedavi edilmediği takdirde ciddi kapanış bozukluklarına ve çene yüz gelişimini etkileyen anomalilere neden olabilmektedir. Hızlı üst çene genişletmesi çocuklarda ve adolesenlerde üst çenenin yatay yöndeki darlıklarını tedavi etmede sıklıkla kullanılan bir yöntemdir. Yetişkinlerde ise konvansiyonel üst çene genişletmesi nadiren başarılı olmakta olup, istenmeyen yan etkilere neden olabilmektedir. Ortodontide son yıllarda ankraj arttırımı için kullanımları yaygınlaşan ortodontik mini vidaların hızlı üst çene genişletmesi apareylerine entegrasyonu ile artık iskeletsel maturasyonlarının ileri evrelerinde olan ve mid-palatal süturleri kısmen kapanmış yetişkinlerde de daha etkili bir hızlı üst çene genişletmesi yapmak mümkün hale gelmiştir. Bu derlemenin amacı ortodontik mini vida destekli yapılan hızlı üst çene genişletmesinin biyomekanik prensiplerini ve kullanılan degişik aparey dizaynlarını ele almak ve bu metodun klinik etkileri ve sınırlamaları hakkında bilgi vermektir.

Anahtar Kelimeler: Hızlı Üst Çene Genişletmesi, Ortodontik Mini Vida, Üst Çene Darlığı

Orthodontic Miniscrew-Assisted Rapid Palatal Expansion

Abstract

Maxillary transverse deficiency is an anomaly frequently seen in both primary and permanent dentitions in people from all age groups. If not treated in a timely manner, it can cause serious malocclusions affecting maxillofacial development. Rapid maxillary expansion is a method frequently used in the treatment of transverse deficiency of the maxilla in children and adolescents. In adults, conventional maxillary expansion is rarely successful and may cause undesirable side effects. With the integration of orthodontic mini-screws, which have become widespread in orthodontics for anchorage reinforcement in recent years, into rapid maxillary expansion appliances, it has now become possible to perform a more effective rapid maxillary expansion in adults who are in the advanced stages of skeletal maturation and whose mid-palatal sutures are partially closed. The aim of this review is to discuss the biomechanical principles of orthodontic mini-screw-assisted rapid maxillary expansion, the various appliance designs used, and to give information about the clinical effects and limitations of this method.

Keywords: Rapid Palatal Expansion, Orthodontic Mini Screw, Transverse Maxillary Deficiency

Presentation ID / Sunum No= 312

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0049-3004

Ortodontik Tedavilerde Mini Vida Komplikasyonları

Asst. Prof. Dr. Esra Ağaoğlu Mogul[1]

[1]*Biruni üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Bu derlemede ki amacımız ortodontik tedavilerde kullanılan mini vidaların komplikasyonları ile ilgili literatürlerin incelenmesidir. Günümüzde mini vidalar diş hareketleri, ortopedik tedavileri destekleme, ankraj kontrolü gibi bir çok ortodontik uygulamada sıklıkla tercih edilen aygıtlardandır. Mini vidalar hasta kooperasyonuna ihtiyaç duyulmaması ayrıca klinik uygulama kolaylığı sebebiyle ortodontistler tarafından tercih edilmektedir. Bu avantajlara karşı mini vida uygulamalarında da başarısızlıklar ve çeşitli komplikasyonlar görülebilmektedir. Bu komplikasyonlar mini vidanın yerleştirmesi, aktif ortodontik kuvvet uygulaması ya da mini vidanın çıkartılması sırasında gerçekleşebilmektedir. Literatür gözden geçirildiğinde komplikasyon oluşma riski bir çok faktörden etkilenmektedir. Mini vida uygulamaları ile ilgili riskler hem hasta hem de hekim tarafından iyice anlaşılmalıdır. Bu faktörlerin bilinmesi, yeterli değerlendirmenin yapılması, doğru endikasyonun konulması, hastanın bilgilendirilmesi ve dikkatli uygulamalar ile komplikasyon riski azalacak ve ortodontik tedavinin başarısını artacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti Mini Vida Komplikasyon

Mini Screw Complications in Orthodontic Treatment

Abstract

The aim of this review was to examine the literature on complications of mini-screws used in orthodontic treatment. Today, mini screws are frequently preferred devices in orthodontics. Mini screws are preferred by orthodontists because they reduce the need for patient compliance and they are easy to apply. However, some complications may occur during or after the insertion of the mini screws. When the literature is reviewed, it becomes evident that the risk of complications are affected by several factors. The risks should be clearly understood by both the clinician and the patient. Knowing these factors, making adequate evaluation, identifying the correct indication, informing the patient and careful applications will decrease the risk of complications and increase the success of orthodontic treatment.

Keywords: Orthodontic Treatment Mini Screw Complication

Presentation ID / Sunum No= 223

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6374-0303

Paranazal Sinüs Anatomisinin, Varyasyonlarının ve Hastalıklarının Diş Hekimliği Açısından Detaylı Olarak Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Hilal Peker Öztürk[1], Ra. Aslıhan Aslan Balcı[1]

[1]University of Health Sciences, Faculty of Gulhane Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara, Turkey

Özet

Hava dolu boşluklar olan maksiller, frontal, sfenoid sinüsler ve ethmoid hava hücrelerinin tamamı paranazal sinüsler olarak adlandırılmaktadır. Özellikle maksiller sinüs, anatomik olarak dental yapılara yakın komşulukta bulunmaktadır. Yüz ağrısı veya maksiller bölgedeki ağrılar nedeniyle çoğunlukla hastalar ilk olarak diş hekimine başvururlar. Bu bölgede yaşanan ağrıların sebebi dental kaynaklı olabileceği gibi paranazal sinüslerin iltihabı veya enfeksiyon durumu nedeniyle olabilir. Diğer yandan sinüs boşlukları içerisinde gelişen anomaliler radyograflarda diş kökü enfeksiyonuna benzer görüntü verebilir. Maksiller posterior bölgedeki ağrıların ve patolojilerin ayırıcı tanısı dikkatli bir şekilde yapılarak gereksiz diş tedavileri önlenebilir. Ayrıca kanal tedavisi, implant uygulaması, diş çekimi gibi dental amaçlı gerçekleştirilen tedavilerde maksiller sinüsün yakın komşuluğu nedeniyle gerçekleşebilecek komplikasyonların önlenmesi amacıyla maksiller posterior bölgeyle paranazal sinüslerin anatomisi iyi bilinmedir. Bu bölgenin değerlendirilmesinde inspeksiyon kadar panoramik radyografi ve bilgisayarlı tomografi gibi radyolojik görüntüleme yöntemlerinin önemi büyüktür. Radyografik görüntülerle desteklenen bu araştırmada, paranazal sinüslerin gelişimi, anatomisi, patolojileri, varyasyonları ve dental bölgeyle ilişkisini detaylı bir şekilde değerlendirmeye çalıştık.

Anahtar Kelimeler: Paranazal Sinüs, Maksilla Posterior, Komplikasyon

Evaluation of Paranasal Sinus Anatomy, Variations and Diseases in Terms of Dentistry

Abstract

The air-filled spaces of the maxillary, frontal, sphenoid sinuses, and ethmoid air cells are all called paranasal sinuses. In particular, the maxillary sinus is located in close proximity to the dental structures anatomically. Often patients first apply to the dentist because of facial pain or pain in the maxillary region. The cause of the pain experienced in this area may be due to dental origin or inflammation of the paranasal sinuses or due to infection. On the other hand, anomalies developing within the sinus cavities may give an appearance similar to tooth root infection on radiographs. Unnecessary dental treatments can be prevented by careful differential diagnosis of pain and pathology in the maxillary posterior region. In addition, the anatomy of the maxillary posterior region and paranasal sinuses is well known in order to prevent complications that may occur due to the close neighborhood of the maxillary

sinus in treatments performed for dental purposes such as canal treatment, implant operation, tooth extraction. In the evaluation of this region, radiological imaging methods such as panoramic radiography and computed tomography are as important as inspection. In this study, supported by radiographic images, we tried to evaluate the development, anatomy, pathologies, variations of the paranasal sinuses and their relationship with the dental area in detail.

Keywords: Paranasal Sinus, Maxilla Posterior, Complication.

Presentation ID / Sunum No= 418

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8133-6627

Pedodonti Klinik Stajı Süresince Diş Hekimliği Öğrencilerinin Stres Düzeyinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Burcu Nihan Yüksel[1]

[1]*Ankara Üniversitesi*
**Corresponding author: Burcu Nihan*

Özet

GİRİŞ: Diş hekimliği öğrencilerinin çocuk diş hekimliği alanında klinik uygulamalar açısından deneyim eksiklikleri ve belirli tedavi prosedürlerinde ilk defa uygulayıcı olarak yer almaları sebebiyle stres düzeylerinin arttığı bilinmektedir. Bu çalışmada 4. ve 5.sınıf lisans öğrencilerinin Pedodonti stajları sırasında uygulayacakları tedavi prosedürleri göz önüne alınarak hazırlanan anket formu aracılığıyla karşılaştıkları durumlardaki stres düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. MATERYAL-METOD: Çalışma, 4. ve 5.sınıf klinik staj öğrencilerinin pediatrik hastalar üzerinde basit profilaktik veya terapötik prosedürler uygulamalarının beklendiği Pedodonti klinik stajını en az bir kere yapmış olan staj gruplarında gerçekleştirilmiştir. Katılımcılardan her bir durum/uygulama esnasındaki stres düzeyini 1 ile 10 arasında skorlaması istenmiştir. 1-5 arası düşük, 6-10 arası yüksek stres düzeyi olarak tanımlanmıştır. Bu çalışmada elde edilen veriler SPSS 22 paket programı aracılığı ile analiz edilmiştir. Kategorik veriler arasındaki ilişkiye Ki-Kare analizi ile bakılmıştır ($p<0,05$). BULGULAR: Çalışmaya 130 (%44) 4.sınıf, 163 (%55) 5.sınıf toplam 293 öğrenci katılım göstermiştir. Cinsiyet gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlılık radyograf değerlendirirken, klinik teşhis/endikasyon koyarken, muayene sırasında süt dişi/daimi diş ayırt ederken, yüksek ve düşük devirli aletler kullanırken, süt ve daimi dişlere işlem yaparken, pulpa perforasyonu ihtimali, indirekt ayna görüntüsü ile çalışırken, üst çene dişlerine restorasyon uygulaması yaparken, sınav vakası olması, hocalar arası yaklaşım farklılıkları, staj barajı, teorik bilgi eksikliği kız öğrencilerde yüksek stres skoru bildirilirken erkek öğrencilerde ise çocuğun koltukta oturma süresi uzadığında, işlem sırasında ebeveyn-asistan-hoca varlığında daha yüksek stres skoru bildirilmiştir. 4.sınıflarda tüm tedavi prosedürlerine ek olarak staj barajı başlığındaki stres skoru 5.sınıflara göre anlamlı düzeyde yüksek rapor edilmiştir. SONUÇ: Kaygının; öğrencilerin kendileri, akademik performansları, diş hekimliği çalışmaları ve hastalarının konfor düzeyleri üzerindeki olumsuz etkisi göz önüne alınmalıdır. Teorik ve klinik bilgi düzeyinin arttırılmasının yanı sıra stres düzeyinin azaltılması ile diş hekimliği öğrencilerinin mezuniyetten sonra çocuk hastalara bakım sağlama isteklerinin de artacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diş Hekimliği Öğrencileri, Pedodonti, Stres Düzeyi

Presentation ID / Sunum No= 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3585-9291

Periodontal Hastalıklarda Gargara Seçimi ve Güncel Yaklaşımlar

Researcher Sevilay Yeğinoğlu Ekici[1]

[1]*Ankara Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi*

Özet

Günlük plak kontrol girişimlerinin pek çok kişide ağız hijyeni girişimlerinin yetersizliğine veya bu konuda gerekli arzuya sahip olmamalarına bağlı olarak başarısızlıkla sonuçlandığı bilinmektedir. Periodontal tedavide mekanik tedaviye ek olarak kimyasal etki için pek çok gargara destekleyici periodontal tedavide kullanılmaktadır. Çok sayıda ticari ağız gargarası mevcuttur ve klinisyen uygun gargara seçiminde hastayı bir bütün olarak değerlendirmelidir. Bazı ajanlar aynı biyolojik potansiyele ve farmakolojik etkiye sahip olmalarına rağmen farklı şekillerde etki sergileyebilirler. Bu derleme, sadece gargaraların içerik ve yan etkilerini değil hastaları multidisipliner ele alarak gargara seçimi hakkında fikir vermektedir. Klinisyenlerin hastayı bir bütün olarak değerlendirmesinde bir rehber niteliği taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Periodontal Tedavi, Gargara, Dental Plak

Mouthwash Selection and Current Approaches in Periodontal Diseases

Abstract

It is known that daily plaque control attempts are unsuccessful in many people due to the inadequacy of oral hygiene attempts or their lack of desire in this regard. In addition to mechanical treatment in periodontal treatment, many mouthwashes are used in supportive periodontal treatment for chemical effects. There are many commercial mouthwashes available, and the clinician should evaluate the patient as a whole in selecting the appropriate mouthwash. Although some agents have the same biological potential and pharmacological action, they may act in different ways. This review gives an idea about mouthwash selection by considering not only the content and side effects of mouthwashes, but also the patients multidisciplinary. It is a guide for clinicians to evaluate the patient as a whole.

Keywords: Periodontal Treatment, Mouthwash, Dental Plaque

Presentation ID / Sunum No= 305

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6760-0823

Phase I Treatment With Clear Aligners

Asst. Prof. Dr. Pınar Alkumru[1]

[1]Bırunı Unıversıty

Özet

Phase I tedavisi buyume gelisimi devam eden cocuklarda yapilan bir cesit onleyici ilk adim ortodontik tedavidir. Phase I tedavinin amaci agizda surmus ya da surmekte olan dislere yer saglamak, gerektiginde cenelerin buyume ve gelisimini yonlendirerek olasi iskeletsel problemleri elimine etmek ya hafifletmektir. Phase I tedavisi basitten komplekse uzanan caprasiklik, diastemalar ya da ark problemleri gibi pek cok malokluzyonun tedavi edilmesini saglar. Seffaf plaklarla yapilan bu tedavi braket kopmasi, tel batmasi gibi problemleri elimine ederek daha konforlu bir tedavi opsiyonu sunar.6-10 yas arasinda uygulanan bu tedavide dil itimi, parmak emmesi gibi malokluzyona sebep olacak kotu aliskanliklar elimine edilebilir. Seffaf plaklarla yapilan Phase I tedavisi tahmin edilebilir tatmin edici sonuclar saglarken; hastaya daha konforlu ve daha hijyenik bir tedavi imkani sunar. Seffaf plaklarla yapilan Phase I tedavisinin, Phase II tedavisini kisalttigi ya da tamamen elimine ettigi de yapilan arastirmalarla gosterilmistir.

Anahtar Kelimeler: Seffaf Plaklarla Tedavi, Phase I Tedavisi

Abstract

Phase I treatment is a type of preventive treatments in orthodontics for children.The goal of Phase 1 treatment is to make room for existing teeth and for incoming permanent teeth in the arches and redirecting jaw growth if it is necessary for young patients. Phase I treatment with clear aligners allows; To treat a broad range of teeth straightening issues in growing children, from simple to complex, including crowding, spacing, and narrow dental arches. To provide comfort – which means no discomfort from rubbing brackets or poking wires. Can help with oral habits such as thumb sucking or tongue thrusting and even with baby teeth, it allows to start treatment for children ages 6 to 10 to start orthodontic treatment. This is known as Phase 1 treatment. At this stage, orthodontists can see issues that may need early treatment to address a developing problem. Recent researches show that Phase I treatment with clear aligners provide predictable results and better compliance while addressing the unique needs of growing children with shorter Phase II treatment time.

Keywords: Clear Aligners Phase I Treatment

Presentation ID / Sunum No= 51

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4772-6047

Ratlarda Oral Ülserlerde Farklı Yara Örtücülerin İyileşme Üzerine Etkilerinin Karşılaştırıldığı Deneysel Bir Çalışma

Asst. Prof. Dr. Sinem Coşkun[1], Prof.Dr. Sema Dural[2], Prof.Dr. Alp Usubütün[2], Assoc. Prof. Dr. Deniz Ateş Özdemir[2], Assoc. Prof. Dr. Alper Çetinkaya[2], Researcher Merve Başol Göksülük[3]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi
[2]Hacettepe Üniversitesi
[3]Erciyes Üniversitesi

Özet

Amaç: Sıçan modellerde iki farklı yara örtücünün oral travmatik ülserlerin yara iyileşmesindeki etkilerinin değerlendirilmesi ve karşılaştırılması amaçlanmıştır. Method: Toplam 45 erkek Sprague-Dawley rat(250-300 g) 2 gruba ayrıldı: Kontrol Grubu, Hyaluronik Asit içeren yara örtücü uygulanan grup (Grup 1), hidroksietil selüloz, polikarboksilik asit, alfa-tokoferol, metil paraben içeren yeni yara örtücü uygulanan grup (Grup 2). Palatal mukozada dermatolojik punch kullanılarak oral travmatik ülser oluşturuldu. Ratlar histopatolojik olarak incelenmek üzere 3.,7. ve 14. günde (n=5/grup) ötenazi edildi. Gruplar arasındaki sayısal değişkenlerin karşılaştırılması, ikili farklılıkları araştırmak için Kruskal-Wallis testi ve bir post-hoc testi kullanılarak yapıldı. Kategorik değişkenleri karşılaştırmak için ki-kare testleri kullanıldı. Bulgular: Histopatolojik değerlendirme, Grup 1'in Grup 2'den daha etkili olduğunu gösterdi. Grup 2'de ülserasyon açısından 3, 7 ve 14. gün sonuçları arasında anlamlı fark gözlendi. (p=0,007) Grup 2'de Grup 1'e göre daha az ödem görüldü. Grup 2, 3. günde granülasyon dokusu oluşumunu indüklemede daha etkiliydi.(p=0,050) Grup 1 ve Grup 2'de, ülser bölgesine polimorfonükleer lökosit ve mononükleer hücre göçünü arttı. Sonuçlar: Topikal olarak uygulanan Hyaluronik asit ve yeni yara örtüsü, deneysel modelde yara iyileşme evrelerini etkileyerek iyileşme sürecini olumlu yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Hyaluronik Asit, Hidroksietil Selüloz, Polikarboksilik Asit, Yara İyileşmesi

An Experimental Study Comparing the Healing Effects of Different Dressings for Oral Ulcers in Rats

Abstract

Objectives: To evaluate and compare the effects of two different oral wound dressings on the wound healing of oral traumatic ulcer of rat models. Design: A total of 45 male Spraque-Dawley rats (250-300g) were distributed in three groups: Control Group, applied wound dressing containing Hyaluronic acid (Group 1), applied new wound dressing containing hydroxyethylcellulose, polycarboxylic acid,

alpha-tocopherol, methyl paraben (Group 2). An oral traumatic ulcer was performed using a dermatological punch in palatal mucosa. The animals were euthanized in days 3rd, 7th, 14th (n = 5/group) to evaluate histopathologically. Comparison of numerical variables between groups were performed using Kruskal-Wallis test and a post-hoc test to explore pairwise differences. Chi-square tests were used to compare categorical variables. Results: Histopathological evaluation showed that Group 1 was more effective than Group 2. There was a significant difference between the results on days 3, 7 and 14 in Group 2 for ulceration (p=0.007) Group 2 showed less edema than Group 1. On the 3rd day, Group 2 was more effective in inducing the formation of granulation tissue. (p=0.050) Group 1 and Group 2 both increased polymorphonuclear leukocyte and mononuclear cell migration to the ulcer site. Conclusions: Topically applied Hyaluronic acid and new wound dressing impress the healing process positively by affecting the wound healing phases in the experimental model.

Keywords: Hyaluronic Acid, Hydroxyethyl Cellulose, Polycarboxylic Acid, Wound Healing

Presentation ID / Sunum No= 407

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6217-8862

Sarı Kantaron Yağı “hypericum Perforatum"Un Subepitelyal Bağ Dokusu Grefti Ameliyatındaki Etkisi; Vaka Sunumu

Asst. Prof. Dr. Burak Ak[1], Asst. Prof. Dr. Damla Eda Yapıcı Gülbey[1]

[1]Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD
**Corresponding author: Burak AK*

Özet

Amaç;Bu vaka sunumunun amacı 23 nolu diş bölgesindeki dişeti çekilmesinin subepitelyal bağ dokusu grefti ile tedavisidir. Subepitelyal bağ dokusu grefti periodontal cerrahiler için altın standart olmuştur. Dişeti çekilmeleri cerrahisinde sıklıkla tercih edilmektedir. “Hypericum perforatum”sarı kantaron yağının yara iyileşmesi üzerine olumlu etkileri bildirilmiştir. Bu vaka sunumunda, sarı kantaron yağının, dişeti çekilmesi tedavisinde, bağ dokusu grefti uygulanan hastada etkisi sunulmaktadır. Olgu;46 yaşında sistemik sağlıklı kadın hastanın 23 numaralı dişinde 3 mm vertikal yönde 3 mm horizontal yönde dişeti çekilmesi, 25-26 nolu dişlerin palatinal bölgesinden alınan bağ dokusu grefti ile ogmente edilmiştir. Ameliyat esnasında herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmamıştır. Yara iyileşmesi sürecinde alıcı bölgede komplikasyon meydana gelmemiştir. Verici bölgede yara iyileşmesinde gecikme tespit edilmiştir. Alınan radyografik incelemede kemik rezorbsiyonu tespit edilmiştir. Herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmayan hastadan alınan anamnezinde yara üzerinde sarı kantaron yağı uygulaması yapıldığı ve sulandırmadan direk preparatın uygulandığı öğrenilmiştir. Verici bölgede epitel altına giren kantaron yağının yara iyileşmesini olumsuz etkilediği tespit edilmiştir. Alıcı bölgede kök kapama miktarı beklenenden az olmuştur. Alıcı bölgede de yara iyileşmesi olumsuz etkilenmiştir. Sonuç;Kantaron yağının periodontal cerrahide yara iyileşmesine olumsuz etkisi tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hypericum Perforateum, Sarı Kantaron Yağı, Subepitelyal Bağ Grefti, Dişeti Çekilmesi

The Effect of "Hypericum Perforateum" Yellow Cantaron Oil in Subepithelial Connective Graft Surgery; Case Report

Abstract

Aim; The purpose of this case presentation is to treat gingival recession by subepithelial connective tissue graft method. Subepithelial connective tissue graft has been the gold standard for periodontal recession surgeries. It is often preferred in periodontal recession surgeries. "Hypericum perforateum" yellow cantaron oil has been reported to have positive effects on wound healing. In this case presentation, the effect of yellow cantaron oil in the treatment of gum recession with connective tissue

graft is presented. Case; 3 mm vertical 4mm horizontal direction recession on the #23 teeth of the 46-year-old female patient was augmented by the connective tissue graft taken from the palatal region of teeth #25-26. No complications were encountered during the operation. No complications occurred in the recipient site during wound healing. A delay in wound healing has been detected in the donor site. Bone resorption was detected in the radiographic examination. It has been learned that in the anamnesis taken from the patient who does not have any systemic disorders, applied yellow cantaron oil on the wound and the preparation was applied directly without dilution. Cantaron oil under the epithelium in the donor site has been found to negatively affect wound healing. The amount of root closure in the receiving site has been less than expected. Wound healing was also negatively affected in the receiving site. Conlusion; The negative effect of cantaron oil on wound healing has been detected in periodontal surgery.

Keywords: Hypericum Perforateum,yellow Cantaron Oil,subepithelial Connective Graft, Gingival Recession

Presentation ID / Sunum No= 303

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6690-7463

Şeffaf Plağın Tırnak Yiyen Bireylerde Alışkanlık Kırıcı Aparey Olarak Kullanılması: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Hilal Şiriner Gümüş[1]

[1]*Okan üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*
**Corresponding author: Hilal Şiriner Gümüş*

Özet

Amaç: Tırnak yeme hem çocuklar hem de erişkinlerde yaygın olarak görülen ve tıpta onikofaji olarak adlandırılan bir alışkanlıktır. Bu olgu sunumunda amaç; diş hekimliğinde bruksizm (diş sıkma) tedavisinde ya da ev tipi bleaching (beyazlatma) uygulamalarında kullanılan şeffaf plakların tırnak yeme alışkanlığı olan bireylerde alışkanlık kırıcı aparey olarak kullanılmasının etkinliğini değerlendirmektir. Olgu ve yöntem: 6 yaşından beri tırnak yeme alışkanlığı olan 36 yaşındaki bayan hasta dişlerinin bu alışkanlıktan dolayı yer değiştirmesi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde hastanın bu alışkanlığı artık bırakmak istediği ve bunun için bazı yöntemler denediği fakat başarılı olmadığı öğrenildi. Yapılan klinik muayenede tırnaklarını yediği bölge olan sağ tarafta alt ve üst dişler arasında aralanma ve bazı dişlerde rotasyon olduğu görüldü. Hastaya bu alışkanlığı en çok yaptığı zaman olan ders çalışırken takması için yumuşak şeffaf plak yapıldı. Bulgular: 3 haftanın sonunda hasta kontrole geldiğinde bu alışkanlığının büyük ölçüde azaldığını, plağı kullanmanın ona rahatsızlık vermediğini ve kullanmaya devam etmek istediğini belirtti. Sonuç: Tırnak yeme alışkanlığı olan bireyler bu alışkanlığı en çok gerçekleştirdiği dönemlerde yumuşak şeffaf plağı alışkanlık kırıcı aparey olarak kullanabilirler. Apareyin etkinliğinin daha net anlaşılması açısından daha fazla klinik çalışma yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tırnak Yeme, Onikofaji, Şeffaf Plak

Presentation ID / Sunum No= 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0452-252X / 0000-0002-5670-6921

Stamp Tekniği İle Okluzal Rehabilitasyon-Olgu Raporu

Researcher Cansu Dağdelen Ahısha[1], Prof.Dr. Mine Betül Üçtaşlı[1]

[1]Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı
**Corresponding author: Cansu Dağdelen Ahısha*

Özet

Bir restorasyonun temel amaçları; dişin şekli, işlevi ve oklüzyonunun rehabilitasyonudur. Stamp tekniği ile posterior direkt kompozit rezin restorasyonlarda hassas oklüzal topografi kolayca elde edilebilirken vertikal bite rekonstrüksiyonuda sağlanır. OLGU1 Kliniğimize başvuran 20 yaşında erkek hastanın yapılan intraoral muayenesinde 37 nolu dişinde oklüzal ve bukkal pitde çürük varlığı tespit edildi. Oklüzal bölgenin stamp tekniği ile restore edilmesine karar verildi. İlgili diş rubber dam ile izole edildikten sonra vazelin ayırıcı ajan olarak diş yüzeyine uygulandı. Akışkan kompozit rezin (i-FLOW N, i-dental, Litvanya) oklüzal yüzeye uygulandıktan sonra bond fırçası hafifçe yüzeye yerleştirildi ve görünür ışık ile polimerize edildi ve dişin okluzal yüzeyinden uzaklaştırıldı. Daha sonra okluzal yüzeydeki çürük temizlenip sınıf I kavite hazırlandıktan sonra mine yüzeyine 30 saniye %37'lik fosforik asit uygulandı, yıkandı ve hafif hava ile kurutuldu. Takiben kavite sınırları dahilinde diş yüzeyine universal adeziv sistem (Tetric N-Bond, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) uygulandı ve görünür ışık cihazı (Elipar Freelight 2, 3M ESPE St. Paul. MN, ABD) ile 10 saniye polimerize edildi. Kaviteye nano-seramik kompozit rezin restoratif materyal (Specktra ST-HV,Dentsply Sirona, ABD) tabakalama tekniği ile yerleştirildi. Her tabaka 20 saniye süre ile görünür ışık ile polimerize edildi. En üst okluzal yüzeye yerleştirilen kompozit tabakası polimerize edilmeden üzerine teflon band yerleştirildi ve hazırlanmış olan "Stamp" oklüzal yüzeye şekil vermek amacıyla kaviteye hafifçe bastırıldı ve kompozit rezin polimerize edildi. Polisaj kompozit lastikleri (POGO, Dentsply Sirona, ABD) ile yapıldı. OLGU2 Kliniğimize başvuran 25 yaşında kadın hastanın yapılan intraoral muayenesinde 47 nolu dişinde oklüzal çürük varlığı tespit edildi. 1. Olguda olduğu gibi stamp tekniği kullanılarak restorasyon gerçekleştirildi.

Anahtar Kelimeler: Oklüzal Anatomi, Stamp Tekniği, Kompozit Rezin Restorasyon

Presentation ID / Sunum No= 329

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8723-3808

Süpernümerer Diş Sebebiyle Sürmesi Gecikmiş Bir Maksiller Santral Dişin Tedavisi: Olgu Sunumu

Dr. Gülüzar Aksu[1]

[1]*Dentagross Ordu Özel Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği*

Özet

Amaç: Süpernümerer dişler dental arkta fazladan bulunan dişlerdir. Bu bildirinin amacı sürme yolundaki süpernümerer diş sebebiyle sürmesi gecikmiş maksiller santral kesici diş için yapılan tedaviyi sunmaktır. Olgu Sunumu: 9 yaşında sistemik olarak sağlıklı bir kız hasta, maksiller sağ süt santral kesici dişin düşmemesi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede maksiller sol santral kesici dişin sürmesine rağmen, sağ süt santral kesici dişin ağızda olduğu görüldü. Radyografik değerlendirme sonucunda maksiller sağ santral kesici dişin sürme yolunda oluşmuş gömülü süpernümerer diş tespit edildi. Süpernümerer diş ve sağ süt santral kesici dişin çekimi gerçekleştirildi. Hasta 1 hafta sonra kontrole çağrıldı. 6 ayda bir düzenli kontroller ile maksiller sağ santral kesici dişin sürmesi takip edilmektedir. Sonuç: Süpernümerer dişlerin erken dönemde teşhis ve tedavisi konusunda pedodontistlere önemli bir sorumluluk düşmektedir. Erken dönemde yapılan doğru tedaviler ile süpernümerer dişler ile ilişkili ortodontik problem ve/veya dental patolojiler daha oluşmadan önlenebileceğine ve bu tür problemlerin minimum seviyeye indirilebileceğine inanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Diş Hekimliği, Diş Anomalileri, Süpernümerer Diş

Treatment of a Delayed Maxillary Central Teeth Due to Supernumerary Tooth: Case Report

Abstract

Objective: Supernumerary teeth are teeth that are extra in the dental arch. The aim of this paper is to present the treatment for the delayed eruption of maxillary central incisor due to the supernumerary tooth in the eruption path. Case Report: Systemically healthy a 9-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of non-falling of the maxillary right primary central incisor. In the intraoral examination, although the maxillary left central incisor erupted, it was seen that the right primary central incisor was in the mouth. As a result of the radiographic evaluation, an impacted supernumerary tooth was detected in the eruption tract of the maxillary right central incisor. The supernumerary tooth and the right primary central incisor were extracted. The patient was called for control 1 week later. The eruption of the maxillary right central incisor is followed by regular controls every 6 months. Conclusion: Pedodontists have an important responsibility for the early diagnosis and treatment of supernumerary teeth. It is believed that with the right treatments in the early period,

orthodontic problems and/or dental pathologies associated with supernumerary teeth can be prevented before they occur and such problems can be minimized.

Keywords: Pediatric Dentistry, Dental Anomalies, Supernumerary Teeth

Presentation ID / Sunum No= 250

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8723-3808

Süt Dişlerinde Farklı Restoratif Materyaller İle Yapılan İnley/onley Restorasyonların Stres Dağılımı

Dr. Gülüzar Aksu[1]

[1]Dentagross Ordu Özel Ağız Ve Diş Sağlığı Polikliniği

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı süt dişlerinde farklı restoratif materyaller kullanılarak hazırlanan inley ve onley restorasyonların sonlu elemanlar yöntemi (SEY) ile stres değerlerinin incelenmesi ve bunların sağlıklı diş üzerinde oluşan stres değerleri ile karşılaştırılmasıdır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda ortodontik nedenlerle çekim endikasyonu konulmuş, çürük, çatlak veya defekti bulunmayan bir adet mandibular sol süt ikinci azı dişi modellenmiştir. Restorasyonsuz diş modeli (kontrol grubu), inley diş modeli ve onley diş modeli olmak üzere üç model hazırlanmıştır. İnley ve onley diş modellerinde ise test edilen üç farklı restoratif materyallerin [kompomer (Dyract AP, Dentsply/De Trey, Konstanz, Germany), kompozit (Filtek Supreme XT, 3M ESPE, St. Paul, MN, USA) ve bulk fill kompozit (Filtek Bulk Fill Posterior, 3M ESPE, St. Paul, MN, USA)] özellikleri kullanılarak alt gruplar oluşturulmuştur. Toplam yedi sayısal model üzerinde SEY kullanılarak analizler gerçekleştirilmiştir. ANSYS (Ansys Workbench 18.0, Canonsburg, Pensilvanya) programı üzerinde dikey ve oblik yönde 245 N'luk kuvvetler uygulanmıştır. Tüm modellerde elde edilen Von Mises stres değerleri ile restorasyonsuz diş dokusunda oluşan Von Mises stres değerleri karşılaştırılmıştır. Bulgular: Tüm modellerde mine, dentin ve inley/onley restorasyonlarda farklı yöndeki kuvvetler farklı stresler oluşturmuştur. Oblik yönde uygulanan kuvvetlerin dikey yönde uygulanan kuvvetlere göre tüm modellerde daha fazla stres oluşturduğu tespit edilmiştir. İnley ve onley restorasyon modellerinde en yüksek stres değerinin bulk fill kompozit uygulanan modellerde olduğu görülmüştür. Sonuçlar: Bulk fill kompozit rezinler uygulanan kuvvet sonucunda oluşan stresleri yapısında tutması ve diş dokusuna daha az stres iletmesi nedeniyle, aşırı madde kaybı olan süt dişlerinde inley ve onley restorasyonlarda kompomer ve kompozit rezinlere bir alternatif olabilir.

Anahtar Kelimeler: Süt Azı Dişi, İnley, Onley, Sonlu Elemanlar Yöntemi, Kompomer, Kompozit Rezin, Bulk Fill Kompozit Rezin

The Stress Values of Inlay and Onlay Restorations Using Different Restorative Materials in Primary Teeth

Abstract

Objective: This study aims to analyze the stress values of inlay and onlay restorations using different restorative materials on primary teeth by employing the finite element method (FEM) and to compare

them with the stress values of a healthy tooth. Materials and Methods: In our study, one mandibular left primary second molar tooth which has no carry, crack, or defect and indicated for extraction for orthodontic reasons was modeled. Three models were prepared: the unrestored tooth model (control group), the inlay tooth model, and the onlay tooth model. In the inlay and onlay tooth models, subgroups were formed by using the properties of three different restorative materials (compomer (Dyract AP, Dentsply/De Trey, Konstanz, Germany), composite (Filtek Supreme XT, 3M ESPE, St. Paul, MN, USA) ve bulk-fill composite (Filtek Bulk Fill Posterior, 3M ESPE, St. Paul, MN, USA)) tested. Analyzes were conducted employing FEM on a total of seven numerical models. On models, 245 N Force are exerted in the vertical and oblique directions through ANSYS (Ansys Workbench 18.0, Canonsburg, Pennsylvania). The Von Mises stress values obtained from all models and unrestored tooth tissue were compared. Results: In all models, different stress values in enamel, dentin and inlay/onlay restorations occurred resulting from forces exerted in different directions. It has been determined that the forces exerted in the oblique direction cause more stress in all models than the forces exerted in the vertical direction. In the inlay and onlay restoration models, it was observed that the highest stress value was in the models with bulk-fill composite. Conclusions: Bulk fill composite resins can be an alternative to compomer and composite resins in inlay and onlay restorations in primary teeth with excessive substance loss since they absorb the stresses resulting from the exerted force and transmit less stress to the tooth tissue.

Keywords: Primary Molar, Inlay, Onlay, Finite Element Method, Compomer, Composite Resin, Bulk-Fill Composite Resin

Presentation ID / Sunum No= 300

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Süt ve Genç Daimi Dişlerde Matriks Kullanımı ve Karşılaşılan Sorunların Çözümü

Dr. Gültekin Atanur Kasım[1], Asst. Prof. Dr. Can Özükoç[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Artan estetik taleple birlikte diş renginde dolgu maddelerinin posterior dişlerde kullanımı da artmıştır. Posterior rezin kompozit restorasyonların yapımı sırasındaki en büyük problemlerden biri, restorasyonun komşu diş ile sıkı bir temasının ve proksimal konturunun uygun bir şekilde oluşturulmasıdır. Kompozit rezin restorasyonlar; estetik avantajlarının yanı sıra, sağlam diş dokusunu korumak, restore edilen dişi sağlam diş dokusunu korumak, restore edilen dişi güçlendirmek gibi materyalin adeziv özelliğinin getirdiği avantajlara da sahiptir.Doğru oluşturulmuş bir proksimal kontak; gıda sıkışmasına karşı dişeti papilini korur, erken temasların nedeni olan horizontal göçü engeller, kuron yüzeylerinde gıdaların doğru hareketini sağlayarak dişetinin fizyolojik stimulasyonunu sağlar, proksimal bölgelerde temizlenebilir yüzeyler oluşturur.Uygun bir proksimal kontak oluşturmak için doğru bir kavite, iyi adapte edilmiş matris, doğru konumlandırılmış kama ve restoratif materyalin doğru uygulanması gereklidir. Bu nedenle bu sunumun amacı süt dişleri ve genç daimi dişlerde kullanılan matriks çeşitlerini değerlendirmek, dişe uygun matriks seçimi konusunda bilgi vermektir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Diş Hekimliği, Matriks, Genç Daimi Dişler, Süt Dişleri.

The Use of Matrix in Primary and Permanent Teeth and the Solution of the Problems Encountered

Abstract

With the increasing aesthetic demand, the use of tooth-colored filling materials in posterior teeth has also increased.One of the biggest problems during the construction of posterior resin composite restorations is the proper formation of the proximal contour and tight contact of the restoration with the adjacent tooth.Composite resin restorations; in addition to its aesthetic advantages, it also has the advantages of the adhesive property of the material, such as protecting the healthy tooth tissue, protecting the healthy tooth tissue of the restored tooth, strengthening the restored tooth.A correctly formed proximal contact; It protects the gingival papilla against food squeezing, prevents horizontal migration, which is the cause of early contact, ensures the correct movement of food on the crown surfaces, provides physiological stimulation of the gingiva, creates cleanable surfaces in the proximal areas. A correct cavity, well-adapted matrix, correctly positioned wedge, and correct application of restorative material are required to create a suitable proximal contact. Therefore, the aim of this

presentation is to evaluate the matrix types used in primary teeth and young permanent teeth, and to give information about the selection of the appropriate matrix for the tooth.

Keywords: Pediatric Dentistry, Matrix, Young Permanent Teeth, Primary Teeth.

Presentation ID / Sunum No= 14

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Treatment of Gingival Recessions

Asst. Prof. Dr. Eser Elemek[1]

[1]*Gelişim Üniversitesi*
**Corresponding author: Eser Elemek*

Özet

Gingival recession is the result of apical migration of gingival margin due to some conditions and pathologies such as traumatic tooth brushing, high frenulum attachments, alignment of teeth, plaque accumulation and restoration margins invading biological width. Clinical attachment loss is also seen together with gingival recession. Indication for treatment of gingival recessions has changed over years. Having no esthtetic problems, sensitivity and loss of keratinized tissue, recessions were used to be left untreated. However, recent studies showed that untreated gingival recessions progressed more in between 48% and 78% even in patients with good oral hygiene. Treatment depends on size and location of recession as well as the amount of keratinized tissue present. Different techniques such as laterally or coronally positioned flaps with or without free connective tissue grafts are being used for specialists for years. Long term studies have agreed that coronally advanced flap together with connective tissue graft provides better root closure. The criteria for success should be loss of sensitivity if present, optimum esthetics with no exposed roots, no visible incision lines and no difference in terms of colour of gingiva after surgical treatment of recession.

Anahtar Kelimeler: Gingival Recession, Gingival Recession Treatment, Gingival Recession Esthetics.

Treatment of Gingival Recessions

Abstract

Gingival recession is the result of apical migration of gingival margin due to some conditions and pathologies such as traumatic tooth brushing, high frenulum attachments, alignment of teeth, plaque accumulation and restoration margins invading biological width. Clinical attachment loss is also seen together with gingival recession. Indication for treatment of gingival recessions has changed over years. Having no esthtetic problems, sensitivity and loss of keratinized tissue, recessions were used to be left untreated. However, recent studies showed that untreated gingival recessions progressed more in between 48% and 78% even in patients with good oral hygiene. Treatment depends on size and location of recession as well as the amount of keratinized tissue present. Different techniques such as laterally or coronally positioned flaps with or without free connective tissue grafts are being used for specialists for years. Long term studies have agreed that coronally advanced flap together with connective tissue graft provides better root closure. The criteria for success should be loss of sensitivity if present, optimum

esthetics with no exposed roots, no visible incision lines and no difference in terms of colour of gingiva after surgical treatment of recession.

Keywords: Gingival Recession, Gingival Recession Treatment, Gingival Recession Esthetics.

Presentation ID / Sunum No= 347

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0471-5236

Twin Blok ve Monoblok Tedavisinin Büyüme Çağındaki Hastalarda Kraniyofasiyal Yapılar Üzerine Olan Etkilerinin Değerlendirilmesi

Dr. Esra Genç[1], Asst. Prof. Dr. Ahmet Karaman[2]

[1]Özel Poliklinik
[2]İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı
**Corresponding author: ESRA GENÇ*

Özet

Amaç: Bu çalışmada Twin blok ve monoblok apareylerinin kraniyofasiyal yapılar üzerine olan etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Gereç-Yöntem: Çalışma yaşları 10 ile 13 yaş arasında değişmekte olan, 15 erkek ve 15 kız olmak üzere toplam 30 hasta ile yapılmıştır. İskelet Sınıf II ilişkisi (ANB > 4°), Mandibular retrognati (SNB < 78°), Overjet >= 4 mm olan hastalar tedaviye dahil edilmiştir. Hastaların ortalama tedavi süresi 11 aydır. Hastaların tedavi sonrası başlangıç(T0) ve bitim(T1) aşamaları iyi kaliteli lateral sefalometri röntgenleri üzerinde üst havayolu, iskeletsel ve dental yapılar açısından karşılaştırılmıştır. Bulgular: Aparey grupları arasında T0 ve T1 zamanlarındaki PNS-Ba, PNS-AD2, Ptm-Ba, PNS-H, SNB, Go-Gn,Co-A,IMPA, L1xNB ve U1xL1 ölçümleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. Twin Block ve monoblok grubunda; SNA, SNB ve U1xL1 ölçümleri T0 zamanına göre T1 zamanında görülen azalma istatistiksel olarak anlamlıdır. Twin Block ve monoblok grubunda; Go-Gn ölçümleri T0 zamanına göre T1 zamanında görülen artış istatistiksel olarak anlamlıdır Sonuç: Twin blok ve monoblok apareyleri arasında havayolu açısından anlamlı farklılık bulunmamaktadır. Her iki apareyde alt çeneyi öne almakta ve alt çene uzunluğunu artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Twin Blok, Monoblok, Sınıf 2

Evaluation of the Effects of Twin Block and Monoblock Treatment On Craniofacial Structures in the Growing Patients

Abstract

Purpose: In this study, it is aimed to evaluate the effects of twin block and monoblock appliances on craniofacial structures. Material and Methods: The study was conducted with a total of 30 patients, 15 females and 15 males, aged between 10 and 13 years. Patients with skeletal Class II association (ANB > 4°), Mandibular retrognathia (SNB < 78°), Overjet >= 4 mm were included in the treatment. The mean duration of treatment of the patients is 11 months. Post-treatment, initial (T0) and finish (T1) stages of the patients were compared in terms of upper airway, skeletal and dental structures on good quality

lateral cephalometry radiographs. Results: There was no statistically significant difference between appliance groups in terms of PNS-Ba, PNS-AD2, Ptm-Ba, PNS-H, SNB, Go-Gn, Co-A, IMPA, L1xNB and U1xL1 measurements at T0 and T1 times. In the Twin Block and monoblock group; SNA, SNB and U1xL1 measurements showed a statistically significant decrease in T1 time compared to T0 time. In the Twin Block and monoblock group; Go-Gn measurements increase in T1 time compared to T0 time is statistically significant. Conclusion: There is no significant difference between twin block and monoblock appliances in terms of airway. Both appliances bring the mandibula forward and increase the length of the mandibula.

Keywords: Twin Block, Monoblock, Class 2

Presentation ID / Sunum No= 201

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8662-7549

Zirkonya ile Güçlendirilmiş Lityum Silikat CAM Seramik Kalınlığının Işıkla Polimerize Rezin Simanın Polimerizasyon Dönüşüm Derecesine Etkisinin Değerlendirilmesi

Researcher Gülen Dal[1], Asst. Prof. Dr. Banu Çukurluöz Bayındır[1]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD.
**Corresponding author: Gülen Dal*

Özet

Amaç:Zirkonya ile güçlendirilmiş lityum silikat cam seramik, zirkonyanın mekanik özelikleri ile lityum disilikat seramiklerin optik avantajlarını birarada barındıran yeni nesil CAD/CAM uyumlu tam seramik materyaldir.Tam seramiklerde, mukavemeti artırmak ve materyal ile yakalanan optik avantajın sürdürülmesi amacıyla sıklıkla tercih edilen ışıkla polimerize rezin simanlarda belirli bir derinliğe kadar siman polimerizasyonu elde edilmektedir.Bu çalışmanın amacı, zirkonyayla güçlendirilmiş lityum silikat seramiklerin(ZLS), lityum disilikat seramik(LDS) ve monolitik zirkonyayla(MZ) kıyaslanarak, farklı restorasyon kalınlıklarının, ışıkla polimerize rezin siman polimerizasyon dönüşüm derecesine etkisinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem:Üç farklı monolitik seramik materyalinden(IPS e.max CAD, inCoris TZI C, Vita Suprinity PC) 1,1.5 ve 2 mm kalınlıklarda 90 adet örnek hazırlandı(n:10). Polimerizasyonunu incelemek üzere ışıkla polimerize tek çeşit rezin siman (Variolink Esthetic LC) kullanıldı. Farklı kalınlıklardaki seramik örnekler altında polimerize edilerek hazırlanan 0,1 mm kalınlığında 90 adet rezin siman örneğin Fourier dönüşümlü kızılötesi spektroskopi analizi ile 1608 cm-1 ve 1638 cm-1 dalgaboylarında sergilediği kızılötesi absorbsiyon değerleri kaydedilerek polimerizasyon dönüşüm derecesi değerleri tespit edildi.Çalışmadan elde edilen veriler değerlendirilirken, parametrelerin normal dağılıma uygunluğunu incelemek için Kolmogorov Smirnov ve Shapiro Wilks testleri, parametrelerin gruplar arası karşılaştırmalarında Two-way Anova testi ve farklılığa neden olan grubun tespitinde Tukey HSD ve Tamhane's T2 testleri kullanıldı($p<0,05$). Bulgular:Rezin siman örneklerin polimerizasyon dönüşüm derecesi değerleri, 1 mm seramikler altındaki rezin siman gruplarında LDS:%47,33; MZ:%39,23; ZLS:%46,12, 1,5 mm seramikler altındaki rezin siman gruplarında LDS:%41,89; MZ:%34,29; ZLS:%39,13 ve 2 mm seramikler altındaki rezin siman gruplarında LDS:%36,62; MZ:%33,03; ZLS:%34,23 şeklinde kaydedildi. Sonuç:Işıkla polimerize rezin simanların polimerizasyon dönüşüm dereceleri LDS,MZ ve ZLS seramiklerin farklı kalınlıklarından etkilenmektedir.1, 1.5 ve 2 mm kalınlıklardaki LDS,MZ ve ZLS restorasyonların simantasyonunda ışıkla polimerize rezin simanın kullanılması durumunda polimerizasyon açısından en ideal restoratif materyaller 1 mm kalınlıktaki LDS ve ZLS seramiklerdir.En düşük polimerizasyon ise 1,5 ve 2 mm kalınlıklardaki MZ seramiklere ait simanlarda gözlenmektedir. Anahtar Kelimeler:Cam seramik, FTIR, Lityum disilikat, Polimerizasyon, Yttria stabilize tetragonal zirkonya.

Anahtar Kelimeler: Cam Seramik, Ftır, Lityum Disilikat, Polimerizasyon, Yttria Stabilize Tetragonal Zirkonya.

Presentation ID / Sunum No= 371

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3291-155X

Beslenmenin İmmün Sistem ve Bazı Hastalıklarla İlişkisi

Researcher E.Gökçen Acar[1], Ph.d. Cand. Habibe Nur Atmaca[2]

[1]Cihanbeyli Devlet Hastanesi-OMÜ Tıp Fakülesi Tıbbi Biyoloji ABD
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakülesi Tıbbi Biyoloji ABD

Özet

İmmün sistem elemanları vücudumuzda bağışıklık görevini üstlenirler. Enfeksiyonların yayılmalarını engeller, kontrol eder, yaşamımız boyu sağlığımızı destekler ve bizim için bir koruma katmanı oluştururlar. Bu sistemde vücudumuzdaki kemik iliği, dalak, timüs gibi bazı organlar ve lökositler gibi bazı hücre tipleri vardır. Bununla birlikte bağışıklık yanıtında sitokinler de etkileşim içerisindedir. Sitokinler, bağışıklık veya bağışıklık sistemi olmayan hücreler tarafından üretilen ve antijen uyarımı ile aktive edilen maddelerdir. İmmün sistemi etkileyen çevresel olguların başında beslenme gelir. Epidemiyolojik ve klinik veriler beslenme eksikliklerinin immünokompetansı değiştirdiğini ve enfeksiyon riskini arttırdığını göstermektedir. Beslenmenin yetersiz ve dengesiz olduğu durumlarda bağışıklık sisteminde gerekli bileşenlerin yoksunluğundan kaynaklanan bir açıklık oluşur. Beslenmedeki yetersizlik ve eksiklik birçok hastalığa sebep olduğu gibi besin ögeleri yerine koyulduğunda hastalıklarda gözle görülür bir iyileşme saptanabilir. İmun sistemin bir parçası olan antioksidanlar da farklı mekanizmalar ile metabolik faaliyetler sonucunda oluşan reaktif oksijen türlerini yani serbest radikalleri yok ederek hasar oluşumunu engeller ya da aza indirir. Beslenme sırasında makromoleküllerin metabolizması sonucu oluşan oksidatif stresi de antioksidanlar önler. Bu sebeple serbest radikallerin verdiği zararı önlemek için antioksidan içeriği yüksek besinlerin tüketilmesi büyük önem taşır. Bu çalışmada imun sistemin gerektiği gibi çalışmadığında sebep olduğu bazı hastalıklara, C, D ve E vitamini, çinko, selenyum ve fenolik bileşikler, karotenoidler, probiyotik ve prebiyotikler ve imun sistemle ilişkilerine ayrıca bu bileşiklerin antioksidan aktivitelerine değinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İmmun Sistem, Antioksidanlar ve Hastalık İlişkileri, Vitaminler, Çinko, Selenyum, Fenolik Bileşikler, Probiyotik ve Prebiyotikler

The Relationship of Nutrition With the Immune System and Some Diseases

Abstract

Immune system elements take on the role of immunity in our body. They prevent and control the spread of infections, support our lifelong health and create a layer of protection for us. In this system, there are some organs in our body such as bone marrow, spleen, thymus, and some cell types such as leukocytes. However, cytokines also interact in the immune response. Cytokines are substances produced by immune or non-immune cells and activated by antigen stimulation. Nutrition is one of the environmental phenomena that affect the immune system. Epidemiological and clinical data show that nutritional deficiencies alter immunocompetence and increase the risk of infection. In cases where

nutrition is inadequate and unbalanced, a deficit occurs in the immune system due to the lack of necessary components. As nutritional deficiencies and deficiencies cause many diseases, a visible improvement in diseases can be detected when nutrients are replaced. Antioxidants, which are a part of the immune system, also prevent or reduce damage by destroying reactive oxygen species, that is, free radicals, formed as a result of metabolic activities with different mechanisms. Antioxidants also prevent oxidative stress that occurs as a result of the metabolism of macromolecules during nutrition. For this reason, it is of great importance to consume foods with high antioxidant content in order to prevent the damage caused by free radicals. In this study, some diseases caused when the immune system does not work properly, vitamins C, D and E, zinc, selenium and phenolic compounds, carotenoids, probiotics and prebiotics and their relations with the immune system, as well as the antioxidant activities of these compounds are mentioned.

Keywords: Immune System, Antioxidants and Disease Relationships, Vitamins, Zinc, Selenium, Phenolic Compounds, Probiotics and Prebiotics

Presentation ID / Sunum No= 372

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4887-4711

Kakule (Elettaria Cardamomum) ve Keten (Linum Usitatissimum) Tohumundan Bazı Antioksidan Enzim Aktivitelerin Belirlenmesi

Dr. Nihat Aka[1], Dr. Canan Demir[1], Dr. Hasan Erge[1]

[1]Yüzüncü Yıl Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada kakule ve keten tohumundan bazı antioksidan enzim aktivitelerin belirlenmesi hedeflenmiştir. Kakule tohumunun mide ve karaciğer koruyucu özelliği bulunmakta olup, şeker hastalığı ve kolesterol yükselmesinde yararları saptanmıştır. Ayrıca, büyüme ve üreme hormonlarını uyarıcı etkisi olduğu da tespit edilmiştir. Keten tohumu sağlığa yararlı bileşikler içeren önemli bir bitkisel kaynak olduğundan dolayı geçmişten günümüze tedavi amacı ile kullanılmıştır. α-linolenik asit ve kaliteli protein açısından zengin olan keten tohumu flavonoid, lignan ve fenolik asitler gibi fitokimyasalların da doğal kaynağıdır. Keten tohumu genellikle "fonksiyonel gıda", "biyoaktif gıda" ve/veya "endokrin aktif gıda" olarak gruplandırılmıştır. Bu amaçla Kakule ve Keten tohumundan bulunduğu düşünülen bazı antioksidan enzim aktivitelerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Bu çalışmada spektrofotometrik yöntem ile antioksidan enzim aktiviteleri tayin edilmiştir. Daha sonra, istatistiksel analiz yapılmıştır ve sonuçlar yorumlanarak tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kakule Tohumu, Keten Tohumu, Antioksidan Aktivite

Determination of Some Antioxidant Enzyme Activities From Cakuwel (Elettaria Cardamomum) and Linen (Linum Usitatissimum) Seed

Abstract

In this study, it was aimed to determine some antioxidant enzyme activities from cardamom and flax seeds. Cardamom seeds have stomach and liver protective properties, and it has been found to be beneficial in diabetes and cholesterol elevation. It has also been found to have a stimulating effect on growth and reproductive hormones. Since flaxseed is an important herbal source containing compounds beneficial to health, it has been used for treatment from past to present. Flaxseed, which is rich in α-linolenic acid and quality protein, is also a natural source of phytochemicals such as flavonoids, lignans and phenolic acids. Flaxseed is often grouped as "functional food", "bioactive food" and/or "endocrine active food". For this purpose, it is aimed to determine some antioxidant enzyme activities that are thought to be found in Cardamom and Flax seeds. In this study, antioxidant enzyme activities were determined by spectrophotometric method.Then, statistical analysis was performed and the results were interpreted and discussed.

Keywords: Cardamom Seed, Flaxseed, Antioxidant Activity

Presentation ID / Sunum No= 277

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8624-4468

İstanbul İlinde Sağlıklı Hayat Merkezlerinde Verilen Fiziksel Aktivite Danışmanlığı Hizmetlerinden Yararlanma Durumu

Dr. Abdullah Emre Güner[1], Dr. Güven Turan[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul
[2]Medeniyet Üniversitesi, İstanbul

Özet

Giriş-Amaç: Fiziksel aktivite enerji harcaması gerektiren iskelet kasları tarafından üretilen herhangi bir vücut hareketidir. Fiziksel hareketsizlik düzeylerinin sağlık sistemleri, çevre, ekonomik kalkınma, toplum refahı ve yaşam kalitesi üzerinde olumsuz etkileri vardır. Bu sebeple toplumda fiziksel aktiviteyi artırmaya yönelik bir takım çalışmalar yapılmaktadır. Ülkemizde Sağlıklı Hayat Merkezlerinde (SHM) fizyoterapistler tarafından fiziksel aktivite danışmanlığı verilmektedir. Bu çalışmamızda İstanbul ilinde Sağlıklı Hayat Merkezleri tarafından verilen fiziksel aktivite danışmanlığının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Veriler, İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü SHM Yıllık Faaliyet Raporu'ndan 01.01.2019-31.12.-2019 tarihleri arasındaki veriler retrospektif olarak elde edilmiştir. Hizmet alan kişiler aylara göre değerlendirilmiştir. Bulgular: 2019 yılında toplamda 9093 danışmanlık hizmeti verilmiştir. 7448 kişi (% 82) hizmet almaya devam etmiştir. Fiziksel aktivite danışmanlığının verildiği 13 Sağlıklı Hayat Merkezinden (SHM) en fazla sırasıyla Sultangazi, Bakırköy ve Pendik ilçelerine başvuru olduğu görülmüştür. Hizmet almaya en çok devam edilen SHM' ler ise sırasıyla Bağcılar, Zeytinburnu, Sultangazi' dir. Bakırköy, Atasehir, Ümraniye ilçelerinde bulunan SHM' lere en çok mart ayında, Bağcılar, Büyükçekmece ve Sultangazi ilçelerinde en çok nisan ayında başvuru olmuştur. Fiziksel aktiviteye katılım ise en çok sonbahar aylarında olmuştur. Sonuç: İstanbul'da fiziksel aktivite danışmanlığı için başvuranların % 82' si hizmet almaya devam etmişlerdir. Özellikle bu hizmetin ikamet ilçelerinde ve ücretsiz veriliyor olması kişilerin SHM' leri tercih etmelerinde etkilidir. Kayıt sistemi ve hizmet sunumu geliştirilerek fiziksel aktivite danışmanlığı hizmetinden kişilerin daha etkin bir şekilde faydalanması sağlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel Aktivite, Fizyoterapist, Sağlıklı Hayat Merkezi.

Presentation ID / Sunum No= 175

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0969-3961

Esbl ve Karbapenemaz Sıklığının Farklı Kültür Örneklerinde Değerlendirilmesi

Dr. Reyhan Öztürk[1], Researcher Gülçin Güleşen[1]

[1]Polatlı Duatepe Devlet Hastanesi

Özet

Giriş ve amaç Artan antibiyotik kullanımına paralel olarak tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de dirençli mikroorganizmalar artmaktadır ve her hastanenin kendi direnç paternlerini belirlemesi önemlidir. Çalışmamızda hastanemizde gram negatif bakterilerde en sık karşımıza çıkan direnç paternlerinden olan ESBL ve karbapenemaz sıklığının ve etkenlerin duyarlılık paternlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Materyal ve metod Çalışmamıza Ocak-Eylül 2021 tarihleri arasında hastanemizde yatarak tedavi alan hastalardan alınan 229 kültür örneği (kan, idrar ya da yara yeri kültürü) dahil edilmiştir. Kültürler için uygun dezenfeksiyon uygulamalarından sonra örnekler alınmış, idrar ve yara yeri örnekleri kanlı ve Eosin Metilen Mavisi (EMB) agar ortamına, kan örneği sıvı besiyerine inoküle edilmiş, 37°C'de 24 saat süreyle oksijen stabil ve uygun nemli ortamda bekletilmiştir. Bakteriyel tanımlama ve antibiyogram testi VITEK 2 Compact ile yapılmıştır. Bulgular: Hastaların %37.6'sı erkek, %62.4'ü kadın idi. ESBL pozitifliği %42, karbapenemaz pozitifliği %2 oranında saptandı. ESBL ya da karbapenemaz pozitifliğinde cinsiyetler arasında fark saptanmadı. ESBL pozitif üreme saptanan hastaların %69.8'i 40 yaş üstü idi. ESBL pozitif örneklerin 93 tanesi idrar, 2 tanesi yara yeri, 1 tanesi kan kültüründe ürerken, karbapenemaz pozitif etkenlerin tümü idrar kültüründe üredi ve hepsi aynı zamanda ESBL de pozitif idi. Klebsiella suşlarında ESBL pozitif liği %31.6, E.coli'de %65.7 oranında saptanırken, karbapenemaz saptanan etkenlerin 3 tanesi E. coli, 1 i Klebsiella pneumoniae, 1 i Enterobacter aerogenes idi. ESBL pozitif mikroorganizmalara en etkin antibiyotikler imipenem (%92.4), meropenem (%86), Nitrofurantoin (%84) ve gentamisin (%74) idi. Trimetoprim/sulfametoksazol (TMX) duyarlılığı %45, siprofloksasin duyarlılığı %37.6 idi. Karbapenemaz pozitif etkenlerden sadece 1 tansi (%20) nitrofurantoine duyarlı iken, TMX, gentamisin, fosfomisin ve siprofloksasine duyarlı olan yoktu. Sonuç ESBL ve karbapenemaz pozitifliği gram negatif bakterilerde en yaygın direnç paterni olarak karşımıza çıkmaktadır. Her hastanenin kendi direnç sıklığını ve etken duyarlılık paternini önceden belirlemesi ampirik antibiyotik tedavisindeki başarı şansını arttırması ve direnç gelişimini azaltması bakımından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Esbl, Karbapenemaz, Antibiyotik Direnci, Kültür

Presentation ID / Sunum No= 252

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6610-212

2018-2020 Yılları Arasında Kayseri İli Bebek Ölümlerinin İncelenmesi

Dr. Serkan Yıldız[1], Dr. Mehmet Emin Özdemir[1], Asst. Prof. Dr. Hasan Durmuş[2], Assoc. Prof. Dr. Ali Ramazan Benli[1]

[1]Kayseri İl Sağlık Müdürlüğü
[2]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilimdalı
**Corresponding Author: Serkan Yıldız*

Özet

Amaç: Bu çalışmada Kayseri ilinde 2018-2020 yılındaki bebek ölüm hızının hesaplanması ve bebek ölümlerinin nedenlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Materyal Metod: Çalışma kesitsel tipte bir araştırmadır. Çalışmaya 2018-2020 yılında Kayseri'de aile hekimliği sistemine kayıtlı iken ölmüş ve Kayseri Halk Sağlığı Başkanlığı bebek ölüm komisyonu tarafından ilgili genelgeye göre bebek ölümü olarak kabul edilmiş toplam 610 bebek dahil edilmiştir. Ölen bebeklerin doğum tarihi, kaç günlük iken öldükleri, cinsiyetleri, doğum şekli, gebelik haftaları, gibi bilgiler dosyalardan elde edilerek SPSS 21.0 programına aktarılmış ve analiz edilmiştir. Çalışma için Erciyes Üniversitesi Klinik Olmayan Etik Kurul'dan etik izin alınmıştır. Bulgular: Kayseri ilinde 2017-2019 yıllarında sırasıyla 20664 canlı doğum 214 bebek ölümü, 19442 canlı doğum 213 bebek ölümü,18000 canlı doğum 183 bebek ölümü meydana gelmiştir. 2018-19-20 yıllarında Ölen bebeklerin yıllara göre sırayla %54,9 %48,1 %49,2 si erkek, %67,6, %70,6 ve %66,7'si prematürdür. Yıllara göre sırayla %36,6, %30,8 ve %32,8'i normal yolla doğmuş, %49,3, %51,9 ve %48,1'i çok düşük doğum ağırlığına sahiptir. 2018-19-20 yıllarında bebek ölüm hızları sırayla binde 10,3, 11,0 ve 10,2 olarak bulunmuştur. 2018-19-20 yıllarında bebek ölüm nedenlerinden en sık neden prematürite olarak bulunmuştur. 2018-19-20 yıllarında ölen bebekler ortalama olarak sırayla 44,2±79,7, 38,3±73,7, 40,6±75,5 gün yaşamışlardır. Sonuç: Bu çalışmada bebek ölüm hızlarının 2018-2020 yılları arasında binde 10.2-11.0 arasında olduğu ve en sık ölüm nedenlerinin prematürite ve konjenital anomali-sendromlar olduğu görülmüştür. Erken doğumların ve konjenital anomalilerin nedenlerinin ortaya konması ve önlenmesi için yapılacak ileri çalışmalar gerekebilir.

Anahtar Kelimeler: Prematurite, Konjenital Anomali, Doğum Ağırlığı

Presentation ID / Sunum No= 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

3 Primer Kanserli Olgu Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Özlem Mermut[1]

[1]*İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Olgu: 75 yaşında kadın hasta, sol memede ağrısız kitle nedeniyle hastanemize başvurdu. Yapılan mamografik incelemede: Sol meme orta dış kadran areolaya yakın lokalizasyonda düzensiz lobüle konturlu 2.5 x 2.5 cm boyutlarında yüksek malignite kuşkulu kitle lezyon görüldü. US inceleme ve tru-cut biopsi önerildi. İnvaziv meme karsinomu, axilla malign patolojisi ile meme kanseri tanısı konuldu. Evreleme amaçlı yapılan PET CT: Sol meme üst dış kadranda paraareoler lokalizasyonda yaklaşık 3.0 x 2.4 cm boyutlarında düzensiz sınırlı kitlesel lezyonda yoğun FDG tutulumu görülmüştür. Sol aksillada yaklaşık 1.2 cm boyutlarındaki lenf nodunda yoğun FDG tutulumu mevcuttur. Pelvik kesitlerde sigmoid kolonda belirgin duvar kalınlaşmasına eşlik eden ve geç görüntülerde sebat ederek FDG tutulum yoğunluğunda belirgin artış gösteren lezyonda yoğun FDG tutulumu görülmüştür. Kolonoskopide sigmoid kolonda lümenden kabarık kitlesel olum mevcut, doku örneği alındı, adenokarsinom tanısı konuldu. Senkron meme ca ve kolon ca tanılı hastaya aynı seansta modifiye radikal mastektomi ve sigmoid kolon rezeksiyonu yapıldı. Meme kanseri (evresi T2N1M0) ve sigmoid kolon kanseri (evresi T3N0M0) olarak raporlandı. Meme kanseri tanısı için sistemik kemoterapi, ardından radyoterapi ve hormonoterapi tedavileri uygulandı. Sigmoid kolon kanseri için hasta takip edildi. 3 yıl süreyle uzak metastaz ya da lokal nüks saptanmayan hastanın hematüri şikayeti olunca idrar tetkiki ile US ve BT istendi. Batın BT: Sağ böbrekte komplike kistik? kitle lezyonu izlenmiş, tanımlanan kitle lezyonun kalisiyel yapılara uzanım gösterdiği dikkati çekmiştir. Görünüm RCC? açısından şüphe uyandırmakla birlikte TCC? de ayırıcı tanıda göz önünde bulundurulmalıdır. Ayrıca sağ böbrek pelvikalisiyel sistemde, sağ renal pelvise ve üreter proksimaline de uzanan kontrastsız serilerde de hiperdens izlenen heterojen görünüm dikkati çekmektedir (yoğun içerik-hemoraji?, tümör tutulumu?) şeklinde rapor edilmiştir. Yeniden evreleme PET CT: Sağ böbrek üst-orta pol düzeyinde pelvise doğru uzanım gösteren en geniş yerinde yaklaşık 3.8 x 3.0 cm boyutlarında ölçülen kitlesel lezyonda heterojen artmış FDG tutulumu izlenmiştir. Renal hilus düzeyinde perirenal ve aortakaval alanda subsantimetrik boyutlarda minimal FDG tutulumu gösteren birkaç adet lenf nodu izlenmiştir. Hastaya sağ radikal nefrektomi yapılmış ve müsinöz ve tubuler ve iğsi hücreli karsinom tanısı konulmuştur. Evresi T1N0M0. Böbrek tümörü için adjuvan kemoterapi veya radyoterapi planlanmamıştır, hasta takip edilmiştir. Bugün hastamız 83 yaşındadır ve her üç tümörü yönünden hastalıksız takip edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çoklu Primer Kanser

Presentation ID / Sunum No= 360

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0949-1734

Acute Respiratory Responses to +Gz Acceleration During Centrifuge Training

Exp. Dr. Abdurrahman Engin Demir[1], Exp. Dr. Savaş İlbasmış[2], Ph.d. Cand. Nuran Küçük[3], Asst. Prof. Dr. Şükrü Hakan Gündüz[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hava ve Uzay Hekimliği AD
[2]Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi Hiperbarik Oksijen Tedavi Merkezi
[3]Eskişehir Uçucu Sağlığı Araştırma ve Eğitim Merkezi
**Corresponding author: Abdurrahman Engin Demir*

Abstract

INTRODUCTION: High acceleration (+Gz) affects respiratory functions and may cause some changes in lung volumes and capacities. The objective of this study was to evaluate acute respiratory responses to +Gz acceleration with pulmonary function test (PFT) right after centrifuge training. METHODS: 10 male healthy subjects, age range 27-32, participated in this study. Before the training, a survey including smoking habits was applied. The centrifuge protocol they underwent consisted of gradual onset rate (GOR) profile up to 4 +Gz, 4.5 +Gz 30 sec, rapid onset rate (ROR)-warm up profile and 7 +Gz 15 sec ROR-desired profile, respectively. They completed the training uneventfully and had no complaints. Before and right after training, each subject underwent PFT. Forced vital capacity (FVC), forced expiratory volume in 1 s (FEV1), FEV1/ FVC, peak expiratory flow (PEF), forced expiratory flow between 25-75% (FEF 25-75%) and maximal voluntary ventilation (MVV) parameters were measured. Before and after training values were statistically compared. RESULTS: Mean age and BMI of subjects were 30.3 ±1.3 / 27.2± 2.1 respectively. 6 subjects were active smokers. Mean Pre- and post-training PFT values respectively were FVC: 5.19±0.46/5.23±0.4; FEV1: 4.12±0.46/4.23±0.51; FEV1/FVC: %79±0.6/%80±0.6; PEF: 9.44±1.09/9.91±1.43; FEF 25-75%: 4.18±1.41/4.42±1.53; MVV: 167.3±1.71/174.8±2.02. Among these, significant increase in FEF 25-75% (p= 0,004) and MVV (p= 0,013) was observed. Mean pre- and post-training FEV1 (p=0,062) and PEF (p=0.07) values were found nearly significant. Besides, significant increases in MVV (p= 0,042), FEV1/FVC (p= 0,003), PEF (p= 0,046), and FEF 25-75% (p=0,000) were observed only among active smokers. DISCUSSION: Respiratory responses to +Gz exposure after centrifuge training was considered to maintain an improvement in respiratory functions, especially in small and middle airways. Surprisingly, this improvement was more significant among active smokers. In the light of these findings, we anticipate to find remarkable results by increasing the number of subjects.

Keywords: Acceleration, Respiratory Functions, Aviation

Presentation ID / Sunum No= 375

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4937-1681

Adolesan Döneminde Polikistik Over Sendromunda Tromboz: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Sibel Akpınar Tekgündüz[1]

[1]*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi-Çocuk Hematoloji ve Onkoloji Kliniği*

Özet

Polikistik over sendromu (PKOS) genetik ve çevresel nedenlerle ortaya çıkan kronik anovulasyon ve hiperandrojenizm ile karakterize bir bozukluktur. Oral kontraseptif ilaç (OKS) tedavisi hormonal profili iyileştirmeye yardımcı olur. Klinik hirsutizm, akne gibi semptomları azaltır ve adetleri düzenler. Ancak OKS'lerin venöz tromboemboli riskini artırdığı bilinmektedir. Çalışmamızda Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Endokrin Kliniği'nde takip edilen Ocak 2016 ve Temmuz 2018 PCOS tanılı hastaların verileri geriye dönük incelenmiştir. Hastaların yaşı, OKS kullanımı, OKS kullanım süreleri, ailede tromboz öyküleri ve sonuçları olan hastalarda tromboz açısından genetik (Faktör V Leiden, Protrombin G20210A, MTHFR A1298, MTHFR C677, PAI muatsyonları) ve biyokimyasal risk faktörleri (protein C, protein S, Antitrombin eksikliği), tromboz öyküsü sorgulanmıştır. Hastaların yaş ortalaması 16.4 (12-18) yıl olduğu görüldü. Hastaların ortalama OKS kullanım süresi ise 17.72 (3-30) yıldı. Çalışma sürecinde 91 hastada OKS kullanıldı. OKS kullanılan bir hastada (%1.1) derin ven trombozu gelişmiştir. Öte yandan OKS kullanılmayan 17 hastanın hiçbirinde venöz tromboemboli atağı izlenmedi. Tromboz gelişen hastada aile öyküsü saptanmamıştır. Hastada tromboz sonrası bakılan tetkiklerde PAI mutasyonu, F13 mutasyonu, MTHFR A1298 VE MTHFR C677 heterozigot saptanmıştır. Bu hastamızda 12. ayda tromboz gözlenmiştir. Venöz tromboemboli insidansı 40 yaş altında 1/100000 düzeyindedir. Venöz tromboemboli gelişiminin çoklu faktörlerin karşıklı etkileşiminin rolü olduğu bilinmektedir. OKS kullanımı sırasında derin ven trombozu gelişen hastamızda bu duruma genetik risk faktörlerinin etki etmiş olduğu düşünülebilir. OKS kullanımının PCOS olgularında tromboz gelişimi açısından bağımsız bir risk faktörü olup olmadığının belirlenmesi açısından yeterli sayıda homojen hasta gruplarında yapılacak ileriye dönük araştırmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adolesan, Polikistik Over Sendromu, Tromboz

Thrombosis in Polycystic Ovary Syndrome in Adolescence: A Single Center Experience

Abstract

Polycystic ovary syndrome (PCOS) is a disorder characterized with chronic anovulation and hyperandrogenism caused by genetic and environmental causes. Oral contraceptive drug (OCS) therapy helps to improve the hormonal profile. It reduces symptoms such as clinical hirsutism, acne and regulates menses. However, OCS is known to increase the risk of venous thromboembolism. In our

study, the data of patients presenting with PCOS and followed between January 2016 and July 2018 PCOS in the Pediatric Endocrinology Clinic of Keciören Training and Research Hospital were retrospectively analyzed. Genetic (Factor V Leiden, Prothrombin G20210A, MTHFR A1298, MTHFR C677, PAI mutations) and biochemical risk factors (protein C, protein S, Antithrombin deficiency) known to be associated with venous thromboembolism besides age, OCS use, duration of OCS therapy, family history of thrombosis, history of previous thrombosis were questioned. The mean age of the patients was 16.4 (12-18) years. The mean duration of OCS use of the study cohort was 17.72 (3-30) years. OCS was used in 91 patients during the study period. Deep vein thrombosis developed in one patient (1.1%) in whom OCS was used. On the other hand, venous thromboembolism attack was not observed in any of the 17 patients who did not use OCS. No family history was found in the patient who developed thrombosis. The patient was evaluated regarding thrombophilia after demonstration of deep vein thrombosis. The patient was found to have heterozygous for PAI, F13, MTHFR A1298 and MTHFR C677 mutations. Thrombosis was observed in our patient at 12 months of OCS therapy. The incidence of venous thromboembolism is almost 1/100000 under the age of 40. It is known that interaction of multiple factors play important roles in the development of venous thromboembolism. In our patient who developed deep vein thrombosis during the use of OCS, it may be speculated that genetic risk factors contributed to this complication. Prospective studies with sufficient number of homogeneous patients should be conducted to determine whether the use of OCS is an independent risk factor for the development of thrombosis in PCOS cases.

Keywords: Adolescent, Polycystic Ovary Syndrome, Thrombosis

Presentation ID / Sunum No= 350

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000347903146

Ani Görme Bozukluğu: Tanıda Bilgisayarlı Tomografi ve Manyetik Rezonans Görüntülemenin Rolü

Dr. Esra Çıvgın[1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi Radyoloji Kliniği*
**Corresponding author: Esra ÇIVGIN*

Özet

GİRİŞ: Ani görme kaybı (AGK) acil servis başvuru nedenlerinden biridir. Görme yetisinde tek veya çift taraflı, geçici ya da kalıcı, değişken şiddette hızlı bir şekilde gelişen azalma AGK olarak tanımlanabilir. Etyolojide; amarozis fugaks, santral retinal arter/ven tıkanıklığı (SRAT), retinal, vitreus hemorajisi, neoplazm, serebrovasküler olay (SVO), enfeksiyöz hastalıklar, migren, optik nörit, demyelizan hastalıklar, idiopatik intrakranial hipertansiyon, ortostatik hipotansiyon yer almaktadır. Görüntüleme AGK hakkında çok önemli bilgiler sağlar, radyolog hasta yönetimine rehberlik eder ve prognozun iyileşmesine katkıda bulunur. AMAÇ: Bu çalışmada amacımız, travma hikayesi ve bilinen bir göz hastalığı olmaksızın, ani gelişen ağrısız görme bozukluğu nedeniyle hastanemiz acil radyoloji birimine yönlendirilen hastaların görüntülerini değerlendirerek, patolojik bulguları sunmak ve bilgisayarlı tomografi (BT) ve manyetik rezonansın (MR) tanıda ki rolünü tartışmaktır. BULGULAR: Mart 2019-Aralık 2021 tarihleri arasında, ağrısız, ani gelişen, görme kaybı, çift görme, bulanık görme, göz kapağında düşme, ışık çarpması ve şaşılık şikayetleri nedeniyle acile başvuran, radyolojik görüntülemesi yapılan 18 yaşından büyük 82 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastane bilgi sistemi üzerinden hastaların kranial ve/veya orbita BT ve MR bulguları geliş şikayetleri kaydedildi. Görüntüleme sonuçlarında görme bozukluğunun nedeni olarak; 12 (%14,6) hastada SVO, 7 (%8,5) hastada neoplazm, 8 (%9,8) hastada demyelinizan hastalık, 3 (%3,7) hastada izole optik nörit, 1 (%1,2) hastada anevrizma, 1 hastada PRESS saptandı. 40 yaşın üstündeki hastalarda en sık neden inmeydi. Acil tedavi gerektiren patolojiyi saptamada BT ve MR'ın duyarlılıkları sırasıyla %26 ve %61 olarak bulundu. Görüntülemede patoloji saptanmayan hastaların 26'sında(%46,5) klinik olarak neden bulunamadı. 5 'inde (%8) SRAT, 6'sında (%10) papil ödem, 3'ünde (%5) 6. Kranial sinir paralizisi, 5'inde (%8) geçici iskemik atak, 4'ünde migren saptandı. SONUÇ: BT, kemik patolojileri saptamada MR'a üstün olmakla beraber özellikle beyin sapı iskemisi ve optik sinir patolojilerini saptamada yetersizdir. AGK ile acil servise başvuran hastalarda ayrıntılı muayene ve hikayeden sonra ilk görüntüleme yöntemi olarak MR planlanması erken tanı ve tedavide yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ani Görme Kaybı, Bilgisayarlı Tomografi, Bulanık Görme, Çift Görme, Manyetik Rezonans

Presentation ID / Sunum No= 96

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5613-437X

Ankara İl Sağlık Müdürlüğü Çalışanlarında Otizm Spektrum Bozukluğu Farkındalığının Değerlendirilmesi

Dr. Ümit Gökdere[1], Dr. Dilek Tunç Uğur[1], Asst. Prof. Dr. Egemen Ünal[1], Assoc. Prof. Dr. Mehmet Enes Gökler[1], Prof.Dr. Salih Mollahaliloğlu[1]

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB), sinir sisteminin farklı yapı ve işleyişinden kaynaklandığı kabul edilen, etkilerini ömür boyu sürdüren, sınırlı ilgi ve tekrarlanan davranışlarla karakterize nöro-gelişimsel bir bozukluktur. Sağlık çalışanlarının OSB belirti ve bulgularını tanımaları ve bu bulgulara uygun cevabı verebilmeleri OSB'nin erken tanınmasına, sosyal damgalanmanın önüne geçilmesine ve ailelerin daha iyi desteklenmesine yardımcı olacaktır. Bu çalışmada, Ankara İl Sağlık Müdürlüğü (AİSM) çalışanlarında OSB ile ilgili farkındalık ve bilgi düzeyinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışma AİSM çalışanlarında, Ocak-Haziran 2021 tarihleri arasında yapılan kesitsel bir araştırmadır. Çalışmada tüm çalışanlara ulaşılması hedeflenmiştir. Çalışma anketi sosyodemografik değişkenler, kişilerin OSB'li bir kişiyle ilişkisi ve OSB bilgi düzeyini değerlendiren bölümlerden oluşmaktadır. Çalışmada AİSM'de görevli yaklaşık 400 bireyin 331'ine(%82,75) ulaşıldı. Çalışma grubunu oluşturan bireylerin yaş ortalaması 41,45±8,87 yıldı. Katılımcıların 231'i(%69,8) kadınken, 252'si(%76,1) evliydi. Bireylerin 244'ünün(%73,7) en az bir çocuğu var iken, ortalama çocuk sayısı 1,32±1,1'di. 31(%12,7) kişinin çocuklarında en az bir kronik hastalık vardı. Katılımcıların %68,6'sının geliri aylık 6000TL ve üzeriyken ailelerin 299'u(%90,3) çekirdek aileydi. Çalışmada yer alan bireylerin %6,9'u OSB'yi hiç duymamıştı, OSB konusunda en yaygın bilgi kaynaklarıysa medya, okul ve sağlık personelleriydi. Katılımcıların %16.0'sı daha önce OSB tanılı biriyle çalıştığını, %36,6'sı OSB tedavisi gören bir bireyi tanıdığını ifade etmektedir. Çalışanların %67,7'si dizilerin OSB konusundaki farkındalığını etkilediğini belirtmektedir. Çalışmada OSB ile ilgili olarak sorulan 20 soruya verilen yanıtlardan alınan puan ortalaması 12,6±4,26 olarak saptandı. Çalışmada kadınların, hekimlerin ve birinci basamak sağlık tesislerinde görev yapanların bilgi düzeylerinin daha yüksek olduğu bulundu. Gelir durumu arttıkça bilgi düzeyinin yükseldiği ancak medeni duruma, çocuk varlığına, aile yapısına göre OSB bilgi düzeyleri arasında fark bulunmadığı saptandı($p>0.05$). Sağlık profesyonellerinin OSB ile ilgili olan bilgi düzeyleri değişkenlere göre farklılıklar göstermektedir. OSB yaşayan bireylerin toplumdan soyutlanmamaları, ebeveynlerinin sosyal anlamda damgalanmamaları ve bu bireylerin yetenekleri doğrultusunda toplumca desteklenerek sosyal hayata kazandırılabilmeleri adına sağlık profesyonellerinin bilgi ve farkındalıklarının en üst seviyede tutulması önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Otizm Spektrum Bozukluğu, Sağlık Çalışanı, Farkındalık

Presentation ID / Sunum No= 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6670-1078

Annelerin Diş Çıkarmaya Atfettikleri Yakınmalar ve Baş Etme Yöntemleri

Dr. Tülin Çataklı[1]

[1]*Lokman Hekim Akay Hastanesi, ANKARA*
**Corresponding author: Tülin Çataklı*

Özet

Amaç: Diş sürmesi (Tooth eruption) dişin dentoalveolar yapı içerisinde gelişim gösterdiği bölgeden ağız içerisindeki fonksiyonel pozisyonuna gelene kadarki dönemde ortaya çıkan hareketlerinin tümü olarak tanımlanmaktadır. Genellikle 6 ay civarında başlar ve yaklaşık 3 yaşına kadar sürer. Bu dönemde bebeğin yaşadığı sorunlar ebeveynler tarafından sıklıkla diş çıkarma ile ilişkilendirilir. Tanımlayıcı nitelikteki bu çalışmada annelerin diş çıkarmaya atfettikleri yakınmaları ve baş etme yöntemlerini saptamak amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Bu prospektif çalışmaya Lokman hekim Akay Hastanesi çocuk polikliniğine 12 Aralık 2021-24 Ocak 2022 tarihleri arasında herhangi bir nedenle başvuran; 24 ayın altında en az bir dişi olan çocuğa sahip 118 anne katıldı. Çalışmanın verileri yüz - yüze görüşme tekniği ile toplandı. Anket formu anneye ve bebeğe ait demografik özellikleri; annelerin diş çıkarmaya atfettikleri yakınmaları; bu yakınmalar ile baş etme yöntemlerini öğrenmeyi amaçlayan soruları içermekteydi. Bulgular: En sık bildirilen yakınmalar; salya akması (%84), huzursuzluk (%71), ısırma veya çiğnemede artış (%69.2), ateş (%67.8), azalmış uyku süresi(%58.2) olarak saptandı. Bunları sırasıyla ; iştahsızlık (%54.2),ishal(%49.0) kusma (%23,4), bebek bezi bölgesinde kızarıklık (%13,7), kabızlık (%8.1) izlemekteydi. Annelerin diş çıkarma semptomlarını hafifletmek için uygulamaları incelendiğinde sırasıyla; emzirme sıklığını arttırmak(%77.2), doktora başvurmak(%68.3), emzik kullanmak (% 57.3), parasetamol vermek (%53.4), analjezik jel uygulamak (% 39.1), yeşil soğan-pırasanın beyaz kısmı, havuç gibi lifli sert sebzeler ile masaj yapmak- yapmasına izin vermek - sarımsakla diş etini ovmak (%36.3), bebeğinin boynuna veya koluna kehribar kolye/bilezik takmak (%23.4), silikon diş kaşıyıcı kullanmak (%11.3) olarak saptanmıştır. Annelerin % 19.7'si bebeğinin ilk diş çıkınca diş buğdayı (diş hediği) kutlaması yaptıklarını, %32.6'sı dişi ilk fark eden kişinin bebeğe "diş hediyesi'' aldığını belirtmişlerdir. Sonuç: Çocukların diş çıkarma döneminde görülen yakınmalar altta yatan ciddi bir hastalığın belirtisi olabilir. Bu nedenle diğer olası nedenlerin dışlanması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Diş Sürmesi, Çocuklar, İlişkili Semptomlar, Anne Tutum

Presentation ID / Sunum No= 199

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1680-1825

Annenin Demir Depolarıyla Yenidoğan Demir Depolari Arasındaki İlişkinin Araştırılması

Asst. Prof. Dr. Nuran Üstün[1], Dr. Özgül Yiğit[2]

[1]İstanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]İstanbul Bağcılar Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Gebelikte artan demir gereksiniminin demir eksikliği anemisine zemin hazırladığı ve termde demir depolarının azaldığı gösterilmiştir. Bu çalışmada ferritin seviyesi esas alınarak anne demir depolarının yenidoğan bebekteki demir depoları ve diğer demir göstergeleri üzerindeki etkisini araştırmak amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Bu çalışmaya normal gestasyon süresinde doğum yapmış, prenatal ve perinatal komplikasyonu olmayan 85 sağlıklı anne ve bunların bebekleri alındı. Anne adaylarının dogumdan önce, bebeklerin postnatal 1. gününde hemoglobin, serum demiri, total serum bağlama kapasitesi ve ferritin düzeyleri çalışıldı. Anneler ferritin düzeylerine demir depoları yetersiz (serum ferritin düzeyi ≤12 ng/ml (n: 50) ve demir depoları yeterli (serum ferritin düzeyleri >12 ng/dl) (n: 30) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Bu iki grubun bebekleri doğum ağırlığı, hemoglobin, serum demiri, total demir baglama kapasitesi ve serum ferritin düzeyleri yönünden karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya alınan 85 annenin 35'i (%41.2) nullipar ve ortalama serum ferritin düzeyi 14,23±11,63 ng/ml idi. Bebeklerin 45'i (%52) erkek, 40'ı (%47,1) kız ve ortalama doğum ağırlığı 3302,40+416,97 gr (2500-4250 gr) idi. Demir depolan yetersiz annelerden dogan bebeklerin ve demir depolan yeterli annelerden dogan bebeklerin hemoglobin, serum demiri, demir bağlama kapasitesi ve ferritin düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık saptanmadı (p >0,05). Tüm olgular değerlendirildiğinde, anne ferritin değerleriyle, bebeklerin doğum ağırlıkları, hemoglobin konsantrasyonu ve serum ferritin düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki tesbit edilmedi. Bebeklerin serum ferritin düzeyleri ile parite ve doğum ağırlığı arasında da anlamlı bir korelasyon tesbit edilmedi (R <0,001). Sonuç: Bu sonuçlarla sağlıklı term yenidoğan demir depolarının anne demir depolanndan etkilenmediği, bebeklerin intrauterin donemde annenin demir depo durumundan bağımsız olarak kendi ihtiyaçlarını transplasental yolla sağladıkları sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Ferritin, Yenidoğan, Demir, Gebelik

Presentation ID / Sunum No= 364

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Antibiyotik İlişkili Psödotrombositopeni, Psödotrombositopeni İçin Amikasin Koruyucu Mu Değil Mi?

Exp. Dr. Berkan Karabuga[1], Exp. Dr. Emin Gemcioğlu[2], Exp. Dr. Ekin Konca Karabuga[3], Exp. Dr. Onur Yağız[1], Asst. Prof. Dr. Salih Başer[4]

[1]Afyonkarahisar Devlet Hastanesi /
[2]Ankara Şehir Hastanesi /
[3]Afyonkarahisar Sinanpaşa Devlet Hastanesi /
[4]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi /
**Corresponding author: Emin Gemcioglu*

Özet

Giriş:Trombositopeni çeşitli sebeplerle ortaya çıkabilen,kanama veya tromboz riskinde artış ile karakterize geniş bir klinik spektrumda görülebilen bir bulgudur.İleri tetkikler yapmadan önce birçok nedene bağlı gelişebilen,azımsanmayacak kadar sık görülebilen psödotrombositopeniyi de dışlamak gerekir.Biz çalışmamızda diyabetik ketoasidoz ile başvuran,başvuru esnasında platelet sayısı normal sınırlarda olup ertapenem ve amikasin kullanımı sonrası psödotrombositopeni gelişmiş olan bir vakayı sunmaktayız.Vaka:Bilinen Diabetes Mellitus dışında komorbid hastalığı olmayan, insülin dışında kullandığı ilaç bulunmayan 77 yaşında kadın hasta,diyabetik ketoasidoz ön tanısı ile yoğun bakım ünitesine yatırıldı.Takiben üriner sistem enfeksiyonu ön tanısı ile amikasin ve ertapenem tedavisi başlandı.Hastanın takibinde platelet değeri antibiyoterapinin 2.gününde 120000/mm3, 4.gününde 32000/mm3 olarak görüldü.Periferik yaymada her alanda 20-30'lu kümeler halinde plateletler izlendi(Resim 1-2),sodyum sitratlı tüpte çalışılan hemogramda platelet değeri 111000/mm3 olarak saptandı.Hasta psödotrombositopeni olarak değerlendirildi.Antibiyotik ilişkili psödotrombositopeni ön tanısı ile hastanın antibiyoterapisi piperasilin tazobaktam ve teikoplanin tedavisi ile değiştirildi.Tedavinin 2.gününde plt:65000/mm3, 4.gününde plt:142000/mm3, 7.gününde plt:225000/mm3 olarak saptandı.Tedavi ve günlere göre ölçülen platelet düzeyleri Tablo 1 de verilmiştir. Tartışma/Sonuç:Psödotrombositopeni herhangi bir klinik önemi olmamakla birlikte hasta için gerekli invaziv girişimleri geciktirmekte, gereksiz transfüzyonlara sebep olabilmektedir.Örnek ısısı, ilaçlar, enfeksiyonlar, otoimmün hastalıklar ve başka birçok nedenle psödotrombositopeni gelişebilmektedir.Vakamızda amikasin ve ertapenem tedavisinden sonra psödotrombositopeni gelişmiş,antibiyotik değişiminin 2.gününden sonra otomatik kan sayımında platelet düzeyinin artmaya başladığı, 7.günde ise tamamen normale döndüğü görülmüştür.Mekanizması bilinmese de amikasin kullanımının psödotrombositopeniyi engellediğine dair çalışmalar mevcut olup aksine vakamızda amikasin kullanımı altında psödotrombositopeni gelişmiştir.Ertapenem ilişkili hematolojik yan etkiler nadir olup trombositoz ile ilişkili olduğuna dair çalışmalar mevcuttur.Tedavi değişimini takiben otomatik kan sayımında platelet düzeyinin hızla normal düzeye dönmesi ilaç ilişkili psödotrombositopeni tanımızı desteklemektedir. Bildiğimiz kadarıyla vakamız ertapenem ve amikasin kullanımı sırasında psödotrombositopeni gelişimini gösteren ilk çalışma olup, psödotrombositopeniyi engellediği gösterilen amikasin kullanımı sırasında psödotrombositopeni gelişimini gösteren tek çalışma

olması açısından dikkat çekicidir. Amikasin kullanımının psödotrombositopeni üzerine etkisinin aydınlatılması için daha çok çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Psödotrombositopeni, Amikasin, Enfeksiyon Hastalıkları, Trombositopeni

Presentation ID / Sunum No= 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6386-7045.

Aort Darlığı Ciddiyeti ile Prognostik Beslenme İndeksi Arasındaki İlişki.

Asst. Prof. Dr. Burak Sezenöz[1], Dr. Serkan Ünlü[1]

[1]Gazi Üniversitesi

Özet

Amaç: Aort darlığı ve malnütrisyon gelişmekte olan ülkelerde yaygın ve önemli sağlık sorunlarıdır. Aort kapak kalsifikasyonu, aort kapak darlığının ana nedenidir. Bu nedenle malnütrisyonun genel bir göstergesi olan prognostik beslenme indeksi (PBİ) ile aort darlığı şiddeti arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Metod: Aort darlığı tanısı alan 297 hasta retrospektif olarak çalışmaya dahil edildi. Aort darlığı olan hastalar, medyan transaortik gradyan ve aort kapak alanına göre sınıflandırıldı. Laboratuvar bulguları ve PNI hesaplamaları gruplar arasında karşılaştırıldı. Sonuçlar: Bazal karakteristik özellikler gruplar arasında benzerdi. Ciddi aort darlığı olan hastalarda PBİ anlamlı olarak daha düşük saptandı. (4.1 ± 0.5 vs. 3.9 ± 0.5. P <0.001, ANOVA). Sonuç: Ciddi aort darlığı olan hastalarda PBİ anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur ve bu bulgu PBİ'nin aort kapak kalsifikasyonunun en güçlü bağımsız öngördürücülerinden biri olabileceğini önerebilir.

Anahtar Kelimeler: Aort Darlığı, İnflamasyon, Prognostic Beslenme İndeksi.

Relationship Between Aortic Stenosis Severity and And Prognostic Nutritional Index

Abstract

Aim: Senile aortic stenosis and malnutrition are common and important health problems in developing countries. Aortic valve calcification is the main contributor of the aortic valve stenosis. Thus we sought to investigate the relationship between the prognostic nutritional index (PNI), which is a general indicator of malnutrition, and aortic stenosis severity. Methods: Retrospectively, 297 patients with a diagnosis of senile aortic stenosis were included retrospectively. Patients with aortic stenosis were classified according to the median transaortic gradient and aortic valve area. Laboratory findings and PNI calculations were compared among groups. Results: The frequency of diabetes mellitus and hypertension was similar among the groups. Mean PNI were lower in patients with severe aortic stenosis (4.1 ± 0.5 vs. 3.9 ± 0.5. P <0.001, ANOVA). Conclusion: PNI is found significantly lower for patients with severe aortic stenosis and this finding might propose that PNI can be one of the strongest independent predictors of aortic valve calcification.

Keywords: Senile Aortic Stenosis, İnflammation, Prognostic Nutritional İndex.

Presentation ID / Sunum No= 209

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3779-6957

Atipik Yerleşimli Brucella Endokarditi: Nadir Bir Olgu

Dr. Nuran Günay[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ümraniye Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye*
**Corresponding author: Nuran Günay*

Özet

59 yaşında erkek hasta enfeksiyon hastalıkları polikliniğine yüksek ateş ve halsizlik şikayeti ile başvurdu. Akut romatizmal ateş öyküsü vardı ve 6 ay önce bruselloz tanısıyla tedavi edildi. TTE'de ağır aort darlığı, orta derecede mitral darlığı ve orta derecede mitral yetersizliği saptandı. TTE ile aort kapağının aort yüzeyinde bir vejetasyon gösterildi ve ayrıca TEE uygulandı. AV'nin aort yüzeyinde 1,2x1,2 cm ve 0,4x0,4 cm boyutlarında 2 ve mitral kapağın ön yaprakçığında 0,5x0,4 cm boyutlarında vejetasyon gösterildi. Kan kültüründe Brucella melitensis saptandı. Gentamisin, doksisiklin ve rifampisin tedavisi başlanan hastaya mitral ve aort kapak cerrahisi uygulandı. Postop ilk 3 hafta gentamisin, doksisiklin ve rifampisin tedavisi verildi ve daha sonra tedavi rifampisin, doksisiklin ve trimetoprim-sülfametoksazol olarak değiştirildi. Etkin INR ancak 35 mg kumadin dozu ile elde edilebilir. Antimikrobiyal tedaviyi bıraktıktan 6 ay sonra varfarin dozu 10 mg'a düşürüldü. Brucella melitensis'e bağlı endokardit en sık olarak aort kapağını, ardından mitral kapağı tutar. 2 kalp kapağı tutulumu çok nadirdir. Ayrıca vejetasyon genellikle mitral kapağın atriyal yüzeyinde ve aort kapağının ventriküler yüzeyinde lokalizedir. Ancak bizim olgumuzda vejetasyon aort kapağının aort yüzeyinde ve mitral kapağın ventriküler yüzeyinde bulunuyordu. Ayrıca etkili INR dozuna ulaşmak, muhtemelen warfarın'ın reçete edilen antimikrobiyallerle etkileşimi nedeniyle bizim olgumuzda çok zordu. Bu nedenle, etkili terapötik dozu bulmak için ameliyattan sonra bu hastaların INR değerlerinin sık takibi gerekebilir.

Anahtar Kelimeler: Bruselloz, Endokardit, Aort Kapağı, Mitral Kapağı, Coumadin.

Atypically Localized Brucella Endocarditis: A Rare Case

Abstract

A 59 years old male patient was admitted to the Infectious disease clinics with the complaints of high fever and malaise. He had a history of acute rheumatic fever and was treated with the diagnosis of brucellosis 6 months ago. TTE revealed severe aortic stenosis, moderate mitral stenosis and moderate mitral regurgitation. A vegetation was demonstrated on the aortic surface of aortic valve with TTE and TEE was further applied. 2 vegetations with the dimentions of 1.2x1.2 cm and 0.4x0.4 cm on the aortic surface of AV and a 0.5x0.4 cm vegetation on the anterior leaflet of mitral valve was demonstrated.

Blood culture revealed Brucella melitensis. Gentamicin, doxycycline and rifampicin therapy was started and the patient underwent mitral and aortic valve surgery. During the postop first 3 weeks gentamicin, doxycyclin and rifampicin therapy was given and later therapy was changed to rifampicin, doxycyclin and trimethoprim-sulfamethoxazole. Efective INR could only be achieved with the dose of coumadin 35 mg . After quitting the antimicrobial therapy 6 months later warfarin was reduced to the dose of 10 mg. Endocarditis due to Brucella melitensis involves most frequently the aortic valve followed by the mitral valve. The involvement of 2 heart valves is very rare. Moreover vegetation is generally localized on the atrial surface of the mitral valve and ventricular surface of the aortic valve. However in our case the vegetation was located on the aortic surface of the aortic valve and ventricular surface of the mitral valve. Moreover achieaving the effective INR dose was very challenging in our case possibly due to the intereaction of warfarın with the prescribed antimicrobiotics. Thus frequent followup of the INR values of these patients after the surgery to find the effective therapeutic dose may be necessary.

Keywords: Brucellosis, Endocarditis, Aortic Valve, Mitral Valve, Coumadin.

Presentation ID / Sunum No= 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0675-3893 / 0000-0001-8619-7593

Başvuru Bt Ciddiyet Skoru ile Hastaneye Başvuru Sürecindeki Akut Böbrek Hasarı Öngörülebilir mi?

Dr. Emin Demirel[1], Asst. Prof. Dr. Furkan Kaya[2]

[1]Emirdağ Devlet Hastanesi
[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş Akut böbrek hasarı (AKI), SARS CoV 2 enfeksiyonunun en ciddi komplikasyonlarından biridir. COVID-19 ile hastaneye yatırılan ve prognozu daha kötü seyreden hastalarda yaygındır. Çalışmamızın amacı COVID-19 akciğer tutulumunu BT'de değerlendirmek üzere kendi geliştirdiğimiz Early Decision Skorlama Sistemi (ED-SS) skoru ile hastaneye yatış sürecinde gerçekleşen akut böbrek hasarı arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Materyal Metod Çalışmamız retrospektif olarak planlandı. Kanser Görüntü Arşiv Sistemindeki New York Stony Brook Üniversitesi'ne ait "COVID-19-NY-SBU" açık kaynak data seti kullanıldı. Hastalardan BT'si bulunan hastaların görüntüleri ve klinik bilgileri incelendi. Sonrasında görüntü kalitesi değerlendirmeye uygun ED-SS sistemi uygulanmış toplamda 425 hasta çalışmaya dahil edildi. ED-SS, sagittal görüntülerde her iki akciğerde major fissürü sınır alıp, her iki akciğerin 4 ayrı parçaya bölündüğü bir sistemdir. Sonrasında 4 ayrı parçanın kendi içerisinde %25'lik skalalarla değerlendirilir, diğer semikantitatif skorlama sistemlerine göre daha kolay öğrenilen ve uygulanabilen bir skorlama sistemidir. Bulgular Çalışmaya dahil edilen 425 hastanın 263'ü (%61.9) erkekti. Hastaların 43'ünde (%10.1) Hastaneye başvuru sürecinde akut böbrek hasarı gelişmişti. Akut böbrek hasarı gelişen hastalarda ED-SS skoru gelişmeyen hastalara göre yüksek izlenmişti (6.83± 2.96 vs. 4.07 ± 2.12; $p < 0.001$). Bu sonuca grubumuzun heterojenitesininde katkısı olabileceği düşünüldü. Mortalitede ana belirleyici faktörlerden en başta geleni olan hasta yaşlarına göre sınıflandırıldığında 74-90 yaş grubunda (10,42,± 2.46 vs. 6.15 ± 3.12; $p < 0.001$) 59-74 yaş grubunda (8,35,± 2.87 vs. 5.95 ± 2.12; $p < 0.001$) ve 18-74 yaş grubunda (6,45,± 3.43 vs. 4.36 ± 2.12; $p = 0.002$) Olarak bulunduğu tüm yaş gruplarında akut böbrek hasarlı hastalarda ED-SS skoru yüksek bulundu. Sonuç COVID-19 hastalarını takipte gelişebilecek akut böbrek hasarını öngörmede ED-SS, umut veren bir araç olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Akut Böbrek Hasarı, COVID-19, Sars Cov 2, Ed-Ss

Presentation ID / Sunum No= 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4558-1350

Bitlis İli Tatvan İlçesinde Yaşayan Bireylerin Koronavirüs Aşısı Hakkındaki Bilgi ve Görüşlerinin Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Fatma Söylemez[1]

[1]*Bitlis Eren Üniversitesi*
**Corresponding author: Fatma SÖYLEMEZ*

Özet

Giriş ve Amaç: Aşı, COVID-19 pandemisi ile mücadelede oldukça önemli bir yer tutmaktadır. Bu çalışmanın amacı bireylerin Koronavirüs aşısı hakkındaki bilgi ve görüşlerinin belirlenmesidir. Materyal ve Metot: Tanımlayıcı tipte olan bu çalışmanın evrenini 12-15 Ocak 2021'de Bitlis İli Tatvan ilçesinde yaşayan 18 yaş ve üstü bireyler oluşturmaktadır. Minimum örneklem büyüklüğü, %95 güven aralığında %5 desen etkisi ve ülkemizde %5 olan aşı reddi görülme sıklığı göz önüne alınarak 73 kişi olarak hesaplanmış ve aşı yaptırmamış olan 216 bireye çevirim içi olarak ulaşılmıştır. Çalışma için Bitlis Eren Üniversitesi Etik Kurulundan etik kurul izni alınmıştır. Anket formu; sosyo demografik sorularla birlikte, katılımcıların aşı ile ilgili bilgi ve görüşlerine yönelik olmak üzere toplam 27 sorudan oluşmaktadır. Çalışmada tanımlayıcı dağılımlar için sayı ve yüzde kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılanların yaş ortalaması 31.31±1.07 (min:18, max:62)'dir. Katılımcıların %49.1'i kadın, %50.9'u erkek olup %17,6'sı COVID-19 enfeksiyonu geçirmiştir. Katılımcıların %22.2'si aşılamanın hastalıklardan koruduğuna katılmadığını, %34.3'ü aşılanmamış kişi sayısı yükseldikçe toplum bağışıklığının düştüğüne katılmadığını belirtmiştir. Katılımcıların %31.9'u COVID-19 aşısını yaptırmakta kararlı, %1.9'u dini sebeplerden dolayı kararsız, %66.2'si çip yerleştirilmesi, genetik değişimler gibi üretilen hikayeler nedeniyle kararsız olduğunu belirtmiştir. Çalışmaya katılanların %54.2'si aşı hakkında bilgiyi internetten ya da sosyal medyadan, %20.8'i televizyondan, %12'si yazılı kaynaklardan, %11.6'sı sağlık çalışanlarından almaktadır. Katılımcıların %81.5'i yeterli aşı bilgisine sahip olmadığını, %1.4'ü çocuğunun bebeklik dönemi aşılarını yaptırmadığını ifade etmiştir. Katılımcıların %30.6'sı Biontech- Pfizer aşısını, %2.3'ü Oxford-Astra Zeneca aşısını, %0.9'u Sputnik V aşısını, %10.6'sı Sinovac aşısını güvenli bulduğunu, %55.6'sı ise hiçbir aşıyı güvenli bulmadığını belirtmiştir. Sonuç: Katılımcılarda aşı kararsızlığı oldukça yüksektir. Pandemi ile mücadelede etkin bir rolü olan aşı ile ilgili bilgi eksikliklerinin zorunlu kamu spotları, e-sağlık programları, sms, medya ve sağlık çalışanları yoluyla giderilmesi ve gerek birinci basamak gerekse ikinci basamak sağlık hizmeti çalışanlarının teşvikine ek olarak sahada bilgilendirme ve uygulama yapılması farkındalığı arttıracaktır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Aşı, Aşı Kararsızlığı

Presentation ID / Sunum No= 210

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1729-6958

Böbreğin Vasküler Olmayan Konjenital Anatomik Varyasyonları: Multidedektör BT Çalışması

Assoc. Prof. Dr. Elif Gündoğdu[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Böbreğin Vasküler Olmayan Konjenital Anatomik Varyasyonları: Multidedektör BT Çalışması Gündoğdu Elif 1 1Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Eskişehir, Türkiye Amaç: Böbreklerin sayı, şekil, yerleşim ve füzyon varyasyonları gibi farklı doğumsal anomalileri vardır. Radyolojik görüntüleme teknikleri, parsiyel nefrektomi ve/veya transplantasyon cerrahisinde önemli olan renal anatominin ve anatomik varyasyonların ayrıntılı değerlendirilmesine olanak sağlar. Bu çalışmada böbreklerin konjenital anatomik varyasyonlarının görülme sıklığını ve görüntüleme özelliklerini değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Radyoloji bölümümüze çeşitli nedenlerle başvuran hastaların abdomen BT görüntüleri renal anatomik varyasyonlar açısından retrospektif olarak değerlendirildi. Böbrek travması ve renal cerrahi öyküsü olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. BT incelemeleri 64 (Toshiba, Aquilion 64, Japonya) veya 128 (GE, Revolution EVO, ABD) kesitli MDBT ile yapılmıştı. 1700 hastanın BT incelemeleri değerlendirildi. Bulgular: 864 (%50,8) kadın ve 836 (%49,2) erkek hastanın BT incelemesi çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaşı 19 ile 89 (ortalama 56,7 yıl) arasındaydı. 12 (%7.05) hastada at nalı böbrek anomalisi tespit edildi. Sekiz (%0.66) hastada ektopik böbrek mevcuttu ve 7'si pelvik bölgede yerleşimliydi. 2 (%0.11) hastada renal agenezi saptandı. 2 hastada (%0.11) çapraz füzyone ektopi, 1 (%0.05) hastada pankek böbrek ve 1 (%0.05) hastada süpernumerik böbrek mevcuttu. Bir hastada çift varyasyon vardı, bir böbrek agenetik, diğeri ise ektopikti. Hastaların 7'sinde (%0.41) malrotasyon ve 3'ünde (%0.17) hipertrofik Bertin kolonu saptandı. Sonuç: Böbreğin konjenital anomalileri, %3.3-11.1 oranında görülür ve tüm konjenital anomalilerin yaklaşık %50'sini oluşturur. Hipertrofik Bertin kolonunun böbrek tümörü sanılmasında olduğu gibi yanlış teşhise neden olabileceğinden, böbrek anomalilerinin görüntüleme özelliklerini anlamak, yanlış tanı ve cerrahi komplikasyonları önlemek açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Anatomik Varyasyonlar; Böbrek; Bilgisayarlı Tomografi

Non-Vascular Congenital Anatomic Variations of Kidneys: Multidetector CT Study

Abstract

Objective: The kidneys have different congenital anomalies such as number, shape, location and fusion variations. The modern radiological imaging techniques allow a detailed depiction of the renal anatomy and the anatomic variants which are important in surgery for partial neprectomy and/or transplantation. In this study, we aimed to evaluate the incidence and imaging features of congenital

anatomic variations of kidneys. Methods: Abdominal CT scans of patients who admitted to our radiology deparment for various reasons were evaluated retrospectively. Patients with a history of renal trauma and surgery were excluded from the study. CT examinations were performed with 64 (Toshiba, Aquilion 64, Japan) or 128 (GE, Revolution EVO, USA) slice MDCT. CT scans of 1700 patients were evaluated. Results: 864 (50.8%) female and 836 (49.2%) male patient's CT examination were included in the study. Patient's age range from 19 to 89 years (mean 56.7 years). Horseshoe kidney was detected in 12 (7.05%) patients. Eight patients (0.66 %) had ectopic kidney and 7 of them were located in the pelvic region. Renal agenesis was detected in (0.11%) 2 patients. There were cross fused ectopia in (0. 11%) 2 patients, pancake kidney in (0.05%) 1 patient and supernumerary kidney in 1 (0.05%) patient. There was a double variation in one patient, one kidney was agenetic and the other was ectopic. Abnormal renal rotation was detected of 7 (0.41%) and hypertrophied column of Bertin of 3 (0.17%) in patients. Conclusion: Congenital anomalies of the kidney occur in 3.3–11.1 % of populations and they account for about 50 % of all congenital abnormalities. Congenital anomalies of kidney can be misdiagnosed for example hypertrophied column of Bertin as renal tumors. Understanding the imaging characteristics of kidney anomalies is important to prevent misdiagnosis and surgical complications.

Keywords: Congenital Anatomic Variation; Kidney; Computed Tomography

Presentation ID / Sunum No= 419

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8373-1196

Bruksizm İçin Hasta Bilgi Kaynağı Olarak Youtube

Dr. Emel Atar[1], Dr. Çiğdem Arifoğlu Karaman[2]

[1]Medicana Çamlıca Hastanesi
[2]Metin Sabancı Baltalimanı Kemik Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Bruksizm uyurken veya uyanıkken yapılan diş sıkma veya gıcırdatma ile karakterize tekrarlayan çene-kas aktivitesi olarak tanımlamıştır. Bu çalışmanın amacı, hastalar için "sağlık bilgisi kaynağı" olarak bruksizm ile ilgili YouTube videolarının kalitesini değerlendirmektir. Yöntem: Çalışamaya "bruksizm" arama terimi kullanılarak elde edilen 133 YouTube videosu dahil edildi. Videoların kalitesi ve güvenilirliğini değerlendirmek için değiştirilmiş DISCERN aracı, Journal of the American Medical Association (JAMA) kriterleri ve Global Kalite Ölçeği kullanıldı. Video popülerliğini Video Güç İndeksini kullanılarak değerlendirildi. Bulgular: Global Kalite Ölçeğine göre videoların %39.1' i (n=52) yüksek kalitede, % 34.6' sı (n=46), %26.3' ü (n=35) düşük kalitede bulundu. GQS kalitesine göre video özellikleri incelendiğinde; video süresi, değiştirilmiş DISCERN (DS) aracı, JAMA kriterleri ve beğenme oranları açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p<0,05$). Yüksek kalitede olan videolar daha yüksek bir medyan DS' ye sahipti. Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları değerlendirilen videoların çoğunun orta kalitede olduğunu gösterdi. Ayrıca, yüksek kaliteli videoların daha fazla beğenme oranı, daha uzun video sürelerine ve daha iyi güvenilirlik ve doğruluk puanlarına sahip olduğu bulunmuştur. Bruksizm hastalarının farkındalığını artırmak için daha yüksek kalitede ve doğrulukta YouTube videolarına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Bruksizm; Video; Youtube; Internet

Presentation ID / Sunum No= 402

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0569-4374

Cinsel Saldırıda Bulunduğu İddiasıyla Değerlendirilen Çocuk ve Ergenlerin Sosyodemografik Özellikleri

Asst. Prof. Dr. Uğur Koçak[1], Asst. Prof. Dr. Mustafa Korkmaz[1], Ra. Ömer Faruk Cangüven[1]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp AD, Hatay
**Corresponding author: Uğur Koçak*

Özet

Amaç: Cinsel saldırıda bulunduğu iddia edilen çocuk ve ergenlerin sosyodemografik özellikleri, psikiyatrik tanıları ile cinsel istismar fiilinin hukuki anlam ve sonuçlarının algılama ve bu fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğinin yeterince gelişmiş (farik mümeyyiz, FM) olup olmaması arasındaki ilişki araştırılmıştır. Yöntem: Çalışma retrospektif kesitsel vaka taraması olup Ocak 2018 – Haziran 2021 tarihleri arasında adli makamlarca cinsel saldırıda bulunduğu iddiasıyla Hatay Adli Tıp Şube Müdürlüğüne gönderilerek işlediği iddia edilen "cinsel istismar fiili" yönünden rapor düzenlenen suça sürüklenen çocuk ve ergenlerin (SSÇ); yaş, cinsiyet dağılımı, kardeş sayısı, eğitim gibi sosyodemografik özellikleri, psikiyatrik tanıları ile farik mümeyyiz olup olmadığına ait veriler araştırmacı tarafından hazırlanan veri formuna kaydedilerek bu parametreler arasındaki ilişki araştırılmıştır. Bulgular: Rapor düzenlenen 6886 olgu içerisinde SSÇ sayısı 1282 (%18.6) olup bunlar arasında cinsel istismarda bulunduğu iddia edilen 101 olgunun (%7.9) tamamını erkek çocuklar oluşturmaktadır. 79'unu (%78.2) TC vatandaşı, 22'sini (%21.8) yabancı uyruklu, %34.7'sini (n=35) 14-15 yaş grubundaki olgular oluşturmakta olup suç tarihinde yaş ortalaması 13.99, rapor tarihinde 15.01 bulunmuştur. Olguların son öğrenim durumu %46.5'inde ortaokul, %46.'sı lise, ailedeki ortalama çocuk sayısı 4.17 olup SSÇ'ler en fazla %30.7 ile ailedeki ikinci çocuktur. Şüpheli ile mağdurların %5'inin yabancı, %23.8'i akraba, %71.3'ü ise arkadaş oldukları belirlenmiştir. Olguların 5'inde (%5) ruhsal, 5'inde (%5) zihinsel, 1'inde ise (%1) fiziksel bir hastalık tanısı mevcut olup, 5'inin (%5) sürekli ilaç bir kullandığı görüldü. 41 olguda eylemi gerçekleştiren birden fazla fail olduğu, 64 olgunun cinsel istismar eylemini birden fazla kez gerçekleştirdiği, olguların 25'inde (%24.8) FM olmadığı yönünde rapor düzenlendiği görüldü. İkili regresyon analizlerinde FM olduğu kararı ile cinsel istismar eyleminin birden fazla olması, hastalık olmaması, olay yerinin mağdurun evi veya okul olması arasında anlamlı ilişki bulundu ($p<0.05$). Sonuç: Çocuk suçluluğu ülkemizde her geçen gün artmakta olan çok boyutlu bir sorundur. Bu nedenle çocukları suç işlemeye iten risk faktörlerinin belirlenmesi ve bu hususta gerekli önlemlerin alınması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Suçluluğu, Çocuk ve Ergen, Cinsel İstismar, Farik Mümeyyizlik

Sociodemographic Characteristics of Children and Adolescents Evaluated for Alleged Sexual Assault

Abstract

Objective: This study investigated relationship between the sociodemographic characteristics, psychiatric diagnoses, and power of discernment (POD) among children and adolescents who are alleged to have committed sexual assault. Method: This is a retrospective cross-sectional study of delinquent children and adolescents (DCA). Sociodemographic characteristics, psychiatric diagnoses, and medical decision regarding POD were recorded, and the relationship between these parameters was investigated. Results: Among 6886 cases, number of DCA was 1282 (18.6%), among which 101 cases (7.9%) who were alleged to have committed sexual abuse were all boys. 79 (78.2%) were Turkish citizens, 22 (21.8%) were foreign nationals, 34.7% (n=35) were in 14-15 age group. The mean age at time of crime was 13.99 and 15.01 at report date. The education level of cases was secondary school in 46.5%, high school in 46%, and average number of children in the family was 4.17, and DCA were the second child in the family with a maximum of 30.7%. 5 of the cases (5%) had a mental illness, 5 (5%) had a mental illness, 1 (1%) had a physical illness, and 5 (5%) had a continuous medication use. It was observed that 41 cases had more than one perpetrator, 64 cases committed the act of sexual abuse more than once, and 25 (24.8%) of cases were reported to have no POD. In the binary regression analyzes, a significant correlation was found between the decision to have POD and the occurrence of more than one act of sexual abuse, the absence of disease, and the scene being the victim's home or school ($p<0.05$). Conclusion: Juvenile delinquency is a multidimensional problem that is increasing day by day in our country. For this reason, it is important to determine the risk factors that push children to commit crimes and to take the necessary precautions in this regard.

Keywords: Child Delinquency, Child and Adolescent, Sexual Abuse, Power of Discernment

Presentation ID / Sunum No= 243

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2586-5954

Çocuk Yoğun Bakım Ünitesine Kabul Edilen Respiratuvar Distres Sendromu (RDS) Bebeklerde Yüksek Akışlı Nazal Kanül ile Nazal Sürekli Pozitif Hava Yolu Basıncının Karşılaştırılması

Dr. Oktay Perk[1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: Respiratuvar distres sendromu (RDS) ile ilişkili hastalığı olan hastanede yatan çocukların yaklaşık % 10-20'si akut solunum yetmezliği nedeniyle entübasyon ve mekanik ventilasyon ile Çocuk yoğun bakım ünitesine (ÇYBU) yatmasına neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı, ÇYBÜ kabul edilen RDS bebeklerde nazal sürekli pozitif hava yolu basıncının (nCPAP) yüksek akışlı nemlendirilmiş nazal kanül (HFNC) ile kullanımını entübasyon ve mekanik ventilasyonu önlemedeki etkinliği karşılaştırmaktı. Metod: 1 Ocak 2020- 1 Ocak 2021 arasında Ankara Şehir Hastanesi ÇYBÜ'ye kabul edilen tüm bebeklerin tıbbi kayıtlarını geriye dönük olarak inceledik. ÇYBB'ye kabul edilen ve noninvaziv solunum desteği gerektiren bebekler dahil edildi. Bu bebeklere rastgele ilk noninvaziv solunum desteği nCPAP ve HFNC kullanıldı. PCO2 ve pH'ın günlük ölçümü, ilk 5 gün boyunca her gün solunum hızı (RR), kalp hızı (HR) FiO2 ve SpO2 bakıldı. ÇYBÜ de kalış süresi ve invaziv mekanik ventilatöre ihtiyacı olup olmaması karşılaştırıldı. 220 çocuk dahil etme kriterlerini karşıladı ve 110 'i HFNC grubu idi. Bulgular: İki grup arasında invaziv mekanik ventilatör ihtiyacı benzerdi. HFNC tedavisi alan 14 hasta, nCPAP grubunda olan 12 hasta invaziv mekanik ventilasyona ihtiyacı oldu. ÇYBB'de kalma süresi ve oksijenasyon gibi parametreler iki grupta benzerdi. Oksijen ayırma, iki grup için aynı zamanda meydana geldi. RR, HR, FiO2 ve CO2 gelişimi açısından iki grup arasında fark yoktu. Sonuç: ÇYBB'mizde RDS'li hastaların tedavisinde HFNC ve nCPAP arasında bir fark bulamadık.

Anahtar Kelimeler: Nazal Cpap, Yüksek Akışlı Nazal Kanül, Respiratuvar Distres Sendromu

Presentation ID / Sunum No= 342

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7943-9611

Çocukluk Çağı Migren Hastalarının Ağrı İle İlişkili Engellilik Halinin ve Atak Anındaki Kognitif Durumunun Değerlendirilmesi

Dr. İsmail Solmaz[1]

[1]*SBÜ. Ankara Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: İsmail Solmaz*

Özet

Amaç: Migren, en çok görülen nörolojik hastalık olup hayat kalitesinde bozulma, engellilik hali oluşturma gibi durumlarından dolayı çocuk yaş grubunda özellikle okul performansında azalmaya neden olabilmektedir. Son yıllarda migrenin çocuk yaş grubunda görülme sıklığı giderek artmaktadır. Bu çalışmada migren hastalarımızın atak anındaki kognitif durumlarının ve süregelen engellilik durumlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Auralı ve aurasız migren tanısında International Classification of Headache Disorders, Third Edition (ICHD-3) tanı kriterleri kullanılmıştır. Anket çalışması şeklinde düzenlenen çocuk migren hastalarımızın migren ağrısı ile ilişkili engellilik durumunun değerlendirmesi için migraine disability assessment (MIDAS) anketi, ağrı anındaki kognitif değerlendrime için subjektif bilişsel yakınmalar ölçeği (Mig-Scog) anketi kullanılmıştır. Elde edilmiş olan testlerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistik kullanılmıştır. Bulgular: Anket çalışmasına 18 yaş altında 38 hasta katılmış olup yaş ortalaması 13.94±2.5 idi. Hastaların 8 sı erkek (%21) 30 i kızdı (%79). Migreni olan hastaların 6'sı auralı olup (%15) 32'si aurasızdı (%85), kronik migreni olan yoktu. Mig-Scog skorlamasına göre; toplam puanlama 6.8±3.4 (range 0-15 median 7) olup alt puanlama değerlendirmesinde yürütücü fonksiyon puanlaması 4.8±2.3 (range 0-10, median 5) ve dil alanı puanlaması 2±1.7 (range 0-8 median 2) olarak hesaplanmıştır. Hastalarımızın son 3 ayda 24 saati geçen baş ağrısı gün sayısı 8.8± 5.7 gün olup ağrı skorlaması 7.5 ±1.9 idi (0 ile 10 arasında yapılan ağrı şiddet puanlaması). MIDAS puanlamasına göre ise; Derece 1 de 6 hasta (%15), Derece 2 de 12 hasta (%33), Derece 3 de 15 hasta (%42), Derece 4 de 5 hasta (% 10) bulunmakta idi. Ortalama derecelendirme skoru 2.45±0.88 olarak bulunmuştur. Tartışma: Migren tanısı olan çocuk hastaların Mig-Scog toplam skorları ve alt grup skorları genel olarak ortanca değerin altında olduğu izlenmiş olup hastaların her ne kadar erişkin serileri kadar olmasada atak anında bir miktar kognitif etkileniminin olabildiği düşünülmektedir. Çocuklarda ağrı skorlamasında genel olarak yüksek puanlar elde edilsede MIDAS skorlamasında hastaların çoğunluğunda engellilik düzeyi hafif-orta düzey arasında kalmıştır.

Anahtar Kelimeler: Migren, Çocukluk Çağı, Engellilik, Kognitif

Presentation ID / Sunum No= 417

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5485-9337

COVID-19 Aşısı Sonrası Gelişen Komplikasyonların Radyolojik Bulguları

Dr. Levent Karakaş[1]

[1]*İstanbul Seyrantepe Etfal Eğitim Araştırma Hastanesi*
**Corresponding Author: Levent Karakaş*

Özet

Giriş ve Amaç: Pandemi sürecinin normale dönüşünü sağlayan unsurların ; maske, mesafe ve hijyen kurallarına ek olarak; olmazsa olmazlarından biri de modern dünyadaki mikrobiyolojik ajanların panzehiri olan aşıdır. Kuşkusuz aşı sonrası hastalık sıklığı ve şiddeti hızla ve etkili şekilde azalma göstermiştir. Aşılar temel olarak klasik ve mRNA aşıları olarak iki grupta toplanmaktadır. Her ilacın olduğu gibi bu iki aşı türünün de komplikasyonları mevcuttur..Çalışmamızın amacı COVID-19 hastalığına karşı bağışıklık kazandırılmak amacıyla aşı yapılan olgularda gelişen en sık komplikasyonların radyolojik bulgularını sunmaktır. Materyal-Metod: Çalışmamız aşı sonrası gelişen sık görülen ve radyolojik bulgu veren komplikasyonların görüntüleme bulgularını derleyerek sunmak şeklindedir. Bu sık görülen komplikasyonların başlıcaları; kardiyovasküler, nörolojik, hematolojik ve endokrin sistemlerde görülenlerdir. Sonuç: Böylece aşıların kullanımı ve popülasyonca kanıksanmasına ek olarak daha yeni aşı molekülleri geliştirilmesi için katkı sağlanacağı kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Mrna Aşısı, COVID,komplikasyon

Radiological Findings of Advers Events Following the COVID-19 Vaccine

Abstract

Introduction and Purpose: The elements that ensure the return of the pandemic process to normal; In addition to mask, distance and hygiene rules; One of the essentials is the vaccine, which is the antidote to microbiological agents in the modern world. Undoubtedly, the frequency and severity of the disease decreased rapidly and effectively after vaccination. Vaccines are basically divided into two groups as classical and mRNA vaccines. As with every drug, these two types of vaccines have advers events. Materials-Methods: Our study consists of compiling and presenting the imaging findings of common advers events following vaccination. The main of these common vaccination related adverse events affect on cardiovascular, neurological, hematological, and endocrine systems. Conclusion: We believe that the transparent data of our study on complications will contribute to the development of new vaccine molecules as well as supporting the use and adoption of vaccines in the community.

Keywords: Mrna Vaccine,COVID,complication

Presentation ID / Sunum No= 357

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3725-2944

COVID-19 Enfeksiyonu Geçirmiş ve İyileşmiş Hastalarda Ortostatik Hipotansiyon ve Kardiyak Fonksiyonların Değerlendirilmesi

Dr. Ümmü Taş[1]

[1]*Manisa Merkezefendi devlet hastanesi*
**Corresponding author: sedat taş*

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı hafif derecede COVID-19 enfeksiyonu geçirmiş ve iyileşmiş hastalarla kontrol grubu arasında ortostatik hipotansiyon sıklığını ve ekokardiyografik verileri karşılaştırmak. Bu yolla hafif COVID-19 enfeksiyonunun kalp üzerinde ne tür etkileri olduğu ve kardiyovasküler otonomik cevabın etkilenip etkilenmediğini anlamak ve COVID-19 enfeksiyonun uzun dönem kardiyovasküler sistem etkilerini saptamak. Gereç ve yöntemler: Çalışmamız kesitsel bir çalışmadır. 15 Mart 2021 ve 30 Mayıs 2021 tarihleri arasında kardiyoloji polikliniğine başvuran, COVID-19 enfeksiyonu geçirdiği laboratuvar verileri ile kesinleşmiş ve iyileştikten sonra şikayetleri devam eden 60 hasta alındı. Kontrol grubu olarak ta yaş ve cinsiyete göre eşleştirilmiş 80 kişi alındı. Hastaların boy, kilo ve bel çevresi ölçüldü. Uygun aralıklarla yatar ya da oturur pozisyonda ve sonrasında ayakta kan basıncı ölçümleri alındı. Ortostatik hipotansiyon, oturma veya yatar pozisyondan kan basıncı ile karşılaştırıldığında, ayaktan üç dakika içinde sistolik kan basıncında 20 mm Hg veya diyastolik kan basıncında 10 mm Hg azalma olarak tanımlandı. Her hastaya 12- derivasyonlu elektrokardiyografi çekildi ve sonrasında ekokardiyografileri yapıldı. Ortostatik hipotansiyon oranları ve ekokardiyografik veriler hesaplandı. Ardından 2 grup arasında değişkenler karşılaştırıldı. Bulgular: COVID-19 sonrası şikayetleri devam eden hastalarda kardiyoloji polikliniğine başvuru sırasında, kontrol grubuna kıyasla ortostatik hipotansiyon oranı (%16,7) ve istirahat kalp hızı sırasıyla anlamlı olarak daha yüksek bulundu (p=0,015; p<0,001). COVID-19 sonrası hastalarda, klinik iyileşmeden sonra başvuru zamanında, kontrol grubuna kıyasla sol ventrikül E/Em (p=0,903), sol atrium hacim indeksi (p=0,650) ve sağ ventrikül (RV) myokardial performans indeksi (p=0,903) daha yüksek ve RV çapı (p=0,924) kontrol grubuna göre daha geniş saptanmasına rağmen istatiksel olarak anlamlı değildi. Ekokardiyografik bulgular, yaş, beden kitle indeksi, cinsiyet ve ortostatik hipotansiyon arasında anlamlı ilişki saptanmadı. Sonuç: Çoğunlukla kendi kendini sınırlayan hafif COVID-19 hastalığından kurtulanlarda kardiyak anormallik yaygındır. Ortostatik hipotansiyon da bu anormalliklerden biri olabilir ve COVID-19 geçirmiş hastalarda kardiyovasküler otonomik disfonksiyonun bir göstergesi olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Ortostatik Hipotansiyon, COVID-19, Otonomik Disfonksiyon

Presentation ID / Sunum No= 124

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6841-3045

COVID-19 Enfeksiyonu ile Karşılaşmak Aşı Karşıtlığı Durumunu Etkiliyor Mu?

Exp. Dr. Satı Zeynep Tekin[1], Asst. Prof. Dr. Murat Tekin[2]

[1]E-Lab Laboratuarı
[2]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

COVID-19 enfeksiyonu ile karşılaşmak Aşı Karşıtlığı Durumunu Etkiliyor mu? GİRİŞ: Aşı ile pek çok hastalık tamamen ya da kısmen kontrol altına alınmıştır. Buna rağmen çeşitli sebeplerle aşılara karşı tutum geliştiren insanlar bulunmaktadır. COVID-19 pandemisi tüm dünyada etkili olan viral bir ajanın sebep olduğu hastalıktır. Geliştirilen ve uygulanan aşılar ile hastalığa karşı mücadele verilmektedir. Bu hastalıkla karşılaşmanın aşı karşıtlığına etkisi merak konusudur. AMAÇ: COVID-19 hastalığına yakalananların ya da yakını hasta olanların aşılara bakış açısını incelemeyi amaçladık. YÖNTEM: Çalışmaya gönüllü olan katılan kişilere 3 alt boyutu olan aşı karşıtlığı ölçeği uygulandı. Kişilerin kendilerinin ve yakınlarının COVID 19 hastalığı geçirme ya da geçirmeme durumu ile bu ölçeğin alt boyutları uygun istatistiksel yöntemlerle karşılaştırıldı. BULGULAR: Çalışmaya katılanların 52'si Kadın, 38'i Erkek toplam 90 kişiydi. Katılımcıların 26'sında kronik hastalık öyküsü vardı. 17 kişi COVID-19'a yakalandığını, 68 kişi ise bir yakınının COVID-19'a yakalandığını ifade etti. Cinsiyete göre ve COVID 19 geçirme durumunun aşı karşıtlığının 3 alt boyutu arasında ilişki incelendiğinde anlamlı bir fark olmadığı görüldü ($p>0.05$). Kronik hastalık durumuna göre aşı karşıtlığı ölçeğinin "aşının yararı ve koruyucu değeri" ile "aşı karşıtlığı" alt boyutlarında anlamlı farklılık yoktu ($p>.05$). Ancak kronik hastalık sahibi olmak ya da olmamak "aşı olmamak için çözümler" alt boyutunda anlamlı farklılık yarattı ($p<.05$). Kronik hastalığı olanların aşı olmamak için çözüm/bahane üretme puanı kronik hastalığı olmayanlardan düşüktür. Katılımcıların herhangi bir yakını/akrabasının COVID-19 geçirip geçirmeme durumlarına göre aşı karşıtlığı ölçeğinin "aşının yararı ve koruyucu değer" alt boyutunda anlamlı farklılık elde edilmedi ($p>.05$). Ancak "aşı karşıtlığı" ve "aşı olmamak için çözümler" alt boyutlarında anlamlı farklılık elde edildi ($p<.05$). Yapılan nonparametrik Dunn çoklu karşılaştırma testi sonuçlarına göre; Yakını ağır şekilde COVID-19 geçirenlerin aşı karşıtlığı, yakını COVID-19 geçirmemiş ya da hafif geçirmişlerden düşüktür. Yakını ağır şekilde COVID-19 geçirenlerin aşı olmamak için çözümler/bahaneler bulma düzeyi, yakını COVID-19 geçirmemiş ya da hafif geçirmişlerden düşüktür. SONUÇ: Bir yakınının COVID-19'u ağır geçirmesi aşı karşıtlığını ve aşı olmamak için çözüm/bahane bulma düzeyini azaltıyor. Kişilerin aşıya karşı düşüncelerini değiştiriyor. COVID-19 geçirenlerin ve yakınlarının hastalık sürecindeki hikayelerini toplumda paylaşmak aşı karşıtlığında etkili olabilir mi sorusunu akla getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Aşı Karşıtlığı, Aşının Yararı ve Koruyucu Değeri, Aşı Olmamak İçin Çözümler

Presentation ID / Sunum No= 157

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9325-1292

Covid-19 Enfeksiyonu Sonrası Ortaya Çıkan Çok Nadir Bir Olgu: Bilateral Periferik Fasiyal Sinir Paralizisi

Assoc. Prof. Dr. Muzaffer Güneş[1]

[1]*Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

COVID-19 enfeksiyonunun gün geçtikçe çok çeşitli nörolojik belirti ve bulgulara neden olduğu bildirilmiştir. Bildiğimiz kadarıyla, şimdiye kadar COVİD-19 enfeksiyonu ile ilişkili sadece 4-5 izole bilateral periferik fasiyal sinir paralizisi olgusu bildirilmiştir. Burada, COVİD-19 PCR testinin pozitif çıkmasından 3 hafta sonra ortaya çıkan ve çok nadir görülen bilateral periferik fasiyal sinir paralizili 61 yaşında bir erkek olgu sunulmaktadır. Olgunun muayenesinde, bilateral periferik fasiyal sinir paralizi bulguları dışında diğer nörolojik muayeneleri normaldi. Olgunun sistemik muayenesi ve tetkik sonuçlarında bilateral fasiyal sinir paralizisi oluşturabilecek başka bir hastalık bulgusuna rastlanmadı. Oral metilprednizolon tedavisine 1 mg/kg dozunda başlandı ve tedavi 2 hafta sonra kesildi. Hasta 1 ay sonra kontrole çağrıldığında hastanın semptomlarının tamamen düzeldiği görüldü. Bu bulgulara dayanarak, bu olgudaki bilateral periferik fasiyal sinir paralizisinin COVİD-19 tarafından tetiklenmiş olabileceği düşünüldü. Çok nadir de olsa, bilateral periferik fasiyal sinir paralizi olgularının etyolojisinde COVİD-19 enfeksiyonunun olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bilateral Fasiyal Sinir Paralizisi, Covid-19 Enfeksiyonu, Periferik

A Very Rare Case Occurring After COVID-19 Infection: Bilateral Peripheral Facial Nerve Paralysis

Abstract

It has been reported that the COVID-19 infection causes a wide variety of neurological signs and symptoms day by day. To our knowledge, only 4-5 isolated cases of bilateral peripheral facial nerve palsy associated with COVID-19 infection have been reported so far. Here, a 61-year-old male case with bilateral peripheral facial nerve palsy, which is very rare and occurred 3 weeks after the COVID-19 PCR test was positive, is presented. In the patient's examination, other neurological examinations were normal, except for the findings of bilateral peripheral facial nerve paralysis. In the systemic examination and in the test results of the case, no finding of another disease that could cause bilateral facial nerve paralysis was found. Oral methylprednisolone treatment at a dose of 1 mg/kg was started and stopped in 2 weeks. When the patient was called for control after 1 month, it was observed that the symptoms of the patient completely resolved. Based on these findings, it was thought that the bilateral peripheral facial nerve paralysis in this case might have been triggered by COVID-19. Although it is very rare, it

should be kept in mind that COVID-19 infection may be in the etiology of cases with bilateral peripheral facial nerve palsy.

Keywords: Bilateral Facial Nerve Paralysis, COVID-19 Infection, Peripheral

Presentation ID / Sunum No= 351

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

COVID-19 Geçiren ve Göğüs Ağrısı Olan, Miyokard Perfüzyon Sintigrafisi Normal Raporlanan Hastaların Bulguları

Exp. Dr. Aylin Çomak[1]

[1]Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Aylin Çomak*

Özet

Giriş: COVID-19 geçiren hastalarda göğüs ağrısı veya göğüste sıkışma hissi yaygındır. Genellikle iyi lokalize edilemeyen bu semptom, pnömoni geçiren hastalarda uzamış nefes darlığı ile birlikte bulunabilir. Dispne, göğüs ağrısı, taşikardi semptom birlikteliği ile hastalar kardiyoloji kliniğine başvurduğunda, miyokart iskemisini dışlamak amacıyla nükleer tıp kliniklerine myokard perfüzyon sintigrafisi (MPS) çekilmek üzere refere edilmektedir. Yaklaşık 2 yıldır süren pandemi döneminde, kovid geçiren vakaların artması ile persistan göğüs ağrısı şikayetiyle kliniğimize MPS çekilmek üzere hasta refere edilme oranı artmıştır. MPS, miyokardı besleyen kan akımı dağılımının intravenöz olarak uygulanan Tc-99m ile işaretli bir radyofarmasötik aracılığı ile görüntülenmesi temeline dayanan bir tetkikdir. Miyokardiyal perfüzyon görüntülemesi, iskemi veya skar ile ilişkili olan göreceli veya mutlak azalmış miyokardiyal kan akımına sahip alanları belirlemede kullanılır. Egzersiz testi sırasında, artan periferik O2 ihtiyacını karşılamak için kalp hızı ve kontraktilitesi artar. Bu sırada kan basıncında artış meydana gelerek sempatik aktivite artışı olur. Hemodinamik olarak önemli düzeydeki stenoz varlığında koroner akım rezervi etkilenir ve stres sırasında artan miyokardiyal oksijen ihtiyacı karşılanamaz. Obstrüktif veya anormal koroner vazoreaktiviteye bağlı ciddi koroner arter darlığı olan hastalarda perfüzyonun azalmasına bağlı olarak radyofarmasötik konsantrasyonu düşer. Miyokardın stres ve istirahat perfüzyon durumuna göre iskemi ve skar yorumu yapılabilir. Stres sonrası görülen ve istirahatta düzelen perfüzyon anomalileri iskemiyi gösterirken, hem stres ve hem restte kararlı perfüzyon defektleri skar ya da hiberne miyokarda bağlı olabilir. Materyal ve Metod: Yapılan pilot çalışmamızda kovid geçiren, eşlik eden koroner arter hastalığı ve diyabet öyküsü olmayan 20 hastaya çekilen MPS görüntüleri retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Pilot çalışmaya dahil olan 20 hastanın da kovid enfeksiyonu sonrası en az iki ay geçmiş ve başvuru nedeni enfeksiyondan sonra gelişen, yaklaşık 5-10 dakika süren göğüste sıkışma hissiydi. Bu hastaların %50'si (10) erkek, %50'si (10) kadın, ortalama yaş 57,6 idi. MPS görüntüleri vizüel ve fonksiyonları kantitatif olarak değerlendirilmiştir. 20 hastada myokard perfüzyonları normal sınırlarda ancak radyoaktivitenin tutulumu heterojen olarak izlenmiş, MPS gated çalışmalarında belirgin duvar hareket bozukluğu izlenmemiştir. Ortalama ejeksiyon fraksiyonu% 63,1 hesaplanmıştır (normal değeri:50-70). PFR değerleri ortalama 2,48 olarak bulunmuştur. Tartışma: COVID-19' un koroner vaskularizasyon üzerindeki etkileri hakkında çok az şey bilinmektedir. Viral hastalıklarla ilişkili çeşitli yollar COVID-19 hastalarında koroner arterlerde plakların kararlı durumunun bozulmasına katkıda bulunabilir. Bu enfeksiyon sonrasında olası inflamasyona bağlı mikrovasküler disfonksiyon gelişebilir. Artmış sempatik uyarı, enflamasyona ikincil meydana gelen sitokin fırtınası ve artmış pıhtılaşma eğilimi virüsün kardiyovasküler sistemi dolaylı yollardan da etkilemesine fırsat sunmaktadır. Tüm bu etkiler sonucunda COVID-19 enfeksiyonu,

miyokardiyal hasar ve miyokardit, kalp yetersizliği, venöz tromboemboli ve aritmi riskini artırmaktadır.Koroner arter lümeninde darlık %90'a ulaşıncaya kadar istirahat debisi azalmamaktadır. Koroner lümen darlığı %50'yi aştığında koroner rezerv azalmakta ve koroner arterlerinde ciddi darlık olan hastalarda bile istirahatte miyokard kan akımı genellikle homojen dağılım göstermektedir. Aynı darlık derecesinde fizik egzersiz sırasında koroner rezervde azalma meydana gelir. Miyokard kan akımının uygun olarak artamaması stres sırasında miyokard kanlanmasında non-homojen dağılıma sebep olabilmektedir. Sonuç olarak enflamasyona sekonder non-homojen kan dağılımı miyokard kan akımını da etkileyebileceğinden, COVID-19 geçirmiş hasta grubunun miyokard hasarı açısından takibini önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: COVID19, MPS, Kalp

Presentation ID / Sunum No= 11

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0755-2695

COVID-19 Pandemisi Döneminde Acil Servis Çalışanlarının Psikolojik Durumları

Asst. Prof. Dr. Sema Avcı[1], Dr. İbrahim Yağcı[2]

[1]Uşak Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp Anabilimdalı
[2]Kars Harakani Devlet Hastanesi Psikiyatri kliniği
**Corresponding author: İbrahim Yağcı*

Özet

Amaç: COVID-19, koronavirüs ailesinden bir RNA virüsü olup ilk kez Aralık 2019'da tespit edilmiştir. COVID-19, 30 Ocak 2020'de Dünya Sağlık Örgütü tarafından pandemi olarak ilan edilmiştir. Bu çalışmada, acil servis çalışanlarında pandemi döneminde görülen psikolojik değişiklikleri tespit etmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya 120 acil servis çalışanı (olgu grubu) ve 70 hastane dışından gönüllü (kontrol grubu) dâhil edildi. Katılımcılara Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ), Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ), Beck Umutsuzluk Ölçeği (BUÖ) ve Travma Sonrası Stres Belirtileri Alt Ölçeği uygulandı. Ayrıca olgu grubuna TEMPS-A Mizaç ölçeği de uygulandı. Bulgular: Sosyodemografik verilere göre hasta grubu ile kontrol grubu arasında eğitim düzeyleri dışında yaş, cinsiyet, çalışma durumu ve medeni hal arasında anlamlı fark bulunmadı. Gruplar karşılaştırıldığında BDÖ (p=0,000), BAÖ (p=0,005), BUÖ (p=0,021) ve TSSÖ (p=0,000) açısından istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir. Olgu grubunun mizaç profiline göre, 8 kişi depresif mizaca, 4 kişi siklotimik mizaca, 2 kişi anksiyöz mizaca sahipti ve hipertimik mizacı olan kişi yoktu. Sonuç: Acil servis çalışanlarının COVID-19 döneminde psikolojik olarak etkilendiğini tespit ettik. Sağlık çalışanlarına yönelik zorunlu ve düzenli ruhsal takip programları planlamanın olumsuz etkilenmeyi azaltacağını ve iş performanslarını artıracağını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Nksiyete; COVID-19; Depresyon; Pandemi; Umutsuzluk

Psychological Status of Emergency Department Personnel During the COVID-19 Pandemic Period

Abstract

Objective: COVID-19 is a RNA virus from the coronavirus family and was first detected in December 2019. COVID-19 was declared as a pandemic by the World Health Organization on 30 January 2020. In this study, we aimed to detect psychological changes in emergency department (ED) personnel during the pandemic period. Material and Methods: The study included 120 ED personnels (case group) and 70 volunteers from outside the hospital (control group). The Beck Depression Inventory (BDI), Beck Anxiety Inventory (BAI), Beck Hopelessness Scale (BHI) and Post-traumatic Stress Symptoms Subscale (PSSS) were applied to the participants. In addition, the TEMPS-A

temperament scale was applied to the case group. Results: According to socio-demographic data, there was no significant difference between the case group and the control group, except for education levels, between age, gender, employment and marital status. When the groups were compared, it was determined that there was a statistically significant difference in terms of BDI (p=0.000), BAI (p=0.005), BHI (p=0.021) and PSSS (p=0.000). According to the temperament profile of the case group, 8 people had depressive temperament, 4 people had cyclothymic temperament, 2 people had anxious temperament and there was no individual with hypertimic temperament. Conclusion: We found that ED personnels were affected psychologically in the period of COVID-19. We think that planning mandatory and regular mental follow-up programs for healthcare workers will reduce the negative impact on individuals and increase their job performance

Keywords: Anxiety; COVID-19; Depression; Pandemic; Hopelessness

Presentation ID / Sunum No= 113

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1185-1535

COVID-19 Pnömonisi Nedeniyle Yatan Hastaların 24 Haftalık Antikor Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Dr. Dursun Erol Afşin[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Erzurum Bölge Eğitim Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Dursun Erol Afşin*

Özet

Giriş: İki yılı aşkın süredir dünya gündeminde önemli yer tutan COVID-19 hem akut dönemde hem de kronik dönem olarak adlandırılan bölümde başta solunumsal semptomlarla olmak üzere birçok belirti ve bulguyla seyredebilmektedir. Çalışmamızda kronik COVID-19 semptomlarıyla takip edilen hastaların 24 haftalık antikor düzeylerini tespit etmeyi amaçladık. Çalışmamıza 3 ay önce nazofaringeal sürüntüsünden real-time PCR yöntemiyle COVID-19 tanısı konulmuş ve kronik COVID-19 semptomları devam eden Nisan 2021 ve Haziran 2021 tarihleri arasında Post-COVID-19 polikliniğimize başvuran 100 hasta dahil edildi. Hastalar orta (Grup 1) ve ağır (Grup 2) COVID-19 olmak üzere ikiye ayrıldılar. Hem Ig M hem de Ig G düzeylerinin 6. ayda 3. aya nazaran istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düştüğü gözlenmiştir. Grup 1 ve 2 hastaların antikor düzeylerinin karşılaştırılmasında ise 3. ayda Ig M düzeyinin Grup 1 hastalarda 4.8 ± 1.9 U/ml, Grup 2 hastalarda ise 5.2 ± 2.7 U/ml, Ig G düzeyinin Grup 1 hastalarda 6.9 ± 2.2 U/ml, Grup 2 hastalarda ise 6.8 ± 2.8 U/ml olduğu gözlendi. Gruplar arasında hem Ig M hem de Ig G düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmedi (p=0.4, 0.8). Grupların 6 ayda bakılan antikor düzeylerinde ise Grup 1 hastaların Ig M düzeyinin 1.2 ± 0.9 U/ml, Grup 2 hastaların ise 1.4 ± 0.9 U/ml, Ig G düzeyinin ise Grup 1 hastalarda 1.8 ± 1.4 U/ml, Grup 2 hastalarda ise 1.9 ± 1.5 U/ml olduğu gözlendi. Gruplar arasında bu dönemde de Ig M ve Ig G düzeyleri arasında istatisitiksel olarak anlamlı fark olmadığı gözlendi (p=0.3, 0.8). Çalışmamızda 3. ve 6. ayda Ig M ve Ig G nötralizan antikor düzeyinin ağır ve orta düzeydeki hastalarda farlılık göstermediğini tespit ettik.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Antikor, 24 Haftalık Takip

Presentation ID / Sunum No= 268

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2425-6903

COVID-19 Pnömonisinde Toraks Bt Bulgularının Yaygınlığı İle Akut Böbrek Hasarı Arasında Bir İlişki Var mı?

Exp. Dr. Berrin Zinnet Eraslan[1], Exp. Dr. Meriç Oruç[2]

[1]Kartal Dr.Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Göğüs Hastalıkları
[2]Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Nefroloji

Özet

AMAÇ Toraks bilgisayarlı tomografisi (BT), koronavirüs hastalığı-2019 (COVID-19) pnömonisi tanısında, hastalığın şiddetinin değerlendirilmesinde ve takibinde kullanılan önemli bir radyolojik tetkiktir. Fakat radyolojik olarak akciğer tutulumunun ciddiyeti ile böbrek tutulumu arasındaki ilişki net değildir.Bu çalışmamızda COVID-19 pnömonisi tanısı ile yatan hastalarda başvuru sırasındaki radyolojik tutulum şiddeti ile akut böbrek hasarı (ABH) arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. GEREÇ VE YÖNTEMLER Aralık 2020-Şubat 2021 tarihleri arasında COVID-19 pnömonisi tanısı ile göğüs hastalıkları servisinde yatan hastalar retrospektif olarak incelendi. COVID PCR testi negatif olanlar, gebeler, diyaliz hastaları, yoğun bakım ünitesi sonrası servise yatırılan hastalar, takipte 2 serum kreatinin (SCr) değerinden az olanlar çalışma dışı bırakıldı. Yatıştan itibaren 48 saat içinde çekilmiş olan toraks BT'si olanlar çalışmaya alındı. Hastaların demografik özellikleri, komorbiditeleri, başvurusundaki SCr, başvuru sırasında ve hastane içinde ABH varlığı, hemodiyaliz ihtiyacı, hospitalizasyon süresi ve mortaliteleri kaydedildi. ABH, KDIGO (The Kidney Disease: Improving Global Outcomes) rehberine göre tanımlandı. Radyolojik tutulum derecesi güncel sağlık bakanlığı kılavuzlarına uygun olarak iki gruba ayrıldı: grup 1 (0-50%) ve grup 2 (51-100%). BULGULAR Çalışmaya toplam 104 hasta alındı. Hastaların ortalama yaşı 62.3 ±13.1 idi ve hastaların % 66.3'ü erkekti. Hastaların % 52.9'unda hipertansiyon ve % 30.8'inde diyabetes mellitus mevcuttu. Başvuru sırasında % 16.3 hastada ABH bulundu. Grup 1 ve Grup 2 hastalar karşılaştırıldığında; başvuru SCr değerlerinde ve başvuru ABH oranları arasında anlamlı farklılık saptanmadı. [0.93 (ÇAA; 0.83-1.05) vs. 0.86 (ÇAA; 0.71-0.98) mg/dl, P=0.076; 20% vs. 9.1%, P=0.255). Hastaların serviste ortanca yatış süresi 13 (ÇAA; 10-16.8) gün idi. Hastaların yatışı boyunca herhangi bir dönemde ABH'na girme oranı grup 1 için %34.3, grup 2 için 35.3% bulundu (P=0.919). 2 hastanın (1.9%) hemodiyaliz ihtiyacı oldu. Toplam mortalite oranı %29.8 bulundu. SONUÇ Çalışmamızda COVID-19 hastalarında, başvuru sırasındaki akciğer radyolojik tutulumlarının ciddiyeti ile başvuru sırasında ve hospitalizasyon boyunca ABH gelişimi arasında bir ilişki bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Pnömoni, Akut Böbrek Hasarı

Presentation ID / Sunum No= 358

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8086-1318

COVID-19 Pozitif Akut Koroner Sendromlu Hastalarda Akut Dönem Sonlanım ve Kardiyak Fonksiyonların Değerlendirilmesi

Dr. Sedat Taş[1]

[1]*Manisa Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı COVID-19 pozitif ve eş zamanlı akut koroner sendrom (AKS) tanılı hastalarla COVID-19 negatif ve eş zamanlı AKS olan hastalar arasında akut dönem sonlanım, komorbid hastalıkların sıklığı, laboratuvar ve ekokardiyografik verileri karşılaştırmak. Bu yolla COVID-19 pozitif hastalarda akut koroner sendrom seyrinin ve sonuçlarının COVID-19 negatif AKS hastalarından farklarını anlamak ve akut dönem kardiyovasküler sistem etkilerini saptamak. Gereç ve yöntemler: Çalışmamız kesitsel bir çalışmadır. 1 Nisan 2021 ve 1 Temmuz 2021 tarihleri arasında kardiyoloji kliniğine başvuran COVID-19 enfeksiyonu geçirdiği laboratuvar verileri ile kesinleşmiş ve akut koroner sendrom (AKS) tanısı konulan 27 hasta alındı. Kontrol grubu olarak ta AKS tanısı konulan 310 hasta alındı. Hastaların başvuru anında 12- derivasyonlu elektrokardiyografileri çekildi, kan örnekleri alındı ve sonrasında koroner anjiyografi amaçlı kateter salonuna alındı. İşlem sonrası tüm hastalara yatakbaşı ekokardiyografi yapıldı. Bazal ve demografik verileri, komorbid hastalık oranları, laboratuvar ve ekokardiyografik verileri kayıt altına alındı. Ardından 2 grup arasında değişkenler karşılaştırıldı. Bulgular: COVID-19 pozitif AKS'li hastaların yaş ortalaması kontrol grubuna kıyasla anlamlı olarak daha yüksek idi (62,2± 7.4 & 57,9± 9,2; p=0,005). Erkeklerin oranı COVID-19 pozitif olgularda daha yüksek olmakla birlikte kontrol grubuna kıyasla anlamlı değildi. COVID-19 pozitif hastalarda hipertansiyon (HT) oranı, diyabetes mellitus (DM) oranı sırasıyla anlamlı olarak daha yüksek bulundu (p=0,015; p<0,001). sol ventrikül (LV) ejeksiyon fraksiyonu iki grup arasında benzerdi (p=0,554). COVID-19 pozitif hastalarda LV E/Em (p=0,045) anlamlı olaak daha yüksek ve sağ ventrikül çapı (p=0,003) kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha geniş saptandı. Troponin değerleri COVID-19 pozitif hastalarda kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha yüksekti (p<0,001). Ayrıca mortalite oranı anlamlı olarak COVID-19 pozitif grupta daha fazla idi (p<0,001). Sonuç: COVID-19 hastalığının hedef organlarından biri de kalp-damar sistemidir. COVID-19 hastalığı, AKS'li hastalarda akut dönem sonlanımlar ve kardiyak performans üzerine ek olumsuz etkileri yapabilir. Bu nedenle, AKS sonuçlarını kötüleştiren bir gösterge olarak kullanılabilir

Anahtar Kelimeler: Ortostatik Hipotansiyon, COVID-19, Otonomik Disfonksiyon

Presentation ID / Sunum No= 161

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3044-3999

COVID-19 Servislerinde Kriz Yaratan Bir Durum: Psikiyatrik Bozukluklar Zemininde Tedavi Uyumsuzluğu

Dr. Necati Serkut Bulut[1]

[1]*Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Tedavi protokollerine uyum, COVID-19 pandemisinde yatarak tedavinin en kritik bileşenlerinden birisidir. Tedavi uyumsuzluğunun (TU), muhakeme ve davranış kontrolünü olumsuz etkileyen ağır nöropsikiyatrik bozukluklara bağlı olduğu durumlarda nasıl bir yol izleneceğine dair belirsizlikler halen önemli bir gündem oluşturmaktadır. Bu araştırmada, İstanbul'daki özelleşmiş bir pandemi hastanesinde COVID-19 nedeniyle yatarak tedavi altına alınan ve nöropsikiyatrik komorbidite zemininde tedavi uyumsuzluğu sergileyen hastalar için istenen psikiyatrik konsültasyonların çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Mayıs 2020- Kasım 2021 tarihleri arasındaki 18 aylık süre zarfında COVID-19 servislerinde yatarak tedavi altına alınan hastalar için TU nedeniyle istenmiş psikiyatrik konsültasyonlar retrospektif olarak gözden geçirilmiş; demans, mental retardasyon (MR), organik olmayan psikoz (OOP) ve bipolar bozukluk (BB) tanılı hastalara ait veri kategorize edilerek istatiksel analize dahil edilmiştir. Bulgular: Toplam 310 hasta için psikiyatrik konsültasyon değerlendirmesi yapıldığı saptanmıştır. Hastaların %19.35'inde (n=60) psikiyatrik konsültasyon sebepleri arasında TU yer almaktadır. Konsülte edilen hastaların %12.9'unda demans (n=40), %4.83'ünde OOP (n=15), %1.93'ünde BB (n=6), %0.6'sında MR (n=2) tanı öyküsü olduğu görülmüştür. TU nedeniyle konsülte edilen tüm olguların %48.3'üne (n=29) birincil olarak deliryum, %28.3'üne (n=17) ise uyum bozukluğu tanısı konduğu; öte yandan bu gruptaki hastaların %10'unun (n=6) birincil tanısının demans, %5'inin (n=3) OOP, %1.6'şarının ise MR (n=1) ve BB (n=1) olduğu saptanmıştır. Birincil tanılar bakımından, deliryum dışı nöropsikiyatrik boz. tanısı alanlarda TU oranı %23.91; diğer psikiyatrik tanılar için TU oranı 11.17% saptanmış olup gruplar arası fark istatistiksel olarak anlamlıdır (p = .032). Tartışma: COVID-19 tedavisinin yürütüldüğü servislerde nöropsikiyatrik bozukluklar zemininde sergilenen tedavi uyumsuzluğu, yalnızca hasta için değil, tedavi ortamı ve sağlık çalışanları için de bir çok riski beraberinde getirmektedir. Bu özellikli gruptaki hastaların koruyucu önlemlere uyumunun arttırılması, tedavi ve izlemlerinin uygun koşullarda sağlanabilmesi amacıyla yataklı tedavi merkezlerinin yanısıra, ilgili bakım kurumları, sosyal hizmet birimleri ve sivil toplum kuruluşlarının olanaklarını seferber edecek kapsamlı stratejilerin hayata geçirilmesi kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Psikiyatrik Bozukluklar, Tedavi Uyumsuzluğu

A Problematic Issue in COVID-19 Inpatient Units: Treatment Non-Compliance Among Patients With Severe Psychiatric Disorders

Abstract

Background: Compliance with strict treatment protocols has been one of the most critical components of inpatient treatment during the COVID-19 pandemic. Controversies exist regarding the approach to the cases where treatment non-compliance (TNC) is strongly linked to an underlying severe neuropsychiatric disorder that can adversely affect judgment and behavioral control. In this study, it was aimed to examine TNC among inpatients who exhibited TNC on the basis of neuropsychiatric comorbidity. Method: Psychiatric consultations requested for inpatients with TNC between May 2020 and November 2021 were reviewed in detail. Data obtained for patients with dementia, mental retardation (MR), non-organic psychosis (NOP) and bipolar disorder (BD) were systematically classified to be included in the statistical analysis. Results: A total of 310 patients underwent psychiatric consultation. TNC was reported among the reasons for consultation in 19.35% (n=60) of the patients. 12.9% of the consulted patients had a history of dementia (n=40), 4.83% had NOP (n=15), 1.93% had BD (n=6), 0.6% had MR (n=2). Of all the cases consulted for TNC, 48.3% (n=29) were primarily diagnosed with delirium and 28.3% (n=17) with adjustment disorder. On the other hand, the primary diagnosis was dementia in 10% (n=6) of the patients, NOP in 5% (n=3), and 1.6% for both MR (n=1) and BD (n=1). In terms of primary diagnoses, TNC rate was 23.91% in those diagnosed with neuropsychiatric disorders other than delirium and 11.17% in other psychiatric diagnoses; with a statistically significant difference between the groups ($p = .032$). Discussion: TNC due to underlying neuropsychiatric disorders brings several risks not only for the patients, but also for the treatment environment and healthcare professionals working in COVID-19 inpatient units. Thus, it is of critical importance to implement comprehensive strategies that will mobilize the resources of care institutions, social service units and non-governmental organizations, as well as inpatient treatment units.

Keywords: COVID-19, Psychiatric Disorders, Treatment Non-Compliance

Presentation ID / Sunum No= 131

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9238-1194

COVID-19 Sonrası Santral Sinir Sistemi Tutulumu ile Prezente Olan Bir SLE Olgusu

Dr. Nuray Can Usta[1]

[1]*SBU, Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: COVID-19 bağlı ortaya çıkan nörolojik bulgular arasında Santral Sinir Sistemi (SSS) tutulumu önemli yer tutmaktadır. SSS tutulumunda daha çok vasküler etkilenime bağlı serebrovasküler olaylar görülmekle birlikte parankimal etkilenim de görülebilir. Bu olgu sunumu ile ileri yaştaki hastanın COVID-19 sonrasında beyin manyetik rezonans görüntülemede (MRG) geçici kontrastlanmaya bağlı ortaya çıkan klinik bulguları ve sonrasında Sistemik Lupus Eritamatozus (SLE) tanısı konulan verilerinin demonstre edilmesi amaçlanmıştır. Olgu sunumu: 65 yaşında kadın hasta, COVID-19 enfeksiyonunun pozitif olmasının 35. gününde PCR (polymerase chain reaction) hala pozitif iken ortaya çıkan geçici sağ üst ekstremite monoparezi ve bir kez kısa süreli basit fokal tonik nöbet ile karakterize klinik tablo ile başvurdu. Hastaya intravenöz metilprednisolon tedavisi uygulandı. Klinik olarak tamamen düzelen hastanın bir ay sonra yapılan kontrol beyin MRG kontrast tutan lezyonların belirgin oranda gerilediği görüldü. Yapılan incelmeler sonrası hastaya SLE tanısı konuldu. Tartışma: COVID-19 bağlı beyin MRG de gözlenebilen lezyonların ayırıcı tanısında sistemik viral enfeksiyonlar, tüberkülozis, sarkoidoz başta olmak üzere otoimmun hastalıklar ve maligniteye yönelik tetkikler yapılmalıdır. Bu lezyonların IL-1, IL-6, TNF-α gibi enfeksiyon sırasında salınan sitokinlere ya da virüs ile enfekte olan hücrelere karşı salınan antikorlara bağlı sistemik yanıtına nedeni olabileceği düşünülmektedir. Sonuç: COVID-19 a bağlı SSS tutulumunda ortaya çıkan lezyonların ayırıcı tanısı titizlikle yapılmalıdır. Kronik böbrek yetmezliğine bağlı immun yetmezliği olan ileri yaş bir hastada COVID-19 enfeksiyonu gelişmesi nedeniyle steroid tedavisini takiben bir otoimmun hastalık olan SLE nin ortaya çıkabileceği vurgulanmaktadır. Bildiğimiz kadarıyla olgumuz COVID-19'a bağlı MSS tutulumu ile başvuran literatürdeki ilk SLE olgusudur. COVID-19'un klinik ve radyolojik özelliklerinden sonraki MSS bulgularının daha fazla sayıda hastayı içeren gelecekteki çalışmalarla daha net açıklanabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, İmmun Yetmezlik, Santral Sinir Sistemi, Sistemik Lupus Etritamatozis

A Sle Case Presented With Central Nervous System Involvement After COVID-19

Abstract

Introduction: The Central Nervous System (CNS) involvement has an important place among the neurological findings due to COVID-19. Although cerebrovascular events due to vascular involvement are more common in CNS involvement, parenchymal involvement can also be seen. With this case report, it is aimed to demonstrate the clinical findings due to transient enhancement in brain magnetic resonance imaging (MRI) after COVID-19 and the data diagnosed as Systemic Lupus Erythematosus (SLE). Case Report: A 65-year-old female patient presented with a clinical characterized by temporary right upper extremity monoparesis and a short term simple focal tonic seizure while polymerase chain reaction (PCR) was still positive on the 35th day of COVID-19. Intravenous methylprednisolone treatment was applied to the patient. It was observed that the contrast-enhancing lesions on the follow-up brain MRI performed one month later significantly regressed in the clinically fully recovered patient. After examinations, the patient was diagnosed with SLE. Discussion: Neurological involvement after COVID-19 infection includes CNS manifestations. In the differential diagnosis of these lesions, systemic viral infections, tuberculosis, autoimmune diseases such as sarcoidosis, and malignancy should be examined. These lesions are thought to cause systemic response due to cytokines released during infection such as IL-1, IL-6, TNF-α or antibodies released against virus-infected cells. Conclusion: The differential diagnosis of lesions occurring in CNS manifestations due to COVID-19 should be made meticulously. It is emphasized that SLE, an autoimmune disease, may occur following steroid therapy due to the development of COVID-19 in an elderly patient with immunodeficiency and chronic renal failure. To our knowledge, our case is the first SLE case in the literature presenting with CNS involvement due to COVID-19. It is thought that CNS findings after the clinical and radiological features of COVID-19 can be explained more clearly with future studies involving larger number patients.

Keywords: COVID-19 Infection, Immune Failure, Central Nervous System, Systemic Lupus Erythematosus

Presentation ID / Sunum No= 366

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1406-4895

COVID-19 ve Pediatrik Pulmoner Hipertansiyon

Asst. Prof. Dr. Ufuk Utku Güllü[1], Asst. Prof. Dr. Sevcan İpek[1]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Sevcan İpek*

Özet

Amaç: Pulmoner hipertansiyon (PH) pulmoner arter basıncının ≥25 mmHg olmasıdır. Transtorasik ekokardiyografi sağ kalp hemodinamikleri ve pulmoner arter basıncı gibi değişkenlerin ölçümünde ucuz ve noninvaziv olarak kullanılmaktadır. Ekokardiyografinin klinik olarak önemli PH saptamada yüksek sensitivitesi vardır. COVID-19'a bağlı akciğer tutulumu ciddi solunum yetmezliğine ve ölüme neden olabilir. Respiratuar sinsityal virüs gibi solunum yolunu tutan viral hastalıkların akciğeri etkileyerek pulmoner hipertansiyona neden olduğu bildirilmiştir. Biz de çalışmamızda COVID-19 geçirmiş çocuk hastaların ekokardiyografi ile pulmoner hipertansiyon gelişip gelişmediğini araştırmak istedik. Metod: Retrospektif olarak yapılan çalışmaya COVID-19 tanısı alan, taburculuktan en erken 1 ay sonra olmak üzere ekokardiyografi yapılan 1 ay-18 yaş arası çocuk hastalar alındı. Konjenital ve edinsel kalp hastalığı olan, immün yetmezlik, hematolojik ve onkolojik rahatsızlığı olan hastalar çalışmadan çıkarıldı. Kontrol grubu olarak çocuk kardiyoloji polikliniğine üfürüm nedeni ile başvuran herhangi bir hastalığı olmayan aynı yaş grubundan ve cinsiyetten sağlıklı çocuklar alındı. Medikal kayıtlardan hastaların demografik özelikleri ve ekokardiyografik incelemeleri retrospektif olarak tarandı. Sonuç: Kontrol grubunda 46, hasta grubunda 39 çocuk vardı. Yaş ve cinsiyet açısından fark yoktu. Hasta ve kontrol grubunda zirve triküspit yetersizlik akımı hızı (m/s), sağ ventrikül çapı, pulmoner arter çapı ölçümlerinde pulmoner hipertansiyon bulgusu saptanmadı. Ana pulmoner arter, sağ pulmoner arter, ventrikül çapları normaldi. Sağ ventrikül basınçları normaldi. Zirve triküspit yetersizlik akımı hızı 2,8 m/sn den düşük saptandı. Tartışma: Çalışmada COVID-19 geçiren pediatrik hastalarda ekokardiyografi ile pulmoner hipertansiyon gelişip gelişmediği araştırıldı. Istatiksel olarak anlamlı bazı sonuçlar elde edilmesine rağmen hastalarımızda pulmoner hipertansiyon görülmedi. COVİD-19'lu hastalarda pulmoner hipertansiyon gelişip gelişmediğini anlamak için daha büyük hasta grubu ile yapılacak olan daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Pulmoner Hipertansiyon, Pediatri

COVID-19 and Pediatric Pulmonary Hypertension

Abstract

Objective: Pulmonary hypertension (PH) is pulmonary artery pressure≥25 mmHg. Transthoracic echocardiography is used inexpensively and noninvasively to measure variables such as right heart hemodynamics and pulmonary artery pressure. Echocardiography has high sensitivity in detecting

clinically significant PH. It has been reported that viral diseases involving the respiratory tract, such as respiratory syncytial virus, affect the lungs and cause pulmonary hypertension. In our study, we aimed to investigate whether pulmonary hypertension developed by echocardiography in pediatric patients with COVID-19. Method: Pediatric patients aged 1 month-18 years who were diagnosed with COVID-19 and underwent echocardiography, at the earliest 1 month after discharge, were included in the retrospective study. Patients with congenital and acquired heart disease, hematologic and oncologic disorders were excluded from the study. As the control group, healthy children of the same age group and gender without any disease who applied to the pediatric cardiology outpatient clinic due to a murmur were included. Demographic characteristics and echocardiographic examinations of the patients were retrospectively scanned from the medical records. Conclusion: There were 46 children in the control group and 39 children in the patient group. There was no difference in terms of age and gender. Peak tricuspid regurgitation velocity (m/s), right ventricular diameter, and pulmonary artery diameter measurements were not found to be pulmonary hypertension in the patient and control groups. The diameters of the main pulmonary artery, right pulmonary artery and ventricle were normal. Right ventricular pressures were normal. Peak tricuspid regurgitation flow velocity was found to be less than 2.8 m/s. Discussion: In the study, it was investigated whether pulmonary hypertension developed by echocardiography in pediatric patients with COVID-19. Although some statistically significant results were obtained, pulmonary hypertension was not observed in our patients. More comprehensive studies with larger patient groups are needed to understand whether pulmonary hypertension develops in patients with COVID-19.

Keywords: COVID-19, Pulmonary Hypertnsion, Pediatrics

Presentation ID / Sunum No= 337

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7307-6802

COVID-19 ve Serebrovasküler Hastalıklar

Dr. İsmail Koç[1], Assoc. Prof. Dr. Ali Rıza Sonkaya[2], Assoc. Prof. Dr. Bilgin Öztürk[2], Prof.Dr. Ömer Karadaş[2], Prof.Dr. Zeki Odabaşı[2]

[1]Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Tıp Fakültesi

Özet

Bu çalışmada, COVID-19 ardına serebrovasküler hastalık (SVH) tanısı alan hastalarla, COVID-19 tanısı almadan SVH geçiren ve SVH geçirmemiş COVID-19 hastalarını demografik özellikler, kan parametreleri ve radyolojik görüntüler açısından karşılaştırarak COVID-19 ve SVH arasındaki ilişkinin açıklanması hedeflenmiştir. COVID-19 ardına SVH geçiren 75 hasta ile COVID-19 tanısı olmayan 108 SVH tanılı hasta ve SVH tanısı olmayan 75 COVID-19 hastası değerlendirilmiştir. Üre, kreatin, ALT, AST, CRP, D-dimer, fibrinojen, ferritin, INR, aPTT, tam kan sayımı, Hemoglobin A1c, vitamin B12, folat, prokalsitonin ve lipid paneli değerleri incelenmiş, ayrıca COVID-19 hastalarının interlökin-6 düzeyleri gruplar arasında karşılaştırılmıştır. Hasta grubunda trigliserit ve üre değerleri kontrol gruplarına göre anlamlı derecede daha yüksek, kontrol COVID-19 grubunda beyaz küre ve nötrofil değerleri diğer gruplara göre anlamlı derecede daha düşükken; HDL diğer gruplara göre anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur. Kontrol SVH grubunda D-dimer, fibrinojen, ferritin, CRP, ALT, AST diğer gruplardan daha düşükken, lenfosit değeri anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur. COVID-19 sonrası SVH geçirenlerin 90. gün ölüm hızı kontrol gruplarından daha yüksek bulunmuştur. Hasta grubunda hastanede kalış süresi daha uzun ve NIHSS puanları daha yüksek bulunmuştur. İskemik SVH'lar kıyaslandığında hasta grubunda en sık büyük arter tutulumuna bağlı inme görülürken, kontrol SVH grubundan en yüksek oranda küçük damar hastalığına bağlı inme görülmüştür. Geçici iskemik atak tanılı hastaların CRP, hemorajik SVH tanılı hastaların D dimer ve fibrinojen değerleri hasta grubunda anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur. D-Dimer (mg/l) değeri 1,22'den ve ferittin (ng/ml) değeri 47,3'den yüksek olan COVID-19 tanılı hastaların SVH geçirme riski artmış olarak saptanmıştır. COVID-19 ardına inme geçirmenin inme şiddetini artırdığı, hastane kalış süresini uzattığı ve yakın zaman ölüm hızını artırdığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Koronavirüs, İnme, Sars-Cov-2, Serebrovasküler Hastalıklar

COVID-19 and Cerebrovascular Diseases

Abstract

We aimed explain the relationship between COVID-19 and cerebrovascular disease (CVD) by comparing the patients diagnosed with CVD after the diagnosis of COVID-19 and the patients with COVID-19 who had and without the diagnosis of CVD. We evaluated 75 patients who had CVD after

COVID-19 (patient group) in comparison with 108 patients with CVD without a diagnosis of COVID-19 (CVD group), and 75 patients with COVID-19 without a diagnosis of CVD (COVID-19 group). Routine biochemical tests, complete blood count, lipid panel values, and interleukin-6 levels were compared between the groups. Triglyceride and urea levels in the patient group were significantly higher than in the control groups. WBC and neutrophil levels were significantly lower in the COVID-19 group and HDL level was significantly higher in the COVID-19 group than in the other groups. D-dimer, fibrinogen, ferritin, CRP, ALT, AST levels were significantly lower in the CVD group and lymphocyte level is significantly higher in the CVD group than in the other groups. 90th day death rate in the patient group was found to be significantly higher than control groups. A longer length of hospital stay and higher NIHSS scores were found in the patient group. Stroke due to large artery involvement was most common in the patient group, however small artery involvement was most common in the CVD group. The CRP level of the patients with TIA, and the D-dimer and fibrinogen levels of patients with hemorrhagic CVD were significantly higher in the patient group than in the CVD group. D-dimer level elevated beyond 1,22 mg/l and ferritin level elevated beyond 47,3 ng/ml could be predictors of the occurrence of cerebrovascular disease in patients with COVID 19. It was concluded that having a stroke after COVID-19 increases the severity of stroke, prolongs length of hospital stay, and increases short-term death rates.

Keywords: COVID-19, Coronavirus, Stroke, Sars-Cov- 2, Cerebrovascular Disease

Presentation ID / Sunum No= 242

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6369-7218

Demansı Olmayan Parkinson Hastalarında Hastalık Şiddeti İle Yorgunluk İlişkisinin Değerlendirilmesi

Dr. Gözde Baran[1]

[1]*Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş ve Amaç: Yorgunluk klinikte tek bir hastalığa özgü olmayıp çok sık karşılaşılmakla birlikte Parkinson hastalığında (PH) da özürleyici semptomlar arasında yer almaktadır. PH'de yorgunluğun bazal gangliyonlardaki dopaminerjik ve seratonerjik işlev bozukluğundan kaynaklandığı düşünülmektedir. Çalışmamızda demansı olmayan PH'lerde hastalık şiddetinin Hoehn–yahr (HYR) ve Birleşik Parkinson Hastalığı Derecelendirme Ölçeği (UPDRS) kullanılarak belirlenmesi ve yorgunluk şiddet ölçeği (YŞÖ) ile karşılaştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya idiyopatik PH tanısı alan 102 hasta dahil edildi. Demansı olmayan, ciddi görme, işitme ve komorbid sağlık problemi bulunmayan hastalar seçildi. Hastaların yaş, cinsiyet, eğitim düzeyleri, hastalık süreleri, kullanmakta olduğu antiparkinson ilaçlar kaydedildi. Hastalara HYR ve UPDRS uygulanarak hastalık şiddetleri belirlendi. Ayrıca hastalara 9 soruluk YŞÖ uygulandı. Hastaların hastalık şiddetleri ile YŞÖ skorlarında ilişki olup olmadığı değerlendirildi. Bulgular: 102 hastanın (37 kadın, 65 erkek) yaş ortalaması 67,6 ± 14,1 yıl idi. Ortalama hastalık süreleri 4,88 olarak hesaplandı. Hastalık süresine göre gruplandırıldığında; 5 yıl ve altı hastalık süresine 62 hasta, 5 yıl üzerinde süreye sahip 40 hasta olduğu izlendi. Hastalık şiddetinin değerlendirilmesinde kullanılan HYR ortalaması 1,96, UPDRS ortalaması 24,5 saptandı. YŞÖ ortalaması ise 31,5±5,6 olarak saptandı. Hastaların %48'inde anlamlı düzeyde yorgunluk saptandı. Sonuç: Literatürde PH'lerde yorgunluk prevelansının %50 olduğu bildirilmektedir. Çalışmamızda da literatür ile benzer şekilde %48 olarak saptanmıştır ve yorgunluk hastalık şiddetinin artışı ile istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca erken evrede de sık olmakla birlikte geç evrede daha sık olduğu görülmüştür. Parkinson hastalığında demans ve yorgunluğun ilişkili olduğunu belirten çalışmalar da bulunmaktadır. Bu nedenle PH'de yorgunluğu inceleyen çalışmalarda çok merkezli ve demansı olan ve olmayan bireylerin birlikte incelenmesinin literatüre katkı sağlayabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Parkinson Hastalığı, Yorgunluk, Hastalık Şiddeti

Presentation ID / Sunum No= 260

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1559-8047

Difüz Büyük B Hücreli Lenfomada İnflamatuar Belirteçlerin Prognoza Etkisi

Asst. Prof. Dr. Erman Öztürk[1]

[1]*İstanbul Medeniyet Üniversitesi*
**Corresponding author: Erman Öztürk*

Özet

Amaç: Difüz büyük B hücreli lenfomada (DBHL) en sık görülen agresif lenfomadır. Prognozu ön görmek hastaların tedavilerini yönlendirmede internasyonel prognostik indeks (IPI) kullanılmaktadır. Bu çalışmada amaç; inflamasyon göstergesi olan nötrofil lenfosit oranı (NLO) ve Glasgow prognositk skorun (GPS) DBBHL'da prognoza etkisini değerlendirmektir. Yöntem: Çalışmaya DBBHL tanısı konmuş ve R-CHOP tedavisi uygulanmış hastalar alındı. Tedavi öncesi IPI, NLO ve GPS (CRP (≥10 mg/L) ve albumin (< 35 g/L) ise 2 puan, sadece biri varsa 1 puan, hiç biri yoksa 0 puan) ile progresyonsuz sağkalım (PS) ve toplam sağkalım (TS) süreleri hesaplandı. Bulgular: Çalışmaya alınan 106 hastanın medyan yaşı 63, medyan takip süresi 25 aydı. IPI'ya göre çok iyi riskli grup için medyan PS ve TS süresine ulaşılamamışken, iyi ve kötü riskli gruplarda medyan PFS sırası ile 83 ve 9 ay; TS sırası ile 83 ve 17 aydı (p=0,001). GPS için 40 hasta skor 0, 42 hasta skoru 1, 24 hastanın GPS 2 saptandı. GPS 0, 1 ve 2 için ortanca PS sırası ile 23, 24 ve 31 ay (p:0,627), ortanca TS sırası ile 30, 28 ve 31 ay olarak saptandı (p:0,726). NLO daha önceki çalışmalara göre oran <3,5 ve ≥3,5 olarak ayrıldı. 64 (%60) hastanın NRO<3.5 saptandı. NRO'ya göre medyan PS 17 ve 29 ay (p:0,06); TS 17 ve 31 ay olarak saptandı (p:0,031). Tartışma: Günümüzde DBHL'da yeni prognostik belirteçler saptama arayışı devam etmektedir. Bu hasta grubunda IPI prognostik olarak hastaları başarı ile PS ve TS açısından riski belirleyebilmişken GPS aynı ayrımı yapamamıştır. NLO da IPI kadar başarılı, iyi ve kötü riskli hastaları ayırt edememiştir. Günümüzde IPI en güçlü prognostik gösterge olarak kullanılmaya devam edilmektedir. Fakat halen IPI'nin saptamakta zorlandığı yüksek riskli hastaların tespiti için yeni prognostik göstergelere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Difüz Büyük B Hücreli Lenfoma, IPI, Glasgow Prognostik Skor

Presentation ID / Sunum No= 290

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1959-8159

Diz Osteoartritinde % 5 Dekstroz Proloterapi Tedavisinin Etkinliği: Pilot Çalışma

Asst. Prof. Dr. İlker Solmaz[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Merkezi*
**Corresponding author: İlker Solmaz*

Özet

Giriş ve Amaç: Diz osteoartriti dünya sağlık örgütünün verilerine göre en sık görülen osteoartrit formudur. Erkek hastalarda sekizinci, kadın hastalarda dördüncü fonksiyonel yetersizlik nedenidir. Toplumda ciddi bir iş gücü kaybı sebebi olarak bilinmektedir. Tedavide amaç, hastanın ağrı kontrolünü sağlamak, eklem hareket açıklığını ve kas gücünü arttırarak fonksiyonel durumunda iyileşme sağlayabilmektir. Bu hastalarda kilo kontrolü, kişiye özel egzersiz programları, fizik tedavi uygulamaları, medikal tedaviler ve cerrahi tedaviler uygulanabilmektedir. Bu tedavilerin yanında tamamlayıcı tıp yöntemlerinden proloterapi uygulaması günümüzde hekim ve hastalar tarafından sıklıkla tercih edilmektedir. Bu çalışmadaki amacımız, polikliniğimize başvuran hastalardan diz osteoartriti tanısı alanlarda %5 dekstroz proloterapi uygulamasının diz ağrısı ve diz fonksiyonu üzerine etkinliğini göstermektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya polikliniğimize başvuran hastalardan American College of Rheumatology (ACR) tanı kriterlerine göre diz osteoartriti tanısı alan ve tedavide % 5 dekstroz ile diz eklemi çevresindeki palpasyonla ağrılı ligament alanlarına proloterapi uygulanmış olan 10 hasta dahil edilmiştir. Hastalara 21 gün ara ile toplam 3 seans proloterapi uygulanmış olup yapılan dosya taramasında tedavi öncesi ve 3. aydaki ağrı durumu VAS skalası ile fonksiyonel durum ise Lysholm Diz Skorlama Ölçeğine ile değerlendirilmiştir. İstatiksel analiz için SPSS 27.0 kullanılmıştır. Bulgular: % 5 dekstroz solüsyonu ile proloterapi uygulanan hastaların VAS ağrı skalası ve Lysholm Diz Skorlama Ölçeği tedavi sonrası 3. ayda istatistiksel olarak anlamlı düzeyde ($p<0,05$) düzelme göstermiş olup, hiçbir hastada yan etki izlenmemiştir. Tartışma ve Sonuç: Çalışmamızda %5 dekstroz solusyonu kullanılarak yapılan proloterapi tedavisinin maliyetinin düşük, güvenli ve etkili bir yöntem olduğunu göstermiştir. Bu yöntemin güvenilirliği ve etkinliğini araştırabilmek amacı ile hasta sayısının yeterli olduğu randomize kontrollü yeni çalışmalara ihtiyaç olduğu değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Proloterapi, Diz Osteoartriti

Efficacy of 5% Dextrose Prolotherapy Treatment in Knee Osteoarthritis: A Pilot Study

Abstract

Introduction and Aim: Knee osteoarthritis is the most common form of osteoarthritis according to the data of the World Health Organization. It is the eighth cause of functional disability in male patients

and the fourth in female patients. It is known as a serious cause of loss of working days in public. The aim of the treatment is to control the pain of the patient, to improve the function by increasing the range of motion and muscle strength. In these patients, weight control, personalized exercise programs, physical therapy applications, medicine usage, and surgical treatments can be applied. In addition to these treatments, prolotherapy, one of the alternative and complementary medicine methods, is frequently preferred by physicians and patients today. Our aim in this study is to show the effectiveness of 5% dextrose prolotherapy application on knee pain and knee function in patients diagnosed with knee osteoarthritis among patients who applied to our outpatient clinic of the hospital. Materials and Methods: Ten patients who were diagnosed with knee osteoarthritis according to the diagnostic criteria of the American College of Rheumatology (ACR) and who were treated with 5% dextrose prolotherapy to painful ligament areas around the knee joint by palpation were included in the study. A total of 3 sessions of prolotherapy with an interval of 21 days were applied to the patients, and the pain status before the treatment and at the 3rd month was evaluated with the VAS scale, and the functional status was evaluated with the Lysholm Knee Scoring Scale. SPSS 27.0 was used for statistical analysis. Results: The VAS pain scale and Lysholm Knee Scoring Scale of the patients who received prolotherapy with 5% dextrose solution showed a statistically significant improvement ($p<0.05$) at the 3rd month after the treatment, and no side effects were observed in any of the patients. Discussion and Conclusion: Our study showed that prolotherapy treatment using 5% dextrose solution is a low-cost, safe and effective method. It is considered that there is a need for new randomized controlled studies with a sufficient number of patients in order to investigate the safety and effectiveness of this method.

Keywords: Prolotherapy, Knee Osteoarthritis

Presentation ID / Sunum No= 238

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1289-7500

Endobronşial Ultrasonografi (EBUS) Konulu Yayınların İncelenmesi

Dr. Mehmet Durğun[1]

[1]*Diyarbakır Eğitim Araştırma Hastanesi, Göğüs Hastalıkları ve Tüberküloz, Diyarbakır, Türkiye*

Özet

Giriş ve amaç: Son yıllarda göğüs hastalıkları pratiğinde kullanılan bronkoskop cihazına ultrasonografi eklenmiş ve bu yöntem Endobronşial Ultrasonografi (EBUS) olarak tanımlanmıştır. EBUS ile klasik bronkoskopi ile tanısı konulamayan bronşa komşu yerleşimli, bronşun dışındaki oluşumlara (lenf bezleri, tümör gibi) kolaylıkla ulaşılabilmekte ve bu alanlardan tanısal örnekler alınabilmektedir. Bu araştırmanın amacı, EBUS alanındaki bilimsel yayınların incelenmesi yoluyla, bu yöntem konulu gelişmeleri irdelemektir. Materyal ve metod: Dokuman inceleme tekniği ile yapılan bu çalışmada, Scopus bibliyometrik veritabanından yararlanıldı. 31 Aralık 2021'e kadar, ilgili veritabanındaki arama motorunda başlık kısmında 'EBUS' veya 'Endobronchial Ultrasonography' anahtar kelimeleri ile İngilizce dilinde yayınlanmış yayınlar incelendi. İlk arama sonucunda ulaşılan yayınlar sonrasında sadece tıp alanı olarak daraltıldı. Yıllara ve ülkelere göre dağılımlar, yayın yapan kurumlar ve yazıların yayınlandığı dergiler konusunda inceleme yapıldı. Bulgular ve Sonuç: 729 yayına ulaşıldı. 698'i tıp alanında yayınlanmış olup, bu yayınlar ayrıntılı olarak incelendi. İlk yayınlar 1998 yılında yayınlanmış ve yıllar içerisinde EBUS konulu yayınlar artarak yayınlanmaya devam etmişti. En fazla yayın Japonya'dan (n=131) ve Amerika Birleşik Devletleri'nden (n=121) idi. Almanya (n=54), Birleşik Krallık (n=53), Hindistan (n=47), Çin (n=46), Türkiye (n=34), İtalya (n=33), Kanada (n=31) ve Avusturalya (n=24) yapılan yayın sıralamasında ilk 10 sırada yer alan ülkelerdi. Chiba Üniversitesi (Japonya) EBUS konusunda en fazla yayını olan kurumdu. Journal of Bronchology and Interventional Pulmonology (n=70), Chest (n=27), Journal of Chest Diseases (n=23), Lung Cancer (n=17) ve Annals of Thoracic Surgery (n=16) EBUS konusunda en fazla makale yayınlayan dergiler idi. Türkiye 7. sırada yer aldı. Ülkemizden ilk yayın 2009 yılında yayınlanmıştı. Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi ve Sağlık Bilimleri Üniversitesi beşer yayınla EBUS konusunda en üretken ilk iki kurumdu. Tartışma: Ülkemizden EBUS konulu makalelerin ilk 7 sırada yer alması yüz güldürücüdür. Ancak göğüs hastalıkları alanında önemli bir diagnostik gelişme olan EBUS konulu yayın sayılarının gerek dünya genelinde gerek ülkemiz adına arttırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: EBUS, Endobronşial Ultrasonografi, Göğüs Hastalıkları

Investigation of Publications On Endobronchial Ultrasonography (EBUS)

Abstract

Introduction and aim: In recent years, ultrasonography has been added to the bronchoscope device used in chest diseases practice and this method has been defined as Endobronchial Ultrasonography (EBUS). With EBUS, formations outside the bronchus (such as lymph nodes, tumors) located adjacent to the bronchus, which cannot be diagnosed with classical bronchoscopy, can be easily reached and diagnostic samples can be taken from these areas. The aim of this research is to examine the developments in this method by examining scientific publications in the field of EBUS. Material and method: The Scopus bibliometric database was used in this study, which was carried out using the document analysis technique. Until December 31, 2021, publications published in English with the keywords 'EBUS' or 'Endobronchial Ultrasonography' in the title section of the search engine in the relevant database were examined. The publications found as a result of the first search were narrowed down to the field of medicine only. The distribution by years and countries, the publishing institutions and the journals in which the articles were published were examined. Results and Conclusion: 729 publications were reached. 698 of them were published in the field of medicine, and these publications were examined in detail. The first publications were published in 1998 and the publications on EBUS continued to be published increasingly over the years. The most publications were from Japan (n=131) and the United States (n=121). Germany (n=54), United Kingdom (n=53), India (n=47), China (n=46), Turkey (n=34), Italy(n=33), Canada (n=31) and Australia (n=24) were the top 10 countries in the publication list. Chiba University (Japan) was the institution with the most publications on EBUS. Journal of Bronchology and Interventional Pulmonology (n=70), Chest (n=27), Journal of Chest Diseases (n=23), Lung Cancer (n=17) and Annals of Thoracic Surgery (n=16) are the most journals that published articles. Turkey ranked 7th. The first publication from our country was published in 2009. Ankara Atatürk Chest Diseases and Thoracic Surgery Training and Research Hospital and Health Sciences University were the two most productive institutions in EBUS with five publications each. Conclusion: It is pleasing that the articles on EBUS from our country are in the top 7 ranks. However, the number of publications on EBUS, which is an important diagnostic development in the field of chest diseases, should be increased both in the world and on behalf of our country.

Keywords: EBUS, Endobronchial Ultrasonography, Chest Diseases

Presentation ID / Sunum No= 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6307-5136

Endovasküler Girişim Uygulanan Hastalarda Vasküler Erişim Bölgesinin Prosedür Başarısı ve Uzun Süreli Restenoz Üzerindeki Etkisi

Dr. Ömer Taşbulak[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Mehmet Akif Ersoy Göğüs Kalp Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

özet Amaç: İliyak arter lezyonları için endovasküler müdahalelerle femoral arter lezyonlarına kıyasla olumlu sonuçlar elde edilmiştir. Lezyon özellikleri ve kabul edilen terapötik strateji, genellikle Periferik Arter Hastalığı Yönetimi için Toplumlar Arası Konsensüs (TASC-II) sınıflandırmasına dayalı olarak seçilir. Bununla birlikte, endovasküler müdahale uygulanan hastalarda uzun süreli restenoz ile olumsuz klinik olaylar arasında güçlü bir ilişki vardır. Bu nedenle, endovasküler müdahaleyi takiben uzun süreli restenoz ile ilişkili faktörleri ortaya koyan birkaç rapor bulunmaktadır. Yine de, bu hasta popülasyonunda vasküler erişim bölgesi ile klinik sonuçlar arasındaki ilişkiyi araştıran literatürde çok az veri bulunmaktadır. Amaç: Bu çalışmada, endovasküler girişim uygulanan hastalarda vasküler giriş yerinin işlem başarısı ve uzun süreli restenoz üzerindeki etkisini araştırmayı amaçladık. Yöntemler: Semptomatik periferik arter hastalığı nedeniyle endovasküler girişim uygulanan ardışık 406 hastanın kayıtları incelendi. Hastalar damar giriş yerlerine göre iki gruba ayrıldı. Her grup için temel demografik ve klinik özellikler, prosedürlerin teknik yönleri ve uzun süreli restenoz analiz edildi. Bulgular: Çalışmamıza göre 217 hastada (%53,4) retrograd giriş yeri seçilmiş, geriye kalan 189 hastada (%46,6) antegrad giriş yeri mevcuttu. Antegrad erişime kıyasla retrograd erişim sırasında önemli ölçüde daha az floroskopi (24 dk - 36 dk, p<0,005) ve kontrast (150 mL - 195 mL, p<0.05) kullanıldı. Retrograd erişimli hastaların %96,3'ünde, antegrad erişimli hastaların %96,3'ünde teknik başarı elde edildi (p=0,99). Genel işlem sonrası komplikasyon oranı her iki grup için karşılaştırılabilirdi (13.8'e karşı 16.4, p=0.468) ve uzun süreli restenoz açısından istatistiksel farklılıklar yoktu (18.9'a karşı 19.0, p=0.96) Sonuç: Verilerimiz endovasküler girişim yapılan hastalarda hem retrograd hem de antegrad vasküler girişin güvenle yapılabileceğini göstermiştir. Anahtar Kelimeler: endovasküler müdahale, vasküler giriş yeri, uzun süreli restenoz

Anahtar Kelimeler: Endovasküler Müdahale, Vasküler Giriş Yeri, Uzun Süreli Restenoz

Presentation ID / Sunum No= 397

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0059-2670

Erişkin Glioblastoma Multiforme Tanılı Hastalarda Radyoterapi ve Eşzamanlı Temozolomide Sonuçları ve Prognostik Kriterler

Asst. Prof. Dr. Ertuğrul Tekçe[1]

[1]*Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Haziran 2006-Kasım 2011 tarihleri arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı'nda radyoterapi uygulanan toplam 80 glioblastoma multiforme tanılı hasta retrospektif değerlendirildi. Hastaların medyan yaşı 57(29-83) olup 62'si(%77.5) 50 yaş ve üzerinde, 18'i(%22.5) 50 yaş altında tanı almıştı. Erkek:Kadın oranı 1.96:1 idi. Karnofsky performans skoru 70 ve üzerinde olan hasta 41(%51.3), 70 altında olan 39(%48.7) kişiydi. Biyopsi yapılan 10(%12.5), subtotal eksizyon yapılan 47(%58.8), gross total eksizyon yapılan 23(%28.8) hasta mevcuttu. Radyoterapi dozu 60 Gy olan 58(%72.5), 30 Gy uygulanan 22(%27.5) hastaydı. Radyoterapi ile eşzamanlı temozolomide alanların almayanlara oranı 52(%65)/28(%35) idi. Recursive Partitioning Analysis(RPA) gruplarına göre incelendiğinde 3. grupta 4(%5), 4. grupta 28(%35), 5. grupta 30(%37.5) ve 6. grupta 18(%22.5) hasta mevcuttu. Karnofsky performans skoru 70 ve üzerinde olan hastaların medyan genel sağkalımı 20.9 ay, 70 altında olanların ise 8.9 aydı(p=0.000). Uygulanan radyoterapi dozu 60 Gy olan hastalarda sağkalım 17.5 ay, 30 Gy uygulananlarda 6.8 aydı(p=0.000). Radyoterapi sonrası stabil yanıt veya progresyonu olan hastalarda medyan genel sağkalım 14.4 ay, parsiyel yanıt görülenlerde 21.7 ay bulundu(p=0.018). Radyoterapi sonrası adjuvan en az 1 kür temozolomide uygulanan hastalarda medyan genel sağkalım 20.3 ay, hiç uygulanmayanlarda 9.4 ay bulundu(p=0.000). Mevcut literatür ile uyumlu olarak Karnofsky performans skoru, adjuvan temozolomide uygulaması sağkalıma etkili faktörler olup, RPA gruplarına göre sağkalım 3. grupta 31.5 ay, 4. grupta 21 ay, 5. grupta 11.3 ay ve 6. grupta 7.8 aydır(p=0.000).

Anahtar Kelimeler: Glioblastoma, Temozolomide, Radyoterapi

Presentation ID / Sunum No= 104

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3635-6722

Evaluation and Comparison of Screening Tools Used in Predicting Prognosis of Elderly Patients in the Emergency Department

Asst. Prof. Dr. Suphi Bahadırlı[1], Dr. Erdem Kurt[2], Assoc. Prof. Dr. Erkman Sanri[3], Dr. Rohat Ak[4], Dr. Şebnem Zeynep Eke Kurt[5], Prof.Dr. Mehtap Bulut[6]

[1]Department of Emergency Medicine, Medipol Mega University Hospital, Istanbul, Turkey
[2]Department of Emergency Medicine, Istanbul Training and Research Hospital, Istanbul, Turkey
[3]Department of Emergency Medicine, School of Medicine, Marmara University, Istanbul, Turkey
[4]Department of Emergency Medicine, Kartal Doctor Lütfi Kirdar Training and Research Hospital, Istanbul, Turkey
[5]Department of Emergency Medicine, Istanbul Taksim Training and Research Hospital, Istanbul, Turkey
[6]Department of Emergency Medicine, Bursa City Hospital, Bursa, Turkey
**Corresponding author: Suphi Bahadirli*

Abstract

Background/aim: The proportion of the geriatric population, who visited the emergency departments (EDs) more frequently and with more complicated problems, is increasing every passing day. The use of screening tools to identify high-risk patients among elderly patients gains importance as it facilitates the selection of appropriate treatment and follow-up. In this study, we evaluate and compare the predictive ability of the Identification of Seniors at Risk (ISAR) and the Silver Code (SC) screening tools in Turkey. Materials and methods: Patients aged 65-year and over who visited our ED over a ten-month period were enrolled. ISAR and SC tools were applied to participants following the initial medical assessment. Receiver operating characteristic (ROC) analysis was used to evaluate the predictive ability of the tools in short and long-term adverse outcomes such as ED re-visit, hospitalization, and mortality. These evaluations were performed following the initial ED visit, 1 and 6-month after the initial ED visit. Results: The median (IQR) age of 497 participants was 73.0 (68.5, 79.0), and %53.9 were women. ISAR was slightly better than SC in predicting all adverse outcomes, except hospitalization following the initial visit, with poor-fair results [area under the ROC curves (AUCs) between 0.62-78]. SC was excellent in predicting hospitalization following the initial visit (AUC 0.90) and poor in all other outcomes (AUCs between 0.58-0.71). Conclusion: Although the results of our study underline that SC was excellent at predicting hospitalization following the initial ED visit, both tools were insufficient to make decisions for other adverse outcomes. Of course, this does not mean that the tools have no clinical value; but indicates that they are not suitable for clinical decision-making on their own and need improvements.

Keywords: Geriatric Assessment, Emergency Departments, Screening

Presentation ID / Sunum No= 317

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9657-6906

F18-FDG PET/CT'DE Parotis Bezinin Primer Dev Malign Melanomu

Dr. Nur Aydınbelge-Dizdar[1]

[1]Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nükleer Tıp Kliniği
**Corresponding author: Nur Dizdar*

Özet

Giriş: Parotis bezinin primer malign melanomu son derece nadirdir ve parotis bezinin tüm malign tümörlerinin %0.7'sinden azını oluşturur. Özellikleri daha çok sporadik vaka takdimlerinde tanımlanmıştır (1). Ne yazık ki bu lezyonlar geç tanı ve sınıflandırma zorluğu nedeniyle kötü prognozla ilişkilidir (2). F18-FDG PET/CT, malign melanomda uzak metastazları saptamak, yeniden evreleme yapmak, tedavi yanıtını değerlendirmek ve prognozu tahmin etmek için güçlü bilgiler sağlar (3,4). Bu parotis hastalığının veri eksikliği ve nadirliği göz önüne alındığında, FDG PET/BT primer parotis malign melanomunun ayırıcı tanısında önemli bir görüntüleme yöntemidir. Bu hastaların tedavisinde dakarbazin ve temozolomid gibi kemoterapik ajanlar önemli bir role sahiptir (5). Vaka Takdimi: Sol parotis lojunda kitle lezyonu olan 86 yaşında erkek hasta Eylül 2021'de kliniğimize başvurdu. Hastanın öyküsünde 7 yıl önce tanı konduğu ancak önerilen tedaviyi reddettiği öğrenildi. Fizik muayenede lezyon üzerindeki ciltte anormallik, yüzünün sol tarafında periferik yüz felci ve baş boyunda büyümüş lenf nodları saptandı (Şekil 1). Ayrıca tümör biyopsi sonucu HMB-45 ve S-100 için pozitif, BRAF ve p40 için negatif olarak rapor edildi. Bu sonuçlar malign melanom tanısı ile uyumluydu. Tanı ve evreleme için FDG PET/BT yapıldı (Şekil 2). İlk FDG PET/BT yüzün sol tarafında hipermetabolik bir kitle gösterdi. Kitlenin boyutu yaklaşık 10x 9,5x 10,5 cm ve yoğun FDG tutulumu (SUVmax = 18) idi. Daha sonra hastaya Temozolomid oral yoldan 5 gün süreyle günde bir kez 200 mg/m2 dozunda uygulandı (5). Ancak 3 aylık takip sonunda tedavi yanıtını değerlendirmek için çekilen FDG PET/BT görüntülerinde 13x9,9x11 cm boyutlarındaki kitlede yoğun fokal artmış FDG tutulumu (SUVmax: 18,1) gözlendi. Kitlenin giderek büyüdüğü ve içindeki nekrotik alanların kaybolduğu görüldü (Şekil 3). Sonuç: Tedavi alınmasına rağmen hem başlangıç evresinde parotiste yüksek FDG tutulumu olan devasa bir yumuşak doku kitlesinin bulunması hem de tedavinin geç kabul edilmesi nedeniyle hastalığın progresyonu gözlendi. Primer parotis malign melanomları sistemik tedaviye dirençli olabilir, bu nedenle tedaviye mümkün olduğunca erken başlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Malign Melanom, Parotis Bezi, Amelanotik Malign Melanom, FDG PET/CT, Dev Kitle

Primary Gigantic Malignant Melanoma of the Parotid Gland On 18f-FDG PET/CT

Abstract

Introduction:Primary malignant melanoma (MM) of the parotid gland is extremely rare and accounts for less than 0.7% of all malignant tumors of the parotid gland (1). These lesions are associated with a poor prognosis owing to difficult late diagnosis and classification(2). FDG PET/CT provides strong information for the diagnosis and staging, assessment of treatment response, and predicting prognosis in MM(3,4). Considering rarity of the parotid disease, PET/CT is challenging in the diagnosis of primary parotid MM. The chemotherapy agents such as dacarbazine and temozolomide had an important role in the treatment(5). Case Report:An 86-year-old male patient presented with a mass in the left parotid gland. In the patient's history, he had the diagnosis 7 years ago, but he refused the recommended treatment. On physical examination, abnormal skin over the lesion, peripheral facial paralysis were on the left side of his face (Fig1). The tumor biopsy results were compatible with a diagnosis of MM. FDG PET/CT was performed for diagnosis and staging (Fig2). The initial PET/CT demonstrated a hypermetabolic mass in the left side of the face. The size of the mass was approximately 10x9,5x10,5 cm, with an intense FDG uptake. Temozolomide was administered orally to the patient once a day for 5 consecutive days (5).After 3 months of follow-up, the intense focal increased FDG uptake in the mass was determined in PET/CT images to evaluate the treatment response. It was observed that the mass gradually enlarged and the necrotic areas in it disappeared (Fig3). Conclusion:Despite receiving treatment, the disease progression was observed due to both the presence of a gigantic soft tissue mass with high FDG uptake in the parotid at the initial stage and the late acceptance of treatment. Primary parotid malignant melanomas may be resistant to systemic therapy, so the treatment should be started as early as possible.

Keywords: Malignant Melanoma, Parotid Gland, Amelanotic Malignant Melanoma, FDG PET/CT, Giant Mass

Presentation ID / Sunum No= 363

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5088-4316

Farklı Obezite Derecelerine Sahip Kadınlarda Beden Kütle İndeksi, Bel Çevresi ve Visseral Yağlanma Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Özlem Özdemir[1]

[1]Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Özlem Özdemir*

Özet

Amaç: Obezite kadınlarda erkeklerden daha yüksek oranlarda görülmektedir. Vücut ağırlığının boy uzunluğunun karesine oranlanmasıyla hesaplanan beden kitle indeksi (BKİ) obezite tanı ve derecelendirilmesinde kullanılan temel yöntemdir. Son yıllarda abdominal yağlanmanın kardiyovasküler riski artırdığı fakat BKI ile öngörülemediği belirtilmektedir. Bu konuda risk belirteci olarak bel çevresi ölçümü yapılabildiği gibi, biyoelektrik impedans analizi(BIA) ile vücut bileşenleri ve visseral yağlanma düzeyi hesaplanmaktadır. Bu çalışma obezite nedeniyle başvuran kadınlarda BKI ile bel çevresi ve visseral yağlanma oranları arasındaki ilişkiyi belirlemek için yapılmıştır. Gereç ve Yöntem: İç hastalıkları polikliniğine obezite nedeniyle başvuran 20-60 yaşlarındaki kadın hastalar retrospektif olarak incelendi. Sistemik hastalık ve ilaç kullanımı olanlar çalışma dışı bırakıldı. BKI normalin üstünde olan 72 hastanın verileri çalışmaya dahil edildi. Bel çevresi, boy, vücut ağırlığı, BKI hasta kayıtlarından tespit edildi. Vücut yağ düzeyleri BIA ile hesaplanan kayıtlardan alındı. Hastalar BKI ne göre hafif kilolu, obez, ciddi obez olarak üç gruba ayrıldı. Bulgular: Hastaların %86,1 inde bel çevresi yüksekliği, %45,8 inde ciddi obezite, % 36,1 inde visseral yağ oranı yüksekliği bulundu. Yaş ortalamaları, kilolu grupta 48,1 obez grupta 44,7, ciddi obez grupta ise 39,06 bulundu. Gruplar arasında yaş, bel çevresi, yağ miktarı, yağ yüzdesi ve visseral yağlanma düzeyi açısından istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edildi($p<0,001$). Posthoc analizde BKI derecesine göre artışın en çok bel çevresinde sonra vücut yağ yüzdesinde en az ise visseral yağlanmada olduğu görüldü. Sonuç: Obez kadınlarda bel çevresi artışı BKI ve visseral yağlanma artışından daha çok görülmektedir. Obezite derecesi arttıkça doğru orantılı olsa da bel çevresi ve visseral yağlanma düzeyi aynı oranda artmamaktadır. Yaş ile BKI ters orantılı değişmekte olup genç yaşlarda morbid obezitenin arttığı söylenebilir. Genç kadınlarda obezite riski konusunda farkındalık artırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Bel Çevresi, Visseral Yağlanma

Presentation ID / Sunum No= 255

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3174-7129

Gastrointestinal Stromal Tümörlerde Nötrofil Lenfosit ve Platelet Lenfosit Oranlarının Sağkalıma Etkisi

Dr. Elif Yüce[1], Dr. Serdar Karakullukçu[2], Dr. Evren Fidan[3]

[1]Karaman Eğitim Araştırma Hastanesi
[2]Rize İl Sağlık Müdürlüğü
[3]Karadeniz Tekniküniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Gastrointestinal stromal tümörler (GİST) gastrointestinal kanalın en sık mezankimal tümörleridir. Benign veya malign seyredebilirler (1). Nötrofil-lenfosit-oranı (NLR) ve platelet-lenfosit-oranı (PLR) birçok malignitede prognostik önemi mevcuttur (2,3). Çalışmamızda GİST'lerde bu oranların prognostik önemini araştırdık. Bulgular: Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde 2009-2019 yıllarında GİST tanısı konulan 32'si (%42.7) erkek, 43'ü (%57.3) kadın 75 hasta alındı. Medyan yaş 63'tü (min.41, maks. 91). Eşlik eden malignitesi olan 12 hastanın 5'inde (%41.7) mide, 3'ünde (%25) kolon adenokarsinomu mevcuttu. Tanı anında hastaların 33'ünde (%44) karın ağrısı, 9'unda (%12) kanama, 6'sında (%8) dispepsi mevcutken, 6'sında (%8) yakınma yoktu. Karın ağrısı olanların 4'ü (%12.1) perforasyona bağlı akut batındı. Cerrahi 70 (%93.3) hastaya uygulanmıştı. Hastaların 45'inde (%60) primer-odak mide, 18'inde (%24) ince-barsaktı. Tanıda 7 (%9.3) hasta metastatikti, en sık (%28.6) metastaz karaciğereydi. Mitoz-sayısı 50 büyük-büyütme-alanında 47 (%62.7) hastada <5'ti. Hastaların 38'inde (%50.7) makroskopik kanama, 31'inde (%41.3) nekroz, 19'unda (%25.3) ülserasyon mevcuttu. Hastaların 15'inde (%20) boyut >10 cm, 29'unda (%38.7) 5cm-10 cm, 18'inde (%24) 2-5 cm, 11'inde (%14.7) <2cm'di. Medyan takip süresi 16,5 ay (min.0, maks.101), medyan hastalıksız-sağkalım (DFS) süresi 16 aydı (min.0, maks.88). 66 hastanın 14'ü (%21.2) nüksetmişti, bunların 6'sında (%42.9) metastatik, 8'i (%57.1) lokal-nükstü. Medyan progresyonsuz-sağkalım (PFS) 7 aydı (min.2, maks41). Medyan genel-sağkalım (OS) 67 aydı (%95 CI, 26.4-107.5). ROC analizine göre NLR ve PLR cut-off değerleri sırası ile 3.321 ve 197.83 olarak belirlendi. NLR<3.32 olanlarda medyan OS daha yüksekti (67 vs 28 ay, p:0.015), PFS açısından fark yoktu. PLR>197.83 olanlarda medyan OS daha yüksekti (27 vs ? ay, p:0,006). PLR <197.83 olanlarda PFS daha yüksekti (56 vs 19 ay, p:0,18). Sonuç: GİST'lerde prognozu etkilediği bilinen faktörler tümörün yeri, mitoz-sayısı, boyutu, kanama, nekroz, ülserasyon ve metastaz varlığıdır. Çalışmamızda NLR ile OS ve PLR ile OS ve PFS arasında anlamlı ilişki bulunmuştur. Bu konuda daha geniş çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: GİST, NLR, PLR

Presentation ID / Sunum No= 167

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6558-0526

Gelişimsel Kalça Displazisi Tanısında Bilgisayarlı Tomografinin Yeri

Dr. Serap Yücel Gülçek[1]

[1]*Sağlık Bakanlığı Ankara Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Serap Yücel Gülçek*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ : Gelişimsel kalça displazisi (GKD), çeşiti çalışmalarda bildirilen insidansa göre, % 0.6 oranında görülen, zamanında tanısı konulmazsa, belli bir yaştan sonra tedavisi güçleşen ve sekelle sonuçlanan gelişimsel bir anomalidir. Bu çalışmanın amacı ; BT'nin kemik doku görüntüleme kalitesindeki keskinlikten yararlanarak GKD 'nin tanı ve takibindeki yeri ve yararlılığını saptamak, sonuçları rapor etmektir. Bu sonuçlar, cerrahi tedavi edilecek hastalarda ortopedik cerrahlara uygulanacak cerrahi tekniğin seçiminde daha güvenilir bilgiler sağlayacaktır. HASTALAR VE YÖNTEM : Yaş ortalaması 3 yaş 6 ay (9 ay-11 yıl) olan 25'i kız 5i erkek 30 hastaya (40 kalça), operasyon öncesi BT çekildi. Hastanın stabilizasyonu için özel bir atel kullanıldı. Çekilen BT'ler üzerinde kalçanın kemik ve yumuşak doku değişiklikleri değerlendirildi. Femoral ve asetabuler anteversiyon açıları ölçüldü. SONUÇLAR: Hastaların 10'unda (% 25) GKD bilateral, 20'sinde (% 75) unilateraldi. 40 kalçanın 24'ünde (% 60) asetabulum sığdı. Femur başı 22 (% 55) kalçada laterale, 18 (% 45) kalçada süperolaterale desplase idi. Femur başı epifiz çekirdeği 32 (% 80) kalçada normalden küçüktü. Oniki (% 40) kalçada kapsülün eklem içine inversiyonu mevcuttu. On (%25) kalçada, çeşitli nedenlerle kapsül ve iliopsoas kası değerlendirilemedi. Pulvinar hipertrofisi, 33 (% 84.6) kalçada izlendi. En kalın 20 mm ölçüldü. Femoral anteversiyon açısı, 23 (% 57.5) kalçada yaşlarına göre artmıştı. Açı ortalama 31° (-5°;101°) ölçüldü. 1 (% 2.5) kalçada retroversiyon mevcuttu. İntraobserver varyasyon 1° (0°- 3°), interobserver varyasyon ise 1.1° (0°-4°) olarak saptandı. Asetabuler anteversiyon açısı, 29 (% 72.5) kalçada artmıştı. Açı değeri ortalama 18.5° (8°- 30°) ölçüldü. İntraobserver varyasyon 0.7° (0°-3°), interobserver varyasyon ise 0.8° (0°-3°) olarak saptandı. TARTIŞMA : Tüm avantaj ve dezavantajları ile, BT'yi, GKD 'nin rutin taramasında ve tanısında önermiyoruz. Ancak kapalı redüksiyon yapılmış hastaların alçı içerisinde takibi, cerrahiye gidecek hastalarda, ortopedik cerrahlara, uygulayacakları ameliyat tekniğinin seçiminde faydalı olmak amacıyla preoperatif dönemde, postoperatif takipte gereğinde uygulanacak ileri tetkik yöntemi olarak öneriyoruz.

Anahtar Kelimeler: Femoral Anteversiyon ; Asetabular Anteversiyon; Bilgisayarlı Tomografi; Gelişimsel Kalça Displazisi

Presentation ID / Sunum No= 267

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8882-0692

Göz Hastalıkları Polikliniğinden Romatoloji Konsultasyonu İstenilen Hastaların Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Adem Ertürk[1], Asst. Prof. Dr. Alper Sarı[2], Dr. Murat Ay[2]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Romatoloji Bilim Dalı, Afyonkarahisar
[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Afyonkarahisar
**Corresponding author: ADEM ERTÜRK*

Özet

Giriş: Romatolojik hastalıklarda göz en sık tutulan organlardan biridir. Çalışmamızda göz hastalıklar bölümünden hastane bilgi yönetim sistemi üzerinden romatoloji konsültasyonu istenilen hastaların değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: Hastanemiz göz hastalıkları bölümünden Ocak 2020 – Şubat 2022 tarihleri arasında hastane bilgi yönetim sistemi üzerinden iç hastalıkları/romatoloji konsültasyonu istenilen 172 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Göz hastalıkları bölümünde aldıkları tanılara göre gruplara ayrılan hastaların almış oldukları romatizmal tanılar, demografik verileri ve laboratuvar verileri karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların ortalama yaşı 45,08 ±13.2, kadın hasta oranı %52,9 (n=91), erkek hasta oranı %47,1 (n=81). Hastaların ortalama semptom süresi 23,1 ± 60,7 aydı. Hastaların %18,6'nın (n=32) daha önceden tanılı romatizmal hastalığı vardı, %81,4'nün (n=142) daha önceden tanılı romatizmal hastalığı yoktu (Tablo-1). Göz hastalıkları bölümünden en sık konsültasyon istenme nedenleri %29,7 anterior üveit (n=51), %15,1 göz kuruluğu (n=26), %14,5 posterior üveit (n=25), %11,6 panüveitti (n=20). Üveiti olan hasta oranı (üveit+retinal vaskulit dahil) %67,4'dü (n=116) (Tablo-2). Romatoloji polikliniğinde en sık konulan tanı %38,4 idiopatikti(n=66). Romatolojik etyolojiler araştırıldıktan sonra altta yatan romatolojik hastalık bulunamayanlar idiopatik olarak kabul edildi. İdiopatik olarak değerlendirilen hastaların 39/66 üveit, 10/66 göz kuruluğu nedeniyle romatoloji konsültasyon istenilmişti. İdiopatikten sonra sık konulan tanılar %22,1 behçet sendromu (n=38), %12,2 ankilozan spondilit (n=21), %6,4 non-radyografik aksiyal spondiloartritti (n=11) (Tablo-3). Sonuçlar: Göz tutulumu romatizmal hastalığın ilk bulgusu olabildiği gibi var olan hastalığın seyri sırasında ya da kullanılan ilaçların yan etkisi olarak da ortaya çıkabilmektedir. Romatoloji hekimleri sistemik hastalıkların göz tutulumu ve hidroksiklorokin, steroid gibi göz yan etkileri olabilecek ilaçların kullanımı gibi nedenlerden dolayı sıklıkla göz hastalıkları bölümüyle iş birliği içerisinde çalışmaktadır. Birçok hastalık benzer kliniğe sebep olabileceği için hastaların şikayet ve bulgularının detaylı olarak incelenerek detaylı anamnez ve fizik muayene yapılarak altta yatan sistemik hastalık varlığı araştırılmalıdır. Romatizmal göz hastalığı olan hastaların takiplerinin ve tedavilerinin romatoloji-göz hastalıkları hekimlerinin iş birliği içerisinde çalışması bu hastalarda görme sağlığının korunabilmesi için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Romatizmal Hastalıklar Göz Tutulumu, Üveit, Göz Kuruluğu

Presentation ID / Sunum No= 381

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4998-1781

Graves Hastalığında Tiroid Nodülleri ve Tiroid Kanseri Riski

Exp. Dr. Nagihan Beştepe[1]

[1]*T.C. Sağlık Bakanlığı Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Graves hastalığı, hipertiroidizm ile karakterize otoimmün bir tiroid hastalığıdır. Graves hastalarında tiroid kanseri insidansı %0.15 ile %15 arasında değişmektedir. Graves hastalığında tiroid kanseri için bir risk faktörü olarak tiroid nodüllerinin rolü hakkında çelişkili kanıtlar vardır. Önceki yıllarda tirotoksikozlu hastalarda tiroid kanserinin nadir olduğu düşünülsede, son yıllarda bu algının yanlış olduğu kanıtlandı. Birkaç çalışma, Graves hastalığında hem nodül hem de tiroid kanseri insidansında artış olduğunu göstermiştir. Bu çalışmanın amacı, ultrasonografik olarak nodülü olan ve olmayan, cerrahi tedavi uygulanan Graves hastalarında tiroid kanseri riskini araştırmaktır. Materyal ve metot: Graves hastalığı nedeniyle merkezimizde tiroidektomi uygulanan 598 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların tıbbi kayıtları, radyolojik ve histopatolojik raporları gözden geçirildi. Boyun bölgesine radyoaktif iyot tedavisi ve eksternal radyasyon tedavisi gören ve daha önce tiroid cerrahisi geçiren hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Bulgular: Hastaların 409'u (%68,39) kadın, 189'ü (%31,61) erkekti. Ortalama yaş 43,80±12,77 idi. Toplam 81 (%13,54) hastada tiroid kanseri saptandı. 598 Graves hastasının 246'sında (%41,14) eşlik eden tiroid nodülü varken, 352'sinde (%58,86) tiroid nodülü yoktu. Nodülü olmayan Graves hastalarında tiroid kanseri oranı %7,67 (n = 27) iken, nodülü olan hastalarda ise %21,95 (n = 54) idi. Nodül varlığında tiroid kanseri riski anlamlı olarak arttı (p <0,01). 2 hastada lenf nodu metastazı ile birlikte uzak metastaz saptandı. Sonuç: Graves hastalığında, nodül varlığında tiroid kanseri riski anlamlı olarak artmaktadır. Özellikle takip kararı verilen Graves hastaları izlemde eşlik edebilecek tiroid kanseri açısından dikkatle değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Graves Hastalığı; Tiroid Nodülleri; Tiroid Kanseri

Thyroid Nodules and Thyroid Cancer Risk in Graves' Disease

Abstract

Objective: Graves' disease is an autoimmune thyroid disease characterized by hyperthyroidism. The incidence of thyroid cancer in Graves' patients ranges from 0.15% to 15%. There is conflicting evidence about the role of thyroid nodules as a risk factor for thyroid cancer in Graves' disease. Although thyroid cancer was thought to be rare in patients with thyrotoxicosis in previous years, this perception has been proven to be wrong in recent years. Several studies have shown an increased incidence of both nodule and thyroid cancer in Graves' disease. The aim of this study is to investigate the risk of thyroid cancer in Graves' patients who underwent surgical treatment with and without ultrasonographic nodules. Material and method: 598 patients who underwent thyroidectomy in our center due to Graves' disease were evaluated retrospectively. Medical records, radiological and histopathological reports of the

patients were reviewed. Patients who received radioactive iodine therapy and external radiation therapy to the neck region and had previous thyroid surgery were not included in the study. Results: Of the patients, 409 (68.39%) were female and 189 (31.61%) were male. The mean age was 43.80±12.77 years. Thyroid cancer was detected in a total of 81 (13.54%) patients. While 246 (41.14%) of 598 Graves' patients had accompanying thyroid nodules, 352 (58.86%) had no thyroid nodules. The rate of thyroid cancer was 7.67% (n = 27) in Graves' patients without nodules, while it was 21.95% (n = 54) in patients with nodules. The risk of thyroid cancer was significantly increased in the presence of nodules ($p < 0.01$). Lymph node metastases and distant metastases were detected in 2 patients. Conclusion: In Graves' disease, the risk of thyroid cancer increases significantly in the presence of nodules. Especially Graves' patients who are decided to follow-up should be carefully evaluated in terms of thyroid cancer that may accompany the follow-up.

Keywords: Graves' Disease; Thyroid Nodules; Thyroid Cancer

Presentation ID / Sunum No= 416

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000*0002*7064*8350

Güncel Bakış Açıları İle Meralgıa Parestetıka Tedavi Seçenekleri

Assoc. Prof. Dr. Mehmet Uçar[1], Asst. Prof. Dr. Hasan Onur Arık[1]

[1]Kayseri Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Mehmet Uçar*

Özet

Meralgia parestetika, lateral femoral kutanöz sinirin sıkışması ile ilişkili uyluğun anterolateralinde oluşan dizestezi/ parestezi ve ağrı ile karakterize klinik sendromdur. Lateral femoral kutanöz sinir (LFCN) disfonksiyonu olarak da, alt ekstremite tuzak nöopatileri arasında yer almaktadır. Meralgia parestetika obezite, diyabet, hamile kadınlar, kemer, korse ve dar pantolon giymekle, pelvik ve intra abdominal cerrahilerle ilişkilidir. Meralgia parestetika tedavisinde öncelikle konservatif tedavi seçenekleri kullanılır. Hamile hastalar için gebeliğin tamamlanması beklenir. Kronik nöropati için kursun ve alkolizm toksisitesi gibi genel tedavi planları tamamlanır. ASİS (anterior superior iliak spine) üzerinden yapılan elektrik stimulasyonu (ES) uyarımları ve bu bölgeden yapılan lokal anestetik enjeksiyonları ile oluşan lokal blokaj teknikleri tanıyı desteklemek ve enjeksiyon ile yapılan tedavi tekniklerine yardımcı olmaktadır. Yine benzer şekilde ultrason eşliğinde (USG guide; USGrehberliğinde) yapılan enjeksiyon teknikleri ile sinir blokajları tanısal ve tedavi amaçlı kullanılmaktadır. Konservatif tedavi metotlarına rağmen rahatlamayan hastalarda, Lateral femoral kutanöz sinir (LFCN) blokaji uygulanmakta ve başarılı sonuçlar alınmaktadır. Farklı tedavi ajanları kortikosteroid (metilprednizolon/hidrokortizon/triamsinolon ve türevleri) ya da lokal anestezik (lidokain, bupivakain) ve ya alkol ile nöroliz sinir kılıfına yapılarak ya da her ikisinin birlikte olduğu çalışmalar yapılmıştır. Bu çalışmada, zor ve sıkıntılı bir cerrahi sürece katılmaktansa lokal enjeksiyonlarla başarılı sonuçlar alındığının klinik ve karsılaştırmalı çalışmalarla sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Anahtar Kelimeler: Meralgia Parestetika, Tedavi, Enjeksiyon Teknikleri

Anahtar Kelimeler: Meralgia Parestetika, Tedavi, Enjeksiyon Teknikleri

Presentation ID / Sunum No= 182

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Hastane Çalışanlarımızda 3. Doz COVID-19 Aşı Tercihi

Dr. Gülfem Yıldırım[1]

[1]KTO Karatay Ünv. Özel Medicana Hastanesi
**Corresponding author: Gülfem Yıldırım*

Özet

COVID-19 pandemisini kontrol altına almak amacıyla ülkemizde aşı uygulamasına ilk SINOVAC ve sonrasında BıoNTech olmak üzere öncelikli olarak sağlık çalışanlarında başlanıldı. Çalışmamızda hastanemiz personelinin aşı tercih oranlarını araştırdık. Hastanemizde 14 Ocak ve 1 Temmuz 2021 tarihleri arasında 2 doz SINOVAC uygulanan toplam 818 kişinin ve 1 Temmuz- 5 Ağustos arası üçüncü doz aşı uygulanan toplam 259 kişinin verileri çalışmaya dahil edilmiştir. Hastanemizde üçüncü doz aşı yaptıranlardan 42 kişiye SINOVAC, 217 kişiye BioNTech uygulanmıştır. İki doz SINOVAC uygulanan personelimizden 30 kişide üçüncü doz öncesi SARS-CoV-2 PCR(+)' liği saptanmıştı. Hastalığı geçiren bu gruptan da 6 kişi BioNTech yaptırmayı tercih etti. Üçüncü doz aşı uygulaması sonrası SINOVAC uygulanan 3 personel ve BioNTech uygulanan 1 personelimizde erken dönemde PCR(+)' liği saptandı. Hastaların tümü ayaktan tedavi edildi. Çalışmamızda 2 doz aşı sonrası sağlık çalışanlarımızda PCR(+)' liğinin %3,6 olarak saptandı.Hastanemizde aşı sonrası sağlık çalışanlarında ölüm olmaması aşının önemini bir kez daha göstermektedir. Yapılan çalışmalarda COVID-19 virüsünün çoklu mutasyona uğradığı ve yeni varyantların geliştiği gösterilmiştir. BioNTech uygulanan hastalarda yeni tip COVID-19 Delta varyantına karşı koruyuculuk sağlandığının gösterilmesi nedeniyle en riskli meslek grubunda olan sağlık çalışanlarımız çoğunlukla üçüncü doz uygulaması için BioNTech 'i tercih etmiştir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Biontech, Sınovac

Presentation ID / Sunum No= 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3462-9360

Her2 Pozitif Meme Kanserinde Dual Anti-Her2 Blokaj ile Neoadjuvan Tedavi Deneyimimiz

Asst. Prof. Dr. Özlem Nuray Sever[1]

[1]*Sanko Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: Çalışmamızda Her2 ekspresyonu pozitif meme kanseri tanısıyla dual anti-Her2 blokaj ile neoadjuvan tedavi uygulanan hastalarımızda patolojik tam yanıt oranlarını araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: SANKO Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Onkoloji Bölümünde takip ve tedavisi düzenlenen ve neoadjuvan kemoterapi uygulanan Her2 (+) meme kanserli hastaları retrospektif olarak değerlendirdik. Çalışmaya Her2 ekspresyonu (+) olan ve dual antiHer2 blokaj (trastuzumab ve pertuzumab) tedavisi uygulanan 33 hasta dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, evre, tümör boyutu ve lenf nodu durumu, histolojik alt tip, östrojen ve progesteron reseptör durumu, ki67 proliferasyon indeksi, tümör grade, menapoz durumu, neoadjuvan tedavi rejimi, neoadjuvan tedavi sonrası patolojik yanıt durumu retrospektif olarak hasta dosyalarından elde edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların tamamı kadın idi ve ortanca yaşı 48 (yaş aralığı: 26-69) idi. Yirmi yedi (%81.8) hastada immünhistokimya (İHK) ile Her2 sonucu (+++) idi ve 6 (%18.2) hastada ise İHK ile Her2 (++) olup FISH yöntemi ile Her2 ekspresyonu pozitif saptandı. Hastaların 25 (%75.8)'i premenapozal ve 8 (%24.2)'si postmenapozal idi. Neoadjuvan tedavi olarak 21 (%63.6) hastada AC/THP (doxorubicin ve siklofosfamid/ dosetaksel ve trastuzumab ve pertuzumab), 7 (%21.2) hastada THP ve 5 (%15.2) hastada ddAC/THP kemoterapi rejimleri uygulandı. Tedavi yanıtı değerlendirilebilen 30 hastanın 21 (%70)'inde patolojik tam yanıt, 8 (%26.7)'inde patolojik kısmi yanıt ve 1 (%3.3)'ünde progresif hastalık mevcuttu. Tedavisi devam eden 2 hastanın yanıt değerlendirmesi yapılmamıştı ve cerrahi tedavi olmayı reddeden 1 hastanın radyolojik tam yanıt olmasına rağmen patolojik yanıt değerlendirmesi yapılamadı. Sonuç: Her2 (+) erken evre meme kanserinin neoadjuvan tedavisinde trastuzumaba pertuzumab eklenmesi patolojik tam yanıt oranlarında anlamlı artışa yol açmaktadır. Çalışmamız da literatürdeki bu bilgi ile uyumludur.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Her2, Neoadjuvan Tedavi, Patolojik Tam Yanıt

Presentation ID / Sunum No= 36

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8768-4457

Hipoplastik Korpus Kallozum ve Dismorfik Özellikleri İle de Novo 17q21.31 Mikroduplikasyonu

Dr. Murat Erdoğan[1]

[1]*Kayseri Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Murat Erdoğan*

Özet

17q21.31 mikroduplikasyonu, özellikle davranış bozuklukları ve zayıf sosyal etkileşimin görüldüğü, geniş bir klinik spektrum ile ilişkili nadir bir sendromdur. Sıklığı 1-9/1 000 000'dur. Bugüne kadar sadece 8 vaka bildirilmiştir. Burada 17q21.31 bölgesinde 641 kb'lık duplikasyona sahip bir olgu sunulmaktadır. Aralarında 3. Dereceden akrabalık bulunan ebeveynlerin 5. gebeliklerinden 4. canlı doğum olarak doğan 3,5 aylık kız hasta başını tutamama, mikrosefali ve ayaklarının üzerine basamama sebebiyle kliniğimize yönlendirildi. Fizik muayenede hastada hipotoni, mikrosefali, düz yüz, iri, displastik kulak, 5. Parmak klinodaktilisi, sindaktili, hirsutism ve düşük saç çizgisi varlığı görüldü. Hastanın eşlik eden kabızlık ve atopik dermatit problemleri bulunmaktaydı. Yapılan incelemelerinde kranial MR'nda hipoplastik korpus kallozum gözlendi. Kromozomal kuruluşu 46, XX konfigürasyonundaydı. Kromozomal mikrodizin (Affymetrix CytoScan Optima 315K) analizi sonucunda hastada 17q21.31 bölgesinde bölgesinde 641 kb'lık duplikasyon tespit edildi. Duplikasyon KANSL1 (612452) ve NSF (601633) genlerini içermekteydi. Anne-baba incelemesinde herhangi bir değişim izlenmedi. Mikroduplikasyonun de novo olduğu anlaşıldı. 17q21.31 bölge kazançları literatürde ilk kez Kirchhoff ve arkadaşları tarafından 17q21.31 mikroduplikasyon sendromu olarak tanımlanmıştır (Chromosome 17q21.31 Duplication Syndrome # 613533). Fasiyal dismorfizm, kısa boy, mikrosefali, anormal parmaklar ve hirsutizm, belirgin burun ucu ve kolumella, pürüzsüz filtrum, küçük ağız, mikrognati, kısa geniş parmaklar, kabızlık, atopik dermatit, otizm spektrum bozukluğu, psikomotor gerilik, zayıf sosyal etkileşim ve iletişim zorlukları tanımlanan özelliklerdir. Kranial MR'da izlenen hipoplastik korpus kallozum ilk kez vakamızda saptanmıştır ve sunularak 17q21.31 mikroduplikasyonu ile ilgili literatüre katkı sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hipoplastik Corpus Collosum, de Novo Microdublikasyon, Dismorfizm

Presentation ID / Sunum No= 150

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1607-6355

İç Hastalıkları Kliniğine Anemi Nedeniyle Yatırılan Olguların Retrospektif Analizi

Dr. Ahmed Bilal Genc[1], Prof.Dr. Ali Tamer[2]

[1]Sakarya EAH
[2]Sakarya Tıp Fakültesi

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Anemi; eritrosit sayı ve/veya hemoglobin düzeyinin sağlıklı kişilerdeki normal değerlerinin altına inmesidir. Anemi bir tanı değil belirtidir. Bu nedenle anemi karşısında ona yol açan nedeni ortaya çıkarmak gereklidir. Bu çalışmada anemi nedeniyle hastaneye yatırılan hastaların anemi tipinin belirlenmesi, etyolojik faktörlerin saptanması, anemi etyolojisinin yaş ve anemi derinliği ile ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır GEREÇ VE YÖNTEM: Bu çalışmada Sağlık Bakanlığı Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi İç Hastalıkları Kliniğinde 01.01.2008- 31.12.2011 tarihleri arasında semptomatik anemi nedeniyle yatırılan ve anemi etyolojisine yönelik tetkikleri yapılan 185 hasta dosyası geriye dönük olarak incelendi. Anemili hastalarda demografik, hematolojik ve biyokimyasal verilerin analizi yapıldı. Anemili hastalarda anemi tipi ve etiyolojisi, malignite sıklığı, anemi tipi ve derinliğinin malignite varlığıyla ilişkisi, malignitenin tespit edilmesinde, endoskopik ve görüntüleme yöntemlerinin etkisinin incelenmesi amaçlandı. BULGULAR: Demir Eksikliği Anemisi 158 (%85,4), B12 Eksikliği 15 (%8.1), Kronik Hastalık Anemisi 12 (%6.5) hastada saptandı. DEA tanısı alan 89 (%56.3) hastada hiçbir patoloji bulgu saptanmazken, 16 (%10.1)hastada GİS malignitesi saptandı. B12 eksikliği 15 hastada, kronik hastalık anemisi 12 hastada saptandı. KHA etiyolojisinde en sık diyabet (9 hasta, %75) saptandı. SONUÇ: Çalışmamız, iç hastalıkları pratiğinde sık takip edilen anemi hastalarının etiyolojisinin, yatan hastalar ile ayaktan tetkik edilen hastalarda benzerlik gösterdiği ve bu nedenle her iki grupta anemiye yaklaşımda benzer stratejilerin izlenmesi gerektiğini düşündürmüştür.

Anahtar Kelimeler: Anemi, Anemi Etiyoloji, Yatan Hasta, Malignite

Abstract

INTRODUCTION AND BACKGROUND: Anemia is defined as lower than normal amounts of erythrocyte number and/or hemoglobin level among healthy individuals. It is not a diagnosis but a sign. Thus, it should be uncovered the cause of it when anemia is faced. It was aimed in this study to detect etiological factors and types of anemia along with observing the relationship between etiology of anemia and patients' age & severeness of anemia in anemicinpatients. MATERIALS AND METHODS: Files of 185 patients admitted owing to symptomatic anemia and investigation of its causes in Ministry of Health,University of Sakarya, Hospital of Research and Training between 01.01.2008 and 31.12.2011 were retrospectively analyzed. Demographic, hematologic and biochemical data were analyzed in these

anemic patients. Type and etiology of anemia, frequency of malignancy, relationship between type & severeness of anemia and presence of malignancy were determined together with impact of endoscopic and imaging modalities on detecting malignancy. RESULTS: Iron deficiency anemia (IDA) was detected in 158 (85.4%) patients while vitamin B12 deficiency in 15 (8,1%) and anemia of chronic disease in 12 (6,5 %). Of those with IDA, no pathology was found in 89 (56,3 %) while gastrointestinal system-related malignancy was detected in 16 (10,1 %) patients. B12 deficiency anemia and anemia of chronic disease were detected in 15 and 12 patients, respectively. Diabetes mellitus was the leading cause of anemia of chronic disease (9 patients, 75%). CONCLUSION: This study implies that etiology of anemic patients followed up in outpatient clinics was similar to that of inpatients and thus, same strategies should be considered in approaching anemia in both groups.

Keywords: Anemia, Etiology of Anemia, Inpatient, Malignancy

Presentation ID / Sunum No= 384

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7286-5535

İdiopatik İntrakranial Hipertansiyonun Manyetik Rezonans Görüntüleme Bulguları

Dr. Burçak Çakır Peköz[1]

[1]*Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Burçak Çakır Peköz*

Özet

Giriş: İdiopatik intrakranial hipertansiyon psödotümör serebri olarak da adlandırılan ve intrakranial basınç artışı bulguları ile seyreden ve bu basınç artışına neden olan kitle veya diğer etkenlerin bulunmadığı bir tablodur. Genellikle başağrısı ya da görme sorunları nedeni ile beyin görüntülemesine giden bu olgular Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG) ile değerlendirildiğinde spesifik bazı görüntüleme bulguları uyarıcıdır. Bu çalışmada MRG bulguları ile idiopatik intrakranial hipertansiyon tanısına farkındalık yaratmayı amaçladık. Yöntem: İdiopatik intrakranial hipertansiyon tanısı bulunan 13 olgunun beyin MRG ve beyin MR venografi tetkikleri değerlendirildi. 8'inin orbita MRG tetkiki de mevcut olup değerlendirildi. Tüm görüntülemeler 1.5 Tesla MRG cihazı ile rutin aynı protokolde elde olunmuş olup intrakranial basınç artışına neden olacak kitle, sinüs trombozu ya da vasküler malformasyon gibi patolojisi bulunanlar dışlandı. Bulgular: Olguların 10'u kadın 3'ü erkekti. Yaş ortalaması 37.69 (7-50 aralığında) idi. Olguların tümünde optik sinir kılıfında genişleme mevcuttu. Optik sinir kılıfında trotüyozite olguların 12'sinde gözlendi (%92.3). Orbital glob posteriorunda düzleşme 12'sinde (%92.3), optik sinir başında intraorbital protrüzyon 9 (%75)'unda izlendi. Suprasellar sisternada genişleme 12 (%92.3)'sinde, Meckel cave'de genişleme ise 9 (%75)'unda mevcuttu. Olgularda sinüs ven trombozu izlenmedi. Tartışma ve sonuç: Başağrısı birçok hastalıkta eşlik eden ve çok yaygın bir semptom olup etyoloji araştırması açısından bu hastalarda beyin MRG yapılmaktadır. İdiyopatik intrakranial hipertansiyon artan BOS basıncı ile ilişkililidir ve özellikle başağrısı bulunan olgularda MRG'deki basınç işaretlerini bilmek tanı için oldukça önemlidir. Çalışmamızdaki radyolojik bulgular literatür ile uyumlu olup Özellikle optik sinir kılıfında genişleme ve tortüyozite, orbital glob posteriorunda düzleşme, suprasellar sisternada genişleme gibi bulguların varlığı intrakranial basınç artışı yönünden uyarıcı olmalı ve bu basınç artışını açıklayacak etyolojik neden izlenmemesi durumunda idiopatik intrakranial hipertansiyon akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Idiopatik İntrakranial Hipertansiyon, Mrg, Optik Sinir

Presentation ID / Sunum No= 94

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3568-4476

İnferior St-Elevasyonlu Miyokard İnfarktüsü ile Komplike Olan Tip a Aort Diseksiyonu

Asst. Prof. Dr. Bihter Şentürk[1], Dr. Rashadat Ismayilzada[1]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilimdalı

Özet

Giriş: Tip A aort diseksiyonu (AD), farklı klinik prezentasyonlarla kendini gösterebilen yaşamı tehdit eden bir hastalıktır. Eşlik eden ST yükselmeli miyokard enfarktüsü (STEMI) ile birlikte tip A AD yaygın değildir. Tip A AD ve STEMI birlikteliği kolaylıkla tek başına STEMI olarak yanlış tanı alabilir. Vaka: 43 yaşında erkek hasta akut göğüs ağrısı ile hastaneye başvurdu. Elektrokardiyografisinde inferior derivasyonlarda ST elevasyonu, I ve aVL'de resiprokal ST depresyonu görüldü. Hasta primer perkütan koroner girişim için kateterizasyon laboratuvarına transfer edilmeden önce acilen transtorasik ekokardiyografi (TTE) yapıldı. Ekokardiyografisinde inferior duvarda hipokinezi, dilate aort kökü ile asendan aortada diseksiyon flebi görüntüsü saptandı.Bu bulgular ışığında, inferior STEMI ile komplike olan Tip A AD'den şüphelenildi, bu nedenle antiagregan ve antikoagülan tedavi uygulanmadı. Acil bilgisayarlı tomografi anjiyografisi (BTA) yapıldı.Aortik kökten köken alan ve sol external iliyak artere uzanan akut AD gösterildi. Aort diseksiyonunun doğrudan sağ koroner arterin (RCA) ostiumuna da uzandığı gösterildi. Hastanın hemodinamisi dakikalar içinde bozuldu ve ne yazık ki hasta öldü. Sonuç: Tip A AD, akut miyokard infarktüsü olarak yanlış tanı alabilir. Koroner artere uzanan akut AD tanısı zordur.Aort diseksiyonu hastalarında gecikmiş cerrahi tedavi ve antiagregan, antikoagülan, fibrinolitik ajanların uygulanması nedeniyle yanlış tanı yıkıcı olabilir. Bu olguda hasta başı TTE ile aort diseksiyonundan şüphelendiğimiz için hasta doğru tanı aldı.Bu olgu göğüs ağrısı ile başvuran hastalarda ayırıcı tanıda aort diseksiyonu düşünülmesi gerektiğini ve bu hastalara acil yatak başı TTE yapılması gerektiğini göstermektedir. Aort diseksiyonundan şüpheleniliyorsa hemen BTA yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Aort Diseksiyonu, Miyokard İnfarktüsü, Göğüs Ağrısı, Ekokardiyografi

Type a Aortic Dissection Complicated by Inferior St-Elevation Myocardial Infarction

Abstract

Introduction: Type A aortic dissection (AD) is a life-threatening disease that can manifest by different clinical presentations.Type A AD with concomitant ST-elevation myocardial infarction (STEMI) is not common.The combination of Tip A AD and STEMI can easily be misdiagnosed as STEMI alone. Case: 43 years old male patient admitted to hospital with acute chest pain.His electrocardiography showed ST elevation in the inferior leads with reciprocal ST depression in leads I and aVL. Transthoracic echocardiography (TTE) was performed urgently before the patient was transferred to the catheterization

laboratory for primary percutaneous coronary intervention. His echocardiography revealed hypokinesia in the inferior wall, a dilated aortic root with dissection flap image in the ascending aorta. In the light of these findings, Tip A AD complicated by inferior STEMI was suspected, therefore antiagregan and anticoagulant treatment was not administered.Emergent computed tomography angiogram (CTA) was performed.It was demonstrated acute AD arising from aotic root and extending to the left external iliac artery. The AD has also been shown to extend directly to the ostium of the right coronary artery (RCA). The patient's hemodynamics deteriorated within minutes and unfortunately patient died. Conclusion:Type A AD can be misdiagnosed as acute myocardial infarction.The diagnosis of acute AD extending to the coronary artery is a challenge. Misdiagnosis can be devastating because of delayed surgical treatment and the administration of antiagregan, anticoagulant,fibrinolytic agents in patients with AD. In this case, the patient was correctly diagnosed,because we suspected AD by using bedside TTE. This case shows that AD should be considered in the differential diagnosis of patients presented with chest pain and an emergency bedside TTE should be performed of these patients. If AD is suspected, CTA should be performed immediately.

Keywords: Aortic Dissection, Myocardial İnfarction,chest Pain, Echocardiography

Presentation ID / Sunum No= 226

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6680-1156

İnternal İliyak Arterin Dallanma Paternleri: BT Anjiyografi Görüntüleme Bulguları

Asst. Prof. Dr. Selçuk Akkaya[1]

[1]*Karadeniz Teknik Üniversitesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmada, BT anjiyografi (BTA) kullanılarak internal iliak arterlerin (İİA) ana dallanma paternlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Pelvik arterlerin BTA görüntüleri Adachi sınıflaması açısından retrospektif olarak değerlendirildi. İstatistiksel analiz, SPSS versiyon 23 kullanılarak yapıldı. Tanımlayıcı analiz, kategorik değişkenler için sayı ve yüzde olarak sunuldu. Farklı gruplardaki frekansları karşılaştırmak için ki-kare testi kullanıldı. P değeri ≤ 0.05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: 118 erkek ve 112 kadın hastanın İİA'larının dallanma paternlerini değerlendirildi. Ortalama yaş 41.7 ± 15.8 yıldı. Sağ pelvik tarafın 146'sı grup 1a (%63,5), 15'i grup 1b (%6,5), 36'sı grup 2a (%15,7), 12'si grup 2b (%5,2) ve 21'i grup 3 olarak sınıflandırıldı. (%9.1). Sol pelvik tarafın 132'si grup 1a (%57,4), 15'i grup 1b (%6,5), 57'si grup 2a (%24,8), 9'u grup 2b (%3,9) ve 17'si grup 3 olarak sınıflandırıldı. (%7.4). Erkek hastalarda 149 pelvik taraf grup 1a (%63,1), 20 pelvik taraf grup 1b (%8,5), 38 pelvik taraf grup 2a (%16,1), 9 pelvik taraf grup 2b (%3,8) ve 20 pelvik taraf grup 3 olarak sınıflandırıldı (%8.5). Kadın hastalarda 129 pelvik taraf grup 1a (%57,6), 10 pelvik taraf grup 1b (%4,5), 55 pelvik taraf grup 2a (%24,6), 12 pelvik taraf grup 2b (%5,4) ve 18 pelvik taraf grup 3 olarak sınıflandırıldı (%8). IIA sınıflaması açısından pelvik taraflar ve cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı (sırasıyla, p=0.17, 0.08). Sonuç: BT anjiyografi, IIA sınıflandırmasında başarılı bir yöntemdir ve invaziv işlemler öncesi daha iyi bir operasyon planı için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: BT, Anjiografi, İnternal İliyak Arter

Branching Patterns of the Internal Iliac Artery: Imaging Findings of CT Angiography

Abstract

Objective: This study aimed to determine the imaging findings of the main branching patterns of the internal iliac arteries (IIAs) using CT angiography (CTA). Material and Methods: CTA images of pelvic arteries were evaluated retrospectively in terms of Adachi classification. Statistical analysis was performed using the SPSS software version 23. Descriptive analysis was presented as numbers and percentages for categorical variables. The chi-square test was used to compare the frequencies in different groups. A p-value ≤0.05 was considered statistically significant. Results: The branching patterns of the IIAs of 118 male and 112 female patients were reviewed. Mean age was 41.7 ± 15.8 years. One hundred forty-six right pelvic sides were classified as group 1a (63.5%), 15 as group 1b

(6.5%), 36 as group 2a (15.7%), 12 as group 2b (5.2%), and 21 as group 3 (9.1%). One hundred thirty-two left pelvic sides were classified as group 1a (57.4%), 15 as group 1b (6.5%), 57 as group 2a (24.8%), 9 as group 2b (3.9%), and 17 as group 3 (7.4%). In male patients, 149 pelvic sides were classified as group 1a (63.1%), 20 as group 1b (8.5%), 38 as group 2a (16.1%), 9 as group 2b (3.8%), and 20 as group 3 (8.5%). In female patients, 129 pelvic sides were classified as group 1a (57.6%), 10 as group 1b (4.5%), 55 as group 2a (24.6%), 12 as group 2b (5.4%), and 18 as group 3 (8%). There was no statistically significant difference between pelvic sides and genders in terms of IIA classification (p=0.17, 0.08; respectively). Conclusion: CT angiography is a successful method in IIA classification and it may be used for better operation planning prior to invasive procedures.

Keywords: CT, Angiography, Internal Iliac Artery

Presentation ID / Sunum No= 284

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7370-420X

İskemik İnmeyi Taklit Eden Ağır Hipoglisemiye Bağlı Bilateral Diffusion-Weighted Imaging Anormalliğinin Gözlendiği Bir Olgu

Asst. Prof. Dr. Hacı Mehmet Caliskan[1]

[1]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Tıp Fakültesi
**Corresponding author: HACI MEHMET ÇALIŞKAN*

Özet

Giriş: Hipoglisemi klinik olarak geçici fokal bulgulardan kalıcı koma durumuna kadar geniş bir yelpazede nörolojik belirti ve bulgular gösterebilen ve sık olarak gözlenen endokrin bir acildir. Koma halinde acil servise kabul edilen hipoglisemi vakalarının Manyetik Rezonanstaki diffüzyon kısıtlılıkları iskemik inme ya da toksik lökoensefalopati ile kolaylıkla karıştırılabilir. Olgu Sunumu: 75 yaşında kadın hasta bilinç bozukluğu nedeni ile acil servisimize getirildi. Hastanın acil servise kabulünde bilinci kapalı ve Glasgow koma skalası (GKS) skoru 9 (E:2, M:4, V:3) idi. Kan basıncı 110/70 mmHg, nabız 96/dk, solunum sayısı 20/dk ve oksijen satürasyonu %90 idi. Parmak ucu kan şekeri 22 mg/dL ölçülmesi üzerine hemen 50cc %10 dextroz intravenöz bolus verilip infüzyon tedavisi başlandı. Hastanın özgeçmişinde diabetes mellitus, hipertansiyon ve bipolar duygulanım bozukluğu olduğu öğrenildi. Hasta stupor halindeydi, ağrılı uyaranlara flexör yanıt veriyordu. Pupiller bilateral izokorik ve ışık refleksi +/+ ayak plantar reflekleri bilateral anlamsızdı. Glukoz infüzyonunun 20. dakikasında herhangi bir nörolojik iyileşme gözlenmemesi üzerine kontrastsız beyin tomografisi ve MR DWI çekildi. Sonucunda korpus kallozum spleniumu ve periventriküler beyaz cevherde bilateral kelebek tarzında simetrik diffüzyon kısıtlılığı saptandı. 48 saat sonra kontrol amaçlı çekilen MR DWI ve ADC haritalamasında lezyonlarının tamamen düzeldiği gözlendi Tartışma: Son on yılda iskemik inmenin erken tanısında altın standart olarak kullanılan MR DWI iskemik inmeyi hiperintens lezyonlar şeklinde göstererek büyük kolaylıklar sağlamaktadır. Ancak iskemik inmeden farklı olarak başka bazı hastalıklarda da hiperintens lezyonlar görülebilmektedir bunlar; antiepileptik ilaçların toksisitesi ya da yoksunluğu, nöbetler, infeksiyöz ensefalitler, yüksek rakıma bağlı beyin ödemi, alkol kullanımı, hemolitik üremik sendromlar, metabolik bozukluklardan ise hipernatremi ve hipoglisemi sayılabilir.(3-5) Sonuç: MR DWI görüntüleme de hiperintens lezyon görülmesi öncelikle iskemik infarkt düşündürür. Ancak bu olguda da görüldüğü üzere birçok başka hastalıkların da hiperintens lezyonlar yapabileceği akılda bulundurulmalıdır. Koma ile getirilen hastanın fizik muayenesinde lateralizan bulguların olmaması ve MR DWI da lezyonların bilateral olması iskemik enfarkt dışı metabolik nedenleri düşündürmelidir.

Anahtar Kelimeler: Hipoglisemi, MR DWI, Hiperintens Lezyon, Bilinç Bozukluğu, Diffüzyon MR

A Case With Bilateral Diffusion-Weighted Imaging Abnormality Due to Severe Hypoglycemia Mimicking Ischemic Stroke

Abstract

Introduction: Hypoglycemia is a frequently observed endocrine emergency that can present with a wide range of neurological signs and symptoms from clinically transient focal findings to permanent coma. In cases of hypoglycemia admitted to the emergency room in coma, diffusion limitations in Magnetic Resonance can easily be confused with ischemic stroke or toxic leukoencephalopathy. Case Report: A 75-year-old female patient was brought to our emergency department due to unconsciousness. When the patient was admitted to the emergency department, he was unconscious and his Glasgow coma scale (GCS) score was 9 (M:2, M:4, V:3). His blood pressure was 110/70 mmHg, heart rate was 96/min, respiratory rate was 20/min, and oxygen saturation was 90%. After the fingertip blood glucose was measured as 22 mg/dL, an intravenous bolus of 50cc 10% dextrose was given immediately and infusion therapy was started. It was learned that the patient had a history of diabetes mellitus, hypertension and bipolar affective disorder. The patient was in a stupor state and was flexor responding to painful stimuli. Pupillary bilateral isochoric and light reflex +/+ foot plantar reflexes were bilaterally insignificant. Since no neurological improvement was observed at the 20th minute of the glucose infusion, non-contrast brain tomography and MR DWI were performed. As a result, bilateral butterfly-like symmetrical diffusion restriction was detected in the corpus callosum splenium and periventricular white matter. It was observed that the lesions were completely healed in MR DWI and ADC mapping taken 48 hours for control purposes. Discussion: MR DWI, which has been used as the gold standard in the early diagnosis of ischemic stroke in the last decade, provides great convenience by showing ischemic stroke as hyperintense lesions. However, unlike ischemic stroke, hyperintense lesions can be seen in some other diseases; Toxicity or withdrawal of antiepileptic drugs, seizures, infectious encephalitis, brain edema due to high altitude, alcohol use, hemolytic uremic syndromes, and metabolic disorders include hypernatremia and hypoglycemia.(3-5). Conclusion: Hyperintense lesions on MR DWI imaging are primarily ischemic infarcts. However, as seen in this case, it should be kept in mind that many other diseases can also cause hyperintense lesions. The absence of lateralizing findings in the physical examination of the patient brought with coma and the bilateral lesions in MR DWI should suggest non-ischemic infarct due to metabolic causes

Keywords: Hypoglycemia, MR DWI, Hyperintense Lesion, Impaired Consciousness, Diffusion MR

Presentation ID / Sunum No= 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2457-313X

İzole Mitral Anuler Kalsifikasyon ile Gama Glutamil Transferaz Düzeyleri Arasındaki İlişki

Asst. Prof. Dr. İpek Büber[1]

[1]*pamukkale University*

Özet

Giriş ve Amaç: Mitral anuler kalsifikasyon (MAK) artık kalsiyum ve fosfatın çökelmesine neden olan lokal, kronik ve dejeneratif bir süreç olarak değil, lipit metabolizması, hemodinamik stres, kronik böbrek hastalığı, kemik ve mineral metabolizması ile ilgili aktif ve düzenlenmiş moleküler bir süreç olarak kabul edilmektedir. (1). Çalışmalar, yüksek serum gama glutamil transferazın (GGT artan kardiyovasküler hastalık riski ile önemli ölçüde ilişkili olduğunu göstermiştir. Bu çalışmada MAK ve GGT düzeyleri arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Pamukkale Üniversitesi Kardiyoloji Anabilim Dalı polikliniğine Ocak 2020 ile Aralık 2020 tarihleri arasında başvuran tüm hastalar retrospektif olarak incelendi. Çalışma, izole MAK (MAK+) olan 200 hasta ve MAK (MAK-) olmayan 125 hastadan oluşan bir kontrol grubu ile gerçekleştirildi. Grupların kompozisyonu yaş ve cinsiyet açısından benzerdi. Hipertansiyon, diabetes mellitus, böbrek yetmezliği, herhangi bir karaciğer hastalığı, malignensi, kronik otoimmün hastalığı, ciddi kapak patolojileri olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Bulgular: Total kolesterol (173.4 ± 45.1; 184.5 ± 46; p=0.022) ve yüksek yoğunluklu lipoprotein kolesterol (44.3± 11.6; 49.2 ±13; p=0.004) MAK + grubunda (sırasıyla MAK- ve MAK+ grubunda) anlamlı olarak daha yüksekti. GGT düzeyleri açısından iki grup arasında fark yoktu. MAK + hastalarda GGT düzeyleri ile eritrosit dağılım genişliği (r=0.170/p=0.038) ve trigliserit düzeyleri (r=0.178/p=0.030) arasında pozitif korelasyon bulundu. Sonuç: Bu çalışmada, GGT düzeylerinde iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmazken, MAK+ hastalarda GGT düzeyleri ile kardiyak risk faktörleri olarak bilinen eritrosit dağılım genişliği ve trigliserit düzeyleri arasında pozitif korelasyon saptandı. Büyük Çalışmalar yüksek GGT aktivitesinin kardiyovasküler hastalık, arteriyel hipertansiyon, konjestif kalp yetmezliği, kardiyak aritmiler ve kardiyovasküler hastalıkla ilişkili olduğunu göstermiştir ve benzer şekilde MAK, inflamatuar ve oksidatif süreçle ilişkilidir. Ancak çalışmamız, herhangi bir inflamatuar ve kardiyak hastalığı olmayan izole MAK'li hastalarda bu parametreler arasında ilişki saptamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Mitral Anular Kalsifikasyon, Gama Glutamil Transferaz

The Relationship Between Isolated Mitral Annular Calcification and Gamma Glutamyl Transferase Levels

Abstract

Background and Aim: Mitral annular calcification (MAC) is regarded as a local, chronic and degenerative process resulting in precipitation of calcium and phosphate, but as an active and regulated molecular process that is related to lipid metabolism, hemodynamic stress, chronic kidney disease, bone and mineral metabolism and inflammation. Studies have shown that elevated serum gamma glutamyl transferase (GGT) is significantly associated with increased risk of cardiovascular diseases. In this study, we aimed to investigate the relationship between MAC and GGT levels. Materials and Methods: All patients who were admitted to the Pamukkale University department of Cardiology outpatient clinic between January 2020-December 2020 were analysed retrospectively. The study was performed 200 patients with isolated MAC and a control group of 125 patients without MAC. The composition of groups was similar in terms of age and sex. Patients with hypertension, diabetes mellitus, renal failure, any liver disease, history or active malignancy, chronic autoimmune disease, severe valve pathologies were excluded the study. Results:Total cholesterol(173.4±45.1;184.5±46;p=0.022)and high-density lipoprotein cholesterol (44.3±11.6;49.2±13;p=0.004) were significantly higher at MAC+ group (respectively MAC- and MAC+ group). There was no difference between the two groups in terms of GGT levels. A positive correlation was found between GGT levels and red cell distribution width (r=0.170/p=0.038) and triglyceride levels (r=0.178/p=0.030) in the MAC + group. Conclusion: In this study, we did not find statistically significant difference between two group in GGT levels but GGT levels in MAC+ patients were positively correlated with red cell distribution width and triglyceride levels, which were known to be cardiac risk factors. Studies revealed the association with elevated GGT activity and cardiovascular disease, arterial hypertension, congestive heart failure and similarly MAC is associated inflammatory and oxidative process. However, our study did not show the relationship these parameters at patients with isolated MAC without any inflammatory and cardiac disease.

Keywords: Mitral Anular Calcification, Gamma Glutamyl Transferase

Presentation ID / Sunum No= 190

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0332-2895

Kadınlarda İntihara Bağlı Ölüm: Sakarya'da 2017-2021 Yılları Arasında Yapılan Otopsilerden Elde Edilen Bulgular

Exp. Dr. Erkut Ragıp Bulut[1]

[1]*Sakarya Adli Tıp Şube Müdürlüğü*

Özet

Bu çalışmada, Sakarya'daki kadın intihar vakalarına dair özelliklerin çok boyutlu incelenmesi ve bulguların çeşitli yönleriyle literatür ışığında tartışılması amaçlanmıştır. 2017-2021 yılları arasında Sakarya Adli Tıp Şube Müdürlüğü'nde intihara bağlı ölüm nedeniyle otopsi yapılan kadınların adli kayıtları geriye dönük olarak incelenmiştir. Elde edilen veri, sosyo-demografik özellikler, intihar için kullanılan yöntemler, cesedin bulunduğu yer, ölüm nedeni ve şekli, toksikolojik bulgular, geçmiş tedavi öyküsü, ilaç kullanımı vb. bir dizi değişken açısından sınıflandırılarak analiz edilmiştir. 2017-2021 yılları arasında otopsi yapılan 150 kadından 26'sının intihar sonucu hayatını kaybettiği belirlenmiştir. Olguların birinin Suriye, kalanların ise Türk uyruklu olduğu anlaşılmıştır. Olguların 1'i 2017, 2'si 2018, 5'i 2019, 8'i 2020 ve 10'u 2021'de rapor edilmiştir. Olguların yaş aralığının 16-91, yaş ortalamasının 36,04 olduğu saptanmıştır. Ölüm nedenleri arasında en sık ası (17 olgu), ardından ateşli silah yaralanması ve yüksekten düşmenin (3'er olgu) görüldüğü; bunları ilaç intoksikasyonu, koroziv madde ve uyuşturucu madde intoksikasyonunun (1'er olgu) takip ettiği tespit edilmiştir. Olguların 23'ü ikametinde, 1'i garajda, 1'i ahırda ve 1'i kömürlükte ölü olarak bulunmuştur. Kan ve idrar numunelerinin toksikolojik analizinde, 16 olguda herhangi bir madde metaboliti tespit edilmediği, 10 olguda ise ilaç-etanol metabolitinin saptandığı görülmüştür. Kadın intiharı, toplumlar arasında, sıklığı, şekli, yol açtığı toplumsal tepki ve yargı açısından büyük değişkenlikler gösteren, çok bileşenli bir niteliğe sahiptir. Kadınlarda görülen yüksek intihar ve intihara teşebbüs oranları bu konuyu önemli bir halk sağlığı sorunu haline getirmektedir. Diğer ülkelerle benzer şekilde ülkemizde de en yaygın kullanılan intihar yöntemlerinden biri asıdır. Asıların %95'inden fazlasının intihar orijinli olduğu bildirilmektedir. Bizim çalışmamızda da literatür ile uyumlu olarak en sık kullanılan yöntemin ası olduğu tespit edilmiştir. Kadın intiharlarını farklı boyutlarıyla incelemeyi hedefleyen çalışmalar, gelecekte kadın intiharlarını azaltmayı sağlayacak kapsamlı politikaların geliştirilmesinde teorik bir temel sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: İntihar, Ası, Kadın, Otopsi.

Deaths by Suicide in Women: Findings From Autopsies Performed in Sakarya Between 2017-2021

Abstract

The present study aimed to examine the multidimensional characteristics of female suicide cases in Sakarya and to discuss several aspects of the phenomenon in the light of the literature.The forensic records of women who committed suicide and underwent autopsy in Sakarya Forensic Medicine Department between 2017-2021 were retrospectively examined. Data were classified and analyzed in terms of a series of variables including socio-demographic characteristics, methods used for suicide, location, cause and manner of death, toxicological findings, past treatment history, use of medications, etc. It was found that among 150 women who underwent autopsy between 2017 and 2021, 26 had deceased by suicide. One case was of Syrian nationality while the remaining were Turkish. One of the cases were reported in 2017, 2 in 2018, 5 in 2019, 8 in 2020 and 10 in 2021. The age of the cases ranged between 16-91 with a mean of 36.04. The most common causes of death were suicide by hanging (17 cases), followed by gunshot (3 cases), jumping from height (3 cases), drug intoxication, corrosive poisoning and psychoactive substance intoxication (1 case each). 23 of the cases were found dead in their residence, 1 in the garage, 1 in the barn and 1 in the coal shed. The toxicological analyses of blood and urine samples revealed no substance metabolites in 16 cases whereas drug/ethanol metabolites were detected in 10 cases. Suicide in women is a multidimensional and complex phenomenon that shows significant variance between societies in terms of frequency, methods as well as its impacts on society and perception by the public. High rates of committed as well as attempted suicides among women make it a critical and widespread public health problem. As in other countries, hanging is one of the most commonly used suicide methods in Turkey. It is reported that more than 95% of hangings are of suicidal origin. Similarly, it was determined that hanging was the most frequently used method for suicide among women in our study. Future studies focussing on different aspects of female suicides may provide a theoretical basis for policy makers to develop comprehensive strategies that could help reduce suicides among women.

Keywords: Suicide, Hanging, Women, Autopsy.

Presentation ID / Sunum No= 140

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7016-5412

Karaciğer Sirozlu Hastalarda D Vitamini Düzeyinin Child Pugh Evresi ve Karaciğer Sirozunun Komplikasyonları İle İlişkisi

Dr. Gizem Altınok Övünç[1], Prof.Dr. Refik Demirtunç[2]

[1]Tekirdağ Devlet Hastanesi
[2]SBÜ Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: D vitamini kemik metabolizması üzerine etkilerinin yanı sıra hücresel düzeydeki reseptörleri üzerinden pek çok sistemi düzenleyen bir hormondur. Karaciğer sirozlu hastalarda D vitamini düzeyinin düştüğü bulunmuştur. Çalışmamızda karaciğer sirozu evresi ve komplikasyonları ile D vitamini düzeyi arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Retrospektif olarak yapılan çalışmamızda 70 karaciğer sirozu tanılı hasta ve 70 bilinen karaciğer hastalığı olmayan kişi kontrol grubu olarak alındı. Çalışmaya 25(OH) vitamin D düzeyini etkileyecek hastalığı ve ilaç kullanımı olanlar dahil edilmedi. Hastalar siroz etyolojisi, komplikasyonların varlığı ve derecesi, enfeksiyon varlığı kompansasyon durumuna göre sınıflandırıldı. Hastaların Child-Pugh, MELD VE MELD-Na skorları hesaplandı. Bulgular: Çalışmamızda hasta grubunun D vitamini düzeyi (8,33±5 ng/ml) kontrol grubundan (11,82±6,37 ng/ml) düşük bulunmuştur (p:0.003). D vitamini düzeyi ile Child-Pugh skoru ve MELD ve MELD-Na skoru arasında ters yönlü ilişki bulunmuştur. (sırasıyla p:0.000,p:0.020, p:0.044) . Child-Pugh A, B, C sınıfları ile D vitamini düzeyi arasında farklılık bulunmuş, A sınıfından C sınıfına doğru D vitamini düzeyinin düştüğü görülmüştür (sırasıyla p:0.000, p:0.007). Asit gelişen hastaların D vitamini düzeylerinin gelişmeyenlerden, hepatik ensefalopati gelişenlerin D vitamini düzeylerinin gelişmeyenlerden düşük olduğu saptanmıştır (sırasıyla p:0.005, p:0.006). Dekompanse hastaların D vitamin düzeyleri kompanse hastalardan düşük bulunmuştur (p:0.002). D vitamini düzeyi ile albümin değerleri arasında pozitif yönlü ve D vitamini düzeyi ile INR arasında negatif yönlü ilişki bulunmuştur (sırasıyla p:0.002 p:0.004) Enfeksiyon görülenlerin D vitamini düzeyleri, görülmeyenlerden düşük bulunmuştur (p:0.009)Sonuç: Karaciğer sirozlu hastalarda D vitamini eksikliği sıktır ve rutin olarak kontrol edilmelidir. D vitamini ile albumin ve INR değeri arasındaki korelasyon D vitaminin karaciğer sentez fonksiyonun bir belirteci olabileceğini düşündürmektedir. Karaciğer sirozunda Child-Pugh, MELD, MELD-Na skoru ilerledikçe, asit ve hepatik ensefalopati komplikasyonları geliştikçe, dekompansasyon geliştikçe D vitamin düzeyi düşmektedir. D vitamini düzeyi karaciğer sirozu hastaları için prognoz ve mortaliteyi predikte etmekte önemli bir parametre olabilir.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer Sirozu, D Vitamini Eksikliği, Child-Pugh, Karaciğer Sirozu Komplikasyonlar

Presentation ID / Sunum No= 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3165-6769

Kardiyak Kateterizasyon Sonrası Gelişen Femoral Psödoanevrizmaların Ultrasonografik Kompresyon Yöntemiyle Kapatma İşlemi Sonrasındaki Kısa ve Orta Dönem Sonuçları

Dr. Faysal Şaylık[1], Prof.Dr. Serdar Sevimli[2]

[1]Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Kliniği
[2]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı

Özet

Giriş: Femoral arter yoluyla yapılan işlemlerden sonra psödoanverizma gelişimi sıktır. Psödoanverizmaların tedavisinde, manuel kompresyon, USG aracılı kompresyon, trombin enjeksiyonu ve cerrahi girişim ile kapama kullanılmaktadır. USG aracılı kompresyon ile psödoanevrizma kapaması cerrahiye alternatif tedavi olarak öne sürülmektedir. Biz bu calışma da psödoanverizma gelişmiş hastalarda USG aracılı kompresyonun etkinliği ve güvenilirliğini test etmeyi amaçladık. Yöntem: Femoral arter yoluyla yapılan girişimlerden sonra psödoanevrizma gelişmiş olan 100 hasta retrospektif olarak calışmaya dahil edildi. Bu hastaların tanılari (AKS, SAP, diğer) ve işlem tipleri (KAG, PKG, PMBV) not edildi. Tüm hastaların USG kayıtları, psödoanverizmanın çapı, lobül sayısı ve boyun uzunluğu ile eni açısından incelendi. USG probu ile psodoanevrizma kesesi boyununa tromboze olana kadar bası uygulandı. Bası süresi not edildi. İlk bası ile kapanmayan hastalara ikinci ve üçüncü kez bası uygulandı. Bulgular: Hastaların ortalama yaşları 61.9±12.6 ve %52`si erkekti. Çalışma grubunun %69`u AKS, %25`i SAP, ve geri kalan %6 lık hasta grubu ise non-koroner girişim uygulanan hastalardan oluşmaktaydı. Bu hastaların %56`sına koroner anjiografi, %39`una perkutan koroner girişim ve %5`ine perkutan mitral balon valvuloplasti işlemi uygulanmıştı. Psödoanevrizmanın en geniş çaplarının ortalaması 30±9 mm, ortalama boyun uzunluğu 6.8±4.3 mm ve ortalama boyun genişliği 5±3.4 mm olarak ölçüldü. Bunların %45`inde psödoanverizmanın en geniş çapı ≥30 mm idi. Çalışmaya alınan 100 hastanın ilk yapılan USG kompresyonlarında %80`sinde başarılı kapanma izlenirken, %20 hastada tam kapanma izlenmedi. Basarılı kapanma olmayan 20 hastaya yapılan ikinci USG kompresyonu sonucunda 12 hastada tam kapanma gerçekleşirken, 8 hastada tam kapanma yine sağlanamadı. Bu 8 hastaya üçüncü kez USG kompresyonu uygulandı ve 5 hastada tam kapanma sağlandı. Sonuçta, hasta popülasyonunun %3`ünde (3 hasta) etkili USG kompresyonuna rağmen tam kapanma sağlanamazken, hastaların %97`sinde USG kompresyonu ile başarılı tam kapanma sağlanmıştır. Sonuç: Çalışma sonuçlarımız USG aracılı komprresyonun oldukça yüksek (%97) başarı oranına sahip bir tedavi yöntemi olduğunu ve cerrahinin yerini alabilecek bir tedavi seçeneği olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Psödoanevrizma, Ultrasonografi Eşliğinde Kompresyon, Kardiak Girişim

Presentation ID / Sunum No= 322

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1125-2049

Kardiyak Riskler Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğunda Hastalığa mi, Metilfenidat Tedavisine mi Bağlı?

Asst. Prof. Dr. Osman Akdeniz[1]

[1]*Fırat Üniversitesi Tıp Fakülesi Çocuk Kardiyolojisi Bilim Dalı*

Özet

Giriş ve Amaç: Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB) ve bu bozuklukta kullanılan ilaçların korkutan kardiyak etkilerine yönelik endişeler güncelliğini korumaktadır. Çalışmamızda Metilfenidat (MPH) tedavisi alan ve almayan DEHB tanılı çocuklarda hastalığın kendisinden ve ilaç kullanımından kaynaklanan kardiyak etkiler değişik elektrokardiyografik parametrelerle araştırılmıştır. Yöntem: Çalışma Ağustos 2020- Eylül 2021 tarihleri arasında DEHB tanısı konan, tedavi öncesi veya tedavi sırasında kardiyak değerlendirme için çocuk kardiyoloji polikliniğine refere edilen hastalarla yapıldı. Hastalar kontrol grubu, henüz ilaç başlanmamış hastalar ve ilaç kullanan hastalar olarak üç gruba ayrıldı. İlaç kullanan ve kullanmayan hastaların verileri kendi arasında ve oluşturulan sağlıklı kontrol hastalarıyla karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışma DEHB tanısı konup ilaç başlanmamış 44 hasta, DEHB tanısıyla MPH tedavisi alan 42 hasta ve 52 kontrol hastasıyla yapıldı. İlaç kullanan ve kullanmayan tüm DEHB hastaları dahil edildiğinde 86 hastanın 54(%62,8)'ü erkek, ortalama yaş 10,07±2,96 yıl ve ortalama ağırlık 37,91±16,77 kg olarak hesaplandı. Hasta grupları arasında cinsiyet, yaş, ağırlık, ailede kalp hastalığı varlığı, kalp hızı, sistolik ve diyastolik kan basıncı açısından anlamlı fark yoktu. Elektrokardiyografik verilerden QTc, QTcd, TP-e, TP-e/QT, TP-e/QTc değerleri MPH kullanan grupta kontrol grubuna göre anlamlı yükseklik gösterirken, bu değerler açısından ilaç kullanan ve kullanmayan hastalar arasında fark saptanmadı. Hem ilaç kullanan hem de ilaç kullanmayan hastalarda QTcd değerleri kontrol grubuna göre yüksek olarak saptandı. Sonuç: Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu ilaç kullanımından bağımsız olarak kardiyak aritmilere yatkınlık yaratmaktadır. Metilfenidat tedavisiyle aritmilere yatkınlık belirginleşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, DEHB, Kardiyak Aritmi, Metilfenidat

Are Cardiac Risks Innate to Adhd Or Secondary to Methylphenidate Treatment?

Abstract

Background: The aim of this study was to investigate cardiac effects due to the disease itself and the drugs used through comparisons of various electrocardiographic parameters in children diagnosed with ADHD treated and not treated with methylphenidate (MPH). Methods: The study included children diagnosed with ADHD between August 2020 and September 2021 who were referred to the Paediatric Cardiology Polyclinic for cardiac evaluation before or during treatment. The data of patients using and not using drugs were compared between these two groups and with a healthy control group. Results: Evaluation was made of 44 patients diagnosed with ADHD who had not started drug treatment, 42

patients diagnosed with ADHD who were receiving MPH treatment, and a control group of 52 healthy subjects. The total 86 patients diagnosed with ADHD, using and not using MPH, comprised 54 (62.8%) males and 32 (37.2%) females with a mean age of 10.07±2.96 years and mean weight of 37.91±16.77 kg. The electrocardiographic data of QTc, QTcd, TP-e, TP-e/QT, and TP-e/QTc values were determined to be statistically significantly higher in the ADHD group using MPH compared to the control group, and no significant difference was determined between the groups using and not using drugs. The QTcd values of all the ADHD patients, using and not using MPH, were determined to be higher than those of the control group. Conclusions: ADHD creates a tendency for cardiac arrhythmias, independently of the use of MPH. Treatment with MPH makes the tendency to arrhythmia more evident.

Keywords: ADHD, Cardiac Arrhythmia, Children, Methylphenidate

Presentation ID / Sunum No= 258

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2656-0420

Kifoz Ölçümünde Harrison Posterior Tanjant Yöntemi ve Centroid Yönteminin Güvenilirliği: Cobb Yöntemi ile Bir Karşılaştırma

Asst. Prof. Dr. Erdal Komut[1]

[1]*Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Giriş: Torasik kifozun ölçümü, kas-iskelet sistemi değerlendirmesi ve kifotik ilerlemeyi önlemek için optimal tedavi açısından esastır. Bu çalışmanın amacı iki farklı radyolojik yaklaşımı, Harrison Posterior Tangent (HPTM) ve Centroid yöntemlerini (CM), torasik kifozun ölçülmesi için Cobb yöntemiyle karşılaştırmaktı. Materyal ve Metod: Hitit Üniversitesi Radyoloji Anabilim Dalı arşivlerinden rastgele olarak torasik omurganın toplam 40 lateral radyografik görüntüsü seçildi. Bir araştırmacı, HPTM, CM ve Cobb yöntemlerini kullanarak bir ay arayla iki kez torasik kifozu ölçmüştür. Gözlemci içi güvenilirlik, sınıf içi korelasyon katsayıları kullanılarak değerlendirildi. İki alternatif yöntemin Cobb yöntemiyle ilişkisinin derecesini test etmek için Spearman sıra korelasyon katsayısı kullanıldı. Sonuçlar: HPTM, CM ve Cobb yöntemleri için gözlemci içi güvenilirlik, tüm sınıf içi korelasyon katsayıları > 0.986 ile mükemmeldi. Birinci ve ikinci seansta HPTM yöntemi ile Cobb yöntemi arasında yüksek korelasyon saptandı (sırasıyla r=0,952; p<0,001 ve r=0,960; p<0,001). Birinci ve ikinci seanslarda CM yöntemi ile Cobb yöntemi arasında da yüksek korelasyon bulundu (sırasıyla r=0.925; p<0.001 ve r=0.961; p<0.001). Tartışma: HPTM ve CM ölçümleri, her iki seansta da Cobb açısı ölçümleri ile yüksek korelasyon gösterdi. CM, torasik kifozun ölçülmesi için radyolojik görüntülere uygulanacak pratik bir yaklaşım olmasa da, CM ölçümleri, vertebral uç plaklardaki ve vertebra gövdesinin arka kenarındaki düzensizlikten bağımsız veriler sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Cobb Metodu, Harrison Posterior Tangent Metodu, Centroid Metodu, Kifoz, Güvenilirlik

Reliability of Harrison Posterior Tangent Method and Centroid Method for Measuring Kyphosis: A Comparison With Cobb Method

Abstract

Introduction The measurement of thoracic kyphosis is essential in respect of musculoskeletal evaluation and optimal treatment for preventing kyphotic progression. The aim of this study was to compare two different radiological approaches, Harrison Posterior Tangent (HPTM) and Centroid methods (CM), to the Cobb method for measuring thoracic kyphosis. Material and Methods A total of 40 lateral radiographic images of the thoracic spine were randomly selected from the archives of the Radiology Department of Hitit University. One investigator measured the thoracic kyphosis twice one-month interval using the HPTM, CM, and Cobb methods. The intraobserver reliability was evaluated

using intraclass correlation coefficients. The Spearman rank correlation coefficient was used to test the degree of the relationship of two alternative methods with the Cobb method. Result Intraobserver reliability for HPTM, CM, and Cobb methods was excellent with all intraclass correlation coefficients > 0.986. There was a high correlation between the HPTM method and the Cobb method in the first and second sessions ($r=0.952$; $p<0.001$ and $r=0.960$; $p<0.001$, respectively). A high correlation was also found between the CM method and the Cobb method in the first and second sessions ($r=0.925$; $p<0.001$ and $r=0.961$; $p<0.001$, respectively). Conclusion HPTM and CM measurements showed a high correlation with Cobb angle measurements in both sessions. Although CM is not a practical approach to apply on radiological images for measuring thoracic kyphosis, CM measurements could provide independent data from irregularity in vertebral endplates and the posterior margin of the vertebral body.

Keywords: Cobb Method, Harrison Posterior Tangent Method, Centroid Method, Kyphosis, Reliability

Presentation ID / Sunum No= 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Kist Hidatik Tedavisinde Pair Etkinliği: 185 Hastalık Tek Merkez Çalışması

Dr. Gamze Türk[1], Dr. Mustafa Bilgili[1]

[1]SBÜ Kayseri Şehir Hastanesi, Radyoloji Kliniği

Özet

Amaç: Kist hidatiklerde PAIR tekniğinin etkinliğinin değerlendirilmesi Gereç-Yöntem: Çalışmaya Ağustos 2016-Ağustos 2021 arasında kliniğimizde PAIR ile tedavi edilen 185 kist (120 hasta- 77 kadın, 43 erkek) dahil edildi. Tüm hastalar işlem öncesi ve sonrasında albendazol tedavisi almıştı ve işlem günü tek gece hospitalize edildi. İlk hafta, 1. ay, ilk yıl 3 ayda bir, ikinci yıl 6 ayda bir ve sonrasında yılda bir olacak şekilde takip US görüntülemeleri yapıldı. Kist özellikleri, hasta bilgileri, işlem ve takip bulguları retrospektif olarak hastane veritabanından kaydedildi. Kist hacimleri hacim = X x Y x Z x 0.523 formülü ile hesaplandı. Bulgular: Ortalama yaş 43.5 idi (11-80). 175 kist karaciğerde, 8'i dalakta, birer tanesi pankreasta ve pelvisteydi. Median kist hacmi 154 cm3 idi, tedavi sonrası kist hacmindeki azalma %92.3 bulundu. Median takip süresi 24 ay idi. Duvarında kalsifikasyon gelişen ya da büyük oranda solidleşen lezyonlarda tedavi başarılı olarak kabul edildi. Klinik başarı oranı %97,3 idi. 24 kist (%15,4) için ikinci bir seans gerekti [koleksiyon (n=10, %5,4), enfeksiyon (n=9, %4,8), nüks (n=5, %2,7)]. Yedi kistte (%3,7) kistobiliyer fistül saptandı, bunların 4 tanesinde papillotomi ve endoskopik stent yerleştirilmesi gerekti. İşlem sırasında 4 hastada anafilaksi gelişti. Bu hastalar 1-3 gün arasında yoğun bakım ünitesinde takip edildikten sonra sorunsuz şekilde taburcu oldu. Sonuç: PAIR kist hidatik tedavisinde etkin ve oldukça başarılı bir yöntemdir. Günümüzde düşük komplikasyon oranları ve daha kısa süreli hastane yatışı gerektirmesi nedeniyle cerrahi yaklaşımlara tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kist Hidatik, PAIR, Nüks, Etkinlik

Efficacy of Pair Technique in Hydatid Cyst Treatment: A Single Center Study With 185 Cysts

Abstract

Objectives: To evaluate the efficacy of PAIR technique in hydatid cysts. Materials-Methods: A hundred and twenty patients (77 female, 43 male) with 185 hydatid cysts, treated by PAIR technique between September 2016- August 2021 were included in this study. All patients received albendazol before and after the procedures, and were hospitalized overnight. Follow up was done at 1st week, 1st month, 3 month intervals at the first year, 6 months intervals at the second year and yearly afterwards. At each follow up visit, in addition to routine blood tests, patients were examined with US. Data on HC features, patient characteristics, procedure and follow up were retrospectively recorded from the hospital database. Cyst volumes were calculated as volume = X x Y x Z x 0.523. Results: The mean age was

43.5 years (11-80). 175 cysts were in the liver, eight were in the spleen and one was in pancreas and one in pelvis. Median cyst volume was 154 cm3, mean total reduction in the cyst volume was 92.3%. Median follow-up was 24 months. Lesions that developed wall calcifications or were predominantly solid in follow-up imaging were accepted as successful treatments. Clinical success rate was 97.3%. A second catheterization was needed in 24 HCs (15.4%) either for recollection (n=10, 5.4%), infection (n=9, 4.8%) or recurrence (n=5, 2.7%). We had 7 cystobiliary fistula (3,7%) of which 4 required papillotomy and endoscopic stent placement. Four patients developed anaphylaxis during the procedure who were hospitalized in intensive care unit for 1-3 days and later discharged uneventfully. Conclusions: PAIR technique is an efficient and highly successful method in hydatid cyst treatment. Low complication rates and short hospitalization periods favors this technique over surgical approaches.

Keywords: Hydatid Cyst, PAIR, Recurrence, Efficacy

Presentation ID / Sunum No= 35

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5374-9731

Kist Hidatik Tedavisinde PAIR Etkinliği: 185 Hastalık Tek Merkez Çalışması

Dr. Gamze Türk[1], Dr. Mustafa Bilgili[1]

[1]SBÜ Kayseri Şehir Hastanesi, Radyoloji Kliniği

Özet

Amaç: Kist hidatiklerde PAIR tekniğinin etkinliğinin değerlendirilmesi Gereç-Yöntem: Çalışmaya Ağustos 2016-Ağustos 2021 arasında kliniğimizde PAIR ile tedavi edilen 185 kist (120 hasta- 77 kadın, 43 erkek) dahil edildi. Tüm hastalar işlem öncesi ve sonrasında albendazol tedavisi almıştı ve işlem günü tek gece hospitalize edildi. İlk hafta, 1. ay, ilk yıl 3 ayda bir, ikinci yıl 6 ayda bir ve sonrasında yılda bir olacak şekilde takip US görüntülemeleri yapıldı. Kist özellikleri, hasta bilgileri, işlem ve takip bulguları retrospektif olarak hastane veritabanından kaydedildi. Kist hacimleri hacim = X x Y x Z x 0.523 formülü ile hesaplandı. Bulgular: Ortalama yaş 43.5 idi (11-80). 175 kist karaciğerde, 8'i dalakta, birer tanesi pankreasta ve pelvisteydi. Median kist hacmi 154 cm3 idi, tedavi sonrası kist hacmindeki azalma %92.3 bulundu. Median takip süresi 24 ay idi. Duvarında kalsifikasyon gelişen ya da büyük oranda solidleşen lezyonlarda tedavi başarılı olarak kabul edildi. Klinik başarı oranı %97,3 idi. 24 kist (%15,4) için ikinci bir seans gerekti [koleksiyon (n=10, %5,4), enfeksiyon (n=9, %4,8), nüks (n=5, %2,7)]. Yedi kistte (%3,7) kistobiliyer fistül saptandı, bunların 4 tanesinde papillotomi ve endoskopik stent yerleştirilmesi gerekti. İşlem sırasında 4 hastada anafilaksi gelişti. Bu hastalar 1-3 gün arasında yoğun bakım ünitesinde takip edildikten sonra sorunsuz şekilde taburcu oldu. Sonuç: PAIR kist hidatik tedavisinde etkin ve oldukça başarılı bir yöntemdir. Günümüzde düşük komplikasyon oranları ve daha kısa süreli hastane yatışı gerektirmesi nedeniyle cerrahi yaklaşımlara tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kist Hidatik, Pair, Nüks, Etkinlik

Efficacy of Pair Technique in Hydatid Cyst Treatment: A Single Center Study With 185 Cysts

Abstract

Objectives: To evaluate the efficacy of PAIR technique in hydatid cysts. Materials-Methods: A hundred and twenty patients (77 female, 43 male) with 185 hydatid cysts, treated by PAIR technique between September 2016- August 2021 were included in this study. All patients received albendazol before and after the procedures, and were hospitalized overnight. Follow up was done at 1st week, 1st month, 3 month intervals at the first year, 6 months intervals at the second year and yearly afterwards. At each follow up visit, in addition to routine blood tests, patients were examined with US. Data on HC features, patient characteristics, procedure and follow up were retrospectively recorded from the hospital database. Cyst volumes were calculated as volume = X x Y x Z x 0.523. Results: The mean age was

43.5 years (11-80). 175 cysts were in the liver, eight were in the spleen and one was in pancreas and one in pelvis. Median cyst volume was 154 cm3, mean total reduction in the cyst volume was 92.3%. Median follow-up was 24 months. Lesions that developed wall calcifications or were predominantly solid in follow-up imaging were accepted as successful treatments. Clinical success rate was 97.3%. A second catheterization was needed in 24 HCs (15.4%) either for recollection (n=10, 5.4%), infection (n=9, 4.8%) or recurrence (n=5, 2.7%). We had 7 cystobiliary fistula (3,7%) of which 4 required papillotomy and endoscopic stent placement. Four patients developed anaphylaxis during the procedure who were hospitalized in intensive care unit for 1-3 days and later discharged uneventfully. Conclusions: PAIR technique is an efficient and highly successful method in hydatid cyst treatment. Low complication rates and short hospitalization periods favors this technique over surgical approaches.

Keywords: Hydatid Cyst, PAIR, Recurrence, Efficacy

Presentation ID / Sunum No= 185

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6437-1730

Koah I Olan Covid-19 Hastalığı Tanılı 2 Doz Biontech Aşılı Hastanın Klinik Seyri: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Mehmet Hakan Bilgin[1]

[1]Özel Lokman Hekim Van Hastanesi

Özet

COVID-19 yaklaşık iki yıldır ülkemiz ve dünyamız için en büyük sağlık sorunu olduğu görülmektedir. COVID-19' un oluşturmuş olduğu hastalık ve komplikasyonların tedavisi ile ilgili çalışmalar hızla devam etmektedir. Aşılama ile hastalığın seyrinde pozitif anlamda netice alınmaya başlanmıştır. Kliniğimize 2 doz Biontech m-RNA aşısı olup COVID-19 tanısı almış hastamızın klinik seyrinin sunulması amaçlanmıştır. 45 yaş erkek hasta takibimiz altındaki KOAH hastamız kliniğimize öksürük,kas ağrısı şikayetleri ile başvurdu, hasta 1 Kasım'da bize başvurdu, bize gelmeden 18 gün önce COVID-19 tanısı konulup Favipiravir tedavisi verilmiş, hasta bu süreçte komorbid durum olmasına rağmen klinik olarak kötü değilmiş, vital bulgularında sorun yokmuş, solunumsal semptomlarda kötüleşme olmamış, arada kas ağrıları dışında bulgu yokmuş ancak karantina süreci bitimine yakın öksürük kas ağrısı ve hafif nefes darlığı artışı sonrası muayeneye gelmiş. Hastanın fizik muayenesinde ateş 36.1 °C, TA:120/85 mmHg, SO2: 96 (oda havasında), nb:88 /dk, solunum sayısı normal sınırlarda, solunum seslerinde her iki akciğerde ronküsleri mevcuttu. Laboratuvar bulgularında wbc: 7.41 10^3/ µL, lenfosit sayısı 3.10 10^3/ µL, CRP:1.15 mg/L, d-dimer :136 ng/ml (normal sınırlarda), CK 508 u/l (0-308), ferritin 355 ng/ml olduğu görüldü. Hastaya komorbid varlığı bulunduğundan radyolojik görüntüleme istenildi. Toraks BT de her iki akciğer alt loblarda silik sınırlı buzlu cam dansiteleri izlendi. Hastaya ek tedavi protokolü düzenlendi,KOAH tedavisine devam edildi, hasta halen takibimiz altındadır Hastamızın ek hastalığının bulunması (KOAH) durumu mevcut olsa dahi hastamızda akciğer tutulumunun çok az olması COVİD-19 un aşılama ile belirgin hafif seyretmesinin gösteren bir örnek olduğu ve aşılanma için büyük bir teşvik oluşturacağını düşündüğümüz için vakamızı paylaşmayı amaçladık

Anahtar Kelimeler: COVID-19 Aşıları, Pnömoni Viral.

Presentation ID / Sunum No= 361

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7214-8184

Kolorektal Kanser Hastalarında D Vitamini Düzeylerinin İncelenmesi

Dr. Abdullah Evren Yetişir[1], Dr. Mert Tohumcuoğlu[1]

[1]Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Abdullah Evren YETİŞİR*

Özet

Giriş: Kolorektal kanser (KRK) insidansı ve mortalite oranları dünya çapında belirgin farklılıklar göstermektedir. Dünya Sağlık Örgütü GLOBOCAN veri tabanına göre KRK kadınlarda en sık ikinci, erkeklerde ise üçüncü kanserdir. Gözlemsel çalışmalar D vitamin düzeyinin düşüklüğünün KRK dahil birçok kanser riski arasında bir bağlantı olduğunu ortaya koymuştur. Biz de KRK hastalarında D vitamini düzeylerini incelemeyi istedik. Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza ait veriler KRK tanısı almış ikinci bir malignite tanısı olmayan hastaların dosyalarının retrospektif olarak incelenmesi ile elde edildi. Anamnezinde D vitamini replasman tedavisi almamış 220 hasta çalışmaya dahil edildi ve D vitamini düzeylerine bakıldı. Referans aralık D vitamini için 30-60 ng/ml kabul edildi. 20-29,9 ng/ml hafif, 10-19,9 ng/ml orta, <10 ng/ml ağır D vitamini eksikliği olarak kabul edildi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 59,6 yıl (min-max: 32-81 yıl) ve hastaların 132 (%60)'ı erkek, 88 (%40)'ı kadın idi. 191 hastada (%86,8) D vitamini eksikliği saptandı. Bunlardan 45'i (%23,6) hafif, 87'si (%45,5) orta, 59'ü (%30,9) ağır D vitamini eksikliğine sahipti. Tartışma: Dünya genelinde KRK insidansı bölgeler arasında 10 kata kadar değişebilmektedir. Bu farkın ortaya çıkmasında diyet ve çevresel maruziyete ek olarak çok sayıda faktör rol oynamaktadır. Çalışmamızda KRK hastalarında oldukça yüksek oranlarda D vitamini eksikliği saptandı. Kolorektal kanser hastalarında D vitamin eksikliğinin etyolojik faktör olarak suçlanabilmesi için ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Kolorektal Kanser, D Vitamini, Risk Faktörü

Presentation ID / Sunum No= 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4678-7729

Kombine Küçük Hücreli Akciğer Karsinomu

Dr. Burcu Özdemir[1], Dr. Levent Özdemir[1], Dr. Seda Koç Şahin[2]

[1]Samsun Eğitim Araştırma Hastanesi Göğüs Hastalıkları
[2]Samsun Eğitim Araştırma Hastanesi Patoloji
**Corresponding author: Levent Özdemir*

Özet

Akciğer karsinomlarının %85'ten fazlasını küçük hücreli dışı akciğer karsinomu, geri kalanını ise küçük hücreli akciğer karsinomu oluşturmaktadır. Küçük hücreli akciğer kanseri(KHAK) saf, mikst ve kombine küçük hücreli tip olmak üzere üç alt grupta incelemektedir. Mikst tip tüm KHAK'li olguların %3-6'sını, kombine tip ise %1-3'ünü oluşturmaktadır. Kombine tip küçük hücreli akciğer kanser, küçük hücreli akciğer kanserinin(KHAK) küçük hücreli dışı akciğer kanseri komponenti ile birlikte olmasıdır. KHAK'de kombine tip, sıklıkla adenokanser, skuamöz, büyük hücreli komponenti ile birlikte görüldüğü gibi, daha nadir olarak spindle ve giant hücreli de görülebilmektedir. Olgumuz nadir gözlenmesi nedeni ile patoloji görüntüleri ile sunulmak istendi 56 yaşında erkek hasta, nefes darlığı, öksürük, göğüs ağrısı, kilo kaybı şikayetleri ile değerlendirildi. Özgeçmişinde sigara 40 paket yıl dışında özellik yoktu. Toraks tomografisinde sağ akciğer alt lob girişinde daralma ve sağ alt lob medial segmentte 11x10cm lik kitle mevcut. Bronkoskopisinde sağ alt lob girişinde submukozal infiltrasyon izlendi. Patoloji kombine küçük hücreli karsinom(küçük hücreli/sguamoz hücreli) olarak raporlandı. Kombine tip KHAK nadir görülür. Kombine tip küçük hücreli akciğer kanserinin teşhisi, tedavisi ve takibi küçük hücreli akciğer kanserine benzemektedir.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Karsinomu, Kombine Küçük Hücreli

Presentation ID / Sunum No= 148

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2113-5591

Konjenital Diyafram Hernisi Olan Yenidoğanların Sistemik İnflamatuar İndekslerinin Değerlendirilmesi

Dr. Sarkhan Elbayiyev[1], Assoc. Prof. Dr. Gülsüm Kadıoğlu Şimşek[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Giriş: Konjenital diyafram hernisi yenidoğan bebeklerde geliştirilen üst düzey destek tedavi yöntemlerine (fetal trakeal oklüzyon, yüksek frekanslı osilasyon ventilasyon, inhaler nitrik oksit, ekstrakorporal membran oksijenizayonu) rağmen mortalite ve morbiditesi halen yüksek seyretmektedir. Bu çalışmada hastaların bazal hematolojik ve sistemik inflamatuar indekslerini kontrol grubuyla karşılaştırmayı planladık. Metod: Çalışmaya hastanemizde doğan ve konjenital diyafram hernisi tanısı izlediğimiz (n:30) hastalar (A grubu) ve kontrol grubu olarak (B grubu) sağlıklı yenidoğan bebekler (n:30) olacak şekilde toplam 60 hasta alındı. Grupların demografik özellikleri ve labortauvar parametreleri karşılaştırıldı. Çalışmamızın ilgili kurumdan etik kurul onayı alındı. Bulgular: A grubunda gestasyon haftası, doğum ağırlığı, 1. ve 5. dakika APGAR skorları kontrol grubuna göre anlamlı derecede düşüktü ($p<0.05$), cinsiyet oranları benzerdi. Laboratuar parametrelerine bakıldığında lökosit, lenfosit, nötrofil ve nötrofil/lenfosit oranı A grubunda daha yüksek, hemoglobin düzeyi daha düşüktü ($p<0.005$). Sonuç: Nötrofil/lenfosit oranı inflamatuar belirteç olarak kullanılabilir. Konjenital diyafram hernisi olan yenidoğanlarda diğer inflamatuar belirteçlerle ilişkilerinin araştırılması, hastalığın prognozunu belirlemede kullanılması için vaka sayısı çok olan çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Konjenital Diyafram Hernisi, Nötrofil, Lenfosit

Evaluation of Systemic Inflammatory Indices of Newborns With Congenital Diaphragmatic Hernia

Abstract

Introduction: Despite high-level supportive treatment methods (fetal tracheal occlusion, high-frequency oscillation ventilation, inhaler nitric oxide, extracorporeal membrane oxygenation) developed in newborn babies, the mortality and morbidity of congenital diaphragmatic hernia is still high. In this study, we planned to compare the basal hematological and systemic inflammatory indices of the patients with the control group. Methods: A total of 60 patients (n:30) who were born in our hospital and followed up with a diagnosis of congenital diaphragmatic hernia (n:30) and healthy newborns (n:30) as the control group (group B) were included in the study. Demographic characteristics and laboratory parameters of the groups were compared. Ethics committee approval was obtained from the relevant institution for our study. Results: Week of gestation, birth weight, 1st and 5th minute APGAR scores in group A were significantly lower than the control group ($p<0.05$), gender ratios were similar. Looking at the laboratory

parameters, leukocyte, lymphocyte, neutrophil and neutrophil/lymphocyte ratio was higher in group A, and hemoglobin level was lower ($p<0.005$). Conclusion: Neutrophil/lymphocyte ratio can be used as an inflammatory marker. Studies with a large number of cases are needed to investigate their relationship with other inflammatory markers in newborns with congenital diaphragmatic hernia and to use them in determining the prognosis of the disease.

Keywords: Neonate, Congenital Diaphragmatic Hernia, Neutrophil, Lymphocyte

Presentation ID / Sunum No= 125

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2869-9872

Kritik COVID-19 Pnömonisi Olgularında Serum Magnezyum Düzeylerinin Mortalite İle İlişkisi

Dr. Umut Sabri Kasapoğlu[1], Dr. Abdullah Gök[2], Dr. Leman Acun Delen[2]

[1]Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göğüs Hastalıkları ve Yoğun Bakım Kliniği
[2]Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

Özet

Giriş-Amaç: Kritik COVID-19 olgularında serum magnezyum düzeyi yüksekliği ile sağ kalım arasındaki ilişkiyi değerlendiren sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Çalışmanın amacı kritik COVID-19 pnömonisi olgularında serum magnezyum düzeylerinin değerlendirilmesi ve hipermagnezemi ile 30 günlük mortalite arasında ilişki olup olmadığının araştırılması amaçlanmıştır. Materyal-Metod: Çalışma Ağustos 2020 - Ekim 2021 tarihleri arasında Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi COVID-19 Yoğun Bakım Ünitesinde 48 saatten daha uzun süre takip edilmiş 18 yaş ve üzerindeki 251 erişkin kritik COVID-19 pnömonisi hastalarında retrospektif kohort olarak yapılmıştır. Bulgular: Olguların 140'ı (%55.8) erkek ve 111'ü (%44.2) kadın olup ortalama yaş 62.67±12.95 yıl idi. Yoğun bakım ünitesine kabul edilen olguların 120'si (47.8%) exitus olmuştur. Çalışmada olgular yoğun bakım yatışı süresince ortanca magnezyum düzeyine göre hipermagnezemisi (serum magnezyum düzeyi >2.4 mmol/L) olanlar (N=72, %28.7) ve olmayanlar (N=179, %71.3) olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Hipermagnezemisi olan olguların yoğun bakım yatışı süresince daha fazla vazopressör ve invaziv mekanik ventilasyon gereksinimlerinin olduğu ve daha fazla oranda akut böbrek hasarı geliştiği saptanmıştır ($p<0.001$). Ayrıca hipermagnezemisi olan olguların daha yüksek serum CRP, LDH ve laktat düzeylerine sahip olduğu saptanmıştır ($p=0.025$, $p=0.005$, $p=0.001$). 30 günlük yoğun bakım mortalitesi hipermagnezemi grubunda daha yüksek saptanmıştır (%79.1 vs %35.1, $p<0.001$). Ek olarak hipermagnezimisi olan olguların sağ kalım sürelerinin daha kısa olduğu saptanmıştır (13.80±0.91 vs 20.96±0.71, $p<0.001$) ve kritik COVID-19 olgularında hipermagnezemi mortalite için bağımsız ve önemli bir risk faktörü olarak bulunmuştur (HR=2.07 GA=1.37-3.13, $p<0.001$). Tartışma-Sonuç: Yoğun bakım ünitesine kabul edilen kritik COVID-19 pnömonisi olgularında hipermagnezemi ile artmış mortalite arasında önemli bir ilişki mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Kritik Hasta, Magnezyum, Mortalite

Presentation ID / Sunum No= 400

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7263-764X

Kronik Migren ile İnsulin Direnci Arasındaki İlişki

Asst. Prof. Dr. Orhan Sümbül[1], Assoc. Prof. Dr. Hatice Karaer Ünaldı[2], Prof.Dr. Dürdane Aksoy[1], Prof.Dr. Betül Çevik[1], Prof.Dr. Semiha Kurt[1]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı
[2]Ankara Gazi Mustafa Kemal Mesleki ve Çevresel Hastalıklar Hastanesi

Özet

Giriş: Bu çalışmada kronik migren ile insülin ve glukoz metabolizması arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlandı. Gereç-Yöntem: Çalışmaya 15–55 yaş arasında Uluslararası Baş Ağrısı Derneği (IHS–2004) Sınıflaması'na göre migren tanısı alan 110 migren hastası ve 40 sağlıklı katılımcı alındı. Migren hastalarının 56'sı aurasız migren, 29'u auralı migren ve 25'i kronik migrendi. Migren ve kontrol grubunda açlık insülin düzeyine bakıldı ve oral glukoz tolerans testi(OGTT) yapıldı. İnsulin direnci Homeostatic Model Assesment of Insulin Resistance (HOMA-IR) yöntemiyle hesaplandı. Tüm katılımcıların beden kitle indeksleri (BKİ) ve bel çevreleri kaydedildi. Bulgular: Migren alt tiplerinin her birinde açlık kan şekeri(AKŞ) düzeyi kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksekti($p<0.001$). Migren alt tipleri ve kontrol grubu kendi aralarında değerlendirildiğinde boy, kilo, BKİ, bel çevresi, OGTT (30, 60, 90 ve 120. dk), insülin düzeyi (0. dk) ve HOMA-IR düzeyi yönünden gruplar arasında istatistiksel anlamlı fark yoktu. HOMA-IR değeri 2,5 üzeri insülin direnci kabul edildiğinde kronik migren grubunda insülin direnci olan olguların sayısı diğer gruplardan istatistiksel olarak anlamlı derecede daha fazlaydı($p<0.05$). Sonuç: Bu çalışmada kronik migren ile insülin direncinin ilişkisi olduğu saptanmıştır. Migrenin kronikleşmesinde insülin ve glukoz metabolizmasının rolünü inceleyen ileri çalışmalara ihtiyaç vardır. Kronik migrenli hastalarda insülin direncini düzeltmeye yönelik stratejiler tedavide önem kazanabilir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Migren, İnsülin Direnci, OGTT

The Relationship Between Chronic Migraine and Insulin Resistance

Abstract

Objective: In this study, the relationship of chronic migraine with insulin and glucose metabolism was examined. Material and Methods: One hundred and ten migraine patients between the ages of 15 and 55 who were diagnosed with migraine according to the International Headache Society (IHS-2004) classification and forty healthy participants were included in the study. Fifty-six of the migraine patients had migraine without aura, twenty-nine had migraine with aura and twenty-five had chronic migraine. Fasting insulin levels were measured in migraine and control groups and oral glucose tolerance test(OGTT) was performed. Insuline resistance was calculated through Homeostatic Model Assesment of Insulin Resistance (HOMA-IR) method. All the participants, body mass ındex(BMI) and waist

circumferences were registered. Results: Fasting glucose levels were significantly higher in all migraine subtypes($p<0.001$). There were no statistically significant difference between migraine subtypes and control groups in terms of height, weight, BMI, waist circumference, OGTT (30, 60, 90 and 120. min), insulin level (0. min) and HOMA-IR level. When the HOMA-IR value above 2.5 was considered insulin resistance, chronic migraine group was statistically significantly higher than the other groups($p<0.05$). Conclusion: In this study, the association between insuline resistance and chronic migraine was determined. Strategies to improve insulin resistance in patients with chronic migraine may gain importance in treatment. Further studies are needed to examine the role of insulin and glucose metabolism in the chronicity of migraine.

Keywords: Chronic Migraine, Insuline Resistance, OGTT

Presentation ID / Sunum No= 239

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9309-803X

Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığında Sağ Kalp Fonksiyonlarının Tei İndexi ile Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. İsa Ardahanlı[1]

[1]Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kardiyoloji A.D.
**Corresponding author: İsa Ardahanlı*

Özet

Giriş: Kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOAH), pulmoner vasküler yatakta sağ ventrikül afterloadını artıran ve sağ kalp yetmezliğine neden olan yapısal ve mekanik değişiklikler ile ilişkilidir. Çalışmanın amacı KOAH tanısı olan hastaların sağ kalp fonksiyonlarını konvansiyonel yöntemler dışında miyokardiyal performans indeksi (MPİ) kullanarak değerlendirmekti. MPİ doku Doppler yöntemi ile ölçülen kalbin hem sistolik hemde diyastolik fonksiyonları hakkında önemli bilgi veren non-invaziv, tekrarlanabilen ve kolay uygulanabilen bir yöntemdir. Tei indeksi olarakta bilinmektedir. Yöntem: Çalışmaya Mart 2021 ile Eylül 2021 tarihleri arasında Bilecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne başvuran 52 (24 kadın) KOAH hastası ve 48 (23 kadın) sağlıklı kontrol dahil edildi. Tüm çalışma grubuna transtorasik ekokardiyografi yapıldı. Sağ ventrikül doku Doppler değerlendirmesinde izovolümetrik kasılma zamanı (IVCT), izovolümetrik gevşeme zamanı (IVRT) ve ejeksiyon zamanı (ET) ölçüldü. MPİ (IVCT+IVRT/ET) formülü ile hesaplandı. Bulgular: Çalışma grubunda ortalama yaş 54.24 ± 15.48 yıl idi. Gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı yaş ve cinsiyet farkı yoktu. KOAH grubunda, kontrol grubuna kıyasla IVRT (66.27 ± 18.43 vs. 60.84 ± 15.03, p <0.05) ve MPI' de (0.52 ± 0.07 vs. 0.48 ± 0.09, p <0.05) anlamlı bir artış vardı. IVCT ise (72,29 ± 21,25 vs. 70,89 ±) 19,12, p =0,15) gruplar arasında benzerdi. KOAH grubunda ET'nin düşük olduğu gözlendi (sırasıyla 251,15 ± 39,61'e karşı 258,35 ± 36,55, p =0,027). Sonuç: Çalışmanın ana bulgusu, KOAH hastalarında sağ ventrikül MPİ'de konvansiyonel ekokardiyografik değişiklikler dışında da anlamlı artış olmasıdır. Bu sonuçlara göre KOAH hastalarında sağ ventrikül fonksiyonlarının rutin değerlendirilmesine MPİ'nin de eklenmesi gerektiğini düşünüyoruz. MPİ'nin değerlendirilmesi, yüksek risk profilli hastaları belirlemeye ve bu hasta popülasyonunda sağ kalp yetmezliği ve kor pulmonale gibi daha kötü sonuçların önlenmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı, Sağ Ventrikül Disfonksiyonu, Miyokardiyal Performans İndeksi

Evaluation of Right Heart Functions in Chronic Obstructive Pulmonary Disease With Tei Index

Abstract

Introduction: Chronic obstructive pulmonary disease (COPD) is associated with structural and mechanical changes in the pulmonary vascular bed that increase the right ventricular afterload and cause

right heart failure. The aim of the study was to evaluate the right heart function of patients diagnosed with COPD using the myocardial performance index (MPI) other than conventional methods. MPI is a non-invasive, repeatable and easily applicable method that provides important information about both systolic and diastolic functions of the heart measured by tissue Doppler method. It is also known as the Tei index. Methods: 52 (24 women) COPD patients and 48 (23 women) healthy controls who applied to Bilecik Training and Research Hospital between March 2021 and September 2021 were included in this prospective and observational study. Transthoracic echocardiography was performed on the entire study group. Isovolumetric contraction time (IVCT), isovolumetric relaxation time (IVRT) and ejection time (ET) were measured in right ventricular tissue Doppler evaluation. MPI was calculated with the formula (IVCT+IVRT/ET). Results: The mean age in the study group was 54.24±15.48 years. In the COPD group, there was a significant increase in IVRT (66.2 ±18.43 vs. 60.84±15.03, $p < 0.05$) and MPI (0.52±0.07 vs. 0.48±0.09, $p < 0.05$) compared to the control group, while IVCT (72.29±21.25 vs. 70.89± 19.12, $p = 0.15$). ET was observed to be low in the COPD group (251.15±39.61 vs 258.35±36.55, $p=0.027$). Conclusion: The main finding of the study is the significant increase in right ventricular MPI in COPD patients, except for conventional echocardiographic changes. According to these results, we think that MPI should be added to the routine evaluation of right ventricular functions in COPD patients. Evaluation of MPI can help identify patients with high-risk profiles and prevent worse outcomes such as right heart failure and cor pulmonale in this patient population before their cardiac adverse effects have progressed.

Keywords: Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Right Ventricular Dysfunction, Myocardial Performance Index

Presentation ID / Sunum No= 334

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000*0002*7064*8350

Lateral Epikondilitte Tedaviye Dirençli Vakalarda Alternatif Tedavi Metodları

Assoc. Prof. Dr. Mehmet Uçar[1]

[1]*Kayseri Şehir Hastanesi*

Özet

Lateral epikondilit, tenisci dirseği olarak da adlandırılan ön kol ekstansör kaslarının tendinopatisidir.Sıklıklaextensörcarpiradialisbrevisin tekrarlı ve aşırı kullanımına bağlıdır.Lateralepikondilitin genel toplumda prevelansı %1-3'tür.En sık görüldüğü yaş aralığı 35-45 yaş arasıdır.Tanı genellikle anamnez ve fizikmuayene ile konur.Asemptomatik bir periyottan 2 yıl sonra genellikle tekrar nükseder.İlk tedavi yaklaşımı genelde istirahati içerir.Tedavide amaç etkilenen uzvun hareketi ve kavrama kuvvetinin iyileştirilmesi,uzvun normal hareketinin geri kazandırılması ve daha fazla işlev bozulmasının önlenmesidir.Ameliyatsız tedavi çoğu lateralepikondilit vakası için ilk seçenektir Ameliyatsız tedavi genellikle aktivite modifikasyonu,fizyoterapi,non-steroidantiinflamatuvar ilaçlar ekstrakorporeal şok dalgası tedavisi ve akupunkturu içerir. Bu çalışmada, konservatif ve ilaç tedavisine rağmen rahatlamayan, tekrarlayan tedavi olgularında alternatif tedavi metodlarını, girişimsel tedavileri kanıta dayalı tıp eşliğinde incelenmiştir. Bu metodlar lokal enjeksiyonların karşılaştırması, steroid içeren lokal enjeksiyonlar, plateletten yoğun plazma enjeksiyonları, otolog kan enjeksiyonları, botulinum toksin uygulamaları ve topical nitrat uygulamaları olarak ele alınmıştır. Sıklıkla el bileğinin dorsifelsiyonda aşırı kullanımının olduğu temizlik işçileri, ev kadınları atölye fabrikateknik çalışanları ve sprocular riskin arttığı meslek grupları arasında yer almaktadır. Literatürde bulunan çalışmalar ışığında ele alınıp, incelenen bu çalışma sonucunda, konservatif tedavi, fizyoterapi ve medikal ilaç tedavisi (NSAİİ ve steroid kullanımı) dışındaki tedaviye dirençli vakalarda lokal enjeksiyon uygulamalarının yüz güldürücü olumlu sonuçlara verdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Lateral Epikondilit,tedavi, Lokal Enjeksiyon, Prp, Steroid, Otolog Kan

Presentation ID / Sunum No= 428

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8794-8202

Lateral Kamalı Tabanlığın Diz Eklemindeki Kollateral Bağlar Üzerindeki Etkilerinin Sonlu Elemanlar Yöntemi ile İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Erol Öten[1]

[1]*Amasya Üniversitesi*

Özet

Amaç: Alt ekstremitede düşük dereceli varus deformitesi olan hastaların, deformitelerinin düzeltilmesi için cerrahi operasyondan ziyade, lateral kamalı tabanlık kullanımı klinikte yaygın olarak önermektedirler. Alt ekstremitenin mekanik ekseninin kamalı tabanlık yardımı ile normal (sağlam alt ekstremite dizilimi) konuma getirilmesiyle düzgün bir yük dağılımı sağlanmaya çalışılmaktadır. Bu çalışmada, düşük dereceli varus deformiteli hastaların deformite derecelerine bağlı olarak kullanılması gereken lateral kamalı tabanlık modelinin tasarımı ve bu tabanlık modelinin alt ekstremite unsurlarındaki gerilme ve yer değiştirme dağılımlarının hesaplanması yapılmıştır. Material Methods: Lateral kamalı tabanlığın kollateral bağlar üzerindeki etkisinin incelenmesi için varus deformitesi olan 52 yaşındaki kadın hastanın alt ektremite bilgisayarlı tomografi görüntüleri MIMICS yazılımı kullanılarak alt ektremite üç boyutlu (3D) olarak modellendi. Elde edilen alt ektremite modeli üzerine iki farklı yükseklikte (3, 6 mm) tabanlık tasarımı yapılarak uygulandı. Kollateral bağlar üzerindeki gerilmeleri simule etmek için femur baş küresine ayakta duruş esnasında oluşan statik kuvvet uygulandı. Analizlerde diz eklemindeki kollateral bağlarda meydana gelen von Mises gerilmelerinin dağılımı belirlendi. Bulgular: Analizler sonucunda farklı yükseklikteki lateral kamalı tabanlığın diz eklemindeki kollateral bağlarda meydana getirdiği gerilmeler elde edildi. Lateral kamalı tabanlığın yüksekliğinin artışı ile medial kollateral bağda meydana gelen gerilmenin arttığı, lateral kollateral bağda meydana gelen gerilmenin azaldığı izlenmiştir. Sonuç: Klinik uygulamada bu modelleme yöntemi kullanılarak farklı varus deformitesi derecelerinde tedavide kullanılan lateral kama yüksekliklerinin etkin şekilde planlanması sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Kollateral Bağ, Lateral Kamalı Tabanlık, Sonlu Elemanlar Yöntemi

Investigation of the Effects of Lateral Wedge Insoles On the Collateral Ligaments in the Knee Joint by Using the Finite Element Method

Abstract

Objective: Patients with low-grade varus deformity in the lower extremity commonly recommend the use of lateral wedged insoles for the correction of their deformities rather than surgical operation. Smooth load distribution is tried to be achieved by bringing the mechanical axis of the lower extremity to the normal (solid lower extremity alignment) position with the help of wedged insoles. In this study, the design of the lateral wedged insole model, which should be used depending on the deformity degree

of patients with low-grade varus deformity, was designed. In addition, the stress and displacement distributions in the lower extremity components of this insole model were calculated. Material Methods: Lower extremity computed tomography images of a 52-year-old female patient with varus deformity were modeled in order to examine the effect of lateral wedged insoles on collateral ligaments in three dimensions (3D) on the lower extremity by MIMICS software. Two different heights (3.6 mm) insoles were designed and applied on the lower extremity model obtained. Static force during standing was applied to the femoral head ball to simulate the stresses on the collateral ligaments. The distribution of von Mises stresses occurring in the collateral ligaments in the knee joint was determined in the analyzes. Results: As a result of the analysis, the stresses caused by the lateral wedged insoles of different heights on the collateral ligaments in the knee joint were obtained. It was observed that with the increase in the height of the lateral wedged insole, the tension in the medial collateral ligament increased and the tension in the lateral collateral ligament decreased. Conclusion: The effective planning of the lateral wedge heights used in the treatment of different degrees of varus deformity can be achieved by using this modeling method in clinical practice.

Keywords: Collateral Ligament, Lateral Wedged Insoles, Finite Element Method

Presentation ID / Sunum No= 82

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0022-2389

Madde Kötüye Kullanımı Açısından Amotivasyonel Sendroma Bakış

Exp. Dr. Musa Şahpolat[1]

[1]*Kilis Devlet Hastanesi, Psikiyatri Kliniği, Kilis*

Özet

Amotivasyonel sendrom (AS) diğer santral sinir sistemini etkileyen ajanlara bağlı da görülmesine rağmen genel anlamda süreğen esrar kullanıcılarında tanımlanmış ruhsal bir bozukluktur. AS süreğen esrar kullanımı ile ortaya çıkan; enerji azlığı, düşük motivasyon, asosyalite, duygulanımda küntleşme, aktivitelerde azalma, muhakeme bozukluğu, dikkat dağınıklığı, bellek kusuru gibi bilişsel ve duygusal fonksiyonlarda bozulmayla seyreden bir sendromdur. AS genç erişkinlik çağında ve erkeklerde daha sık görülmektedir. AS süreğen esrar kullanıcılarında %16-21 gibi görülme sıklığına sahiptir (1,2). Nörobiyolojisinde ve etiyopatogenezde temel olarak noradrenerjik ve dopaminerjik sistemleri içeren limbik yolağın etkilendiğini, fakat bunların yanı sıra glutamat ve GABA nöron sistemlerinde de sorun olduğu belirtilmektedir. En fazla olarak dopamin seviyesi ve dopamin reseptörlerinde değişiklikler olup, özellikle striatum ve mezolimbik dopamin 2 (D2) reseptörlerindeki downregülasyon sonucunda klinik tablonun oluştuğu düşünülmektedir (1-3). Bu bireyler süreğen ve yüksek doz esrar kullanmaktadırlar. Bu bireylerde apati, daha az girişimci olma, üşengeç olma ve eylemsiz kalma durumundan rahatsız olmadan saatlerce oturabilme, amaca yönelik aktivitelerinde azalma, yeni sorunlarla başa etmede yetersizlik görülür. Bu bireylerde alışkanlıklarında değişiklik, ilgi azlığı ve muhakeme bozukluğu ile ilişki ve iletişim kurma yetilerinde gerileme gözlenir. Günlük yaşam aktiviteleri bozulmakta, işlevselliklerinde ciddi bozulma meydana gelmekte ve hatta ergenlerde okul başarısı belirgin şekilde düşmektedir (1,4). Öznel yakınmalar, klinik belirtiler ve Apati Değerlendirme Ölçeği ile tanı konulmaktadır. AS tedavisi konusunda deneysel veriler az ve klinik deneyim de oldukça yetersizdir. Tedavi aşamasında öncelikle altta yatan neden olan esrar kullanımı varsa bırakılması ve literatür bilgileri yetersiz olmakla birlikte dopaminerjik ve/veya noradrenerjik bir ajan kullanımı önerilmektedir. Amantadin, bromokriptin, bupropion ve metilfenidat gibi ilaçlar AS tedavisinde kullanılmış ve farklı sonuçlar elde edilmiştir (1,5).

Anahtar Kelimeler: Amotivasyonel Sendrom, Madde Kötüye Kullanımı, Ödül Sistemi, Esrar.

Presentation ID / Sunum No= 273

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3759-3244

Malatya ve Çevre İllerden Gelen Pcr Testi (+) Olan Hastaların Akciğer Tutulumunun Retrospektif Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Bülent Petik[1]

[1]*Malkatya Turgut Özal Üniversitesi EAH Radyoloji*

Özet

Malatya ve çevre illerden gelen PCR testi (+) olan hastaların Akciğer tutulumunun retrospektif değerlendirilmesi Amaç: Akciğer (AC) tutulumuyla hastanemize başvuran hastaların retrospektif incelenerek AC segment tutulumların değerlendirilmesi. Metot: Çalışmamız tek merkezli, kesitsel, retrospektif bir çalışma olarak dizayn edildi. Merkezimize başvuran PCR testi pozitif olan ve AC tomografisi çekilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Retrospektif olarak hastaların bilgisayarlı tomografileri (BT) değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya toplam 497 hasta katılmıştır. Bunların yaş ortalaması ve standart sapması 42,41±13,98 ve yaş aralığı 20 - 78'dir. Hastaların 199 (%40) kadın hasta iken 298'i (%60) erkek hastadır. Kadın hastaların yaş ortalaması ve standart sapması 42,95±14,11 iken erkeklerin yaş ortalaması ve standart sapması 42,05±13,90'dır. AC tutulumu olanların 184'ü kadın 124'ü erkek olmayanların 114' erkek 75'i Kadın hasta idi. 307 (%61,8) hastada bilateral AC tutulumu var iken, sadece sol AC tutulumu 9 (%1,8), sadece sağ AC tutulumu (%1,6) idi. Sağ AC lob tutulumlarının dağılımına bakıldığında ilk üç sırasıyla alt lob posterior 285 (%57,3), alt lob lateral 254 (%51,1) ve alt lob anterior 223 (%44,9) idi. Sol AC de ise alt lob posterior 281 (%56,5), alt lob lateral 248 (%49,9) ve üst lob lingula superior 223 (%44,9) şeklindeydi. Tartışma: Palabıyık ve ark nın AC sağ ve sol lob tutulumunun değerlendirdikleri çalışmada; üç hastada patoloji izlenmedi (%14). Yedi hastada (%32) tek taraflı akciğer tutulumu gözlendi, altısında (%27) tek lob tutulumu vardı. 12 (%55) hastada bilateral akciğer tutulumu ve çoklu lob tutulumu saptandı. Bizde bilateral tutulum %61,8 (307) idi. Sonuç: COVID-19 hastalında AC tutulumlarının çoğunlukla bilateral olduğu sağ AC tutulumunda sıklıkla sağ alt lob posterior, alt lob lateral ve alt lob anterior tutulumu izlenmekte sol AC de ise alt lob posterior, alt lob lateral ve üst lob lingula süperior tutulumu daha fazla olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, AC Segmentasyonu

Presentation ID / Sunum No= 231

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1952-9911

Malign Biliyer Darlıklarda 8Fve 10F Direnaj Kateterlerinin Etkinliğinin Karşılaştırması

Exp. Dr. Turgut Tusem Tokmak[1], Prof.Dr. Güven Kahriman[2], Prof.Dr. Nevzat Özcan[3], Prof.Dr. Mevlüt Başkol[4]

[1]Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyoloji Kliniği
[2]Erciyes Üniversitesi Tıp fakültesi Radyoloji A.B.D
[3]Adıyaman Üniversitesi Radyoloji A.B.D
[4]Erciyes Üniversitesi Tıp fakültesi Gastroenteroloji A.B.D

Özet

Amaç: Biliyer malign obstrüksiyonu olan olgularda kullanılan 8F ve 10F çaptaki biliyer direnaj kateterlerinin etkinliklerini ve komplikasyon oranlarını araştırmak. Gereç ve yöntem:Çalışmaya Ekim 2010 ve Şubat 2012 tarihleri arasında Girişimsel Radyoloji Ünitesine biliyer obstrüksiyon nedeniyle gönderilen ve biliyer direnaj kateteri yerleştirilen 106 olgu dahil edildi. Randomize olarak olgulara 8F veya 10F biliyer direnaj kateteri yerleştirildi. İşlem öncesi total bilirübin, direkt bilirübin, AST, ALT, GGT, ALP ve amilaz değerleri çalışıldı. İşlem sonrasında beş gün süreyle total bilirübin, direkt bilirübin, AST, ALT, GGT, ALP, amilaz değerleri ölçüldü ve kaydedildi. Olgular beş gün süreyle izlendi. Kateter kontrolleri skopi altında 3. veya 4. günlerde yapıldı. Tüm olgulara işlem sonrası 4. veya 5. günde kontrol US incelemesi yapıldı. Bulgular: Çalışmaya 54 olgu dahil edildi, 52 olgu çalışma dışı bırakıldı. Olguların 27'sine 8F, diğer 27'sine 10F kateter yerleştirildi. 8F kateter grubunda olguların 18'i erkek 9'u kadın olup ortalama yaş 66,2±11 (47-92) idi. 10F kateter grubunda olguların 20'si erkek 7'si kadın olup ortalama yaş 64,7±9 (42-87) idi. İki grup arasında yaş ve cinsiyet açısından istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p>0,05$). Total bilirübin ve direkt bilirübin değerleri direnajın ilk gününe göre dördüncü günden sonra 10F kateter grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı düşüş göstermekteydi ($p<0,05$). AST, ALT, GGT, ALP düşüş değerleri düşüş oranları açısından iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık izlenmedi ($p>0,05$). İşlem sonrası ilk günde amilaz değerleri işlem öncesine göre 10F kateter grubunda istatistiksel olarak anlamlı olarak artış göstermekteydi ($p<0,05$). Komplikasyon oranları 10F kateter grubunda daha azdı, ancak komplikasyon oranları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı ($p>0,05$). Sonuç: Bilirübin değerleri 10F kateter ile 8F katetere göre daha belirgin düşmektedir. İşlem sonrasında amilaz değerleri 10F kateterde istatistiksel olarak anlamlı artış göstermektedir. Enfektif komplikasyonlar 10F kateterde 8F katetere göre sayıca daha az görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Biliyer, Direnaj, Kateter, Perkütan, 10F, 8F

Comparison of the Effectıveness of 8f and 10f Drainage Catheters in Malignant Biliary Stricture

Abstract

Aim: To evaluate the effectiveness and complication rates of 8F and 10F biliary drainage catheters performed for malign biliary obstuctions. Material and Methods: One hundred six patients in the interventional radiology department between october 2010 and february 2012 were included into the study. 8F and 10F catheters were randomly used. Total bilirubin, direct bilirubin, AST, ALT, GGT, ALP, amylase values were evaluated before the procedure and the following five days. The patients were observed for complications. Catheter controls were performed flouroscopically at third or fourth days. Control ultrasound was performed on fourth or fifth days. Results:54 patients were included into the study. Drainage was performed with 8F catheters for 27 patients and 10 F catheters for the remaining 27 patients. There were 18 men and 9 women in 8F group whose age was 66,2±11 (47 to 92) years, whereas in 10F group there were 20 men and 7 women whose age was 64,7±9 (42 to87) years. The age and gender of both groups were not statistically different ($p>0,05$). In 10F group total bilirubin and direct bilirubin decrease values were higher than 8F group after fourth day according to first day ($p<0,05$). There was no statistically significant decrease in AST, ALT, GGT, ALP levels between each group ($p>0,05$). The increase of amylase values was statistically significant for 10F catheters on the first day ($p<0,05$). The complication rate was lower in 10 F group but, this was not statistically significant. Conclusion: Bilirubin level decrease is better with 10F catheters compared to 8F catheters. The increase in amylase levels is higher for 10F catheter at first day after drainage and this was statistically significant. Complications rates are not statistically different for each catheter.

Keywords: Biliary, Drainage, Catheter, Percutaneous, 10F, 8F

Presentation ID / Sunum No= 382

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4973-0122

Masif Alt Gastrointestinal Kanamalı Adolesan: Juvenil Polip

Dr. Hakan Salman[1], Dr. Zeliha Salman[2]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenteroloji, Hepatoloji ve Beslenme Bilim Dalı, Isparta
[2]Sanayi Aile Sağlığı Merkezi

Özet

Giriş: Çocuklarda alt gastrointestinal sistem (GİS) kanamaları üst GİS kanamalarına göre daha nadirdir. Acil endoskopik veya cerrahi girişim nadiren gerekir. Olgu: 17 yaş erkek, 3 gündür kanlı dışkılama, son 1 gündür olan halsizlik ve yorgunluk şikayetiyle polikliniğimize başvurdu. Öncesinde karın ağrısı, kusma, ishal, kabızlık gibi dışkılama alışkanlıklarında değişiklik olmadığı öğrenildi. Fizik muayenesinde VA: 89 kg (90-97 p), boy: 178 cm (50-75 p), nabız:100/dk, kan basıncı: 100/60 mmHg, halsiz soluk görünümde, karnı rahattı. Laboratuvar: beyaz küre:8.600/ mm3, Hb:10 g/dL, plt:225.000/mm3, sedimantasyon:3 mm/s, C-reaktif protein:1,4 mg/L (0-5), ferritin:9.3 ng/mL, protrombin zamanı:11,9 sn, APTT:25,7 sn, rutin biyokimya değerleri normaldi. Gaita direkt bakıda bol eritrosit vardı, parazit panel ve kültür negatifti. Yatarak takibe alınan olgunun alt GİS kanaması devam etti ve kısa süre sonraki kontrol Hb:7.4 g/dL'ye düştü. Hidrasyon, proton pompa inhibitörü, octreotid başlandı. Kanaması devam eden olgunun hemodinamisini stabillemek için 2 günlük zaman diliminde toplam 6 ünite aralıklı eritrosit transfüsyonu yapıldı. Transfüzyon sonrası kontrol Hb:9,6 g/dL idi. Masif kanama etyolojisine yönelik hastanın dinamik bifazik tomografik anjiografisinde kanama odağı saptanamadı. Sintigrafide Meckel divertikülünü düşündürecek bulgu olmayan hastaya hemodinamisi stabillenince ameliyathane şartlarında gerçekleştirilen üst GİS endoskopisi normaldi. Kolonoskopik inceleme yoğun kan ve gaitaya bağlı suboptimal olmakla birlikte transvers kolonda aktif kanayan 5-6 cm'lik dallı kitlesel oluşum gözlendi. Kanama riski nedeniyle ve yeterli bağırsak temizliği olmadığı için biyopsi alınamadı, etrafına sklerozan madde uygulandı. İşlem sonrası takibinde alt GİS kanaması durdu, hemoglobin düzeyi stabilleşti. Hastaya bağırsak temizliği sonrası uygulanan 2. kolonoskopide kolon 90. cm'sinde 4-5 cm boyutlarında karnabahar görünümünde saplı polipoid lezyon sklerozan madde enjeksiyonu sonrasında snare ile eksize edildi (şekil 1). Kolon tümör markerları negatifti. Histopatolojik bulgular ile juvenil polip tanısı aldı. Hastanın polikinik takiplerinde karın ağrısı ve kanaması yoktu. Sonuç: Masif alt GİS kanamasına bağlı tekrarlayan çoklu transfüzyon ihtiyacı olan adolesanda altta yatan nedenin juvenil polip olabileceğine dikkat çekmek istedik.

Anahtar Kelimeler: Adelosan, Kanama, Masif, Polip

Adolescent With Massive Lower Gastrointestinal Hemorrhage: Juvenile Polyp

Abstract

Introduction: Lower gastrointestinal system (GS) bleeding in children is rarer than upper GS bleeding. Emergency endoscopic or surgical intervention is rarely required. Case: A 17-year-old male applied to our outpatient clinic with bloody stools. There were no changes in defecation habits. Heart rate: 100/min, blood pressure: 100/60 mmHg and he looked weak, pale. Leukocyte:8.600/mm3, Hb:10g/dL, thrombocyte:225.000/mm3, sedimentation:3mm/s, C-reactive protein:1.4 mg/L (0-5), ferritin:9.3ng/mL, prothrombin time:11.9 sec, APTT:25.7 sec. There were abundant erythrocytes in direct examination of the stool, parasite panel and culture were negative. Bleeding continued and decreased to Hb: 7.4 g/dL after a short while. Hydration, proton pump inhibitor, octreotide were started. A total of 6 units of erythrocyte transfusion was performed in a 2-day period. Post-transfusion control Hb was 9.6 g/dL. No bleeding focus was detected in the tomographic angiography for the etiology of massive bleeding. The patient had no findings suggestive of Meckel's diverticulum on scintigraphy. When his hemodynamics stabilized, upper GS endoscopy performed was normal. Although the colonoscopic examination was suboptimal due to dense blood and stool, an active bleeding 5-6 cm branched mass was observed in the transverse colon. Biopsy could not be taken due to the risk of bleeding and insufficient bowel cleaning, and a sclerosing agent was applied around it. In the post-procedure follow-up, lower GS bleeding stopped and hemoglobin level stabilized. In the second colonoscopy applied to the patient after bowel cleaning, a cauliflower-like polypoid lesion with a size of 4-5 cm at the 90th cm of the colon was excised with snare after sclerosing substance injection (figure 1). Colon tumor markers were negative. He was diagnosed as juvenile polyp with histopathological findings. Conclusion: We wanted to emphasize that juvenile polyp may be the underlying cause in adolescents who need recurrent multiple transfusions due to massive lower GS bleeding.

Keywords: Adolescent, Bleeding, Massive, Polyp

Presentation ID / Sunum No= 245

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3847-7598

Masif Perikardiyal Efüzyon Nedeniyle Perikardiyosentez İşlemi Yapılan Hastaların Klinik ve Laboratuvar Özellikleri

Exp. Dr. Oktay Şenöz[1], Prof.Dr. Cem Nazlı[2]

[1]Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Kliniği
[2]Katip Çelebi Üniversitesi Kardiyoloji Anabilim Dalı
**Corresponding Author: Oktay Şenöz*

Özet

Giriş: Perikardiyal efüzyon, günlük pratikte sık rastlanılan klinik bir durumdur. Masif perikardiyal efüzyon ve tamponad ise daha nadir görülmektedir. Perikardiyal efüzyonun etiyolojik tanısı çok önemlidir, tanıda perikardiyosentez ve mayi tetkikleri altın standarttır. Amaç: Masif perikardiyal efüzyon hastalarında efüzyonun etiyolojisi, mortalite sıklığı,tanı ve tedavi metodlarının ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Ocak 2009 ile mayıs 2014 tarihleri arasında masif perikardiyal efüzyon nedeniyle perikardiyosentez yapılan 200 adet hastanın kayıtları retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Hastaların 118 (%59)'i kliniğe nefes darlığı şikayetiyle başvurdu .Perikardiyosentez mayilerinin 172 (%86) tanesi eksüda vasfında saptanmıştır. En sık rastlanılan etiyolojik neden akciğer kanseridir (n:64 %32), bunu diğer maligniteler (n:21 %11), idiyopatik(n:40 %20) ve iyatrojenik (n:24 %12) nedenler takip etmiştir. Perikardiyosentez yapılan hastaların 26(%13) tanesinde,1 aylık takip sürecinde, herhangi bir nedene bağlı mortalite gelişmiştir. İyatrojenik hasara bağlı oluşan efüzyonlarda mortalite oranı diğer tüm sebeplere göre anlamlı olarak daha fazladır (%29'a karşı %11 p:0.02). Sonuç: Maligniteler masif efüzyonların en sık nedenidir. Mortalitesi en yüksek etiyolojiler ise malign ve iyatrojenik orjinli efüzyonlar olarak tespit edilmiştir

Anahtar Kelimeler: Perikardiyal Efüzyon, Perikardiyosentez, Tamponad

Clinical and Laboratory Features of the Patients Undergoing Pericardiocentesis Due to Massive Pericardial Effusion

Abstract

Introduction: Pericardial effusion is a condition frequently encountered in clinical practice. Whereas the massive pericardial effusion and tamponade are seen less rarely. Etiologic diagnosis of pericardial effusion is very important. Examination of the fluid obtained by pericardiocentesis is the gold standard test for the diagnosis. Aim: The aim of this trial is to determine the etiology, mortality, prevalence, and treatment methods in patients with massive pericardial effusion. Material and Method: 200 Patients who underwent pericardiocentesis due to massive pericardial effusion were evaluated retrospectively between January 2009 to May 2014. Results: 118 patients (59%) were admitted to the clinic with the complaining of shortness of breath. 172 (86%) of pericardiocentesis fluids 172 were detected in the

characteristic of exudate. The most frequently encountered etiologic factor was lung cancer (n:64 %32). It was followed by other malignancies (n:21 %11) idiopathic (n:40 %20) and iatrogenic causes(n:24 %12). 26 (13%) of patients who underwent pericardiocentesis were developed in mortality from any cause at a 1-month follow-up period. The mortality rate in iatrogenic injury-induced effusion is significantly higher than all other causes (29% to 11%, p = 0.02). Conclusion: Malignancies are the most common cause of massive effusion and it is likewise the highest mortality etiologies are the iatrogenic and malignancy-associated effusions.

Keywords: Pericardial Effusion, Pericardiocentesis, Tamponade

Presentation ID / Sunum No= 74

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2589-8174

MCF-7 Meme Kanseri Hücre Kültüründe Ribosiklib ve Lapatinib Kombinasyonunun Etkinliği

Exp. Dr. Celal Alandağ[1]

[1]*Sivas Numune Hastanesi*

Özet

Metastatik meme kanseri tedavisinde son dönemde yeni kullanıma giren bir çok ajan olmuştur. Meme kanserinin progresyonunda hormon reptörlerinin ve büyüme faktörü reseptörlerinin önemi büyüktür. Ribosiklib, östrojen reseptörü (ER) ve progesteron reseptörü (PR) pozitif, insan büyüme reseptörü-2 (Her-2) overekspresyonu negatif metastatik meme kanseri tedavisinde kullanılmaktadır. Ribosiklib siklin bağımlı kinaz 4/6 (CDK 4/6) inhibitörüdür. MCF-7 meme kanseri hücreleri hormon reseptörü pozitif Her-2 negatitir. Lapatinib ise Her-2 pozitif metastatik meme kanserinde kullanılmaktadır. Her-2 reseptörünü hücre içi bölgesinden bloke etmektedir. Lapatinib Her-2 ve epitelyal büyüme faktörü eseptörünü (EGFR) selektif ve geri dönüşlü olarak bloke etmektedir MCF-7 meme kanseri hücre kültürü hormon reseptörü pozitif Her-2 negatifdir. MCF-7'ye ribosiklib ve lapatinin ayrı ayrı ve kombinasyon olarak çeşitli dozlarda uygulanmıştır. XTT testi ile hücre canlılık oranı hesaplanmıştır. IC50 değerleri absorbans verilerine göre hesaplandı. Ribosiklibin 200, 100, 50 ve 25 µmol dozları sitotoksisiste yönünden istatiksel anlamlı olrak etkin bulunurken, lapatinib'in hiçbir dozu etkin bulunmadı. İki ajan kombine edildiğinde ise lapatinib ribosiklibin etkinliğini azalttığı gösterilmiştir. Bu antagonist mekanizmanın nereden kaynaklandığı bilinmemektedir. İlerideki çalışmalarda aydınlatılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, MCF-7, Lapatinib, Ribosiklib, XTT, IC50

Presentation ID / Sunum No= 294

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2433-6954

Meme Kanseri Moleküler Subtiplerinin Ultrasonografik, Mamografik ve Patolojik Özelliklerinin Aksiller Lenf Nodu Metastazı ile İlişkisi

Dr. Engin Sarı[1], Assoc. Prof. Dr. Eda Elverici[2], Dr. Emirhan Temel[3], Prof.Dr. Sezer Kulaçoğlu[2]

[1]Çorum Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Ankara Şehir Hastanesi
[3]Iğdır Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Engin Sarı*

Özet

Giriş: Meme kanseri ülkemizde ve dünyada insidansı giderek artan önemli bir sağlık sorunudur. Meme kanserinin prognozunun belirlenmesinde ve uygulanacak tedavi protokolünün seçiminde en önemli faktörlerden biri aksiller lenf nodlarının durumudur. Biz çalışmamızda meme kanserli hastalarda aksiller lenf nodu metastazının, tümörlerin patolojik özelliklerine ek olarak noninvaziv görüntüleme yöntemleri olan ultrasonografi ve mamografi bulgularıyla olan ilişkisini araştırmayı amaçladık. Yöntem ve Amaç: Çalışmamızda, Haziran 2014 ile Ağustos 2018 tarihleri arasında Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyoloji Kliniği Meme Ünitesinde mamografi ve utrasonografi inceleme ile memede malignite açısından kuşkulu lezyon tespit edilen, kor biyopsi ve/veya tel ile işaretleme sonrası eksizyonel biyopsi yapılan, histopatolojik olarak invaziv meme kanseri tanısı almış 416 kadın hasta retrospektif olarak incelendi ve aksiller lenf nodu pozitifliğini etkileyen faktörler araştırıldı. Bulgular: Çalışmadaki 416 hastanın yaş ortalaması 54,8 yıl olarak tespit edildi. 210 hastada aksiller lenf nodu metastazı saptandı (%50,5). Tümör çapının 2 cm'den büyük olması, tümörün memede üst-alt dış kadranda veya santral yerleşimli olması, histolojik tipinin medüller karsinom olması, grade'inin yüksek olması, moleküler subtipin Luminal A dışındaki tipler olması, tümörün lenfovasküler invazyon göstermesi ile aksiller lenf nodu metastazı riskini arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptandı ($p<0.05$). Görüntüleme özelliklerine bakıldığında; tümör şeklinin irregüler olması, kenar özelliğinin spiküle ve açılı olması, lezyon ekosunun hipoekoik veya heterojen olması, tümörün multifokal yerleşim göstermesi, tümörün vaskülarizasyon göstermesi, mamografide meme parankim dansitesinin ve lezyon dansitesinin yüksek olması, lezyonun mamografide kitle ve yapısal bozulma ile karşımıza çıkması, memede cilt kalınlaşması varlığı aksiller lenf nodu metastazı riskini arttırmış olduğu istatistiksel olarak saptandı ($p<0.05$). Sonuç: Çalışmamızın sonucunda meme kanserli hastalarda aksiller lenf nodu metastaz riskini arttıran birçok histopatolojik özellik, mamografik ve ultrasonografik görüntüleme özellikleri saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Aksiller Lenf Nodu Metastazı, Moleküler Subtip, Risk Faktörleri

Presentation ID / Sunum No= 426

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7710-6239

Meme Kanserli Olgularda Çocukluk Çağı Travmalarının Değerlendirilmesi

Dr. Merve Korkmaz Yılmaz[1], Dr. Mesut Yılmaz[2]

[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi
[2]Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Bir çocukluk çağı ruhsal travma türü olarak çocukluk çağı istismar ve ihmalinin yaşam boyu psikiyatrik bozukluk oluşumundaki etkisini ortaya koyan bulgular giderek artmaktadır. Bu gereksinimden hareketle geliştirilen ve kısaca "CTQ" olarak bilinen "Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği" (CTQ) 20 yaş öncesi istismar ve ihmal yaşantılarını geriye dönük ve niceliksel olarak değerlendirmede yararlı olan, geçerliği ve güvenilirliği gösterilmiş, özbildirime dayalı, uygulaması kolay bir ölçme aracıdır (Figür 1). Biz bu çalışmayla çocukluk çağı travmalarının kadınlarda meme kanseri gelişimine psikolojik stres faktörü üzerinden etkisini araştırmayı hedefledik. Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya toplamda 95 kadın meme kanseri tanılı hasta alındı. Çalışmaya alınan hastaların sosyodemografik özellikleri Tablo 1' de özetlenmiştir. CTQ; geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılmış olan beşli likert tipi bir öz bildirim ölçeğidir. Özgün biçimi 1995 yılında David P. Bernstein tarafından geliştirilmiş olan bu ölçek 1996 yılında Vedat Şar tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Çocukluktaki duygusal, fiziksel, cinsel istismar ve sözlü şiddeti değerlendiren sorular içeren ölçeğin fiziksel, duygusal, cinsel istismar ve fiziksel, duygusal ihmal olmak üzere beş faktörü bulunmaktadır. 5 adet alt puanın toplamı toplam CTQ-28 puanını verir. CTQ toplam puan için kesim değeri >=35 puan, fiziksel istismar ve cinsel istismar için kesim değeri >=5 puan, fiziksel ihmal ve duygusal istismar için kesim değeri >=7 puan, duygusal ihmal için kesim değeri >=12 puan kabul edilmiştir. Sonuçlar: Çalışmaya alınan hastaların ortalama yaşı 51 ± 9.9 yıldı. Medeni durumlarına göre dağılımları; 75'i (%79) evli, 14'ü (%15) bekar, 6'sı (%6) dul idi. Eğitim durumlarına göre; 73 (%77) ilkokul mezunu, 13 (%14) lise mezunu, 9 (%9) üniversite mezunu mevcuttu. Gelir durumlarına göre dağılımları; aylık geliri 1000-3000 TL arasında olan 53 kişi (%56), 3000-5000 TL arasında olan 14 kişi (%15), 5000 TL üzerinde olan 28 kişi (%29) vardı. CTQ puanı >= 35 puan 57 hasta (%60) mevcuttu. Ölçeğe göre fiziksel istismar 26 hastada (%28), fiziksel ihmal 53 hastada (%56), duygusal istismar 39 hastada (%36), duygusal ihmal 36 hastada (%38), cinsel istismar 16 hastada (%17) pozitif bildirildi. Tartışma: Meme kanseri sıklığının tüm dünyada ve ülkemizde hızla artışını göz önünde bulundurarak; çocukluk çağı travmatik deneyimlerin erişkin dönemde birçok hastalıkla birlikte psikolojik stresör faktör olarak kanser ile ilişkili olabileceği, tedavisinde multidisipliner yaklaşıma ihtiyaç duyulduğu, çocukluk çağı fiziksel ve ruhsal travmaların yaygınlığının azaltılması için hem aile içi hem çevresel eğitim modelleriyle önlenebileceği vurgulanmıştır. Bununla birlikte travma ve alt türleri için risk faktörlerini, kanser etyopatogenezine yönelik mekanizmaları belirlemek için daha büyük örneklem üzerinden klinik ve deneysel çalışmalar gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği, CTQ, Psikolojik Travma, Stres

Presentation ID / Sunum No= 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Mesane Kanserinde Fdg PET/BT'nin Klinik Önemi

Dr. Alev Çınar[1]

[1]*Gülhane EAH. Ankara*

Özet

GİRİŞ: Mesane kanserli hastaların yaklaşık %10-15'i tanı anında metastatiktir ve invaziv mesane kanserli hastaların %50'sinde hastalığın seyri sırasında metastatik hastalık ortaya çıkmaktadır. Mesane kanseri komşuluk yoluyla prostat, veziküla seminalisler, rektum,ve peritona; lenfatik yayılım ile pelvik, paraaortik, parakaval, interaortakaval lenf nodlarına ve hematojen yol ile akciğer, karaciğer, kemikler ve surrenal glandlara yayılmaktadır. PET/BT görüntülemesi uzak metastazları belirleme olasılığını ve hastalarda erken tedavi şansını artırabilir. MATERYAL-METOD:TUR-M ile mesane kanser tanısı alan, 3'ü radikal sistektomili toplam 60 hastaya, uzak metastaz ve/veya kemoterapi sonrası tedaviye yanıt araştırılması amacıyla FDG PET/BT görüntülemesi yapılmış ve retrospektif olarak incelenmiştir. BULGULAR: Hastaların 4'ü kadın ve yaş ortalaması 53'dü. Bu hastaların 13'ünde lokorejyonel lenf nodu ve/veya uzak metastaz bulgusu saptanmamıştır. Ancak 47 hastanın 15'inde bilateral akciğer metastazı, 4'ünde karaciğer ve 5'inde kemik metastazı, bir hastada penil metastaz saptanmış olup tüm hastalarda metastatik pelvik lenf nodları mevcuttu. Dört hastada prostat kanseri, 1'er hastada lenfoma, leiomyosarkom, akciğer, rektum-anal kanal kanseri ve endometrium kanseri ikinci primer malignite olarak tespit edilmiştir. SONUÇ: Mesane kanser tanısı alan hastalarda evrelemede klinik, laboratuvar ve radyolojik verilerinin genel sağ kalıma ve prognoza etkisi bilinmektedir. Nükleer görüntüleme yöntemlerinde kullanılan radyofarmasötiklerin üriner ekskresyonu nedeniyle mesane kanserli hastalarda FDG PET/BT bu hasta grubunda lokal rezidü/nüks maligniteyi belirlemede yetersizdir. Tanı aldıktan sonra uzak metastaz belirlemede PET/BT, tek seansta tüm vücut görüntüleme olanağı sağlayarak klinisyene adjuvant tedavi gerekliliği ve hastalık seyri konusunda bilgi verebilmektedir. Pilot çalışmamızda olduğu gibi hastanın morbiditesini etkileyecek ek patolojileri de belirlemede ve hedefe yönelik tedavi yaklaşımlarına erken başlanması açısından bu hasta grubunda takiplerde PET/BT incelemesinin kullanılmasını önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Mesane Kanseri, Metastaz Araştırılması, PET/BT

Presentation ID / Sunum No= 415

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0215-1043

Migraine in Childhood and Adolescence

Dr. Miraç Yıldırım[1]

[1]Ankara Üniversitesi
**Corresponding author: Miraç Yıldırım*

Abstract

Background: Migraine is a debilitating disorder in children occurring in 3% to 5% of young children and up to 18% of adolescents. This study aimed to determine the clinical findings, treatments and outcomes of 138 children with migraine. Methods: This analysis was a retrospective cohort study of children with migraine followed in the pediatric neurology unit of two hospitals between 2017 and 2020. All children were retrospectively evaluated to identify demographics, laboratory and imaging findings, treatment selections, and outcomes. Results: There were 138 patients, 65.2% female, aged 5 to 17 years with a mean age of 12.9 years. Headache was often located in the frontal or frontotemporal regions in 56.5% of patients. The most common feature of migraine was severe (74.6%), pulsating pain (86.2%), and bilateral (62.3%). It was persisted for a median of 2 hours. Approximately 90% of the patients has photophobia, 85% had phonophobia, and 80% had both. The 74% of the patients stated that headache affects their daily social activities. A family history of migraine was present in 76.1%, and nonspecific abnormal findings such as anemia or vitamin deficiencies were detected in 11.6% of patients in laboratory tests. Abnormal electroencephalographic findings were detected in 3.6% of the patients. Overall, 134 (97.1%) patients underwent brain MRI, which revealed cerebral incidental abnormalities in 19 (13.8%) patients. Preventive agents included flunarizine (52.2%), propranolol (3.6%), topiramate (3.6%), and amitriptyline (2.2%). Flunarizine was the most commonly prescribed agent. The overall positive response rate with preventive agents was 77.6%. Fifteen patients required dosing adjustments, and 8 changed to other agents for lack of efficacy. Conclusions: In this study, just over 60% of the patients with migraine were prescribed daily preventive medications, most commonly flunarizine. The overall positive response rate was 77.6%. Prospective studies are needed to identify optimal treatment protocols for children with migraine.

Keywords: Adolescence, Childhood, Flunarizine, Migraine

Presentation ID / Sunum No= 367

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4019-145X

Nadir Olgu: Düşük Dereceli B Hücreli Lenfoma Tanılı Bir Hastada Gelişen Rituksimab İlişkili Serum Hastalığı

Dr. İpek Işık[1], Dr. Elif Dilara Aksoy[1], Dr. Çiğdem Kara[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi Hastanesi
**Corresponding author: İpek IŞIK*

Özet

Rituksimaba bağlı gelişen serum hastalığı ile ilgili birkaç olgu literatürde bulunmaktadır. Ancak bunların çoğu, otoimmün hastalıklar ile ilişkilidir. Olgumuzda, düşük dereceli B hücreli lenfoma (DDBHL) tanılı bir hastada rituksimaba bağlı gelişen serum hastalığı vakası sunulmaktadır. Son bir aydır olan sağ gözde çift görme ve proptozis şikayeti olan 74 yaşında erkek hasta Kasım 2021'de Nörooftalmoloji polikliniğine başvurdu. Manyetik rezonans görüntülemede (MRG), sağ orbitalin superolateralinden başlayıp apekse uzanan geniş bir alanı dolduran yumuşak doku kitlesi saptandı. Tümör ve kemik iliği biyopsisi yapıldı. DDBHL evre 4A tanısı alan hastaya, radyoterapi ve eş zamanlı üç kür rituksimab tedavisi verildi. Rituksimab tedavisinin son küründen 3 gün sonra hasta acil servise kaşıntısız döküntü ile başvurdu ve bu şikayetinin alt ekstremitelerden başlayarak, yukarıya doğru yayıldığını ifade etti. Ayrıca boyutları giderek büyüdü ve renkleri koyulaştı ancak basmakla kaybolmuyordu. İlk başta ayrı iken, çoğaldıkça birleşme eğilimindeydiler. Deri biyopsisinde, lökositoklastik vaskülit olduğu görüldü. Takibinde; ateş, halsizlik ve artrit semptomları gelişti. Kan sonuçlarında CRP yükselmiş ve serum C3 ve C4 seviyeleri azalmıştı. Bu nedenle serum hastalığı teşhisi konuldu. Steroid tedavisi ile lezyonları dramatik olarak geriledi ve hasta, çeşitli önerilerle eve taburcu edildi. Sonuç; DDBHL tedavisinde kullanılan rituksimab tedavisine sekonder gelişen serum hastalığı olgusunu değerlendirdik. Sistemik steroid tedavisinin kullanılması, hem sistemik hem de kutanöz semptomlarının düzelmesini sağladı. Bu olgu, steroidin bu durumlarda etkili bir tedavi olduğunu destekler. Ayrıca rituksimab, kanser ve otoimmün hastalıklarda giderek daha sık kullanıldığı için, hekimler serum hastalığının bu ilacın muhtemel bir yan etkisi olabileceği konusunda dikkatli olmalılardır.

Anahtar Kelimeler: Rituksimab, Serum Hastalığı, Lökositoklastik Vaskülit, Düşük Dereceli B Hücreli Lenfoma

Case Report: Rituximab Induced Serum Sickness in a Patient With Low Grade B Cell Lymphoma

Abstract

A few cases of serum sickness associated with rituximab have been recorded. Most of these cases were in patients having autoimmune diseases. We describe the management of serum sickness secondary

to rituximab treatment in a patient with Low-grade B cell Lymphoma (LGBCL). A 74-year-old man first presented to the Neuro-ophthalmology outpatient department with the recent onset of double vision and proptosis of the right eye for the last month in November 2021. In magnetic resonance imaging (MRI), a soft tissue mass was detected starting from the right orbital superolateral part and extending to the orbital apex. Tumour and bone marrow biopsy was performed. The patient was diagnosed with LGBCL, stage 4A, for which he received radiotherapy and three cycles of concomitant rituximab therapy. Three days after the last cycle of rituximab therapy, he came to the emergency department complaining of non-pruritic rashes, which initially started on the lower extremities and then spread upwards. They grew in size and darkened in colour. At first, they were separate but then tended to merge as they multiplied and did not fade with pressure. His skin biopsy showed the typical features of leukocytoclastic vasculitis. On admission, he developed fever, fatigue and arthritis. His blood results revealed elevated CRP and decreased serum C3 and C4 levels. Therefore, his condition was compatible with serum sickness. After treatment with systemic steroids, his lesions resolved, and he was discharged home. In conclusion, we reported a case of serum sickness caused by rituximab treatment for LGBCL. The steroid therapy led to improvement in his cutaneous and systemic symptoms. Our case suggests that it is an effective treatment for such a condition. Moreover, rituximab has been increasingly used to treat cancers and autoimmune disorders; therefore, clinicians should be cautious about serum sickness as a possible side effect.

Keywords: Rituximab, Serum Sickness, Leukocytoclastic Vasculitis, Low Grade B Cell Lymphoma

Presentation ID / Sunum No= 198

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Nazal Kemik ve Nazal Piramitin Morfometrik Analizi: Bilgisayarlı Tomografi Çalışması

Dr. Mehmet Serindere[1]

[1]*Hatay Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Rinoplastik cerrahi işlemler öncesinde, nazal bölge anatomisini iyi bilmek çok önemlidir. Bu çalışmanın amacı nazal kemik ve nazal piramitin bilgisayarlı tomografi (BT) kesitleri üzerinde değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Nazal kemik ve nazal piramit, 78 hastanın (37 kadın; 41 erkek; ort. yaş: 34,9) BT görüntüleri üzerinde retrospektif olarak değerlendirildi. Medial ve lateral osteotomi noktasının nazal kemik kalınlığı, nazal kemik uzunluğu, apertura piriformis genişliği ve nazal septum deviasyonunun yönü ve açısı değerlendirildi ve kaydedildi. Bulgular: Medial ve lateral osteotomi noktasının ortalama kemik kalınlığı sırasıyla 1,55 ve 1,68 mm olarak ölçüldü. Nazal kemik ortalama uzunluğu kadınlarda 24,5 mm, erkeklerde 25,5 mm idi. Ortalama apertura piriformis genişliği kadınlarda 22,6 mm, erkeklerde 23,6 mm olarak bulundu. Vakaların %32,1'inde nazal septumda sağa deviasyon, % 37,2'sinde sola deviasyon mevcuttu. Ortalama deviasyon açısı kadınlarda 9,9 °, erkeklerde 9,8 ° idi. Sonuç: Cerrahi komplikasyonları önlemek ve doğru osteotomi için nazal kemik ve nazal piramit morfometrik analizi önemlidir. Dolayısıyla uygun bir radyolojik yöntem ile doğru analizler yapmak gereklidir. BT, nazal bölge anatomisini değerlendirmede tercih edilen bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Nazal Kemik Kalınlığı, Nazal Kemik Uzunluğu, Nazal Piramit, Bilgisayarlı Tomografi.

Morphometric Analysis of Nasal Bone and Nasal Pyramid: Computed Tomography Study

Abstract

Objective: It is very important to know the anatomy of the nasal region well before rhinoplastic surgery procedures. The aim of this study is to evaluate the nasal bone and nasal pyramid on computed tomography (CT) sections. Materials and Methods: Nasal bone and nasal pyramid were evaluated retrospectively on CT images of 78 patients (37 female; 41 male; mean age: 34.9). Nasal bone thickness of the medial and lateral osteotomy point, nasal bone length, aperture piriformis width, and direction and angle of nasal septum deviation were evaluated and recorded. Results: The mean bone thickness of the medial and lateral osteotomy point was measured as 15.5 and 16.8 mm, respectively. The mean nasal bone length was 24.5 mm in females and 25.5 mm in males. The mean aperture piriformis width was 22.6 mm in females and 23.6 mm in males. There was a deviation to the right in the nasal septum in 32.1% of the cases, and a deviation to the left in 37.2% of the cases. The mean deviation angle was 9.9°

in females and 9.8° in males. Conclusion: The morphometric analysis of nasal bone and nasal pyramid is important to prevent surgical complications and correct osteotomy. Therefore, it is necessary to make accurate analyzes with an appropriate radiological method. CT is the preferred method for evaluating the anatomy of the nasal region.

Keywords: Nasal Bone Thickness, Nasal Bone Length, Nasal Pyramid, Computed Tomography.

Presentation ID / Sunum No= 380

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2084-402X

Nefrotik Sendromlu Çocuklarda Mdr–1 Geni Mrna Ekspresyonunun Tedaviye Cevabın Belirlenmesinde Rolü

Dr. Özgü Hançerli[1]

[1]*İstanbul Başakşehir Çam ve Sakura Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Steroid yanıtı Nefrotik Sendromda prognozu belirleyen en önemli faktörlerden biridir. Steroid direnci gelişmesinde etkili mekanizmadan biri çoklu ilaç direnç-1 geninin son ürünü p-glikoproteindir. Çoklu ilaç direnç-1 geni mRNA ölçümü p-glikoprotein ölçümüne göre daha duyarlıdır. Bu çalışma Nefrotik Sendromunlu çocuklarda çoklu ilaç direnç-1 geni mRNA ekspresyonunun steroid tedavisine cevabın öngörülmesindeki etkisini belirlemek amacıyla yapıldı. Hastalar Ve Yöntem: Çalışmada Nefrotik Sendrom tanısı ile izlenen 40 hasta ve 22 sağlam çocuk değerlendirildi. Hastaların demografik verileri, laboratuvar değerleri ve verilen tedaviye ait bilgiler kaydedildi. Hastaların tanı anında, tedavinin dördüncü haftasında ve tedavi bitiminde çoklu ilaç direnç-1 geni mRNA düzeyleri değerlendirildi Bulgular: Nefrotik Sendrom tanılı 40 hastanın 29'u (%72,5) steroide duyarlı, 11'i (%27,5) steroide dirençliydi. Nefrotik Sendrom hastalarında tanı anında ve kontrol grubunda mRNA düzeyi arasında fark yoktu ($p>0.05$). Steroide duyarlı Nefrotik Sendrom ve steroide dirençli Nefrotik Sendrom grupların tanı anında mRNA düzeyleri arasında da fark yoktu ($p>0.05$). Steroide duyarlı Nefrotik Sendrom hastalarda tanı anında, tedavinin dördüncü haftasında ve tedavi sonunda ki mRNA düzeyleri tedavi ile giderek azalmasına rağmen aralarında fark yoktu ($p>0.05$). Sonuç: Sonuç olarak, Nefrotik Sendrom tedavisinde steroid direncinin gelişmesinde çoklu ilaç direnç-1 geni mRNA ekspresyonunun etkili olmayabileceği belirlendi. Nefrotik Sendromda tedavi cevapsızlığının çok faktörlü olduğu ve uygun tedavi modelinin geliştirilebilmesi için hastalık patogenezini açıklayacak araştırmalara ihtiyaç olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Nefrotik Sendrom, Steroid, Mdr–1, Mrna, P-Glikoprotein

The Role of Mdr-1 Gene Mrna Expression in Determining the Response to Treatment of Children With Nephrotic Syndrome

Abstract

Objective: Steroid response is one of the most important factors determining the prognosis in nephrotic syndrome. One of the effective mechanisms in the development of steroid resistance is p-glycoprotein, the end product of the multidrug resistance-1 gene. Multidrug resistance-1 gene mRNA measurement is more sensitive than p-glycoprotein measurement. This study was carried out to determine the effect of mRNA expression of the multidrug resistance-1 gene in predicting response to steroid therapy in children with nephrotic syndrome. Patients and methods: The study included 40

nephrotic syndrome and 22 healthy children. The demographic data, laboratory values and information about the treatment given were recorded. Multidrug resistance-1 gene mRNA levels were evaluated at the time of diagnosis, at the fourth week of treatment and at the end of treatment. Results: Of the 40 patients, 29(72.5%) were steroid sensitive and 11(27.5%) were steroid resistant. There was no difference between mRNA levels in patients with nephrotic syndrome at the time of diagnosis and control group($p>0.05$). There was no difference between mRNA levels at the time of diagnosis between steroid sensitive nephrotic syndrome and steroid resistant nephrotic syndrome groups($p>0.05$). Although the mRNA levels in steroid sensitive nephrotic syndrome patients at the time of diagnosis, in the fourth week of treatment and at the end of treatment gradually decreased with treatment, there was no difference between them($p>0.05$). Conclusion: It was determined that mRNA expression of multidrug resistance-1 gene may not be effective in the development of steroid resistance in the treatment of nephrotic syndrome.

Keywords: Nephrotic Syndrome, Steroid, Mdr-1, Mrna and P-Glycoprotein

Presentation ID / Sunum No= 32

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8137-7675

Non-Ketotik Hiperglisemi İle İlişkili Hemikore; Diyabetes Mellitusun Atipik Bir Komplikasyonu

Asst. Prof. Dr. Hüsniye Aylin Hakyemez[1], Asst. Prof. Dr. Demet Şeker[1], Asst. Prof. Dr. Vedat Ataman Serim [1]

[1]Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi,Nöroloji Ana Bilim Dalı
**Corresponding author: Hüsniye Aylin Hakyemez*

Özet

Hipergliseminin ender bir komplikasyonu olarak hiperkinetik hareket bozuklukları görülebilir. Biz bu yazımızda acil servis ünitesine nonketotik hiperglisemi ile başvuran bir hemikore olgusu sunmayı hedefledik. Olgunun beyin bilgisayarlı tomografi ve T1 ağırlıklı beyin manyetik rezonans görüntülerinde bilateral bazal ganglionlarda yüksek sinyal yoğunluklu lezyonlar saptandı. Daha çok yaşlı bireyleri etkileyen bu sendromun kliniğinin ve nöroradyolojik görünümünün kesin mekanizması bilinmemektedir. Semptomlar kan şekerinin regülasyonu ve koreye yönelik semptomatik tedavi ile sıklıkla geri dönüşümlüdür. Olgunun T1 ağırlıklı beyin manyetik rezonans görüntülerinde hiperintens bazal ganglion lezyonların bulunması ve ketotik olmayan hiperglisemi ile ilişkili kore şeklinde literatürde ender görülen bir sendrom olması nedeniyle sunulmaya değer bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hemikore, Diyabetes Mellitus, Bazal Ganglion

Hemichorea Associated With Non-Ketotic Hyperglycemia; a Rare Complication of Diabetes Mellitus

Abstract

Hyperkinetic movement disorders can be seen as a rare complication of hyperglycemia. In this article, we aimed to present a case of hemichorea who admitted to the emergency department with nonketotic hyperglycemia. In the brain computed tomography and T1-weighted magnetic resonance images of the patient, lesions with high signal intensity were detected in the bilateral basal ganglia. The exact mechanism of the clinical and neuroradiological appearance of this syndrome, which mostly affects elderly individuals, is unknown. Symptoms are often reversible with regulation of blood glucose and symptomatic treatment for chorea. It is worth presenting because of the presence of hyperintense basal ganglia lesions on T1-weighted brain magnetic resonance images of the case and the rare syndrome in the literature as a chorea associated with non-ketotic hyperglycemia.

Keywords: Hemichorea, Diabetes Mellitus, Basal Ganglia

Presentation ID / Sunum No= 100

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3654-9375

Omuz Ekleminde MR Artrografi

Exp. Dr. Kadir Atakır[1]

[1]*İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu*

Özet

Giriş ve Amaç: Omuz ağrısı, özellikle sporcularda olmak üzere boyun ve sırt ağrısından sonra kas ve iskelet sisteminin en sık karşılaşılan yakınmasıdır. Omuz ağrısı ve fonksiyon bozukluğu olan hastalarda doğru tanı için genellikle radyolojik görüntülemeye ihtiyaç duyulur. Bu amaçla günümüzde en sık kullanılan yöntem, yumuşak doku görüntüleme üstünlüğü ve bunun yanında diğer doku patolojilerini de gösterebilmesi ile Manyetik Rezonans Görüntülemedir. MR Artrografi, skopi eşliğinde glenohumeral eklem aralığına kontrast madde enjekte edilerek gerçekleştirilen ve eklem kapsülünün genişlemesi ile eklem içi yapıların daha iyi görünür hale gelmesini sağlayarak konvansiyonel MR görüntülemenin doğruluğunu artırmaktadır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda klinik olarak omuz patolojisinden şüphelenilen 15 hastaya skopi eşliğinde intraartiküler 15-20 cc Gadolinyum(100 cc içerisinde 0.4 cc gadolinyum dietilentriamin pentaasetik asit) enjeksiyonu uyguladık. Enjeksiyon öncesi ve sonrasında MR görüntüleri alarak intraartiküler kontrast uygulamasını değerlendirdik. Sonuçlar: Elde edilen verilere göre MR Artrografi, glenohumerel ligamanların değerlendirilmesinde, rotator manşet yırtığı şüphesi kuvvetli olan olgularda ve tekrarlayan omuz çıkığı tanımlanan hastalarda olduğu gibi labral patolojiden şüphelenilen durumlarda labrumların gösterilmesinde konvansiyonel MR görüntülemeye tercih edilecek bir yöntemdir. Ancak MR Artrografi tekniğinin invazif bir işlem olması, floroskopiye gereksinim duyulması ve işlem süresinin konvansiyonel MR tekniklerine göre daha uzun olması nedeniyle seçilmiş hastalarda uygulanması daha doğru olacaktır. Eklem kapsülü ve sinovyumun kalınlaşması ve kasılmasına sekonder gelişen ve hastalarda omuz ağrısı-hareket kısıtlılığına neden olan adhezif kapsülit olgularında ise MR Artrografi ilk tercih edilmesi gereken yöntemdir. Çünkü bu hastalarda tanı neredeyse sadece artrografilerde kontrast madde enjeksiyonuna dirençli azalmış eklem kapasitesinin saptanması ile konabilir

Anahtar Kelimeler: Omuz Eklemi, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Artrografi

Presentation ID / Sunum No= 420

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2509-6742

Orofarenks Kanserli Geriatrik Hastalarda Radyoterapi ile Glutamin Kullanımının Tedavi Devamlılığına Etkisi ve Tedavi Sonuçları

Exp. Dr. Beyhan Ceylaner Bıçakcı[1]

[1]*Kartal Dr.Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç Bu çalışmada geriatrik orofarenks kanserli olgularda radyoterapide glutamin kullanımı ve mukozit arasındaki ilişkiyi değerlendirmek, tedavi devamlılığını gözlemlemek ve tedavi sonuçlarını bildirmek amaçlanmıştır. Materyal Metod 2010-2018 yıllarında Kartal Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesinde orofarenks kanserli radyoterapi uygulanan geriatrik yaş 23 olgu retrospektif değerlendirilmiştir. Olguların yaş, cinsiyet, komorbidite, ECOG performans durumu, sigara/alkol kullanımı, tümör özellikleri, TNM evresi, tedavi modalitesi, radyoterapi tekniği ve dozu, kemoterapi tipi, mukozit derecesi, glutamin zamanlaması, mukozit nedenli radyoterapi ara süresi, radyoterapi tamamlama ve onkolojik tedavi yanıtları değerlendirilmiştir. Mukozit derecesi RTOG/EORTC skalasına göre yapılmıştır. İstatistiksel değerlendirmede SPSS 17. sistemi kullanılmış $p<0,05$ anlamlı kabul edilmiştir. Sonuç Medyan takip 22ay(8-120ay), medyan yaş 68(65-84)dir. 21 erkek 2 kadındır. Tüm olguların ECOG performans skoru ≤2 olup 15 olguda ek komorbidite tespit edilmiştir. Tüm olgularda patolojik tanı skuamöz hücreli karsinomdur. 22 olgu lokal ileri hastalık evresindedir. Kemoradyoterapi 15 olguda ilk tedavi modalitesidir. Radyoterapide 15 hastada IMRT, 8 hastada 3DkonformalRT tekniği kullanılmıştır. 20 olguda tümör lojuna ≥66Gy, 2Gy/fraksiyon radyoterapi uygulanmıştır. Radyoterapide eşzamanlı olarak ensık platin bazlı kemoterapi uygulanmıştır. Tüm olgularda mukozit görülmüş olup 16 olguda grad 1-2, 5 olguda grad 3, 2 olguda grad 4 toksisite izlenmiştir. Mukozit gelişen 20 olgunun 12sinde tedavi ile eşzamanlı, 8 olguda mukozit geliştikten sonra 30 gr/gün glutamin başlamıştır. Mukozit nedeniyle 11 olguda tedaviye ara verilmiştir. Tüm olgular radyoterapiyi tamamlayabilmiştir. Mukozit, komorbiditesi olanlarda($p<0,021$) alkol kullananlarda($p<0,02$) anlamlı fazla tespit edilmiştir. Glutamin kullanımı ile mukozit, tedavi ara süresi ve glutamin başlama zamanı arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır. Takiplerde 4 olguda lokoregional nüks, 4 olguda uzak metastaz gelişmiştir. Medyan hastalıksız sağkalım 19ay(4-42ay)dır. 6 olgu hastalık nedeniyle 5 olgu hastalık dışınedenlerle kaybedilmiştir. Tartışma Orofarenks kanserinde tedavi alan genişliği ve radyoterapi dozlarının yüksekliğinin kaçınılmaz yanetkisi mukozittir. Geriatrik grupta toksisite nedeniyle tedaviyi tamamlayabilmek güçtür. Oral glutamin, orofarenkse radyoterapi uygulanan olgularda mukozit gelişmesini önleyemese de beklenen mukozit şiddetini azaltarak tedavinin tamamlamasında katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Orofarenks Kanseri, Geriatri, Glutamin, Radyoterapi,mukozit

Presentation ID / Sunum No= 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Orta Derecede Ca Yüksekliğine Sahip Primer Hiperparatiroidi Tanılı Hastalardaki Anemi Sıklığı

Dr. Rümeysa Selvinaz Erol[1], Prof.Dr. Yüksel Altuntas[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Etfal Eğitim Araştırma Hastanesi,Seyrantepe

Özet

Amaç; Primer hiperparatiroidizm (PHPT), hiperkalsemi ve yüksek ve/veya uygun olmayan normal paratiroid hormonu (PTH) seviyeleri ile karakterize yaygın bir endokrin hastalıktır. Primer hiperparatiroidi ile anemi arasındaki ilişki ilk olarak 1931 yılında tanımlanmıştır. Anemi PHPT'nin olası bir komplikasyonu olarak kabul edilmiştir. Bununla birlikte, aneminin kesin patogenezi hala bilinmemektedir. Çalışmamızda orta derecede Ca yüskeliği olan primer hiperparatiroidi tanısı patolojik olarak verifiye edilmiş hastalardaki anemi sıklığını araştırmayı amaçladık. Materyal ve Metod: 2010-2021 tarihleri arasında orta dercede Ca yüksekliğine sahip primer hiperparatiroidi tanısı koyulmuş ve hastanemizde opere edilmiş 94 hastanın retrospektif olarak verileri değerlendirilmiştir. Hastaların tanı anındaki yaşları, cinsiyetleri, kilo ve boy ölçümleri kayıt altına alınmıştır.Vüvut kitle indeksi (VKİ) kilogram cinsinden ağırlığın metre cinsinden boyun karesine bölünmesi ile hesaplanılmıştır. PTH, Kalsiyum (Ca), fosfor (PO4), magnezyum (Mg), Albümin, kreatinin, 25-OH-D vitamin, hb, hct değerleri kayıt altına alınmıştır. Anemi, hemoglobinin erkeklerde <130 g/L ve kadınlarda <120 g/L olması olarak tanımlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Primer Hiperparatiroidi, Hiperkalsemi, Anemi

Presentation ID / Sunum No= 115

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8269-94650000

Ortoreksiya Nevroza Epidemiyolojisinin Halk Sağlığında Yeri

Ma. St. Merve Tatlı[1], Assoc. Prof Gülay Yılmazel[2]

[1]T.C. Hitit Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
[2]T.C. Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Dünya Sağlık Örğütü'ne göre kanser, diyabet, kalp hastalığı gibi bulaşıcı olmayan hastalıklar (BOH) dünya çapındaki ilk 10 ölüm nedenleri arasında yer almaktadır. Önlenebilir bu risk faktörlerinden; sağlıksız beslenme, fiziksel aktivite yetersizliği, alkol ve tütün kullanımı değiştirilebilir davranışlardandır. Olumsuz sağlık davranışları kontrol altına alındığında risk faktörlerinin ortadan kalkabileceği ve bu doğrultuda hastalıkların azalmasının olumlu yönde ivme kazanacağı bildirilmektedir. Risk faktörleri arasında yer alan sağlıksız beslenme ile BOH arasındaki neden sonuç ilişkisi sürekli gündemdedir. Beslenme alışkanlıklarında yaşanan epidemiyolojik dönüşüm ile artan obezite oranları tüm toplumları tehdit etmektedir. Dünya Sağlık Örgütü 2016 yılındaki obezite prevalansının 1975 yılındaki prevelansına göre yaklaşık üç katı arttığını raporlamıştır. Türkiye'nin halk sağlığı sorunları arasında obezite önemli bir yer tutmaktadır ve obezite sıklığı "Türkiye Beslenme ve Sağlık Araştırması 2017" verilerine göre %43,1'dir. 21. yüzyılda tüm toplumlar sağlıklı yaşam tarzının benimsenmesine yoğun ilgi gösterirken toplumlarda sağlıksız beslenmenin artışta olduğu da gözlemlenmektedir. Küreselleşme bir yandan gıdaya erişimi kolaylaştırırken, diğer yandan hayat şartlarının değişmesi, uzun süren çalışma saatleri nedeniyle sağlıklı beslenme için yeteri kadar zaman ayrılamamasına neden olmuştur. Tüm bu değişikliklerden bireylerin yeme alışkanlıkları olumsuz etkilenmiştir ve yeme bozuklukları gündeme gelmiştir. Tanımlanmış yeme bozukluklarının dışında patolojik bir durum olarak değerlendirilmeyen "ortoreksiya nervoza" (sağlıklı yeme takıntısı) besin hazırlama ve tüketimi ile fazla meşgul olma, zamanın büyük bir bölümünün sağlıklı besinleri temin etmek ile geçirilmesi ve bu nedenle sosyal hayatın geri planda bırakılması ile karakterize bir rahatsızlık olarak değerlendirilebilir Toplumlarda giderek yaygın hale gelen ortoreksiya nevrozanın halk sağlığı gündeminde yer alması epidemiyolojisinin ortaya konulabilmesi, risk faktörlerinin araştırılabilmesi, tanı, tedavi ve korunma aşamalarında bütüncül bir yaklaşımın benimsenmesi açısından elzemdir.

Anahtar Kelimeler: Ortoreksiya Nervoza, Epidemiyoloji, Halk Sağlığı

Presentation ID / Sunum No= 92

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9331-9349

Otozomal Dominant Polikistik Böbrek Hastalarında Tolvaptan Kullanımı: Tek Merkez Deneyimi

Asst. Prof. Dr. Kader Zeybek Aydoğan[1], Dr. İsmail Baloğlu[2]

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
[2]Niğde Ömer Halisdemir Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Kader Zeybek Aydoğan*

Özet

Amaç: Otozomal dominant polikistik böbrek hastalığı (ODPBH), her iki böbrekte kistik değişiklikler gösteren sistemik ve kalıtımsal bir hastalıktır. En sık görülen kalıtsal böbrek hastalığıdır ve son dönem böbrek yetmezliği olgularının %5-10 'undan sorumludur. V2 reseptör antagonisti olan tolvaptan ile yeni kist oluşumunun azaldığı ve kronik böbrek hastalığı progresyonun yavaşlatıldığı gösterilmiştir. Ülkemizde ODPBH tedavisinde tolvaptan yakın zamanda kullanılmaya başlamıştır. Bizde çalışmamızda ODPBH nedeni ile merkezimizde tolvaptan tedavisi başlanan hastaların bir yıllık sonuçlarını değerlendirmeyi planladık Gereç-Yöntem: Niğde Ömer Halis Demir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nefroloji kliniğinde ODPBH nedeni ile tolvaptan tedavisi başlanan 8 hasta (K/E: 4/4, ortalama yaş: 39.75 + 10.33) çalışmaya dahil edildi. Hastaların başlangıç ve tedavinin birinci yılındaki laboratuvar değerleri, total böbrek volümleri ve Mayo klinik risk değerlendirme sınıflamasındaki değişimleri değerlendirildi. Bulgular: Bir yıllık dönemde, başlangıçta hastaların 6 tanesi Mayo klinik risk sınıflamasına göre D sınıfında, ikisi E sınıfında iken tedavinin birinci yılında 5 hastanın D sınıfında, 2 hastanın E sınıfında ve bir hastanın C sınıfında olduğu saptandı. Tedavinin birinci yılında 2 hastanın bir alt risk sınıfına düştüğü, bir hastanın ise bir üst risk sınıfına yükseldiği görüldü. Hastaların laboratuvar sonuçları incelendiğinde başlangıç ve 1. yıl sonundaki kreatinin, sodyum potasyum, AST ve ALT değerlerinde istatiksel olarak anlamlı bir farklılık yokken üre değeri başlangıç değerine anlamlı olarak düşüktü. Hastanın böbrek volümleri kontrastlı MR görüntüleme ile değerlendirildiğinde istatiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı. Sonuç: ODPBH ile takipli hastalarda total böbrek volümündeki artış hastalığın progresyonu ile ilişkilidir. Çalışmamızda; tolvaptan tedavisi ile hastalarımızın bir yıllık takibinde böbrek fonksiyonları ve volümü açısından progresyon göstermediğini saptadık. Tolvaptan kullanımı ile yan etki olarak karaciğer enzimlerinde yükselme olabileceği bildirilirken çalışmamızda hiçbir hastada enzim artışı saptanmadı. Hastaların bir yıllık takiplerinde üre değerlerinin başlangıca göre düşük olmasının tolvaptan tedavisi ile hastaların su alımında artış ile ilişkili olabileceğini düşünmekteyiz. Sonuç olarak bulgularımız tolvaptan tedavisinin ODPBH ile takipli hastalarda progresyonu yavaşlatabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Polikistik Böbrek Hastalığı, Tolvaptan, Aquaretik

Presentation ID / Sunum No= 295

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6653-6065

Pandemi Döneminde Hekim Dışı Sağlık Çalışanlarına Uygulanan COVID-19 Konulu Uzaktan Eğitim Çalışmalarının Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Leyla Üçeş Harmanoğulları[1]

[1]*Mersin İl Sağlık Müdürlüğü*
**Corresponding author: Leyla Üçeş Harmanoğulları*

Özet

Giriş: COVID-19 pandemisiyle mücadelede ön saflarda yer alan sağlık çalışanları pandemi konusunda bilgi ve eğitim eksikliği riski ile karşı karşıya kalmıştır. Pandemi döneminde tüm sağlık çalışanlarının kaliteli iletişim ile doğru bilgi güncellemelerine ulaşması önemlidir. Bu çalışmada Mersin ilinde pandemi döneminde hekim dışı sağlık çalışanlarına uygulanan COVID-19 konulu uzaktan eğitim çalışmalarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Kesitsel tipte planlanan bu çalışmanın evrenini Mersin ilinde pandemi döneminde COVID-19 konusunda uzaktan eğitim alan hekim dışı sağlık çalışanları oluşturmaktadır. Herhangi bir örneklem yöntemi belirlenmemiş olup evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiştir. Çalışma için Sağlık Bakanlığı Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nden gerekli izinler alınmış olup çalışmanın verileri Mersin İl Sağlık Müdürlüğü eğitim birimi kayıtlarından bilgisayardan veri kaynakları taraması yöntemiyle elde edildi. Çalışmada bağımlı değişken COVID-19 eğitim başarı durumu; bağımsız değişkenler ise yaş, cinsiyet özellikleridir. Çalışmada COVID-19 eğitim başarı durumu ve başarı durumunu etkileyen faktörler değerlendirildi. Verilerin özetlenmesinde tanımlayıcı istatistikler; analizinde ki kare ve Mann Whitney U testleri kullanıldı. Bulgular: Mersin ilinde 2021 yılında 2879 hekim dışı sağlık çalışanına COVID-19 konusunda uzaktan eğitim hizmeti sunulmuştur. 2879 hekim dışı sağlık çalışanından 2074'ü (%72.0) online eğitime katılım sağlamış, 805'i (%28.0) eğitime katılmamıştır. Eğitime katılım sağlayan 2074 hekim dışı sağlık çalışanından 559'u (%27.0) sağlık memuru, 481'i (%23.2) ebe, 339'u (%16.3) sağlık teknikeri, 190'ı hemşire (%9.2) olup; yaş ortancası 39'dur (min:21, max:64). Eğitime katılan 2074 hekim dışı sağlık çalışanının 688'i erkek (%33.2), 1386'sı (%66.8) kadındır. 2074 hekim dışı sağlık çalışanının 2018'inin (%97.3) eğitim sonu durumu başarılı, 56'sının (%2.7) başarısız olarak değerlendirilmiştir. Eğitimdeki başarı durumu ile cinsiyet ve yaş arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0.05$). Sonuç: Çalışmaya alınan sağlık çalışanlarının yaklaşık dörtte biri uzaktan eğitime katılım sağlamamıştır. Eğitime katılım sağlayan hekim dışı sağlık çalışanlarının kırkta birinden fazlası eğitimi başarısız olarak tamamlamıştır. COVID-19 konulu uzaktan eğitimlere katılımın arttırılması, eğitimlerin etkinliğinin sağlanması ve sağlık çalışanlarının COVID-19 pandemisi konusunda güncel bilgilere ulaşımının sağlanarak bilgi eksikliğinin giderilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19 Pandemisi, Sağlık Çalışanı, Uzaktan Eğitim

Presentation ID / Sunum No= 325

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2052-1359

Pandeminin İkinci Yılında Covid 19 Yayınlarında Türkiye'nin Durumu

Dr. Cemile Uyar[1]

[1]*Kütahya Evliya Çelebi Eğitim Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji, Kütahya, Türkiye*
**Corresponding author: CEMİLE UYAR*

Özet

Amaç: 2019 yılında Çin'de başlayan SARS COV2 virüs salgını, hepimizin bildiği üzere hızlıca Dünya geneline yayılmış, 2021 Mart ayında Dünya Sağlık Örgütü tarafından hastalık COVID-19 olarak isimlendirilerek, pandemi ilan edilmiştir. Pandemi ilan edilmesiyle aynı tarihte ülkemizden de ilk vakalar bildirilmeye başlamıştır. Dünya genelinde artan vaka sayıları bilimsel yayınları da etkilemiş ve bilimsel gündem bu konuya adeta odaklanmıştır. Bu çalışmada, COVID-19 konulu bilimsel literatürün gözden geçirilmesini ve Türkiye'den yapılan yayınların kıyaslamalarını yapmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Bu doküman inceleme çalışmasında yayınlar Scopus bibliyometrik veri tabanında arandı. Başlık, özet ve anahtar kelimelerinde " COVID-19 " veya'' SARS COV 2'' anahtar kelimeleri içeren yayınlar ayrıntılı olarak değerlendirildi. Veri tabanında Türkiye'den yapılan yayınlara ayrıntılı inceleme yapıldı. Bulgular: 273663 yayının 67196'sı (%24,55) Amerika Birleşik Devletleri'nden, 27423'ü (%10,02) Birleşik Krallık'tan, 25298'i (9,24) Çin'den, 20991'i (%7,58) İtalya'dan,19735'i (%7,21) Hindistan'dan idi. Başka bir deyişle tüm yayınların %58,6'sini bu ilk 10 ülke oluşturmuştu. Türkiye 6496 (%2,37) yayınla 13.sırada yer aldı. Bu yayınların 4840 tanesi araştırma makalesi idi. Türkiye'den kurumlar/yazarlarca olan yayınların 1541'i 2020,4440'ı 2021 yılında, 511'i ise 2022'nin ilk iki ayında yayınlanmıştı. Bir başka ifadeyle ülkemizden olan COVID-19 yayınlarının hız kesmeden devam ettiği sonucuna varılabilir. Ülkemizden en üretken 3 yazar Prof. Dr. Oğuz Karabay (Sakarya Üniversitesi) (33 yayın), Prof. Dr. Dumitru Baleanu (Çankaya Üniversitesi)(31 yayın) ve Gökmen Arslan (Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi) (30 yayın) idi. Kurum bazında değerlendirildiğinde ise; en üretken ilk üç kurum olan, Sağlık Bilimleri Üniversitesi'nden 867 yayın, İstanbul Üniversitesi'nden 443 ve Hacettepe Üniversitesi'nden 420 yayın vardı. Yayınların 65'i Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu tarafından desteklenmişti. Yayınların 4321'i tıp alanında iken, 19 farklı alandan (hemşirelikten, mühendisliğe) yayın mevcuttu. En fazla yayın International Journal of Clinical Practice (138), Turkish Journal of Medical Sciences (119) ve Journal of Medical Virology (104) isimli dergilerde yayınlanmıştı. Sonuç ve tartışma: COVID-19 çalışmalarında salgının ilk başladığı ülke olan Çin 3.sıraya düşmüşken, ülkemiz 13. sırada olup COVID-19 konusundaki yayınların hız kesmeden devam ettiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, SARS COV2, Bilimsel Yayın, Türkiye

Abstract

Aim: The SARS COV2 virus epidemic, which started in China in 2019, spread rapidly around the world as we all know, and in March 2021, the disease was named as COVID-19 by the World Health Organization and declared a pandemic. On the same date as the declaration of a pandemic, the first cases from our country began to be reported. The increasing number of cases around the world has also affected scientific publications and the scientific agenda has focused on this issue. In this study, we aimed to review the scientific literature on COVID-19 and to compare the publications from Turkey. Materials and Methods: In this document review study, publications were searched in the Scopus bibliometric database. The publications containing the keywords "COVID-19" or "SARS COV 2" in their title, abstract and keywords were evaluated in detail. A detailed analysis was made of the publications from Turkey in the database. Results: Of the 273663 publications, 67196 (24.55%) were from the United States, 27423 (10.02%) were from the United Kingdom, 25298 (9.24) were from China, 20991 (% 7.58) were from Italy, 19735 (7.21%) were from India. In other words, these top 10 countries accounted for 58.6% of all publications. Turkey ranked 13th with 6496 (2.37%) publications. 4840 of these publications were research articles. Of the publications by institutions/authors from Turkey, 1541 were published in 2020, 4440 in 2021, and 511 in the first two months of 2022. In other words, it can be concluded that the COVID-19 broadcasts from our country continue without slowing down. The 3 most productive writers from our country, Prof. Dr. Oğuz Karabay (Sakarya University) (33 publications), Prof. Dr. Dumitru Baleanu (Çankaya University)(31 publications) and Gökmen Arslan (Burdur Mehmet Akif Ersoy University) (30 publications). When evaluated on an institution basis; There were 867 publications from the University of Health Sciences, 443 from Istanbul University and 420 from Hacettepe University, the top three most productive institutions. 65 of the publications were supported by the Scientific and Technological Research Council of Turkey. While 4321 of the publications were in the field of medicine, there were publications from 19 different fields (from nursing to engineering). The most publications were in the International Journal of Clinical Practice (138), Turkish Journal of Medical Sciences (119) and Journal of Medical Virology (104). Conclusion and discussion: While China, the country where the epidemic first started, fell to 3rd place in the studies of COVID-19, our country is in the 13th place and it has been observed that the publications on COVID-19 continue without slowing down.

Keywords: COVID-19, SARS COV2, Scientific Publication, Turkey

Presentation ID / Sunum No= 385

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6499-744X

Pediatrik Yoğun Bakım Ünitesinde COVID-19 Nedeni ile Kaybedilen Olguların Restrospektif Analizi

Dr. Zerrin Karakuş Epçaçan[1]

[1]*Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş ve Amaç: COVID-19 enfeksiyonu çocuklarda daha hafif seyretmekte ve mortalite daha düşüktür. Bu çalışmanın amacı COVID-19 nedeni ile pediatrik yoğun bakım ünitesinde (YBÜ) kaybedilen olguların analiz edilmesidir. Yöntem ve Gereçler: Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi pediatrik YBÜ'de Ocak 2021-Ocak 2022 tarihleri arasında yatırılan 68 olgu içerisinde kaybedilen 4 olgu (%5.8) incelendi. Olguların demografik özellikleri tablo 1'de görülmektedir. Olguların yaşları 18 ay ile 12 yaş arasında idi ve 2 olgu (%50) kızdı. Bir olgu Down Sendromlu idi ve hespinde eşlik eden ek kronik hastalıklar vardı. Bir olgu West sendromu, diğer bir olgu serebral palsili, diğer olgu ise juvenil idiopatik artrit ve otizm tanlıydı. Hospitalizasyon süresi 5 ile 27 gün arasındaydı. Tüm olgularda başvuruda ateş ve solunum sıkıntısı ve en az iki sistem tutulumu, CRP, sedimantasyon, prokalsitonin, ferritin ve D-dimer yüksekliği ve anemi, 3 olguda lökopeni, 1 olguda lökositoz vardı. Troponin iki olguda, BNP üç olguda yüksekti. Tüm olgulara steroid, 2 olguya IVIG, bir olguya da anakinra verilmişti. Tartışma: COVID-19 pandemisinin ilk aylarında enfeksiyonun çocuklarda hafif seyrettiği görüşü hakim olsa da zamana çocuklarda da orta ve ağır şiddetli seyredebildiği gözlenmiştir. Çocuklarda COVID-19'un ana komplikasyonu MIS-C'dir. Mortalite pediatrik popülasyonda ülkeler arasında farlılık göstermekle birlikte en yüksek %13 olarak raporlanmıştır. Diyabet, hipertansiyon, malignensi, kronik akciğer hastalıkları yetişkinlerde kötü prognoz ile ilişkili olsa da bu durumların çocuklarda etkileri ile ilgili bilgiler halen sınırlıdır. Bununla birlikte Latin Amrerikada yapılan bir çakışmada malnutrisyon, düşük sosyo-ekonomik durum, küçük yaş, diyabet, immünsupresyon, hipertansiyon, kardiyovaskuler hastalık ve kronik böbrek hastalığının artmış mortalite riski ile ilişkili olduğu belirtilmiştir. Çalışmamızda literatür ile uyumlu bir şekilde çoklu organ tutulum ve eşlik eden komorbid durumlar vardı ve mortalite oranımız %5.8 idi. Sonuç: Her ne kadar pediatrik popülasyonda COVID-19 ilişkili mortalite yetişkinlere kıyasla daha düşük olsa da özellikle eşlik eden komorbid durumlar varlığında çocuklarda da hastalık ağır seyir gösterebilir ve mortalite ile sonuçlanabilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Çocuk, Mortalite

Presentation ID / Sunum No= 39

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6944-9875

Portal Ven Trombozu İle Seyreden Kırım Kongo Kanamalı Ateşi (KKKA) Olgusu

Exp. Dr. Dilek Yılmaz[1]

[1]*Yozgat Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Dilek Yılmaz*

Özet

Amaç: KKKA seyri sırasında bazen beklenmedik komplikasyonlarla karşılaşmaktadır. Burada portal venöz trombozun eşlik ettiği bir KKKA olgusu sunulmuştur. Olgu: Bilinen Tip 2 Diyabetes Mellitus tanısı olan 53 yaşında kadın hasta, yaklaşık 4 gündür olan bulantı, kusma, ishal, iştahsızlık ve halsizlik şikayetleriyle hastanemiz acil servisine başvurdu. Bilinci açık, oryante, koopere idi. Vital bulguları ve fizik muayene normaldi. Laboratuvar incelemede; lökosit sayısı: 5470/mL, Hemoglobin 14.84gr/dL, Trombosit sayısı:18700, CRP: 98mg/ml (0-5), Prokalsitonin: 0,85 ng/ml, ALT: 2412 U/L, AST: 6491 U/L, ALP: 465 U/L, GGT: 183 U/L, LDH: 4336 U/L, Kreatinin Kinaz: 501 U/L, Total bilirubin: 0,97 mg/dL, Direk bilirubin: 0,2 mg/dl, Ferritin>2000 ng/ml, INR: 2, PTZ: 26 sn, aPTT: 83sn, fibrinojen: 75 idi. Hastanın acil serviste bakılan abdominal batın ultrasonografisinde akut portal ven trombozu varlığı teyit edildi. Hasta gastroenteroloji yoğun bakım ünitesine yatırıldı. Gastroenteroloji kliniğinde herhangi bir kanaması olmayan hastaya düşük molekül ağırlıklı heparin ve destek tedavisi başlandı. Hasta yatışının ikinci gününde kliniğimize konsulte edildi. Kene teması olmamasına karşın hastada mevcut klinik ve laboratuvar bulgularıyla KKKA varlığı düşünülerek halk sağlığı referans laboratuvarına KKKA PCR, IgM ve IgG çalışılması için serum örneği gönderildi. Hastada purpurik döküntüler dışında aktif kanama yoktu. Alınan anamneze göre son 4 gündür ateşi olmadığı için ribavirin tedavisi önerilmedi. Kan ürünü replasmanı yapıldı. Hastanın KKKA PCR ve ELISA sonucu pozitif sonuçlandı. Hasta yatışının 3. gününde exitus oldu. Sonuç: KKKA ile portal ven trombozu birlikteliği bizim bilgilerimize göre literatürde daha önce raporlanmamış bir durumdur. Bunun KKKA'da görülebilen DİK tablosu ile ilişkili olabileceği düşünüldü. Sunulan vaka ile KKKA gibi bazı klinik durumlarda meydana gelen komplikasyonlar sonucu,beklenmeyen durumların ortaya çıkabileceğine ve hastaya bütüncül yaklaşımın önemine dikkat çekilmek istenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kırım Kongo Kanamalı Ateşi, Portal Ven Trombozu

Presentation ID / Sunum No= 129

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6565-8063

Prediyaliz Dönemde Kronik Böbrek Yetmezliği Olan Hastaların Takibi

Dr. Gulay Yilmaz[1]

[1]*Acıbadem International Hastanesi*
**Corresponding author: Gulay Yilmaz*

Özet

Kronik böbrek hastalığı (KBH) sık görülen,mortalite ve morbiditesi yüksek, önlenilebilir ve farkındalığı çok az olan bir halk sağlığı sorunudur.Türk Nefroloji Derneği tarafından yapılan Türkiye KBH Prevalans Çalışmasına göre ülkemizde kronik böbrek hastalığı farkındalığı yüzde 2'nin altındadır.Türkiye KBH Prevalansı Araştırması sonuçlarına göre genel popülasyonda KBH sıklığı %15.7, Genel popülasyonda KBH sıklığı %15.7.KBH hastalarında hipertansiyon,diyabetes mellitus,obesite,dislipidemi,hiperürisemi sık görülür ve takip gerektirir.Kronik böbrek hastaları:GFH 30 ml/dk ve altında,çoklu ilaç tedavisine rağmen kontrol edilemeyen hipertansiyon varlığında,günde 300 mg'ın üstünde proteinüri varlığında, kronik zeminde akut böbrek hastalığı gelişmesi durumunda, herediter böbrek hastalığında, elektrolit bozukluğu ve tekrarlayan üriner sistem taşı varlığında nefroloji uzmanına yönlendirilmelidirler. Diyaliz öncesi nefrolog tarafından izlenen hastalarda diyalize başlandıktan sonra da morbidite ve mortalite oranlarının anlamlı olarak daha düşük olduğu gösterilmiştir.Kan basıncı kontrolü(KB):Mikroalbüminüri<30 mg/gün ise KB≤140/90 mmHg, mikroalbüminüri>30 mg/gün ise KB ≤ 130/80 mmHg. Kan basıncı kontrolü için yaşam tarzı değişikliği yapılmalıdır.Tuz kısıtlaması, ideal kilonun sağlanması, egzersiz, sigaranın bırakılması ve diyet planlanmalıdır.Kan şekeri kontrolü:UKPDS çalışmasında HgbA1C'de %0.9 azalma ile mikrovasküler komplikasyonlarda %25, MI'da %16, albüminüri de %34 azalma tespit edilmiştir.KBY'li hastalarda hedef HgbA1c:%7'dir. Beslenmenin düzenlenmesi:KBH'nda günlük 35 kcal/kg kalori alınmalı, total kalorinin % 20-30'u proteinden, % 20-30'u yağlardan ve % 40-60'ı karbonhidratlardan sağlanmalıdır. Diyalize girmeyen hastalarda protein alımının 0,6 gr/kg/gün ile kısıtlanması önerilmektedir.Evre 3,4 böbrek yetmezliğinde, serum fosfor düzeyi 4.6 mg/dl, PTH 100 pg/ml üstünde olduğunda diyetle alınan fosfor 800-1000 mg/güne indirilmelidir.Aneminin kontrolü:Aneminin nedenleri araştırılmalı,böbrek dışı neden tespit edilmez ise; TSAT≤ %30 ve Ferritin ≤ 500 ng/ml ise demir tedavisi,Hgb<10.0 g/dl ve demir eksikliği yok ise Eritropoetin başlanmalıdır.Epo direnci,hemoglobinopatiler ve kemik iliği yetmezliği,bilinen malignite ve geçirilmiş stroke durumunda eritrosit transfüzyonu yapılmalıdır.Dislipideminin kontrolü: GFH>60, yaş>50 ise statin önerilir.GFH<60,yaş<50 ise ve hastanınbilinen koroner arter hastalığı,DM,geçirilmiş iskemik atak ve 10 yıllık koroner arter hastalığından ölüm veya non-fatal Mİ riski %10 dan fazla ise statin önerilir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Böbrek Yetmezliği,prediyaliz,mortalite

Follow-Up of Patients With Chronic Kidney Failure in the Predialysis Period

Abstract

Chronic kidney disease (CKD) is a common,preventable public health problem with high mortality and morbidity,and little awareness.According to the Turkish CKD Prevalence Study conducted by the Turkish Society of Nephrology,the awareness of chronic kidney disease in our country is below 2 percent.Turkey CKD Prevalence Survey According to the results,the frequency of CKD in the general population is 15.7%,the frequency of CKD in the general population is 15.7%.Hypertension,diabetes mellitus,obesity,dyslipidemia, hyperuricemia are common in CKD patients and require follow-up.Chronic kidney patients:GFR 30 ml/min or less,despite multiple drug therapyThey should be referred to a nephrologist in the presence of uncontrollable hypertension,in the presence of proteinuria over 300 mg per day,in the development of acute kidney disease with a chronic basis, in hereditary kidney disease, in the presence of electrolyte disturbances and recurrent urinary system stones. It has been shown that morbidity and mortality rates are significantly lower after initiation of dialysis in patients followed by a nephrologist before dialysis. Blood pressure control (BP): BP≤140/90 mmHg if microalbuminuria <30 mg/day, if microalbuminuria>30 mg/day ≤ 130/80 mmHg. Lifestyle changes should be made for blood pressure control.Salt restriction,maintaining ideal weight,exercise,smoking cessation and diet should be planned.A 34% reduction was detected.In patients with CKD,the target is HgbA1c:7%.Regulation of nutrition:In CKD, 35 kcal/kg of calories should be taken daily, 20-30% of total calories should be provided from protein,20-30% from fats and 40-60% from carbohydrates.It is recommended to limit protein intake to 0.6 g/kg/day in patients not on dialysis.Control of anemia:The causes of anemia should be investigated,if non-renal cause is not detected;If TSAT ≤ 30% and Ferritin ≤ 500 ng/ml,iron treatment,if Hgb <10.0 g/dl and no iron deficiency, Erythropoietin should be started.In case of Epo resistance,hemoglobinopathies and bone marrow failure,known malignancy and previous stroke,erythrocyte transfusion should be performed.Control of dyslipidemia:If GFR>60, age>50,a statin is recommended.If GFR<60, age<50 and the patient's risk of death from known coronary artery disease,DM previous ischemic attack and 10-year estimated coronary artery disease or non-fatal MI is greater than 10% statins are recommended.

Keywords: Chronic Renal Failure, Predialysis, Mortality

Presentation ID / Sunum No= 308

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0131-0399

Prematüre Yenidoğanlarda Doğum Şekline Göre Neonatal Morbidite ve Mortalitenin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Duran Yıldız[1]

[1]*Ankara Bilkent Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Sezaryen ile doğumun, fetal distres, maternal endikasyonlar ve malprezentasyon dahil olmak üzere birçok nedeni vardır. Prematüre bebekler için kullanılacak en güvenli doğum şeklinin ne olduğu konusunda tartışma devam etmektedir. Bu çalışmada sezaryen doğumun prematüre bebek morbiditelerinde ve mortalitesindeki önemli bir iyileşme ile ilişkili olup olmadığını belirlemeyi amaçladık. Gereç ve yöntem: Çalışmamızda ünitemizde yatan 32 gebelik haftasından önce doğan prematüre bebekler dahil edildi ve veriler retrospektif olarak kayıt edildi. Sezaryen ve normal vajinal yolla doğan prematüre bebekler, prematüre morbiditeleri dahil, demografik ve klinik özellikleri açısından karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmamızda sezaryen ile doğum grubunda vajinal doğum grubuna göre anne yaşı, annede preeklampsi, doğum salonunda resusitasyon ihtiyacı ve respiratuvar distres sendromu sıklığı daha yüksekken, 1. dakika Apgar skoru anlamlı olarak düşük bulundu (sırasıyla, $p<0,001$, $p<0,001$, $p=0,029$, $p<0,001$, $p=0,012$). Sonuç: Prematüre yenidoğanlarda, obstetrik endikasyonlar nedeniyle gerçekleştirilen sezaryen doğum ile doğum odasında veya doğumdan sonraki 24 saat içinde bazı risklerin arttığı, yoğun bakımda yatış sırasındaki prematüre morbidite veya mortalitesi üzerine etkisinin olmadığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Prematüre, Sezaryen Doğum, Vajinal Doğum, Morbidite, Mortalite

Presentation ID / Sunum No= 383

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4421-6183

Profilaktik Beyin Işınlamasından 29 Yıl Sonra Gelişen Atipik Meninjiyom Vakası: Olgu Sunumu

Dr. Ebru Tuncay[1]

[1]*İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Ebru Tuncay*

Özet

Meninjiyomlar metastatik tümörlerden sonra erişkinlerde en sık görülen ikinci santral sinir sistemi neoplazmlarıdır. Birincil tedavi yöntemi genellikle cerrahidir. Radyasyona maruz kalma, meninjiyomlar için iyi tanımlanmış bir etiyolojik faktördür. Giriş: Meninjiyomlar, metastatik tümörlerden sonra erişkinlerde en sık görülen ikinci merkezi sinir sistemi neoplazmlarıdır ve tüm primer beyin tümörlerinin %26'sını oluşturur. Çoğu iyi huylu olmakla birlikte, meninjiyomların %5 ila %15'i atipiktir (grad II) ve %1-2'si anaplastik meninjiyomlardır (grad III). Histolojik grad, ki-67 proliferasyon indeksi, cerrahi rezeksiyon derecesi önemli prognostik faktörlerdendir. Cerrahi meninjiyom için en sık uygulanan tedavidir. Radyoterapi, ameliyatın güvenli bir seçenek olmadığı lokasyonlarda yerleşmiş meninjiyomları tedavi etmek için kullanılabilir. Belirgin semptom yaratmayan küçük tümörler için gözlem düşünülebilir. Radyasyona maruz kalma, meninjiyomlar için iyi tanımlanmış bir etiyolojik faktördür. Olgu: 1992 yılında 19 yaşında bir erkeğe ALL tanısı kondu ve kemoterapi uygulandı. Sistemik tedavinin tamamlanmasının ardından 18 Gray (150 cGy x 12 fraksiyon) profilaktik tüm beyin radyoterapisi uygulandı. Ve hasta 29 yıl boyunca nüks olmadan takip edildi. 2021'de inatçı baş ağrısı gelişen hastaya MR çekildi. MR'de sol frontal lobda 45x28 mm'lik bir kitle tanımlandı. Kitle dura ve frontoparietal kemikleri infiltre etmişti. MR değerlendirmesinde metastaz ve anaplastik meninjiyom ayırıcı tanılar arasında raporlandı. Hasta opere edildi ve kitle eksizyonu uygulandı. Patoloji atipik meninjiyom olarak rapor edildi. Total rezeksiyon sonrası postoperatif dönemde çekilen MR'de rezidü kitle bildirilmedi. Beyin cerrahisi ve radyoloji ile yapılan konsültasyonların ardından, adjuvan radyoterapi uygulamadan hastayı takip etmeye karar verdik. Tartışma: Meninjiyomların çoğunluğu cerrahi olarak tedavi edilebilir. Bununla birlikte, Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından sınıflandırılan atipik ve anaplastik meninjiyomlar lokal infiltrasyon yapabilir ve uzun süreli takip ile nüksetmeye eğilimlidir. Meninjiyomlar çoğunlukla yaşamın altıncı ila yedinci dekadlarında teşhis edilir. Radyasyon maruziyeti — büyük ölçüde atom bombası saldırısından hayatta kalan hastalar ve kranyum ve kafa derisi ışınlaması (tinea capitis) çalışmalarından kaynaklanan — meninjiyomlar için iyi tanımlanmış bir etiyolojik faktördür. Çalışmalar radyasyona bağlı meninjiyomların klinik olarak agresif ve multifokal olma ihtimalinin yüksek olduğunu göstermiştir. Bu grupta atipik veya malign histoloji sıklığı daha yüksektir (%24 ile %38). Radyasyon maruziyeti ve sekonder meninjiyom gelişimi arasında geçen süre için 2 yıldan 63 yıla kadar vakalar bildirilse de, erken yaşta radyasyona maruz kalmış olmak, daha geniş alanlardan radyoterapi almış olmak ve daha yüksek dozda radyoterapi uygulanmış olması daha kısa bir latent sürede meninjiyom gelişimine neden olabilir. Bizim vakamızda radyoterapi tedavisi ve sekonder meninjiyom gelişimi arasındaki süre 29 yıldı. Radyasyona sekonder gelişen meninjiyoma tanısı olan hastalar genellikle önceden radyoterapi almış olduklarından dolayı, normal doku tolerans dozlarını

sağlamak zor olacağından ilave fraksiyone eksternal radyoterapinin yeri sınırlıdır. Bu tümörlerin tedavisi teknik açıdan mümkünse genellikle cerrahidir. Ancak adjuvan radyoterapi endikasyonu mevcut ve normal doku tolerans dozları sağlanabiliyorsa, radyoterapi uygulanması düşünülebilir. Radyasyona sekonder meninjiyom gelişimi, kraniyal radyoterapinin nadir görülen bir geç yan etkisidir. Kraniyal radyoterapi ile tedavi edilen hastalar için sekonder meninjiyom riski, primer tümör nüksü riskini belirlemek için belirlenen standart zaman çerçevesinin ötesinde daha uzun bir takip süresi gerektirir.

Anahtar Kelimeler: Meninjiyom, Radyoterapi, Sekonder Neoplazm

Atypical Meningioma Diagnosis 29 Years Later Prophylactic Brain Irradiation: A Case Report

Abstract

Meningiomas are the second most common central nervous system neoplasms in adults after metastatic tumors. Primary treatment modality is commonly surgery. Radiation exposure is a well-described etiologic factor for meningiomas. Introduction: Meningiomas are the second most common central nervous system neoplasms in adults after metastatic tumors and account for 26% of all primary brain tumors. Although most of them are benign, between 5% and 15% of meningiomas are atypical (grade II) and 1-2% are anaplastic meningiomas (grade III). The histological grade, ki-67 labeling index, extent of surgical resection are the most important prognostic factors. Surgery is the most common treatment for meningioma. Radiation therapy can also be used to treat meningiomas in locations where surgery is not a safe option. For small tumors that does not cause any significant symptoms, observation can be considered. Radiation exposure is a well-described etiologic factor for meningiomas. Case: In 1992, a 19 year old male was diagnosed with ALL and chemotherapy was administered. Following completion of systemic therapy, prophylactic whole brain radiotherapy of 18 Gray (150 cGy x 12 fractions) was given. And patient was followed for 29 years with no recurrences. In 2021 he developed persistant headache and an MRI was taken. On MRI a 45x28 mm mass located on the left frontal lobe was described. The mass infiltrated dura and frontoparietal bones. Differential diagnoses offered on MRI were metastasis and anaplastic meningioma. The patient had been operated. The pathology was reported as an atypical meningioma. Mass was resected totally and an MRI taken postoperatively reported no residual mass. Following a consultation with neurosurgeon and radiologist, we have decided to follow up the patient without prescribing adjuvant radiotherapy. Discussion: The majority of meningiomas may be surgically curable. However, atypical and anaplastic meningiomas, as classified by the World Health Organization (WHO) can infiltrate locally and are prone to recurrence with long-term follow up. Meningiomas are mostly diagnosed during the sixth to seventh decades of life. Radiation exposure—stemming largely from studies of atomic bomb fallout, but also from studies of cranial and scalp irradiation (tinea capitis)—is a well-described etiologic factor for meningiomas. Radiation-induced meningiomas are the most reported secondary neoplasm. Studies have suggested that radiation-induced meningiomas are likely to be clinically aggressive and multifocal. And the identification of atypical or malignant histology may be more frequent, from 24% to 38%. The time between radiation exposure and the development of a secondary meningioma ranges from 2 to 63 years, although exposure to radiotherapy at a young age, larger radiation fields, and higher doses tend to predict for a shorter latency. In our case, patient was diagnosed with meningioma 29 years later his initial diagnosis. Patients with radiation-induced meningiomas have usually been treated with radiation therapy initially thereby limiting the role of additional fractionated EBRT because of normal tissue dose constraints. The treatment of such tumors centers around resection, if it is technically possible. However adjuvant radiotherapy can be considered if it is indicated and if normal tissue dose constraints are met. Radiation-induced meningioma is an uncommon late risk of cranial irradiation. For patients treated with cranial radiotherapy, the risk of secondary meningioma requires a longer follow-up time beyond the standard time frame designated for determining the risk of primary tumor relapse.

Keywords: Meningioma, Radiotherapy, Secondary Neoplasm

Presentation ID / Sunum No= 247

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4319-4517

Pulmoner Rehabilitasyonun Covid-19'dan İyileşen Hastalar Üzerindeki Etkileri

Asst. Prof. Dr. Hanife Baykal Şahin[1]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Pulmoner rehabilitasyonun (PR) COVID-19 hastaları üzerindeki etkinliği çalışmalarla gösterilmeye devam ediyor. Bu çalışmanın amacı, orta ila şiddetli COVID-19'dan iyileşen hastalarda PR'nin egzersiz kapasitesi, sağlıkla ilgili yaşam kalitesi (HRQoL), uyku kalitesi, psikolojik durum ve kinezyofobi üzerindeki etkinliğini bildirmekti. Gereç ve yöntem: Hastanede yatan ve taburcu olduktan sonra ayaktan PR ünitesine sevk edilen 63 COVID-19 hastası çalışmaya dahil edildi. Hastalar PR öncesi ve sonrası HRQoL, uyku kalitesi, psikolojik durum ve hareket korkusu açısından değerlendirildi. Egzersiz kapasitesi ölçümleri kardiyopulmoner egzersiz testi (KPET) ile yapıldı. Bulgular: Çalışmayı toplam 30 hasta tamamladı. SF-36'nın tüm alt parametrelerinde, kinezyofobi düzeyi, depresyon düzeyi ve uyku kalitesinde PR sonrası istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme vardı (tümü için p <,001). Aerobik egzersiz kapasitesi de önemli ölçüde iyileşti (p <,001). PR programına taburcu olduktan sonraki 6 hafta içinde başlayan hastalarda, 6 hafta sonra başlayanlara kıyasla uyku kalitesinde ve HRQoL'de anlamlı bir iyileşme oldu. Sonuç: Pulmoner rehabilitasyon, COVID-19'dan iyileşen hastalar için güvenli ve etkilidir. PR sonrası aerobik egzersiz kapasitesi, fiziksel ve zihinsel sağlık, uyku kalitesi, hareket korkusu ve depresyon seviyeleri önemli ölçüde iyileşir.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner Rehabilitasyon, COVID-19, Kardiyopulmoner Egzersiz Testi

Effects of Pulmonary Rehabilitation On Patients Recovering From COVID-19

Abstract

Background/aim: The effectiveness of pulmonary rehabilitation (PR) on coronavirus disease 2019 (COVID-19) survivors continues to be demonstrated by trials. The aim of this study was to report the effectiveness of PR on exercise capacity, health-related quality of life (HRQoL), sleep quality, psychological status and fear of movement in patients recovering from moderate to severe COVID-19. Materials and methods: Sixty-three hospitalized COVID-19 patients, referred to out-patient PR after discharge were included in the study. Patients were evaluated in terms of HRQoL, sleep quality, psychological status and fear of movement before and after PR. Exercise capacity measurements were performed with cardiopulmonary exercise test (CPX). Results: A total of 30 patients completed the study. There was a statistically significant improvement in all sub-parameters of SF-36, kinesiophobia level, depression level and sleep quality after PR (p < .001, for all). Aerobic exercise capacity also

improved significantly ($p < .001$). There was a significant improvement in sleep quality and HRQoL in patients who started the PR program within 6 wk from discharge, when compared with those who started after 6 wk. Conclusion: Pulmonary rehabilitation is safe and effective for patients recovering from COVID-19. Aerobic exercise capacity, physical and mental health, sleep quality, fear of movement and depression levels improve significantly after PR.

Keywords: Pulmonary Rehabilitation, COVID-19, Cardiopulmonary Exercise Test

Presentation ID / Sunum No= 19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9143-890X

Raslantısal Atriyal Ekstrasistollerin Atriyal Fibrilasyon ile İlişkisi

Exp. Dr. Serhat Karadavut[1]

[1]*Kayseri Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: Atriyal fibrilasyon (AF) klinik olarak en sık görülen kronik aritmi türüdür. İskemik inme ve periferik arteriyel embolilerin bilinen en yaygın nedenidir. Böylesine önemli morbidite ve mortalite nedeni olan bu hastalığın erken dönemde tahmin edilmesi ve önlem alınması hayati öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı atriyal erken vuru (AEV) varlığı ve sıklığı ile AF gelişimi arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Yöntem: Aralık 2018 ile Temmuz 2021 arasında hastanemizde yapılan 647 adet 24 saatlik ritim Holter kayıtları geriye dönük olarak incelendi. Toplam 428 tanesinde AEV saptanarak incelemeye alındı. Hastane ve Sağlık Bakanlığı veri tabanından hastaların sonraki dönemde AF varlığı incelenmiştir. Bulgular: Çalışmaya dâhil edilen 428 hastanın 34 (% 7,9) tanesinde sonraki dönemde AF geliştiği tespit edildi. Hastalar AEV yüküne göre sık (≥ %10) ve sık olmayan (< %10) şeklinde iki gruba ayrılarak karşılaştırıldığında AEV yükü fazla olanlarda (n = 97, %23) fazla olmayanlara göre (n = 319, %77) AF anlamlı olarak daha fazla görüldü (%11,3 ve %7,2, p = 0,001). Yapılan çok değişkenli analizde ise yaş, koroner arter hastalığı ve hipertansiyon varlığı AF için bağımsız öngördürücü olarak bulundu. Tüm hasta popülasyonu içerisinde AEV, AF için bağımsız tahmin edici olarak bulunmadı (OR = 1.08, 95% CI = 0.89-1.21, p = 0.36). Ancak, AEV yükünü %9,2'den fazla olması bağımsız prediktör olarak bulundu (OR = 1.54, 95% CI = 1.17-1.64, p = 0.02). Sonuç: Atriyal erken vuru yükü fazlalığı ileri dönemde AF gelişimi ile ilişkili olabilir. Bu konuda, daha geniş çaplı ve kontrol grubunun bulunduğu prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Atriyal Erken Vuru, Atriyal Fibrilasyon, Holter Monitörizasyon

Presentation ID / Sunum No= 259

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0780-8814

Renal Kitlelerin Karakterizasyonunda ve Evrelendirilmesinde Dinamik Renal Bilgisayarlı Tomografinin Yeri

Exp. Dr. Gurbet Yanarateş[1], Prof.Dr. Feramuz Demir Apaydın[2], Asst. Prof. Dr. Erdal Komut[1], Exp. Dr. Sarhun Zirek[3], Prof.Dr. Hasan Erdal Doruk[2], Assoc. Prof. Dr. Yasemin Yuyucu Karabulut[2]

[1]Çorum Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi
[3]Mersin Şehir Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Günümüzde renal kitlelerin değerlendirilmesinde Bilgisayar Tomografi (BT) güvenilir bir yöntemdir. Çeşitli benign ve malign renal kitleler tanımlanmış olup Renal Hücreli Karsinom (RHK) böbreğin en sık görülen malign tümörüdür. Bu çalışmanın amacı; benign ve malign böbrek kitlelerinin ayrımında, RHK alt tiplerinin sınıflandırılmasında ve lokal evrelemede Dinamik Renal BT rolünü belirlemek ve böylece, benign karakterli lezyonlara yönelik gereksiz cerrahinin önüne geçmek, cerrahi uygulanacak hastalarda uygun cerrahi yöntemin seçiminde klinisyene ışık tutabilmektir. Yöntem: Çalışmada Ocak 2008 ile Aralık 2016 tarihleri arasında Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Kliniği'ne renal kitle ön tanısı ile başvuran, klinikte Dinamik Renal BT görüntülemeleri yapılan ve solid veya kistik renal kitle saptanan hastalar retrospektif olarak tarandı. Histopatolojik tanısı olan 81 hasta çalışmaya dahil edildi ve toplam 83 renal kitle değerlendirildi. Hastaların demografik verileri, BT görüntülerinden lezyon yerleşimi, boyutu, büyüme paterni, lezyonun normal böbrek parankimi ile arayüz ilişkisi, lezyonda kalsifikasyon, santral skar, makroskopik yağ, kistik-nekrotik alan varlığı, lezyonun dansitesi ve kontrastlanma eğrisi kaydedildi. Ayrıca; tümörün toplayıcı sistem ile ilişkisi, lokal invazyonu, venöz tutulum gibi evreleme ile ilişkili bulguları da incelendi. Bulgular: Ortalama hasta yaşı 58.2 ∓ 14.1 yıl, ortalama kitle boyutu 53.8 mm ∓ 33.4 mm olarak tespit edildi. 83 lezyonun 73'ü (%88,0) malign, 10'u (%12) benign idi. Malign ve benign lezyonlar arasında boyut, kistik-nekrotik alan ve makroskopik yağ varlığı açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı($p<0,05$). Ayrıca malign lezyonların alt grupları ile kontrastlanma eğrileri arasında anlamlı ilişki saptandı ($p=0.001$). Sonuç: Çalışmamızda Dinamik Renal BT'nin renal kitlelerinin iç yapı özelliklerini ve çevre dokular ile ilişkisini değerlendirmede detaylı bilgiler verdiği, malign lezyonların alt tiplerinin belirlenmesinde ise kontrastlanma eğrilerinin yol gösterici olduğu, malign lezyonlarda perirenal alana tümör yayılımı ve tümörün toplayıcı sisteme invazyonunu öngörmede BT bulgularının güvenilir olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dinamik Renal Bt, Renal Hücreli Karsinom, Renal Kitle

Presentation ID / Sunum No= 215

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6570-5405

Senkron Meme ve Akciğer Kanserli Hastanın Tedavisi

Dr. Mustafa Akın[1]

[1]*Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi*

Özet

Kliniğimize sol memede ele gelen kitle nedeniyle başvuran 65 yaşındaki bayan hastaya yapılan Pet-ct' de sol akciğer hiler kitle saptandı. Patolojik olarak memedeki kitle invaziv duktal karsinom sol hiler kitle ise adenosquamöz akciğer karsinomu olarak raporlandı. Öncelikle meme kanseri nedeniyle opere edilen hastada meme kanseri evresi T1N0M0 idi. Sol hiler kitleye kalbe olan yakılığı ve BT'de sınırları net secilememesi nedeniyle göğüs cerrahisi tarafından neoadjuvant tedavi önerildi. Hastaya hem memeye adjuvant hem de akciğere neoadjuvant tedavi amacıyla haftalık karboplatin-paklitaksel kemoterapisi önerildi. 9 hafta sonucunda yapılan Pet-Ct de akciğerdeki lezyon tama yakın boyutsal ve metabolik yanıtlıyken uzak metastaz ve başka bir patolojik tutulum gözlenmedi. Göğüs cerrahisi tarafından operasyon değerlendirilen hasta yapılan SFT'de FEV1'i 1,66 olduğu için riskli kabul edilip durum hastaya anlatıldığında hasta operasyonu kabul etmedi. Tedavi devamı olarak meme ve akciğere aynı zamanda radyoterapi ve 9 hafta daha carboplatin-paklitaksel kemoterapisi planlandı. eşzamanlı radyoterapi de alacağı için kemoterapi dozları %20 düşürüldü. Hastaya sol akciğerdeki kitleye kemoterapi öncesi volum dikkate alınarak 60 Gy/30 fraksiyon, sol memeye 50/25 fraksiyon Gy ve sol memedeki tümör bölgesine 60 Gy/30 fraksiyon olmak üzere radyoterapi uygulandı. Kemoterapi toplamda 18 haftaya tamamlandı. sonrasında meme kanseri için hormonoterapi düzenlendi. Hastada tüm tedavi sürecinde ciddi bir yan etki gözlenmedi ve hastanın tedavisi kür ile sonlandırıldı.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Akciğer Kanseri, Kemoradyoterapi

Presentation ID / Sunum No= 391

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Serviksin Nadir Görülen Berrak Hücreli Karsinomu: Olgu Sunumu

Dr. Begüm Ökten[1]

[1]İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyasyon Onkolojisi Bölümü

Özet

Berrak hücreli adenokarsinom, serviksin nadir görülen bir müsinöz adenokarsinom alt tipidir. En sık görülen belirtisi anormal vajinal kanamadır. Serviksin berrak hücreli karsinomu iki modlu bir yaş dağılımına sahiptir. İlk pik 17-37 yaş arası kadınlarda (ortalama yaş 26), ikinci pik ise 44-88 yaş arası (ortalama yaş 71) kadınlarda görülür. Nadir görülmesi nedeniyle berrak hücreli adenokarsinom tanısının doğru konulabilmesi ve tedavi stratejilerinin tam olarak belirlenebilmesi için çok merkezli başka metaanalizlere ihtiyaç vardır. GİRİŞ: Serviksin berrak hücreli karsinomu, tüm servikal karsinomların sadece %4'ünü oluşturan nadir bir adenokarsinom çeşididir. Etiyolojisi ve patogenezi tam olarak bilinmemektedir. Genç yaş grubunda dietilstilbestrol(DES) maruziyeti sonrası görülebilen,ilerki yaş grubunda ise DES maruziyeti ile ilgisi olmayan bimodal bir dağılıma sahip olduğu varsayılmaktadır. Biz burada dietilstilbestrol öyküsü olmayan 52 yaşındaki kadın hastada,nadir görülen berrak hücreli serviks karsinomu tanısıyla, radikal histerektomi ve adjuvan radyoterapi uygulanan vakayi sunuyoruz VAKA: 2019 yılında,ailesel kanser öyküsü olmayan,52 yaşında,postmenopozal kadın hasta, kanama şikayeti ile kadın doğum kliniğine başvurdu. Jinekolojik muayenede servikste 2cm x 3cm boyutlarında sınırları belirsiz, dokunmakla kanayan egzofitik kitle saptandı.Yapılan biyopside histopatoloji raporu adenokarsinom olarak geldi. Tüm hematolojik, biyokimyasal tahlilleri normaldi ve radyolojik testlerde uzak metastaz görülmedi. Serviks adenokarsinomu tanısıyla, wertheim radikal histeroktomi ve pelvik lenf nodu diseksiyonu operasyonu uygulandı. Mikroskobik tanıda 3.5x2x1 cm boyutlu,stromal invazyon derinliği 5mm (serviks kalınlığı 13mm), parametrial tutulumu olmayan, obturatuar ve presakral toplam üç adet lenf nodu tutulumu olan,serviksin berrak hücreli karsinomu saptandı.Hasta cerrahi sonrası cisplatin ile konkomitan 5040 cgy eksternal rt ve brakiterapi tedavisi aldı . Hastaya 6 aylık peryotlarla yapılan kontrollerde nüks veya metastaz bulgusu saptanmadı. TARTIŞMA: Serviks karsinomunun en sık görülen histolojik tipi skuamöz hücreli karsinomdur. Adenokarsinom, servikal neoplazmların yaklaşık %10-15'ini oluşturur. Berrak hücreli karsinomu, tüm servikal karsinomların sadece %4'ünü oluşturur . Teratojen olan dietilstilbestrol'e (DES) intrauterin maruziyetin etiyolojide rol oynadığı ve bu gruptaki hastalığın en sık 15-25 yaşlarında görüldüğü bildirilmektedir. Bununla birlikte, DES maruziyeti ile ilgisi olmayan tümör, daha ileri yaşlarda (50-85 yaş) ortaya çıkmaktadır. Etiyolojide human papilloma virus (HPV) ile iliskisi gösterilememiştir. Servikal endometriozis, oral kontraseptif kullanımı ve HIV enfeksiyonu, serviksin berrak hücreli karsinomu için şüpheli etiyolojik faktörler olarak göşterilmiştir. Genellikle servikal ülserasyona bağlı anormal vajinal kanama ilk belirtidir. Erken evre servikal karsinomu FIGO evre IB veya IIA olan hastalarda, radikal histerektomi ve pelvik lenfadenektomi, evre IIB ve IIIB için radyoterapi standart tedavidir. Prognozla ilgili çalışmalar çelişkilidir; bazı çalışmalar servikal adenokarsinom ile eşdeğer sonuçlar bildirirken, diğerleri çok daha agresif bir hastalık seyri bildirmektedir. Serviksin berrak hücreli karsinomunda metastaz nadirdir, ancak lokal nüks meydana gelebilir. .En yaygın metastaz bölgeleri akciğerler, karaciğer ve iskelet sistemidir.

Nükslerinin çoğu, primer tümör tedavisinden sonraki üç yıl içinde teşhis edilir. Nüks için yüksek risk faktörleri arasında parametriyal tutulum, pelvik lenf nodu tutulumu ve vajinal tutulum bulunur. Bu yüksek risk faktörlerine sahip hastalarda, tercih edilen postoperatif adjuvan tedavi,kemoradyoterapidi

Anahtar Kelimeler: Berrak Hücreli Adenokarsinom, Serviks Kanseri, Dietilstilbestrol, Radyoterapi

Presentation ID / Sunum No= 136

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3642-2777

Sigara Kullanımı Epidemiyolojisi, Sigarayı Bırakmanın Belirleyicileri ve Tütünle Mücadelede Sağlık Çalışanlarının Yeri

Researcher Pelin Uyar[1], Assoc. Prof. Dr. Gülay Yılmazel[2]

[1]Hitit Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Çorum
[2]Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çorum

Özet

Küresel düzeyde epidemi haline gelen tütünün, geçmişten günümüze kadar yaygın bir şekilde tüketildiği bilinmektedir. 2018 yılı itibariyle dünya genelinde 1,1 milyar erkek ve 279 milyon kadın tütün ürünü kullanmaktadır. Yüksek oranda nikotin içeren sigara, tüm dünyada en çok kullanılan tütün ürünü olup yetişkinler arasında sigara içme prevelansı %16,1 olarak tahmin edilmektedir. Türkiye, en çok sigara tüketen ülkeler sıralamasında dördüncüdür ve yetişkinlerin %31,6'sı sigara kullanmaktadır. Sigara kullananların sigarayı bırakmaya yönelik tutumlarını; sigaranın sağlık üzerindeki etkilerine yönelik farkındalıkları, aile baskısı, dini inanışları, nikotin bağımlılık düzeyleri, sigaraya yönelik risk algıları, sergiledikleri öz-yeterlilik davranışları ile sağlık okuryazarlığı düzeyleri etkilemektedir. Öz-yeterlilik sigarayı bırakmada bir motivasyon örüntüsüdür ve öz yeterlilik inançları yüksek olan bireylerin sigara içme davranışı sergileme durumları düşük bulunmaktadır. Nikotin bağımlılık düzeyleri düşük olan bireylerin, sigarayı daha kolay bıraktıkları belirlenmiştir. Sigara bırakma davranışında kritik ve bağımsız bir risk faktör ise bireylerin sağlık okuryazarlığı düzeyidir. Yüksek sağlık okuryazarlığı olumlu sağlık davranışlarını desteklemektedir ve sigara kullanımının önüne geçmektedir. Rol model kimliği, profesyonel meslek kimliği ve topluma önderlik kimliğini taşıyan sağlık çalışanlarının öz-yeterliliklerinin ve sağlık okuryazarlığı düzeylerinin geliştirilmesi tütün kontrolü çabalarına ilave katkılar sağlayacaktır. Anahtar Kelimeler: Tütün, sağlık çalışanı, öz-yeterlilik, sağlık okuryazarlığı

Anahtar Kelimeler: Tütün, Sağlık Çalışanı, Öz-Yeterlilik, Sağlık Okuryazarlığı

The Epıdemıology of Smokıng Use, the Determınants of Cessation of Smokıng and the Role of Healthcare Workers in Fıghtıng Tobacco

Abstract

It is known that tobacco, which has become an epidemic at the global level, has been widely consumed from past to present. As of 2018, 1.1 billion men and 279 million women worldwide use tobacco products. High nicotine-containing cigarette is the most widely used tobacco product all over the world, and the prevalence of smoking among adults is estimated to be 16.1%. Turkey is the fourth in the ranking of the countries that consume the most cigarettes and 31.6% of adults smoke. Attitudes

of smokers towards quitting; Awareness of the effects of smoking on health, family pressure, religious beliefs, nicotine addiction levels, risk perceptions towards smoking, self-efficacy behaviors and health literacy levels affect them. Self-efficacy is a motivational pattern for quitting smoking, and individuals with high self-efficacy beliefs are less likely to exhibit smoking behavior. It has been determined that individuals with low nicotine addiction levels quit smoking more easily. A critical and independent risk factor in smoking cessation behavior is the level of health literacy of individuals. High health literacy supports positive health behaviors and prevents smoking. Developing the self-efficacy and health literacy levels of health workers who have role model identity, professional occupational identity and leadership identity will make additional contributions to tobacco control efforts.

Keywords: Tobacco, Health Worker, Self-Efficacy, Health Literacy

Presentation ID / Sunum No= 91

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Şikayetsiz Hipertansiyon Tanısı Almış Türk Hasta Populasyonunda Framingham, Score, Procam ve Tekharf Risk Skorlarının 10-Yıllık Kardiyovasküler Hastalık Riskinin Öngörmedeki Yerlerinin Karşılaştırılması

Dr. Tayyar Akbulut[1], Dr. Faysal Şaylık[1], Dr. Mustafa Oğuz[2], Prof.Dr. Dilek Ural[3]

[1]Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Kliniği
[2]Sultan Abdulhamid Han Eğitim ve araştırma Hastanesi Kardiyoloji Kliniği
[3]Koç Üniversitesi Kardiyoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Klinisyenler günlük klinik uygulamada sık kardiyak risk puanlama sistemi kullanmaktadır. Ancak Türk popülasyonunda yeni tanılı şikayetsiz hipertansiyon hastalarının 10 yıllık kardiyovasküler hastalık (KVH) riskini öngörmede en güçlü kardiyak risk skorlama sistemi henüz değerlendirilmemiştir. Bu çalışma ile Türk popülasyonunda yeni tanı almış şikayetsiz hipertansiyon hastalarında 10 yıllık KVH riskini öngörmede en sık kullanılan kardiyak risk skorlama sistemlerinin rolünü karşılaştırmayı ve KVH'yi öngörmek için en güçlü kardiyak risk skorlama sistemini belirlemeyi amaçladık. Yöntem: Kardiyoloji polikliniğinde yeni tanılı hipertansiyon ile başvuran toplam 100 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların 10-yıllık KVH olasılığı, yaygın olarak kullanılan dört kardiyak risk skorlama sistemine göre hesaplandı. 10 yıllık KVH tahmini ve majör advers kardiyovasküler olaylar karşılaştırıldı. Bulgular: Ortalama 11±0.5 yıllık takipten sonra hastaların %40'ında koroner arter hastalığı (KAH), %52'sinde KVH ve %65'inde tüm olaylar gelişti. Çalışma popülasyonu FRS (Framingham risk skoru), SCORE, PROCAM ve TEKHARF risk skorlarına göre düşük, orta ve yüksek risk olarak sınıflandırıldı. KAH, KVH ve tüm olayların oranı, SCORE ölçeğinin yüksek risk grubunda düşük risk gruplarına göre anlamlı olarak daha yüksekti (ki-kare testi, $p < 0.05$). FRS'de KVH ve tüm olayların insidansı ve PROCAM'da düşük risk grubundaki tüm olayların insidansı yüksekti ve istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0.05$). ROC analizinde, KAH, KVS ve tüm olayların öngörülmesinde, SCORE ölçeği diğer üç ölçeğe göre önemli ölçüde daha yüksekti (AUC: 0.774 P:0.049). Sonuç: Bu çalışmada, FRS, PROCAM ve TEKHARF ile karşılaştırıldığında, SCORE skorlama sisteminin Türk toplumunda şikayetsiz hipertansiyon hastalarında kardiyovasküler hastalıkları tahmin etmede kullanılacak en uygun ölçek olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kardiyovasküler Hastalıklar, Score, Framingham Risk Skoru, Procam, Tekharf

Comparison of Framingham, Score, Procam and Tekharf Risk Scores for Prediction of 10 Year Cardiovascular Disease Risk in Patients With Essential Hypertension

Abstract

Background: Clinicians use several cardiac risk scoring systems in daily clinical practice. The most powerful cardiac risk scoring system in predicting the 10 year cardiovascular disease (CVD) risk in patients newly diagnosed with essential hypertension in Turkey has not yet been established. Objective: We aimed to compare the role of cardiac risk scoring systems to predict the 10 year CVD risk and to identify the most powerful cardiac risk scoring system in predicting CVD in asymptomatic patients with hypertension in the Turkish population. Methods: A total of one hundred patients who applied to the cardiology outpatient clinic with essential hypertension were included in the study. The 10-year cardiovascular risk probability of the patients was calculated according to four commonly used cardiac risk scoring systems. The 10-year CVD prediction and major adverse cardiovascular events were compared. Results: After a median follow-up period of 11±0.5 years, coronary artery disease (CAD) developed in 40%, CVD in 52% and all events in 65% of the patients. The study population was stratified as low-, intermediate- and high-risk according to FRS (Framingham risk score), SCORE, PROCAM and TEKHARF risk scores. The rate of CAD, CVD and all events was significantly higher in the high-risk group of the SCORE scale compared to the low risk groups (chi square test, $p < 0.05$). In FRS, the incidence of CVD and all events and in PROCAM, the incidence of all events in the low risk group were found to be high and statistically significant ($p < 0.05$). In the ROC (receiver operating characteristic) analysis for the prediction of CAD, CVD and all events, the areas under the curve (AUCs) for the SCORE scale were significantly higher than that for the other three scales (AUC: 0.774 P:0.049). Conclusions: In conclusion, this study showed that the SCORE scoring system is the most appropriate scale to be used in predicting cardiovascular disease in the Turkish population compared to FRS, PROCAM and TEKHARF.

Keywords: Cardiovascular Diseases, Score, Framingham Risk Score, Procam, Tekharf

Presentation ID / Sunum No= 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3903-1835

Suriyeli Mültecilerde Travma Sonrası Stres Bozukluğu Taraması: Semptomatolojide Cinsiyet Farklılıkları

Dr. Eser Sağaltıcı[1], Assoc. Prof. Dr. Şengül Kocamer Şahin[2], Dr. Gökay Alpak[3], Prof.Dr. Abdurrahman Altındağ[4]

[1]Bagcilar Training and Research Hospital
[2]GaziantepUniversity Faculty of Medicine
[3]Central State Hospital
[4]Gaziantep University Faculty of Medicine

Özet

Amaç: Bu çalışma, Türkiye'de bir kampa yerleştirilen Suriyeli mülteciler arasındaki travmatik deneyimlerdeki cinsiyet farklılıklarını ve semptomatoloji ve travma sonrası stres bozukluğunu (TSSB) tanımlamaktadır. Yöntem: Kesitsel tipteki bu çalışma, tek bir yerleşim yerinden rastgele seçilen 352 mülteci üzerinde gerçekleştirildi. TSSB tanısı DSM-IV-TR ölçütlerine göre yüz yüze psikiyatrik görüşme ile saptandı. Tüm katılımcılara Stresli Yaşam Olayları Tarama Anketi ve sosyodemografik öykü formu uygulandı. Sonuçlarımız Suriyeli Mültecilerle ilgili diğer TSSB çalışmalarıyla karşılaştırdık. Bulgular: Erkekler kadınlara göre travmatik olaylara (1.29 kez) daha sık maruz kalmıştır. Bununla birlikte, TSSB prevalansı kadınlarda (%44.1) erkeklere göre (%18.1) anlamlı olarak daha yüksekti ve genel örneklemde %30.7'lik bir prevalans vardı. TSSB'li kadınlarda izinsiz giriş ve kaçınma/uyuşma belirtileri daha yaygın iken, cinsiyetler arasında hipervijilans belirtileri açısından fark yoktu. Kadınlar travmatik olaylara daha yüksek korku tepkisi bildirmiştir. Sonuç: Travma sonrası erken dönemlerde her iki cinsiyet de aynı travmatik ortamı paylaşmasına rağmen, kadın mülteciler TSSB geliştirmeye erkeklerden daha yatkın olabilir. İzinsiz giriş ve kaçınma/uyuşmanın daha yüksek sıklığı, kadınlar arasında artan anksiyete yapısal ayrışma eğiliminden kaynaklanabilir ve ayrıca kadın mülteciler arasında süregelen daha yüksek tehdit algısı tarafından da desteklenebilecek muhtemelen daha yüksek peri-travmatik disosiasyon olabilir. Özellikle devam eden tehdit altındaki popülasyonlarda peritravmatik ve devam eden disosiasyonların TSSB'deki olası rolü dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Travma Sonrası Stres Bozukluğu, Mülteci, Suriye, Savaş

Post Traumatic Stress Disorder Screening in Syrian Refugees: Gender Differences in Symptomatology

Abstract

Objective: This study described gender differences in traumatic experiences and the symptomatology and posttraumatic stress disorder (PTSD) among Syrian refugees settled in a camp in Turkey. Method: This cross-sectional study was carried out on 352 refugees, randomly selected from a single settlement.

The diagnosis of PTSD was made face-to-face psychiatric interviews according to the DSM-IV-TR criteria. The Stressful Life Events Screening Questionnaire and a sociodemographic history form were administered to all participants. We compared our results with other PTSD studies on Syrian Refugees. Results: Men were exposed to traumatic events (1.29 times) more frequently than women. However, the prevalence of PTSD was significantly higher in women (44.1%) than in men (18.1%) with a prevalence of 30.7% in the overall sample. While symptoms of intrusion and avoidance/numbing were more prevalent in women with PTSD, there was no difference in symptoms of hypervigilance between genders. However, women reported higher prevalence of fear response to traumatic events. Conclusions: Female refugees may be more prone than men to develop PTSD although both genders shared the same traumatic environment in the early post-traumatic periods. The higher frequency of intrusion and avoidance/numbing may originate from increased tendency of anxiety structural dissociation among women alongside possibly higher peri-traumatic dissociation which may be also boosted by the higher ongoing perception of threat among female refugees. Possible role of peritraumatic and ongoing dissociation in PTSD should be taken in consideration for further research particularly among populations under ongoing threat.

Keywords: Posttraumatic Stress Disorder, Gender Differences, Syrian Refugees, War, Tent City

Presentation ID / Sunum No= 95

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3415-3377

Temporomandibular Eklem Disk Deplasmanında Disk Konfigürasyonunun Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Adem Yokuş[1]

[1]*Van Yüzüncü Yıl Üniveristesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: Temporomandibular eklem (TME) disk konfigürasyonu ile disk deplasmanı arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Kliniğimizde 2021 yılı içerisinde TME manyetik rezonans görüntüleme (MRG) tetkiki yapılmış, 50 hastaya ait 100 eklem analiz edildi. Görüntülemeler 1.5 T MRG cihazı ile yüzeyel koil kullanılarak gerçekleştirildi. Sagital T1 ve T2 ağırlıklı görüntüler üzerinde, kapalı ve açık ağız pozisyonlarında disk deplasmanının varlığı değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya 50 birey (38 kadın ve 12 erkek) dahil edildi. 61 eklemde disk normal konumda izlendi. 16 eklemde redüksiyonlu anterior disk deplasmanı (ADDWR), 23 eklemde redüksiyonsuz anterior disk deplasmanı (ADDWoR) mevcuttu. Disk morfolojisine göre 63 disk normal bikonkav görünümde izlendi. 13 disk kıvrımlı, 10 disk uzamış, 6 disk yuvarlak konfigürasyonda izlendi. 8 diskde ise kalınlaşmış posterior band izlendi. Disk pozisyonu normal olan eklemlerden 54'ünde disk normal bikonkav formda, 7'sinde bozulmuş morfolojide (1 kıvrımlı, 4 uzamış, 2 TPB) izlendi. ADDWR olanların 3'ünde normal bikonkav formda, 13'ünde bozulmuş morfolojide (4 kıvrımlı, 4 uzamış, 4 TPB, 1 yuvarlak) gözlendi. ADDWoR grubunda disklerden 6 tanesi bikonkav iken, 17 tanesi bozulmuş konfigürasyondaydı (8 kıvrımlı, 2 uzamış, 2 TPB, 5 yuvarlak). Yuvarlak konfigürasyon normal disk pozisyonunda izlenmedi. Sonuç: TME iç bozukluğunun en sık nedenlerinden biri disk deplasmanları olup, tanıda altın standart modalite MRG'dir. Disk deplasman varlığı ile bozulmuş disk morfolojisi arasında pozitif korelasyon izlenmektedir. Disk deplasmanına sekonder disk morfolojisinde dejeneratif değişiklikler meydana gelmektedir.

Anahtar Kelimeler: Disk Deplasmanı, Disk Konfigürasyonu, MRG

Evaluation of Disc Configuration in Temporomandibular Joint Disc Displacement

Abstract

Objective: To evaluate the relationship between temporomandibular joint (TMJ) disc configuration and disc displacement. Material and Method: In 2021, 100 joints from 50 patients who had a TMJ magnetic resonance imaging (MRI) examination in our clinic were retrospectively analyzed. Imaging was carried out with a 1.5 T MRI device using a superficial coil. The presence of disc displacement was evaluated in the closed and open mouth positions on sagittal T1 and T2 weighted images. Results: Fifty individuals (38 women and 12 men) were included in the study. In 61 joints, the disc was observed in

its normal position. Anterior disc displacement with reduction (ADDWR) was found in 16 joints, while anterior disc displacement without reduction (ADDWoR) was discovered in 23 joints. According to disc morphology, 63 discs were observed in normal biconcave appearance. There were 13 folded discs, ten elongated discs, and six round discs. Eight of the discs had a thickened posterior band (TPB). Of the joints with normal disc position, the disc was observed in a normal biconcave form in 54, and a deformed morphology in 7 of the joints (1 folded, 4 elongated, 2 TPB). In three of the ADDWR joints, the articular disc was biconcave, and in 13 of them, it was deformed (4 folded, 4 elongated, 4 TPB, 1 round). In the ADDWoR group, 6 of them were biconcave, while 17 of them were in distorted configuration (8 folded, 2 elongated, 2 TPB, 5 round). Round configuration was not observed in the normal disc position. Conclusion: Disc displacements are one of the most common causes of TMJ internal derangement, and MRI is the gold standard modality for diagnosis. A positive correlation is observed between the presence of disc displacement and impaired disc morphology. As a result of disc displacement, degenerative changes in disc morphology occur.

Keywords: Disc Displacement, Disc Configuration, MRI

Presentation ID / Sunum No= 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Terapötik Aralık Zamanı Uygun Olan ve Olmayan Mekanik Kalp Kapağı Olan Hastaların Demografik Özelliklerinin Karşılaştırılması

Dr. Faysal Şaylık[1], Dr. Tayyar Akbulut[1]

[1]Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Kliniği

Özet

Giriş: Antikoagülan tedavinin etkinliği terapötik aralık zaman (TAZ) ile kontrol edilebilir. TAZ hastaların INR değerlerinin hedef düzeylerde tutulma zamanının oranı olarak hesaplanabilir. Başarılı bir tedavi için TAZ'nin %70'in üzerinde olması gerekir. Hedef TAZ düzeyine ulaşmak bu hasta grubunda trombotik komplikasyonlar gibi kötü sonlanımları önlemek amacıyla önemlidir. Fakat, hedef TAZ ulaşmaya etki eden birçok faktör vardır. Hastaların eğitim, sosyal ve demografik özellikleri ilaç kullanım düzenini etkileyerek uygun olmayan TAZ değerlerine neden olabilir. Bundan dolayı, bu çalışmada uygun ve uygun olmayan TAZ gruplarında hasta özellikleri açısından bir fark olup olmadığını araştırmayı hedefledik. Metod: Biz bu gözlemsel çalışmada geriye dönük olarak mekanik kalp kapağı olan 130 ardışık hastayı topladık. Hastalar TAZ değerlerine göre TAZ>%70 ve TAZ<%70 olarak 2 gruba ayrıldılar. Hastaların demografik, sosyal ve eğitim durumları bu 2 grup arasında karşılaştırıldı. Sonuçlar: 43 hasta TAZ>%70 grubunda ve 87 hasta TAZ<%70 grubundaydı. Gruplar arasında yaş, cinsiyet, evlilik durumu, düzenli poliklinik kontrol oranı ve mekanik kapak çeşidi açısından fark yoktu. Sigara içimi TAZ<%70 grubunda daha sık gözlendi(p=0.032). TAZ>%70 grubu daha düşük gelire sahipti (< 3.000 T.L., p=0.036). TAZ<%70 grubunda TAZ>%70 grubuna kıyasla şehirde yaşam daha az (p=0.025) ve köylerde yaşam daha fazlaydı (p=0.008). TAZ<%70 grubunda TAZ>%70 grubuna göre hiç okumayan sayısı fazla (p=0.04) iken üniversite mezunu olma oranı daha düşüktü (p=0.012). Düzenli ilaç kullanım sıklığı TAZ<%70 grubunda TAZ>%70 grubuna göre daha azdı. Sonuç: Mekanik kapak replasmanı yapılan hastalarda hedef TAZ değerlerine ulaşmada demografik, eğitimsel ve sosyal özellikler etkiye sahip olabilir.

Anahtar Kelimeler: Mekanik Kapak Replasmanı, Terapötik Aralık Zamanı, Demografik Özelllikler

The Comparison of Demographic Features Between Patients Who Had Mechanical Valve Replacement With Or Without Optimal Time-In-Therapeutic Range

Abstract

Background: The efficacy of anticoagulant therapy is controlled by time-in-therapeutic range (TTR). TTR is described as the percentage of time in which the International Normalized Ratio (INR) of patients is achieved in target ranges. For a successful treatment TTR should be above 70%. Achieving optimal TTR is pivotal for avoiding adverse events, including thrombotic complications in those patients.

However, there are several factors that can affect obtaining optimal TTR. Patients' educational, social, and demographic characteristics could affect the regularity of drug use leading to non-optimal TTR. Thus, we aimed to investigate whether there were differences between patients with or without optimal TTR with respect to patients' characteristics in this study. Methods: We retrospectively collected 130 consecutive patients who had a mechanical valve replacement in this observational study. Patients were divided into two groups as TTR≥70% and TTR<70% based on TTR values. Demographic, social, and educational features were compared between the groups. Results: 43 patients (33%) had TTR≥70% and 87 patients (67 %) had TTR<70%. There were no significant differences between groups, including age, gender, marital status, rate of regular outpatient clinic check-ups, and type of mechanical valve replacement. Cigarette smoking was more frequently seen in TTR<70% (p=0.032). Patients with TTR<70% had low income than TTR≥70% (<3000 Turkish Liras, p=0.036). Living in cities was lower (p=0.025), whereas living in villages (p=0.008) was higher in TTR <70% compared to TTR≥70%. The rate of patients who had never gone to school was higher (p=0.04), whereas the rate of patients who had graduated from a University was lower (p=0.012) in TTR<70% group than TTR≥70% group. Regular drug use frequency was lower in the TTR<70% group than in the TTR≥70% group. Conclusion: The demographic, educational, and social characteristics of patients might have effects to achieve optimal TTR in patients with mechanical valve replacement.

Keywords: Mechanical Valve Replacement, Optimal Time in Therapeutic Range, Demographic Features

Presentation ID / Sunum No= 335

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7582-5520

Tip 2 Diyabetes Mellituslu Hastalarda Losartan ve Perindoprilin Ürik Asit Üzerine Olan Etkilerinin Karşılaştırılması

Dr. Emel Tatlı[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gaziosmanpaşa Eğit ve Araştırm Hastanesi*
**Corresponding author: Emel Tatlı*

Özet

Ürik asit pürin metabolizmasının son oksidasyon ürünüdür. Yüksekliği klinikte karşımıza gut ve böbrek taşı olarak çıkmaktadır. Hiperüriseminin tedavi edildiği kronik renal yetersizlikli hastalarda kan basıncının düştüğü ve hastalığın ilerleme hızının yavaşladığı görülmüştür. Birçok ilacın renal fonksiyonlar üzerinden çeşitli mekanizmalar ile ürikozürik etkileri vardır. Bu ilaçlardan biri de anjiotensin reseptör blokeri olan losartandır. Losartanın ürikozürik etkisi, ürik asit konsantrasyonu artmış hipertansif hastalarda avantaj olarak görülmektedir. Çalışmamızda da perindopril ile losartanın hipertansif tip II diyabetiklerdeki HbA1c ve serum ürik asit üzerine etkisi 18 aylık bir izlem süresinde karşılaştırılmıştır. Bu çalışmaya Taksim Eğitim Araştırma Hastanesi 1. İç Hastalıkları Kliniği Diyabet Polikliniğine 1997-1998 yılları arasında başvuran 34 ila 75 yaş arası (ortalama 58.63 + 9.58) toplam 72 tip 2 diyabetik hasta alındı. Hastaların 26'sı erkek (%36.1), 46'sı kadındı (%63.9) ve bilinen diyabet yaşları 1 ila 20 yıl arasındaydı (ortalama 5.16 + 4.76). Hastalar çalışma başlangıcında ve tedavinin 1, 3, 6, 12 ve 18. aylarında ürik asit, fibrinojen, 24 saatlik idrarda mikroalbüminüri düzeyi, kan şekeri ve HbA1c değerleri ve kan basınçları ölçülerek değerlendirmeye alındı. Başlangıç ve 3., 6., 12. ve 18. aylarında sadece losartan alan, sadece perindopril alan ve losartan + perindopril alan gruptaki hastaların ortalama serum ürik asit değerlerini karşılaştırdığımızda başlangıç ayı ile 1. ve 3. aylarda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptamadık ($p<0.345$). 6. ve 12. ay kontrollerinde ise, perindopril grubunun ürik asit düzeylerinin losartan ve losartan+perindopril gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek olduğunu gördük ($p<0.05$). 18. ay kontrolünde sadece losartan kullanan hastalarda diğer iki gruba göre düşük ürik asit düzeyleri saptandı ($p<0.01$) Losartanın ürikozürik etkisi, ürik asit konsantrasyonu artmış hipertansif hastalarda avantaj olarak görülmektedir. Anahtar Kelimeler: Diyabet, Ürik Asit, Kronik Renal Yetersizlik

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Ürik Asit, Kronik Renal Yetersizlik

Presentation ID / Sunum No= 390

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7028-1018

Tıpta Portal Sirozun Sık Ancak Az Bilinen Bir Fiziksel Belirtisi Olarak "Tanyol Belirtisi"

Dr. Yaşar Barış Turgut[1]

[1]*Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Muğla, Turkey*

Özet

Bu çalışmada, Türk bilim insanı Hasib Tanyol (1916-1999) ve onun tıp dünyasına yapmış olduğu bilimsel katkılar sunulmuştur. Bu amaçla, PubMed üzerinden "Tanyol H" ve "Tanyol Sign" eponim adlarına ait MeSH kullanılarak bilimsel bir tarama gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın sonuçlarına göre, Dr. Tanyol'un siroz, portal hipertansiyon ve variköz venler hakkında çok sayıda bilimsel yayını olduğu saptanmıştır. Böylece, onun karaciğer sirozu ve onun vasküler yönleri ile portal hipertansiyon üzerine odaklanan bir tıp araştırmacısı olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Eponim, İç Hastalıkları, Tanyol Belirtisi

"Tanyol Sign" As a Frequent But Little-Recognized Physical Sign of Portal Cirrhosis in Medicine

Abstract

In this study, Turkish scientist Hasib Tanyol (1916-1999) and his scientific contribution to the medical world were presented. Therefore, a scientific search using MeSH of the name of the eponym, "Tanyol H" and "Tanyol Sign" via PubMed was done. Based on the results of the study, Dr. Tanyol had numerous scientific publications on cirrhosis, portal hypertension, and varicose veins. Thus, it is concluded that he was a medical researcher, with a focus on liver cirrhosis and its vascular aspects and portal hypertension.

Keywords: Eponym, Internal Medicine, Tanyol Sign

Presentation ID / Sunum No= 193

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Toplumsal Bağışıklık

Asst. Prof. Dr. Hasan Durmuş[1]

[1]*Erciyes Üniversitesi Halk Sağlığı A.D*
**Corresponding author: Hasan Durmuş*

Özet

Toplumsal bağışıklık veya bire bir çeviri ile bazı kişilerin sürü bağışıklığı olarak kullandığı kavram, COVID-19 pandemisi ile çokça duymaya başladığımız bir durumdur. Genel olarak toplumun büyük çoğunluğunun bulaşıcı bir hastalığa karşı bağışık olduğu durumda enfeksiyon zincirinin kırılarak salgınların engellenmesi ve sonuç olarak duyarlı bireylerinde bu şekilde enfeksiyona karşı korunması anlamına gelmektedir (Randolph & Barreiro, 2020). Hastalık etkeninin bağışık yanıt oluşturmasından başlayarak, hayvanlarda görülmesi, hayvan-insan bulaşı, hayvan hayvan bulaşı, aşılanma oranları gibi bir çok faktör toplumsal bağışıklığı etkilemektedir (Smith, 2019). Bir örnekle açıklamak gerekir ise bahçedeki çimlerin tamamının yeşil olduğu dönemde yakmak isterseniz bahçeniz yanmayacaktır, sonbahara doğru bazı alanların kuruyup sarardığı dönemde yakmak isterseniz kuru alanlar yanacaktır ancak yeşil alanlar çoğunluktaysa ateşin genişleyip daha fazla alana yayılmasını engelleyecektir (Smith, 2019). Toplumun ne kadarının bağışık olduğu durumlarda salgınların oluşmayacağına dair hesaplama yöntemi enfeksiyon hastalıklarının temel üreme katsayısı (R0) üzerinden yapılmaktadır. Temel üreme katsayısı basit anlatım ile herkesin duyarlı olduğu bir toplumda bir bulaşıcı hastalık ile enfekte olmuş kişinin kaç kişiyi enfekte edeceğini göstermektedir. Toplumsal bağışıklık için gereken hesaplamada; 1-1/ R0 formülü ile hesaplanmaktadır (Kuscu & Tütüncü, 2015; Metcalf et al., 2015). Temel üreme katsayısı 4 olan bulaşıcı bir hastalık için 1-1/4=0.75 olup bu durumda toplumsal bağılıklık için gerekli bağışıklık oranı en az %75'dir. Formül üzerinden bakıldığında bir hastalığın temel üreme katsayısı (R0) ne kadar yüksek ise toplumsal bağışıklık için gerekli oranda o kadar artmakta ve toplumu korumak zorlaşmaktadır (Ashby & Best, 2021). Toplumsal bağışıklığa ulaşmak için ya toplumun büyük çoğunluğu hastalığa yakalanmalı ve iyileşmeli yada aşılama ile bireylerde bağışıklık yanıt oluşturulmalıdır. Hastalığa yakalanarak iyileşen bireyler ciddi komplikasyonlarla da karşılaşabilmektedir. Bu bakımdan toplumsal bağışıklığın sağlanmasında aşılamanın önemi daha çok ortaya çıkmaktadır (Desai & Majumder, 2020). Her ne kadar toplumsal bağışıklığın salgın gelişimini engellediği bilinse de enfeksiyona karşı duyarlı bireylerin her zaman risk altında oldukları da unutulmamalıdır (Jones & Helmreich, 2020).

Anahtar Kelimeler: Bağışıklama, Toplumsal Bağışıklık, Sürü Bağışıklığı

Presentation ID / Sunum No= 225

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7160-4050

Transkateter Aortik Kapak İmplantasyonu(TAVİ) İşleminde Tek Merkez Deneyimi: Klinik Sonuçlar ve Sağ Kalım Oranları

Exp. Dr. Fatih Levent[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

GİRİŞ:Transkateter aortik kapak implantasyonu(TAVİ) operasyon riski yüksek bulunan ciddi aort darlığı hastalarında etkin bir tedavi olmuştur.Bu çalışmada TAVİ işlemi yapılan hastaların işlem sonrası klinik sonuçları ve mortalite oranlarının rapor edilmesi ve mortaliteye etki eden faktörlerin araştırılması planlandı.METOD:Çalışma tek merkezli retrospektif bir çalışmadır.Haziran 2016 ve haziran 2021 tarihleri aralığında başarılı TAVİ işlemi uygulanmış 101 hastanın hastane kayıtlarından bilgilerine ulaşıldı. Hastaların TAVİ sonrası klinik sonuçlar ve mortalite oranları kaydedildi.2 yıllık mortalitenin bağımsız prediktörleri belirlendi.SONUÇLAR :101 hastanın ortalama yaşı 77,40 + 7,82 yıldı.Erkek oranı %54,5 olarak gözlemlendi. Ortanca takip süresi 24 aydı (25th:10 ay - 75 th :46 ay). İşlem %98 oranında transfemoral olarak yapıldı.Hastaların ortanca logistik euro skoru 23 dü (min:1,35 max:58).TAVİ işlemine bağlı 18 hastada(%17,8) atrioventriküler tam blok gelişmesine bağlı kalıcı pil takıldı.Girişim yeri komplikasyonu (psödoanevrizma,rüptür, diseksiyon, distal embolizasyon)18 hastada(%17,8) görüldü.İşleme bağlı diğer komplikasyonlar:6 hastada(%5,9) akut böbrek yetersizliği,1(%1,0) hastada akut kardiyojenik şok,1(%1,0) hastada asendan aort rüptürü,1(%1,0) hastada tip 1 diseksiyon ve 3 hastada(%3,0) akut iskemik inmeydi. Hastaların takip süresi boyunca COVID 19 dışı mortalite oranı %23,8 olarak saptandı.Hastane içi mortalite,1. yıl mortalite ve 2. Yıl mortalite oranları sorasıyla %6,9, %7,9 ve %5 olarak saptandı. 2 yıllık mortalite için tek bağımsız prediktör bazal kreatinin yüksekliği olarak saptandı.KARAR :Kliniğimizde yapılan TAVİ işlemlerinin klinik sonuçları yüksek işlem hacimli merkezlerle benzer bulunmuştur. Mortalite prediktörü olarak belirlenen işlem öncesi bazal kreatinin değerleri TAVİ yapılan hastalarda risk sınıflaması için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Transkateter Aortik Kapak İmplantasyonu, Mortalite, Komplikasyon, Kreatinin, Logistik Euro Skoru, Akut Böbrek Yetersizliği,

Single Center Experience of Transcatheter Aortic Valve Implantation: Clinical Outcomes and Survival Rate

Abstract

BACKGROUND : In this study, we aimed to report the clinical outcomes and mortality rates following transcatheter aortic valve implantation(TAVI) procedure and to determine the independent

predictors of 2-year mortality in those patients. METHODS:A retrospective observational study was conducted in a single center. All the patients who underwent successful TAVI procedure between June 2016 and June 2021 were included.The patients' baseline characteristic, post procedural,clinical outcomes and mortality status were recorded. The independent predictors of 2- year mortality following TAVI were determined. RESULTS:A total of 101 patients were included. The mean age (±SD) was 77,40 ± 7,82 years. %54,5 of the patients were male.The median follow-up period was 24 months (interquartile range 10-46 months). The median logistic EuroSCORE was 23(min :1,35 max:58).%98 of the TAVI procedures were performed via the transfemoral approach (n:99).%17,8 of patients underwent implantation of a permanent pacemaker with an indication of high grade atrioventricular block following TAVI(N:18). Access-site complications(pseudoaneurysm, rupture, dissection, distal embolization) were observed in 18 patients (%17,8).Other complications were as follows : acute renal failure in 6 patients (5.9%), acute cardiogenic shock in 1patient (1.0%),ascending aortic rupture in 1 patient (1.0%),type 1 aortic dissection (1.0%) and acute ischemic stroke in 3 patients (%3,0). The rate of non-COVID mortality during the follow-up was found to be 23.8%.In-hospital mortality,1-year mortality and 2-year mortality rates were 6.9%,7.9% and 5% respectively. Increased baseline serum creatinine was determined as independent predictor of 2-year mortality. CONCLUSION: The clinical outcomes of TAVI procedures performed in our clinic were found to be comparable to those in high volume centers. Baseline serum creatinine, which was determined as a mortality predictor, may be used for risk stratification in patients undergoing TAVI.

Keywords: Transcatheter Aortic Valve Implantation,mortality,complication,serum Creatinine,logistic Euroscore,acute Renal Failure

Presentation ID / Sunum No= 141

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1593-4351

Trifazik Bt Çekim Protokolu ve Hastanemizdeki Karaciğer Kitlesel Lezyonlarının Trifazik BT İle Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Gülçin Bozbeyoğlu[1]

[1]*Medeniyet Üniversitesi,Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Gülçin Bozbeyoğlu*

Özet

GİRİŞ:MDBT karaciğer kitlelerinin saptanması,karakterizasyonları ve tedavilerinin planlanması ile birlikte hepatik perfuzyon bozukluklarının görüntülenmesinde seçkin bir görüntüleme yöntemidir. GEREÇ VE YÖNTEM:Mayıs 2008-Nisan 2009 tarihleri arasında HNH'inde çekilen 80 hastaya trifazik BT tetkiki yapılmıştır.İnceleme 40 dedektörlü ÇKBT(Somatom Sensation Siemens 40 Syngo CT 2007S) cihazı ile yapıldı.Teknik parametreler ise 40x.6 mm' lik dedektör kolimasyonu,5 mm kesit kalınlığı,512x512 matriks,1.4 pitch,0.5 sn gantri rotasyonu,120 kv,300 mAs,300 cm FOVolarak seçildi.100 ml'lik kontrast madde otomatik enjektör ile 4 ml/sn enjeksiyon hızında verilmesini takiben 25. sn 'de arteryel faz,45. sn'de portal faz ve 75-85.sn.lerde venöz faz alındı.Bazı hastalarda 180. sn geç faz görüntüler de alınmıştır. BULGULAR:33 hemanjiyom(%39),16 metastaz(%20), 13 HCC(%16),2 FNH,1 adenom,14 kistik lezyon(%17), 1 fungal enfeksiyon olmak üzere toplam 80 hasta mevcuttur. Hemanjiyomlar kontrastsız kesitlerde %65'i hipodens olup arteryel fazda %51 lezyon periferik kesintili noduler kontrastlanma,%9'u homojen kontrastlanma göstermiştir. %40'ı arteryel fazda kontrast tutmamıştır.Portal fazda %62 periferik noduler kontrastlanma;venöz fazda ise %68 santrale doğru kontrastlanma devam etmektedir. Hemanjiyomlar portal fazda pik yapacak şekilde kontrast tutulumu göstermektedir. Metastazlı hastaların %56'ında multipl lezyonlar mevcuttu.Kontrastsız kesitlerde %75'i hipodens heterojendi.Olguların %56'ı arteryel fazda,%44'ü portal fazda kontrastlamaya başlamıştır.%87 periferal rim tarzında kontrastlanma mevcuttu. Venöz fazda tüm lezyonlar hipoekoik veya izoekoik hale gelmektedir. 4 tane olgu alveolar ekinokok patolojik tanısı almış olgunun hepsinde kalsifikasyona ait hiperdens yapılarla birlikte kistik hipodens heterojen alanlar mevcuttu.Lezyonlarda sınır düzensizliği,komşu parenkimden ayırt edilememe,kapsul retraksiyonu,internal heterojenite mevcuttu.Lezyonların tümünde kontrast tutulumu saptanmamıştır. HCC hastalarının %61'inde sirotik karaciğer zemininden gelişmiştir.%77 olgu soliter,%23'ü ise multinoduler idi.Kontrastsız tetkiklerde hepsi hipodens olan lezyonlar,arteryel fazda %40 periferik yamalı kontrast tutulumu,%6 santral yamalı,%52 periferik ve internal kontrastlanma göstermekteydi.Portal fazda kontrast tutulumunda belirgin azalma ve venöz fazda %50 wash-out mevcuttu.Kapsüler boyanma %50 vakada görülmüş olup venöz fazda belirgin hale geldi. SONUÇ:Trifazik BT incelemeleri ile hepatik arterlerin anatomisi ve lezyonların segmental dağılımı,portal faz ile vaskuler invazyonu ve vaskuler anatomiyi net şekilde ortaya koymaktadır.Rutin incelemelerde atipik özellik gösteren hemanjiyomların sıklığının dinamik incelemelerde daha az olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Trifazik Bt, Karaciğer Kitleleri,mdbt

Presentation ID / Sunum No= 106

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5971-7079

Türk Toplumunda Karaciğer Fibrozisi İçin Elastografi Skorlaması

Exp. Dr. Gülşah Yıldırım[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Gülşah Yıldırım*

Özet

Giriş Kronik karaciğer hastalığı olan hastalarda fibrozisin evrelendirilmesi, tedavi kararının verilmesi ve karaciğer hasarının derecesini belirlemek için gereklidir. Bunun için günümüzde altın standart yöntem biyopsi olarak kabul edilmektedir. Ancak invaziv bir yöntem olarak karaciğer iğne biyopsisinin birçok kısıtlayı özelliği vardır. Bu nedenle karaciğer fibrosisin değerlendirilmesinde invaziv olmayan tekniklerin klinik uygulamaları önem kazanmıştır. Bu bağlamda strain elastografi (STE) ve shear wave elastografi (SWE), karaciğer fibrozisinin evrelenmesi, progresyonun, prognozun değerlendirilmesi ve takibinin yapılması için duyarlılığı yüksek, tekrarlanabilir non-invaziv bir yöntemdir. Çalışmamızın amacı karaciğer fibrozisinin değerlendirmesinde Shear Wave Elastografi ilee Türk toplumu için karaciğer fibrozisinin değerlendirilmesinde non-invaziv skorlama siteminin geliştirilmesidir. Yöntem Ocak 2019 ile Kasım 2020 tarihleri arasında kronik hepatit nedeniyle iğne biyopsisi amacıyla tarafımıza başvuran hastalar öncelikle ultrason elastografi ile incelendi. Hastaların %86.2 (75)'sinde etyolojide HBV, %5.7 (5)'sinde HCV ve %8.1 (7)'inde otoimmun nedenler vardı. Karaciğer elastografi görüntüleri B-mod görüntülere ait ham data üzerine temellendirildi ve 5.1 mhz prop kullanıldı. Karaciğer kapsülünün 1-2 cm altından seçilen FOV alanı merkezine 1-1.5cm'lik ROI (region of interest) yerleştirildi. Kalite optimizasyonu sağlandıktan sonra ölçüm yapıldı. Ardışık yapılan 30 kPa ölçeğinde yapılan 5 ölçümün medyan young modulus değeri Emean olarak kPa cinsinden kaydedildi. Çeyrekler arası aralık/medyan (IQR/M) oranı ile ölçümler arasında kalite faktörü olarak belirlendi. Ölçüm yapılan karaciğer parankim alanından biyopsi yapılarak fibrozis derecesi patoloji tarafından ishak sınıflamasına göre sınıflandırıldı. Sonuçlar Çalışmaya dahil edilen hastaların ortalama yaşı 50,30 ± 12,34 olup %40.2 (35)'si kadındı. Histopatolojik evreleme temelinde, erken ve geç evre fibrozis olarak yaptığımız sınıflamaya göre erken evre kesme elastografi değeri 7.4 kPa iken geç evreninki 8.0 kPa olarak hesaplanmıştır. Erken evre hasta grubunda ortalama sertlik 7,53 ± 2,63 kPa iken geç evrede 10,08 ± 2,86 kPa olarak hesaplanmıştır. Sonuç Sonuç olarak, SWE, histopatolojik incelemenin referans yöntem olarak kabul edildiği çalışmamızda karaciğer fibrozunun noninvazif değerlendirilmesi için güvenilir bir yöntem olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Elastografi, Karaciğer Fibrozis, Biyopsi, Hepatit

Presentation ID / Sunum No= 114

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6944-9004

Türkiye'nin Karadeniz Kıyısında Saptanan Alerjik Kontakt Dermatiti Taklit Eden Trunkal Kutanöz Larva Migrans Olgusu

Dr. Gizem Yavuzcan[1]

[1]*Düzce Atatürk Devlet Hastanesi Cildiye Bölümü*

Özet

Giriş: Kutanöz larva migrans (KLM), tropikal ve subtropikal bölgelere seyahat eden ve toprakla teması olan kişilerde sıklıkla görülen bir parazitoz olarak bilinmektedir. KLM lezyonları en sık ayaklarda ve kalçalarda görülür. CLM'nin trunkal lokalizasyonu nadir görülen bir olgudur. Vaka raporu: Bu vakada Türkiye'nin Karadeniz kıyısında yaşayan, alerjik kontakt dermatiti taklit eden atipik bir lokalizasyonlu KLM saptanan bir hasta sunulmuştur. Sonuç: KLM cilde temas ederek vücuda girer, epidermiste tüneller oluşturarak ilerler ve kaşıntılı, eritemli, serpijinöz lezyonlara neden olur. Sıklıkla Ancylostoma braziliensis ve Ancylostoma caninum tiplerine bağlı olarak gelişirler. KLM, Avrupa ve Karadeniz Kıyısı bölgelerde yaygın bir parazitoz değildir. Kaşıntılı steroidlere ve antihistaminiklere yanıt vermeyen şiddetli kaşıntılı hastalarda, özellikle kedi-köpek teması varsa, kırsal kesimde bulunma öyküsü veya seyahat öyküsü mevcutsa KLM akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Alerjik Kontakt Dermatit; Kutanöz Larva Migrans; Trunkus.

A Truncal Cutaneous Larva Migrans Mimicking Allergic Contact Dermatitis in a Patient On Black Sea Coast of Turkey

Abstract

Introduction: Cutaneous larva migrans (CLM) is known as a parasitosis that is often seen in people who travel to tropical and subtropical regions and have contact with the soil. Lesions of CLM are most frequently seen in the feet and hips. Truncal localisation of CLM is an uncommon phenomenon. Case report: A patient,living in Black Sea coast of Turkey, presenting an atypical localization cutaneous larval migrans mimicking allergic contact dermatitis was reported in this case. Conclusion: CLM contact to the skin and enter the body, they progress by forming tunnels in the epidermis and cause itchy, erythematous, serpiginous lesions. They often develops due to Ancylostoma braziliensis and Ancylostoma caninum types. CLM is not common parasitosis in Europe and Black Sea Coast region. CLM should be kept in mind in typical lesions in patients with severe itching unresponsive to itchy steroids and antihistamines, especially after cat-dog contact, a history of being in rural areas, or a travel history.

Keywords: Allergic Contact Dermatitis; Cutaneous Larva Migrans; Truncal.

Presentation ID / Sunum No= 365

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4158-4594

Türkiye'de Halk Sağlığı Alanında Sağlık Eğitimi Konusunda Yapılan Tezlerin İncelenmesi

Dr. Gonca Soysal[1]

[1]*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Pazar Meslek Yüksekokulu*

Özet

Giriş: Halk sağlığı, organize edilmiş toplum çalışmaları yoluyla sağlığı geliştirerek, hastalıkları önlemeyi ve yaşamın uzatılmasını sağlayan bilimdir. Halk sağlığında bireylerin ve toplumun sağlığını geliştirme çalışmalarında davranışların olumlu hale getirilmesi, bu davranışların toplum tarafından benimsenmesi ve sürekliliği sağlık eğitimiyle mümkün olmaktadır. Sağlık eğitimi konuları gerek bireysel eğitimlerde gerekse grup ve toplum eğitimlerinde gereksinimlere göre belirlenmektedir. Dolayısıyla bu çalışma, geçmişten günümüze sağlık eğitimi konularında Yükseköğretim Kurulu (YÖK) ulusal tez merkezi veri tabanında yer alan halk sağlığı anabilim dallarında yapılmış lisansüstü tezlerin içeriğinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Bu araştırma arşiv tarama modeli yöntemiyle yapılmış olup YÖK veri tabanında ''Halk Sağlığı=Public Health'' ve ''Sağlık Eğitimi=Health Education'' anahtar kelimelerle tarama gerçekleştirilmiştir. Tarama yapılırken bir tarih aralığı girilmemiştir. Halk Sağlığı Anabilim Dalı/Halk Sağlığı Bilim Dalında yapılan tezler araştırmaya dahil edilmiştir. Belirlenen kriterlere uygun toplamda 47 adet tez tespit edilmiştir. Ancak 12 adet tez erişim izni olmaması sebebiyle araştırmaya dahil edilmemiştir. Ulaşılan tezler (35 adet) türlerine, yıllara, araştırma tipi, veri toplama araçlarına, hedef kitleye, örneklem sayısına, eğitim konusuna, eğitim süresine ve son test süresine göre değerlendirilmiştir. Veriler SPSS for Windows 20.0 programına girilerek analizler yapılmıştır. Bulgular: 2016-2020 yıllarında en fazla olmakla birlikte tezlerin, %45.7'sinin doktora tezi olarak yapıldığı ve %62.9'unun tanımlayıcı müdahale tipte araştırma olduğu saptanmıştır. Çalışmaların %57.1'inde kontrol grubu bulunmaktadır. Son test süreleri eğitimden hemen sonradan 6 aya kadar çıkmaktadır. Araştırmalardaki hedef kitle en fazla ilköğretim öğrencileridir ve verilen eğitim konusu genel sağlık eğitimidir. Örneklem sayısı 28- 2324 arasında değişmektedir. Sağlık eğitimi konuları yıllara göre farklılık göstermektedir. 1977 yılında paraziter enfeksiyonlar ana tema iken 2021 yılında kronik hastalıklarda risk faktörlerine yönelik olmuştur. Sonuç: Halk sağlığı alanında yapılan sağlık eğitimi konulu tezlerin yıllar içerisinde toplum ihtiyaçlarına göre değişim gösterdiği ancak hedef kitlenin çoğunlukla kurumlardaki bireylerden oluştuğu görülmektedir. Saha araştırmasına dayanan çalışmaların sayısının artırılması, halk sağlığında sağlık eğitiminin yüksek olan etki faktörünü daha da yükseltecektir.

Anahtar Kelimeler: Halk Sağlığı, Sağlık Eğitimi, Sağlığın Geliştirilmesi.

Presentation ID / Sunum No= 164

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0986-9039

Türkiye'de Hastane Başvurularında Acil Servislerin Yeri

Exp. Dr. Attila Beştemir[1]

[1]Bakırköy Dr. SAdi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Attila BEŞTEMİR*

Özet

Amaç: Acil servisler Türkiye'de hasta popülasyonunun önemli bir kısmını karşılayan tanı ve tedavi birimleridir. Çalışmamızda ülkemiz acil servislerine ve hastane polikliniklerine başvuran hasta sayıları son 6 yıllık veriler taranarak incelendi. Amaç ülkemizdeki hastane başvurularını saptamak, yıllara göre değişimlerini incelemek ve acil servislerin bu başvurulardaki yerini göstermektir. Materyal ve Metot: Retrospektif tanımlayıcı bir çalışma olarak planlanan bu çalışmada 1 Ocak 2016-1 Ocak 2022 tarihleri arasında Türkiye'de 2. ve 3. Basamak kamu hastaneleri polikliniklerine ve acil servislerine başvuran hasta sayılarına ait veriler ele alınmıştır. Veriler tablolama programı üzerine kaydedilmiş ve yüzdesel değişimleri tablolama programı istatistiksel formülleri üzerinden hesaplanmıştır. Bulgular: Acil servislerde muayene edilen hasta sayısı 2016'da 92,6 milyon kişi iken 2021 de bu sayı 129,5 milyona çıkmış ve bu süre içerisindeki artış oranı %28,4 olmuştur. Poliklinik sayıları incelendiğinde 2016'da 199,5 milyon kişi muayene olmuşken, 2021'de 136,9 milyona düşmüş ve bu süre içerisindeki düşüş oranı %31,3 olarak bulunmuştur. Sonuç: Sağlık hizmetlerinde yaşanan olumlu gelişmelerle birlikte hizmete erişebilirliğin de artmasıyla son yıllarda sağlık hizmeti alma talebinde ciddi artışlar yaşanmıştır. Bu taleplerden en çok etkilenen alan olan acil servislerde muayene edilen hasta sayısı ve tüm muayene oranları içerisindeki payı yıllar içerisinde büyük artış göstermiştir. Bu istatistikler ışığında gerek acil servis hizmetlerinin gerekse poliklinik hizmetlerinin günün şartlarına göre planlanması uygun olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Poliklinik, Muayene Sayısı

Presentation ID / Sunum No= 184

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6040-4133

Ürtiker Tanılı Hastalarımızın Klinik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Emre Emre[1]

[1]*Hatay Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Ürtiker, ciltten kabarık, kızarık, kaşıntılı lezyonlarla karakterize sık görülen bir hastalıktır. Altı haftadan kısa süreli hastalık akut, uzun süreli hastalık kronik ürtiker olarak tanımlanmaktadır. Ürtikere bazen anjiyoödem eşlik eder. İlaçlar, gıda alımı, böcek sokması, polenler, akarlar, mantarlar, psikolojik stres veya enfeksiyon olası tetikleyici olabilmektedir. Bu çalışmada ürtikerli hastalarımızın klinik karakteristiklerini değerlendirmeyi amaçladık. Metod: İmmünoloji ve Alerji Hastalıkları polikliniğine 1 yıllık süre zarfında ürtiker tanısı konulan hastaların dosyaları retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların demografik, klinik bilgileri ile deri prick test (DPT) sonuçları kayıt edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 265 hastanın 171'i (%64,52) kadın, 94'ü (%35,47) erkekti. Hastaların yaşları median:38 (min:18- max:81) idi. Hastaların 45'i (%17) akut, 220'si (%83) kronik ürtikerdi. Akut ürtikerli hastalarda en sık etyolojik faktör ilaç kullanımı (%34) (en sık ağrı kesiciler, kas gevşeticiler ve beta laktam antibiyotikler) ve psikolojik stres iken, takiben enfeksiyon, gıdalar, kozmetikler, kimyasal maddeler ve böcek sokmaları idi. Kronik ürtikerli hastaların %67,2'i idiopatik iken, %8'i fizyolojik ürtikerdi. DPT uygulanan 212 hastanın %26,4'ü en az bir alerjene duyarlılığı pozitif saptandı. En sık görülen alerjen ev tozu akarları (DF %10,6 VE DP %9,1) iken diğer sıklıkta saptanan alerjenler selvi %8,7, çavdar %6,4, zeytin %6,4, çim %6, h.böceği %6, pelin %4,9, yapışkan %4,5, kedi %4,2 idi. En az sıklıkta küf mantarları duyarlılığı olduğu gözlendi (%2,6). Cinsiyete göre bakıldığında kadınlarda en sık saptanan alerjen selvi poleni ve dermatofagoides farinea iken, erkeklerde dermatofagoides farinea ve pterosinus idi. Cinsiyetler arasında alerjen duyarlılığı sıklığı açısından istatiksel anlamlı fark gözlenmedi. Sonuç: Ürtiker genel popülasyonda insidansı %20 civarında olarak sık görülen bir hastalıktır. Akut ürtikerli hastalarda ilaçlar, psikolojik stres, viral enfeksiyonlar önde gelen etyolojik faktörler arasında yer alırken, kronik ürtikerli hastaların önemli bölümü idiopatikti. DPT yapılan ürtikerli hastaların sadece dörtte birinde en az bir alejene pozitiflik olduğu görüldü. Her iki cinsiyette de ev tozu akarı duyarlılığı sık görülmekteydi.

Anahtar Kelimeler: Alerji, Deri Prick Testi, Ürtiker

Presentation ID / Sunum No= 313

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1720-9711

Yenidoğan Döneminde Döküntüler ve Etyoloji

Dr. İbrahim Kandemir[1]

[1]*Özel Güngören Hastanesi*

Özet

Amaç: Yenidoğan yoğun bakım ünitesinde tedavi gören hastalarda saptanan döküntülerin etyolojik nedenlerinin sunulması Materyal metod: 2017-2020 tarihleri arasında yenidoğan yoğun bakımımızda tedavi altındayken döküntü tespit edilen bütün hastalar çalışmaya alındı. Hastaların doğum öyküsü, antropometrik ölçümleri, döküntü saptandığı andaki postnatal yaşı ve olası döküntü sebepleri kaydedildi. Tanımlayıcı istatistik kullanıldı. Sonuçlar: Toplamda 46 hastada döküntü saptandı. Hastaların %28,3'ü kız %71,7'si erkekti. Hastaların %67,4'ü sezaryen doğum ile %32,6'sı normal spontan vajinal doğumla dünyaya gelmişti. Hastaların medyan doğum haftası 38 (36-39,1) hafta, doğum kilosu 3168 (2728-3450) gram, doğum boyu 49 (46,3-50) cm, doğum baş çevresi 34 (33-35) cm idi. Döküntü saptanma zamanı postnatal medyan 8 (2,25-24,3) gün idi. Hastaların %47,8 (n=22)'sinde antibiyotik sonrası döküntü, %4,3'ünde (n=2)kan ürünleri (eritrosit ve trombosit süspansiyonu) sonrası döküntü, %17,4'ünde (n=8) sepsise bağlı döküntü, %10,9'unda (n=5) dermatolojik hastalıklar (büllöz impetigo, püstüler melanozis), %10,9'unda (n=6) diğer hastalıklar (konjenital toxoplasmosis, konjenital varisella, konjenital iktiyozis, inek sütü protein allerjisi, histiositozis, immun yetmezliğe sekonder candidiazis) saptandı. %6,5 (n=3) hastada herhangi bir sebep saptanamadı. Antibiyotik ve kan ürünleri reaksiyonuna bağlı döküntüler antihistaminik ve steroid tedavisi sonrası düzeldi. Tartışma: Yenidoğanlarda patolojik döküntü yapan hastalıkların etyolojisinde çok farklı nedenler olabilmektedir. Antihistaminik ve steroid tedavileri ile herhangi bir komplikasyon görülmedi. Ancak etyolojide konjenital toksoplazmozis, konjenital varicella, immun-yetmezlik, inek sütü protein allerjisi, immun yetmezlikler ve histiositozis gibi nadir görülen durumlar da görülebilmektedir. Sonuç: Döküntü saptanan yenidoğanlarda ilaç yan etkilerinin yanında konjenital enfeksiyonlar, genetik ve hematolojik hastalıklar da ayırıcı tanıda düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan; Döküntü; Allerji

Presentation ID / Sunum No= 314

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7550-6765

Yenidoğan Döneminde Kolestaz ve Etyolojileri

Dr. Akan Yaman[1]

[1]*Özel Güngören Hastanesi*

Özet

Amaç: Yenidoğan yoğun bakımımızda yatarak tedavi gören hastalarda safra yolları atrezisi ve portal ven trombozu haricindeki kolestaz etyolojilerinin araştırılması Materyal metod: 2017-2020 tarihleri arasında yenidoğan yoğun bakımımızda yatarak tedavi gören kolestaz saptanan ancak portal ve hepatik venlerde trombozu olmayan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların doğum öyküsü, antropometrik ölçümleri, kolestaz etyolojileri kaydedildi. Tanımlayıcı istatistik kullanıldı. Sonuç: Araştırmaya toplam 99 hasta dahil edildi. Hastaların % 17,2'si normal spontan vajinal doğumla, %82,8'i (n=82) sezaryenle doğdu. Hastaların ortalama doğum haftaları 32,5 +/- 4,84 hafta, doğum kiloları 1867 +/-964 gram, doğum boyları 41,2 +/-6,64 cm, baş çevreleri 29,5 +/-4,36 cm olarak saptandı. Hastaların %61,6'sı gastrointestinal sistemde cerrahi müdahale gereksinimi (üst GİS kanama, gastrik perforasyon, özefagus atrezisi, duodenal atrezi, jejunal atrezi, omfalosel, gastroşizis, mekonyum tıkaç sendromu, anal atrezi) veya nekrotizan enterokolit nedeniyle parenteral nutrisyon almaktaydı. % 34,3'ünde GİS dışı nedenlerle sepsis (konjenital pnömoni, neonatal hepatit, konjenital CMV, konjenital toxoplasma, ventriküloperitoneal şant ve üriner sistem enfeksiyonu) etyolojide yer almaktaydı. Hastaların %3'ünde hipotiroidi, % 2 sinde hemokromatozis, %1'sinde kistik fibrozis tespit edildi. Tartışma: Yenidoğan döneminde kolestaz nedenleri arasında en sık neden uzun süreli parenteral nutrisyon olarak göze çarpmaktdır. Ancak sepsis, üriner sistem enfensiyonları ve hipotirodi de görülebilmektedir. Ayırıcı tanıda daha nadir görülen hemokromatozis ve kistik fibrozis gibi nedenleri de düşünmek gerekir. Sonuç: Yenidoğan döneminde erken enteral beslenme ile çoğu vakada kolestaz önlenebilir. Kolestaz gelişen yenidoğan bebeklerde ayırıcı tanıda nadir hastalıklar da akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan; Kolestaz; Parenteral Nutrisyon

Presentation ID / Sunum No= 172

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9747-0206

Yeşil Fasulye Konservesi Tüketimine Bağlı Gelişen Bir Botulizm Olgusu

Dr. Bülent Barış Güven[1], Dr. Dilek Metin Yamaç[1]

[1]İstanbul Sultan 2. Abdulhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Gİriş: Botulizm, clostridium botulinum adı verilen bakterinin neden olduğu paralitik hastalığa verdiğimiz isimdir. Bilateral kraniyal sinir tutulumu solunum kası tutulumu, bilateral cranio-caudal paralizi ve sonunda ölümle sonuçlanabilir. AMAÇ: Antitoksin bu hastalıkta zaten bağlı olan toksini ayıramadığı için, hasta için kritik zaman aralığını kaybetmemek adına klinik şüphe varlığında laboratuvar testlerini beklemek yerine, güçlü klinik şüphe varlığında antitoksin tedavisine acilen başlamanın faydasını bir kez daha gördük. VAKA RAPORU: 27 yaşındaki erkek hasta, 2 gün önce ev yapımı yeşil fasulye konservesi yedikten sonra gündüz saatlerinde başlayan ve giderek artan bulanık görme ve halsizlik şikayetleriyle acil servise başvurdu. Bilinen başka bir hastalığı olmayan hastanın görüntüleme ve laboratuvar tetkikleri hızlı bir şekilde gönderilerek hasta yoğun bakıma alındı, eş zamanlı antitoksin tedavisi için acil talepte bulunuldu. Nörolojik bozulma devam ettikçe, hastaya ertesi gün yavaş infüzyon olarak ikinci bir doz daha antitoksin uygulandı. Hiç entübe edilmeyen hastaya toplamda 2 doz antitoksin uygulandı ve nörolojik iyileşmenin ardından 14'üncü günde servise taburcu edildi. Yutkunma zorluğu nedeniyle Pnömoni gelişen ve tedavisi tamamlanan ve tam nörolojik iyileşme gösteren hasta, 24'üncü günde evine taburcu edildi. TARTIŞMA: Saatler içinde ilerleyen felcin çözülmesi günler hatta bazı durumlarda bir yıl sürebilir. Antitoksinin morbidite ve mortalite üzerindeki etkisi en fazla ilk 4 gün içinde uygulandığında gözlenir. Hastalarda tekrarlayan doz ihtiyacı, enema, entübasyon açısından yakın kan gazı takibi, gelişen enfeksiyonlar gibi konulara dikkat etmek gerekir. SONUÇ: Deneyimli merkezlerde erken tanı ve tedavi botulizmde morbidite ve mortalite üzerinde büyük etkiye sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Botulizm, Clostridium Botulinum, Antitoksin, Paralizi

A Case of Botulism Infection Due to Consumption of the Canned Green Beans

Abstract

Botulism is the name we give to the paralytic disease caused by the bacterium called clostridium botulinum. Bilateral cranial nerve involvement may result in respiratory muscle involvement, bilateral top-down paralysis and eventually death. Since antitoxin cannot separate the already bound toxin in this disease, we once again saw the benefit of starting antitoxin treatment urgently in the presence of strong clinical suspicion, rather than waiting for laboratory tests in the presence of clinical suspicion, in order not to lose the critical time interval for the patient. CASE REPORT: A 27-year-old male patient was admitted to the emergency service with complaints of blurred vision and weakness that started during

daylight hours and gradually increased after eating home-made canned green beans 2 days ago. Imaging and laboratory triggers of the patient who did not have any other known diseases were sent quickly and the patient was admitted to the intensive care unit, and an emergency request was made for simultaneous antitoxin treatment. As the neurological deterioration continued, the patient was administered another dose of antitoxin as slow infusion the next day. The patient, who was never intubated, was discharged to the ward on the 14th day after neurological improvement. The patient, who completed her treatment for pneumonia and achieved neurological improvement, was discharged home on the 24th day. DISCUSSION: Paralysis progressing within hours may take days or even a year in some cases to resolve. The effect of antitoxin on morbidity and mortality is observed at most when administered within the first 4 days. It is necessary to pay attention to issues such as need for repeat dose, enema, close blood gas monitoring in terms of intubation, infections developing in patients. CONCLUSION: Early diagnosis and treatment in experienced centers has a great impact on morbidity and mortality in botulism.

Keywords: Botulism, Clostridium Botulinum, Antitoxin, Paralysis

Presentation ID / Sunum No= 281

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9255-9084

Yoğun Bakımda COVID-19 ve Malignite

Inst. Dr. Elmas Uysal[1], Inst. Dr. Fatih Seğmen[1], Inst. Dr. Gamze Kılıçarslan[1], Assoc. Prof. Dr. Deniz Erdem[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi Yoğun Bakım Kliniği

Özet

AMAÇ:COVID-19 hastalığının komorbiditesi olan hastalarda daha kötü prognozlu olduğu ve daha mortal seyrettiği bilinmektedir. Amacımız malignite tanısı olan COVID-19 hastalarının seyrini ve mortalitesini alt gruplar halinde değerlendirmektir. BULGULAR: 140 hastadan 108 (%77.2)'inin solid organ malignitesi, 32 (%22.8)'sinin hematolojik malignite tanısı olduğu görüldü. Yaş ortalaması 70,2±12,4 (37-96) idi. 80 (%57.1) hastanın cinsiyetinin erkek olduğu, en sık eşlik eden komorbiditenin hipertansiyon olarak 66 (%21.2) hastada görüldüğü saptandı. 94 (%67) hastanın mortal seyrettiği görüldü. En sık görülen solid organ maligniteleri barsak (20, %18.5) ve akciğer (20, %18.5) maligniteleri idi. En sık görülen hematolojik malignite ise multiple myelom (9,%28.1) idi. Hastalar hematolojik ve solid organ maligniteleri olarak karşılaştırıldığında hematolojik malignitesi olan hastaların yaş ortalamasının 65,6±14,4 olduğu ve istatiksel olarak diğer gruptan daha genç oldukları görüldü (p=0.02). APACHE skoru hematolojik malignitesi olan hastalarda 10.2±6.8 olarak daha düşük idi (p=0.02). SOFA skoru ve sitokin fırtına skoru arasında iki grupta anlamlı farklılığa rastlanmadı (p=0.71, p=0.42). Hastanede yatış günü ve mekanik ventilasyon günleri arasında da farklılık görülmedi (p=0.31, p=0.93). Laboratuar değerlerinde ferritin değerinin ve LDH değerinin hematolojik malignitelerde anlamlı olarak daha fazla olduğu görüldü (p=0.04, p=0,04). D-dimer, solid organ malignitelerinde anlamlı olarak daha fazla idi (p=0.01). Her iki grupta da CRP,IL-6 değeri yüksek olan hastaların mortalitesinin yüksek olduğu görüldü (p<0.05). Buna ek olarak solid organ malignitesi olan hastalarda lenfopeni derinleştikçe mortalitenin arttığı belirlendi. Ancak her iki grupta da mortalite açısından farklılık görülmedi (p=0.93). KT alan hasta grubunda mortalitenin daha fazla olduğu ancak KT alma zamanı ile anlamlı farklılık olmadığı görüldü (p=0,03, p=0.12).Ek olarak verilen tedaviler incelendiğinde hematolojik malignitesi olan hastaların %16.1'inde IVIG tedavisi tercih edilirken solid organ malignitelerinde bu oranın %1.8 olduğu görülmüştür (p=0.006) SONUÇ: Çalışmamızda malignite hastalarının COVID-19 seyrinde mortalite oranının %67 olduğu görülmüştür. Hematolojik malignitelerde APACHE-II skorunun daha düşük olmasına rağmen mortalite açısından solid organ maligniteleri ile farklılık olmadığı saptandı.

Anahtar Kelimeler: COVID-19 Hastalığı, Hematolojik Malignite, Maligniteler, Solid Maligniteler

Presentation ID / Sunum No= 221

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0245-2038

Yüksek Riskli Hastalarda Kan Gazı Ölçümleri Koroner Anjiyografi Sonrası Kontrast Nefropati Gelişimini Öngörebilir

Asst. Prof. Dr. Mürsel Şahin[1]

[1]*Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: Mürsel*

Özet

Amaç: Kontrast nefropati (KN), koroner anjiyografi gibi kontrast kullanılan prosedürlerin en sık görülen komplikasyonudur. KN' yi tahmin etmek ve önlemek için özel öneriler yoktur. İşlem öncesi kan gazı analizi bu amaç için faydalı olabilir. Yöntem: Bu çalışmaya yüksek riskli hastalar, özellikle kronik böbrek yetmezliği hastaları alındı. Kontrast uygulanmadan önce tüm hastaların kan gazı örnekleri kaydedildi. Tüm hastalara kılavuzlara uygun olarak ve klinisyenlerin tercihlerine göre koruyucu tedaviler (salin infüzyonu, N-asetil sistein vb.) uygulandı. İşlem sonrası 48 saat içinde %25'lik bir kreatin artışı KN olarak kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya toplam 78 hasta alındı. Yaş ortalaması 56±9, %71'i erkek, %14'ü hipertansif ve %5'i diyabet hastasıydı. Hastalar KN gelişen ve gelişmeyen olarak iki grupta incelendi. On iki hastada takipte KN gelişti. Bazal özellikler (yaş, cinsiyet, DM, HT) ve serum kreatin seviyeleri gruplar arasında benzerdi (kreatin için p=0.880 (%95 GA: -0.615-0.717). Bazal Ph ve HCO3 seviyeleri gruplar arasında istatistiksel olarak farklıydı (sırasıyla p=0.040 [%95 CI: -0.014-0.074] ve p=0.045 [%95 CI: 0.037-3.580]). Kullanılan kontrast madde miktarı gruplar arasında farklı değildi (p=0.637 [%95 GA: --72.09-44.37]). Sonuç: İşlem öncesi kan gazı örneği analizi ile KN tahmin edilebilir. Daha yüksek pH ve daha düşük HCO3 seviyeleri, kullanılan kontrast madde miktarından bağımsız olarak KN ile ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Kontrast Nefropati, Koroner Anjiografi, Kan Gazı

Blood Gas Measurements in High-Risk Patients May Predict Contrast-Induced Nephropathy After Coronary Angiography

Abstract

Aim: Contrast-İnduced Nephropathy (CIN) is the most common complication of contrast used procedures like coronary angiography. There are no specific recommendations for predicting and preventing CIN. Pre-procedural blood gas analysis may be useful for this aim. Method: High-risk patients, especially chronic renal failure patients, were enrolled in this study. All patient's blood gas samples were recorded before contrast administration. All patients were applied preventive treatments (Saline infusion, N-acetyl cysteine, etc.) according to guidelines and clinicians' preferences. A 25% increase of creatine within 48 h of the follow-up was accepted for CIN. Results: A total of 78 patients were enrolled in the study. The mean age was 56±9, 71% were male, 14% were hypertensive, and 5%

were diabetic patients. Patients were analyzed in two groups as CIN occurred or not. Twelve patients had CIN after CAG. Basal characteristics (age, sex, DM, HT) and serum creatine levels were similar between the groups(p=0.880 (%95 CI: -0.615-0.717) for creatine). Basal Ph and HCO3 levels were statistically different between groups (p=0.040 [%95 CI: -0.014—0.074] and p=0.045 [%95 CI: 0.037-3.580] respectively). The amount of contrast agent used was not different between the groups (p=0.637 [%95 CI: --72.09-44.37]). Conclusion: CIN could be predicted by blood gas sample analysis before the procedure. Higher pH and lower HCO3 levels are associated with CIN independently from the amount of contrast agent used.

Keywords: Contrast Nephropathy, Coronary Angiography, Blood Gas

Presentation ID / Sunum No= 183

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4373-703X

COVID 19 Salgında Uzaktan Destek Programının Ebelik Öğrencilerinin Uzaktan Eğitim Tutumlarına Etkisi

Asst. Prof. Dr. Refika Genç Koyucu[1], Inst. Elif Balkan[1]

[1]İstinye Üniversitesi

Özet

Amaç: COVID-19 salgını ile birlikte uzaktan eğitim bir seçenek olmaktan çıkıp zorunluluk haline gelmiştir. Bu çalışmanın amacı, uzaktan sosyal destek ve iletişimin uzaktan eğitime ilişkin kalite algısı üzerindeki etkilerini değerlendirmektir. Yöntem: Yazarlar, uzaktan eğitime geçen 89 ebelik öğrencisinden çevrimiçi anket verileri topladı. Ön testin ardından öğrenciler rastgele çalışma ve kontrol gruplarına ayrıldı. Çalışma grubuna online sosyal destek programı uygulanmıştır. Uzaktan eğitimin kalite algı puanları, algılanan sosyal destek puanları ve kaygı puanları ön ve son testler kullanılarak değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler gruplar arasında ve gruplar içinde karşılaştırıldı. Bulgular: Dört ayın sonunda çalışma grubunda sosyal destek algı puanları ve uzaktan eğitime yönelik tutum puanları başlangıca göre anlamlı düzeyde yüksekti (sırasıyla $p = 0,007$; $p < 0,001$). Sosyal destek algısı ve uzaktan eğitime yönelik tutum son test puanları çalışma grubunda anlamlı olarak daha yüksek ($p = 0,038$ ve $p = 0,002$), kaygı puanları ise daha düşüktü ($p = 0,001$). Öğrencilerin sosyal destek algı puanları ile uzaktan eğitime yönelik tutum puanları arasında pozitif yönde bir ilişki bulunmuştur. Sonuç: Salgınla birlikte öğrenciler üzerindeki kaygı ve yük artmıştır. Eğitimlerini sürdürmeleri kapsamında uzaktan eğitimin yanı sıra uzaktan desteğe ihtiyaçları vardır. Bu destek, sosyal destek algılarını, kaygılarını ve uzaktan eğitime yönelik kalite algılarını olumlu yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19; Ebelik; Eğitim; Koronavirüs, Salgın, Sosyal Destek

Presentation ID / Sunum No= 306

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3591-3630

Gebelerin Psikolojik İyi Oluş Durumu ile Travmatik Doğum Algısı Arasındaki İlişki

Asst. Prof. Dr. Bihter Akın[1], Asst. Prof. Dr. Seyhan Çankaya [1]

[1]Selçuk Üniversitesi
**Corresponding author: Bihter Akın*

Özet

Amaç: Çalışma gebelerin psikolojik iyi oluş durumu ile travmatik doğum algısı arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı bu araştırma bir Üniversite Hastanesi gebe polikliniğine doğum öncesi kontrol için başvuran toplam 180 gebe ile gerçekleştirilmiştir. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Psikolojik İyi Oluş Ölçeği ve Travmatik Doğum Algısı Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde sayı, yüzde dağılımları, ortalama ve ölçekler arasında ilişkinin belirlenmesi amacıyla da korelasyon analizi kullanılmıştır. Bulgular: Gebelerin yaş ortalaması 24.45±4.40 ve gebelik haftası ortalaması 27.80±8.69 olup çoğunluğu (%35.0) ortaöğretim mezunudur. Gebelerin Psikolojik İyi Oluş Ölçeği puan ortalaması 39.03±10.14 (min: 8-max: 56), Travmatik Doğum Algısı Ölçeği puan ortalaması ise 65.87±25.11 (min: 0-max: 130)olarak bulunmuştur. Gebelerin psikolojik iyi oluş düzeyi ile travmatik doğum algısı arasında negatif bir ilişki bulunmuştur ($p<0.001$). Sonuç: Çalışma sonucunda gebelerin psikolojik iyi oluş düzeylerinin yüksek olduğu travmatik doğum algılarının da orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Gebeler kendilerini psikolojik açıdan iyi hissettiğinde de doğumu daha az travmatik olarak algılamaktadır. Gebelik sürecinde kadınların iyilik hali sağlık profesyonelleri tarafından değerlendirilmesi ve iyilik halinin yükseltilmesine yönelik girişimlerin yapılması kadınların doğumu olumlu olarak algılaması açısından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebe, İyi Oluş, Travmatik Doğum Algısı

The Relationship Between the Psychological Well-Being of Pregnant Women and the Perception of Traumatic Childbirth

Abstract

Objective: The study was carried out to determine the relationship between the psychological well-being of pregnant women and the perception of traumatic birth. Material-Method: This descriptive and relationship-seeking study was conducted with 180 pregnant women who applied to a University Hospital's pregnancy outpatient clinic for prenatal control. Data were collected with Personal Information Form, Psychological Well-Being Scale, and Traumatic Birth Perception Scale. In the analysis of the data, correlation analysis was used to determine the relationship between numbers, percentage distributions, mean, and scales. Results: The mean age of the pregnant women was 24.45±4.40 and the mean week of gestation was 27.80±8.69, and most of them (35.0%) were secondary

school graduates. The mean score of the Psychological Well-Being Scale of pregnants was 39.03±10.14 (min: 8-max: 56), and the mean score of the Perception of Traumatic Birth Scale was 65.87±25.11 (min: 0-max: 130). A negative correlation was found between the psychological well-being of pregnant women and the perception of traumatic birth ($p<0.001$). Conclusion: As a result of the study, it was determined that the psychological well-being levels of the pregnant women were high and the perception of traumatic birth was moderate. When pregnant women feel better psychologically, they perceive birth as less traumatic. Evaluation of women's well-being during pregnancy by health professionals and taking initiatives to increase their well-being are important in terms of women's positive perception of childbirth.

Keywords: Pregnant, Well-Being, Traumatic Childbirth

Presentation ID / Sunum No= 138

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-00028545-0128

Kıymetli Gebelikte Opere Edilmeyen Tiroid Papiller Kanseri Varlığında Gebelik Takibi ve Doğum Sonrası: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Seçil Günay Avcı[1], Dr. Ersen Özbalcı[2]

[1]Haliç Üniversitesi
[2]Radyoloji ve Diyagnostik

Özet

Giriş ve Amaç: Tiroid kanseri gebelikte meme kanserinden sonra görülen ikinci en sık kanserdir.Gebelikte yaşanan tiroid kanserinin tedavisinde gebeliğin ikinci trimesterinde yapılan tiroidektomi sıklıkla yer alır. Opere edilmemiş gebelerin takiplerine dair yeterli veri paylaşımı olmaması bu olguyu paylaşmanın temel amacıdır. Olgu: 28 yaşında, 8 yıllık evli, in vitro fertilizasyon planlanmış. Vaginit tedavisi sonrası spontan gebelik oluştu. Gebeliğinin 24. haftasında kabızlık, linea nigra ile koltuk altı bölgesinde renk koyulaşması farkedildi. Prenatal dönemde hipotiroidi takibinde olan gebede biyopsi sonucu tiroid papiller karsinomu geldi.Kıymetli gebelik ve erken evre kanser nedeniyle, gebenin isteği ile tiroidektomi doğum sonrasına ertelendi. Antenatal takiplerde 31.gebelik haftasından sonra başlayan ve stabil glukoz değerlerine rağmen giderek artan ağır polihidramniyos, karın cildinde derin strialar oluştu. Miadda ağrıları başlayan gebede uygunsuz bishop skoru, ağır polihidramniyos ve maternal anksiyete nedeniyle 38+3. gebelik haftasında elektif sezaryen yapıldı. 3305 gr/51 cm 9/10 apgarlı erkek bebek doğurtuldu. Doğum sonrası anne ve bebekte sorun yaşanmadı. Anne sütü alan bebek 6. ayında ek gıdaya başlayınca, annenin tiroidektomisi yapıldı. Bebek anne sütü almayı bıraktığında radyoaktif iyot tedavisi uygulandı. Anne ve bebek halen takip altındadır. Tartışma ve Sonuç: Gebelik halen toplumda kadını temizleyen şifalı bir durum olarak algılanmaktadır. Oysa gebe kalma yaşı ilerlemekte ve gebeliğe eşlik eden kanser olasılığı giderek artmaktadır. Gebelikte opere edilmemiş tiroid kanseri olgusunda geç başlangıçlı ağır polihidramniyos ve eşlik eden cilt koyulaşması ile strialar bu olguda dikkat çekicidir.Benzer olgu paylaşımları sayesinde prediktif marker olarak değerlendirilebilecek verilerin toplanması obstetrisyenler için yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, Gebelik, Papiller Tiroid Kanseri, Cilt Çatlakları, Polihidramniyos

Pregnancy Follow-Up and Postpartum in the Presence of Unoperated Thyroid Papillary Cancer in Pregnancy: A Case Report

Abstract

Introduction and Aim: Thyroid cancer is the second most common cancer in pregnancy after breast cancer. Thyroidectomy performed in the second trimester of pregnancy is frequently used in the treatment of thyroid cancer during pregnancy. The main purpose of sharing this case is that there is not

enough data sharing about the follow-up of pregnant women who have not been operated. Case: 28 years old, married for 8 years, planned in vitro fertilization. Spontaneous pregnancy occurred after vaginitis treatment. Constipation, darkening of the linea nigra and axillary region were noticed at the 24th week of her pregnancy. Thyroid papillary carcinoma was found as a result of biopsy in the pregnant woman who was followed-up for hypothyroidism in the prenatal period. Thyroidectomy was postponed until after delivery due to the precious pregnancy and early stage cancer. In antenatal follow-ups, severe polyhydramnios and deep striae on the abdominal skin, which started after the 31st gestational week and gradually increased despite stable glucose values, were observed. 38+3 because of inappropriate bishop score, severe polyhydramnios and maternal anxiety in a pregnant woman who started to have period pain. Elective cesarean section was performed at the gestational week. A 3305 gr/51 cm 9/10 Apgar male baby was delivered. There was no problem in the mother and baby after birth. Thyroidectomy of the mother was performed when the breastfed baby started complementary foods at the 6th month. Radioactive iodine treatment was applied when the baby stopped taking breast milk. Mother and baby are still under follow-up. Discussion and Conclusion: Pregnancy is still perceived as a healing condition that cleanses women in society. However, the age of conception is advancing and the probability of cancer accompanying pregnancy is increasing. Late-onset severe polyhydramnios and accompanying skin darkening and striae in a case of unoperated thyroid cancer during pregnancy are remarkable in this case. The collection of data that can be considered as predictive markers, thanks to similar case reports, may be a guide for obstetricians.

Keywords: Infertility, Pregnancy, Papillary Thyroid Cancer, Stretch Marks, Polyhydramnios

Presentation ID / Sunum No= 160

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 9336 620

Perinatal Yas Bakımı Güven Ölçeği'nin Türkçe Uyarlaması: Geçerlilik ve Güvenirlik Çalışması

Asst. Prof. Dr. Pelin Palas Karaca[1], Doç. Dr. Yeliz Kaya [2], Asst. Prof. Dr. Sevde Aksu[1], Prof. Dr. Nezihe Kızılkaya Beji[3]

[1]Balıkesir Üniversitesi
[2]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
[3]Buruni Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Kalu ve arkadaşları tarafından geliştirilen Perinatal Yas Bakımı Güven Ölçeği (PYBGÖ)'nin geçerlik ve güvenirliğini Türk hemşire ve ebelerde değerlendirmektir. Yöntem: Bu metodolojik araştırma, Şubat-Temmuz 2021 tarihleri arasında, çevrimiçi olarak, 295 ebe ve hemşire ile yürütülmüştür. Araştırmanın verileri "Birey Tanıtım Formu" ve 43 maddeden oluşan "PYBGÖ" uygulanarak toplanmıştır. Araştırmanın birinci aşamasında ölçeğin uyarlaması Türkçe çeviri, geri çeviri tekniği kullanılarak yapılmıştır. İkinci aşamada yapı geçerliliği Doğrulayıcı Faktör Analizi ile incelenmiştir. Güvenirlik; Cronbach's α güvenirlik katsayısı, test tekrar test yöntemi ve madde-toplam korelasyon ile test edilmiştir. Verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotlar (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, min, max değerleri) kullanıldı. Örneklem büyüklüğü ve veri setinin faktör analizine uygunluğu Kaiser-Mayer-Olkin (KMO) indeksi ve Barlett's testleri yapıldı. Açıklayıcı faktör analizinde faktör çıkarımı için temel bileşenler analizi metodu ve döndürme işlemi için de varimax yöntemi kullanıldı. Test yeniden test güvenirliğini incelemek için sınıf içi korelasyon katsayısı kullanıldı. İç tutarlılık ile ilgili Cronbach's alpha güvenirlik katsayısının hesaplandı. Ölçek alt boyutları arasındaki ilişkinin incelenmesinde Spearman's rho korelasyon katsayısı kullanıldı. Bulgular: Araştırmada açımlayıcı faktör analizi sonucunda PYBGÖ'nün "Kurumsal destek" alt boyutunda 8 madde, "Perinatal yas desteği verme becerileri" alt boyutunda 6 madde, " Öz-farkındalık" 5 madde, "Öz-yeterlilik" 7 madde ve "Perinatal kayıp bilgisi" 4 madde olmak üzere 30 maddeden oluştuğu belirlenmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi, beş faktörlü bir model için önemli ölçüde iyi bir uyum göstermiştir. "Perinatal kayıp bilgisi" alt boyut güvenirlik düzeyi 0.648; "Perinatal yas desteği verme becerileri" alt boyut güvenirlik düzeyi 0.893, "Öz-farkındalık" alt boyut güvenirlik düzeyi 0.812, "Öz yeterlilik" alt boyut güvenirlik düzeyi 0.714 ve "Kurumsal destek" alt boyut güvenirlik düzeyi 0.907'dir. Sonuç: Araştırmanın sonuçlarına göre PYBGÖ'nin Türkçe versiyonu geçerli ve güvenilirdir.

Anahtar Kelimeler: Ölçek, Geçerlilik, Güvenirlik, Perinatal Yas, Bakım, Ebelik, Hemşirelik

Turkish Adaptation of the Perinatal Bereavement Care Confidence Scale: A Validity and Reliability Study

Abstract

Objective: The aim of this study is to evaluate the validity and reliability of the Perinatal Grief Care Confidence Scale (PYBGÖ) developed by Kalu et al. in Turkish nurses and midwives. Method: This methodological study was conducted online with 295 midwives and nurses between February and July 2021. The data of the research were collected by applying the "Individual Identification Form" and the "PYBGÖ" consisting of 43 items. In the first stage of the research, the adaptation of the scale was made using Turkish translation and back translation technique. In the second stage, construct validity was examined with Confirmatory Factor Analysis. Reliability; Cronbach's α reliability coefficient was tested with test-retest method and item-total correlation. Descriptive statistical methods (number, percentage, mean, standard deviation, min, max values) were used while evaluating the data. The sample size and suitability of the data set for factor analysis were performed using Kaiser-Mayer-Olkin (KMO) index and Barlett's tests. Principal component analysis method was used for factor extraction and varimax method was used for rotation process in explanatory factor analysis. Intraclass correlation coefficient was used to examine test-retest reliability. The Cronbach's alpha reliability coefficient for internal consistency was calculated. Spearman's rho correlation coefficient was used to examine the relationship between scale sub-dimensions. Results: As a result of the exploratory factor analysis in the study, 8 items in the "Institutional support" sub-dimension, 6 items in the "Perinatal grief support skills" sub-dimension, "Self-awareness" 5 items, "Self-efficacy" 7 items and "Perinatal loss". It was determined that “information information” consisted of 30 items, including 4 items. Confirmatory factor analysis showed a significantly good fit for a five-factor model. “Perinatal loss information” sub-dimension reliability level was 0.648; The reliability level of the "Perinatal Grief Support" sub-dimension was 0.893, the reliability level of the "Self-awareness" sub-dimension was 0.812, the reliability level of the "Self-efficacy" sub-dimension was 0.714, and the reliability level of the "Institutional support" sub-dimension was 0.907. Conclusion: According to the results of the study, the Turkish version of the PICS is valid and reliable.

Keywords: Scale, Validity, Reliability, Perinatal Grief, Care, Midwifery, Nursing

Presentation ID / Sunum No= 83

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9349-9220

COVID-19 Pandemi Döneminde Sağlık Çalışanlarının Kas İskelet Sistemi Ağrıları, Yorgunluk ve Uyku Kalitesinin İncelenmesi

Ma. St. Sinem Gül[1], Asst. Prof. Dr. Turgay Altunalan[2]

[1]Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı,İstanbul
[2]Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı,İstanbul
**Corresponding author: Sinem Gül*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı COVID-19 pandemi döneminde COVID hastalarına hizmet veren sağlık çalışanlarının kas iskelet sistemi ağrıları,yorgunluk ve uyku kalitelerini incelemektir. Gereç-Yöntem: Çalışmaya 18-65 yaş arasında poliklinik, servis, COVID -19 birimi veya idari yönetimde görev alan 152 sağlık çalışanı dahil edildi. Çalışmada COVID -19 tanılı hastaya tanı, tedavi ve izolasyonda görev alan sağlık çalışanları ön saf çalışanlar (26K,45E) olarak tanımlandı. COVID-19 tanı ve tedavisinde görev almayan sağlık çalışanları arka saf (40K,41E)olarak tanımlandı. Araştırmada demografik bilgiler kaydedildi, kas iskelet sistemi ağrılarını değerlendirmek için Nordic Kas İskelet Sistemi Anketi (NMQ) kullanıldı. Yorgunluk şiddeti Yorgunluk Şiddet Ölçeği (FSS) ile uyku kalitesi Jenkins Uyku skalası (JSS) ile değerlendirildi. Sonuçlar: Ön safta çalışan sağlık çalışanlarının eğitim süresi, mesleki deneyimi, haftalık nöbet sayısı arka safta çalışan sağlık çalışanlarından anlamlı bir şekilde yüksek bulundu ($p \leq 0.05$). Ön safta çalışan sağlık çalışanlarının son 12 ayda en fazla boyun bölgelerinin ağrıdığı (%81.7), en sık bel ağrısının (%39.4) işlerini engellendiği, son 7 gün içerisinde en fazla sırt (%63.4) ağrısı hissettikleri tespit edildi. Arka safta çalışan sağlık çalışanları ise son 12 ayda en fazla bel bölgelerinin ağrıdığını (%65.4), en sık bel ağrısı nedeniyle iş hayatlarının engellendiğini (%40.7) ve son 7 gün içerisinde en fazla bel (%54,3) ağrısı hissettikleri saptandı. Ön safta görev alan sağlık çalışanlarının yorgunluk şiddet düzeylerinin daha yüksek olduğu ($t(150)$: 4.264, p: 0.000, $p \leq 0.001$), uyku kalitelerinin daha düşük olduğu ($t(150)$: 4.479, p: 0.000, $p \leq 0.001$) belirlendi. Tartışma: Ön safta çalışan sağlık çalışanları daha sık boyun ve sırt ağrısı tarif ederken arka safta çalışanlar daha sık bel ağrısı tarif etmektedir.Bu durum arka saf çalışanların masa başında daha uzun süre çalışmasıyla açıklanabilir. Ön safta çalışanların ağrı, uyku ve yorgunluk düzeylerinin daha kötü bulunması haftalık nöbet sayılarının fazla olmasıyla açıklanabilir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, COVID-19, Sağlık Çalışanları, Uyku, Yorgunluk

Investigation of Musculoskeletal Pain, Fatigue and Sleep Quality of Health Care Workers During the COVID-19 Pandemic Period

Abstract

Aim: The aim of this study is to examine the musculoskeletal system pain, fatigue and sleep quality of healthcare workers serving COVID patients during the COVID-19 pandemic period. Materials-Methods:The study included 152 healthcare professionals between the ages of 18-65 working in the polyclinic,service, COVID -19 unit or administrative management. In the study,healthcare workers who were involved in the diagnosis,treatment and isolation of a patient with a diagnosis of COVID -19 were defined as front line workers 26K,45E). Healthcare workers who were not involved in the diagnosis and treatment of COVID-19 were defined as the back line(40F,41E).Demographic information was recorded in the study, and the Nordic Musculoskeletal Questionnaire(NMQ)was used to assess musculoskeletal pain.Fatigue severity was evaluated with the Fatigue Severity Scale(FSS)and sleep quality was evaluated with the Jenkins Sleep Scale(JSS). Results: It was determined that the front-line health workers felt the most pain in the neck regions(81.7%)in the last 12 months, the most common back pain(39.4%)was hindering their work, and they felt the most back pain(63.4%)in the last 7 days. On the other hand, it was determined that the health workers working in the back line hurt the most in the lumbar region(65.4%),their work life was hindered most frequently due to low back pain(40.7%), and they felt the most low back pain(54.3%)in the last 7 days. Health workers on the front line had higher fatigue severity levels(t(150): 4.264, p: 0.000, p≤0.001),and sleep quality was lower(t(150): 4.479, p: 0.000, p≤0.001) determined.Discussion:While the front line health care workers describe neck and back pain more frequently, the rear line workers describe low back pain more frequently. This can be explained by the fact that the rear line workers work longer at the desk. The fact that frontline workers have worse pain, sleep and fatigue levels can be explained by the higher number of weekly shifts.

Keywords: COVID-19, Fatigue, Health Workers, Pain, Sleep

Presentation ID / Sunum No= 211

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8903-4471

Determination of the Cytotoxic Effects of Antidepressant Drugs (Amitriptyline, Paroxetine, Sertraline and Trazadone) in Human Lung Fibroblast Cells and Their Effects On the Expressions of Suicide Candidate Genes (GRIK2 and Plscr4).

Ph.d. Cand. Hasan Çobankaya[1], Asst. Prof. Dr. Aslı Koç[2]

[1]Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Disiplinlerarası Adli Bilimler Anabilim Dalı
[2]Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı

Özet

Antidepresanlar, majör depresyonun ve diğer psikiyatrik hastalıkların tedavisinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Genel olarak antidepresanlar Monoamin oksidaz inhibitörleri (MAOI), siklik antidepresanlar, selektif serotonin reuptake inhibitörleri (SSRI) ve atipik antidepresanlar olmak üzere dört alt grupta sınıflandırılmaktadır. Literatürde değişik antidepresan türlerinin farklı yaş guruplarında yer alan bireylerde intihara eğilimi artırdığına dair pek çok çalışma yer almaktadır. Antidepresanların yüksek dozda alındığı durumlarda alınan antidepresanın türüne ve dozuna başlı olarak bir çok yan etkiler ortaya çıkmaktadır. Depresyonda intihar girişimi riskinin yüksek olması nedeniyle dozaşımı durumlarında ilaç güvenliği kritik bir önem taşımaktadır.Trazodone, Sertraline, Paraoxetine ve Amitriptyline en yüksek intihar oranlarının görüldüğü antidepresanlar olarak bildirilmiştir. 2016 yılında Amerikan Zehir Kontrol Merkezi (AAPCC) antidepresanların insan zehirlenmesinde en sık karşılaşılan ilk beş madde arasında yer aldığını rapor etmiştir. Bu çalışmada Trazodone, Sertraline, Paraoxetine ve Amitriptyline antidepresanlarının insan akciğer fibroblast hücreleri (MRC-5) üzerinde ortaya çıkaracağı muhtemel sitotoksik etkiler ve bu ilaçların intihar aday genlerinin (PLSCR4 and GRIK2) ifade düzeylerine etkileri araştırılmıştır. Çalışmadan elde edilen veriler, bu ilaçların IC50 değerlerinin Paroxetine için 14.91±0.65 µM, Amitrityline için 54.54± 2.63µM, Trazadone için >200µM ve Sertraline için >25µM olduğunu göstermiştir. Bu ilaçların MRC-5 hücrelerinde intihar aday genlerinin (PLSCR4 and GRIK2) ifade düzeylerine etkileri araştırıldığında, Amitriptyline ve Paroxetine'in GRIK2 gen ifadesinde anlamlı bir düşüşe neden olduğu, fakat Trazadone ve Sertraline'in GRIK2 gen ifadesinde önemli bir değişiklik oluşturmadığı belirlenmiştir. PLSCR4 gene ifade düzeyi ise yalnızca Amitriptyline ile muamele edilen hücrelerde anlamlı bir düşüşe neden olurken, Paroxetine, Sertraline ve Trazadone ile muamele edilen hücrelerde PLSCR4 gene ifade düzeylerinde önemli bir değişim saptanamamıştır. Çalışmamızdan elde edilen veriler çalışılan antidepresanların toksik etkilerinin ve intihar eğilimi üzerine etkilerinin anlaşılmasına katkı sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Antidepresanlar, Adli Genetik, Adli Toksikoloji, İntihar

Determination of the Cytotoxic Effects of Antidepressant Drugs (Amitriptyline, Paroxetine, Sertraline and Trazadone) in Human Lung Fibroblast Cells and Their Effects On the Expressions of Suicide Candidate Genes (GRIK2 and PLSCR4).

Abstract

Antidepressants are frequently used in the treatment of major depression and other psychiatric conditions. In general terms, antidepressants can be grouped under four groups as monoamine oxidase inhibitors (MAOI), cyclic antidepressants, selective serotonin reuptake inhibitors (SSRI) and atypical antidepressants. There are many studies in the literature showing that different types of antidepressants increase suicidality in individuals of different age groups. In high-dose antidepressant intake, many negative side effects are seen depending on the type and dose of the antidepressant. Safety of antidepressants after overdose is critical in depression due to high risk of suicide attempts. Trazodone, Sertraline, Paraoxetine and Amitriptyline have been reported as the antidepressants with the highest incidence of suicide. In 2016, the American Center for Poison Control (AAPCC) reported that antidepressants are among the top 5 classes of substances most commonly used for human exposure to toxicity. In this study, the possible cytotoxic effects of antidepressant drugs, Trazodone, Sertraline, Paraoxetine and Amitriptyline on human lung fibroblast cells (MRC-5) and their effects on the expressions of suicide candidate genes (PLSCR4 and GRIK2) were investigated. According to the results of our study, the IC50 values of the antidepressant drugs we tested were 14.91±0.65 µM for Paroxetine, 54.54± 2.63µM for Amitrityline >200µM for Trazadone, >25µM for Sertraline. When the effects of antidepressant drugs on the expression of suicide candidate genes (PLSCR4 and GRIK2) were examined in MRC-5 cells, Amitriptyline and Paroxetine caused a significant decrease in GRIK2 gene expression but Trazadone and Sertraline did not show a significant effect on GRIK2 gene expression. While PLSCR4 gene expression decreased significantly in cells treated with Amitriptyline, no significant change was observed in cells treated with Paroxetine, Sertraline, and Trazadone. This is a study that will shed light on the toxic effects of antidepressants and their role in suicidal behavior.

Keywords: Antidepressants, Forensic Genetics, Forensictoxicology, Suicide

Presentation ID / Sunum No= 28

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4511-6950

Disk Hernisi Olan ve Olmayan Bel Ağrılı Hastalarda Paravertebral Kasların Atrofik Değişiklikleri ve Faset Eklem Dejenerasyonunun Karşılaştırılması ve Ağrı, Semptom Süresi, Kas Enduransı İle İlişkisi

Researcher Asya Aydemir[1], Asst. Prof. Dr. Dilber Karagözoğlu Coşkunsu[2], Assoc. Prof. Dr. Tuba Selçuk Can[3]

[1]Bahçeşehir Üniversitesi
[2]Fenerbahçe Üniversitesi
[3]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haseki Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Dilber Karagözoğlu Coşkunsu*

Özet

Amaç: Disk hernisi olan ve olmayan bel ağrılı hastalarda; paravertebral kasların yağlı atrofik değişikliklerinin ve faset eklem dejenerasyonlarının karşılaştırılması ve yaş, semptom süresi, ağrı şiddeti ve kas enduransı ile ilişkisinin belirlenmesidir. Yöntem: En az 3 aydır mekanik bel ağrısı bulunan, 18-60 yaş arasındaki, L4-L5 ve L5-S1 seviyesinde lomber disk hernisi olan (Grup-1) ve olmayan (Grup-2) 30'ar hasta çalışmaya dahil edildi. Radyolojik değerlendirmede, L4-L5 ve L5-S1 düzeylerinde T2 ağırlıklı aksiyal ve sagittal MR görüntülerinden disk hernisi seviyesi, multifidus ve Erektör Spina (ES) kas grubu yağlı-atrofik değişiklikleri (Goutallier dört evreli görsel ölçeği)) ve faset eklem dejenerasyonları (4 evre) belirlendi. Ayrıca semptom süreleri (yıl), ES ve Transversus Abdominus (TrA) izometrik kassal enduransları, ağrı şiddetleri (0-100mm), yaşam kaliteleri (Kısa Form-12 (KF-12)), dizabilite düzeyleri (Oswestry Dizabilite İndeksi) değerlendirildi. Bulgular: Grup-1 (ort yaş:46,0±11,6) ve Grup-2'nin (ort yaş:37,0±10,4) ağrı şiddetleri ve TrA ve ES kassal enduransları arasında fark yokken (p=0,934; p=0,430; p=0,063), semptom süreleri ve yaşları arasında fark bulundu (p=0,045, p=0,002). Oswestry Dizabilite İndeksi skorları, KF-12 fiziksel ve mental skorları arasında (p=0,905; p=0,399; p=0,402); L4-L5 ve L5-S1 seviyeleri multifudus ve ES kasları yağlı-atrofik değişiklikler evreleri arasında (p=0,627; p=0,944; p=0,962; p=0,698) ve L4-L5 ve L5-S1 faset eklem dejenerasyonları arasında fark bulunmadı (p=0,306; p=0,206). Yağlı atrofik değişiklikler ve faset eklem dejenerasyonu ile ağrı şiddeti arasında zayıf (tümünde rho 0.21-0.40 arasında), yaş ile zayıf orta arasında (rho 0.31-0.51 arasında), Tr A ve ES kassal enduransı ile zayıf orta arasında (rho 0,29-0,49 arasında) ilişki bulunurken, semptom süresi sadece multifudus kası yağlı atrofik değişiklikleri ile zayıf düzeyde ilişkili bulundu (rho=0,27 ve 0,30). Çıkarımlar: Klinik açıdan disk hernisi olan ve olmayan bel ağrılı hastalarda en şiddetli ağrı şiddeti, yaş ve kassal enduransın yağlı atrofik değişiklikler ve faset eklem dejenerasyonu ile ilişkisi göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mekanik Bel Ağrısı, Paravertebral Atrofi, Faset Eklem Dejenerasyonu, İntervertebral Disk Hernisi, Ağrı Şiddeti

Atrophic Changes of the Paravertebral Muscles, and Their Relationship With Facet Joint Degeneration, Pain, Symptom Duration, Muscle Endurance in Lumbar Pain Patients With and Without Disc Herniation

Abstract

Purpose: To compare the fatty atrophic changes of paravertebral muscles and facet joint degenerations (FJD) in low back pain (LBP) patients with and without disc herniation (DH) and to determine their relationship with age, symptom duration, pain intensity and muscle endurance. Methods: Having suffered from mechanical LBP for at least 3 months and aged 18-60 years, 30 patients with DH at L4-L5 and L5-S1 levels (Group-1) and another 30 without DH (Group-2) were included in the study. DH level, multifidus and Erector Spina (ES) muscle group fatty-atrophic changes and FJD were determined through T2-weighted axial and sagittal MRI images at L4-L5 and L5-S1 levels. Symptom duration (years), isometric muscular endurance values of ES and Transversus Abdominus (TrA), pain intensity (0-100mm), quality of life (Short Form-12 (SF-12)), and disability level (Oswestry Disability Index (ODI)) were evaluated. Results: While there was no difference between the groups' pain intensity and muscular endurance of TrA and ES (p=0.934; p=0.430; p=0.063), there was a difference between symptom duration and age (p=0.045, p=0.002). There was no difference between the groups' ODI score, SF-12 physical and mental scores (p=0.905; p=0.399; p=0.402), L4-L5 and L5-S1 levels multifidus and ES muscles fatty-atrophic changes (p=0.627; p=0.944; p=0.962; p=0.698). There was no difference between the groups FJD's (p=0.306; p=0.206). A weak correlation was found between fatty atrophic changes and FJD and pain intensity (all between rho 0.21-0.40), a weak to moderate correlation between them and age (rho between 0.31-0.51), and a weak to moderate between them and TrA and ES muscular endurance (rho between 0.29-0.49) while symptom duration was only weakly correlated with fatty atrophic changes in the multifudus muscle (rho=0.27 and0.30). Conclusion: The relationship between the pain intensity, age and muscular endurance, and fatty atrophic changes and FJD should be taken into consideration in LBP patients with and without DH.

Keywords: Mechanical Low Back Pain, Paravertebral Atrophy, Facet Joint Degeneration, Intervertebral Disc Herniation, Pain Intensity

Presentation ID / Sunum No= 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5150-6587

Kekemeliği Olan Bireylerde Temporal İşlemleme Becerilerinin İncelenmesi

Ma. St. Şerife Göktaş[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi*

Özet

Giriş: Kekemelik, konuşmanın akışında, ritminde, prozodisinde seslerin üretiminde engeller çıkarak konuşmanın akıcılığını etkileyen bir konuşma problemidir. Zamansal işlemleme, belirli bir zamansal alan içerisinde sesin veya sesteki değişimin algılanması olarak tanımlanmaktadır. Amaç: Kekemeliğe sahip bireylerde konuşmanın zamansal anlamda algılanmasının aksaması ve bu durumun kekemelik durumunu etkileyebileceği beklenerek; kekemeliği olan bireylerde zamasal işlemleme becerilerinin incelenmesi hedeflenmektedir. Yöntem: Çalışmaya özel eğitim merkezine gelen 8 ile 15 (yaş ortalaması 10.21 ± 4.2) yaşları arasında kekemelik dışında herhangi bir problemi olmayan 6 çocuk ile kekemelik problemi olmayan ve normal gelişim gösteren 6 çocuk katılmıştır. Katılımcıların müzikal anlamda destek ve geçmişlerinin olmamasına dikkat edilmiştir. Katılımcılara dil ve konuşma değerlendirmesinin ardından Süre Patern Testi ve Frekans Patern Testi uygulanmıştır. Katılımcılara sessiz bir ortamda dizüstü bilgisayar aracılığıyla kulaklıkla uyaranlar dinletilmiştir. Testlere verilen cevaplar üzerinden test skorları bilgisayar ortamında yapılmıştır. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen her iki gruptaki katılımcıların yaşı ve cinsiyeti benzerdi. Kekemeliğe sahip bireylerin kekemeliği olmayan bireylere kıyasla; süreklilik patern testi ve frekans testlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gözlenmiştir ($p<0.015$). Kekeme bireylerde yaş arttıkça Süre Patern Test skorlarında artış gözlenmiştir. Tartışma: Bu testlerdeki düşük skorlar zamansal işlemleme becerisindeki yetersizliği işaret etmektedir. Kekemeliği olan bireylerin değerlendirme aşamasında bu becerinin de göz önüne alınması ve terapi sürecine dahil edilmesinin hastaların konuşma gelişimine katkı sağlayacağı düşünülmüştür. Anahtar Kelimeler: Kekemelik, Zamansal İşlemleme, Frekans Patern Testi, Süre Patern Testi

Anahtar Kelimeler: Kekemelik, Temporal İşlemleme

Presentation ID / Sunum No= 282

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1264-5415

Konjenital Spastik Hemiplejik Serebral Palsili Çocuklarda Ayna Terapisinin Beyin Re-Organizasyonu, Fonksiyonel Motor Gelişim, Günlük Yaşam Aktivite Düzeyi ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Duygu Korkem Yorulmaz[1], Prof.Dr. Mintaze Kerem Günel[2], Prof.Dr. Hatice Kader Karlıoğuz[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi
[2]Hacettepe Üniversitesi

Özet

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı; spastik hemiplejik serebral palsili (SP) çocuklarda, üst ekstremite ve el fonksiyonlarına yönelik uygulanan ayna terapisinin beyin re-organizasyonu, fonksiyonel motor gelişim, günlük yaşam aktivite düzeyi ve yaşam kalitesi üzerindeki etkinliğini araştırmaktı. METHOD: Çalışmaya yaşları 4-18 yıl arasında değişen 10 spastik hemiplejik SP'li çocuk dahil edildi. Çalışmamız kendi içinde kontrol grubu olan self kontrol çalışma olarak dizayn edildi. Çocuklar 8 haftalık rutin devam etikleri fizyoyetapi oncesi ve sonrası değerlendirildikten sonra; aynı fizyoterapist tarafından 8 hafta boyunca haftada 3 gün 30 dk. olmak üzere ayna terapisine alındı. Çocukların etkilenim şiddetleri (Kaba Motor Fonksiyon Sınıflama Sistemi; GMFCS), kaba motor fonksiyonları (kaba motor fonksiyon ölçütü GMFM-88), üst ekstremite etkilenim şiddetleri (Üst Ekstremite Bimanual El Becerileri Sınıflama Sistemi; MACS), üst ekstremite beceri düzeyleri (Üst Ekstremite Becerileri Kalite Testi; QUEST), hedef gerçekleştirme durumları (amaç erişim ölçeği; GAS), fonksiyonel bağımsızlık durumları (Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçümü; WeeFIM), beyin re-organizasyon durumları (fMRI) ve yaşam kalite düzeyleri (Çocuk Sağlık Anketi; CHQ_PF50) kullanılarak değerlendirildi. Gövde değerlendirmeyi buraya alalım kullnacaksan.. RESULTS: Çalışmada 1. ve 8. hafta arası kontrol dönemi olarak, 8. ve 16. hafta arası 8 hafta ise çalışma dönemi yani ayna terapisinin uygulandığı dönem olarak planlandı ve bu dönemde ayna terapisi uygulandı. İlk sekiz haftalık kontrol döneminin öncesi ve sonrasında yapılan değerlendirme parametrelerinde istatistiksel açıdan anlamlı bir fark yoktu ($p>0.05$). Fizyoterapiye ek olarak ayna terapisinin uygulandığı ikinci 8 haftalık çalışma döneminde ise çocukların kaba motor fonksiyon düzeyleri, üst ekstremite beceri durumlarında, normal eklem hareketlerinde, gövde etkilenim durumlarında, fonksiyonel bağımsızlık düzeylerinde, beyin re-organizasyon durumlarında ve yaşam kalite düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı kazanımlar saptandı ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: Serebral Palsi, Ayna Terapi,fonksiyonel Manyetik Rezonans, Beyin Re-Organizasyonu

The Effect of mirror Therapy On Brain Reorganization, Functional Motor Development, Daily Living Activity Level and Quality of Life in Children With Spastic Hemiplegic Cerebral Palsy

Abstract

AIM: The aim of this study was to investigate the effects of mirror therapy for upper extremity and hand functions on brain re-organization, functional motor development, daily living activity level and quality of life in children with spastic hemiplegic cerebral palsy (CP). METHOD: A total of 10 children with spastic hemiplegic CP aged 4 to 18 years were included in the study. The study was designed as a self-control study with a control group included. The children were evaluated before and after 8 weeks of routine physiotherapy and were afterwards included in mirror therapy sessions of 30 minutes each for 3 days a week for 8 weeks by the same physiotherapist. The evaluation was made by measuring activation intensity (Gross Motor Function Classification System; GMFCS), upper extremity activation intensity (Upper Extremity Bimanual Manual Ability Classification System; MACS), upper extremity skill levels (Quality of Upper Extremity Skills Test; QUEST), goal achievement states (Goal Achievement Scale; GAS), functional independent states (Functional Independence Measurement; WeeFIM), brain reorganization states (fMRI) and quality of life levels (Child Health Questionnaire; CHQ_PF50). RESULTS: The period between the 1st and 8th weeks was the control period and the 8 weeks between the 8th and 16th weeks was the period in which mirror therapy was implemented. No statistically significant difference was found regarding the evaluation parameters before and after the first eight-week follow-up period ($p>0.05$). However, a statistically significant improvement was found in upper extremity skill states, functional independence levels, brain reorganization states and quality of life levels in the second 8-week study period in which mirror therapy was added to physiotherapy ($p<0.05$).

Keywords: Cerebral Palsy, mirror Therapy, Functional Magnetic Resonance, Brain Re-Organization

Presentation ID / Sunum No= 354

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2885-9445

Manuel Tedavinin Kronik Boyun Ağrısı ve Başın Anterior Tilti Olan Bireylerde, Başın Anterior Tilti, Solunum Kas Kuvveti, Boyun Ağrısı ve Fonksiyonu Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Tek Kör Çalışma

Asst. Prof. Dr. Seval Tamer[1], Prof.Dr. Filiz Can[2], Exp. Dr. Cemile Bozdemir Özel[3], Prof.Dr. Hülya Arıkan[4], Prof.Dr. Halil Gökhan Demirkıran[5]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Hacettepe Üniversitesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Fakültesi
[3]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü
[4]Atılım Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü
[5]Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ortopedi Ve Travmatoloji

Özet

Amaç: Kronik boyun ağrılarında (KBA) tetikleyici faktör olan başın anterior tiltinde (AT) artışın, boyun ağrısı ve fonksiyonu yanısıra solunum kas kuvveti üzerine olumsuz etkileri olduğu bildirilmiştir. KBA ve AT'yi iyileştirmede manuel tedavi ve egzersiz uygulamaları kanıt değeri en yüksek tedavi yöntemleridir. Bu yöntemler ile yeterli iyileşme sağlanmadığında solunum kas kuvveti eğitimi yapılması gerektiği bildirilmiştir. Ancak KBA ile birlikte AT olan bireylerde manuel tedavi yöntemlerinin solunum kas kuvveti ve boyun fonksiyonu üzerine etkisini inceleyen çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle amacımız KBA ile AT olan bireylerde manuel tedavinin AT, solunum kas kuvveti, boyun ağrısı ve fonksiyonu üzerine etkisini incelemektir. Yöntem: KBA ve AT (<50o) olan, 46 hasta blok randomizasyon yöntemi ile Servikal Mobilizasyon+Egzersiz (SM+E, n=15, yaş:32,06±2,79), Torakal ve Servikal Mobilizasyon+Egzersiz (TM+SM+E, n=16, yaş:31,86±2,98) ve Egzersiz (E, n=15, yaş:32,73±3,23) olarak üç gruba ayrıldı. AT fotoğraflama yöntemi, boyun ağrı şiddeti Görsel Analog Skalası (GAS), fonksiyonu Boyun Özürlülük İndeksi (BÖİ) ile değerlendirildi. Solunum kas kuvveti; maksimum inspiratuar (MIP) ve ekspiratuar basınç (MEP) ağız içi basınç ölçüm cihazı ile değerlendirildi. Manuel tedavide; torakal ve/veya servikal bölgeye 'Maitland' mobilizasyonları, egzersiz tedavisinde tüm gruplara, AT ve KBA'da etkinliği kanıtlanan egzersizler (servikal ve skapular stabilizasyon, kuvvetlendirme ve germe) ilerleyici olarak uygulandı. Tüm hastalar haftada 2 seans, 6 hafta süre ile tedaviye alındı, tedavi öncesi ve sonrasında değerlendirildi. Bulgular: AT, MIP, MEP, VAS ve BÖİ tüm gruplarda tedavi sonrası gelişti ($p<0,05$). TM+SM+E AT, MIP, MEP, GAS, BÖİ açısından en etkili yöntemdi ($p<0,05$). TM+SM+E ile SM+E MIP'i geliştirme açısından benzerdi ($p=0,740$). SM+E AT, MIP, GAS açısından E'den daha etkili; MEP, BÖİ açısından E ile benzerdi ($p>0,05$). Tartışma: Çalışmamızda, KBA ile AT olan bireylerde manuel tedavinin solunum kas kuvveti, başın öne tilti, boyun ağrısı ve fonksiyonu üzerine etkili olduğu, özellikle torakal bölgeyi de içeren manuel tedavinin en etkili yöntem olduğu görülmüştür. Bu sonuç fizyoterapi ve rehabilitasyon uygulamaları ile koruyucu fizyoterapide göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Boyun Ağrısı, Manuel Tedavi, Solunum Kasları

Presentation ID / Sunum No= 279

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7464-988X

Manyetik Rezonans Görüntülemesinden Parotis Bezinin Yapay Zeka Kullanılarak Segmentasyonu

Dr. Esat Kaba [1], Ra. Kubilay Muhammed Sünnetci[2], Assoc. Prof. Dr. Fatma Beyazal Çeliker[1], Prof.Dr. Ahmet Alkan[3]

[1]Recep Tayyip Erdoğan University
[2]Osmaniye Korkut Ata University
[3]Kahramanmaraş Sütçü İmam University

Özet

Parotis, tükürük üretiminin önemli bir bölümünü gerçekleştiren ana tükürük bezidir. Baş boyun kanseri tedavisinde kullanılan radyoterapi sonucunda sıklıkla etkilenebilir ve ağız kuruluğu oluşur. Bu nedenle parotis bezinin segmentasyonu önemlidir. Rutin olarak segmentasyon manuel olarak yapılmakta olup, son yıllarda geliştirilen yapay zeka teknikleri ile otomatik segmentasyon çalışmaları yapılmaktadır. Bu çalışmada yapay zeka teknikleri ile Manyetik Rezonans görüntüleri üzerinde parotis bezinin otomatik bölütlemesini gerçekleştirdik. Geliştirdiğimiz model parotis bezinin segmentasyonunu çok yüksek bir doğrulukla gerçekleştirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Parotis, Manyetik Rezonans, Yapay Zeka, Segmentasyon

Segmentation of Parotid Gland Using Artificial Intelligence From Magnetic Resonance Imaging

Abstract

The parotid is the major salivary gland that perform a significant part of saliva production. As a result of radiotherapy used in the treatment of head and neck cancer, it can often be affected and dry mouth occurs. Therefore, segmentation of the parotid gland is important. In the routine, segmentation is done manually, and automatic segmentation studies are carried out with artificial intelligence techniques developed in recent years. In this study, we performed the automatic segmentation of the parotid gland on Magnetic Resonance images with artificial intelligence techniques. The model we have developed has performed the segmentation of the parotid gland with a very high accuracy.

Keywords: Parotid, Magnetic Resonance, Artificial Intelligence, Segmentation

Presentation ID / Sunum No= 89

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3125-4113

Polikliniğe Başvuran Lomber Disk Hernisi Hastalarının Davranışsal Özellikleri: Davranışları Etkileyen Faktörler

Asst. Prof. Dr. Ceyhun Türkmen[1], Asst. Prof. Dr. Zehra Karahan[2], Researcher Ayşenur Özcan[2], Dr. Barış Yaşar[3], Dr. İsmail Bozkurt[3]

[1]Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü
[2]Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[3]Çankırı Devlet Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Ana Bilim Dalı

Özet

Amaç: Çalışmamızda beyin cerrahisi polikliniğine başvuran hastaların sağlık okuryazarlığı düzeyi ile sağlıkla ilgili davranışları arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Kasım 2021-Ocak 2022 tarihleri arasında Çankırı Devlet Hastanesi'ne başvuran Lomber Disk Hernisi (LDH) (50.5±13,8 yıl) olan 20 hasta gönüllü olarak çalışmaya dahil edildi. Daha sonra hastalardan şikayetlerinin başlangıcından doktora gitmeye karar verdikleri ana kadar geçen süre, ilk LDH bulguları, ilk hangi kliniğe başvurdukları ve önce doktora mı başvurduğu yoksa önce ilaç mı kullandığı soruları soruldu. Daha sonra hastaların sağlık okuryazarlık düzeylerini belirlemek için hastalara Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (TSOY-32) anketi uygulandı. Potansiyel bağımsız değişkenleri belirlemek için ikili lojistik regresyon analizi kullanıldı. Sayısal veriler arasındaki ilişkiyi analiz etmek için Spearman Korelasyon analizi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık değeri $p<0,05$ olarak kabul edildi. Bulgular: Kategorik olarak ölçülen tedavi davranışları ile sağlık okuryazarlığı arasında bir ilişki bulunmazken ($p>0,05$), hastaların sağlık okuryazarlığı düzeyleri ile polikliniğe başvuru gecikmeleri arasında orta düzeyde negatif korelasyon vardı ($p=0,030$, $r=-0,486$). Sonuç: LDH'li hastaların düşük sağlık okuryazarlığı puanlarının hastaların ilk bulgularından sonra beyin cerrahisi polikliniklerine başvurması arasında geçen süreyi uzattığı sonucuna vardık. Bu sonuçlara göre hastalar, sağlık okuryazarlığı düzeylerini artırarak polikliniklere daha erken başvurabilmektedir. Böylece bu hasta gruplarında daha konservatif tedaviler mümkün olabilir ve hem bakım verenlerin hem de devletin bu hastalara karşı sorumlulukları hafifletilebilir.

Anahtar Kelimeler: Başvuru, Davranışsal Özellikler, Lomber Disk Hernisi, Sağlık Okuryazarlığı

Behavioral Characteristics of Patients With Lumbar Disc Hernia Applying to the Outpatient Clinic: Factors Affecting Behaviors

Abstract

Objective: Our study aimed to determine the relationship between the health literacy level and health-related behaviors of patients who applied to the neurosurgery outpatient clinic. Material and Methods: Twenty patients with Lumbar Disc Herniation (LDH) (50.5±13.8 yrs.) who applied to Çankırı State Hospital between November 2021 and January 2022 were included in the study voluntarily. Then, a detailed history was taken from the patients, including the time from the onset of their complaints to the time they decided to go to the doctor, their first finding of LDH, which clinic they applied to first, and whether they preferred to go to the doctor first or use medication. Then, the Turkey Health Literacy Scale (TSOY-32) questionnaire was applied to the patients to determine their health literacy levels of the patients. Binary logistic regression analysis was used to identify potential independent variables. Spearman Correlation analysis was used to analyze the relationship between numerical data. Statistical significance value was accepted as $p<0.05$. Results: While there was no relationship between categorically measured treatment behaviors and health literacy ($p>0.05$), there was a moderate negative correlation between patients' health literacy levels and delays in admission to the outpatient clinic ($p=0.030$, $r=-0.486$). Conclusion: We concluded that the low health literacy scores of patients with LDH extended the time of patients to apply to neurosurgery outpatient clinics after their initial findings. According to these results, patients can apply to outpatient clinics earlier by increasing their health literacy level of the patients. Thus, more conservative treatments can be possible in these patient groups and the responsibilities of both caregivers and the state towards these patients can be alleviated.

Keywords: Application, Behaviour, Health Literacy, Lumbar Disc Herniation

Presentation ID / Sunum No= 353

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1444-2857

Sağlık Bilimleri Öğrencilerinde COVID-19 ile İlişkili Sağlık Okuryazarlığı Ölçeğinin Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Asst. Prof. Dr. Sibel Peksoy Kaya[1], Dr. Pervin Demir[1], Assoc. Prof. Dr. Sena Kaplan[1], Assoc. Prof. Dr. Sevil Şahin[1]

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
**Corresponding author: SİBEL PEKSOY KAYA*

Özet

Sağlık okuryazarlığı bireylerin sağlık bilgilerine erişme, anlama, değerlendirme ve uygulama yeteneğidir. Özellikle COVID-19 pandemisinde sağlık okuryazarlığı giderek önem kazanmaya başlamıştır. Bu çalışmanın amacı sağlık alanında üniversite öğrencilerinde "COVID-19 ile İlişkili Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği"nin (HLS-COVID-Q22) Türkçe'ye uyarlamasının gerçekleştirilmesidir. Bu metodolojik çalışma Ankara, Türkiye'de bir üniversitede eğitim gören 539 Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencisi ile yapılmıştır. Çalışma Aralık 2020 – Mayıs 2021 tarihleri arasında yürütülmüştür. Kapsam geçerliliğini değerlendirmek için kapsam geçerlilik oranı hesaplanmıştır. Yapı ve eşzamanlı geçerlilik, iç tutarlılık güvenilirliği, test-tekrar test güvenilirliği ve tavan ve taban etkileri de belirlenmiştir. Yapı geçerliliği için doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Uyum indeksleri yeterli uyumu göstermiştir ($\chi 2/df$: 4.97<5, Karşılaştırmalı uyum indeksi: 0.996). Bileşik güvenilirlik (>0.70) ve Cronbach alfa değerleri (>0.90) kabul edilebilir sınırların üzerinde bulunmuştur. Sonuçlar, COVID-19 ile İlişkili Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği - Türkçe Versiyonunun (HLS-COVID-TR) yeterli güvenilirliğe, iç ve dış geçerliliğe sahip olduğunu, sağlık bilimleri öğrencilerinin koronavirüs ile ilgili sağlık okuryazarlık düzeylerini ölçmek için geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Okuryazarlığı; COVID-19 Pandemisi; Geçerlik; Güvenirlik; Üniversite Öğrencileri

Presentation ID / Sunum No= 189

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 000000283749089

Sağlık Eğitiminde Mesleki Uygulama ve Mesleki Uygulama Öncesi Eğitimin Önemi

Inst. Aynur Çelik[1], Ph.d. Cand. Mehtap Buğdaycı[1]

[1]Toros.Ünv

Özet

Bu çalışmanın amacı sağlık eğitiminde mesleki uygulama ve mesleki uygulama öncesi eğitimin önemi incelenmesidir. • Yöntem: Derleme türde olan araştırmada ; örneklemini Toros Üniversitesinde SHMYO da eğitim alan öğrencilerin oluşturduğu anket incelemesi, daha önce yapılan çalışmaların literatür taraması ve sağlık eğitiminde yaşanan tecrübeler incelenmiştir. Bahsi geçen öğrenci grubu 2020/2021 eğitim öğretim yılında eğitim alan 115 öğrenci, 2 yıllık 6 adet tıbbi hizmetler bölümünde eğitim almaktadır.Mesleki uygulama öncesi eğitimin içeriği; • Hastane Enfeksiyonları ve Covitten Nasıl Korunurum • İzolasyon İşaretleri • Kişisel Korunma Ekipmanları • İğne Batması Durumunda Ne Yapmalıyım • Sağlık Personeli ve Hasta ile İletişimde Yaşanabilecek Sorunlar • Öğrenciye Güven Duyulması • Atıklar • El Hijyeni konuları olup öğrencilerin %92 si eğitimi yeterli bulmuştur. Öğrenciler yapılan ankette ki cevaplarına göre konulardan Hastane Enfeksiyonları ve Covitten Nasıl Korunurum (52 öğrenci %45.6) konusunu en önemli konu olarak nitelendirmiştir. Bu durumun pandemi döneminin etkisi ve kaygısı olarak değerlendirilebileceği düşünülmüştür. Toros Üniveristesi SHMYO da da bu sebeple mesleki uygulma öncesi eğitim düzenlenmiş ve bununla ilgili öğrencilerden olumlu dönüş olmuştur. Öğrenciler eğitim sonrası eğitimin etkisi hakkında önemli yorumlar yapmışlardır. Eğitimin yansıması olarak öğrencilerin % 62 .6 sı eğitim sonrasında kendilerini sağlık ekibinin üyesi olarak hissettiğini ifade ederek biz araştırmacılara eğitimin olumlu etkisi olduğunu düşündürmüştür. Öğrencilerin % 13 ü mesleklerinin zor olduğunu farkettiklerini ifade etmiş, % 27 si mesleği sevdiklerini ifade etmiş, sadece 1 kişi ise mesleğe ait olmadığını düşündüğünü ifade etmiştir. Yapılan çalışma ile Toros Üniversitesinde SHMYO da eğitim alan öğrencilerin anket çalışması, daha önce yapılan çalışmalara ait literatür taraması ve yaşanan öğrenci- eğitimci tecrübeleri mesleki uygulamanın sağlık eğitimde çok önemli bir yer kapsadığı ve mesleki uygulama öncesi eğitimin pozitif etkiye sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık

Presentation ID / Sunum No= 292

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6769-1326

Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu'nda İnvaziv Girişimler Eğitiminin Yeterliliği ve Önemi

Inst. Mehtap Buğdaycı[1], Inst. Aynur Çelik[1]

[1]Toros Üniversitesi SHMYO

Özet

Bu çalışmanın amacı sağlık hizmetlerinde öğrencilere uygulamalı olarak verilen invaziv eğitimlerin yeterlilik ve öneminin incelenmesidir. Yöntem: Derleme türde olan araştırmada; örneklemi Toros Üniversitesi SHMYO'da eğitim alan öğrencilerin oluşturduğu anket çalışması, önceki yapılan çalışmaların literatür taraması ve sağlık eğitiminde yaşanan tecrübeler incelenmiştir. Bahsi geçen öğrenci grubu 2021/2022 eğitim öğretim döneminde, tıbbi hizmetler ve teknikler bölümünde öğrenim gören 6 programdan meydana gelen 186 öğrenci oluşturmuştur. Toros Üniversitesi SHMYO'da verilen İnvaziv girişimler eğitimine katılanların %83.3'ünü (155) kız öğrenciler, %16.7'sini (31) erkek öğrenciler oluşturmuştur. Tıbbi Hizmetler ve teknikler bölümünde yer alan Anestezi programından %13.9 (26 kişi), Tıbbi Görüntüleme Teknikleri programından %16 (30 kişi), İlk ve Acil Yardım programından %24.6 (46 kişi), Ameliyathane Hizmetleri programından %13.4 (25 kişi), Diyaliz programından %17.1 (32 kişi), Tıbbi Laboratuvar Teknikleri programından %15 (28 kişi) katılmıştır. Eğitim yeterliliğini belirlemek için sorduğumuz soruya %83.4 (155 kişi) yeterli bulurken %16,6 (31 kişi) yetersiz bulmuştur. İnvaziv girişimleri öğrenmek sizin için ne kadar önemli sorusuna %82.3 (153 kişi) çok önemli, %17.2 (32 kişi) önemli demiştir. Eğitimi planlarken öğrencilerde en çok oluşmasını istediğimiz mesleğe kendini ait hissetme duygusu %81.7'sinde (152 kişi)oluşmuştur. Eğitimin içerisine yer alan konulardan en önemlisi hangisi sorusuna öğrencilerimizin %38.7'si (70 kişi) intravenöz uygulamalar cevabını vermiştir. Yapılan çalışma ile Toros Üniversitesi SHMYO'da öğrenim gören öğrencilerin anket çalışması, daha önce yapılan çalışmalara ait literatür taraması ve yaşanan öğrenci-eğitimci tecrübeleri ile invaziv girişimlerin sağlık eğitimde önemli bir yere sahip olduğu ve yapılan eğitimin öğrencilerde kendilerini yeterli bulma, mesleğe ait hissetme gibi istendik pozitif etkiye sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık

Presentation ID / Sunum No= 77

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0320-4239

The Protective Effect of Tulbaghia Violacea Extract On Cardiac Damage in Rats in Which the Model of Total Circulatory Arrest Was Applied

Ph.d. Cand. Bişar Amaç[1], Asst. Prof. Dr. Nazım Kankılıç[2]

[1]Department of Cardiovascular Surgery, Division of Perfusion, University of Health Sciences, Mehmet Akif İnan Training and Research Hospital, Şanlıurfa, Turkey, ORCID ID
[2]Department of Cardiovascular Surgery, Harran University, Medical Faculty, Şanlıurfa, Turkey, ORCID ID
**Corresponding author: Bişar Amaç*

Abstract

Introduction: Today, heart disease is the most common condition. The cardiopulmonary bypass technique is used for the surgical treatment of heart diseases. The total circulatory arrest (TCA) technique is also used in combination with the cardiopulmonary bypass technique. These techniques may lead to cardiac damage and adverse effects. Purpose: The aim of this study was to reveal the protective role of Tulbaghia violacea extract (TVE) in cardiac damage and other organ damage in rats with experimentally induced cardiac damage by TCA. Method: The study included 48 Wistar Albino adult rats, and these rats were randomly divided into four groups. An experimental cardiac damage model was induced by TCA in rats. In the study, Group 1 (Sham group) received nothing. In Group 2 (Damage group), an experimental cardiac damage model was induced by TCA. Group 3 (TVE+TCA group) was orally given T.violacea extract (500mg/kg/day) for 15 days, and an experimental cardiac damage model was induced by TCA. Group 4 (TVE group) was orally given only T.violacea extract (500mg/kg/day) for 15 days. The rats in all groups were sacrificed under deep anesthesia on the 16th day, and their blood and tissue samples were collected. In this study, serum levels of oxidative stress parameters (TAS, TOS, OSI), DNA damage level (8-OHdG (8-hydroxy-2'-deoxyguanosine)), and histopathological changes in tissues were examined. Results: The results of the study showed statistically significant changes in the biochemical 8-OHdG, TOS, OSI, and TAS levels of the groups ($p<0.001$). The subgroup analysis of the data revealed that the 8-OHdG, TOS, OSI levels of the damage group (Group 2) were higher than those of the sham (Group 1), treatment+damage (Group 3), and treatment (Group 4) groups, with a significant difference (8-OHdG; $p<0.001$, $p=0.027$, $p=0.001$, respectively), (TOS; $p<0.001$, $p=0.003$, $p=0.001$, respectively), and (OSI; $p<0.001$, $p=0.001$, $p=0.001$, respectively). The TAS levels of the sham (Group 1), treatment+damage (Group 3), and treatment (Group 4) groups were higher than that of the damage (Group 2) group, with a significant difference ($p<0.001$, $p=0.004$, $p=0.001$, respectively). The histopathological examination of the heart tissues showed localized areas of necrosis and edema in the myocardial tissue of the damage group (Group 2). The other groups had a regular structure and significant improvement. The comparison of lung, liver, and kidney tissues between the damage (Group 2) group and the other groups by histopathological examination revealed a regular structure and significant improvement in the other groups. Conclusion: The changes caused by the TCA-induced damage model in the heart and other organs were determined

as a result of this study. Moreover, the study demonstrated the regulatory and protective role and efficacy of the T.violacea extract in these changes.

Keywords: Total Circulatory Arrest, Tulbaghia Violacea Extract, Cardiac Damage, Antioxidant.

Presentation ID / Sunum No= 192

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0048-8010,

Üçüncü Basamak Bir Hastanede Meydana Gelen Kesici Delici Alet Yaralanmaları ve Mukoza Maruziyetlerinin Değerlendirilmesi

Dr. Serhat Karaayvaz[1], Dr. Okan Derin[2], Dr. Ayşe Tekin Aktemur[3], Dr. Ahmet Melih Şahin[4], Asst. Prof. Dr. Sevil Alkan[5], Enfeksiyon Komite Hemşiresi Neşe Çimenci[6], Dr Nuray Uzun[6]

[1]Çanakkale Ezine Devlet Hastanesi, Çanakkale, Türkiye
[2]İstanbul Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği, İstanbul, Türkiye
[3]Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği, Kahramanmaraş, Türkiye
[4]Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim dalı, Giresun, Türkiye
[5]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim dalı, Çanakkale, Türkiye
[6]İstanbul Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Kontrol Komitesi, İstanbul, Türkiye

Özet

Üçüncü basamak bir hastanede meydana gelen kesici delici alet yaralanmaları ve mukoza maruziyetlerinin değerlendirilmesi ÖZET Amaç: Sağlık çalışanları mesleki sorumluluklarını yerine getirirken enfeksiyöz etkenlerin kendilerine bulaşma riskiyle karşı karşıya kalmaktadırlar. Bulaş riski açısında çok fazla etken olup en önemlileri İnsan immün yetmezlik virüsü (HIV), Hepatit B virüsü (HBV), Hepatit C virüsüdür (HCV). Çalışmamızda Kesici Delici Alet (KDA) yaralanmaları, mukoza ve bütünlüğü bozulmuş cilt maruziyetine neden olan faktörleri belirlemek, alınan ve alınması gereken önlemleri belirleyerek çalışanları bilgilendirmek amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Araştırma Ocak 2011-Ocak 2013 tarihleri arasında Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesinde meydana gelen KDA ve mukoza – bütünlüğü bozulmuş cilt maruziyetleri takip formlarında ve hastane bilgisayar sisteminden retrospektif inceleme ile gerçekleştirildi. Bulgular: Sağlık çalışanlarında meydana gelen 114 DKA ile olan maruziyet değerlendirildi. Bu değerlendirmeler sonucunda en sık maruziyetin hemşirelerde (%51) olduğu; bunu temizlik personeli (%39), doktor ve laboratuvar teknisyenleri izlediği saptandı. Maruziyete en sık neden olan materyal lümenli KDA (%84) olarak saptandı. En sık maruziyet yeri cerrahi birimler (%20) olarak saptandı. İşlemler açısından en sık hemşirelik hizmetleri sırasında KDA maruziyeti olduğu görüldü. Son olarak kaynakların ve maruziyet bildiriminde bulunan çalışanların serolojik durumları değerlendirildi. 12 sağlık çalışanına temas sonrası proflaksi (TSP), 9 sağlık çalışanına ise sadece HBV aşı serisi başlandı. Maruziyetler sonucunda enfeksiyoz bulaş gelişmediği saptandı. Sonuç: Sağlık çalışanlarında KDA maruziyetleri halen önemini korumaktadır. Lümenli KDA'ler ile bulaş riski en fazladır, hizmet içi eğitimler ve uygulama kontrolleri bu riski azaltmada önemlidir. Sağlık çalışanlarının HBV açısından aşılanması ile maruziyet sonrası gelişebilecek sağlık

sorunları, iş gücü kaybı, TSP maliyeti önlenebilir. Maruziyetlerin önlenmesinde üst düzey yönetim desteği ve organizasyonu gereklidir. Anahtar kelimeler: Kesici delici alet, sağlık çalışanı

Anahtar Kelimeler: Kesici Delici Alet, Sağlık Çalışanı,yaralanma

Presentation ID / Sunum No= 196

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1466-6319

Uzun Süreli Oturmada Farklı Ayak Pozisyonlarının Fonksiyonel Uzanma, Omurga Eğrilikleri ve Pelvik Tilt Üzerine Biyomekanik Etkileri

Researcher Fatma Betül Şeker[1], Assoc. Prof. Dr. Burcu Talu[2]

[1]Osmaniye Kokut Ata Üniversitesi
[2]İnönü Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışma, uzun süreli oturmada farklı ayak pozisyonlarının fonksiyonel uzanma, omurga eğrilikleri ve pelvik tilt üzerine biyomekanik etkilerini değerlendirmek amacıyla planlandı. Gereç ve yöntem: Çalışmaya 18-25 yaş aralığında 30 sağlıklı gönüllü birey dahil edildi. Demografik bilgiler alındıktan sonra bireylerin postür analizi ve kas kuvveti değerlendirildi. Bireyler belirlenen farklı 6 ayak pozisyonundan test edilecek oturma pozisyonuna alınıp, omurga ve başlarını dik tutmaları istenerek 30 dakikalık bekleme süresi başlamadan modifiye fonksiyonel uzanma testi yapıldı ve bireylerin omurga ve pelvik tilt açısını değerlendirmek amacıyla lateralden, torakal 12. vertebra seviyesinden görüntüleri kaydedildi. Otuzuncu dakikada tekrar lateral görüntü kaydedildi ve modifiye fonksiyonel uzanma testi tekrarlandı. Bulgular: Araştırma yaş ortalaması 22.63 ± 2.14 olan toplam 30 (13 kadın, 17 erkek) sağlıklı gönüllü birey ile tamamlandı. Oturma pozisyonunda belirlenen ayak pozisyonlarının başlangıç ve 30. dakikada ölçülen servikal, torakal, lumbal, pelvik tilt açıları ve fonksiyonel uzanma mesafelerinde gruplar arası anlamlı farklılıklar gözlenmedi ($p<0.05$). Tüm ayak pozisyonlarında 30. dakikada başlangıca göre omurga açıları ve pelvik tilt açısında, fonksiyonel uzanma mesafelerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulundu ($p<0.05$). Sonuç: Sağlıklı bireylerde dış destek olmadan farklı ayak pozisyonlarında otuz dakika oturmanın, postürü ve oturma dengesini olumsuz etkilediği bulundu. Ayrıca postür bozukluğu ve kas kuvveti zayıflığının tüm ayak pozisyonlarında servikal ve torakal bölgede fizyolojik eğrilikden daha çok sapmalara neden olduğu bulundu. Teknolojik gelişmelerle birlikte hareketsiz yaşam tarzının kaçınılmaz olduğu düşünüldüğünde, çalışmamızın uzun süreli oturan bireylerin postüral bozuklukların incelenmesinde, önlenmesi veya düzeltilmesi aşamasında fizyoterapi bilimine önemli katkılar sağlayacağını düşünmekteyiz. Bu sebeple uzun süre oturmanın omurga biyomekaniğine ciddi etkileri düşünüldüğünde çalışmamız normal postürün önemi açısından önemli sonuçlar sunmaktadır. Çalışmamız, literatürde ciddi bir eksik ve standardizasyonu zayıf olan bir konuya ışık tutmuş ve omurganın fizyolojik eğriliklerinin ayak pozisyonlarındaki farklılığı ortaya koymuştur. Ayrıca; bu alandaki ilk çalışma olarak hem klinik hem de literatüre farklı bir bakış açısı getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ayak, Biyomekanik, Postür, Omurga, Oturma, Uzanma

Presentation ID / Sunum No= 195

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1466-6319

Uzun Süreli Oturmada Farklı Ayak Pozisyonlarının Rahatsızlık Hissi ve Ağırlık Aktarımı Üzerine Etkileri

Researcher Fatma Betül Şeker[1], Assoc. Prof. Dr. Burcu Talu[2]

[1]Osmaniye Kokut Ata Üniversitesi
[2]İnönü Üniversitesi
**Corresponding author: Fatma Betül Şeker*

Özet

Amaç: Bu çalışma, sağlıklı bireylerde uzun süreli oturmada farklı ayak pozisyonlarının kas-iskelet sistemindeki rahatsızlık hissi ve ayakların ağırlık aktarımı üzerine etkilerini değerlendirmek amacıyla planlandı. Gereç ve yöntem: Çalışmaya 18-25 yaş aralığında 30 sağlıklı gönüllü birey dahil edildi. Demografik bilgiler alındıktan sonra bireylerin postür analizi ve kas kuvveti değerlendirildi. Bireyler belirlenen farklı 6 ayak pozisyonundan test edilecek oturma pozisyonuna alınıp, omurga ve başlarını dik tutmaları istenerek 30 dakikalık bekleme süresi başlamadan ağırlık aktarımı ve rahatsızlık hissi değerlendirildi. Bekleme süresi başlatılıp bekleme sürecinde rahatsızlık hissinin ilk arttığı zamanki süre ve buradaki rahatsızlık hissi tekrar değerlendirildi. Otuzuncu dakikada ağırlık aktarımı ve rahatsızlık hissi değerlendirmesi tekrarlandı. Bulgular: Araştırma yaş ortalaması 22.63 ± 2.14 olan toplam 30 (13 kadın, 17 erkek) sağlıklı gönüllü birey ile tamamlandı. Oturma pozisyonunda belirlenen ayak pozisyonlarının başlangıç ve 30. dakikada ölçülen rahatsızlık hissi ve ağırlık aktarımında gruplar arası anlamlı farklılıklar bulundu ($p<0.05$). Tüm ayak pozisyonlarında 30. dakikada başlangıca göre rahatsızlık hissinde ve ağırlık aktarımında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulundu ($p<0.05$). Sonuç: Sağlıklı bireylerde dış destek olmadan farklı ayak pozisyonlarında otuz dakika oturmanın, bireylerin rahatsızlık hissini arttırdığı, ayaklara binen ağırlık aktarımını arttığı bulundu. Postür bozukluğu ve kas kuvveti zayıflığı bulunan bireylerde rahatsızlık hissinin uzun süreli oturma sonunda daha çok arttığı bulundu. Çalışmamız, literatürde ciddi bir eksik ve standardizasyonu zayıf olan bir konuya ışık tutmuş ve algılanan vücut rahatsızlık hissinin ayak pozisyonlarındaki farklılığı ortaya koymuştur. Ayrıca; bu alandaki ilk çalışma olarak hem klinik hem de literatüre farklı bir bakış açısı getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ağırlık Aktarımı, Ayak, Oturma, Rahatsızlık

Presentation ID / Sunum No= 266

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9800-2108

Böbrek Nakli Teklif Listesi Hastalarının Uygunsuzluk Durumlarının Belirlenmesi

Dr. Dilek Soylu[1], Ph.d. Cand. Ayşe Soylu[2]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi SUAH Hastanesi
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

Özet

Amaç: Organ yetmezliği olan hastalar, nakil merkezlerinin bekleme listelerine kaydedilmektedir. Ancak, hastalar merkezlerin doğrudan bakımı altında değildir. Bu nedenle hastalar bekleme listesine alındıktan çok sonra herhangi bir organ teklifi için nakil merkezine çağrılabilmektedir. Bu süre zarfında, potansiyel alıcının teklif listesinden çıkarılmasına neden olabilecek bazı sorunlar ortaya çıkabilmektedir. Bu çalışma, merkeze organ teklifi için çağrılan hastaların organ teklif listesinden dışlanma nedenlerini belirlemek amacıyla planlandı. Gereç ve Yöntem : Çalışmamız retrospektif arşiv taraması şeklinde yapıldı. Örneklem kriterlerine uygun kadavra organ teklif edilen 228 hastanın dosyası çalışmaya dahil edildi. Hasta dosyalarından sosyo-demografik özellikler, kan grubu, diyaliz tipi ve zamanı, panel reaktif anti-organ (PRA) sonuçları, bekleme listesinde kalma süresi, son durum (aktif bekleme listesi, ölen) bilgileri alındı. Bulgular: Kadavra organ teklif listesinden çıkarılan hastaların %14,9'una ulaşılamadığı, %6,1'inin ulaşım sorunları nedeniyle merkeze gelmediği belirlendi. Bekleme süresine göre hastanın mevcut durumu ($p<0.05$), yaşı ($p<0.05$) ve diyaliz süresi ($p<0.05$) arasında anlamlı fark olduğu belirlendi. Merkeze çağrı sayısı ile bekleme süresi arasında grupların benzer olduğu belirlendi ($p>0.05$). Sonuç: Hemşireler, diyaliz, nakil merkezleri ve il sağlık müdürlükleri ile iş birliği içerisinde düzenli hasta takibi sağlayabilir. Ayrıca organ bekleme sırasında yapılması gereken hususlar hakkında hastalara eğitim verebilir. Böylece bekleme süresinden kaynaklanan bazı problemler çözülebilir.

Anahtar Kelimeler: Transplantasyon, Hemşire, Kadavra Organ, Organ Bekleme Listesi

Determination of Non-Compliance Status of Kidney Transplant Offer List Patients

Abstract

Objective: Patients with organ failure are registered on the waiting lists of transplant centers. However, patients are not under the direct care of the centres. For this reason, patients can be called to the transplant center for any organ proposal long after they are placed on the waiting list. During this time, certain issues may arise that may result in the potential buyer being removed from the offer list. This study was planned to determine the reasons for exclusion from the organ offer list of patients who were called to the center for organ offer. Materials and Methods: Our study was conducted as a retrospective archive search. The files of 228 patients who were offered cadaveric organs in accordance with the sampling criteria were included in the study. Sociodemographic characteristics, blood group,

dialysis type and time, panel reactive anti-organ (PRA) results, waiting list time, last status (active waiting list, deceased) information were obtained from patient files. Results: It was determined that 14.9% of the patients who were removed from the cadaveric organ offer list could not be reached, and 6.1% did not come to the center due to transportation problems. It was determined that there was a significant difference between the patient's current status ($p<0.05$), age ($p<0.05$) and dialysis time ($p<0.05$) according to the waiting time. It was determined that the groups were similar between the number of calls to the center and the waiting time ($p>0.05$). Conclusion: Nurses can provide regular patient follow-up in cooperation with dialysis, transplant centers and provincial health directorates, and can also educate patients about the issues to be done during organ waiting. So some problems caused by waiting time can be solved.

Keywords: Transplant, Nurse, Cadaver Organ, Organ Waiting List

Presentation ID / Sunum No= 302

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5970-0552

Cerrahi Hemşirelerinde Duygusal Zeka ile Birlikte Profesyonel Değerlerin, Duygusal Emek Davranışına Yansıması

Researcher Kübra Çalhan[1], Asst. Prof. Dr. Gülden Küçükakça Çelik[1], Assoc. Prof. Dr. Hanife Özçelik[2]

[1]Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi
[2]Niğde Ömer Halis Demir Üniversitesi
**Corresponding author: KÜBRA ÇALHAN*

Özet

Cerrahi girişim uygulanan hastaların bakımını sürdürmede, profesyonel değerler ile birlikte duyguların yönetimi hem hasta hem de hemşireler açısından üzerinde durulması gereken önemli bir konudur. Çünkü cerrahi girişimin özelliği gereği, hasta birey tedavisinin bir bölümünde hemşireye bağımlıdır. Bu süreç, profesyonel değerler ile birlikte hassas duygusal dengenin sürdürülmesini ve hemşire-hasta arasındaki güven ve orantısız güç ilişkisinin yönetiminde duygusal emek davranışlarının sergilenmesini gerektirir. Hemşireler, bütüncül bakımın profesyonel değerlerini benimserken, sadece hastalarının fiziksel zorluklarıyla değil, duygusal sıkıntılarıyla da ilgilenirler. Hastaları ile empatik ilişkiler çerçevesinde bakımı sürdürürler. Hastalara moral sağlanması yada ağrı yaşayan bir hastanın endişesinin giderilmesinde empatik yaklaşım gösterirler. Bu süreçte hem duygularını ifade ederler hem de duygularını yönetirler. Aslında profesyonel değer algıları ile duygusal zekalarını işlevsel hale getirirler. Çünkü, otonomi ve sorumluluk sahibi olma, kişiler arası iyi ilişkiler kurma, sorunlara etkin ve pratik çözümler bulma, terapatik ortam oluşturma, saygılı, güvenilir ve bilgili olma gibi profesyonel değerler, duygusal zeka becerileriyle benzerlik göstermektedir. Bu yeteneklerin geliştirilebilir olması ise duygusal zeka ile birlikte profosyonel değerlerin dışa vurumu yada kontrolü sırasında harcanan emek davranışlarının ve sonuçlarının değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Ashforth ve Humphrey'in belirttiği gibi, "duygusal emek iki ucu keskin bir kılıçtır". Bir tarafta, hemşirenin hastalarda değişen duygu çeşitliliği ve hissettiği veya yaşadığı zıt duygular nedeniyle duygusal emek süreci, duygusal uyumsuzluk ile sonuçlanabilir. Hemşirelerde iş doyumsuzluğu ve duygusal tükenmeyi beraberinde getirebilir. Diğer taraftan hastalar savunmasız ve örselenebilir konumda oldukları için hemşirelikte duygusal emek, hemşire-hasta arasındaki güven ve orantısız güç ilişkisinin düzenlenmesi ve dengelenmesi bakımından hastalar tarafından gereksinim duyulan bir emektir. Bu hassas denge içeren süreçte, duygusal zeka ile birlikte profesyonel değerler, duygusal emeğin olumsuz sonuçlarını en aza indirmede katkıda bulunan ve hemşirelerin refahını artıran önemli bir faktör

Anahtar Kelimeler: Cerrahi Hemşireleri, Profosyonel Değer, Duygusal Zeka, Duygusal Emek

Presentation ID / Sunum No= 272

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5773-3369

Çevresel Faktörlerin İnfertiliteye Etkileri ve Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarının Önemi

Ma. St. Ayça Merve Horuz [1], Assoc. Prof. Dr. Yeliz Kaya [2]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir
[2]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Özet

İnfertilite, dünya çapında üreme çağındaki milyonlarca kadın ve erkeği psikolojik ve sosyal açıdan etkileyen bir toplum sağlığı sorunudur. Değişmekte ve yenilenmekte olan dünya düzeniyle birlikte; kadınların kariyer odaklı düşünmesi, çocuk doğurma yaşını ertelemelerine neden olmaktadır. Bu düzen kadın infertilitesinde karşımıza çıkan ilerleyen yaş unsurunu da beraberinde getirmektedir. Kadın infertilitesinde ileri yaşın yanı sıra kötü alışkanlıklar, çevresel etkiler, yaygınlaşan obezite, artmakta olan stres gibi nedenlerin de olumsuz etkilerinin görüldüğü bilinmektedir. Kadını doğrudan etkileyen yaşam biçimi ve günlük yaşam aktivitelerinin de neden olduğu riskleri ise kazandırılabilir alışkanlıklar ile engellemek mümkün olmaktadır. Sağlıklı yaşam biçimi davranışları bireylerin günlük yaşamlarındaki temel ihtiyaçları doğrultusunda belirlenmiş olup, davranış sıklıkları fertiliteyle orantılı görülmektedir. Sağlıklı yaşam biçimi davranışları en sık olarak; artan sigara ve alkol kullanımı, kafein tüketimi, aşırı egzersiz, stres düzeyi, vücut kitle indeksi (VKİ), çevresel faktörler alt başlıklarıyla sınıflandırılmaktadır. Bu derlemede; konu ile ilgili literatür taraması yapılarak infertil kadınlarda çevresel faktörlerin etkileri ve sağlıklı yaşam biçimi davranışları konusunu değerlendirmek, bu konudaki önemi vurgulamak amaçlanmıştır. Modernleşen hayatın getirileriyle birlikte teknoloji kullanımı günlük hayatımızın her alanında yer bulmuş, insanların teknolojiden yararlanması büyük bir konfor haline dönüşmüştür. Yaygınlaşan teknoloji bir yandan insanların hayatını kolaylaştırırken diğer yandan artan radyasyon maruziyetiyle birlikte üreme sağlığını olumsuz etkilemiştir. Yaşam koşullarının da gelişmesiyle beraber çevre kirliliğinin artması söz konusu olmaya başlamış, hayatımızda büyük önem tutan mesleki tercihlerimiz çevresel koşullar nedeniyle üreme sağlığı konusunda risk faktörlerinin daha sık görülmesine neden olmuştur. Risk faktörleri azaltılarak sağlıklı yaşam biçimi davranışları kazandırılması fertilite oranınıda doğru orantılı olarak artıracaktır. Kadınlara bu konuda olumlu davranışların kazandırılması ve kazanılan davranışların alışkanlık haline dönüştürülmesi durumunda, olumsuz yaşam biçimi davranışlarından kaynaklanan fertilizasyonunda önüne geçilmesi mümkündür. Sonuç olarak; sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının amacı sadece herhangi bir hastalık ya da rahatsızlığı önlemeye yönelik olmayıp, bireyin sağlık durumu ve iyilik halini geliştirmektir.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, Kadın, Çevresel Faktörler, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları

Presentation ID / Sunum No= 257

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0711-6482

Gebelik Döneminde Farklı Trimester ve Kategorilerde Sağlıkla İlgili Yaşam Kalitesinin İncelenmesi

Dr. Esra Özer[1], Prof.Dr. Gülten Güvenç[2]

[1]Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet

Çalışma, gebelerin farklı trimester ve kategorilerde sağlıkla ilgili yaşam kalitelerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Çalışma tanımlayıcı araştırmalar grubunda olup, 1 Nisan 2021 - 31 Ağustos 2021 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmanın örneklem grubunu yüz elli gebe oluşturmuştur. Veriler tanıtıcı bilgiler formu ve SF-36 yaşam kalitesi ölçeği (SF-36) ile elde edilmiştir. Gebelerin yaş ortalamaları 28,4 ± 5,4, vücut kitle indeksleri ortalamaları 28,9 ± 4,4 ve parite ortalamaları 2,1 ± 1,2 elde edilmiştir. Trimeterlara göre Fiziksel Fonksiyon, Fiziksel Rol Güçlüğü, Emosyonel Rol Güçlüğü, Enerji/Canlılık/ Vitalite, Ruh Sağlığı, Sosyal İşlevsellik, Ağrı ve Genel Sağlık Algısı puan ortalama veya ortanca değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,050). Çalışmanın sonuçları; çalışma popülasyonu olan gebelerin algılanan sağlık durumunun dinamik modelini içeren bir fenomeni ortaya çıkarmıştır. Gebeliğin üç trimesterinde de sağlıkla ilgili yaşam kalitesi açısından bir farklılık elde edemedik. Bunun ana sebebinin kullanılan ölçüm aracının uygulanan örneklem grubuna uygun olmaması gösterilebilir. Bunun dışında gebelikle ilişkilendirilecek yakınmaların sağlıkla ilgili yaşam kalitesinin farklı boyutlarını etkilediğine ulaştık. Buna ek olarak gebelerin bulundukları dönemlerde genel sağlıklarını algılama durumlarının sağlıkla ilgili yaşam kalitesi sonuçlarını farklı boyutlarda etkilediği yönünde sonuçlara ulaştık. Yaşam kalitesinin önemli etkileşimlerinden olan gelir durumu bizim çalışmamızda da farklı alanlara anlamlı elde edildi.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Sağlıkla İlgili Yaşam Kalitesi, Hemşirelik

Presentation ID / Sunum No= 328

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1744-7872

Hemşirelerin Üriner ve Fekal İnkontinans Konusunda Bilgileri ve İnkontinanslı Bireye Yaklaşım Konusundaki Görüşleri

Ma. St. Sevcan Kutluğ[1], Ma. St. Seda Yalçın[2], Prof.Dr. Dilek Aygin[3]

[1]Kocaeli Gebze Fatih Devlet Hastanesi
[2]Kocaeli Devlet Hastanesi
[3]Sakarya Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu araştırmada hemşirelerin üriner ve fekal inkontinans konusundaki bilgilerinin ve inkontinanslı bireye yaklaşım konusundaki görüşlerinin belirlenmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışma Kasım-Aralık 2021 tarihleri arasında bir kamu hastanesinde 160 hemşire ile yürütüldü. Araştırmacılar tarafından hazırlanmış olan "Katılımcı Tanılama Formu" ve'' İnkontinansa İlişkin Bilgi Düzeyi Formu'' kullanılarak toplanan veriler bilgisayar ortamında analiz edildi. Çalışmaya başlamadan önce kurum izni ve gönüllük esasına göre katılımcıların onayı alındı. Anlamlılık için $p<0,05$ kabul edildi. Bulgular: Hemşirelerin yaş ortalaması 28,56±6,85 olup %90,6'sı kadın, %55,6'sı bekar ve %81,9'u ön lisans/lisans mezunudur. %46,9'unun yoğun bakımda ünitesinde göre yaptığı, %65,6'sının ise 1-5 yıllık hemşirelik deneyimi olduğu görüldü. En fazla 25 puan alınabilecek olan bilgi düzeyine göre hemşirelerin puan ortalaması 21,78±2,05 olarak hesaplandı. Yaş gruplarına göre; 18-31 yaş aralığında olanların 32 yaş ve üzerindekilere göre inkontinans bilgi puanlarının anlamlı derecede daha yüksek olduğu belirlendi ($p<0,05$). Eğitim düzeyi bakımından; yüksek lisans/doktora mezunların inkontinans bilgi puanı ön lisans/lisans mezunlarına göre anlamlı derecede daha yüksek bulundu ($p<0,05$). Hemşirelik deneyimine göre karşılaştırıldığında; 0-5 yıl çalışma deneyimin olanların fekal ve üriner inkontinans bilgi puanı, 11-15 yıl deneyimi olanlara göre daha yüksekti. Yaş ile fekal ve üriner inkontinans bilgi puanı arasında negatif yönde istatistiksel olarak anlamlı derecede bir ilişki bulundu ($p<0,05$). Sonuç: Hemşirelerin yüksek düzeyde inkontinans bilgi düzeyi puanın sahip oldukları belirlendi. İnkontinansa İlişkin Bilgi Düzeyi Formuna göre yanlış cevapladıkları soruların ise; inkontinansın risk faktörleri, tedavisi ve hemşirelik bakımı konularında olduğu görüldü. Anahtar Kelimeler: Üriner İnkontinans, Fekal İnkontinans, Hemşire, Bilgi düzeyi

Anahtar Kelimeler: Üriner İnkontinans, Fekal İnkontinans, Hemşire, Bilgi Düzeyi

Presentation ID / Sunum No= 429

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1324-0148

Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Çocukların Beslenme Davranışlarının Annelerin Yaşam Kalitesine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Selda Yüzer Alsaç[1], Researcher Gülçin Yılmaz[2]

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Gazi Osman Paşa Üniversitesi Hastanesi

Özet

Amaç: Bu araştırma, otizm spektrum bozukluğu olan çocukların beslenme davranışlarının annelerin yaşam kalitesine etkisini belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılmıştır. Gereç ve Yöntem: Araştırmanın evrenini Tokat ve Yozgat İl Milli Eğitim Müdürlükleri'ne bağlı Rehberlik Araştırma Merkezleri'ne kayıtlı 2-6 yaş arasındaki 74 otizm tanılı çocuğun anneleri, örneklemini ise; araştırmaya katılmayı kabul eden 69 otizm tanılı çocuğun anneleri oluşturmaktadır. Araştırma verileri Ekim 2019-Ocak 2020 tarihleri arasında araştırmacı tarafından hazırlanan, otizm tanılı çocuk ve ebeveynlerinin demografik özellikleri ile çocuğun yeme alışkanlıklarını ve annenin süreç hakkındaki yaklaşımlarını içeren 'Aile ve Çocuk Tanıtıcı Bilgi Formu', 'Otizm Öğün Davranış Kısa Ölçeği' ve 'Otizmde Yaşam Kalitesi Anketi-Ebeveyn Sürüm' ölçekleri ile toplanmıştır. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen annelerin %46.4'ünün 26-30 yaş aralığında olduğu; babaların %69.6'sının 34 yaş üstünde, çocukların ortalama yaşının 39.97±11.56 ay olduğu, ortalama 17.54±3.86 aylıkken otizm tanısı aldıkları ve %66.7'sinin hafif düzeyde otizmli olduğu belirlenmiştir. Annelerin %55.1'inin çocuğuna yemek yedirirken gergin tutum sergilediği, %37.7'sinin telaşlı olduğu belirlenmiştir. Annelerin %89.9'unun otizm tanılı çocuğun beslenme sürecinden yaşam kalitelerinin olumsuz etkilendiği, anneye otizm tanılı çocuk ile yaşamanın orta düzeyde sorun oluşturduğu saptanmıştır. Ayrıca çocukların Otizm Öğün Davranış Kısa Ölçeği'nden aldıkları toplam puan ortalamasının 2.54±0.54, ebeveynlerin Otizmde yaşam kalitesi ölçeğinden aldıkları toplam puan ortalamasının ise 5.94±1.62 olduğu belirlenmiştir. Sonuç: Araştırmaya katılan otizm tanılı çocukların anneleri beslenme sürecinden etkilendiklerini, olumsuz beslenme davranışları gösteren otizm tanılı çocukların annelerinin yaşam kalitelerini negatif yönde etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu nedenle pediatri hemşirelerinin otizm tanılı çocuklarda beslenme problemlerinin yaygın yaşandığı konusunda bilgi sahibi olması ve otizmli tanılı çocuğa sahip aileye bilgilendirici, farkettirici ve yönlendirici tutum sergilemesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Otizm Spektrum Bozukluğu, Beslenme, Yaşam Kalitesi

Presentation ID / Sunum No= 265

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1188-0280

2015-2020 Yılları Arasında Acil Servise Başvuran Zehirlenme Vakalarının Geriye Dönük İncelenmesi

Inst. Dr. Sultan Mehtap Büyüker[1], Ma. St. Tuğba Duvar[2]

[1]Üsküdar Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu, Eczane Hizmetleri Programı, İstanbul
[2]Üsküdar Üniversitesi Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü, Adli Bilimler Bölümü, İstanbul
**Corresponding author: TUĞBA DUVAR*

Özet

Zehirlenme, toksik etkiye neden olacak miktarda bir ajana maruz kalındığında oluşan klinik tablodur. Zehirlenmeler kökenine (kaza, intihar, cinayet) bakılmaksızın birer adli olgu olarak değerlendirilmektedir. Kaydedilmesi, bildirimi ve ölüm halinde yerine getirilmesi gerekenler adli tıbbın sorumluluğundadır. Çalışmamızda, 2015-2020 yılları arasında İstanbul ilinde yer alan bir Eğitim Araştırma Hastanesi'nin Acil Servisine başvuran zehirlenme olguları geriye dönük olarak incelenmiştir. Araştırmada, hastaneye ait bilgi işlem sistemi üzerinden zehirlenme ile ilişkili olabilecek tanıların kodları taranıp, bu kodlara sahip dosya numaralarına ulaşılmıştır. Veriler sayısal olarak kodlanarak istatistiksel analiz için SPSS (Satistical Packagefort the Social Sciences) versiyon 22 paket programı kullanılmıştır. 597 dosya çalışmaya dahil edilmiştir. Yaptığımız çalışmada beş yıl içindeki zehirlenme vakalarının, tüm acil servise başvuran vakalara oranı %0,02'dir. Bunun nedeni sadece adli vaka kaydı olan ciddi zehirlenmeler çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmamızda, 18 yaş üstü yetişkinlerde zehirlenme vakalarının %55,95'ü kadın, %44,05'si erkektir ve kadınların %4'ünde gebelik durumu bulunmaktadır. Yetişkinler en fazla %29,23 ile sonbahar mevsiminde zehirlenme yaşamıştır ve zehirlenme nedeni %51,59 ile en fazla intihar kaynaklıdır. Diğer nedenler ise, %30,32 ile kaza, %15,58'i bilinmemekte ve %2,51'i şüpheli vaka olarak değerlendirilmiştir. Zehir etkenin vücuda alınış şekli %90,98 ile oral, %7,35 inhalasyon ve %1,67 parenteral yol olduğu tespit edilmiştir. Zehirlenme vakalarının adli kayıtlarına bakıldığında, %22,58'inin daha önce darp raporunun olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Adli Toksikoloji, İlaç, İntihar, Kaza, Zehirlenmeler

Presentation ID / Sunum No= 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4226-674X

Ellajik Asit, Kurkumin ve Krisinin Akciğer, Karaciğer ve Meme Kanseri Hücre Hatları Üzerindeki Sitotoksik ve Anti-Tümoral Etkilerinin Araştırılması

Ph.c. Canc. Yasemin Şahin [1], Ph.c. Canc. Hande Yüce [2], Dr. Neşe Başak Türkmen [2], Assoc. Prof. Dr. Songül Ünüvar[2], Prof.Dr. Osman Çiftçi[1]

[1]Pamukkale Üniveristesi Tıp Fakültesi
[2]İnönü Üniveristesi Eczacılık Fakültesi

Özet

Giriş: Kanser hücrelerinin ayırt edici bir özelliği olan kontrolsüz hücre böülünmesi kanserin ilerlemesine ve gelişmesine neden olmaktadır. Anti-kanser ajanların hücre döngüsünün kontrol noktalarını uyararak apoptotik hücre ölümüne neden olduğu bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı, kanser hücre hatlarında ellajik asit (EA), kurkumin (CUR) ve krisinin (CHR) muhtemel sitotoksik ve anti-tümoral etkileri ile apoptotik mekanizmasının araştırılmasıdır. Materyal Metot: Yapılan çalışmada akciğer kanseri hücre hattı (A549), karaciğer kanseri hücre hattı (HEP3B), meme kanseri hücre hattı (MCF-7) ve sağlıklı fibroblast hücre hatlarında (L929) farklı konsantrasyon (1- 400 uM) ve sürelerde (24- 48 saat) EA, CUR ve CHR ile uygulandı. MTS yöntemiyle hücre canlılığı analizi yapılarak IC50 konsantrasyonları belirlendi. Hücre hatlarına IC50 konsantrasyonlarında EA, CU ve CRY uygulandıktan 48 saat sonra toplam RNA izolasyonu ve takibinde cDNA sentezleri yapıldı. Bax, Bcl-2, Casp-3, Casp-8, Casp-9, Casp-10, CDK2, CDK4, CDK6, CyclinB (CCNB), CyclinD2 (CCND2) ve GAPDH mRNA ekspresyon seviyeleri RT-PCR ile belirlendi. Bulgular: Hücre canlılığı sonuçlarına göre her üç maddenin de sağlıklı hücrelere kıyasla, kanser hücre hattlarında doza bağlı bir şekilde hücre canlılığını azalttığı bulundu. EA'in A549 ve MCF-7 hücre hatlarında, CHR'in ise HEP3B hücre hattında daha sitotoksik olduğu bulundu. EA, CUR ve CHR'nin G1 ve G2 kontrol noktalarında hücre döngüsünü inhibe ettiği ve apoptotik gen ekspresyon seviyelerini anlamlı olarak arttırarak apoptotik hücre ölümünü indüklediği bulundu. Sonuç: Yapılan çalışmada kanser hücre hatlarında sistotoksik ve anti-tümoral etki gösteren EA, CUR ile CHR'nin apoptotik hücre ölümü mekanizmasının aydınlatılmasına katkı sağlanmıştır. Akciğer, karaciğer ve meme kanseri tedavisinde alternatif potansiyel ajanlar olarak ilgili literatüre önemli katkılar sağlayacağı açıktır

Anahtar Kelimeler: Ellajik Asit, Kurkumin, Krisinin, Apoptoz, Hücre Döngüsü

İnvestigation of the Cytoxic and Anti-Tumoral Effects of Ellagic Acid, Cucumin and Chrysin On Lung, Liver and Breast Cancer Cell Lines

Abstract

Introduction: Uncontrolled cell division, which is a distinctive feature of cancer cells, causes the progression and development of cancer. It is known that anti-cancer agents cause apoptotic cell death by stimulating cell cycle checkpoints. The aim of this study is to investigate the possible cytotoxic and anti-tumoral effects and apoptotic mechanism of ellagic acid (EA), curcumin (CUR), and chrysin (CHR) in cancer cell lines. Material and Method: In the study, lung cancer cell line (A549), liver cancer cell line (HEP3B), breast cancer cell line (MCF-7), and healthy fibroblast cell lines (L929) were applied with EA, CUR, and CHR at different concentrations (1- 400 μM) and times (24- 48 hours). Cell viability analysis was performed by the MTS method and IC50 concentrations were determined. Total RNA isolation and cDNA synthesis were performed 48 hours after EA, CU, and CRY were applied to the cell lines at IC50 concentrations. Bax, Bcl-2, Casp-3, Casp-8, Casp-9, Casp-10, CDK2, CDK4, CDK6, CyclinB (CCNB), CyclinD2 (CCND2) and GAPDH mRNA expression levels were determined by RT-PCR. Results: According to the cell viability results, it was found that all three substances decreased cell viability in a dose-dependent manner in cancer cell lines compared to healthy cells. It was found that EA was more cytotoxic in A549 and MCF-7 cell lines, and CHR was more cytotoxic in HEP3B cell lines. It was found that EA, CUR, and CHR inhibited the cell cycle at G1 and G2 checkpoints and induced apoptotic cell death by significantly increasing apoptotic gene expression levels. Conclusion: The study contributed to the elucidation of the apoptotic cell death mechanism of EA, CUR, and CHR, which have cytotoxic and anti-tumoral effects in cancer cell lines. It is clear that it will make important contributions to the relevant literature as alternative potential agents in the treatment of lung, liver, and breast cancer.

Keywords: Ellagic Acid, Curcumin, Chrysin, Apoptosis, Cell Cycle

Presentation ID / Sunum No= 200

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Investigation of İn-Vitro Biological Activities of Phallus İmpudicus Methanol Extract

Asst. Prof. Dr. Serpil Gonca[1], Researcher Zelal Işık[2]

[1]Department of Pharmaceutical Microbiology, Faculty of Pharmacy, University of Mersin, Turkey, TR-33343 Yenisehir, Mersin, Turkey
[2]Mersin University, Department of Environmental Engineering, 33343 Mersin, Turkey
**Corresponding author: Serpil Gonca*

Abstract

In the presented study, it was aimed to investigate various in-vitro biological activities including antioxidant, antimicrobial, DNA cleavage, biofilm inhibition of Phallus impudicus methanol extract. In the study, DPPH free radical scavenging activity method was used to determine the antioxidant activity. Antimicrobial activity was determined by microdilution method. DNA fragmentation activity of mushroom extracts was determined by agarose gel electrophoresis method using plasmid pBR 322. The biofilm inhibition and antimicrobial photodynamic activity were also investigated and S. aureus and P. aeruginosa was used as a bacterial strains in both test processes. Methanol extract of P. impudicus showed 85.64% DPPH activity at 100mg/L concentration. The MIC values of P. impudicus methanol extract were not detected for E. coli and P. aeruginosa, 512 mg/L for L. pneumophila subsp. Pneumophila, E. hirae, S. aureus, and C. tropicalis and 256 mg/L for E. fecalis and C. parapisilosis. P. impudicus methanol extract caused double strand break on plasmid DNA at 500 mg/L. It was found that P. impudicus methanol extract inhibited biofilm formation against S. aureus and P. aeruginosa growth as 30.06% and 30.70%, respectively. In addition, the results of the photodynamic therapy of antibiofilm activity of P. impudicus methanol extract were detected as 37.44% and 32.46% against S. aureus and P. aeruginosa, respectively. As a result, when all the results of the study are evaluated together, P. impudicus methanol extract can be used in various fields as an antioxidant and antimicrobial agent after further studies.

Keywords: Antimicrobial Activity, Dna Nuclease, Antioxidant Activity, Biofilm Inhibition, Photodynamic Therapy

Presentation ID / Sunum No= 154

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2907-2019

Mirisetin, 18-Beta Glisirretinik Asit ve Hesperidin' Nin L929 Sağlıklı Hücreler ve MCF-7 Meme Kanseri Hücreleri Üzerindeki Antiproliferatif Etkilerinin Araştırılması

Researcher Hande Yüce [1], Researcher Yasemin Şahin[2], Dr. Neşe Başak Türkmen [1], Assoc. Prof. Dr. Songül Ünüvar[1], Prof.Dr. Osman Çiftçi[2]

[1]İnönü İniveristesi Eczacılık Fakültesi
[2]Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Antioksidanlar kanserojenesizte önemli kemoprotektif özellikler sergiler. Hücresel apoptotik mekanizmaları çoklu olarak harekete geçirerek kanser hücreleri üzerinde antiproliferatif etkiler göstermektedir. Fitokimyasallar arasında bulunan flavanoidler benzersiz terapötik kimyasallar olarak bilinmektedir. Bu çalışma kapsamında mirisetin, 18-beta glisirretinik asit ve hesperidinin insan meme kanseri hücre hattı (MCF-7) ile sağlıklı fibroblast hücre hattı (L929) üzerindeki antiproliferatif etkileri değerlendirildi. Materyal metot: Bu çalışmada; MCF-7 ve L929 hücre hatlarına farklı konsantrasyonlarda (1-100 µM) uygulanan mirisetin, 18-beta glisirretinik asit ve hesperidinin antiproliferatif etkisi, MTS (3-(4,5-dimetil tiyazol-2-il)-5-(3-karboksi metoksi fenil)-2-(4sülfofenil)-2H-tetrazolyum) yöntemiyle yapılan hücre canlılığı analizine göre belirlendi. Hücre canlılığı 24 ve 48'inci saatin sonunda mikroplate okuyucu ile 450 nm de spektrofotometrik olarak hesaplandı. IC50 değerleri GraphPad Prism (7. versiyon) programında hesaplandı. İstatistiksel analizlerde Two-way ANOVA ve post-hoc Tukey kullanıldı. Bulgular: Çalışmamızın sonuçlarına göre mirisitin 48. Saatin sonunda MCF-7 hücre hattı üzerinde sitotoksik etki göstermiştir. 48 saat içerisinde LogIC50 değeri MCF-7 hücre hattı üzerinde 2,051 µM, L929 hücre hattı üzerinde 17,65 µM olarak hesaplanmıştır. 18-beta glisirretinik asitin LogIC50 değerleri MCF-7 ve L929 hücre hatları içi sırasıyla; 2,105 µM, 2, 811 µM hesaplanmıştır. Hesperidinin LogIC50 değerleri MCF-7 ve L929 hücre hatları içi sırasıyla; 2,114 µM, 2,729 µM hesaplanmıştır. Mirisitin 48. saatin sonunda MCF-7 hücre hattı üzeride %15 sitotoksik aktivite göstermiştir. Hesperidin 24. saatin sonunda MCF-7 hücre hattı üzeride %18 sitotoksik aktivite göstermiştir. Ancak 48. Saatin sonunda hücre poliferasyonunu arttırarak %4 sitotoksik aktivite göstermiştir. 18-beta glisirretinik asit 24. saatin sonunda MCF-7 hücre hattı üzeride %18 sitotoksik aktivite göstermiştir. 48. saatin sonunda hücrepoliferasyonunu arttırarak %6 sitotoksik aktivite göstermiştir. Sonuç: Tüm bileşikler sağlıklı hücrelere kıyasla, kanser hücresinde hücre canlılığını azaltmıştır. Kanser hücresi üzerinde antipoliferatif aktivite göstermiştir. Miristin 48. saatin sonunda MCF-7 hücre hattı üzerinde önemli derecede sitotoksik aktivite göstermiştir. Hesperidin ve 18-beta glisirretinik asit 24. saatin sonunda sitotoksik aktivite göstermiştir ancak 48. saatin sonunda poliferasyonda artma sağlamıştır ancak MCF-7 hücre hattı üzerine sitotoksik aktivite göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: MCF-7, L929, Mirisitin, 18-Beta Glisirretinik Asit, Hesperidin

Myrisetin, 18-Beta Glycirretinic Acid and Hespidin Investigation of Antiproliferative Effects On L929 Healthy Cells and Mcf-7 Breast Cancer Cells

Abstract

Introduction: Antioxidants exhibit important chemoprotective properties in carcinogenesis. It shows antiproliferative effects on cancer cells by activating cellular apoptotic mechanisms multiple times. Among the phytochemicals, flavonoids are known as unique therapeutic chemicals. In this study, the antiproliferative effects of myricetin, 18-beta glycyrrhetinic acid and hesperidin on human breast cancer cell line (MCF-7) and healthy fibroblast cell line (L929) were evaluated. Material method: In this study, the antiproliferative effect of myricetin, 18-beta glycyrrhetinic acid and hesperidin applied at different concentrations (1-100 µM) to MCF-7 and L929 cell lines, MTS (3-(4,5-dimethyl thiazol-2-yl)-5-(3-) cell viability was determined by the carboxy methoxy phenyl)-2-(4sulphophenyl)-2H-tetrazolium) method. Cell viability was calculated spectrophotometrically at 450 nm with a microplate reader at the end of 24 and 48 hours. IC50 values were calculated in GraphPad Prism (version 7) program. Two-way ANOVA and post-hoc Tukey were used for statistical analysis. Results: According to the results of our study, myricitin showed a cytotoxic effect on the MCF-7 cell line at the end of the 48th hour. Within 48 hours, the LogIC50 value was calculated as 2.051 µM on the MCF-7 cell line and 17.65 µM on the L929 cell line. LogIC50 values of 18-beta glycyrrhetinic acid for MCF-7 and L929 cell lines, respectively; 2,105 µM, 2,811 µM have been calculated. LogIC50 values of hesperidin within MCF-7 and L929 cell lines, respectively; 2,114 µM, 2,729 µM calculated. Myricitin MCF-7 cell line at the end of 48 hoursshowed 15% cytotoxic activity on Hesperidin at the end of the 24th hour MCF-7 cell lineshowed 18% cytotoxic activity on However, at the end of the 48th hour, it increased cell proliferation and showed 4% cytotoxic activity. 18-beta glycyrrhetinic acid showed 18% cytotoxic activity on the MCF-7 cell line at the end of the 24th hour. At the end of 48th hour, it increased cell proliferation and showed 6% cytotoxic activity. Conclusion: All compounds decreased cell viability in cancer cell compared to healthy cells. It showed antipolyferative activity on cancer cell. Myristine showed significant cytotoxic activity on the MCF-7 cell line at the end of 48 hours. Hesperidin and 18-beta glycyrrhetinic acid showed cytotoxic activity at the end of the 24th hour, but increased proliferation at the end of the 48th hour, but showed cytotoxic activity on the MCF-7 cell line.

Keywords: MCF-7, L929, Myricitin, 18-Beta Glycyrrhetinic Acid, Hesperidin

Presentation ID / Sunum No= 346

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1319-3756

Radiolabeling and Quality Control Studies of Nab-Paclitaxel With Technetium-99m

Researcher Deniz Çintaş[1], Dr. Meliha Ekinci[1], Assoc. Prof. Dr. Derya İlem-Özdemir[1]

[1]Ege University, Faculty of Pharmacy, Department of Radiopharmacy
**Corresponding author: Meliha Ekinci*

Abstract

Nab-paclitaxel (nab-PTX) is an antineoplastic agent effective against many cancer types, including breast, ovarian and non-small cell lung cancers. nab-PTX was approved by the US Food and Drug Administration (FDA) in 2005 for use in the treatment of metastatic breast cancer. The aim of this study is to radiolabel nab-PTX with 99mTc in a simple radiochemical method. In the present study, nab-PTX was radiolabeled with 99mTc, and the radiochemical purity (RP) of [99mTc]Tc-nab-PTX was measured using Radio-Thin Layer Chromatography (RTLC) and found to be ≥99% up to 6 hours. The highest RP was achieved with 500 µg nab-PTX (in 500 µL saline solution), 100 µg.mL-1 stannous chloride, and 37 MBq/0.1 mL [99mTc]NaTcO4- at pH 7.4 at room temperature for 15 min incubation time. The n-octanol/PBS partition coefficient of [99mTc]Tc-nab-PTX was found as -3.83. At the 24th hours, after radiolabeling, the particle size, PDI and zeta potential value of [99mTc]Tc-nab-PTX were found as 231.0±2.066 nm, 0.204±0.023 and -9.84±2.17 mV, respectively. In conclusion, newly developed radiolabeling method for [99mTc]Tc-nab-PTX may be useful for further studies.

Keywords: Nab-Paclitaxel; Technetium-99m; Radiolabeling.

Presentation ID / Sunum No= 174

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2368-9598

Topikal Uygulamalar İçin Kitosan Nanopartikleri Entegre Edilmiş Lokal Anestezik Yamalar

Asst. Prof. Dr. Didem Şen Karaman[1], Researcher Aino Oisalo[2], Prof.Dr. Jessica M. Rosenholm[3]

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi
[2]Abo Akademi University
[3]Abo Akademi University

Özet

Nanopartikül bazlı ilaç iletim sistemleri, farmasötik uygulamalar için oldukça çekicidir. İlaç moleküllerinin terapötik etkilerinin sınırlandırılması ile ilgili problemlerin üstesinden gelmek için çözümler sunarlar. Mevcut nanotaşıyıcılar arasında, kitosan nanoparçacıkları yüksek biyouyumluluğuna ek olarak ilaç çözünürlüğünü ve stabilitesini geliştirmek, etkinliği arttırmak ve toksisiteyi azaltmak için avantajlıdır. Bu çalışmada, lokal anestezik formülasyon olarak lidokain kapsüle edilmiş kitosan nanoparçacıkları polimerik dermal yamalar içerisine enegre ederek tasarlamayı amaçladık. Bu çalışmada, lidokain yüklenen kitosan nanoparçacıkları iyonik jelasyon yöntemi ile hazırlanmıştır. Lidokainin kitosan nanoparçacıklarına kapsüllenmesi, lidokainin diklorometan içinde çözülmesi ve ayrıca sulu bir çözelti içinde kitosan ile karıştırılmasıyla hazırlandı. Elde edilen emülsiyonun homojenizasyonundan sonra karıştırma altında iyonik jelleşme işlemi gerçekleştirilmiştir. Daha sonra elde edilen partiküller liyofilizasyon ile saflaştırıldı. Lidokain kapsüllü nanopartiküller, elektron mikroskobu görüntüleme, dinamik ışık saçılımı ve X-ışını kırınım analizi kullanılarak karakterize edildi. Daha sonra, lidokain kapsüllü kitosan nanoparçacıkları, iki katmanlı polimerik film yamalarına dahil edildi. Bu çalışmada, ilk film tabakasına lidokain kapsüllü kitosan nanoparçacıkları dahil edilmiştir. İkinci film, destekleyici bir katman olarak sağlandı. Hazırlanan filmlerden lidokainin ilaç salım profilleri Franz difüzyon sistemi ile araştırıldı. Yamalar, taramalı elektron mikroskobu ve taramalı beyaz ışık interferometrisi ile karakterize edildi. Nanopartikül içeren yamalar, yalnızca lidokain içeren yama formülasyonuna kıyasla üç kat daha fazla ilaç salımı sağlamıştır. Ayrıca filmlerden lidokain akışı Franz hücre difüzyonu kullanılarak karşılaştırıldı ve formülasyon nanopartiküller içerdiğinde akışın daha yüksek olduğunu gösterildi.

Anahtar Kelimeler: Nanoparçacık, İlaç İletimi, Yama

Chitosan Nanoparticles İntegrated Local Anesthetic Patches for Topical Applications

Abstract

Nanoparticle-based drug delivery systems are attractive for pharmaceutical applications. They offer solutions to overcome the limitation of drug molecules' therapeutic effects. Among the existing nanocarriers, chitosan nanoparticles are advantageous to improve drug solubility and stability, enhance

efficacy and reduce toxicity additional to its highly biocompatible. In this study, we aimed to design polymeric dermal patches with lidocaine-encapsulated chitosan nanoparticles as a local anesthetic formulation. In this study, the lidocaine encapsulated chitosan nanoparticles were prepared by the ionic gelation method. The lidocaine encapsulation into chitosan nanoparticles was prepared by dissolving lidocaine in dichloromethane and mixing it with chitosan in an aqueous solution separately. After homogenization of the obtained emulsion, the ionic gelation process was achieved under stirring. After that, the obtained particles were purified with was lyophilization. Lidocaine–encapsulated nanoparticles were characterized by using electron microscopy imaging, dynamic light scattering, and X-ray diffraction analysis. Afterward, lidocaine encapsulated chitosan nanoparticles were incorporated into bi-layered polymeric film patches. In this study, lidocaine encapsulated chitosan nanoparticles were incorporated into the first film layer. The second film was provided as a supporting layer. Drug release profiles of lidocaine from the prepared patches were investigated by the Franz diffusion cell system. Patches were characterized with scanning electron microscopy and scanning white-light interferometry. Nanoparticle-incorporated patches have provided three times more drug incorporation compared to only lidocaine incorporated patch formulation. In addition, the flux of lidocaine from films was compared by using Franz cell diffusion, and it shows that the flux is higher when the formulation contains nanoparticles.

Keywords: Nanoparticles, Drug Delivery, Patches

Presentation ID / Sunum No= 101

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0914-5375

Akut Ön Çapraz Bağ Yaralanmalarında Eşlik Eden Anterolateral Ligament Hasarları

Dr. Melih Güney[1], Assoc. Prof. Dr. Abdülkadir Sarı[1], Asst. Prof. Dr. Mehmet Ümit Çetin[1]

[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada amacımız akut ön çapraz bağ (ÖÇB) yaralanma tipi ile anterolateral bağ (ALL) yaralanması arasındaki ilişkiyi ortaya koymaya çalışmaktır. Yöntemler: Ocak 2016 ile Aralık 2020 tarihleri arasında klinik olarak ÖÇB yaralanması ön tanısı ile diz MRG (3T) yapılan 18-40 yaş arası 148 hasta retrospektif olarak incelendi. Olguların demografik verileri, ALL'nin görünürlüğü, bileşenlerin sınıflandırılması, ACL ve ALL yaralanmasının varlığı, yaralanmanın yeri ve yaralanma tipi kaydedildi. ÖÇB ve ALL yaralanma özellikleri ile eşlik eden lezyonlar arasındaki korelasyonlar değerlendirildi. Bulgular: ÖÇB lezyonlarının çoğunluğu (%54.4) parsiyeldi ve proksimal yerleşimliydi. Olguların %10,8'inde ALL görüntülenemedi. ALL'nin görülebildiği olguların %81'inde ALL yaralanması saptanmış ve bu yaralanmaların büyük çoğunluğu (%81,3) devamlılık kaybı şeklinde kendini göstermiştir. ÖÇB yaralanma tipi ile ALL yaralanmasının varlığı ve tipi arasında anlamlı bir ilişki vardı (sırasıyla p=0,002 ve p=0,013). Yine ALL yaralanması varlığı ile lateral menisküs yırtığı arasında anlamlı bir ilişki vardı (p=0.024). Yaralı hastalarda ALL çapı, yaralanmayanlara göre arttı (p=0,001). Sonuç: Çoğunlukla kısmi ÖÇB yaralanmalı hastalardan oluşan vaka serimizde yüksek oranda ALL yaralanması tespit edildi. Sonuçlarımız, olası komplikasyonlardan kaçınmak için kısmi ÖÇB yaralanmalı olguların yönetiminde ALL yaralanmasının varlığının düşünülmesi gerektiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anterolateral Ligament, Ön Çapraz Bağ, Parsiyel Lezyonlar, Spor Yaralanmaları

Presentation ID / Sunum No= 378

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7749-7735

Profesyonel Sporcularda Yaralanmalarının Önlenmesinde Giyilebilir Teknolojilerin Kullanımı

Asst. Prof. Dr. Erdem Atalay[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Spor Hekimliği Anabilim Dalı*

Özet

Sporun doğası gereği spor yaralanmaları profesyonel sporcularda çok sık görülmekte ve ciddi sağlık sorunlarına ve maddi kayıplara neden olmaktadır. Teknolojik gelişmelere paralel olarak spor yaralanmalarının önlenmesinde giyilebilir teknolojilerin kullanımı giderek artış göstermektedir. Giyilebilir teknolojiler noninvaziv olarak sporcuların anlık performanslarının, biyomekanik ve fizyolojik parametrelerinin gerçek zamanlı olarak izlenilmesine olanak tanımaktadır. Bilek monitörleri, epidermal yamalar, GPS (Küresel Konumlama Sistemi) ve RFID (Radyo Frekansı Tanımlama) sensörleri, göğüs bantları gibi giyilebilir cihazların kullanımı ile kalp ritmi ve kalp hızı artışı, kas oksijen satürasyonu, solunum hızı ve üç eksenli hızlanma gibi önemli bilgiler değerlendirilebilmektedir. Sporcularda kardiyak değişikliklerin anlık olarak gözlenebilmesi ile sporcularda ani kardiyak ölüm riskinin belirlenmesi ve önlenmesi sağlanabilmektedir. Egzersiz sırasında, terdeki elektrolit bileşimindeki değişiklikler sensörler aracılığı ile belirlenerek, sporcularda dehidratasyonun önüne geçilebilmektedir. Sporcularda uyku kalitesi ölçülerek, atletik performansın azalması ve yaralanma riskinin artması önlenebilmektedir. Ön çapraz bağ onarımı gibi spor cerrahileri sonrasında rehabilitasyonda kullanılan giyilebilir teknolojiler, aerobik ve anaerobik egzersiz sırasında kas oksijen kullanımını anlık olarak değerlendirerek, kasın toparlanmasını ve kas kapasitesini ölçmekte ve rehabilitasyonun etkinliğini arttırabilmektedir. Antrenman sırasında bir sporcunun iç veya dış iş yükünün birbirine oranları hesaplanabilmekte ve sporcunun ne kadar yoğun antrenman yaptığını ve daha yüksek atletik yüklenmelere ne kadar hazır olduğunu gösterilerek, aşırı kullanım yaralanmalarının önlenmesi sağlanabilmektedir. Giyilebilir teknolojilerin kullanılmasının profesyonel sporcuların sağlık durumunun, performansının ve iş yüklerinin analiz edilmesine ve spor yaralanmalarına neden olabilecek risk faktörlerinin belirlenerek, bu risk faktörlerinin azaltılmasına katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sporcular, Giyilebilir Teknolojiler, Spor Yaralanmaları

The Use of Wearable Technologies to Prevent Injury in Professional Athletes

Abstract

Because of the nature of sports, sports injuries are very common in professional athletes and cause serious health problems and financial losses. In parallel with technological developments, the use of wearable technologies in the prevention of sports injuries is increasing. Wearable technologies allow

real-time monitoring of instantaneous performance, biomechanical and physiological parameters of athletes with noninvasively. With the use of wearable devices such as wrist monitors, epidermal patches, GPS (Global Positioning System) and RFID (Radio Frequency Identification) sensors and chest straps, important information such as heart rhythm and heart rate increase, muscle oxygen saturation, respiratory rate and triaxial acceleration can be evaluated. By observing the cardiac changes in athletes instantly, it is possible to determine and prevent the risk of sudden cardiac death in athletes. During exercise, changes in the electrolyte composition of sweat can be detected by sensors and dehydration can be prevented in athletes. By measuring sleep quality in athletes, decreased athletic performance and increased risk of injury can be prevented. Wearable technologies used in rehabilitation after sports surgeries such as anterior cruciate ligament repair can instantly evaluate muscle oxygen use during aerobic and anaerobic exercise, measure muscle recovery and muscle capacity and increase the effectiveness of rehabilitation. During training, the ratio of an athlete's internal or external workload to each other can be calculated, and overuse injuries can be prevented by showing how intensely the athlete is training and how ready athlete is for higher athletic loads. It is thought that the use of wearable technologies can contribute to the determination of the risk factors that may cause sports injuries and to reduce these risk factors by analyzing the health status, performance and workload of the professional athletes.

Keywords: Athletes, Wearable Technologies, Sports Injuries

Presentation ID / Sunum No= 188

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: /0000-0003-1707-7402

Sosyal İzolasyon Günlerinde Kadınlar ın Şiddete Uğrama Durumları ve İlişkili Faktörler

Asst. Prof. Dr. Mesut Işık[1]

[1]*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları AD*

Özet

Kadına yönelik aile içi şiddet, tüm dünyada devam eden evrensel bir sorundur. COVID-19 salgını sürecinde uygulanan sokağa çıkma yasakları, evde kalma sürecinde kadına yönelik şiddet olaylarının arttığı bildirilmiştir. Düzenli egzersiz/fiziksel aktivitenin hem genel tıbbi hem de ruhsal sağlık üzerine doğrudan faydalı etkilerini gösteren çok sayıda kanıt vardır. Çalışmamızın amacı evde kalma süreçlerinde kadına şiddetin durumu ve ilişkili faktörleri incelemek, eşleri düzenli egzersiz yapan ve yapmayan kadınların şiddete uğrama durumlarını araştırmaktır. Araştırmamız Van ilinde bir hastanede çalışan evli kadın hemşireler ile yürütülmüştür. Katılımcılara araştırma ekibi tarafından hazırlanmış sosyodemografik veri formu, Aile İçi Kadına Yönelik Şiddet Ölçeği uygulandı. Araştırmaya toplam 114 kişi katıldı. Katılımcıların yaş ortalaması 37,01±7,74, evlilik yaşı 24,61±4,11 idi. Evde kalma sürecinde katılımcıların %19,3'ü şiddet artışı bildirmiştir. Eşlerinin fiziksel aktivite/spor alışkanlığı varlığı ile kadına şiddet türleri arasında anlamlı fark saptanmamıştır. Şiddet öyküsü olanlar ve görücü usulü ile evlenenlerde tüm şiddet puanları anlamlı olarak daha fazla saptanmıştır. Eşleri sigara kullananlarda daha fazla sözel şiddet, eşleri alkol kullananlarda ise daha fazla cinsel şiddet puanları saptanmıştır. Geliri giderinden az olanlarda duygusal şiddet ve aile içi şiddet skorları anlamlı olarak daha fazla saptandı. Sonuç: Karantina ve evde kalma uygulaması salgın için en güvenli tedbir olsa da kadınlara yönelik şiddeti artırdığı bulunmuştur. Şiddet riski ile ilişkili sosyo-kültürel ve ekonomik risk faktörleri bulunan kişiler açısından karantina gibi önlemlerin kadına şiddeti arttıracağı göz önüne alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kadına Yönelik Şiddet, Aile İçi Şiddet, Pandemi, Karantina, Fiziksel Egzersiz

Presentation ID / Sunum No= 144

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

The Effect of Cinnamon Supplementation and Aerobic Exercise on Lipid Profile and Serum Chemistry in Obese Women

Asst. Prof. Dr. Reza Behdari[1], Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan[2]

[1]Health& Industry Research Center, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran
[2]Akdeniz Üniversitesi
**Corresponding author: Abidin Temizer*

Abstract

Obesity is the most common metabolic disease in the world and causes or exacerbates many diseases that are associated with reduced quality of life. One of the positive effects of exercise is low induction of beneficial adipocaine from adipose tissue, which play an important role in reducing risk factors for heart disease. The purpose of this study was to investigate the effect of 8 weeks of endurance training and cinnamon consumption on the health profile and serum count of obese women. The present study was an experimental study with a post-test design with a control group. The present sample consisted of 24 women aged 20-30 years and body mass index above 30 who were randomly divided into 4 groups (control, supplement, exercise, exercise + supplement). The training program consisted of eight weeks of aerobic exercise, three sessions per week, each session lasting 60 minutes. The supplement groups received cinnamon drink 2 times a day as a morning snack and an evening snack (250 cc) for 8 weeks. Blood samples were taken 24 hours after the last supplementation session and 12 hours after fasting. Data analysis was performed using analysis of covariance. SPSS software version 20 was used for data analysis ($P \geq .05$). Results showed that eight weeks of aerobic exercise and cinnamon supplementation had a significant effect on LDL, HDL, cholesterol and triglyceride in obese women. But it does not have a significant effect on BMI. The findings of this study clearly showed a significant effect on serum fat profile and waist in overweight people. Therefore, it is possible to use aerobic exercise, especially with cinnamon, as an effective non-pharmacological treatment to prevent obesity and cardiovascular factors.

Keywords: Aerobic Exercise, Cinnamon, Chemo, Obese Women, Lipid Profile

Presentation ID / Sunum No= 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4957-7877

Can Gene Polymorphism Be Important for Side Effects of Xylene in Pathology Laboratory Employees

Asst. Prof. Dr. Özge Ertener[1], Assoc. Prof. Dr. Yasemen Adalı[1]

[1]İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Özge Ertener*

Abstract

Organic solvents are used more widely in the industrial sector, but are also used in medical field. Xylene is an organic solvent with aromatic hydrocarbon structure, which is used in routine practice for tissue processing, deparaffinizing, cover slipping, and cleaning tissue processors in the pathology laboratory. Xylene is among the biohazard substances/chemicals and its side effects are divided into categories as short-term and long-term effects. The inhalation route is the most common xylene exposure route and short-term findings include dizziness, headache, nausea, and vomiting, while long-term includes insomnia, tremors, irritability, impaired concentration, and short-term memory loss. In pathology laboratory, it is observed that the employees work in the same laboratory, in the same period of time, and without any additional disease present different effects and / or the same effect at different duration and / or intensity. The amount and duration of exposure to xylene and the age can be responsible in the etiology of this situation. Moreover, gene polymorphisms which takes part in xylene metabolism can have a role. In conclusion, it is obvious that the employees of the pathology laboratory are in the occupational disease risk group in terms of xylene, and although there are suggestions of alternative agents that can replace xylene, it seems that the current situation of the laboratories will not change in the near future in terms of easy accessibility, effectiveness and cost. For this reason, it is suggested by this report that the determination of gene polymorphisms of enzymes involved in xylene metabolism who work in pathology laboratories, may be useful in terms of laboratory management and predicting possible carcinogenetic processes.

Keywords: Xylene, Gene Polymorphism, Pathology, Side Effect

Presentation ID / Sunum No= 321

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9386-514x

A Successful Nasal Fiberoptic Intubation of a Patient With Severe Ankylosing Spondylitis

Dr. Barış Arslan[1], Assoc. Prof. Dr. Hatice Kaya Ozdogan[1]

[1]Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Barış ARSLAN*

Abstract

Introduction: Ankylosing spondylitis is a chronic, progressive inflammatory process resulting in articulations of the spine and adjacent tissue. The disease leads to fusion and rigidity of the spine (bamboo spine). Airway management of ankylosing spondylitis is a challenging stuiation because of limited mouth opening, limited cervical spine movement, atlantoaxial subluxation, or fracture. The aim of the case was to report the successful awake nasal fiberoptic intubation of a patient with severe ankylosing spondylitis. Case report: A 48-year-old man was referred to Adana City Education and Research Hospital with complaints of cervical spinal stenosis and undergoing cervical spine surgery. The patient's weight and height were 110 kg and 170 cm, respectively, with BMI: 38.06. Besides obesity, he had hypertension. Her airway assessment revealed a mallampaty score of 4, and a fixed flexion deformity (Image 1). On ENT consultation, tracheostomy was assessed as difficult due to flexion deformity. The patient's cooperation and communication skills were good. The patient had a history of unsuccessful intubation after anesthesia induction one week ago. We performed the necessary preparations for difficult airway and intubation. Awake fiberoptic intubation was determined as the initial approach. The patient was kept in a sitting position. 2 % lidocaine inhalation, 0,25 mg atropine intravenous, eight lidocaine puffs and 2 mg midazolam were administered. Two oral fiberoptic intubation access was unsuccessful. After that, we tried nasal access. A successful awake nasal fiberoptic intubation was performed on the first attempt (Video 1). Conclusion: This case shows the importance of awake fiberoptic intubation and preperation of difficult airway in patients with ankylosing spondylitis

Keywords: Ankylosing Spondylitis, Difficult Airway, Fiber Optic Intubation

Presentation ID / Sunum No= 421

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8400-3361

Akut Apandisit İle İlgili İnternet Sitelerinin Okunabilirlik Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. İsmail Hasırcı[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Konya Şehir Hastanesi*

Özet

AMAÇ: Akut apandisit erişkinde akut karın hastalıklarının yarısından fazlasının nedenini oluşturan ve her yaş grubunda görülebilen bir hastalıktır. İnternet, günümüzde yaygın kullanım alanı, ulaşılabilirliği ve zengin içeriği ile bilgiye hızlı ve kolay erişim için en çok tercih edilen kaynaktır. Hastaların internet ile ulaştıkları sağlık bilgisi içeriğinden yararlanabilmeleri için, metinlerin anlaşılır bir şekilde yazılması, okuyucuların eğitim seviyesine uygun bir düzeyde hazırlanması ve yeterli kalitede sunulması gerekmektedir. Okunabilirlik, bir metnin okuma zorluk derecesi ile ilişkilendirilen ve çeşitli matematiksel formüller ile objektif olarak ölçülebilen bir kavramdır. Bu çalışmada, akut apandisitle ilgili internette yer alan bilgilendirme metinlerinin okunabilirlik düzeyleri araştırılmıştır. GEREÇ VE YÖNTEMLER: Google arama motoru ile "Akut Apandisit" anahtar kelimesi kullanılarak yapılan arama sonucunda tespit edilen 400 internet sitesi incelendi. Tekrar eden siteler, sadece tablo, resim ve video içeren siteler ve on cümleden az bilgi içeren siteler çalışma dışı bırakıldı. Elde edilen metinler, Microsoft Word programına aktarıldı. Ortalama kelime sayısı, ortalama hece sayısı, dört hece ve üstü kelime sayısı ortalamaları kullanılarak, Ateşman ve Bezirci-Yılmaz formüllerine göre okunabilirlik değerleri hesaplandı. BULGULAR: Dışlama kriterlerinin uygulanması sonrasında 68 internet sitesi çalışmaya dahil edildi. Bu sitelerden 34 tanesi sağlık çalışanları tarafından (Grup I), diğer 34'ü sağlık çalışanı olmayanlar tarafından (Grup II) oluşturulmuştu. Her iki grup için de ilgili internet sitelerinin okunabilirlik düzeyleri Ateşman formilüne göre "orta güçlükte", Bezirci-Yılmaz formülüne göre ise "ortaöğretim-lise düzeyinde" idi ve aralarında istatistiksel yönden fark yoktu ($p = 0,535$ ve $p = 0,778$). SONUÇ: Bu çalışmada incelenen metinlerin okunabilirlik oranlarının orta güçlükte olduğu, lise ve üstü düzeyde eğitim seviyesi gerektirdiği saptanmıştır. Hastaların ilgili metinlerden faydalanma düzeylerinin artırılması için okunabilirliği yüksek metinlere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, Okunabilirlik

Presentation ID / Sunum No= 68

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7677-7356

Oksipital Kemikte Kavernöz Hemanjiom Olgusu

Dr. Kemal Paksoy[1]

[1]*Bahçelievler Memorial Hastanesi*

Özet

Altı aydır var olan ve son bir aydır artış gösteren sol oksipital bölgede baş ağrısı şikayeti olan 54 yaşında kadın hasta kliniğimize başvurdu. Nörolojik muayenesi normal olup fizik muayenesinde sol oksipital bölgede şişlik tespit edildi. Bunun üzerine hastaya beyin manyetik rezonans görüntüleme yapıldı. Solda oksipital kemikte T2 serilerde heterojen hiperintens, T1 ağırlıklı serilerde heterojen hafif hiperintens ve kontrastlı serilerde yoğun kontrastlanan aynı zamanda iç ve dış tabulada incelmeye neden olan belirgin trabekülasyonları seçilen kitle lezyonu mevcuttu. Beyin bilgisayarlı tomografisinde oksipital kemik sol kesimde en geniş aksiyel boyutu 53x21 mm boyutlarında ölçülen iç ve dış tabulada incelemeye neden olmuş kenarları trabeküle görünümde lezyon görüldü. Hastaya cerrahi planlandı. Genel anestezi altında kitle dura mater ve cilt altından diske edilerek sağlam kemik alanlarını içerecek şekilde total olarak çıkartıldı. Tamamlayıcı cerrahi olarak hastaya kranioplasti yapıldı. Histopatolojik incelemesinde çevresinde periostu izlenebilen, kortikotrabeküler kemik dokusu örnekleri izlenmiştir. Bu alanın merkezinde kistik genişlemeler gösteren lümenleri yer yer kan-fibrin kitleleri ile dolu vasküler yapılardan kurulu beningn lezyon olarak görülmüş olup olgu kavernöz hemanjiomla uyumlu olarak değerlendirilmiştir. Kadınlarda oksipital bölgede kavernöz hemanjiomlar nadir görülen lezyondur. Benign karakterli lezyonlardan olan kavernöz hemanjiomlar semptomatik olduklarında klinik olarak takip edilebilseler dahi olgumuzda olduğu gibi semptomatik olduğu zaman etkili tedavi seçeneği lezyonun güvenli cerrahi sınırlarla çıkarılması şeklinde olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kavernöz Hemanjiom, İntraosseöz Hemanjiom, Oksipital Kemik.

Presentation ID / Sunum No= 373

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9804-9309

Pediatrik Suprakondiler Humerus Kırığında Fleksiyon Deformitesinin Nadir Sebebi; Hipertrofik Spur Oluşumu

Exp. Dr. Eyüp Şenocak[1]

[1]*Erzurum Bölge Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Suprakondiler humerus kırıkları pediatrik ve adölesan dönemde en sık görülen dirsek kırıklarıdır. Gartland sınıflandırması en sık kullanılan sınıflandırma yöntemi olup Gartland tip 2 ve tip 3 kırıklar genelde cerrahi olarak tedavi edilmektedir. Çalışmamızda 12 yaşında Gartland tip 3 suprakondiler humerus kırığı olan erkek hastayı sunmayı amaçladık. Hasta aynı gün genel anestezi altında ameliyata alındı. Kapalı redüksiyon sağlanamayınca lateralden yapılan insizyonla açık redüksiyon ve kirschner telleri ile tesbit sağlanan hastanın postop 6. haftasında kırık hattı anteriorunda belirgin spur oluşumu ve fleksiyonda zaaf tesbit edildi. Aileyle görüşülerek genel anestezi altında muayene edilmesine ve fleksiyonun devam etmesi halinde spur eksizyonuna karar verildi. Perop hastanın dirseğinde belirgin fleksiyon elde edilemeyince ve skopi ile fleksiyonun spur tarafından engellendiğine karar verilince kırık hattı açılıp spur eksize edildi ve zayıflamış olan kırık hattı Kirschner telleri ile çapraz olarak yeniden tesbit edildi. Postop hipertrofik kallus oluşumunu önlemek için uygun dozda indometazin ve erken hareket başlanan hastada fleksiyon deformitesi büyük ölçüde düzeldi. Suprakondiler humerus kırıkları gibi ekleme yakın kırıklarda spur ve benzeri mekanik engel oluşturabilecek kemik fragmanlarının oluşumu özellikle açık cerrahi yapılan kırıklarda nadir sayılabilecek komplikasyonlardandır. Kırık redüksiyonunun özellikle adölesan yaşa yakın olgularda optimum olması bu tarz komplikasyonları önlemede en önemli adım olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Suprakondiler Humerus Kırığı, Spur Oluşumu, Açık Cerrahi

Presentation ID / Sunum No= 171

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2215-0531

112 Yaşında Femur Kırığı Nedeniyle Opere Olan Hastada Anestezi Yönetimi

Asst. Prof. Dr. Deniz Turan [1]

[1]*Medipol Üniversitesi*

Özet

GİRİŞ:.Günümüzde ortalama insan ömrü uzamasına rağmen, cerrahi operasyon planlanan,110 yaş ve üstü hastalar ile çok nadir olarak karşılaşmaktayız.Kliniğimizde femur kırığı nedeniyle acil operasyon planlanan hastaya unilateral spinal blok anestezi ile ameliyatını sağladık. OLGU SUNUMU: 112 yaşında kadın hasta, boy:1,47 cm, kilo:45 kg sağ femur şaft kırığı nedeni ile hastanemiz acil servisine başvurmuştur.Hastanın yaşamsal fonksiyonları unstabil hale gelmeden hastanın ortopedi departmanı tarafından acil operasyonunu gerçekleştirmesi için regional blok uygulayacağımızı hastaya ve hasta yakınına anlatarak anestezi onam formu alındı.Hastanın hipertansiyon, konjestif kalp yetmezliği,böbrek yetmezliği tanıları mevcuttu. Hastanın preoperatif hazırlığında elektrokardiyografi sinüs ritmi, posterior anterior akciğer grafisi yaşına göre olağan olarak değerlendirildi. Kardiyoloji bakısı ekokardiyografi, ejeksiyon fraksiyonu:% 45,pulmoner arter basıncı:40 mmHg olarak kardiyolojik açıdan yüksek risk ile değerlendirildi.Hemogram normal, biyokimyasal analizde kreatin: 1,58 üre:198 olarak tetkik edildi.Yapılan hidrasyon sonrasında kreatin 1,37,üre: 143'e geriledi.Operasyon öncesi premedikasyon amacıyla hastaya infüzyon şeklinde 2 mg dormikum 100 ml serum fizyolojik ile uygulandı. Hastaya anestezi yöntemi olarak sağ alt ekstremiteyi kapsayacak şekilde unilateral spinal anestezi yapılması için ameliyathane odasına alınan hasta monitörize edildikten sonra,vital değerleri kayıt altına alınarak sol lateral dekübit pozisyon verildi.Bacaklar karına doğru çekilip, turuncu spinal (25 Gauge) iğne ile lomber 4-5 vertebra aralığından intratekal olarak girilip, BOS gelişi görüldükten sonra 10 mg heavy marcaine (2ml) uygulandı. Operasyon için normal sağ lateral dekübit pozisyona getirilip bir süre bekletildikten sonra, pinprick testi uygulandı. Uygun anestezi sağlandığı görülerek cerrahi başlatıldı.2 saat 30 dakika süren operasyonda, hemodinamik parametreler stabil seyretti ve başarılı biçimde cerrahi prosedürler uygulandı.Herhangi bir komplikasyon gelişmedi.Anestezi derlenme ünitesinde 30 dakika monitörize edilerek gözlem altında tutulan hasta postoperatif takip amacıyla yoğun bakıma transfer edildi. SONUÇ:Ülkemizde sayısı gittikçe artan yaşlı hasta popülasyonunun gerek elektif gerekse acil ameliyatlarında preoperatif hazırlığın tam yapılması, anestezi yönteminin komplikasyonlarının en aza indirecek biçimde seçilmesi ve postoperatif takibinin optimal koşullarda yapılmasının başarılı operasyon sayısını arttıracağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Geriatri,anestezi Yönetim,rejyonel

Anesthesia Management in a 112-Year-Old Patient Operated for Femur Fracture

Abstract

AİM:Today, despite the prolongation of the average human lifespan, we rarely encounter patients aged 110 and over who are scheduled for surgery.CASE REPORT: A 112-year-old female patient, height:1.47 cm, weight:45 kg, applied to the emergency department of our hospital due to a right femoral shaft fracture. An anesthesia consent form was obtained by telling his relatives. The patient had diagnoses of hypertension, congestive heart failure, and kidney failure. In the preoperative preparation of the patient, electrocardiography sinus rhythm and posterior anterior chest X-ray were evaluated as normal according to age. Cardiology examination was evaluated as echocardiography, ejection fraction: 45%,pulmonary artery pressure: 40 mmHg with high cardiological risk. Hemogram is normal, biochemical analysis creatinine: 1.58 urea. It was examined as :198. After hydration, creatinine decreased to 1.37 and urea to 143. For premedication before the operation, 2 mg of dormicum was administered to the patient in the form of infusion with 100 ml of physiological saline. The patient was taken to the operating room for unilateral spinal anesthesia to cover the right lower extremity as a method of anesthesia, and after monitoring the vital values, the left lateral decubitus position was taken. Legs were pulled towards the abdomen and lumbar 4-5 10 mg heavy marcaine (2 ml) was administered after it was entered intrathecally through the vertebral space and CSF was observed. The pinprick test was performed after the operation was placed in the normal right lateral decubitus position and held for a while. Surgery was initiated after seeing that appropriate anesthesia was provided. In the operation that lasted for 2 hours and 30 minutes, hemodynamic parameters remained stable and surgical procedures were performed successfully. No complications developed. The patient, who was monitored for 30 minutes in the anesthesia recovery unit, was transferred to the intensive care unit for postoperative follow-up.CONCLUSION: We think that the preoperative preparation for both elective and emergency surgeries, the selection of the anesthesia method to minimize complications,andthepostoperative follow-up under optimal conditions will increase the number of successful operations in the increasing number of elderly patient population in our country.

Keywords: Geriatrics, Anesthesia Management, Regional

Presentation ID / Sunum No= 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-60762563

2009-2013 Yılları Arasında Taksim-Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Opere Edilen Jinekolojik Malignite Vakalarının Retrospektif Değerlendirilmesi

Dr. Fatma Ketenci Gencer[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: İstanbul'da bir eğitim ve araştırma hastanesinde opere edilen jinekolojik kanser vakalarının sosyodemografik karakteristiklerinin ve sıklıklarının değerlendirilmesi. Gereç-Yöntem: Retrospektif düzenlenen bu çalışmada 2009-2013 yılları arasında opere edilen jinekolojik kanser vakaları değerlendirildi. Hastane kayıt bilgileri eksiksiz olan 84 vaka çalışmaya dahil edildi. Vakaların sosyo-demografik özellikleri, tanıları, yapılan ameliyat, ameliyat sonrası patoloji raporları, evre özellikleri çalışma veri kaynakları olarak kullanıldı. Bulgular: Vakaların %46'sı over, %30'u uterin korpus, %13,1'i serviks, %2,4'ü vulva ve %1,2'si vajen kanseridir. %1,2 vakada primer peritoneal karsinom mevcuttur. Evre III-IV hastalık over kanserlerinde %42, endometriyum kanserlerinde %20, serviks kanserinde %9'dur.Tüm vakaların yaş ortalaması 55,63 ± 13,72'dir. Ortalama term doğum sayısı 2,35 ± 2,08, vücut kitle indeks ortalması 28,72 ± 2,55'tir. Vakaların yarıdan fazlasında başvuru şikayeti pelvik ağrı ve postmenapozal kanamadır. Diğer başvuru şikayetleri düzensiz menstruasyon, abdominal şişkinlik ve vajinal akıntıdır. Sonuç: Bölgemizde over kanseri diğer jinekolojik kanserlerden daha sıktır. Ek olarak ileri evre hastalık, over kanserlerinde daha sık olarak görülmektedir. Non-spesifik belirti olan pelvik ağrı jinekolojik kanserlerde sık rastlanan bir semptomdur. Kadınların bu belirtiyi ihmal etmemelerinin sağlanması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kadın Genital Tümörleri, Ednometriyal Neoplaziler, Ovaryen Neoplaziler, Uterin Servikal Neoplaziler

Retrospective Evaluation of Operated Gynecological Malignancies Between 2009-2013 in Gaziosmanpaşa - Taksim Training and Research Hospital

Abstract

Aim: Evaluation of gynecological oncology cases performed in an educational research hospital in terms of sociodemographic characteristics Methods: In this retrospective study, the gynecological oncology cases performed between 2009 and 2013 were evaluated. 84 cases with complete hospital record information were included into the study. The sociodemographic characteristics of the cases, the diagnoses, the operation performed, post-operative pathology reports, stage characteristics were used as data sources. Results: 46% of the cases were over, 30% were uterine corpus, 13,1% were cervix, 2,4% were vulva and 1,2% were vaginal cancer. Primary peritoneal carcinoma was detected in 1,2% of cases.

Stage III-IV disease is 42% in over-cancer, 20% in endometrial cancer, and 9% in cervical cancer.The average age of all cases was 55,63 ± 13,72. The mean number of term births was 2,35 ± 2,08, the mean body mass index was 28,72 ± 2,55. More than half of the complaints of our gynecological cancer cases were pelvic pain and postmenopausal bleeding. Other complaints were irregular menstruation, abdominal swelling, vaginal discharge. Conclusion: Over cancer in our region is more common than other gynecological cancers. In addition, advanced disease is more common in over cancer. Pelvic pain, a non-specific symptom, is a common symptom in gynecologic cancers. It should be ensured that women do not neglect this symptom.

Keywords: Female Genital Neoplasms, Endometrial Neoplasms, Ovarian Neoplasms, Uterin Cervical Neoplasms

Presentation ID / Sunum No= 330

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0050-2727

2019 Clinique Dei'anjou Obezite Merkezinde İlk Defa Bariatrik Cerrahi Geçiren Hastaların Verilerine Göre Clavien -Dindo Sınıflandırması, Fransa

Asst. Prof. Dr. Ö.Bilgehan Poyrazoğlu[1]

[1]*Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: Ö.Bilgehan Poyrazoğlu*

Özet

Amaç Bariatrik cerrahi geçiren hastalarda Clavien-Dindo sınıflandırmasına göre komplikasyonları ve 30 günlük perioperatif verileri değerlendirmektir. Metod Toplamda bu çalışmaya Clinique De I'Anjou da ilk defa bariatrik cerrahi geçiren 387 hasta gruba dahil edildi. Sırasıyla 51 hastaya diğer laparoskopik bariatrik prosedürler, 95 hastaya LSG, 237 hastaya da LRYGBP bariatrik cerrahisi uygulandı.Bu hastaların komlikasyonları Clavien-Dindo sınıflandırmasına göre yapıldı. Ayrıca 30 günlük perioperatif fistül, hemoraji ve pulmoner emboli ile ilgili komlikasyonlar da kaydedildi ve derecelendirildi. Bulgular Clevien-Dindo sınıflamasına göre Grade 0;Diğer laparoskopik bariatrik prosedürler 51 (92.7%), LSG 90(94.7%) LRYGBP 203(85.7%). Grade1; Diğer laparoskopik bariatrik prosedürler 0(0%), LSG 3 (3.2%), LRYGBP 6 (2.5%).Grade 2; Diğer laparoskopik bariatrik prosedürler 1 (1.8%), LSG 0 (0%), LRYGBP 9 (3.8%). Grade 3a; Diğer laparoskopik bariatrik prosedürler 0 (0%), LSG 0 (0%), LRYGBP 1 (0.4%). Grade 3b; Diğer laparoskopik bariatrik prosedürler 2(3.6%), LSG 2 (2.1%), LRYGBP 17 (7.2%).Grade 5; Diğer laparoskopik bariatrik prosedürler 0(0%), LSG 0 (0%), LRYGBP 1 (0.4%). Clevien-Dindo ya spesifik olmayan komlikasyon; Diğer laparoskopik bariatrik prosedürler 1 (1.8%), LSG 0 (0%), LRYGBP 0(0%).30 günlük takiplerde fistül hemoraji ve pulmoner emboli açısından oranlar ise sırasıyla, Fistülde oranları; Diğer laparoskopik bariatrik prosedürler 1 (1.8%), LSG 0 (0%), LRYGBP 3(1.3%), Hemoraji oranları; Diğer laparoskopik bariatrik prosedürler 1 (1.8%), LSG 2 (2.1%), LRYGBP 19 (8%),Pulmoner emboli; Diğer laparoskopik bariatrik prosedürler 0 (%), LSG 0 (0%), LRYGBP 1(0.4%) Sonuç Diğer bariatrik prosedürler, LSG ve LRYGBP eşit düzeyde güvenli değildir.Komlikasyon oranları LRYGBP de daha yüksek gözükmektedir.Ancak tedavi etkinliği açısından bakıldığında daha farklı sonuçlar ortaya çıkabilir. Bu nedenle cerrahlar tarafından sadece güvenlik ve komplikasyonlar düşünülerek LSG nin seçilmesi doğru değildir. Öncelik bariatrik cerrahide hasta için etkin tedavi seçiminin doğru yapılması gerekir. Aksi yaklaşımlar bilimsellikten bizi uzaklaştıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Bariatric Surgery, Obesity, Clavien-Dindo Clasification

Clavien-Dindo Classification According to the Data of Patients Who Underwent Bariatric Surgery for the First Time in 2019 Clinique de I'anjou Obesity Center, France

Abstract

Aim Our aim is to evaluate complications according to the Clavien-Dindo classification, and 30-day perioperative complications data. Methods 387 patients who underwent bariatric surgery for the first time in Clinique De I'Anjou were included in this study. Complications of these patients were performed according to the Clavien-Dindo classification. In addition, 30-day perioperative complications related to fistula, hemorrhage, and pulmonary embolism were also recorded and graded. Results According to Clavien-Dindo classification; Grade 0 Other laparoscopic bariatric procedures 51 (92.7%), LSG 90(94.7%) LRYGBP 203(85.7%). Grade 1; Other laparoscopic bariatric procedures 0(0%), LSG 3 (3.2%), LRYGBP 6 (2.5%). Grade 2; Other laparoscopic bariatric procedures 1 (1.8%), LSG 0 (0%), LRYGBP 9 (3.8%). Grade 3a; Other laparoscopic bariatric procedures 0 (0%), LSG 0 (0%), LRYGBP 1 (0.4%). Grade 3b; Other laparoscopic bariatric procedures 2 (3.6%), LSG 2 (2.1%), LRYGBP 17 (7.2%). Grade 5; Other laparoscopic bariatric procedures 0(0%), LSG 0 (0%), LRYGBP 1 (0.4%). Complications not specific to Clevien-Dindo; Other laparoscopic bariatric procedures 1 (1.8%), LSG 0 (0%), LRYGBP 0(0%). The rates in terms of fistula hemorrhage and pulmonary embolism in the 30-day follow-up were, respectively, Fistula rates; Other laparoscopic bariatric procedures 1 (1.8%), LSG 0 (0%), LRYGBP 3 (1.3%), Hemorrhage rates; Other laparoscopic bariatric procedures 1 (1.8%), LSG 2 (2.1%), LRYGBP 19 (8%), Pulmonary embolism rates; Other laparoscopic bariatric procedures 0 (%), LSG 0 (0%), LRYGBP 1 (0.4%) Conclusions All of bariatric surgery are not equally safe. Complication rates seem to be higher in LRYGB. However, in terms of treatment effectiveness, different results may occur. it is not correct for the surgeon to chose LSG only considering safety and a lower risk of early complications. Contrary approaches will keep us away from being scientific for the patient's benefit.

Keywords: Bariatric Surgery, Obesity, Clavien-Dindo Clasification

Presentation ID / Sunum No= 27

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7213-5647

A Rare Form of Bertolotti Syndrome. a Case Report

Exp. Dr. Mehmet Murat Bala[1]

[1]*University of Health Sciences, Trabzon Kanuni Training Research Hospital*

Özet

Bertolotti sendromu (BS),konjenital lumbo sakral transition omurları (LSTV), tek veya iki taraflı olarak beşinci lomber vertebranın transvers procesinin anormal genişlemesi veya sakrum veya ilium ile artikülasyonu veya füzyonudur. LSTV, popülasyonun %25'inde (%15 ila %35 aralığında) görülen bir anatomik varyant olup özellikle <30 yaş genç hastaların %11.4'ünde görülmektedir. BS, kronik bel ağrısı ayırıcı tanısında yer alsa da, gençlerde bel ağrısı ayırıcı tanısında nadiren düşünülür. Bu yazıda araç içi trafik kazası sonrası bel ağrısı şikayeti ile acil servisimize başvuran 19 yaşında erkek hasta sunulmaktadır. Hastaya travma sonrası röntgen, bilgisayarlı tomografi ve manyetik rezonans görüntüleme (MRI) ile Bertolotti sendromu teşhisi konuldu. Düzenli takibe alındı ve konservatif yöntemlerle tedavi edildi.

Anahtar Kelimeler: Sırt Ağrısı; Bertolotti Sendromu; Lomber Vertebra; Travma; Genç Hasta.

A Rare Form of Bertolotti Syndrome. A Case Report

Abstract

Bertolotti syndrome (BS), a congenital condition occurring due to lumbosacral transitional vertebrae (LSTV), is the abnormal enlargement of the transverse process of the fifth lumbar vertebra unilaterally or bilaterally, and its articulation or fusion with the sacrum or the ilium.. Although BS is included in the differential diagnosis of chronic back pain, it is rarely considered in the differential diagnosis of low back pain in young people. In this article, we present a 19-year-old male patient was admitted to our emergency department for low back pain after an in-vehicle traffic accident. The patient was diagnosed with Bertolotti syndrome by post-traumatic X-ray, computed tomography and magnetic resonance imaging (MRI). He was followed up regularly and treated with conservative methods.

Keywords: Back Pain; Bertolotti's Syndrome; Lumbar Vertebra; Trauma; Young Patient.

Presentation ID / Sunum No= 69

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Acil Serviste Ateşli Silah Yaralanmaları

Dr. Aslı Şener[1], Dr. Eyüp Kebapçı[1]

[1]Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş-Amaç: Ateşli silah yaralanmaları (ASY) genç ölümlerinde trafik kazalarından sonra ikinci ölüm nedeni olarak karşımıza çıkmaktadır. En çok etkilenen anatomik bölge extremitelerdir. Baş boyun yaralanmaları en fazla mortaliteye sahip iken karın yaralanmaları ikinci sırada yer almaktadır. İntihar, cinayet veya kaza kaynaklı gerçekleşebilmektedir. İntihar kaynaklı olanlarda ölüm oranı daha yüksektir. Bu çalışmada hastanemize başvuran ateşli silah yaralanmalı hastaların değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Bu çalışmada 2021 yılında İzmir Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Servisi'ne başvuran 18 yaş üstü ateşli silah yaralanmalı hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Hasta verileri hastane bilgi işletim sistemi aracılığıyla elde edildi. Hastaların demografik bilgileri, yaralanan anatomik bölgeler, yaralanan organlar, operasyon gereksinimleri, hastane kalış süresi ve hastane sonuçları kayıt edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 92 hastanın 88'i erkek (%95,65), 4'ü kadın (%4,35) cinsiyette, yaş ortalaması 32,61 idi. Hastaların 88'i (%95,65) başka biri tarafından ateşli silah yaralanmasına maruz kalmışken, 4'ü (%4,35) suicidal amaçlı idi. Altmışaltı hastada (%71,7) izole olmak üzere hastaların 69'unda (%75) extremite yaralanması tespit edildi. Karın yaralanması olan 18 (%18,56) hastanın 14'ünde barsak, 2'sinde karaciğer, 2'sinde dalak, 5'inde diafragma, 1'inde böbrek, 1'inde pankreas, 2'sinde mide yaralanması tespit edildi. İzole kranial hasarı olan 4 (%4,3) hasta ve izole akciğer hasarı olan 4 (%4,3) hasta vardı. Hastaların 36'sı (%36,13) yatarak tedavi aldı. Ortalama yatış gün sayısı 6,4 gün olarak hesaplandı. Yatan hastaların 17'si (%47,22) yoğun bakım ünitesinde, 29'u (%80,55) yataklı serviste takip edildi. Altı (%6,52) hasta revaskülarizasyon veya mikrocerrahi ihtiyacı nedeni ile sevk edildi. 4 hasta acil serviste 4 hasta ise izlemi sırasında ex oldu. Toplam mortalite %8,6 olarak hesaplandı. Sonuç: Ateşli silahlara kolay ulaşılabilir olması gerek suicid amaçlı gerekse de cezalandırma amaçlı kullanımlarını kolaylaştırmaktadır. Bu durumun önüne geçmek için denetim ve ruhsatlandırmaların daha sıkı denetimlere tabi tutulması, daha az kişiye uygunluk verilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ateşli Silah Yaralanmaları; Acil Servis; Hipovolemik Şok

Presentation ID / Sunum No= 296

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8558-6378

Adrenal Kaynaklı Lezyonlarda Tek Merkez Deneyimi: Nadir Olgular ve Histomorfolojik Özellikler

Asst. Prof. Dr. Ayşegül İsal Arslan[1], Associate Prof. Dr. Meltem Öznur[1]

[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi TIp Fakültesi
**Corresponding author: Ayşegül İSAL ARSLAN*

Özet

Adrenal Kaynaklı Lezyonlarda Tek Merkez Deneyimi: Nadir Olgular Ve Histomorfolojik Özellikler Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji laboratuarına 2011-2021 yılları arasında adrenalektomi yapılarak gönderilen tüm olgular elektronik rapor sistemi üzerinden geriye dönük araştırılarak toplam 56 olgu tespit edildi. 56 olgunun 37'si kadın, 19'ı erkek ve yaş ortalaması 54 (26-71)'dür. Mevcut kitle çap ortalaması 5,6(15-0,3) cm'dir. Olgularımızın 6'sı Adrenokortikal Karsinom, 7'si Feokromositoma, 4'ü Karsinom Metastazı, 2'si Böbrek Hücreli Karsinom metastazı, 4'ü Basit Kist, 2'si Myelolipom, 25 'i Adrenokortikal Adenom, 5'i Adrenal Hiperplazi, 1 olgu ise Anjiosarkom ve Hemorajik Nekrotik Adenom tanıları arasında kalınarak kesin histopatolojik tanıya ulaşılamadı ve klinik ile görüşülerek hastada PET/CT yöntemiyle metastaz taraması planlandı. Vakalarımız malign ve benign lezyonlar ile çeşitlilik göstermektedir. Olgu serimizde nadir benign kistik oluşumlar ve Myelolipom bulunmaktadır. Adrenal Myelolipomlar nadir görülen benign tümörlerdir. Matür yağ ve hematopoietik hücreler içermesi nedeniyle kemik iliğine benzetilebilir. Sıklıkla asemptomatiktirler ve rastlantısal radyolojik tetkik veya otopside bulunur. Myelolipom sürrenalde oldukça nadirdir, otopsi ile yapılan bir çalışmada insidansı %0,03-%0,04 arasında bildirilmiştir. Serimizde Benign Adrenal Kist olarak tespit edilen 4 vakanın lamları arşivden çıkarılarak tekrar değerlendirildi ve CD34, D240, Pansitokeratin, CK5/6 uygulandı ve alt tiplendirilme yapıldı. İmmunfenotipe göre 4 olgunun 4 'ü epitelyal kist olarak güncellendi. Benign adrenal kistler, adrenal lezyonlar arasında yaklaşık %1prevalans ile görüntüleme incelemelerinde rastlantısal bulunan çok nadir lezyonlardır. Serimizde bulunan bir hastaya adrenal dokuda bulunan yaygın nekroz, hemoraji nedeniyle kesin histopatolojik tanıya ulaşılamadı. Ancak klinik bilgilendirilerek Anjıosarkom kuşkusu nedeniyle hasta yakın takibe alındı. Bizim 10 yıllık adrenal kaynaklı olgu serimizde histopatolojik tanı sıklığı Myelolipom %3,5, Adrenokortikal Karsinom %10,71, Feokromositoma %12,5, Adrenokortikal Adenom %44,64, Adrenal Hiperplazi %8,92, Epitelyal Kist ise %7,14 olarak bulundu. Adrenokortikal Karsinom sıklığı yıllık %0,5-2 oranında nadir görülen malign tümördür. Feokromositomanın prevalansı ise yaklaşık yılda 1-2/100000'dir. Literartürde bir otopsi çalışması Adrenokortikal Adenom için yaklaşık % 5'lik bir insidans bildirdiği görüldü. Bu çalışmanın amacı, tek bir merkezde tanı alan adrenal kaynaklı kitlelerin histopatolojik tanı sıklıklarının, klinik özelliklerinin ve nadir görülen olguların literatür eşliğinde değerlendirilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Adrenal; Myelolipom; Epitelyal Kist ;adenom; Karsinom

Presentation ID / Sunum No= 249

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3950-6426

Alfa-1 Antitripsin Eksikliği Olan Hastada Anestezi Yönetimi

Dr. Damlasu Selcen Muratoğlu[1], Inst. Dr. Okan Ermiş[1], Asst. Prof. Dr. Aydın Yavuz[2], Assoc. Prof. Dr. Metin Alkan[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı
[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Özet

Alfa-1 antitripsin eksikliği (AATE), akciğer dokularını nötrofil elastaz (NE) gibi proteolitik enzimlerin neden olduğu hasardan koruyan, esas olarak hepatositler tarafından sentezlenen ve salgılanan bir serin proteaz inhibitörü olan alfa-1 antitripsin (AAT) proteininin düşük dolaşım seviyeleri ile karakterize nadir bir kalıtsal durumdur. Akciğer hastalığı, çoğu AATE hastası için ana prognostik faktördür ve ağırlıklı olarak erken başlangıçlı amfizem ile karşımıza çıkar. Olgumuz ileus tablosuyla başvuran ve acil laparatomi planlanan 56 yaşında hipertansiyon, KOAH ve AATE olan ve akciğer komplikasyonlarından korktuğu için genel anesteziyi kabul etmeyen kadın hasta idi ve kombine spinal epidural anestezi (KSEA) uygulanması planlandı. Sedasyon amacıyla 50 µg fentanil iv bolus uygulandı. KSEA amacıyla L3-4 aralıktan intratekal 15 mg hiperbarik bupivakain uygulandıktan sonra epidural aralığa kateter yerleştirildi. Duyusal blok seviyesi T4'e ulaşınca cerrahi başlatıldı. Hastaya cerrahi bitimine kadar duyusal blok seviyesi T4'te tutulacak şekilde %0,5 izobarik bupivakain aralıklı dozlarla toplamda 10 mL uygulandı. Sedasyonu derinleştirmek ve periton gerilme ağrısını hafifletebilmek amacıyla iv 75 µg fentanil ekstra dozu yapıldı. 2 saat süren operasyonda hastaya cerrahi ekip tarafından jejunojejunostomi yapıldı. Bitiminde hasta sorunsuz şekilde ayılma ünitesine çıkarıldı ve ardından genel cerrahi yoğun bakıma devredildi. Ağır akciğer hastalığı olan hastalarda rejyonel ve genel anestezi teknikleri arasındaki seçimi yaparken hasta uyumunun belirlenmesi, cerrahi ekiple operasyonun gidişatı hakkında yeterli iletişim sağlanması, yapılması gereken cerrahinin teknikleri iyi bilinerek kar zarar oranı gözetilerek karar verilmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Alfa-1 Antitripsin Eksikliği, Akciğer Hastalığı, Rejyonel Anestezi, Kombine Spinal Epidural Anestezi

Presentation ID / Sunum No= 280

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5796-3893

Alt Ekstremite Derin Ven Trombozunda Medikal Tedavi: Retrospektif Çalışma

Asst. Prof. Dr. Mehmet Çeber[1]

[1]*Tokat Gaziosmanpaşa Tıp Fakültesi Kalp ve Damar Cerrahisi AD.*
**Corresponding author: MEHMET ÇEBER*

Özet

Amaç: Derin ven trombozu (DVT) zamanında teşhis edilip tedavi edilmediği zaman ciddi morbidite ve mortalite ile sonuçlanabilen bir hastalıktır. İlimiz devlet hastanesi kalp ve damar cerrahi polikliniğine başvuran alt ekstremite DVT nedeniyle tedavi edilen hastaları retrospektif olarak inceledik. Gereç ve Yöntem: Kliniğimize Ocak 2015 - Aralık 2021 tarihleri arasında alt ekstremitelerinde ağrı ve şişlik şikayetleri ile başvuran 424 hastaya Wells skorlaması uygulandı. Wells skoru 2' nin üzerinde olan hastalara doppler ultrasonografi çekildi. DVT tanısı alanlar hospitalize edildi. Bulgular: Tüm hastaların Wells skoru 2'nin üzerindeydi ve çekilen doppler ultrasonografi sonucunda 323 (%76,1) hastada DVT tespit edildi. Tromboz saptanan olguların 165'i kadın (%51), 158'i erkek (%48,9) olup ortalama yaş 57 idi. DVT oluşumunda 77 (%23.8) hastada belirli bir risk faktörü bulunamazken, belirlenen risk faktörlerinden en sık olarak 56'sında (%17,3) obstetrik nedenler ve 56'sında (%17,3) immobilizasyon tespit edilmiştir. Olguların 157' sinde (%48,6) standart heparin infüzyonu, 154'ine (%47,6) ise günde 2 kez düşük molekül ağırlıklı heparin uygulandı. Massiv iliyak trombozlu 12 hastadan 7 sine (%2.16) trombolitik tedavi, 5 ine (%1.54) ise farmakomekanik trombektomi işlemi uygulandı. Hastaların 8'inde (%2.47) pulmoner emboli gelişti. Bu hastalardan 3'ü (%0.92) massif pulmoner emboli nedeniyle 1' i (%0.3) ise ek kronik hastalıklar nedeniyle kaybedildi. Sonuç: Komplikasyonlarının önlenmesi açısından klinik olarak DVT düşünülen hastalarda doppler ultrasonografi ile tanı kesinleştirilmeli ve erken dönemde uygun tedavi başlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Derin Ven Trombozu, Doppler Ultrasonografi, Heparin

Presentation ID / Sunum No= 405

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Alt İdrar Yolu Semptomlarında Doksazosin Tedavisinin Üreter Jeti Parametreleri ve Paternleri Üzerindeki Etkisi

Asst. Prof. Dr. Mehmet Yılmaz Salman[1], Dr. Kübra Müzroğlu Altıntoprak[2]

[1]Medistanbul Hospital
[2]Sancaktepe Şht Prof İlhan Varank Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Mehmet Yılmaz Salman*

Özet

Amaç: Alt idrar yolu semptomlarının (AİYS) tıbbi tedavisinde 8 mg/gün doksazosin tedavisinin üreter jetlerinin parametre ve paternleri üzerindeki etkisini araştırmak. Yöntem: AİYS semptomları ile başvuran ve doksazosin ile tedavi edilen 16 hasta ile 36 üreter çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların yaş ve vücut kitle indeksi değerleri kaydedilmiştir. Hastalara altı hafta boyunca günde bir kez 8 mg oral doksazosin kullanmaları ve daha sonra kontrole gelmeleri bildirilmiştir. Muayenede üreter jetleri gözlenmiş ve Doppler ortalama akış hızı (JETave), maksimum akış hızı (JETmaks), akış süresi (JETdura) ve akış sıklığı (JETfre) incelenmiştir. Ayrıca üreterik jet paternleri (JETpat) de kaydedilmiştir. Tedavi öncesi ve sonrası üreter jeti parametreleri karşılaştırılmıştır. Bulgular: JETave değerlerinde anlamlı değişiklik yoktur (p=0.575). Ayrıca tedavi öncesi ve sonrası JETmaks (84.32 ± 34.82 vs 93.26 ± 41.9, p=0.286) JETdura (6.32 ± 2.83 vs 6.59 ± 3.43, p=0.262) ve JETfre (3.8 ± 1.6 vs 3.87 ± 1.15, p=0.906) değerleri açısından istatistiksel olarak anlamlı fark yoktur. Monofazik patern gösteren 5 hastadan ikisi doksazosin sonrasında bifazik ve bir hasta trefazik patern göstermiştir. Benzer şekilde bifazik patern gösteren 8 hastanın üçü doksazisin sonrası trefazik paterne dönmüştür. Trefazik patern gösteren 9 hastanın üçü doksazosin kullanımıyla polifazik paterne dönmüştür. Polifazik patern gösteren 9 hastada ve sürekli patern gösteren bir hastada değişikli olmamıştır. Sonuç: AİYS tedavisi için 6 haftalık doksazosin 8 mg/gün tedavisi izlem muayenelerinde üreterik jetlerde anlamlı değişikliğe yol açmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Alt İdrar Yolu Semptomları, Üreter Jeti, Akış Paternleri, Doksazosin, Renkli Akış Doopler, Ultrasonografi

Effect of Doxazosin Therapy for Lower Urinary Tract Symptoms On the Parameters and Patterns of Ureteric Jets

Abstract

Objective: To investigate the effect of doxazosin 8 mg/day administered for medical therapy of lower urinary tract symptoms (LUTS) on the parameters and patterns of the ureteric jets. Methods: A total of 16 patients with 36 ureters who presented with the symptoms of LUTS and treated with doxazosin were included in the study. Patients' age and body mass index values were recorded. The patients were told

to use doxazosin 8 mg oral tablets once a day for six weeks and then to re-visit for follow-up. In examinations, ureteric jets were observed and Doppler mean flow rate (JTEave), maximum flow rate (JETmax), flow duration (JETdura), and flow frequency (JETfre) were examined. In addition, patterns of the ureteric jets (JETpat) were also noted. Pre- and post-treatment ureteric jet parameters were compared. Results: There was no significant change in JETave value (p=0.575). In addition, no statistically significant difference was found between the pre- and post-treatment JETmax (84.32±34.82 vs 93.26±41.9, p= 0.286), Jetdura (6.32±2.83 vs 6.59±3.43, p=0.262) and Jetfre (3.8±1.6 vs 3.87±1.15, p=0.906). Of the 5 patients who showed a monophasic pattern before treatment, 2 showed biphasic and 1 triphasic pattern after doxazosin. Similarly, the pattern of 3 out of 8 patients who showed biphasic patterns turned to triphasic after doxazosin. The pattern of 3 out of 9 patients with triphasic pattern turned to polyphasic with the use of doxazosin. No change was observed in 9 patients with polyphasic patterns and 1 patient with continuous patterns. Conclusion: Six-week doxazosin 8 mg/day therapy for the treatment of LUTS in change the CDF parameters and patterns of ureteric jets at follow-up examinations.

Keywords: Lower Urinary Tract Symptoms, Ureteric Jet, Flow Patterns, Doxazosin, Color Flow Doppler, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No= 398

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Bariatrik Cerrahide Stapler Sorunları ve Yönetimi

Asst. Prof. Dr. Osman Anıl Savaş[1], Prof.Dr. Aziz Sümer[1]

[1]İsu Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD

Özet

Giriş: Bariatrik ve metabolik cerrahide en sık kullanılan 2 yöntem Roux en Y Gastrik Bypass (RYGB) ve Mini Gastrik Bypass (MGB) ameliyatlarıdır. Yüksek vücut kitle indeksi, retroperitoneal yağlanmanın fazla olması gibi hastaya bağlı nedenler bu ameliyatları zorlaştıran durumlardır. Lineer Stapler intestinal traktın rekonstriksiyonu esnasında sıklıkla kullanılmaktadır. RYGB esnasında gastrojejenostomi anastomozu sirküler stapler ile (orvil ya da anvil kullanılarak) veya lineer stapler ile yapılabilir. Çalışmamızda stapler ile yapılan anastomozlar esnasında karşılaşılabilecek güçlükleri ve yönetimlerini irdelemeyi amaçladık. Vaka 1 65 yaşında kadın hasta. 20 yıldır tip 2 diabet nedeniyle insülin tedavisi alıyor. Hipotiroidi, aritmi ve hipertansiyonu mevcut. Vücut kitle indeksi 40.3. RYGB operasyonu uygulandı. Operasyon esnasında ateşleme sonrası anastomoz hattı proksimaline takılıp içeride kalan sirküler stapler anvili enterotomi ile dışarı alındı. Operasyon esnasında ve sonrasında başka bir komplikasyonla karşılaşılmadı. Postoperatif 3.gün sorunsuz taburcu edildi Vaka 2: 35 yaşında kadın hasta 4 yıl önce sleeve gastrektomi operasyonu geçirmiş. Geri kilo alımı nedeniyle revizyonel mini gastrik bypass operasyonu esnasında lineer stapler malfonksiyonu oluştu ve uygun teknikle cerrahi tamamlandı. Hasta postoperatif 3.ün sorunsuz taburcu edildi. Vaka 3: 40 yaşında erkek hasta. Tip 2 diyabeti mevcut. Oral antidiyabetik tedavi alıyor. MGB operasyonu esnasında lineer stapler malfonksiyonu oluştu. Anastomoz hattında perop ayrışma oluştu. Uygun teknikle cerrahi tamamlandı. Postoperatif 4.gün sorunsuz taburcu edildi. Sonuç: Cerrahi esnasında beklenmedik durumlarla karşılaşıldığında standart uygulamaların dışına çıkılması, duruma uygun çözüm üretilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gastrik Bypass. Sirkuler Stapler. Lineer Stapler.

Presentation ID / Sunum No= 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9481-7756

Basit Akut Apandistin Komplike Akut Apandisite Dönüşmesinde Apendikolitlerin Yeri. Retrospektif Kohart Çalışması

Asst. Prof. Dr. Hacı Bolat[1]

[1]*Niğde Ömer Halisdemir Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD*

Özet

Amaç: . Bizim amacımızda Niğde bölgesindeki basit akut apandist hastaların komplike akut apandiste dönüşmesinde apendikolitlerin etkili olup olmadığını araştırmaktır. Materyal ve Metod: 2019 ile 2022 yılları arasında Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniğinde akut apandist neden ile appendektomi yapılan 84 hastayı çalışmaya aldık. Bunları iki gruba ayırıldı . Grup 1 de akut apandisit olup lümende apandikoliti olan hastalar grup 2 ise apandikoliti olmayan hastalar. Her iki grubun bireylerinin yaş, cinsiyet, radyolojik, laboratuvar sonuçları, apandisitin intraperitoneal, retroçekal yerleşim, antibiyotik alım süreleri, hastanede kalış süreleri ve patoljik sonuçları karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmamıza aldığımız 84 hastadan grup 1 de 41 (nonapendikolit), grup 2 de 43(apendikolit) hasta vardı. Her iki grup yaş ve cinsiyet oranları istatiksel olarak benzerdi($p> 0.05$). Her iki grubunun radyolojik apandisit çapı, patolojik apandisit boyutu, CRP, WBC, apandisitin anatomik olarak yerleşimi, hastanede yatış ve antibiyotik kullanım süreleri istatiksel olarak benzerdi($p> 0.05$). Ancak nötrofil ve apandisit çapı apendikolitli grup olan grup 1 de grup 2'ye göre istatiksel olarak anlamlı derecede daha az bulundu($p<0,05$). Grup 1 de komplike akut apandisit oranı(41/8) grup 2'dekilere (43/19) oranla daha az bulundu(p: 0.010). Perfore apandisit oranı ise grup 2' de grup1'den istatiksel olarak anlamlı düzeyde daha fazla olduğu görüldü(p: 0.001). Sonuç: Çalışmamızda akut apandistli hastaların apendikolit olup olaması basit akut apandisitin komplike akut apandisite dönüşmesine ve özellikle de perfore olmasına etkili olduğu görüldü. Cerrahlar akut apandist tedavisinde son zamanlarda özelikle de COVİD-19 pandemisi sürecinde medikal tedaviyi daha çok tercih eder hale geldiği görülmektedir. Bu nedenle apendikolitler cerrahi ve medikal tedavi seçiminde cerrahlar açısında bir biyobelirteç olabilir. Ancak bu çalışmanın çok merkezli daha çok hastayı içeren çok sayıda çalışmalar ile desteklenmeye ihtiyacı vardır.

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, Apendikolit, Komplike Akut Apandisit

The Role of Appendicoliths in the Transformation of Simple Acute Appendicitis Into Complicated Acute Appendicitis. a Retrospective Cohort Study

Abstract

Objective: Our aim is to investigate whether appendicoliths are effective in transforming uncomplicated acute appendicitis patients into complicated acute appendicitis in the Niğde region. Material and Method: We included 84 patients who underwent appendectomy for acute appendicitis

between 2019 and 2022. The presence of appendicoliths was determined by opening the appendix specimen lumen during the appendectomy. We classified them into two groups. Group 1 included acute appendicitis patients with appendicoliths in the lumen, and Group 2 included patients without appendicoliths. Age, gender, radiological and laboratory results, intraperitoneal and the retrocecal location of the appendix, duration of antibiotic intake, length of hospitalization, and pathological results of individuals in both groups were compared. Findings: Among the 84 patients included in our study, there were 41 (non-appendicolith) patients in group 1 and 43 (appendicolith) patients in group 2. The age and gender rates of both groups were statistically similar($p > 0.05$). Radiological appendix diameter, pathological appendix size, CRP, WBC, anatomical location of the appendix, hospitalization, and antibiotic use durations were statistically similar in both groups($p > 0.05$). However, neutrophil and appendix diameter were found to be statistically significantly lower in group 1 with appendicolith compared to group 2 ($p<0.05$). The rate of complicated acute appendicitis in group 1 (41/8) was found to be lower than in group 2 (43/19) (p: 0.010). Perforated appendix rate was found to be statistically significantly higher in group 2 than in group 1 (p: 0.001). Conclusion: In our study, it was observed that the presence of appendicolith in patients with acute appendicitis affected the transformation of uncomplicated acute appendicitis into complicated acute appendicitis and especially its perforation. Therefore, appendicoliths can be a biomarker for surgeons in the choice of surgical and medical treatment. However, this study needs to be supported by many multicenter studies involving more patients.

Keywords: Acute Appendicitis, Appendicolith, Complicated Acute Appendicitis

Presentation ID / Sunum No= 240

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3176-4914

Bir Enterokütan Fistül Olgusu: Nadir ve Zor Vaka Yönetimi

Dr. Serhat Ocaklı[1], Dr. Felat Akıncı[1]

[1]*Ankara Bilkent Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç Enterokütan fistüller (EF) genel cerrahi pratiğinde ortalama %3,6 oranında görülür ve %1,4 ile rehospitalizasyon sebepleri arasında nadir olarak yer alır. EF nedenli rehospitalizasyonların ortalama süresi 10 gün ve maliyeti 15.000 dolardır. EF'ler doğru yönetilmediğinde daha komplike bir hal alır ve mortaliteyi artırabilir. Bu yazıda amaç, bir olgu örneğiyle EF'lerde zor vaka yönetiminin sunulmasıdır. Olgu Kolon tümörüne bağlı intestinal obstrüksiyon sebebiyle acile başvuran hastaya sol hemikolektomi+anastomoz+loop ileostomi operasyonu yapıldı. Patoloji sonucu T3N0Mx Adenokarsinom olarak raporlanan hastaya FOLFOX+Bevacizumab tedavisi verildi. İlk operasyondan 13 ay sonra anastomoz çevresinde nüks sebebiyle tekrar opere edilen hastaya tamamlayıcı kolektomi+parsiyel peritonektomi+anastomoz+injury sebebiyle ince bağırsak onarımı yapıldı. İkinci patolojik incelemede yalnızca perikolik yağlı dokuda karsinom tespit edildi ve metastaz olarak değerlendirildi. Diseke edilen 48 lenf nodu reaktifti. Postop dönemde yara yeri enfeksiyonu dışında komplikasyon gelişmeyen hasta 12.gününde taburcu edildi. Üç gün sonra acile yara yerinden yeşil renkli akıntı şikayetiyle başvuran hasta yapılan değerlendirme sonucu EF tanısıyla yatırıldı. Genel durumu iyi, muayenesinde ek patoloji yoktu. Laboratuvar parametrelerinde WBC değerinin 11,6x10^3/ µl ve CRP değerinin 200mg/L olması dışında patoloji saptanmadı. Oral+IV opaklı tomografide bilinmeyen bir düzeyde ekstralüminasyon olduğu, bilateral parakolik alanlardaki koleksiyonların orta hattan fistülize olduğu tespit edildi. Hastanın septik olmaması fistülünün kontrollü olması sebebiyle acil cerrahi girişim planlanmadı, orali kapatıldı, iv hidrasyon, parenteral nütrisyon ve ampirik antibiyoterapi başlandı. Sağ plevral efüzyon için girişimsel radyoloji tarafından katater yerleştirildi. Drenajın sonlanması üzerine katater çekildi. Başlangıçta 1000cc/gün olan EF debisinin ilk haftadan sonra 400cc/gün'e gerilemesi üzerine oral başlandı. Debinin tekrar artması (800cc/gün) sebebiyle debi azaltıcı medikal tedavi başlandı. Parenteral nütrisyonu stoplanan, elementer diyetle takip edilen hasta rehospitalizasyonunun 35-38.günlerinde fistülünden geleninin olmaması üzerine taburcu edildi. Sonuç Yüksek debili EF'ler gibi zor vakalarda multidisipliner yaklaşım ve merkezin bu tarz olgularda tecrübeli olması başarıyı etkileyen önemli faktörlerdir. EF'ler, yüksek debili olsalar dahi her zaman cerrahi veya endoskopik girişim gerektirmez, uygun hastalarda nonoperatif yaklaşım önemli bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Enterokütan Fistül, Komplikasyon, Nonoperatif Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5229-0802

Can Systemic Immune Inflammation Index Predict Lumbar Disk Herniation in Patients With Low Back Pain?

Dr. Zekeriya Ersin Çelen[1]

[1]*Yalova Devlet Hastanesi*
**Corresponding author: Zekeriya Ersin Çelen*

Abstract

Introduction: Lumbar disk herniation is a major cause of disability worldwide. The systemic immune-inflammation index (SII) is a simple and recently popular inflammatory biomarker that can be easily calculated using the neutrophilxplatelet/lymphocyte ratio formula. The aim of this study was to evaluate the predictive value of SII on lumbar disk herniation (LDH). Methods: This study consisted of patients who applied to a state hospital between January 2021 and December 2021 with low back pain and lumbar disk herniation (n=218), whereas the control group consisted of patients with low back pain and normal lumbar magnetic resonance imaging (MRI) (n=52) in the same period. Inflammation-related parameters and SII were compared between the LDH group and the normal MRI group. PASW statistics for Windows (version 18, USA) was used for the analysis. Results: Demographic data of the patients were similar between the groups ($p>0.05$). Mean leukocyte counts, mean platelet value and mean neutrophil to lymphocyte ratio were similar between groups ($p=0.402$, 0.685 and 0.707 respectively). The mean C-reactive protein (CRP) value was significantly higher in the LDH group ($p=0.017$). However, the mean SII value was similar between the groups ($p=0.939$). Conclusion: In conclusion, no association was detected between lumbar disk herniation and systemic immune-inflammation index. Thus, the results of this study do not suggest routine evaluation of systemic immune-inflammation index in patients with low back pain symptoms before further radiological assessment.

Keywords: Systemic İmmune İnflammation İndex, Lumbar Disk Herniation, Low Back Pain, Predict

Presentation ID / Sunum No= 395

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3956-6282

Candy Cane Sendromu Yönetimi

Asst. Prof. Dr. Çağhan Pekşen[1], Prof.Dr. Aziz Sümer[1]

[1]İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı
**Corresponding author: Çağhan Pekşen*

Özet

Giriş: En sık uygulanan bariatrik ve metabolik cerrahi sleeve gastrektomidir. Roux ny gastrik bypass 2. sıklıkta uygulanmaktadır. Uzun dönem komplikasyonları anemi, vitamin eksiklikleri ve geri kilo alımıdır. Candy Cane Sendromunda beslenmeden sonra ağrı, regurjitasyon, bulantı ve kusma oluşur. Sunumumuzda candy cane nedeniyle ameliyat edilmiş olan olgunun değerlendirilmesini amaçladık. Vaka: 36 yaşında kadın hasta yemeklerden 1 saat sonra olan karın ağrısı bulantı, kusma ve geri kilo alımı mevcut. Class 3 obezite (VKİ: 47) nedeniyle 3 yıl önce, dış merkezde uygulanmış gastrik bypass operasyonu öyküsü mevcut. Postop 1.yılda en düşük VKİ 42 Postop 18. Ayda yemeklerden sonra başlayan, kramp tarzında karın ağrısı sonrası bulantı ve kusma şikayeti mevcut. Özgeçmişinde ve soygeçmişinde özellik yok. Mevcut VKI 46. Kontrastlı pasaj grafisinde anastomoz darlığı yok. Roux ansı sol lateralinde kör sonlanan ans mevcut. Hb 6,7 mg/dl. Ferritin 4mg/dl. Endoskopide gastrojejunostomi anastomozu sonrasında 2 lümen mevcut ve kör sonlanan kısmın uzunluğu yaklaşık 20 cm. Hastaya Candy Cane sendromu tanısı konuldu. Kör barsak ansına rezeksiyon uygulandı. Postop takiplerinde özellik saptanmayan hasta 3. gün oral sulu gıda ile taburcu edildi. 6. ay kontrolünde vücut kitle indeksi 33 olarak belirlendi. Karın ağrısı, bulantı ve kusma şikayeti yoktu. Sonuç: RYGB sonrası oluşan bulantı, kusma, rekürren karın ağrısı şikayetlerinde geri kilo alınması durumlarında nadir görülen Candy Cane Sendromu akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Candy Cane, Revizyonel Bariatrik Cerrahi

Presentation ID / Sunum No= 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3065-3585

Çekal Volvulus Yönetimi: Bağırsak Tıkanıklığının Nadir Bir Sebebinin İrdelenmesi ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Dr. Evren Besler[1]

[1]*T.C. Sağlık Bilimleri Üniversitesi - İstanbul Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği*

Özet

Çekal volvulus; ilk olarak 1837 yılında Rokitansky tarafından tarif edilmiş, çekum, çıkan kolon ve terminal ileumun mezenterik pedikülünün kendi ekseninde dönmesi ile meydana gelen, nadir görülen ancak mortalitesi yüksek bir cerrahi acil durumdur. Çekal volvulusta klinik belirti ve bulgular hızlı bir teşhisi elverecek kadar spesifik olmayabilir. Bu belirti ve bulguların frekansı, hastalığın mortalite ve morbiditesi; etkilenen bağırsak segmentine ve bükülmenin derecesi ile süresine bağlı olarak değişir. Ayakta direk karın grafisi ve bilgisayarlı tomografi bulguları bazı özellikleri ile yol gösterici olmakla birlikte hastalığın düşük insidanslı olması nedeni ile özellikle radyolojik olarak düşük hacimli merkezlerde yanlış teşhisler konulabilir. Dolayısı ile acil laparotomi; bu kritik sürecin ideal yönetimi için hem tanısal hem tedavisel önem teşkil eder. Ayrıca vakaların az bir kısmında tanı sadece laparotomi ile konulabilir. Hastalığın tedavi seçenekleri arasında endoskopik detorsiyon ve çeşitli ameliyat teknikleri mevcuttur. Bu teknikler; çekopeksi-çekostomi, segmenter ilekolik rezeksiyon, çift uç stoma veya anostomozdur. Burada acil servise karın ağrısı, bulantı-kusma ile başvuran, seksen yedi yaşında bazı yandaş hastalıkları olan, çekal volvuluslu bir hasta sunulmuştur. Hasta bağırsak tıkanıklığı – akut cerrahi karın ön tanısı ile acil ameliyata alındı. Ameliyatta volvulusa bağlı gangrene dev çekum görüldü. Hastanın mevcut fiziki şartları ve ileri yaşı göz önünde bulundurarak hastaya ileoçekal rezeksiyon ve çift uç stoma işlemi yapıldı. Ancak hasta ameliyat sonrası kardiyopulmoner nedenler ile kaybedildi. Rezeksiyon materyalinin patolojik incelemesi neoplazm olmayan transmural infarkt olarak raporlandı. Bu olgu ile çekal volvulus yönetiminin hassasiyetinin irdelenmesi, teşhis ile optimal tedavi seçeneklerinin hatırlanması ve mevcut vaka bazında literature katkı sağlanması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Akut, Çekum, Karın, Rezeksiyon, Stoma, Volvulus

Management of Cecal Volvulus: Examining a Rare Cause of İntestinal Obstruction and Reviewing the Literature

Abstract

Cecal volvulus; first described by Rokitansky in 1837, is a rare surgical emergency with a high mortality rate, caused b y the rotation of the mesenteric pedicle of the cecum, ascending colon and

terminal ileum. Clinical signs and symptoms in cecal volvulus may not be specific enough to allow a rapid diagnosis. The frequency of these signs and symptoms, as well as the mortality and morbidity of the disease, varies depending on the segment of the intestine affected and the degree and duration of the twist. Although the direct abdominal radiography and computed tomography findings are informative with some features, the low incidence of the disease may result to misdiagnosis especially in radiologically low-volume centers. Therefore, emergency laparotomy is of both diagnostic and therapeutically important for the ideal management of this critical process. In addition, in a minority of cases, the disease can only be diagnosed with laparotomy. Among the treatment options of the disease are endoscopic detorsion and various surgical techniques. These techniques are; cecopexy-cecostomy, segmental ilecolic resection, double-end stoma or anastomosis. Herein, an eightyeight years old patient with cecal volvulus, who presented to the emergency department with abdominal pain, nausea and vomiting, with some co-morbidities is presented. The patient was taken to emergency surgery with the pre-surgical diagnosis of intestinal obstruction-acute surgical abdomen. A giant gangreneous cecum due to volvulus was found during the operation. Considering the patient's current physical conditions and advanced age, ileocecal resection and double-end stoma were performed to the patient. However, the patient died postoperatively due to cardiopulmonary reasons. Pathological examination of the resection material was reported as non-neoplasmic transmural infarction. With this case, it is aimed to examine the precision of cecal volvulus management, to review the optimal treatment options with diagnosis and to contribute to the literature on the basis of current case.

Keywords: Abdomen, Acute, Cecum, Resection, Stoma, Volvulus

Presentation ID / Sunum No= 377

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4518-1998

Çocuk Femur Kırıklarının Tedavisinde Kanal İçi Tek Titanyum Elastik Çivinin Etkinliği

Dr. Cafer Özgür Hançerli[1]

[1]*Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Cafer Özgür HANÇERLİ*

Özet

Amaç: Çocukluk çağındaki femur cisim kırıkları, ortopedi kiniklerine yapılan acil başvuruların önemli bir kısmını oluşturmaktadır. Bu çalışmada çocuk femur diafiz ortasındaki basit kırıklarına çoklu yaralanmanın eşlik ettiği olgularda ameliyat süresini kısaltmak amacıyla veya iki çivinin geçemeyeceği kadar dar medüller kanalı olan olgularda, kanal çapının yarısından daha kalın tek bir esneyebilen kanal içi çivi ile tedavisinde, yöntemin etkinliği ve güvenilirliğinin araştırılması amaçlandı. Yöntemler: Temmuz 2002 ile Kasım 2006 tarihleri arasında Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi çocuk acil servisine femur kırığı tanısı ile başvuran ve yatırılarak tek bir esneyebilen kanal içi titanyum çivi ile tedavi edilen 11 hastanın 11 femur kırığı incelendi. Sonuçlar: Hastaların yapılan takiplerinde bir olguda ameliyat sonrası var olan 10°varus deformitesi dışında tüm olgularda kaynama ve uzunluk farkı açısından herhangi bir problem saptanmadı. Tartışma: Çocuklarda basit femur kırıklarının tedavisinde elastik kanal içi çivileme etkili olabilecek bir yöntemdir. Tek bir elsatik çivi kafa travması, toraks travması, batın içi patoloji gibi ameliyat süresinin kısa tutulması gereken hastalarda veya iki adet esnek çivinin geçemeyeceği kadar dar medüller kanalı olan hastalarda minimal kesi ile yapılan açık redüksüyonu takiben yeterli stabilite sağlar. Minimal yumuşak doku hasarına neden olması nedeniyle uygulanabilir bir yöntem olduğu düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Femur, Elastik Çivi, Kırık, Kaynama

Efficacy of Single Titanium Elastic Nail in the Treatment of Child Femur Fractures

Abstract

Background: Femoral shaft fractures in childhood constitute an important part of emergency visits to orthopedic clinics. The aim of this study was to investigate the efficacy and reliability of a method in the treatment of simple fractures in the middle of the femoral diaphysis in patients with multiple injuries, or in the treatment of cases with a medullary canal that is too narrow for two nails, with a single stretch nail thicker than half the diameter of the canal. Methods: Between July 2002 and November 2006, examinations were made of 11 femoral fractures in 11 patients who were admitted to the pediatric emergency department of Tepecik Training and Research Hospital with a diagnosis of femoral fracture and who were hospitalized and treated with a single flexible intramedullary titanium nail. Results: In

the follow-up, no problem was found in terms of union and length difference in any of the cases, except for 10° varus deformity present after surgery in one case. Conclusions: Elastic intramedullary nailing is an effective method in the treatment of simple femoral fractures in children. A single elastic nail provides adequate stability following open reduction with minimal incision in patients whose short operating time must be kept short such as those with head trauma, thoracic trauma or intra-abdominal pathology, or patients with a narrow medullary canal where two flexible nails cannot pass. We think that it is a feasible method because it causes minimal soft tissue damage.

Keywords: Femur, Elastic Nail, Fracture, Union

Presentation ID / Sunum No= 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2859-4459

Covid-19 Kliniğinde Yatan Hastalarda Oküler Bulgu Oranı: Retrospektif Bir Çalışma

Dr. Yasemin Fatma Çetinkaya[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Yatarak tedavi gören COVID-19 hastalarında hastalığın göz üzerindeki etkilerini ve laboratuvar bulguları ile ilişkisini incelemek. Materyal-Metod: Mart 2020 ile Aralık 2020 tarihleri arasında üçüncü basamak bir hastanede COVID-19 için takip ve tedavi edilen 18 yaş ve üstü bireyleri kapsayan kesitsel, geriye dönük bir çalışma yapılmıştır. Tüm hastalar incelendi ve hastanın yaşı, cinsiyeti, laboratuvar bulguları, yatış sürecine ilişkin kaydedilen veriler ve özellikle yatarken oluşan göz şikayetleri ve bulguları incelendi.COVID-19'un göze etkileri, laboratuvar testlerinin sonuçları ve göz bulgularının hastanın klinik durumu ile ilgisi araştırıldı. Bulgular: Çalışmaya COVID-19 testi pozitif olan toplam 5156 hasta dahil edildi. Ortalama hasta yaşı 62,87±16,56 idi. Hastaların %41,8'i (n=19) kadın, %58,1'i (n=17) erkekti. Hastaların %80'ine bir kez, geri kalanına ise birden fazla konsültasyon yapıldı. Kovid kliniğinde yatan hastalardan 40 kez göz hastalıkları konsültasyonu istendi. Oftalmoloji konsültasyon oranı toplam 32 ile %0.6 idi. En sık görülen semptom hastaların görme değişiklikleri iken, bunu sırayla kemozis, konjonktival hiperemi ve göz irritasyonu gibi oküler patolojiler izledi. Görme değişikliği olan hastaların önemli bir kısmında(%90) yoğun bakım öyküsü yoktu ($p<0,001$). Ancak keratopatiye maruz kalan hastaların %100'ü yoğun bakım öyküsüne sahipti ($p<0,001$). Maruziyet keratopatisi, yoğun bakım ile ilişkili olarak saptandı. Sonuç: Bu çalışmada hastaneye yatırılan ve tedavi edilen COVID-19 hastalarının %0,6'sında göz şikayet ve bulguları tespit edildi. Şiddetli COVID-19 hastalığı ile ilgili faktörlerin çoğu, göz bulgularının gelişimi ile ilişkili değildi. Ancak oküler bulguları olan hastalarda bazı akut inflamatuar belirteçlerin (prokalsitonin, nötrofil sayısı ve üre) düzeylerinin oldukça yüksek olduğu gözlendi. COVID-19'un oküler semptomlarının oranı hafife alınmamalıdır. Sonuç olarak, bu çalışma özellikle yoğun bakım hastalarında hem COVID-19 göz tutulumu hem de rutin olarak göz sağlığının değerlendirilmesinin önemini vurgulamayı amaçlamıştır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19,göz Bulguları,oftalmoloji

Rate of Ocular Findings in Patients Hospitalized in COVID-19 Clinic: A Retrospective Study

Abstract

Purpose: To examine the effects of the disease on the eye and its relationship with laboratory findings in inpatient COVID-19 patients. Materials-Methods: A cross-sectional, retrospective study was conducted involving individuals aged 18 years and older who were followed up and treated for COVID-

19 in a tertiary hospital between March 2020 and December 2020. All patients were examined and the patient's age, gender, laboratory findings, data recorded on the hospitalization process, and eye complaints and findings, especially while lying down, were examined. The effects of COVID-19 on the eye, the results of laboratory tests, and eye findings were investigated. Results: A total of 5156 patients with positive COVID-19 tests were included in the study. The mean patient age was 62.87±16.56. 41.8% (n=19) of the patients were female and 58.1% (n=17) were male. 80% of the patients had one consultation, and the rest had more than one consultation. Ophthalmology consultation was requested 40 times by patients hospitalized in the COVID clinic. Ophthalmology consultation rate was 0.6% with a total of 32 patients. The most common symptom was vision changes, followed by ocular pathologies such as chemosis, conjunctival hyperemia, and eye irritation. A significant portion (90%) of patients with vision changes did not have a history of intensive care ($p<0.001$). However, 100% of the patients exposed to keratopathy had a history of intensive care ($p<0.001$). Exposure keratopathy was found to be associated with intensive care. Conclusion: In this study, ocular findings were detected in 0.6% of the hospitalized and treated COVID-19 patients. However, it was observed that the levels of some acute inflammatory markers (procalcitonin, neutrophil count, and urea) were quite high in patients with ocular findings. In conclusion, this study aimed to emphasize the importance of both COVID-19 eye involvement and routine evaluation of eye health, especially in intensive care patients.

Keywords: COVID-19, Eye Diseases; Ophthalmology

Presentation ID / Sunum No= 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0749-0407

COVID-19 Pandemisinin KBB Kliniğine Başvuran Hasta ve Tanı İnsidansına Etkisi

Asst. Prof. Dr. Mehtap Koparal[1]

[1]*Adıyaman Üniversitesi*
**Corresponding author: Mehtap Koparal*

Özet

Bu çalışmanın amacı, pandemi döneminde KBB polikliniğini ziyaret eden hastaların sayılarını ve ziyaret nedenselliğinin tüm kategorilerini analiz etmektir. Dönem içinde acil KBB servisine başvuran tüm yaş gruplarındaki hastalardan prospektif olarak toplanan kayıt verileri üzerinde retrospektif tanımlayıcı bir çalışma yapılmıştır. KBB polikliniğini toplam 96238 hasta ziyaret etti. 2018-2019 yıllarının aynı dönemine ait verilerin geriye dönük analizi toplam ziyaretlerde %58,75'lik bir azalma gösterdi. (2018 ile 2019 arasındaki ortalama toplam ziyaret sayısı 233328). İstatistiksel açıdan da anlamlı bulundu($p<0,05$). Bazı kategorilerde ziyarette istatistiksel olarak anlamlı bir azalma bulunurken, bazılarında artış gözlendi. Genel KBB hastaları semptomlar, akut sinüzit, akut tonsillit, akut farenjit, akut larenjit gibi üst solunum yolu enfeksiyonları, nazal polip, nazal septum deviasyonu, konka hipertrofisi, adenoid hipertrofisi, mevsimsel alerjik rinit, epistaksis, ses bozuklukları, baş dönmesi, burun kemiği kırıkları ve burun yüzeyel yaralanmaları, akut lenfadenit, tekrarlayan oral aft, sıkışmış serumen, uyku apnesi, baş ağrısı gibi vakalarda istatistiksel açıdan anlamlı azalma görülürken, sensorinöral işitme kaybı ve koku tat duyu bozukluğu şikayeti ile başvuran hastalarda istatistiksel açıdan anlamlı artış görüldü($p<0,05$). Hareket kısıtlılığı ve karantinanın kendisi travma vakalarının azalmasına neden oldu. Şaşırtıcı bir şekilde da onkoloji vakalarında oldu ve yakın gelecekte bu vakaların sayısında artış beklenebilir. Ayrıca maske mesafe ve temizlik algısının artması; özellikle damlacık yolu ile bulaşan KBB pratiğinde sık gördüğümüz ÜSYE vakalarında azalmaya sebep olduğunu düşünmekteyiz. Buna karşın sensorinöral işitme kaybının ve koku tat duyu kaybı vakalarında COVID-19' un bir komplikasyonu olarak artış olduğunu düşünmekteyiz. Bu görüşümüzü destekleyen bir çok yayın mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Kulak Burun Boğaz, Sars-Cov-2, Otolaryngology,cerrahi

Presentation ID / Sunum No= 230

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Covid-19 Pozitif Gebelerin Plasentalarında Saptanan Histopatolojik Bulgular

Exp. Dr. Ayşe Çiftçi [1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş ve Amaç: Yeni koranavirüs (SARS- Cov2) enfeksiyonu ve neden olduğu COVİD 19 hastalığı Aralık 2019 da Çin'de başlamış ve hızla birçok ülkeye yayılması üzerine DSÖ tarafından pandemi olarak ilan edilmiştir . Türkiye de ise ilk vaka Mart 2020 de saptanmıştır. COVID-19 hastalığı gebe kadınlarda maternal ve fetal komplikasyonlar oluşturabilme potansiyeline sahiptir. Anneden bebeğe vertikal geçiş henüz kesinlik kazanmamakla birlikte SARS-Cov2' nin plasenta üzerindeki etkileri, bu konudaki sınırlı çalışmalarda gösterilmiş ve halende araştırılmaya devam etmektedir. Bu çalışmada COVİD 19 pozitif gebelerin plasentalarında görülebilecek histopatolojik bulguları değerlendirmek amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Ankara Şehir Hastanesinde Ocak 2021- Aralık 2021 tarihleri arasında doğum yapan COVİD 19 pozitif gebelere ait 40 plasenta materyalinin histopatolojik bulguları retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Bulgular : COVİD 19 pozitif gebe olgularının yaş aralığı 18-38 arasında değişmektedir. Olgulara ait plasenta dokuları histolojik olarak değerlendirildiğinde tamamında perivillöz fibrin birikimi izlenmiştir. Ancak bunların sadece biri massif perivillöz fibirn birikimi şeklinde olup diğerleri fokal birikimlerdir. 36 olguda yaygın intervillöz hemoraji ve sinsityal düğüm artışı, 12 olguda fokal desidual nekroz, 11 olguda koranjiozis, 3 olguda villitis, 7 olguda koryonit, 3 olguda koryoamniyonit, 5 olguda subkoryonik hematom ve 1 olguda funusit görülmüştür. Sonuç: COVİD 19 pozitif olguların plasentalarında saptanan histopatolojik bulguların çoğunluğunu plasental yatağın maternal vasküler malperfüzyon bulguları oluşturmakla birlikte saptanan diğer bulgular da virüsün plasenta üzerinde patojenite oluşturma potansiyeline sahip olduğunu göstermektedir. Mevcut bulgular değerlendirilerek perinatal dönem COVID 19 açısından literatüre katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Plasenta, Histopatolojik Bulgular

Presentation ID / Sunum No= 165

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000325132774

COVID-19 Tanısında RT-PCR Pozitif Sonuçlarının Bilgisayarlı Tomografi ve Bazı Biyokimyasal Değişkenler Açısından Değerlendirilemsi

Dr. Süleyman Sönmez[1], Dr. Sevinç Dağıstanlı[2]

[1]Kanuni Sultan Süleyman EAH Radyoloji Bölümü
[2]Kanuni Sultan Süleyman EAH Genel Cerrahi Kliniği
**Corresponding author: Sevinç Dağıstanlı*

Özet

Aim: To the chest CT results and some biochemical markers of individuals diagnosed with COVID-19 by RT-PCR were evaluated in the study. Methods: We retrospectively evaluated the results of 261 patients who applied to the hospital's COVID-19 polyclinic with clinical findings, or had close contact with individuals diagnosed with COVID-19 between March 11 and May 31, 2020. The individuals who were diagnosed as positive by RT-PCR but did not undergo a chest CT scan were excluded from the study. First of all, whether there was a difference in terms of age, gender, and survival was analyzed by the chi-square test. Then, a univariate test (ANOVA) was performed, with all laboratory measurements as independent variables and the CT result as the dependent variable. The laboratory measurements found to be significant in ANOVA were analyzed again using ANCOVA with age and gender as covariates and CT result as the dependent variable. A posthoc analysis and Spearman's correlation test were applied to the measurements that were still significant as a result of ANCOVA. Results: There was a significant difference in age and survival variables. All laboratory measurements were tested as independent variables and a significant difference was found in WBC, LDH, Albumin, CRP, AST, BASO, HTC, MON, and MPV. Laboratory measurements that maintain their significance as a result of ANCOVA analysis were LDH, albumin, AST, and HTC. Positive and moderate correlations were found between HTC-albumin, LDH-albumin, LDH-AST, and albumin-AST. Conclusion: Serum biochemical parameters act in correlation according to the severity of CT involvement in COVID-19. Although there are abnormal lung CT findings even in asymptomatic patients, it is not always compatible with the clinical character

Anahtar Kelimeler: Sars-Cov-2, COVID-19, RT-PCR, Serum Biochemical Parameters

An Evaluation of Rt-Pcr-Positive Results in Terms of Computed Tomography and Some Biochemical Variables in the Diagnosis of COVID-19

Abstract

Aim: To the chest CT results and some biochemical markers of individuals diagnosed with COVID-19 by RT-PCR were evaluated in the study. Methods: We retrospectively evaluated the results of 261 patients who applied to the hospital's COVID-19 polyclinic with clinical findings, or had close contact with individuals diagnosed with COVID-19 between March 11 and May 31, 2020. The individuals who were diagnosed as positive by RT-PCR but did not undergo a chest CT scan were excluded from the study. First of all, whether there was a difference in terms of age, gender, and survival was analyzed by the chi-square test. Then, a univariate test (ANOVA) was performed, with all laboratory measurements as independent variables and the CT result as the dependent variable. The laboratory measurements found to be significant in ANOVA were analyzed again using ANCOVA with age and gender as covariates and CT result as the dependent variable. A posthoc analysis and Spearman's correlation test were applied to the measurements that were still significant as a result of ANCOVA. Results: There was a significant difference in age and survival variables. All laboratory measurements were tested as independent variables and a significant difference was found in WBC, LDH, Albumin, CRP, AST, BASO, HTC, MON, and MPV. Laboratory measurements that maintain their significance as a result of ANCOVA analysis were LDH, albumin, AST, and HTC. Positive and moderate correlations were found between HTC-albumin, LDH-albumin, LDH-AST, and albumin-AST. Conclusion: Serum biochemical parameters act in correlation according to the severity of CT involvement in COVID-19. Although there are abnormal lung CT findings even in asymptomatic patients, it is not always compatible with the clinical character

Keywords: Sars-Cov-2, COVID-19, RT-PCR, Serum Biochemical Parameters

Presentation ID / Sunum No= 181

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0084-2414

Çocuk Suprakondiler Humerus Kırıklarında, İntraop Redüksiyon Kaybını Önlemek ve Cerrahi Süreyi Kısaltmak: Lateralden Ekstra K-Teli

Exp. Dr. Ferhat Sayar[1]

[1]*Konya Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş Çalışmamızda çocuk suprakondiler humerus kırıklarında kapalı redüksiyon ve perkütan çivileme yaptığımız hastalarda, cerrahi süreyi kısaltmak ve intraop redüksiyon kaybını önlemek için ekstra konulan K-teli sonuçlarımızı değerlendirdik. Metod Tüm olgularda, dirsek fileksiyonda el supinasyonda iken redüksiyon sonrası, AP skopi görüntüsünde distal humerus kırık üst bölgesine K teli gönderildi. Lateral skopi görüntüsü alınırken, dirsek fleksiyonu bozulmadan konmuş olan K-teli yardımı ile lateral skopi görüntüsü alındı. Kapalı redüksiyonu takiben, lateralden 2 adet K teli ile ostesentez uygulandı. 15 olguda medialden 1 adet K-teli uygulandı. Postop tüm hastalara atel uygulanıp sonrasında üçüncü hafta tamamlanıncaya kadar izlendi. Üçüncü hafta atel ve K telleri çıkarıldı. Tüm hastalara 3.haftadan sonra hareketler başlandı. Hastaların dirsek ön-arka grafilerinde taşıma, Baumann açıları ve fleksiyon ekstansiyon aralığı ölçüldü. Olguların fonksiyonel ve kozmetik açıdan değerlendirilmesi Flynn kriterlerine göre yapıldı. Bulgular Suprakondiler humerus kırığı teşhisiyle 61 çocuk (46 erkek, 15 kız) perkütan telleme töntemi ile tedavi edildi. Ortalama yaş 6,39 (1-12) olarak bulundu. Olguların 38'ü (%62,29) sağ, 97'si (%37,70,25) sol dirsek bölgesi travmalı idi. Kırıkların 52'si ((%85,2) ekstansiyon tipi, 8'u (%13,1) fleksiyon tipi idi. 13 hastada Gartland tip 2, 48 hastada Gartland tip 3 kırık vardı. Ortalama takip süreleri 34,8 ay (dağılım 12-68 ay) idi. Hastaların hiçbirinde myozitis ossifikans, kompartman sendromu, çivi yolu infeksiyonu ve iatrojenik damar-sinir yaralanması gözlenmedi. Flynn ve ark.nın tanımladığı ölçütlere göre fonksiyonel olarak olguların tamamında(%100), radyolojik olarak 1 olgu hariç hepsinde tatminkar sonuç elde edildi. Bu 1 olguda Kübitis Varus deformitesi saptandı. Sonuç Çocuklardaki suprakondiler humerus kırıklarında cerrahi esnasında redüksiyon yapılıp skopi kontrolü yapılırken özellikle intraop yan görme esnasında redüksiyon kaybına neden olabilmekteyiz. Biz bunu önlemek için suprakondiler kırık üst bölgesine koyduğumuz ekstra K-teli ile kontrol görüntülerini alırken yaptığımız rotasyon manevrasında K teli yardımı ile redüksiyon kaybını önlediğimizi, cerrahi süreyi kısalttığımız, mükerrer K-teli girişi önlediğimizi ve dolayısıyla stabiliteye olumlu katkı sağladığımız düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Humerus, K-Teli, Suprakondüler

Presentation ID / Sunum No= 121

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4847-610X

Distal Klavikula Neer Tip II Kırıklarında Minimal Açık Redüksiyon ve Kirschner Teli İle Osteosentezinin Uzun Dönem Sonuçları

Exp. Dr. Ahmet Aybar[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Distal Klavikula Neer Tip II Kırıklarında Minimal Açık Redüksiyon ve Kirschner Teli İle Osteosentezinin uzun dönem sonuçlarıAmaç:Klavikula distal uç Neer tip II kırıklı hastalara yapılan minimal açık redüksiyon ve K (Kirschner) teli ile osteosentezin uzun dönem fonksiyonel sonuçlarını değerlendirdik.Gereç ve yöntem: Kliniğimizde 2006-2010 tarihleri arasında klavikula distal uç Neer tip II kırığı tanısı ile minimal açık redüksiyon ve K teli fiksasyonu uygulanarak cerrahi tedavisi yapılan ve yeterli takipleri olan 55 hasta retrospektif olarak incelendi. Tüm hastalar genel anestezi ile opere edildi. Hastaların omuz eklemi fonksiyonlarının uzun dönem sonuçları Constant omuz skorlaması ile değerlendirildi.Bulgular:Çalışmaya alınan 55 hastanın; cinsiyet dağılımı 47 'si erkek (%85,45), 8'i kadın (% 14,55), 32 sol (%58,18), 23 sağ (%41,82) taraf olarak tespit edildi. Cerrahi tedavi sırasındaki ortalama hasta yaşı 39.38±14.1 yıl, ortalama takip süresi 10 ±0.71 yıl, ortalama ameliyat süresi 55 ±19 dk., BMI(vücut kikle indeksi) ortalama 31±4.2 olarak tespit edildi. Kırıklar Neer sınıflamasına göre % 82.9 Tip IIA, % 17.1 Tip IIB kırıktı. Tüm hastalara distal klavikula üzerinden yapılan mini insizyonla 2 adet K-Teli ile fiksasyon yapılarak cerrahi tedavi uygulandı. Ameliyat sonrası, tüm hastalara omuz kol askısı ile 3 hafta hareket kısıtlaması uygulandı. Sonrasında pasif egzersizlere başlandı. K telleri ortalama 6±1.1 haftada çekildi ve aktif egzersizlere başlandı. Kaynama sorunu olmadı. 3 hastada pin dibi yüzeyel enfeksiyonu, 2 hastada K teli laterale migrasyonu oldu. 1 hastada erken dönem redüksiyon kaybımız oldu. K-teli kullanılarak reopere edildi. Kırıklar ortalama 6 ±2.1 haftada kaynadı. Hastalarda tam hareket açıklığı ortalama 8±4.1 haftada elde edildi. Hastaların ameliyat sonrası uzun dönem takip Constant skorları ortalaması 94.9±5.1 olarak ölçüldü. Constant skorları istatistiksel olarak sağlam tarafla karşılaştırıldığında anlamlı farklılık saptanmamıştır (p>0.05).Sonuç:Klavikulanın Neer tip II distal bölgesi kırıklarında, şaft ve medial bölgesi kırıklarının tersine, cerrahi tedavileri önerilmektedir. Distal klavikula kırıkların cerrahi tedavisi için konsensus sağlanmış standart bir yöntem hala yoktur. Osteosentez materyali olarak K- teli uygulaması gerek uygulama kolaylığı gerekse düşük maliyetler düşünüldüğünde uygulanabilirlik açısından önem kazanmaktadır. Ekstraksiyon için hastaların ilave anestezi alması ve hastaneye yatışı gerekmemektedir. Uzun dönem fonksiyonel sonuçları, hasta memnuniyet derecesi, kaynama oranları da göz önüne alındığında etkili bir yöntem olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Distal Klavikula Kırığı, Minimal Açık Redüksiyon, Kirschner Teli ile Osteosentez

Minimal Open Reduction and Osteosynthesis With Kirschner Wires in Distal Clavicle Neer Type Iı Fractures: A Long Term Follow-Up Study

Abstract

Aim:We evaluated the long-term functional results of minimal open reduction and osteosynthesis with K (Kirschner) wires in patients with clavicle distal end Neer type II fractures. Materials and Methods:We retrospectively analyzed 55 patients diagnosed with Neer type II fracture of the distal end of the clavicle, who underwent surgical treatment with minimally open reduction and K-wire fixation, and had adequate follow-up in our clinic between 2006 and 2010. All patients were operated on under general anesthesia. The long-term results of the shoulder joint functions of the patients were evaluated with the Constant shoulder score.Results:Of the 55 patients included in the study; gender distribution was determined as 47 men (85.45%), 8 women (14.55%), 32 left (58.18%), 23 right (41.82%). The mean patient age at the time of surgical treatment was 39.38±14.1 years, the mean follow-up time was 10 ±0.71 years, the mean operative time was 55 ±19 minutes, and the mean BMI (Body Mass Index) was 31±4.2. According to the Neer classification, fractures were 82.9% Type IIA and 17.1% Type IIB. Surgical treatment was applied to all patients by fixation with 2 K-wires through a mini-incision made over the distal clavicle. Postoperatively, movement restriction was applied to all patients with a shoulder-arm sling for three weeks. Afterward, passive exercises were started. The K wires were pulled in an average of 6±1.1 weeks, and active exercises were started. There was no boiling problem. Superficial pin site infection occurred in 3 patients, and K wire lateral migration occurred in 2 patients. We had early reduction loss in 1 patient. It was reoperated using a K-wire. Fractures union in an average of 6 ±2.1 weeks. Full range of motion was achieved in 8±4.1 weeks, on average. The mean postoperative Constant score of the patients in the long-term follow-up was 94.9±5.1. When Constant scores were compared with the healthy side, no significant difference was found ($p>0.05$).Conclusion: In contrast to the shaft and medial region fractures, surgical treatment is recommended for Neer type II distal clavicle fractures. There is still no consensus standard method for the surgical treatment of distal clavicle fractures. The application of K-wire as an osteosynthesis material gains importance in terms of applicability when both ease of application and low costs are considered. Patients do not require additional anesthesia and hospitalization for extraction. Considering its long-term functional results, patient satisfaction level and union rates, it is seen as an effective method.

Keywords: Distal Clavicle Fracture, Minimal Open Reduction, Osteosynthesis With K-Wire

Presentation ID / Sunum No= 126

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2271-2116

Diyabetik Ayak Ülserinde İntralezyonel Epidermal Büyüme Faktörü Amputasyonu Engeller Mi?

Dr. Betül Keskinkılıç Yağız [1], Dr. Serdar Gökay Terzioğlu[2]

[1]Samsun Gazi Devlet Hastanesi
[2]Ankara Şehir Hastanesi

Özet

AMAÇ Epidermal büyüme faktörü (EGF) matris oluşumunu, hücresel çoğalmayı ve anjiyogenezi uyararak fibroblastların, keratinositlerin ve vasküler endotel hücrelerinin çoğalmasını sağlar. Diyabetik ayak ülserlerinde kullanımı giderek artmaktadır. Çalışmamızda, diyabetik ayak ülseri olan ve ampütasyon riski taşıyan hastalarda intralezyonel EGF uygulamasının yara iyileşmesi üzerindeki sonuçlarını araştırmayı amaçladık. YÖNTEM Kasım 2017- Aralık 2018 arasında kronik diyabetik ayak ülseri nedeni ile yatırılan, cerrahi debridman, minör ampütasyon, revaskülarizasyon ve negatif basınçlı yara tedavisi (NBYT), hiperbarik oksijen tedavisi (HBOT) gibi çoklu tedaviler uygulamasına rağmen yarada belirgin iyileşmenin izlenmediği, ampütasyon riski taşıyan 25 hasta çalışmaya dahil edildi. Bu hastalara 75 mcg intralezyonel EGF, toplamda 5 cc'lik solüsyon halinde haftanın 3 günü, gün aşırı uygulandı. Hastaların EGF uygulaması sonrasındaki ek tedavileri, majör ampütasyon oranları, taburculuk sonrası aynı nedenle hastane yatış ve tedavileri retrospektif olarak incelendi. Hastalarla irtibat kurularak son durum fotoğrafları elde edildi. Veriler dahilinde EGF uygulamasının yara iyileşmesine etkisi değerlendirildi. BULGULAR Hastaların 8'i (%32) kadın, 17'si (%68) erkekti. Hastalara EGF öncesi multiple tedavi seçenekleri uygulandı. Tüm hastalara tekrarlayan cerrahi debridmanlar, 8 hastaya ultrasonik debridman yapıldı. Yaradan derin doku kültürü alınarak uygun antibiyotik tedavisi verildi. 14 hastaya parmak ampütasyonu, 2 hastaya transmetatarsal ampütasyon yapıldı. 8 hastaya girişimsel revaskülarizasyon işlemi uygulandı. 14 hastaya çeşitli sayılarda, ortalama 9 NBYT yapıldı. 13 hastaya HBOT verildi. Yara yatağı hazırlandıktan sonra Wagner 3-4 hastalarda 6 doz intralezyonel EGF uygulaması yapıldı. Hastalar ortalama 21.8 ay (29-16) takip edildi. Takipte iyileşme sağlanamayan 2 (% 8) hastaya majör ampütasyon yapıldı. Majör ampütasyon yapılan bir hasta ilk 6 ayda ex oldu. 5 (%20) hastada diyabetik ayak yaralarında tam iyileşme olmadı, bu hastalara aynı ve farklı yatışlarda cerrahi debridman ve parmak ampütasyonları (minör ampütasyon) ve greftleme yapıldı ve extremite kaybı izlenmedi. 18 (% 72) hastada iyileşme izlendi. Bu hastaların 4'üne greftleme, 6'sına topikal EGF desteği, 8'ine konvansiyonel yara bakım tedavisi uygulandı. SONUÇ Diyabetik ayak ülseri çok farklı tedavi seçeneklerinin sunulmasına rağmen tedavisi geciken ve vasküler problemlerin giderilemediği hastalarda halen ekstremite kaybına neden olmaktadır. Diyabetik ayak ülseri olan hastalarda mevcut konvansiyonel tedavi seçenekleri yetersiz kalabilmektedir. İntralezyonel EGF uygulaması iyileşmeyen diyabetik ayak ülserlerinde etkili ve güvenilir bir tedavi seçeneği olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik Ayak Ülseri, Epidermal Büyüme Faktörü, Amputasyon

Presentation ID / Sunum No= 116

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3960-654X

Diyabetik Makular Ödemde İntravitreal Triamsinolon Enjeksiyonunun Klinik Sonuçları

Asst. Prof. Dr. Hasan Burhanettin Kaptı[1]

[1]*Ordu Üniversitesi*
**Corresponding author: Hasan Burhanettin Kaptı*

Özet

Amaç: Diyabetik makula ödemi (DMÖ) tedavisi için intravitreal triamsinolon (İVTA) uygulanan hastalarda tedavinin etkinliğinin ve klinik sonuçlarının optical coherence to-mography (OCT) ile değerlendirilmesi. Gereç ve Yöntemler: Diffüz DMÖ olan 20 hastanın 23 gözüne 4 mg. intravitreal triamsinolon enjekte edildi. Olguların İVTA öncesi santral makula kalınlığı (SMK), İVTA sonrası 1.ay ve 3.ay SMK bulguları OCT ile karşılaştırıldı. Görme keskinliği ve göz içi basınç (GİB) artışı kaydedildi. Hastaların takip süresi 3 aydı. Bulgular: 20 hastanın 11 i kadın 9 u erkek olup yaş ortalamaları 67,45 idi.İVTA öncesi ortalama SMK 687±171 mikrondu. İVTA sonrası ortalama SMK 1. ayda 422±134 mikron, 3.ayda 375±163 mikron bulundu. Tedavi uygulanan gözlerde görme keskinliği ortalaması İVTA öncesi 0,23±0,25 snellen sırasıyken İVTA sonrası 1. ayda 0,29±0,24, 3.ayda 0,34±0,26 bulundu. SMK azalması ilk ayda çok belirgindi ($p<0,05$). Buna benzer şekilde görme keskinliğinde artış 1. ayda anlamlıydı ($p=0,012$). 3.ayda ise 1. aya göre istatistiksel olarak anlamsız bulundu. İVTA sonrası GİB >21 mmhg % 26 oranında tespit edilmiştir. GİB artışı görülen tüm gözler medikal tedaviye cevap vermiştir. Sonuç: Diyabetik makula ödemi tedavisinde intravitreal triamsinolon enjeksiyonu makula kalınlığında ve görme keskinliğinde anlamlı düzelmeye yol açmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik Makula Ödemi, İntravitreal Triamsinolon, Santral Makula Kalınlığı, Göz İçi Basınç Artışı, Görme Keskinliği

Clinical Outcomes of Intravitreal Triamcinolone Injection in Diabetic Macular Edema

Abstract

Purpose: To evaluate the efficacy and clinical results of treatment with optical coherence tomography (OCT) in patients treated with intravitreal triamcinolone (IVTA) for the treatment of diabetic macular edema (DME). Material and Methods: 4 mg intravitreal triamcinolone was injected into 23 eyes of 20 patients with diffuse DME. Central macular thickness (CMT) was measured with OCT before and at 1 month and 3 months after IVTA. Visual acuity and increased intraocular pressure (İOP) were recorded. The follow-up period of the patients was 3 months. Results: 11 of the patients were female and 9 were male and their mean age was 67.45 years. The mean CMT before IVTA was 687±171 microns. The mean CMT after IVTA was 422±134 microns at the 1st month and 375±163 microns at the 3rd month. While the mean visual acuity in the treated eyes was 0.23±0.25 snellen order before IVTA, it was

0.29±0.24 at the 1st month and 0.34±0.26 at the 3rd month after IVTA. CMT decrease was very evident in the first month ($p<0.05$). Similarly, the increase in visual acuity was significant at 1 month ($p=0.012$). CMT and visual acuity change at the 3rd month were statistically insignificant compared to the 1st month. After IVTA, IOP >21 mmHg was found to be 26%. All eyes with increased IOP responded to medical therapy. Conclusion: Intravitreal injection of triamcinolone in diabetic macular edema leads to significant improvement in macular thickness and visual acuity in the early period.

Keywords: Diabetic Macular Edema, Intravitreal Triamcinolone, Central Macular Thickness, İntraocular Pressure, Visual Acuity

Presentation ID / Sunum No= 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8335-5832

Does Posterior Pericardiotomy Reduce the Incidence of New-Onset Atrial Fibrillation After Coronary Artery Bypass Grafting Surgery?

Dr. Esra Ertürk Tekin[1]

[1]Mersin City Training and Research Hospital
**Corresponding author: Esra ERTÜRK TEKİN*

Abstract

Objective: Atrial fibrillation (AF) is the most common arrhytmia in the general population world-wide.[1] Atrial fibrillation is a common post-operative complication of cardiac surgery and is associated with an increased risk of post-operative stroke, increased length of intensive care unit and hospital stays, healthcare costs and mortality. For unknown reasons, the frequency of AF increases markedly after cardiac surgery, affecting between 25% to 40% after coronary artery bypass graft surgery (CABG).[2] The etiology of AF is likely multifactorial. The aim of this study was to demonstrate the effect of posterior pericardiotomy on the incidence of AF after CABG. Materials and Methods: Three hundred patients who underwent elective, isolated and first time CABG were divided into two groups; each group included 150 patients. A 4-cm longitudinal incision paralel and posterior to the left phrenic nerve, extending from the left pulmonary vein to the diaphragma was performed to group I patients while posterior pericardiotomy was not performed to group II patients (control group). Results: Atrial fibrillation developed in 7 (4,7%) patients in the posterior pericardiotomy group and in 22 (14,0%) patients in the control group (p<0,009). There was no statistically significant difference between group I and group II considering the chest drainage (551.20±372.712 vs 535.33±325.666;p=0,695) and transfusion (1.41±1.056 vs 1.23±0.993; p=1.44). The postoperative length of hospital stay and intensive care unit stay were not significantly different in both groups. Conclusion: Posterior pericardiotomy significantly reduces the incidence of AF occuring after CABG. We seriously recommend this safe, easy and effective technique to all cardiac surgeons for a comfortable postoperative period. Posterior pericardiotomy has to become a routine procedure for all CABG operations. 1-Falk RH. Atrial fibrillation. N Engl J Med 344:1067-1078, 2001. 2-Mathew JP, Fontes ML, Tudor IC et al. A multicenter risk index for atrial fibrillation after cardiac surgery: JAMA 291:1720-1729, 2004.

Keywords: Posterior Pericardiotomy, Coronary Artery Bypass Surgery, Atrial Fibrillation

Presentation ID / Sunum No= 288

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7022-0610

Effect of Proteinuria On Perinatal Outcomes in Pregnant Women With Pregestational Type 2 Diabetes Mellitus

Dr. Dilek Menekşe Beşer[1]

[1]*Ankara Şehir Hastenesi*
**Corresponding author: Dilek MENEKŞE BEŞER*

Abstract

Objective: To compare the perinatal outcomes of pregnant women with pregestational type 2 Diabetes Mellitus (DM) between those with 24-hour urine protein levels <300 and ≥300 mg. Method: This retrospective study included 51

pregnant women with Type 2 DM at the 37th week of gestational age. All participants' age, gravidity, parity, gestational age, pre-pregnancy body mass index, gestational weight gain, birth weight and percentile, first-and fifth minute Apgar scores were obtained from the hospital database. Results: Small for gestational age, neonatal intensive care unit admission, and intrauterine fetal death were statistically more numerous in pregnant women with type 2 DM with a 24-hour urine protein level above 300 mg than those below 300 mg (p<.001). Infants large for gestational age were statistically higher in those with a 24-hour urine protein level below 300 mg (26.8% vs. 20%, p=.014). Conclusion: Women with type 2 DM who are planning pregnancy should be screened before pregnancy for vascular complications of diabetes. In addition, especially those with diabetic nephropathy should be closely followed up for adverse perinatal outcomes.

Keywords: Proteinuria, Pregestational Type 2 Diabetes Mellitus, Perinatal Outcomes

Presentation ID / Sunum No= 227

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 000-0001-8197-0620

Effects of Prone and Semi-Recumbent Position on Intraabdominal Pressure, Hemodynamics and Alveolar Oxygenation in ALI (Early ARDS) and ARDS Patients

Dr. Şenay Göksu[1], Doç Dr Asu Özgültekin [2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Şenay Göksu*

Abstract

Aim of the study Prone and semi-recumbent positions are one of the treatment protocols in ARDS. We investigated the effects on intraabdominal pressure and alveolar oxygenation and heamodynamics in these group of patients. Materials and methods After ethic committee approval and taken patient informed consent, 15 patients (18-60 ages), within the 24 hours after the diagnosis of ALİ/ARDS were included. APACHEII and lung injury scores were calculated. All patients were mechanically ventilated, receiving sedation and muscle relaxation, had central venous, femoral artery AND BLADDER catheters. Measured parameters were mean arterial presure(MAP), hearth rate(HR), central venous pressure(CVP), cardiac index(CI), extravascular lung water(EVLW, Pulsion PİCCO), P peak, P mean, VTe, Cdyn(Siemens-Servo), arterial blood gases and intraabdominal pressure(IAP). They recorded when the patients was spune with no head elevation(baseline), one hour and two hours after the prone position with no abdominal support and one hour and two hours after the semi-recumbent position. Ventilator parameters were not changed during the study period. Paired sample t and Pearson correlation analyses were used for statistical analyses. Results and discussion: IAP increased and oxygenation were improved after 1 and 2 hours in prone and semi-recumbent position($p<0.01$). The increase of IAP in half-sitting position is less than the prone position. The increase on IAP with the absence of disruptive effects on hemodynamics. The slight decreases inMAP and in HR after 1and2 hours were not clinically significant($p=0.05$). A decrease in PACO2 was observed with increases in VTe in the prone position, and an increase in PaO2/FiO2 with a decrease in EVLWI. We concluded that oxygenation is increased during prone and semi-sitting positions, the resulting increase in IAP does not have a disruptive effect on the hemodynamics, the use of abdominal support is unnecessary, and the increase in IAP is less in the semi-sitting position.

Keywords: ARDS, Prone Position, Alveolar Oxygenation

Presentation ID / Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5754-0054

Elektif Sezaryen Seksiyo Girişimlerinde Genel ve Spinal Anestezinin Anne ve Yenidoğan Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması

Dr. Ferda Özmen[1], Asst. Prof. Dr. Öznur Şen[2]

[1]Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding Author: Ferda Özmen*

Özet

Çalışmamızda elektif sezaryen girişimlerinde uygulanan iki farklı anestezi tekniğinin (genel, rejyonel) anne ve yenidoğan üzerine etkilerini karşılaştırmayı amaçladık. Çalışmamız, ASAI-II fiziki statusta 40 olgu üzerinde gerçekleştirilmiştir. Olgular rastgele 2 gruba ayrılmış, Grup I (n=20) olgulara preoperatif 500 cc kolloid verildikten sonra L3-4, L4-5 aralığından 2,5 ml%5'lik hipertonik bupivakain ile spinal anestezi uygulanmıştır. Grup II (n=20) olgulara genel anestezi uygulanmış olup, anestezi indüksiyonunda 2 mg/kg propofol, 0,6 mg/kg roküronyum kullanılmıştır. Anestezi idamesi %50 O2+%50 air ve sevofluran ile sağlanmış olup bebek çıktıktan sonra 1 mcg/kg fentanil uygulanmıştır. Her iki gruptada anestezi başlangıcından itibaren 1,5,10,15,20,30,40,50,60. dakikalarda maternal hemodinamik paremetler (kalp atım hızı, sistolik, diyastolik, ortalama arter basıncı) kaydedildi. Tüm olgulardan doğumu takiben umblikal arterden 2cc kan alınarak, kan gazı analizi yapıldı. Her iki gruptada maternal yan etkiler, insizyon süresi, doğum, cerrahi süre ve yenidoğanın 1.ve5. dakika APGAR skorları kaydedildi. Yenidoğanın değerlendirilmesi pediatrist tarafından yapıldı. Annenin hemodinamik paremetlerinden SAB,DAB,OAB,KAH değerleri GA grubunda entübasyon, uyanma ve extübasyonla uyumlu zamanlarda yüksek olduğunu, SA grubunda 5. dk'daki hipotansiyonun rejyonel bloğa bağlı olduğunu, diğer zamanlarda anlamlı farklılık olmadığını saptadık. sPO2 değerlerinin her iki grupta da farklılık göstermediğini saptadık. Annede meydana gelen yan etkilerin uygun tedavi ile kısa zamanda düzeldiğini, bu yan etkilerin yenidoğanın Apgar ve umblikal arter kan gazı üzerine olumsuz etkisinin olmadığını gösterdik. Her iki gruptada Apgar skoru benzer bulundu. Umblikal arter kan gazı analizinde SA grubunda PH daha yüksek, GA grubunda ise SaO2,PaO2,BE,Lac daha yüksek olmasına rağmen her iki gruptada normal sınırlarda idi. Sonuç olarak, uygulanan her iki anestezi tekniğininde birbirlerine belirgin üstünlükleri olmadığı sonucuna varıldı. Hangi anestezi tekniğinin uygulanacağına her iki yöntemin avantaj ve dezavantajları, hastada mevcut olan patolojiler, operasyonun aciliyeti, anestezistin deneyimi ve hastanın tercihi gibi faktörler göz önünde bulundurularak karar verilmesi gerektiği kanısına varıldı.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen Anestezi

Presentation ID / Sunum No= 251

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3115-8823

Endoskopik Endonazal Dakriyosistorinostomi Sonuçlarımız

Asst. Prof. Dr. Şerif Şamil Kahraman[1]

[1]*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmada kronik nazolakrimal kanal obstrüksiyonu nedeniyle endonazal endoskopik dakriyosistorinostomi uygulanan 30 hastanın sonuçlarının retrospektif olarak değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Materyal ve Metod: Çalışmaya Ocak 2018- Ağustos 2021 tarihleri arasında endoskopik DSR uygulanan 30 hasta dahil edildi. Olgular postoperatif 6. ayda epifora ve iatrojenik ostium açıklığı yönünden değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya alınan 30 hastanın (14 kadın, 16 erkek) yaşları 23-78 arasında değişmekteydi. Cerrahi işlem sonrası takip döneminde hastaların 25'inde (%86.7) semptomlarda tam iyileşme saptanırken, 3'ünde (%10) şikayetlerde kısmi azalma, 1 hastada (%3,3) ise şikayetlerinde anlamlı bir gerilemenin olmadığı tespit edildi. 3 hastaya aynı seansta konka cerrahisi, 3 hastaya da septum cerrahisi eş zamanlı olarak uygulandı. Sonuç: Endoskopik endonazal DSR, nazolakrimal kanal tıkanıklıklarında düşük nüks ve komplikasyon oranı, eş zamanlı konka ve septum cerrahisi müdahalesinin yapılabilmesi, yüksek hasta konforu, kısa iyileşme periyodu ve yara izi bırakmaması gibi avantajlarından dolayı sık tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nazolakrimal Kanal; Epifora; Endonazal; Endoskopik; Dakriyosistorinostomi

Results of Endoscopic Endonasal Dacryocystorhinostomy

Abstract

Aim: To retrospectively evaluate the results of 30 patients applied with endonasal endoscopic dacryocystorhinostomy (DCR) because of chronic nasolacrimal canal obstruction. Material and Method: The study included 30 patients applied with endoscopic DCR between January 2018 and August 2021. The cases were evaluated in respect of epiphora and iatrogenic ostium opening at 6 months postoperatively. Results: Evaluation was made of 30 patients, comprising 16 males and 14 females in the age range of 23-78 years. In the follow-up period following the surgical procedure, full recovery of the symptoms was determined in 25 (86.7%) patients, a partial decrease in complaints in 3 (10%) patients, and in one (3.3%) patient there was not determined to be any significant regression in the complaints. In the same session, concha surgery was applied to 3 patients, and septum surgery to 3 patients. Conclusion: Endoscopic endonasal DCR is frequently selected because of the advantages of being able to perform concha and septum surgical interventions at the same time, low rates of recurrence

of nasal lacrimal canal obstruction and complications, a short recovery period without scarring, and providing a high level of patient comfort.

Keywords: Nasolacrimal Canal; Epiphora; Endonasal; Endoscopic; Dacryocystorhinostomy

Presentation ID / Sunum No= 316

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7317-099X

Ensefalosel Vakaları ve Kısa Dönem Sonuçları

Dr. Alper Birgül[1]

[1]*Gelişim Üniversitesi*

Özet

Amaç: Ensefalosel nedeniyle yenidoğan yoğun bakımda tedavi edilen hastaların kısa dönem sonuçları Materyal ve metod: 2017-2020 tarihleri arasında hastanemiz yenidoğan yoğun bakımında yatarak tedavi gören ve opere edilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların doğum öyküleri ve antropometrik ölçümleri, postnatal operasyon süresi, şant ihtiyacı, hidrosefali gelişme ve survi durumları kaydedildi. İkili karşılaştırmalar için sürekli değişkenlerde student t test ve Mann-Whitney u testleri, kategorik değişkenlerde ki-kare testi kullanıldı. p değeri <0,05 anlamlı kabul edildi. Sonuçlar: Hastaların (n=14) medyan doğum haftası 37,4 (36-39) haftaydı. Ortalama doğum kilosu 2790 +/-911 gram saptandı. Hastaların %57,1'i (n=8) kız %42,9'u (n=6) erkek idi. Hastaların %35,7'si (n=5) normal spontan vajinal doğumla %64,3'ü (n=9) ise sezaryenle doğdu. Hastaların %21,4'ünde (n=3) şant ihtiyacı %21,4'ünde (n=3) hidrosefali gelişti. Hastaların %78,6 'sı (n=11) opere oldu ve opere olanların %27,3'ü (n=3) exitus oldu, 72,7'si (n=8)'i yaşadı. Yaşayanların kaybedilenlere kıyasla ortalama ağırlıkları 1303.8 gram (student's t test, p=0,003) doğum haftaları 4,6 hafta (Mann-Whitney u test, p=0,005) daha fazla ve postnatal operasyon süresi 6,17 gün (student's t test, p=0,004) daha az idi. Hastalarda cinsiyet (p=0,64) ve opere edilebilen hastalarda (n=11) hidrosefali (p=0,338), şant ihtiyacı gelişme durumu (p=0,214) ile survi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı. Maternal folik asit kullanımı ve ailede ensefalosel öyküsü hiçbir hastada yoktu. Tartışma: Doğum haftası ve doğum kilosu arttıkça mortalitenin azaldığı gözlendi. Hidrosefali ve şant ihtiyacı gelişmesinin mortaliteye istatistiksel olarak anlamlı şekilde etkilemediği ancak erken operasyon ile mortalitenin azaldığı tespit edildi. Sonuç: Prematürite, düşük doğum ağırlığı ve operasyon süresi mortaliteye etki edebilecek faktörlerden olduğu saptandı. Prognostik faktörlerin belirlenmesi için prospektif geniş vaka çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan; Ensefalosel; Kranial Kapanma Defekti

Presentation ID / Sunum No= 275

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9050-2041

Evaluation of Delta Neutrophil Index in Hyperemesis Gravidarum

Dr. Deniz Oluklu[1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*
**Corresponding Author: Deniz Oluklu*

Abstarct

Objective: To evaluate the relationship between delta neutrophil index (DNI) and the severity of hyperemesis gravidarum. Method: This retrospective study included 54 pregnant women that hospitalized due to hyperemesis gravidarum. DNI and degree of ketonuria were obtained from the patients' pre-treatment complete blood count test and urinalysis results and noted. Results: The present study showed that DNI significantly increased with an increasing degree of ketonuria (+1→+4) in patients diagnosed with HEG (0.5→ 0.6→ 0.7→1.5, respectively p=.010). DNI values were significantly higher than 1+ and 2+ in those with 3+ and 4+ degrees of ketonuria (0.4vs.1,p=.027). In addition, our study found a moderate positive correlation between increasing DNI values, with the degree of ketonuria and length of hospital stay(r=0.348;p=.010, r=0.374;p=.005, respectively). Conclusion: DNI obtained from the complete blood count test, a simple and inexpensive method, might be an auxiliary parameter to determine the severity of HEG and length of hospitalization.

Keywords: Hyperemesis Gravidarum, Delta Neutrophil İndex, Ketonuria, Inflammation

Presentation ID / Sunum No= 109

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3507-9057

Fakoemülsifikasyon Cerrahisinin Hastaların Görsel Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Hümeyra Yıldırım Can[1]

[1]*Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ:Senil katarakt nedeniyle başvuran hastalarda uygulanan fakoemülsifikasyon ameliyatının ve göz içi lens implantasyonunun görmeye bağlı yaşam kalitesi üzerine etkilerinin değerlendirilmesi. YÖNTEM:Çalışmaya göz polikliniğine görme azlığı şikayetiyle başvuran ve muayene sonucunda katarakt ameliyatı planlanan 60 hasta dahil edildi. Hastalara operasyon öncesi ve operasyondan 3 ay sonra Ulusal Göz Sağlığı Enstitüsü Görme İşlevleri Anketinin (NEI-VFQ-39) Türkçe çevirisi uygulandı. Tüm olgular demografik veriler(yaş, cinsiyet,eğitim düzeyi), eşlik eden sistemik ve oküler hastalıklar, oküler bulgular (cerrahi öncesinde ve cerrahi sonrasında en iyi düzeltilmiş görme keskinliği,katarakt tipi) açısından değerlendirildi. BULGULAR:Hastaların 28'i kadın (%46,7) ve 32'si erkekti(%53,3). Hastaların yaşları 50 ile 86 arasında değişmekteydi. Ortalama yaş 70,1± 8.04 idi.Erkeklerin yaş ortalaması 70,47 ±7.81 iken kadınların yaş ortalaması 69,68 ±8.43 idi ve istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu (p>0.05). Ameliyat öncesi uygulanan NEI-VFQ-39 testinin ölçek puan ortalaması 58.36±17,71 iken ameliyat sonrasında bu puanın 81,42± 12,26 'ya yükseldiği tespit edildi (p=0.000). Tüm alt başlıklarda ölçeklerden alınan puanlar ameliyat sonrasında belirgin derecede yükselmiştir. TARTIŞMA VE SONUÇ:Fakoemülsifikasyon cerrahisi sonrası görme işlevine bağlı yaşam kalitesi anlamlı düzeyde artmıştır. NEI-VFQ-39 testi katarakt cerrahisi sonrası hastaların günlük yaşam kalitesinde ve aktivitelerinde oluşan değişiklikleri değerlendirmede güvenle kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Fakoemülsifikasyon Cerrahisi, Görme Keskinliği, Katarakt, NEI-VFQ-39

The Effect of Phacoemulsification Surgery On Patients' Visual Quality of Life

Abstract

Aim:Evaluation of the effects of phacoemulsification surgery and intraocular lens implantation on vision-related quality of life in patients presenting with senile cataract. Methods: Sixty patients were included in the study. NEI-VFQ-39) was administered to the patients before and 3 months after the operation. All cases were evaluated in terms of demographic data (age, gender, education level), accompanying systemic and ocular diseases, ocular findings . Results:Of the patients, 28 (46.7%) were female and 32 (53.3%) were male. The ages of the patients ranged from 50 to 86 years. While the mean score of the NEI-VFQ-39 test applied preoperatively was 58.36±17.71, this score increased to 81.42± 12.26 postoperatively (p=0.000). The scores obtained from the scales in all sub-headings increased

significantly after the surgeryQuality of life related to visual function increased significantly after phacoemulsification surgery. The NEI-VFQ-39 test can be used safely to evaluate changes in the quality of daily life and activities of patients after cataract surgery.

Keywords: Phacoemulsification Surgery, Visual Acuity, Cataract, NEI-VFQ-39

Presentation ID / Sunum No= 133

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7025-4087

Fetal Over Kisti: Olgu Sunumu

Dr. Belma Gözde Özdemir[1]

[1]*Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü*
**Corresponding author: BELMA GÖZDE ÖZDEMİR*

Özet

GİRİŞ: Fetal over kistleri, abdominal kitlelerin %3-%6'sını oluşturur. Antenatal ve postnatal takipler oldukça önemlidir. Gastrointestinal sistem, renal kitleler veya mesane bağlantılı oluşumlar açısından ayırıcı tanılar yapılmalıdır. Çoğunluğun spontan gerileyeceği düşünülmektedir. Hormonal duyarlılık genelde bu tabloya neden olmaktadır. Literatürdeki verilere göre 5 cm ve üzerindeki over kistlerinde komplikasyonlara daha açık hale gelmektedir. VAKA: Hasta rutin gebelik kontrolü amaçlı tarafımıza başvurdu. Multipar, ek hastalığı ve geçirilmiş operasyonu olmayan vakanın, akraba evliliği ve genetik geçişli hastalığı tespit edilmemiştir. Son adet tarihini bilmeyen hasta, ultrasonografik incelemeye alındı ; ölçümlerine göre fetüs yaklaşık 33 hafta ile uyumlu olarak tespit edildi. Kız cinsiyet saptandı, mesane hizasında kesit alanına giren görüntüde sol over lojunda anekoik kistik oluşum izlendi. 53*44 mm boyutunda saptandı. Doppler kanlanmasında anormal bulgu izlenmedi. Hasta yakın takibe alındı ve boyut artışı, gerileme olup olmaması, rüptür ve doppler parametreleri açısından over kisti incelendi. Hastanın miad halinde planlı sezaryen operasyonu olmasına karar verildi ve çocuk cerrahisi kliniğinin operasyon ve takip açısından bilgilendirilmesi sağlandı. Yenidoğan döneminde yapılan ultrasonografisinde 23*19 mm sol over kıstı saptanan bebekte 2 hafta sonrasında klinik tablonun ve görüntülemenin torsiyon düşündürmesi üzerine operasyona alındığı öğrenildi. SONUÇ: Yenidoğana akut müdahale gerektirecek patolojilerin tespit edilmesi açısından gebelik takipleri çok önemlidir. Multidisipliner yaklaşım, malignite ihtimali, akut acil müdahale gerektirecek patolojiler açısından dikkatli olunmalıdır. İntrauterin cerrahiler de bu noktada umut vericidir.

Anahtar Kelimeler: Over Kist, Torsiyon, MDoppler; Antenatal

Presentation ID / Sunum No= 256

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3730-5487

Filloid tümörlerin ve Sellüler Fibroadenomların karakteristik mr Özellikleri

Dr. Başak Ünverdi[1], Dr. Mahmut Öksüzler[1], Dr. Zehra Hilal Adıbelli[1]

[1]İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Mahmut Öksüzler*

Özet

Amaç: Çalışmamızda sellüler fibroadenomlar (SFA) ile filloid tümörlerin (FT) MR inceleme ile karakteristik özelliklerinin belirlenmesini, karşılaştırılmasını ve böylece fibroepitelyal lezyonların ayırıcı tanısının kolaylaştırılmasını amaçladık. Materyal ve Metod: İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesinde 2013-2021 yılları arasında patolojik tanısı sellüler fibroadenom ve filloid tümör gelen hastaların MR görüntülerini elde ettik. Görüntüler 1.5T MR cihazı ile elde olundu. T1, T2, yağ baskılı ve diffüzyon ağırlıklı serilerle, kontrast madde enjeksiyonu sonrası elde olunan dinamik serileri değerlendirdik. Çalışmaya her gruptan 25 olgu dahil edildi. Bulgular: SFA ve FT grupları arasındaki ortalama yaş farkı istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Lezyon boyutları 12 SFA hastasında ve 11 FT hastasında 3cm den küçüktü. 13 SFA ve 11 FT 3-6cm arasındaydı. SFA ların hiçbiri 6cm yi geçmezken 3 FT 6cm den büyüktü. Ortalama ADC SFA ların 1455,43.±179,73, FT lerin 1379,23.±221,29 şeklindeydi. 24 SFA oval 1 tanesi ise yuvarlaktı. FT ler arasında 2 yuvarlak, 3 irregüler şekilli mevcut olup diğerleri ovaldi. Tüm SFA lar düzgün konturluydu. FT ler arasından 2 tanesi irregüler, 1'i spiküle konturlu izlendi. 8 SFA ve 11 FT de mikrolobülasyon izlendi.16 SFA ve 21 FT de iç yapı heterojenizlendi. T2 yağ baskılı serilerde çevre doku sinyal artışı FT lerin 11 inde SFA lardan sadece 1 tanesinde saptanmıştır. Bu belirgin fark istatistiksel olarak anlamlı idi. Vakaların çoğu (18 SFA, 17 FT) tip 1 kontrastlanma paterni göstermekteydi. 7 SFA ve 7 FT de tip 2, 1 FT de tip 3 patern elde olundu. Geç faz T1 ağırlıklı görüntülerde SFA lardan 10, FT lerden ise 18 tanesi heterojen kontrastlanma paterni persiste etti. Kistik komponent 2 SFA ve 9 FT de izlendi. Sonuç: Çalışmamızda istatistiksel olarak anlamlı çıkan bulgular değerlendirildiğinde FT lerin daha geç yaşta ortaya çıktığı görülmektedir. T2 yağ baskılı sekanslarda lezyon çevresindeki parankimde sinyal artışı görülmesi daha çok FT yi düşündürtmektedir. Geç faz T1 ağırlıklı sekanslarda SFA lar daha homojen olarak kontrastlanmaktayken, FT ler çoğunlukla heterojen kontrastlanma paternini korumaktadır. Kistik komponentin varlığı FT lerde SFA lara kıyasla daha sık görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sellüler Fibroadenom, Filloid Tümör, Manyetik Rezonans Görüntüleme

Presentation ID / Sunum No= 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0078-8307

Gençlerde Ön Kornea ve Oküler Rezidüel Astigmatizmanın Total Oküler Astigmatizmaya Katkıları

Asst. Prof. Dr. Asker Bulut[1]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi*

Özet

Amaç: Astigmat ve miyop astigmatlı 15-25 yaş arası gençlerde ön kornea astigmatizma(ÖKA) ve oküler rezidüel astigmatizmanın(ORA), total oküler astigmatizmaya(TOA) katkılarını ve bu olgularda yaş, cinsiyet ve biometrik parametleri değerlendirmek. Yöntemler: Bu retrospektif çalışmaya, İstanbul Medipol Üniversitesi Sefaköy SUAM Hastanesi Göz Kliniğine mart 2021 ile şubat 2022 tarihleri arası muayeneye gelen ve 6 ayda bir kontrol muayeneleri yapılan 15-25 yaş arası astigmat ve miyop astigmatlı hastaların kayıtlı otorefraksiyon ve korneal topografik verileri dahil edildi. Çalışmaya miyop astigmat (0,5 ila 10,0D) veya astigmatizması (0 ila 8,5D) olan gözler dahil edildi. Refraktif kusurlar otorefraktometre (Topcon, Tokyo Optical Co., Ltd., Japonya) ile %1 siklopentolat damlatıldıktan sonra ölçüldü. ÖKA'nı ölçmek için kornea topografisi (Sirius; CSO, Florence, İtalya) kullanıldı. ORA, Alpine yöntemi kullanılarak kornea düzleminde belirlenen TOA'dan ÖKA'nin vektörel olarak çıkarılmasıyla ölçüldü. Bulgular: Bu çalışmaya 80(52 kız, 28 erkek) hastanın 152 gözü dahil edildi. Olguların yaş ortalaması 19.8±3.0 yıl idi. Olguların TOA ortalaması 1,53±0,94 D; ÖKA ortalaması 1,68±0,80 D; ORA ortalaması 1,08±0,69 D; sferik değer ortalaması -2,30±1,70 D; Kmin 43,03±1,10 D Kmax 44,72±1,72 D olarak ölçüldü. Olguların %81,6 gibi büyük bir çoğunluğunda 0,50 ve üstünde ORA varlığı ve refraktif astigmattan %93,4 oranla asıl sorumlu olan yapının korneanın ön yüzeği olduğu görüldü. Sonuç: Sonuç olarak total refraktif astgmatizmadan esas sorumlu yapının ön kornea olduğu görülmüştür. Olguların büyük bir çoğunluğunda ön kornea astigmatizması oküler rezidüel astigmatizma ile kompanse edildiği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ön Kornea Astigmatizması, Oküler Rezidüel Astigmatizma, Total Oküler Astigmatizma.

Contribution of Anterior Corneal and Ocular Residual Astigmatism to Total Ocular Astigmatism in Young People

Abstract

Purpose: To evaluate the contribution of anterior corneal astigmatism (CAA) and ocular residual astigmatism (ORA) to total ocular astigmatism (TOA) in young people aged 15-25 with astigmatism and myopic astigmatism, and age, gender and biometric parameters in these cases. Methods: Recorded autorefraction and corneal topographic data of patients aged 15-25 years with astigmatism and myopic

astigmatism, who were examined at Istanbul Medipol University Sefaköy SUAM Hospital Eye Clinic between March 2021 and February 2022, and were examined every 6 months, were included in this retrospective study. Eyes with myopic astigmatism (0.5 to 10.0D) or astigmatism (0 to 8.5D) were included in the study. Refractive errors were measured with an autorefractometer (Topcon, Tokyo Optical Co., Ltd., Japan) after instillation of 1% cyclopentolate. Corneal topography (Sirius; CSO, Florence, Italy) was used to measure ACA. ORA was measured by vectorial subtraction of ACA from TOA determined at the corneal plane using the Alpine method. Results: 152 eyes of 80 (52 girls, 28 boys) patients were included in this study. The mean age of the cases was 19.8±3.0 years. The mean TOA of the cases was 1.53±0.94 D; ACA mean 1.68±0.80 D; ORA mean 1.08±0.69 D; spherical value mean -2.30±1.70 D; Kmin was 43.03±1.10 D and Kmax was 44.72±1.72 D. The presence of ORA of 0.50 or more in 81.6% of the cases and the anterior surface of the cornea were found to be the main responsible structure for refractive astigmatism with a rate of 93.4%. Conclusion: As a result, it has been seen that the main responsible structure for total refractive asthgmatism is the anterior cornea. In the vast majority of cases, anterior corneal astigmatism has been shown to be compensated by ocular residual astigmatism.

Keywords: Anterior Corneal Astigmatism, Ocular Residual Astigmatism, Total Ocular Astigmatism

Presentation ID / Sunum No= 177

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8031-2992

Genel Cerrahinin Elektif Ameliyatlarına COVID-19 Pandemi Sürecinin Etkisi

Exp. Dr. Yusuf Yavuz[1]

[1]*Sağlık Bakanlığı SHGM*

Özet

Amaç: Koronavirüs salgını tüm dünyada yaşamı ve çalışma hayatını derinden etkilediği gibi özellikle sağlık sistemini de normal işleyişin dışına çıkarmıştır. Ülkemizde de koronavirüs salgının başından itibaren salgına yönelik savaş başlatılmış ve zaman zaman kanser cerrahisi dışında elektif operasyonların ertelenmesi sağlanmıştır. Biz de bu bildirimizde ülkemizde COVID-19 pandemisinin genel cerrahi ameliyatları üzerine etkisi incelemek istedik. Materyal ve Metot: Çalışmamıza bakanlığımızdan gerekli izinler alınarak bakanlık sistemine kayıtlı olan 2019 Şubat-2020 Mart ayı arasındaki elektif ve acil vakalar kontrol grubu olarak alınarak ülkemizde pandemi sürecinin başlangıcı olan 2020 Mart ayı ile sonraki bir yılık süreçteki elektif ve acil cerrahi operasyonlardan genel cerrahide sık olarak yapılan vakalar ele alınmıştır. Hastaların ay ay elektif, kanser cerrahisi ve acil olarak ay ay dağılımı ele alınmıştır. Bulgular: Çalışmamızda COVID-19 pandemisinden önce 2019 Mart ayı ile 2020 Mart ayı arasında 800 kamu hastanesinde genel cerrahi tarafından yapılan 1.352.709 işlem ile 2020 mart ayı ile 2021 mart ayı arasinda COVID-19 pandemisi döneminde yapılan 572.957 işlem dahil edilmiştir. A grubu olarak nitelendirilen özellikli ameliyat sayısı pandemi öncesi 27.676 iken pandemi döneminde 21.224'e, B grubu belirtilen özel ameliyat sayısı pandemi öncesi 240.518 iken pandemi döneminde 106.667'ye, C grubu ameliyat sayısı pandemi öncesi 296.056 iken pandemi döneminde 131.955'e, D grubu olan orta ameliyat sayısı pandemi öncesi 409.685 iken pandemi döneminde bu sayı 162.590'a gerilemiştir. Pandemi öncesi 24.741 olan kanser cerrahisi vaka sayısı COVID-19 döneminde 20.480'e gerilemiştir. Sonuç: Tüm sağlık sistemini derinden etkileyen ve hastane işleyiş sistemini değiştiren COVID-19 pandemisi genel cerrahi operasyonlarını da etkileyerek tüm ameliyatlarda düşüşlere neden olmuştur. Bundan dolayı pandemilerde kanser ve acil cerrahiler başta olmak üzere ivedi davranılması gereken operasyonlara öncelik verilmesi ve takiplerinin yapılması ve halkın bu konuda bilinçlendirilmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Genel Cerrahi, COVID-19, Elektif Ameliyat

Presentation ID / Sunum No= 58

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8921-3704

Granülomatöz Lezyonların Klinikopatolojik Verilerinin İncelenmesi, 3 Yıllık Deneyimimiz (2019-2022)

Asst. Prof. Dr. Gülden Taşova Yılmaz[1]

[1]*17 Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Bandırma Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Patoloji AD*

Özet

Granülomatöz inflamasyon hücre hasarı sonrasında dokularda görülebilen histopatolojik bir patern olup enfeksiyon, otoimmün durumlar, neoplaziler, toksik ve allerjik reaksiyonlar gibi farklı nedenlerden kaynaklanabilir. Farklı dokularda farklı semptomlarla hastalar kliniğe başvurabilmekte ve doğru tanı ve tedavi ile hastalar normal yaşamlarına devam edebilmektedirler. Çalışma; 2019-2022 yılları arasında Bandırma Eğitim ve Araştırma hastanesinde granülomatöz lezyon tanısı alan 18 hasta üzerinde yapılmıştır. Olguların yaş, cinsiyet, tutulan organları Fonet sistemi üzerinden bulunarak kayıt altına alınmıştır. Tüm spesmenler patoloji uzmanı tarafından değerlendirilmiş ve nekroz varlığı not edilerek hastalar tüberküloz açısından tetkik edilmiştir. İstatistiksel analizler SPSS V.26 (IBM) ile yapılmıştır. Olguların %33.3'ü (6) erkek, 66.7'si (12) kadın olup yaş aralığı 9 ile 84 arasında değişmektedir. En sık meme (4 olgu), apendiks (3 olgu) ve lenf nodunda (4 olgu) granülomatöz lezyona rastlanmış olup bunlar dışında kolonda, böbrekte, prostatta, testiste ve sinovyada da görülmüştür. Nekroz görülen altı vakanın beş tanesinde tüberküloz da görülürken, nekroz olmadığı halde tüberküloz tanısı alan iki olgu saptanmış ve her ikisinde de granülomlar testiste izlenmiştir. Granülomatöz lezyonların sık karşılaşılan bir durum olmamasına rağmen farklı organlarda karşımıza çıkabileceği ve tanındığında hastalara tedavi şansı vereceği için her zaman akılda tutulması gereken bir durum olduğunun altını çizmek ve farklı organlardaki histopatolojik görüntülerini hatırlatmak amacıyla çalışma sunulmaya değer bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Granülomatöz İnflamasyon, Histopatoloji, Tüberküloz, Granülom

Presentation ID / Sunum No= 276

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9439-9213

Histopatolojik İnceleme Sonrası Tanı Verilen Gut Hastalığı

Dr. Meltem Azatçam[1]

[1]TC Sağlık Bakanlığı Lüleburgaz Devlet Hastanesi, Tıbbi Patoloji Bölümü, Kırklareli, Türkiye

Özet

Gut Hastalığı hiperürisemiye bağlı olarak dokularda monosodyum ürat kristallerinin birikimi ile ortaya çıkan inflamatuar bir hastalıktır. Sıklıkla 45 yaş üstü erkek hastalarda, obezite, hipertansiyon, kronik alkol kullanımı ve renal hastalıklarla ilişkili olarak görülür. Hastalığın ilk evrelerinde ürik asit yüksekliğine rağmen çoğu zaman asemptomatiktir. İleri evrelerde, özellikle 1. metatarsofalangeal eklemde monosodyum ürat kristallerinin birikimi sonucu gut tofüsü ile karakterize kronik gut artritleri ortaya çıkmaktadır. Bu çalışmada amacım daha önceden Gut Hastalığı tanısı almamış, sağ el 5. parmağında gut tofüsü bulunan, histopatolojik tanıdan sonra klinik tanı alan olguyu sunmaktır. Altmışaltı yaşında erkek hasta sağ el 5. parmağında şişlik şikayeti ile cerrahi kliniğine başvurmuş. Özgeçmişinde konjestif kalp yetmezliği, koroner arter hastalığı, hipertansiyon, tip 2 diabetes mellitus ve kronik alkol kullanım öyküsü bildirmiş. Bilinen Gut Hastalığı öyküsü olmayan hastanın parmağındaki subkutan lokalizasyonlu lezyon, sebase kist ön tanısı ile eksize edilerek laboratuvarımıza gönderilmiş. Gönderilen materyal makroskopik olarak, 2 parça halinde, 0,5 cm çapında, sert kıvamlı, kirli beyaz-sarı renkli, düzensiz şekilliydi, kesit yüzü kalsifiye görünümdeydi. Mikroskopik kesitlerde fibroadipöz dokular arasında multinükleer dev hücrelerin eşlik ettiği histiositler ve fibrozis ile çevrelenmiş pamuk şekere benzeyen amorf eozinofilik materyal içeren alanlar izlenmiştir. Histopatolojik bulgular gut tofüsü lehine yorumlanmıştır. Olgunun ürik asit değerleri kontrol edilerek tedavi düzenlenmiştir. Gut tofüsü klinik olarak sebase kist, ganglion kisti, romatoid artrit, kalsifiye aponörotik fibrom, bunyon, yumuşak doku tümörleri vb çeşitli lezyonlarla karışabilir. Klinik olarak farklı ön tanılarla patoloji laboratuvarına gönderildiğinde, özellikle daha önce gut tofüsü ile karşılaşmamış patologlar için tanı vermede güçlük oluşturmaktadır. Kesin tanı polarize ışık ile ürat kristallerinin gözlenmesi ile koyulmaktadır. Sonuç olarak, eklemlerinde kitle saptanan, özellikle kronik hastalıkları olan olgularda gut hastalığı akla getirilmeli ve olgu ayırıcı tanıya yönelik uygulanan tetkikler eşliğinde histopatolojik olarak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Gut Tofüsü, Histopatoloji, Subkutan Lezyon

Gout Disease Diagnosed After Histopathological Examination

Abstract

Gout is an inflammatory disease that occurs with the accumulation of monosodium urate crystals in the tissues due to hyperuricemia. It is frequently seen in male patients, is associated with hypertension, chronic alcohol abuse, renal diseases. In advanced stages of the disease, chronic gouty arthritis characterized by gouty tophi occurs. In this study, the purpose is to present a patient who was not diagnosed with gout before, and who had gouty tophi on the finger, who was diagnosed clinically after his histopathological diagnosis. A 66-year-old male patient applied to the surgery clinic with the complaint of swelling in the 5th finger of 0right hand. The patient had congestive heart failure, coronary artery disease, hypertension, type 2 diabetes mellitus, and chronic alcohol use. The subcutaneous localized lesion on the finger of the patient, who had an unknown history of gout, was excised with the pre-diagnosis of the sebaceous cyst and sent to our pathology laboratory. Macroscopically, the biopsy was 0.5 cm in diameter, firm, tan-yellow, irregularly shaped, and the cross-sectional surface had a calcified appearance. In microscopic sections, histiocytes accompanied by multinuclear giant cells, areas containing cotton candy-like amorphous eosinophilic material surrounded by fibrosis were observed. Histopathological findings were interpreted as consistent with gouty tophi. The uric acid values of the case were checked and treatment was started. Gout can be confused clinically with various lesions such as sebaceous cyst, ganglion cyst, rheumatoid arthritis, calcified aponeurotic fibroma, bunion, etc. When the biopsy is sent to the pathology laboratory with clinically different pre-diagnoses, this rare case can cause a problem in making a diagnosis, especially for pathologists who have not seen gouty tophi before. Consequently, gout should be considered especially in cases with chronic disease and joint mass and the case should be evaluated histopathologically with tests applied for differential diagnosis.

Keywords: Gouty Tophi, Histopathology, Subcutaneous Lesion

Presentation ID / Sunum No= 338

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9120-0563

Hyalin Fibromatozis Sendromu: Erişkin Dönemde Tanı Alan Nadir Bir Olgu Sunumu

Exp. Dr. Naile Kökbudak[1], Exp. Dr. Zeliha Çelik[1]

[1]Konya Numune Hastanesi

Özet

Juvenil Hyalen Fibromatozis Sendromu nadir görülen herediter (otozomal resesif) geçişli bir hastalıktır. Değişik organlarda tip IV ve bazen tip I kollajen, glikozaminoglikan, dermatan sülfat, hyalüronik asit ve kondroitin sülfat içeren hyalen madde birikimleri ile karakterlidir. Bu hastalık kollajen üretimi ve glikozaminoglikan sentezindeki bir defekt ile sonuçlanan CMG2 (kromozom 4q21 üzerindeki kapiller morfogenez protein geni) mutasyonları ile ilişkilidir. Genellikle çok sayıda sıklıkla baş boyun bölgesi ve ekstremitelerde deride yerleşen nodül, papül veya tümör kitlesi olarak bulgu verir. Hastalık her iki cinste eşit sıklıkta görülür ve çoğu kez erken çocukluk çağında ya da doğumsal olarak saptanır. İleri dönemde ortaya çıkmış nadir erişkin olgular da vardır. Her iki kulağında, burnunda, el ve ayak parmaklarında, sol omuzunda, sağ dirseğinde ve sağ gluteal bölgesinde çok sayıda kitle şikayeti ile başvuran 29 yaşındaki erkek hastanın fizik muyanesinde deride yerleşmiş nodüler yapılar tespit ediliyor. Eksize edilen bu kitlelerin en büyüğü 8,3 cm çapında, kapsülsüz, sert kıvamlı, gri-beyaz renkliydi ve kesit yüzeyi gri-beyaz renkli homojen solid görünümdeydi. Mikroskopik incelemede dermise yerleşimli etraflarında berrak halo bulunan, kondroid görünümlü yoğun hyalinize kollajen içine gömülü fibroblastların düzensiz sınırlı nodüller oluşturduğu görülmüştür. Bu nodüller yer yer hücreden zengin, yer yer hücreden fakir görünümdedir. Uygulanan immunohistokimyasal boyamalar sonucunda Vimentin (+), β-catenin (+), SMA fokal (+) ekspresyon göstermekte olup Ki-67 indeksi %2-3 civarındadır. Histokimyasal MTK ile bağ doku lehine boyanma saptanmış olup Alcian Blue ve d-PAS (+)'tir. Klinik ve patolojik özellikleri birlikte değerlendirildiğinde olguya Hyalin Fibromatozis Sendromu tanısı konmuştur ve ileri yaşta nadir görülen bu hastalık literatüre ışık tutmak amacıyla sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Juvenil, Hyalin, Fibromatozis, Sendrom

Hyaline Fibromatosis Syndrome: Presentation of a Rare Case in Adult

Abstract

Juvenile Hyaline Fibromatosis Syndrome is a rare hereditary (autosomal recessive) disease. It is characterized by accumulations of hyaline substance containing type IV and sometimes type I collagen, glycosaminoglycan, dermatan sulfate, hyaluronic acid and chondroitin sulfate in various organs. This disease is associated with CMG2 (capillary morphogenesis protein gene on chromosome 4q21)

mutations that result in a defect in collagen production and glycosaminoglycan synthesis. It usually presents as a nodule, papule or tumor mass located on the skin, often in the head and neck region and extremities. The disease is seen with equal frequency in both sexes and is often detected in early childhood or congenitally. There are also rare adult cases that occur in the advanced period. Physical examination revealed nodular structures in the skin of a 29-year-old male patient who applied with complaints of multiple masses in both ears, nose, fingers and toes, left shoulder, right elbow and right gluteal region. The largest of these excised masses were 8.3 cm in diameter, without capsule, with hard consistency, gray-white color, and the cross-sectional surface had a gray-white colored homogeneous solid appearance. Microscopic examination revealed that fibroblasts located in the dermis, with clear halos around them, and embedded in chondroid-like dense hyalinized collagen formed irregularly circumscribed nodules. These nodules are partly rich in cells and partly poor in cells. As a result of the applied immunohistochemical staining, Vimentin (+), β-catenin (+), SMA show focal (+) expression and the Ki-67 index is around 2-3%. Staining in favor of connective tissue was detected by histochemical MTC, and Alcian Blue and d-PAS were (+). When the clinical and pathological features were evaluated together, the patient was diagnosed with Hyaline Fibromatosis Syndrome and this rare disease in advanced age was presented to shed light on the literature.

Keywords: Juvenile, Hyaline, Fibromatosis, Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 309

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

İnaktif Sars-Cov-2 Aşısı Olan Gebenin Bebeğinin Kord Kanında Antikor Saptanması: Olgu Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Zeynep Asli Oskovi Kaplan[1], Assoc. Prof. Dr. Ayse Seval Ozgu Erdinc[2], Dr. Gul Nihal Buyuk[2], Dr. Eda Ureyen Ozdemir[2], Prof.Dr. Cuneyt Tayman[2], Assoc. Prof. Dr. Bedia Dinc[2], Prof.Dr. Ozlem Moraloglu Tekin[2]

[1]Ankara TOBB ETÜ Hastanesi
[2]Ankara Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Eda Üreyen Özdemir*

Özet

SARS-CoV-2 için şu anda mevcut aşıların güvenliğini ve etkinliğini değerlendiren çalışmalar hamile kadınları ve yenidoğanları içermiyor. Gebe kadınları COVID 19 aşısı ile aşılamak için güvenli verilere acilen ihtiyaç duyulmaktadır, çünkü aşı savunmasız nüfusu korumanın tek yoludur. 33 yaşındaki kadın hastalıkları ve doğum uzmanı sağlık çalışanı gebeye 29.hafta ve 33.haftada önerilen protokolde 28 gün arayla iki doz inaktive SARS-CoV-2 aşısı yapıldı. Hamileliğinin geri kalanı sorunsuz geçti ve 38. haftada sağlıklı bir bebek dünyaya getirdi. Yenidoğan ilk değerlendirmesinde sağlıklı olarak izlendi. Doğumdan hemöen sonra anne kanı ve yenidoğandan kordon kanı, immünoglobulin test yöntemi için alındı. Spike antijeni için COVID-19 IgG ve IgM antikorları maternal 2,04 (reaktif) ve kordon kanı 1,36 (düşük titrasyonda reaktif) olarak rapor edilmiştir. Bu vakada, inaktif aşı ile annenin aşılanmasından sonra kordon kanında saptanabilen SARS-CoV 2 IgG ve IgM antikorları olan bir yenidoğan bildiriyoruz.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Kord Kanı, Anne, Yenidoğan, Aşı

Neonatal Antibodies Are Detected in Cord Blood After Vaccination of Pregnant Woman With the İnactivated Sars-Cov-2 Vaccine: A Case Report

Abstract

Studies evaluating the safety and efficacy of currently available vaccines for SARS-CoV-2 do not include pregnant women and newborns. Safety data for vaccinating pregnant women with the COVID-19 vaccine is urgently needed since the vaccine is the only way to protect the vulnerable population. The 33 years-old pregnant women, a healthcare worker as an obstetrician and gynecologist, was vaccinated with inactivated SARS-CoV-2 vaccine with two doses within 28 days apart as the recommended protocol, on her 29th week and 33rd week of pregnancy. The rest of the pregnancy was uneventful and she gave birth on the 38th week to a healthy infant. The infant was a healthy boy upon first evaluation. Maternal blood was sampled immediately after birth, cord blood was obtained from a neonate for the immunoglobulin testing method. COVID-19 IgG and IgM antibodies for spike antigen was reported maternal as 2.04 (reactive) and the cord blood as 1.36 (reactive in a low titration). In this

case we report an infant with SARS-CoV-2 IgG and IgM antibodies detectable in cord blood after maternal vaccination with inactivated vaccine.

Keywords: COVID-19, Cord Blood, Maternal, Newborn, Vaccination

Presentation ID / Sunum No= 156

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2441-0015

Intracranial Aspergilloma mimicking Brain Tumor, A Case Report

Exp. Dr. Mahmut Özden[1]

[1]Memorial Bahçelievler Hastanesi
**Corresponding author: Mahmut Özden*

Abstract

Introduction: In immunocompetent patients, aspergillosis of the CNS reveals as single lesions that can be challenging to diagnose. Clinico-radiological properties of CNS aspergillosis remain largely unclear, and the clinical treatment remains challenging. In this study, the aim was to investigate the clinical characteristics of CNS aspergillosis in immunocompetent patients. Case Report: This 30-year-old man presented with a 6-weeks history of headache and dizziness. Past medical history did not reveal any pathology including immune-compromised any condition, diabetes mellitus, sino-nasal infection or open head injury. During this time period, the patient was followed by neurology clinics and medical therapy was administered. He also suffered numbness in the right arm. Neurological examination revealed no abnormality. Preoperative MRI revealed cystic mass lesion with intense contrast enhancement on the cyst wall. The dimensions of the lesion was 6.5x3.4x3.7 cm. Differential diagnosis included, primary central nervous system lymphoma or glioma. Anterior transcallosal approach was performed via left frontal craniotomy. Neuro-navigation and intra-operative neuro-physiological monitoring were also used. Yellow 560 fluorescein staining was also used to observe the lesion. The cyst wall of the lesion was relatively firm and there were no vascular feeders penetrating into the lesion. Light yellow and relatively dense cyst fluid was observed and aspirated. The cyst wall removed completely Pathological investigation showed fungal hyphae and spores revealing Aspergillus fungal infection. Discussion: Our findings indicate that immunocompetent subjects are also at risk for Aspergillus infections. Based on radiological features, CNS aspergillosis can not be easily diagnosed. Radical excision is still the first line of the treatment but care must be taken for not to contaminate to the ventricles. Aggressive anti mycotic chemotherapy should be started immediately. This differential diagnosis should be kept in mind, especially for the patients admitting from subtropical regions.

Keywords: Aspergilloma, Brain, Fungal İnfection

Presentation ID / Sunum No= 64

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5138-3940

İntravenöz Rejyonal Anestezide Tramadolün Analjezi Süresine Etkisi

Exp. Dr. Habip Yılmaz[1]

[1] *İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü 1 Nolu Kamu Hastaneleri Başkanlığı*

Özet

Giriş: İlk kez 1908 yılında tanımlanan intravenöz rejyonal anestezi (İVRA-Bier bloğu) üst ve alt ekstremite cerrahisi için basit ve güvenli bir tekniktir. Prilokain ve lidokain İVRA için ilk tercih lokal anesteziklerdir. IVRA'nın etkisini artırmak ve turnike ağrısını azaltmak için çeşitli adjuvan ilaçlar kullanılır. Bu araştırmamızda adjuvan olarak kullanılan tramadolün analjezi süresine etkisi olup olmadığını incelemeyi amaçladık. Yöntem: Tramadolün adjuvan olarak kullanıldığı İVRA çalışmaları elektronik ortamda (Pubmed, Scopus, Web of Science) tarandı. Tarama İngilizce ile sınırlandırıldı. Tramadolü sadece lidokain ile (T+L ile L) ya da diğer adjuvan opioidler ile (T+L ile LO) karşılaştıran araştırmalar imcelemeye dahil edildi. Elde edilen bulgular heterojenite varlığına göre (I2>%25) rastgele ya da sabit etki modeli ile meta-analiz uygulandı. Bulgular: Elektronik veritabanında yapılan tarama sonucunda toplam 2034 makaleye ulaşıldı. Başlık ve özetler incelendikten sonra geriye 62 makale kaldı. Tam metinlerin incelenmesi sonucunda 5 makale analize dahil edildi. T+L ile L karşılaştırmasında 5 makale T+L ile LO karşılaştırmasında toplam 2 makale analiz edildi. Her iki karşılaştırmada da tramadolün analjezi süresine etkili olmadığı belirlendi. T+L ile L SMD: 58.284, %95 GA (-18.356-134.924), p=0.136 (Şekil-1) iken T+L ile LO SMD: -2.045, %95GA (-5.411-1.322), p=0.234 (Şekil-2) idi. Diğer yandan T+L ile L karşılaştırmasında araştırmaların heterojen olduğu gözlendi (I2=%99,429). Sonuç: Tramadolün İVRA'da etkin bir adjuvan analjezik olmadığı kanısına vardık. Fakat özellikle heterojenite varlığı bu elde ettiğimiz sonucun daha büyük randomize kontrollü çalışmalar ile desteklenmesi gereğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tramadol, İntravenöz Rejyonal Anestezi, Lidokain, Adjuvan.

Presentation ID / Sunum No= 368

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4592-9748

Is Chronic Prostatitis Associated With Chronic Rhinosinusitis: A Study Based On "NIH-CPSI" and "SNOT-22" Questionnaires

Dr. Ahmet Serdar Teoman[1], Asst. Prof. Dr. İlke Onur Kazaz[1], Prof.Dr. Rasin Özyavuz[1], Prof.Dr. Osman Bahadır[2], Dr. Bünyamin Kutlu[2], Prof.Dr. Murat Topbaş[3]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı
[2]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Anabilim Dalı
[3]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı
**Corresponding author: Ahmet Serdar Teoman*

Abstract

BACKGROUND: Chronic prostatitis/ chronic pelvic pain syndrome (CP/CPPS) is a common condition and a heterogeneous entity which is explained with UPOINT acronym (urological, psychosocial, organ-specific findings, infection, neurological/systemic and tenderness of muscles) nowadays. Chronic rhinosinusitis (CRS) is also a common disease and in its acute phase, patients apply to our urology clinics with prostatitis-like symptoms. So, our main objective is to find any correlation between CP/CPPS and CRS that are two entities with inflammatory processes. METHODS: 206 male patients with CP/CPPS and CRS (that are already diagnosed in otorhinolaryngology and urology clinics) according to power analysis study, aged between 20 and 50 were interrogated with two validated questionnaires, National Institute of Health- Chronic Prostatitis Symptom Index (NIH-CPSI) and Sinonasal Outcome Test- 22 (SNOT-22). RESULTS: In Pearson correlation analysis, higher correlation values in SNOT-22 and NIH-CPSI total scores was detected in chronic rhinosinusitis patients than CP/CPPS patients. CONCLUSIONS: This study suggested that in CRS patients, interrogation of CP/CPPS symptoms should be offered.

Keywords: Chronic Prostatitis, Chronic Sinusitis, Chronic Prostatitis Symptom ındex, SNOT-22

Presentation ID / Sunum No= 97

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3914-1906

Is Hypertension a Risk Factor for Periprostetic Infection: A Retrospective Study

Asst. Prof. Dr. Abbas Tokyay[1], Prof.Dr. Vasfi Karatosun[2], Prof.Dr. İzge Günal[2], Prof.Dr. Vildan Avkan Oğuz[3]

[1]Department of Orthopedics and Traumatology surgery, Van YuzuncuYıl University Faculty of Medicine, Tuşba,Van, TURKEY
[2]Department of Orthopedic Surgery, Dokuz Eylul University Hospital, Balcova, Izmir, Turkey.
[3]Department of Infectious Diseases and Clinical Microbiology, Dokuz Eylul University Medical Faculty, Balcova, Izmir, Turkey.
**Corresponding author: Abbas TOKYAY*

Abstract

Objective: Periprosthetic joint infection (PJI) is one of the most dreaded complications of knee and hip arthroplasty. One of the risk factors for PJI is prolonged drainage from the postoperative incision site. The aim of the present study was to determine the relationship between hypertension (HT) and duration of drainage following total knee and hip arthroplasty. Method: A total of 136 patients (98 female, 38 male) with knee or hip PJI. The patients were divided into two groups: HT patients and normotensive patients. HT was diagnosed by a cardiology or internal medicine specialist in patients with systolic blood pressure ≥140 mmHg and diastolic blood pressure ≥90 mmHg for at least one year. The groups were compared in terms of postoperative drainage duration. Results: The two groups had similar demographic characteristics. The mean age of the 136 patients with knee (n=74) or hip (n=62) joint periprosthetic infection was 64.7 years (44-85 years). Mean drainage duration was 4.2 days (1-24 days) among HT patients and 1.9 days (1-13 days) among normotensive patients. Duration of drainage was significantly longer in patients with HT ($p<0.05$). Drainage from the incision site continued following the third day in 23.5% (n=32) of all cases and 33% (n=19) of patients with HT. Conclusion: Our study shows that drainage persists for a longer time after knee and hip prosthetic surgery in patients with HT.

Keywords: Hypertension, Drainage, Joint Periprosthetic İnfection, Total Knee Arthroplasty, Total Hip Arthroplasty

Presentation ID / Sunum No= 413

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7533-0838

İstanbulda Yaşayan Suriyeli Mülteci Kadınlarda Hpv Prevelansı, Genotip Dağılımı ve Servikal Sitolojik Anormallik Prevelansı

Dr. Cem Yalçınkaya[1]

[1]*Ümraniye EAH*

Özet

Giriş Mülteciler ve göçmenler, enfeksiyonlar ve cinsel yolla bulaşan hastalıklar açısından özellikle savunmasız bir nüfus olarak kabul edilmektedir. Son on yılda, Suriyeli mültecilerin komşu ülkelere ve Avrupa'ya büyük bir göç akışı yaşanmıştır. Bununla birlikte, Suriyeli mülteciler arasında HR-HPV yaygınlığına ilişkin veriler azdır. Bu çalışmanın amacı, İstanbul'da yaşayan Suriyeli mülteciler arasında Yüksek Riskli HPV (Hr-HPV) enfeksiyonu ve servikal sitolojik anormalliklerin prevalansını değerlendirmektir. Bu çalışmaya Ümraniye Araştırma Hastanesi'ndeki kadın hastalıkları polikliniğimize kendi kendine başvuran 440 sağlıklı ve cinsel yönden aktif Suriyeli mülteci kadın dahil edildi. Hastanemizin elektronik tıbbi veri tabanı kayıtlarını kullanıldı. Her hastadan servikovajinal sürüntüler toplandı, HR-HPV için test edildi ve sitolojik anormallikler açısından incelendi. HPV tespiti ve genotiplendirme, Cobas® sistemi kullanılarak yapıldı. Sitolojik durum Bethesta 2014'e göre sınıflandırılmış ve raporlanmıştır. Sonuçlar Çalışmada incelenen 440 Suriyeli mülteci kadının Pap smear sonuçları şuşekilde idi; ortalama yaş 33,95±10,20 yıl idi. 440 pap smear'in 230'unda HPV testi yapıldı. HR-HPV enfeksiyonu prevalansı %6.7 idi. HPV 16 prevalansı 2 (%0.87) ve diğer HR-HPV tipleri 14 (%6.09) idi, HPV 18 yoktu. Çalışma kohortunda kadınların %3.7'sinde anormal servikal sitoloji vardı ve bunların %34'ü HR-HPV tarafından enfekte idi. Eşlerin tamamı aynı zamanda Suriyeli göçmenlerdir. Tartışma Veriler, genel HR-HPV enfeksiyonu ve sitolojik anormallik riskinin düşük olduğunu göstermektedir. Rahim ağzı kanseri taraması ve HPV aşılama stratejilerini dikkate almak için göçmen popülasyonların HPV prevalansını ve genotip dağılımını bilmek önemlidir ve belki de gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Human Papilloma Virüsü, Mülteci, Papanicolaou Smear

Prevalence and Genotype Distribution of Hpv and Cervical Cytological Abnormalities Among Syrian Refuge Women Living in Istanbul

Abstract

Refugees and migrants are considered to be a particularly vulnerable population for infections and venerial diseases. During the last ten years, there has been a huge migration flux of Syrian refu-gees to neighbourhood countries and Europe. Data on the HRHPV prevalence among Syrian refu-gees, however, are scarce. The aim of this study is to assess the prevalence of High-Risk HPV (Hr-HPV) infection and cervical cytological abnormalities among Syrian refugees living in İstanbul. Methods This

study included 440 healthy and sexually active Syrian refugee women who self-referred to our gynecologic outpatient clinic in Umraniye Research Hospital. We used electronic medical database records of our hospital. Cervicovaginal swabs were collected from each patients, tested for HR-HPV and examined for cytological abnormalities. HPV detecting and genotyping was performed using the Cobas® system. The cytological status was classified and reported acording to Bethesta 2014. Results Pap smear results of 440 Syrian refugee women analyzied in the study. The mean age was 33,95±10,20 years. HPV test was performed in 230 of 440 pap smear. The prevalence of HR-HPV infection was 6.7%. The prevalence of HPV 16 was 2 (0.87%) and other HR-HPV types were 14(6.09%), there was no HPV 18. Of the study kohort, 3.7% women had an abnormal cervical cytology, of whom 34% were infected by HR HPV. All of the spouses were also Syrian immigrants. Conclusion The data demonstrate that the overall risk of HR- HPV infection and cytological abnormality is low. It is important and maybe essential to know the HPV prevalence and genotype distribution of immigrant populations to consider cervical cancer screening and HPV vaccination strategies.

Keywords: Human Papilloma Virus, Refugee, Papanicolaou Smear

Presentation ID / Sunum No= 311

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4612-1700

İzole Diz Kıkırdak Defekti Olan Hastalarda Matrikse Emdirilmiş Otolog Kondrosit İmplantasyonu Uygulaması ve Sonuçları: Defekt Oluşum Zamanının İyileşme Üzerine Kısa Dönem Etkisi

Uzm.dr. Gürkan Çalışkan[1], Prof.Dr. Tahir Öğüt[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Kanuni Sultan Süleyman EAH Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği
[2]Nişantaşı Ortopedi MerkeziAyak Ayakbileği Kliniği

Özet

Giriş: Femoral kondil ve trokleanın 2 cm2 den büyük semptomatik tam kat kıkırdak defektlerinde, kondrositlerin tip 1/3 kollojen membran üzerine doğrudan ekilmesi ile cerrahi olarak uygulanan matrikse emdirilmiş otolog kondrosit implantasyonu (MACI) ideal tedavi yöntemidir. Travma sonrası gelişen diz kıkırdak defektlerinde, travmanın gerçekleşme zamanı ile implantasyonun yapılma süresinin sonuçlara etkisini değerlendiren yeterli çalışma yoktur. Bu çalışmada, akut ve kronik lezyonlarda MACI'nin klinik ve radyolojik sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Travma sonrası semptomatik, 2 cm2 den büyük, izole tam kat diz kıkırdak defekti olan 29 hasta (dağılımı 18-54 yaş) çalışmaya alındı. Hastalar travma ile cerrahi arasındaki süre, 6 aydan az olanlar (14 hasta) grup 1 (akut lezyon), 6 aydan uzun olanlar (15 hasta) grup 2 (kronik lezyon) olarak 2 gruba ayrıldı. Tüm hastalar MACI yöntemi ile tedavi edildi ve Uluslararası Diz Dokümantasyon Komitesi (IKDC) Diz Değerlendirme Sistemi ve EuroQol EQ-5D yaşam kalitesi anketi Görsel Ağrı Skalası (EQ-VAS) tarafından değerlendirildi. Sonuç: Ortalama takip süresi 28 ay (dağılımı 19-37ay). MACI uygulanan tüm hastalarda, ameliyat öncesine göre birinci yılın sonundaki IKDC skorlarında ve EQ-VAS skorunda günlük yaşam aktivitelerinde belirgin iyileşme görüldü. 3. ve 6. aylardaki IKDC skorları grup 1 de anlamlı derecede yüksekti. Son kontrol MR larında tüm hastalarda; implantasyon sahasında, T2 de normal veya normale yakın kıkırdak oluştuğu ve defekt sahasının %75 den fazla dolduğu görüldü. Tartışma: Dizin izole tam kat kıkırdak lezyonlarının tedavisinde, özellikle beklentileri yüksek hastalarda, erken iyileşme için travmadan sonraki 6 ay içinde MACI etkin bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Hiyalin Benzeri Kıkırdak, Matrikse Emdirilmiş Otolog Kondrosit İmplantasyonu, M-ACI, Tip I/III Kollajen Membran

Matrix-Induced Autologous Chondrocyte İmplantation for Chondral Defects of the Knee: the Effect of Defect Onset Time On Short-Term Recovery

Abstract

Abstract Introduction Matrix-induced autologous chondrocyte implantation (MACI) through direct inoculation of chondrocytes on type I/III collagen membrane for surgical implantation is ideal for symptomatic full-thickness lesions ≥ 2 cm2 along the femoral condyle or trochlear regions. However, in knee cartilage lesions developing after trauma, there are no experimental data regarding the effect of time between trauma and implantation on clinical outcomes. We aimed to investigate clinical and radiological outcomes of MACI used to treat these lesions in the knee and compare the efficacy of MACI used to treat acute and chronic lesions. Methods Twenty-nine patients (ages 18-54 years) with a symptomatic traumatic isolated single full-thickness chondral lesion ≥ 2 cm2 in the knee joint were included. Participants were divided into two groups: group I includes 14 patients whose time interval between trauma and surgery was < 6 months (acute lesion) and group II (15 patients), whose time interval between trauma and surgery was ≥ 6 months (chronic lesion). All patients were treated via MACI and evaluated by the International Knee Documentation Committee (IKDC) Knee Evaluation System and EuroQol EQ-5D quality-of-life questionnaire Visual Analogue Scale (EQ-VAS). Results The mean follow-up time was 28 months (range, 19-37 months). IKDC scores at the end of the first year were significantly better than those before MACI in all patients who reported quality-of-life improvement, as assessed by the EQ-VAS. IKDC scores from months 3 and 6 were significantly higher in group I. All patients had normal or near-normal T2 times at the site of implantation (relative to that of surrounding cartilage), and all defects were >75% filled on MRI at the last follow-up. Conclusion In the treatment of isolated full-thickness chondral lesions of the knee, MACI can be used 6 months after trauma for early recovery, especially in patients with high expectations.

Keywords: Hyaline-Like Cartilage, Matrix-Induced Autologous Chondrocyte Implantation, M-ACI, Type I/III Collagen Membrane

Presentation ID / Sunum No= 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3198-4706

Kadın Genital Sistem Kanserlerinde Rezeke Edilen Lenf Nodlarının Lokalizasyonuna Göre Metastaz Tespiti ve Klinik Önemi

Asst. Prof. Dr. Remzi Arslan[1], Researcher Burçin Ergül[1]

[1]Atatürk Üniversitesi
**Corresponding author: Remzi ARSLAN*

Özet

GİRİŞ -AMAÇ: Kadın genital sistemi kanserleri (KGSK) tüm dünyada önemli morbidite ve mortalite nedeni olup özellikle serviks kanserleri meme, akciğer ve kolorektal kanserlerin ardından en sık üçüncü kanserdir. Tarama programlarına bağlı olarak son yıllarda serviks kanserlerinde azalma görülmektedir. Over ve endometrium kanserleri ise son yıllarda artış göstermektedir.Bu tümörlerin tedavisinde ilk cerrahi esnasında bölgesel lenfadenektomiye sıklıkla başvurulur. Rezeke edilen lenf nodlarında metastaz tespiti önemli histopatolojik ve klinik prognostik parametre oluşturur. Kemo-radyoterapi yönetimi için önem taşımaktadır. Çalışmamızda KGSK kanserlerinde rezeke edilen lenf nodlarında lokalizasyona göre metastaz tespiti ve bunun klinik önemini araştırmak amaçlanmıştır. YÖNTEM: Çalışmamıza 1 Ocak 2010-30 Kasım 2021 tarihleri arasında Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji AD tanılanan ve KGSK vakalarının patoloji raporları retrospektif olarak tarandı. Olgular yaş, tutulan organ, tümör tipi, rezeke edilen bölgesel lenf nodları lokalizasyonu ve bu lokalizasyonlardaki metastaz oranları tespit edilerek literatür ile kıyaslandı. BULGULAR: Çalışmamızda KGSK nedeniyle yapılmış 152 ayrı hastaya ait materyal değerlendirildi. Olguların 87'si (%57) over, 58'i (%32) uterus, 7'si (%4) serviks kaynaklı olup yaş ortalaması 56,86 idi. Tümörlü hastaların 128 ine (%84) lenf nodu diseksiyonu yapılmış 24 üne (%16) yapılmamıştır. Tümör tipi olarak ilk sırada 66 (%43,4) olguya seröz karsinom ve 2. Sırada 54 (%55,5) olguya endometrioid karsinom, 9 (%5,9) olguya müsinöz karsinom tanısı verilmiştir. Rezeke edilen sağ pelvik lenf nodlarında %25 ve sol pelvik lenf nodlarında %24 oranında metastaz oranı tespit edilmiştir. Paraaortik lenf nodlarında %35 metastaz oranı daha yüksek bulunmuştur. SONUÇ: Çalışmamızda tümör tipi göz önüne alınmaksızın yapılan değerlendirmede sağ ve sol pelvik lenf nodu pozitifliğinin benzer olduğu, paraaortik lenf nodu metastazının diğerlerinden daha yüksek olduğu izlenmiştir. Tümör alt tipine göre özellikle seröz karsinomlarda paraaortik lenf nodlarında, diğer bölgesel lenf nodlarından daha yüksek metastaz saptanması cerrahi nin yönetimi açısından önemli bulunmuştur. Endometrioid Adenokarsinom olgularında sağ, sol pelvik ve paraaortik lenf nodu metastazında anlamlı fark izlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Endometrial Karsinom, Seröz Karsinom, Lenf Nodu, Metastaz

Presentation ID / Sunum No= 286

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2360-7203

Kalça Kırığı Nedeniyle Parsiyel Protez Uygulanan Hastalarda Preoperatif Anemi, Ameliyata Kadar Geçen Süre Uzamış Yatış ile İlişkilidir: Tek Merkezli Retrospektif Bir Çalışma

Asst. Prof. Dr. Mehtap Gürler Balta[1], Asst. Prof. Dr. Vildan Kölükçü[1], Assoc. Prof. Dr. Hakan Tapar[1]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD

Özet

Kalça kırığı nedeniyle parsiyel protez uygulanan hastalarda preoperatif anemi, ameliyata kadar geçen süre uzamış yatış ile ilişkilidir: Tek merkezli retrospektif bir çalışma Giriş Kalça kırığı olan yaşlı hastalar, kırık ve ameliyatla ilişkili kan kaybı nedeniyle perioperatif anemi açısından yüksek risk altındadır. Ameliyat için preoperatif bekleme süresinin etkisi uzun süredir tartışılan bir konudur. Klinisyenler arasında erken cerrahinin kendi başına bir sağkalım yararı sağlayıp sağlamadığı konusunda anlaşmazlık hala devam etmektedir. Bu çalışmanın amacı, kalça kırığı olan hastalarda cerrahiye gecikme ve anemi ve uzamış hastanede kalış süresi (UHKS) ile ilişkisini saptamaktır. Malzemeler ve yöntemler Bu retrospektif kohort çalışmasına tek taraflı kalça kırığı nedeniyle parsiyel kalça protezi uygulanan toplam 140 hasta dahil edildi. Hasta yaşı, vücut kitle indeksi (VKİ), Amerikan Anestezistler Derneği (ASA) sınıfı ve cinsiyeti, komorbiditeler, preoperatif ve postopertif hemogram, charlson komorbidite indeksi (CCI), anestezi tipi, ameliyat süresi, kaç ünite kan verildiği, ameliyat sonrası yoğun bakım gerekliliği, hastanede kalış süresi verileri toplandı. Uzamış yatış 9 gün ve üstü olarak tanımlandı. Uzamış yatış süresinin tanımlaması için daha önceki çalışmalarda kullanılan 75. persantil ve üstü kabul edildi. Bulgular Hastaların ortalama yaşı 77,59 +- 11,51 yıl, ortalama hastane yatış süre 7,41+- 6,03 gün, yoğun bakım yatış süresi 0,88 +-2,52 gün, ameliyata kadar geçen süre 2,80 +-2,39 gün, kullanılan kan 0,56+- 1,29 ünite, ortalama Charlson komorbite indeksi 3,29+- 2,47 idi. Ameliyata kadar geçen süre UHKS olanlarda istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksekti (p=0,001). UHKS olanlarda malnutrisyonun bir göstergesi olan lenfosit anlamlı olarak düşüktü (p=0,019). Başvuru anındaki anemi varlığı UHKS sebep olmaktaydı (p=0,034). Sonuçlar Başvuru anında anemisi ve lenfopenisi olan kalça kırıkları uzamış yatış açısından risklidir. Erken cerrahi hastanede kalış süresi iyileştirir. Bu nedenle, kalça kırığı olan yaşlı hastaları ilk 48 saat içinde cerrahi olarak tedavi etmek yatış süresi açısından anlamlı görünmektedir. Kalça kırığı olan hastalarda cerrahi zamanlamanın etkisini tam olarak değerlendirmek için nihayetinde büyük bir randomize kontrollü çalışma şeklinde kanıtlar gerekebilir Anahtar Kelime; kalça kırığı, anemi, uzamış hastanede kalış süresi

Anahtar Kelimeler: Kalça Kırığı, Anemi, Uzamış Hastanede Kalış Süresi

Presentation ID / Sunum No= 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4281-1226

Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Doğum Yapan Yenidoğanlarda Doğum Asfiksisi Gelişimine Katkıda Bulunan Faktörler

Dr. Fatma Ölmez[1]

[1]Health Sciences University, Istanbul Kanuni Sultan Süleyman Training and Research Hospital
**Corresponding author: Fatma Ölmez*

Özet

Amaç: Doğum asfiksisi, neonatal ensefalopatiye neden olacak kadar şiddetli oksijen yoksunluğu anlamına gelir. Bu gebelik komplikasyonu, dünya çapında neonatal morbidite ve mortalitenin en sık ve önlenebilir nedenlerinden biridir ve tüm yenidoğan ölümlerinin %30-35'ine ve 5 yaş altı tüm çocuk ölümlerinin %10'una tekabül etmektedir. Daha önce yürütülen çalışmalar antepartum, intrapartum ve fetal risk faktörleri dahil olmak üzere doğum asfiksisinin çeşitli predispozan faktörlerini göstermiştir. Bu çalışma, Türkiye'de Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde doğum yapan yenidoğanlarda doğum asfiksisi ile ilişkili faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır. Gereç ve yöntem: Bu retrospektif çalışmaya, Ocak 2018-Ağustos 2021 tarihleri arasında gestasyonel yaşı ≥35 hafta olan ve doğum asfiksisi gelişen yenidoğanları olan toplam 38 tekil gebe dahil edildi. Maternal demografik özellikler, maternal biyokimyasal değerler, antepartum ve intrapartum faktörler ve yenidoğan bulguları ile ilgili veriler hasta dosyalarından ve hastanenin elektronik veri tabanından elde edildi. Bulgular: Doğum asfiksisi riskinin artmasıyla anlamlı olarak ilişkili olduğu bulunan öngörücü değişkenler nulliparite (Odds oranı [OO]= 4,95, %95 güven aralığı [GA]=1,82-9,47, p<0,001), uterin taşisistol (OO= 4,83, %95 GA=1,62-8,98, p<0,001), intrauterin büyüme kısıtlaması (OO=3,74, %95 CI=1,71-7,85, p=0,001), uzamış doğum eylemi (OO=7,39, %95 GA=2,92-13,86, p<0,001), mekonyum boyalı amniyotik sıvı (OO=5,96, %95 GA=2,17-12,52, p<0,001) ve fetal kalp atımı (FKA) traselerinin doğum öncesi kategori II (OR=10,29, %95 CI=5,73-26,29, p<0,001) ve kategori III (OR=12,38, %95 GA=7,26-30,82, p<0,001) olmasıdır. Tartışma: Doğum asfiksisi, öngörülebilir bir olumsuz gebelik sonucudur ve predispozan faktörlerin varlığı ile önemli ölçüde ilişkilidir. Nulliparite, uterin taşisistol, intrauterin büyüme kısıtlaması, doğumun ikinci evresinin uzaması, mekonyumla boyanmış amniyotik sıvı ve kategori II ve III FKA traseleri doğum asfiksisi ile anlamlı olarak ilişkiliydi.

Anahtar Kelimeler: Doğum Asfiksisi, Antepartum Faktörler, İntrapartum Faktörler.

Contributing Factors of Birth Asphyxia Among Neonates Delivered At Kanuni Sultan Süleyman Training and Research Hospital

Abstract

Objective: Birth asphyxia refers to the oxygen deprivation severe enough to cause neonatal encephalopathy. This pregnancy complication is one of the most frequent and avoidable causes of neonatal morbidity and mortality worldwide, resulting in 30-35% of all neonatal deaths and amounting to 10% of all child deaths under the age of 5-years. Previously conducted studies indicated various predisposing factors of birth asphyxia, including antepartum, intrapartum, and fetal risk factors. This study was intended to determine the associated factors of birth asphyxia among neonates delivered in Kanuni Sultan Süleyman Training and Research Hospital, Turkey. Material and methods: A total of 38 singleton pregnant women who delivered live births with a gestational age of ≥35 weeks and their neonates who experienced birth asphyxia between January 2018 and August 2021 were included in this retrospective study. The data on maternal demographic characteristics, maternal biochemical values, antepartum and intrapartum factors, and neonatal findings were extracted from patients' files and the hospital's electronic database. Results: The predictor variables that were found to be significantly associated with the increased risk of birth asphyxia were nulliparity (Odds ratio [OR]= 4.95, 95% confidence interval [CI]=1.82-9.47, p<0.001), uterine tachysystole (OR=4.83, 95% CI=1.62-8.98, p<0.001), intrauterine growth restriction (OR=3.74, 95% CI=1.71-7.85, p=0.001), the prolonged second stage of labor (OR=7.39, 95% CI=2.92-13.86, p<0.001), meconium-stained amniotic fluid (OR=5.96, 95% CI=2.17-12.52, p<0.001), and fetal heart rate (FHR) tracings category II (OR=10.29, 95% CI=5.73-26.29, p<0.001) and category III (OR=12.38, 95% CI=7.26-30.82, p<0.001) before labor. Conclusion: Birth asphyxia is a predictable adverse pregnancy outcome and is significantly associated with the presence of predisposing factors. Nulliparity, uterine tachysystole, intrauterine growth restriction, the prolonged second stage of labor, meconium-stained amniotic fluid, and FHR tracings category II and III were significantly associated with birth asphyxia.

Keywords: Birth Asphyxia, Antepartum Factors, Intrapartum Factors.

Presentation ID / Sunum No= 228

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9948-0515

Kardiyak İmplante Edilebilir Elektronik Cihazların Total Sirkülatuar Arrest Yoluyla Cerrahi Tedavisi

Exp. Dr. Özden Vezir[1]

[1]*Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Özden Vezir*

Özet

Surgical Treatment Of Cardiac Implantable Electronic Devices Via Total Circulatory Arrest Özden Vezir MD, Department of Cardiovascular Surgery, Mersin City Training and Research Hospital Özet Giriş: Kalp hastalıklarında sıklıkla kullanılan intra-kardiyak elektronik cihazların (pacemaker, intrakardiyak defibrilatör vb.) enfeksiyonu ölümle sonuçlanabilen ciddi komplikasyonlara neden olabilmektedir. Bu cihazların çıkartılma endikasyonu konulduğunda öncelikle lokal anestezi ile implantın ve tellerinin çıkartılması uygun yöntem olarak kabul edilirken, bu işlemin başarısız olduğu durumlarda açık kalp cerrahisi uygulanmaktadır. Açık kalp cerrahisi sırasında, total sirkulatuar arrest uygulanması (TSA), mortalite ve morbiditeyi arttırabilir. Amacımız, yapılması planlanan açık kalp cerrahisinde total sirkulatuar arrestin hangi durumlarda uygulanması gerektiğini araştırmaktır. Hastalar ve Metod: Hastanemizde son bir yılda toplam 4 erkek hastaya intra-kardiyak elektronik cihaz çıkarılması ameliyatı yapıldı. Ameliyatların tamamı, aynı cerrahi ekip tarafından, genel anestezi altında açık kalp cerrahisi şekline uygulandı. İki hastada, ameliyat sırasında innominate ven, sağ atriyum ve sağ ventrikülde tellerin çok sıkı yapışık olmasından dolayı TSA uygulandı. Sonuçlar: Hastaların ameliyat sonrası yoğun bakımda kalma süreleri ortalama 7 gün, taburculuk süresi ise ortalama 11 gün olarak hesaplandı. TSA uygulanan hastalar sırasıyla 9 ve 10 gün yoğun bakımda kaldı ve 13. günde taburcu oldu. Ortalama TSA süresi 17dk olarak hesaplandı. Tartışma: Ameliyat esnasında sağ atriyotomi yapıldıktan sonra tellerin tamamen epitelize dokuyla kaplandığı durumlarda iki aşamalı eksizyon planlanabilir. Tel sağ atriyum içerisinde iki ayrı parçaya ayrılarak proksimal ve distal kısımlarını ayrı ayrı çıkarmak denenebilir. Tellerin innominate ven intimal duvarına ileri derecede yapışıklık olması TSA uygulamasını gerekli kılmaktadır. Gerçekleştirdiğimiz iki vakada innominate venin uzun aksına paralel insizyon ile venotomi uygulayarak çok dikkatli bir şekilde tellerin eksizyonu sağlandı. Sağ ventrikül trabekül ve sağ atriyum yapışıklıklarında öncelikle bu alanların temizlenmesi sonrasında TSA'ya geçilerek innominate ven yapışıklıklarının giderilmesini öneriyoruz.

Anahtar Kelimeler: Pacemaker Enfeksiyonu, Kalp Cerrahisi, Total Sirkülatuar Arrest

Surgical Treatment of Cardiac Implantable Electronic Devices Via Total Circulatory Arrest

Abstract

Background: Infection of intra-cardiac electronic devices (ICED) (pacemaker, intracardiac defibrillator, etc.), which are frequently used in cardiac diseases, can cause serious complications that can result in death. When the indication for removal of these devices is given, the removal of the implant and its leads with local anesthesia is considered the appropriate method, while open heart surgery is performed in cases where this procedure is unsuccessful. Total circulatory arrest (TCA) during open heart surgery may increase mortality and morbidity. Our aim is to investigate in which situations TCA should be applied in open heart surgery planned. Patients and Methods: In the last year, a total of 4 male patients underwent ICED removal surgery in our hospital. All operations were performed by the same surgical team as open heart surgery under general anesthesia. TCA was performed in two patients due to the tight adherence of the leads in the innominate vein, right atrium, and right ventricle during surgery (Figure1,2). Results: The average postoperative stay in the intensive care unit was 7 days, and the average discharge time was 11 days. Patients who underwent TCA remained in the intensive care unit for 9 and 10 days, respectively, and were discharged on the 13th day. While the mean TCA time was calculated as 17 minutes, 250C hypothermia was applied. Discussion: In cases where the leads are completely covered with epithelialized tissue after right atriotomy during surgery, two-stage excision can be planned. The wire can be divided into two parts in the right atrium and it can be tried to remove the proximal and distal parts separately. The high degree of adhesion of the wires to the intimal wall of the innominate vein necessitates TCA application. In the two cases we performed, a very careful and gentle excision of the leads was achieved by applying venotomy with an incision parallel to the long axis of the innominate vein. In right ventricular trabeculae and right atrium adhesions, we recommend removing innominate vein adhesions by first cleaning these areas and then switching to TCA.

Keywords: Pacemaker Infection, Cardiac Surgery, Total Circulatory Arrest

Presentation ID / Sunum No= 71

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002- 2874-2044

Keratokonus İle Demodeks Akarı Arasındaki İlişki

Assoc. Prof. Dr. Bengi Ece Kurtul[1], Prof.Dr. Özlem Makbule Kaya[1], Exp. Dr. Ahmet Kakaç[2]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
[2]Mardin Kızıltepe Devlet Hastanesi
**Corresponding Author: Ahmet Kakaç*

Özet

AMAÇ: Keratokonus(KK) ile Demodex sıklığı arasındaki ilişkiyi Demodex'in oküler yüzey üzerindeki etkileri ile birlikte değerlendirmek. YÖNTEMLER: Bu kesitsel çalışmaya 20 KK hastasının (KK grubu)38 gözü, yaş ve cinsiyet uyumlu 20 sağlıklı bireyin 40 gözü (kontrol grubu) dahil edildi. Demodex türleri (folliculorum/brevis), göz ovma sayısı, Oküler Yüzey Hastalık İndeksi, kornea topografi bulguları, gözyaşı kırılma zamanı ve Schirmer test skorları değerlendirildi. KK gözleride KK evresine ve Demodex varlığına göre 2 alt gruba ayrıldı. Demodex, geleneksel ışık mikroskobu kullanılarak tespit edildi. SONUÇLAR:KK grubunda ortalama yaş 25.90±7.01 yıl, kontrol grubunda 26.52±8.94 yıl idi (p= 0.731).KC grubunda Demodex folliculorum'lu 8 göz (%21,1) ve Demodex folliculorum+ Demodex brevis'li 10 göz (%26,3) saptandı (p<0,001). KK evresi ilerledikçe Demodex yüzdesi arttı (hafif/orta alt grupta %43.8, şiddetli alt grupta %66.7). KK Demodex(+) ve (-)alt gruplarında kontrol grubuna göre göz ovuşturma sayısı ve öküler yüzey hastalık indeks skorları anlamlı olarak daha yüksek ve göz yaşı kırılma zamanı seviyeleri anlamlı derecede düşüktü.TARTIŞMA:KK hastalarında sıklıkla Demodex istilası görülüyor. Demodex ile ilişkili iltihaplanma ve göz ovma, fırsatçı bir akar olarak KK ilerlemesine katkıda bulunabilir. Demodex, KK tedavisi ve yönetimi üzerinde olumsuz bir etkiye yol açabilir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Demodes, Oküler Yüzey

The Relationship Between Keratoconus and Demodex Mites

Abstract

PURPOSE: To evaluate the relationship between keratoconus (KC) occurrence and Demodex infestation together with the effects of Demodex on the ocular surface. METHODS: Thirty-eight eyes of 20 KC patients (KC group), 40 eyes of 20 age- and sex- matched healthy subjects (control group) were included to this cross-sectional study. Demodex species (folliculorum/brevis), clinical symptoms as eye rubbing, Ocular Surface Disease Index, corneal topography findings, tear break-up time (TBUT), and Schirmer test scores were evaluated. KC eyes were also divided into 2 subgroups according to KC stage and presence of Demodex. Demodex was detected using conventional light microscopy. RESULTS: The mean age was 25.90±7.01 years in KC group, and 26.52±8.94 years in control group, (p= 0.731). While no Demodex were detected in the control group, Demodex were detected in the KC

group, including 8 eyes (21.1%) with Demodex folliculorum, and 10 eyes with Demodex folliculorum+ Demodex brevis (26.3%), ($p<0.001$). As the KC stage progressed, the percentage of Demodex increased, (43.8% in mild/moderate subgroup, 66.7% in severe subgroup). The number of rubbing eyes and OSDI scores were significantly higher, and TBUT levels were significantly lower in KC Demodex+ and - subgroups than control group, ($p<0.001$ for all), but there is no significant difference between KC Demodex + and - subgroups regarding ocular surface parameters ($p=1.0$). CONCLUSİONS: KC patients seem to have frequently Demodex infestation. Demodex related inflammation and associated eye rubbing may contribute to KC progression as an opportunistic mite. Demodex may lead a negative effect on KC treatment and management.

Keywords: Keratoconus, Demodex, Ocular Surface

Presentation ID / Sunum No= 237

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4026-6503

Klasik Kaposi Sarkomu: Tek Merkez Deneyimi

Exp. Dr. Aysun Gökce[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Kaposi sarkomu nadir görülen, human herpes virüs-8 (HHV-8) ile ilişkili düşük dereceli bir vasküler tümördür. Kaposi sarkom lezyonları ağırlıklı olarak mukokutanöz bölgelerde bulunur, ancak tüm organları ve anatomik lokalizasyonları etkileyebilir. Ülkemizde Kaposi sarkomunu ile ilgili az sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmada bölümümüzde tanı almış 21 Klasik Kaposi sarkomu olgusunun klinik, demografik, patolojik ve immünohistokimyasal özelliklerinin literatür bilgileri eşliğinde değerlendirilmesi amaçlanmıştır. 2013-2020 yılları arasında bölümümüzde tanı almış 21 olguya ait kayıtlar geriye dönük olarak incelenmiş ve olgulara ait yaş, cinsiyet, tümör lokalizasyonu, patolojik ve immünohistokimyasal özellikler değerlendirilmiştir. Çalışmaya katılan olguların yaş aralığı 56-94 yaş (ortalama 74.7) arasında değişirken, kadın: erkek oranı 5/16 olarak saptanmıştır. Lezyonlar, daha çok alt ekstremitede (19/21) yerleşim göstermekte, bunu üst ekstremite (2/21) ve baş-boyun bölgesi (1/21) takip etmekte idi. Olgulardan 2'sinin Kaposi sarkomun erken dönemini yansıtan yama ve plak evresinde olduğu gözlenirken, 19 olgunun nodüler evrede olduğu izlenmiştir. İmmünhistokimyasal çalışma yapılan 19 olguda CD34 ve HHV-8 ile lezyonu oluşturan hücrelerde immünreaksiyon saptanmıştır. Kaposi sarkomu nadir görülen bir lezyon olmasına rağmen, ileri yaştaki alt ekstremite lezyonlarında tanı ve ayırıcı tanıda akılda tutulması gereken bir antitedir. Ülkemizde Kaposi sarkomu demografik, patolojik ve klinik özeliklerinin daha kapsamlı olarak ortaya konabilmesi için çok daha geniş serileri içeren, çok merkezli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Kaposi Sarkomu, HHV-8, İmmünhistokimya

Presentation ID / Sunum No= 253

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7413-1837 / 0000-0003-2490-6627

Kolorektal Kanserlerin Tanısında Tomografi ve Kolonoskopinin Yeri

Dr. İbrahim Doğan[1], Dr. Metin Bozkaya[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Şehir Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, Ankara

Özet

AMAÇ:Kolorektal kanser hem erkeklerde hem de kadınlarda en sık görülen üçüncü kanser türü ve kansere bağlı ölümlerin üçüncü en yaygın nedenidir.Bu çalışmada kolorektal kanserlerde tomografik olarak konulan tanıların güvenirliliğini saptamayı amaçladık. GEREÇ VE YÖNTEM: Bu çalışmada, Ağustos 2021-Ocak 2022 tarihleri arasında kolonoskopi yapılan 1433 hasta retrospektif olarak analiz edildi. Çalışmaya bu hastalar arasında kolonoskopiden 3 ay öncesinde çekilmiş tomografisi olan 231 hasta dahil edildi. Total kolonoskopi yapılamayan ve kolorektal kanser nedeniyle cerrahi öyküsü olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 231 hastanın 125'i (%55) erkek ve 106'sı (%45) kadın olup ortalama yaşları 55.68 (23-97) idi. 78 (%33) hastanın tomografi raporunda kitle veya kitle şüphesi tespit edilirken, 153 (%67) hastanın tomografisi normaldi. Tomografide kitle saptanan 78 hastanın sadece 47(%60)' inde kolonoskopide kitle tespit edildi ve 31(%40) hastanın kolonoskopisi normal olarak değerlendirildi. Tomografisi normal olarak değerlendirilen 153 hastanın yapılan kolonoskopisinde ise 4(%2.61) hastada (2 rektum, 1 rektosigmoid, 1 sigmoid) kitle tespit edildi. Bu 4 hastanın yaşları sırasıyla 59,60,63,68 idi. Toplamda 51 hastaya patoloji raporu ile teyid edilen kolorektal kanser tanısı konuldu. Tomografinin kolorektal kanseri saptamadaki duyarlılığı % 92 iken, özgüllüğü % 82 olarak saptandı. Pozitif prediktif değer % 60 iken, negatif prediktif değer % 97 olarak saptandı. TARTIŞMA VE SONUÇ: Kolorektal kanserler hem çevresel hem de genetik risk faktörlerine sahiptir. Yeni vakaların insidansı ve mortalitesi, muhtemelen kanser taramasındaki artış ve daha iyi tedavi modalitelerine bağlı olarak, son yıllarda azalma eğilimi göstermektedir. Bu nedenle korektal kanserlerde tanı ve taramalar büyük öneme sahiptir. Kolorektal kanser tanısında kolonoskopi altın standart olsada, bu kanserler insidental olarak abdominal tomografi ile de saptanabilir. Anahtar Kelimeler: Kolorektal kanser, Kolonoskopi, Tomografi

Anahtar Kelimeler: Kolorektal Kanser, Kolonoskopi, Tomografi

Presentation ID / Sunum No= 236

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5621-7407

Kronik Bel Ağrılarında Epidural Enjeksiyonların Önemi

Asst. Prof. Dr. Aslı Mete Yıldız[1]

[1]*Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding Author: Aslı Mete Yıldız*

Özet

Bel ağrısı, genel nüfusun yaklaşık %80'ninde yaşam sürecinde en az bir defa görülebilen bir rahatsızlıktır. Bu rahatsızlık en masraflı hastalıklar grubunda yer almaktadır. Ülkemizde de bu ağrıların yüzdesi oldukça fazladır. Bel fıtığı gelişen hastalara operasyon çok sık önerilmekte ve hastaların çoğu ameliyat olmaktan korkup bu işlemi yaptırmaktan kaçınmaktadır. Epidural enjeksiyonlar, bel ve alt ekstremite ağrısının tedavisinde yaygın olarak uygulanan prosedürlerden biridir. Bu çalışmada kronik bel ağrısı olan hastalarda epidural steroid ve lokal anestesi ile ağrı skorlarının azaldığını ve ameliyat olma sürelerinin uzadığı saptanmıştır. Steril şartlarda epidural bölgeye uygulanan steroid ve lokal anesteziğin uygulandığı iki grup hastaların ağrı skorlarını en az %50 oranında azaldığı saptandı. lokal anestezi ilave edilen grupta ise ağrı skorları ve ameliyat olma sürelerinin daha gecikebildiğini belirlendi. Başlangıç VAS skorlarında işlem sonrasında 90 güne kadar belirgin bir düşüş tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Bel Ağrısı, Epidural, Kronik Ağrı

Presentation ID / Sunum No= 149

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9255-649X

Kronik Gastritlerde İntestinal Metaplazi Prevalansı ve İntestinal Metaplazinin Klinik Parametrelerle İlişkisi: 6 Yıllık Analiz

Dr. Gökçe Aşkan[1]

[1]*Rize RTE Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Gökçe Aşkan*

Özet

AMAÇ: Gastrik displazi ve adenokarsinomların öncüsü olarak bilinen gastrik intestinal metaplazi (İM) ler erken tanı ve tedavi sonrası gerileyebilen lezyonlardır. İM'nin Helicobacter pylori (HP) varlığı, ilaç kullanımı, beslenme alışkanlığı, cinsiyet ve genetik faktörlerle ilişkisi olduğu düşünülmektedir. Çalışmamızda bölümümüzde İM tanısı alan kronik gastrit (KG) olgularının görülme sıklığı, buna eşlik eden histomorfolojik bulgular ve klinik parametrelerle ilişkisini değerlendirmeyi amaçladık. MATERYAL ve METOD: 2015-2021 yılları arasında bölümümüzde aktivite, HP ve atrofi varlığından bağımsız İM'nin izlendiği toplam 563 KG olgusu çalışmaya dahil edildi. SONUÇ: Olguların yaş ortalaması 60 iken, %53'ü kadın, %47'si erkekti. İM dağılım paterni bilinen olgu sayısı 548 olup, İM olguların %79'unda fokal, %21'inde yaygındı. Olguların %59'unda aktivite mevcut olup, bunların %56'sında HP izlendi. Kronik aktif gastrit (KAG) lerde yaygın İM, KG'lere kıyasla anlamlı olarak daha sıktı (%76 vs %24, p=0.008). Aktiviteden bağımsız İM sıklığı HP pozitif olgular lehine anlamlı bulundu (p=<0.001). Cinsiyet ve İM dağılım paterni arasında istatistiksel olarak anlamlı fark izlenmedi (p=0.47). Rutin kontrol biyopsi (KB) örneği için ortalama süre 20 aydı. İlk biyopside fokal İM izlenen olguların %57'sinde, yaygın İM izlenen olguların ise %77'sinde KB'de İM görülmedi. Fokal İM'li olguların %29'unda KB'de fokal, %14'ünde ise yaygın İM izlenirken, yaygın İM'li olguların %4'ünde fokal, %19'unda ise yaygın İM görüldü. KB'de HP varlığı ve IM yaygınlığı ilişkisine bakıldığında, fokal İM sıklığı HP pozitif olgular lehine anlamlı bulundu (p=0.04). TARTIŞMA: Aktivite ve eşlik eden HP varlığının İM için risk teşkil ettiği, HP varlığının hem fokal hem yaygın İM'lere zemin hazırladığı, İM'nin her iki cinsiyette de yüksek oranda görülebildiği, HP tedavisi sonrası yalnızca fokal değil yaygın İM'nin de gerileyebileceği düşünüldü. Ancak HP eradikasyonunun sağlanamadığı olgularda İM'nin fokal olarak devam edebileceği, bu nedenle de yakın klinik takibin yaygın İM'li olgulara sınırlı kalmayıp fokal İM'li olgularda da yapılması gerektiği öngörüldü.

Anahtar Kelimeler: Kronik Gastrit, Gastrik İntestinal Metaplazi, Prevelans, Helicobacter Pylori

Presentation ID / Sunum No= 119

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5612-5932

Kronik Venöz Yetmezliği Olan Hastalarda Diz-Kasık Büyük Safen Ven Stripping Sonuçları

Assoc. Prof. Dr. Ali Sapmaz[1], Exp. Dr. Serhan Yılmaz[2], Exp. Dr. Murat Özgür Kılıç[3], Exp. Dr. Betül Keskinkılıç Yağız[4], Prof.Dr. Ahmet Serdar Karaca[5], Prof.Dr. Cüneyt Köksoy[6]

[1]Ankara Şehir Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği
[2]İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği
[3]Eskişehir Şehir Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği
[4]Samsun Gazi Devlet Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği
[5]İstanbul Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[6]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Özet

Giriş: Varisin cerrahi tedavisinde giderek artan bir sıklıkla uygulanmakta olan Diz-kasık (Kısa) stripping işleminden sonra büyük safen veninin (BSV) kalan kısmının klinik önemi net olarak anlaşılmamıştır. Bu çalısmada venöz yetmezlik için BSV strippingi planlanan hastalarda venin ayak bileği-kasık arasının çıkartılması ile diz-kasık arası çıkartılması yöntemlerini prospektif randomize bir sekilde semptomlar, yasam kalitesi, nüks ve komplikasyonlar yönünden karşılaştırmak amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Kronik venöz yetmezliği olan hastalarda venöz klinik siddet skoru (VCSS), CEAP skoru, SF-36 ve VEINES-QOL yasam kalite değerlendirme ölçekleri kullanılarak venöz yetmezlik değerlendirildi. Hastalar kapalı zarf yöntemi ile diz üstü ya da tam stripping yöntemlerine rastgele dağıtıldı. Cerrahi islemi takiben, 3, 15, 30. günler ve 3, 6. aylarda değerlendirmeler yapıldı. Ayrıca hastalara ilk 15 gün boyunca numerik ağrı skoru uygulandı (NAS). Bulgular: Çalısmaya 26 hasta dahil edildi. Bunlardan 14 hasta erkek 12 hasta kadın idi. Hastalar 28 ila 61 yas aralığında olup yas ortalaması 40,53 idi. Hastalardan 19 unda hastalık tek bacakta iken 7 hasta da ise her iki bacakta da hastalık mevcuttu. Ameliyat öncesi iki grup tüm skorlama sistemleri açısından benzerdi. Tam stripping yapılan grupda sağ bacakta parestezi 3. gün, 1. ay ve 6.ayda istatistiksel olarak daha fazla bulundu. Diz üstü stripping yapılan grupda 6. Ayda varis sikayeti tam stripping yapılan gruba göre istatistiksel olarak daha fazla saptandı. Kısa BSV strippingi olan hastalar, uzun BSV stripping ile karşılaştırıldığında, genel sağlık kategorisinde SF-36 (Postoperatif 1. ay), genel sağlık ve emosyonel iyilik kategorilerinde (postoperatif 3. ayda) ve gece krampları ve ağırlık parametrelerinde (postoperatif 6. ayda) daha iyi puanlara sahipti. Sonuç: Kronik venöz yetmezlikli hastalarda kısa BSV stripping ilk adım cerrahi seçenek olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Venöz Yetmezlik, Büyük Safen Ven, Kısa Stripping

Presentation ID / Sunum No= 269

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5215-5464

Laparoskopik Kolesistektomi Sırasında Farkedilemeyen Büyük Damar Yaralanması

Exp. Dr. Yadigar Yılmaz Camgöz[1]

[1]*Sultan 2. Abdulhamid Han Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş Laparoskopik cerrahi sırasında görülebilen trokar yerleştirilmesi esnasında büyük damar (aort, vena kava, iliyak arter veya ven) yaralanmaları hayati önem taşıyan bir komplikasyondur. Laparoskopik cerrahi sırasında batın içinde kanama görülmemesi veya retroperitoneal hematomun gözden kaçması nedeniyle damar yaralanması tanısının konulması gecikebilmektedir. Olgu 58 yaşında bilinen hipertansiyonu olan smoker hasta dış merkezde kolesistektomi operasyonu sırasında arrest olması ve başarılı CPR sonrası miyokart enfarktüs ön tanısıyla yoğun bakım ünitemize alındı. Hasta geldiğinde hipovolemik şokta olduğu ve tansiyonu yükseldiğinde trokar giriş yerlerinde kanamanın olmasının gözlenmesi üzerine yapılan ultrason ile batında kese lojunda ve karaciğer çevresinde Morrison poşuna ulaşan serbest mayi, pelviste organize hematoma ait 11x15 cm boyutunda ekojenite görüldü. Çekilen kontrastlı tomografi ile karaciğer çevresinde en kalın yeri 2 cm ölçülen koleksiyon, abdominal aort çevresinde ve sol psöas kası anteriorunda organize hematoma ait dansiteler, batın orta ve sol kadranda ve pelviste hiperdens dev akut hematoma ait görünüm izlenmekte olup I.V. kontrast madde enjeksiyonundan sonra abdominal aort distal bölümünden batın içindeki hematoma kontrast maddenin geçişi vizualize edildi. Hasta kalp damar cerrahisi ve genel cerrahi tarafından hızlıca operasyona alındı. Hasta geldiği andan itibaren inotrop ve kan ve sıvı replasmanı ile desteklendi ancak nakil öncesi ve operasyon masasında olmak üzere iki kez daha arrest oldu. İnfrarenal aort segmentinde iliak bifurkasyonun biraz üzerinde sol anterolateral kısmında 1-1,5 cm lik kesici delici aletle olduğu düşünülen (trokar) yaralanma ve ince barsak mezosundaki yaralanmalar tespit edildi ve onarıldı. Hasta operasyon sonrası yüksek inotrop desteği, kan ve sıvı replasmanına rağmen hastaneye kabulünün 10. saatinde tekrar arrest olarak kaybedildi. Tartışma Birçok cerrahide sıklıkla uygulanan bir yöntem olan laparoskopik girişim sırasında majör damar yaralanmasının bir komplikasyon olarak akılda tutulmasının erken tanıda önemli bir faktör olduğunu bu olgumuzda gözlemledik. Nadir görülse de majör damar yaralanmaları ölümcül bir komplikasyon olarak karşımıza çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopi, Majör Vasküler Yaralanma, Komplikasyon

Presentation ID / Sunum No= 425

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8606-2453

Laparoskopik Kolesistektomi Sonrası Sürprizler: Rastlantısal Tespit Edilen Safra Kesesi Maligniteleri

Exp. Dr. Ömer Kişi[1], Asst. Prof. Dr. Mustafa Şentürk[2]

[1]Aksaray Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi
**Corresponding Author: Ömer Kişi*

Özet

AMAÇ: Safra kesesi kanserleri en kötü prognozlu tümörlerdendir.Safra kesesi karsinomlarının yaklaşık %15-30'u preoperatif saptanmamış olup kolesistektomi sırasında veya sonrasında tespit edilmektedir. Bu çalışmanın amacı safra taşı endikasyonuyla laparoskopik kolesistektomi yapılan ve preoperatif malignite tespit edilmeyen hastalarda rastladığımız safra kesesi maligniteleri literatür eşliğinde değerlendirmektir. YÖNTEM-GEREÇLER: 2010-2020 yılları arasında Meram Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD'de safra taşı endikasyonuyla laparoskopik kolesistektomi yapılmış vakalar retrospektif olarak incelendi. Preoperatif malignite tespit edilen hastalar çalışma dışı tutuldu. BULGULAR: Bu süreçte kliniğimizde toplam 5080 hastaya kolesistektomi uygulanmış olup, bu hastaların 13(%0.26)'ünde insidental safra kesesi tümörü tespit edildi. Yaş ortalaması 66±10idi. Olguların 6'sı erkek 7'si kadındı. 8 olgu kolelitiyazis, 4 olgu akut kolesistit, 1 olgu mirizzi sendromu ön tanıları ile operasyona alınmıştı. İntraoperatif 9 olguda duvar kalınlığında artış ve sertlik tespit edilmişti. Şüphelenilen 2 olguda frozen yapıldı.Bu olgulara malignite nedeniyle aynı seansta karaciğer wedge rezeksiyon işlemi uygulandı. Diğer 7 olgu tekrar opere edilerek karaciğere wedge rezeksiyon yapıldı. İki olguda lenf nodu diseksiyonu ve subksifoid trokar giriş yeri eksize edildi. Bu olgularda trokar giriş yerlerinde karsinom metastazı tespit edildi. Olguların 4'ünde intraoperatif lezyon tespit edilmedi. Patoloji sonuçları değerlendirildiğinde bu 4 olguda mikroskopik düzeyde tümör görüldü. İki olguda papiller karsinom, diğer olgularda Hodgkin lenfoma ve müsinöz karsinom saptandı. Diğer 9 olgu adenokarsinomdu. Onkolojik takiplerde 9 olguya kemoterapi 3 olguya ise kemoradyoterapi uygulandı. Bir olgu ikinci operasyon sonrası erken dönemde, 5 olgumuz ise takipleri esnasında geç dönemde kaybedildi. 7 olgumuz halen yaşamakta olup ortalama takip süremiz 33 ay (min-max:1-120) idi. SONUÇ: Laparoskopik kolesistektomi ülkemizde sıklıkla uygulanmaktadır. Literatüre göre insidental safra kesesi kanseri görülme sıklığı %0.3-%2.9'dur. Çalışmamızda %0.26 olarak tespit edilmiştir. İnsidental safra kesesi maligniteleri olabileceği düşünülerek patoloji raporları mutlaka takip edilmelidir. Şüpheli olgularda frozen çalışılmalı ve trokar giriş yeri metastazını engellemek için safra kesesini batın dışına alırken endobag kullanılmak uygun bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Insidental, Kolelitiyazis, Kolesistektomi, Laparoskopik, Malignite, Rastlantısal

Presentation ID / Sunum No= 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7605-4353

Laparoskopik Sistoprostatektomi Sırasında Dorsal Ven Kompleksinin Kontrol Altına Alınmasında Damar Mühürleyici İle Sütur Tekniğinin Karşılaştırması

Exp. Dr. Ferhat Yakup Suçeken[1]

[1]*Ümraniye Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

GİRİŞ: Laparoskopik radikal sistoprostatektomi sırasında yüksek kanama potansiyelinden dolayı hastanın ve cerrahi işlemin güvenliğini sağlayabilmek için dorsal ven kompleksinin (DVK) kontrol altına alınması, operasyonun önemli bir basamağını oluşturur. DVK'nın kontrol altına alınmasında sütür ligasyonu yaygin olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmada DVK'nın elektrotermal bipolar damar mühürleyici sistem (COVIDien LigaSure Technology, USA) ile kontrol altına alınmasının güvenilirliğini araştırmayı amaçladık. MATERYAL ve METOD: Ocak 2019 ile Kasım2021 tarihleri arasında kasa invazif mesane kanseri nedeni ile laparoskopik radikal sistoprostatektomi ameliyatı yapılan 51 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Hastalar, DVK'nın kontrol altına alınma şekline göre, sütür ligasyonu (Grup 1, n=25) ve LigaSure (Grup 2, n=26) kullanılanlar olarak 2 gruba ayrıldı. Her iki grupta da bilateral endopelvik fasya açıldıktan sonra puboprostatik ligamanlar kesildi ve DVK tanımlandı. Grup 1'de ½ 26 mm 2-0 poliglaktin (Vicryl, ETHICON) ile DVK sütüre edilip kesildi. Grup 2'de 10 mm LigaSure kullanılarak DVK tam kat mühürlenip kesildi. DVK kontrol altına alınıncaya kadar gecen süre (saniye), gerçekleşen kanama miktarı (mililitre) ve başarısızlık durumunda ek girişim ihtiyacı karşılaştırıldı. BULGULAR: Grup 1'deki hastaların yaş ortalaması 60.76±9.61 iken Grup 2'deki hastaların yaş ortalaması 65.77±9.25 olup istatiksel olarak anlamlı değildi (p=0.064). Grup 1'deki hastaların kanama miktarı ortalama 56.4±23.78 ml iken Grup 2'de 48.85±34.9 ml idi. Her iki grup arasında kanama miktarı açısından anlamlı fark yoktu (p=0.373). Grup 1'deki DVC kontrol süresi 356±118.1 sn iken Grup 2'de 69.69±106.1 sn olarak bulundu. Her iki grup arasında DVK'yı kontrol süreleri istatiksel olarak anlamlı bulundu (P<0.001). Her iki grupta da 4 hastaya ek girişim ihtiyacı olup, gruplar arasında fark istatiksel olarak anlamlı bulunmadı (p=0.952). (Tablo 1) SONUÇLAR: İnvazif mesane kanseri için yapılan laparoskopik radikal sistoprostatektomide, DVK'nın kontrolü için LigaSure kullanımı, sütür ligasyonu ile benzer etkinlik ve güvenlikle birlikte daha kısa sürede kontrol avantajı sunabilir. Daha çok hasta sayısı içeren prospektif randomize çalışmalar gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Derin Ven Kompleks, Ligasure, Laparoskopik Radikal Sistektoprostatektomi

Presentation ID / Sunum No= 146

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9678-7818

Laparoskopik Sleeve Gastrektomide Neredeyiz?

Asst. Prof. Dr. Oruç Numan Gökçe[1]

[1]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

Özet

Giriş: Obezite cerrahisi yöntemlerinden olan tüp mide ameliyatı olarak da bilinen laparoskopik sleeve gastrektomi (LSG), normalde balon biçiminde olan midenin bombe kısmının çıkartılması işlemidir. Ameliyat kapalı (laparoskopik) cerrahi teknikle yapılır ve ameliyat sırasında hastaya genel anestezi verilir. Bu yöntem hem ülkemizde hem de dünya genelinde en sık kullanılan metabolik cerrahi tipi haline gelmiştir. Biz de bu çalışmada bu durumun bilimsel yansımasını gözler önüne koymayı amaçladık. Materyal ve metod: Yayınların analizi için Scopus bibliyometrik veri tabanında tarama yapıldı. Arama motorunun başlık kısmında " laparoskopik sleeve gastrektomi " anahtar kelimeleri içeren, günümüze kadar yapılmış yayınlar incelendi. Yayınlar; yapıldıkları kurum, yazar, yayın yılı, konu, atıf sayısı ve yayınlandıkları dergi açısından değerlendirildi. Ülkemizin sıralaması değerlendirildi. Bulgular: LSG konusunda 2105 yayın olduğu ve ilk yayının 2003 yılında yayınlandığı saptandı. Yayın sayıları yıllar içerisinde artmıştı (Grafik 1). Bunların 1714 tanesi araştırma makalesi idi. LSG konusunda en bilimsel üretken 5 ülke Amerika Birleşik Devletleri (ABD) (n=470), İtalya(n=175), Fransa (n=162), Türkiye(n=152), ve Çin(n=128) idi. Ülkemiz 4. sırada idi. Yayınların 2046 tanesi tıp alanında, 721'i hemşirelik alanında yayınlanmıştı. 19 farklı bilim alanında yayın vardı. En fazla yayın Fransa'dan Sapienza University of Rome (n=49), Kanada'dan University of Montreal (n=34) kurumlarından yayınlanmıştı. 100'den fazla farklı kurumdan yayın mevcuttu. Obesity Surgery (n=653) ve Surgery For Obesity And Related Diseases (n=330) bu konuda en fazla makalenin yayınlandığı dergilerdi. Ülkemizden yayınlanan 152 makale ayrıntılı incelendiğinde; ilk yayınların 2013 yılında (3 yayın) yapıldığı ve yıllar içerisinde arttığı, 2018 yılından beri 30 makale/ yıl olduğu saptandı. Bu konuda en fazla makalesi bulunan öncü kurumlar; Sağlık Bilimleri Üniversitesi (n=20), Selçuk Üniversitesi (n=10)dir. Gerek özel gerek devlet/ üniversite kurumları dahil 100'den fazla kurumdan yayın vardı. Sonuç: Ülkemiz bu alanda 4. sırada olup, bu konudaki artan trendler nedeniyle araştırmacılar bu konuya yönelebilir.

Anahtar Kelimeler: Bibliometrik, Sleeve Gastrektomi, Obezite

Presentation ID / Sunum No= 408

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9545-7454

Lateral Epikondilit Tedavisinde İki Farklı Ön Kol Breysinin Tedavi Etkinliğinin Karşılaştırılması

Exp. Dr. Mahmut Enes Kayaalp[1]

[1]*İstanbul Kartal Eğitim ve Araştıma Hastanesi*

Özet

Giriş: Lateral epikondilit, sık tanı konulan ve kişinin aktivitesini önemli derecede kısıtlayan bir hastalıktır. Tedavide epikondilit bandı veya el bileğine takılan atel kullanımı ile iyi sonuçlar raporlanmıştır. Bu çalışmada klinik olarak lateral epikondilit tanısı alan kişilerde dirseklik veya el bileği ateli uygulandığında elde edilen sonuçların ortaya konulması amaçlanmıştır. Yöntem: Lateral epikondilit tanısı konulan hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Hastalara kapalı zarf yöntemi ile epikondilit bandı veya el bileği istirahat ateli önerilmiştir. İlk başvuru esnasında hastalardan ağrı skoru ve Quick-DASH skoru toplanmış ve el dinamometresi ile her iki el kavrama güçleri 3 sefer ölçülerek ortalaması not edilmiştir. Hastalara nonsteroidal antienflamatuar jel reçete edilmiş ve devamlı breys kullanımı önerilmiştir. Hastalar 2. ve 4. haftalarda kontrol takibine çağrılmış, aynı skorlar ve dinamometre verileri tekrar toplanmıştır. Sonuçlar: Toplam 31 hasta çalışmaya dahil edildi. El bilek ateli 17 hastaya (1. grup), dirsek breysi ise 14 hastaya (2. grup) uygulanmıştı. Demografik veriler, tanı anında dinamometre ile el kavrama gücü ölçüm verileri, VAS (7,69±2,06 ve 8,36±1,91) ve Quick DASH değerleri (51,74±18,93 ve 46,15±5,44) arasında gruplar arasında anlamlı fark yoktu ($p<0,05$). Tek taraflı tanı almış hastaların tamamında el dinamometresi ile ölçülen el kavramı gücü değeri epikondilit tanısı alan tarafa göre belirgin düşük çıkmıştır ($p<0.001$). El bilek ateli grubu için Q-DASH skoru 2. ve 4. haftada sırasıyla 35,95±18,19 ve 32,18±17,82; dirsek breysi için 32,67±11,58 ve 31,89±20,72 bulunmuştur. El kavrama gücü tanı anı, 2. ve 4. haftada ilk grup için sırasıyla 13,71±2,96 kg, 15,47±1,99 kg, 19,53±3,2 kg; ikinci grup için 13,5±4,03 kg, 15,75±2,81 kg ve 16,16±2,71 kg idi. Gruplar arasında VAS, Q-DASH ve el kavrama gücü sonuçlarına göre fark görülmedi. Çıkarım: Lateral epikondilit tedavisinde NSAİ tedavisi ile el bilek ateli veya dirsek breysinin üç haftalık kullanımı ile VAS aktivite ağrısı, Q-DASH skoru ve el kavrama gücünün manuel dinamometre ile ölçüm sonuçlarına göre anlamlı fark bulunmamıştır. Her iki breys tedavide tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Lateral Epikondilit, Dirsek Ağrısı, Konservatif Tedavi

Comparison of the Treatment Efficacy of Two Different Forearm Braces in the Treatment of Lateral Epicondylitis

Abstract

Introduction: Lateral epicondylitis is a frequent disease which significantly restricts the activity of the patient. Good results have been reported with the use of an epicondylitis elbow band or a wrist splint. This study aimed to reveal the results obtained when treatment an elbow or wrist splint was applied to patients with lateral epicondylitis. Methods: Elbow epicondylitis band or wrist rest splint was recommended to the patients with the closed envelope method. Pain and Quick-DASH score were collected, both hand grip strengths were measured with a hand dynamometer. Nonsteroidal-anti-inflammatory gel was prescribed and continuous brace use was recommended for three weeks. Patients were called for follow-up at 2nd and 4th weeks. Results: 31 patients were included. Wrist splint was applied to 17 patients (group 1) and elbow brace was applied to 14 patients (group 2). Demographic data, hand grip strength measurement with dynamometer, VAS (7.69±2.06 and 8.36±1.91) and Quick DASH values (51.74±18.93 and 46.15±5, 44), were non-significant different between the groups ($p<0.05$). For group 1, the Q-DASH score was 35.95±18.19 and 32.18±17.82 at 2nd and 4th weeks, respectively; for the second group these were 32.67±11.58 and 31.89±20.72. At the time of diagnosis of hand grip strength, 13.71±2.96 kg, 15.47±1.99 kg, 19.53±3.2 kg for the first group at 2nd and 4th weeks, respectively; for the second group, it was 13.5±4.03 kg, 15.75±2.81 kg and 16.16±2.71 kg. There was no difference between the groups in any parameter. Conclusion: In treatment of lateral epicondylitis, there were no significant differences between VAS activity pain, Q-DASH score and manual dynamometer measurement results when a wrist splint or elbow brace was used. Both braces can be preferred in the treatment.

Keywords: Lateral Epicondylitis, Elbow Pain, Conservative Therapy

Presentation ID / Sunum No= 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6865-3716

Literatür Derlemesi Eşliğinde Sunulan Çok Ender Bir Olgu: Meme Kanserinin İnce Barsak ve Çekuma Metastazı

Dr. Zafer Şenol[1]

[1]*SBU Sultan 2. Abdulhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Zafer ŞENOL*

Özet

Meme kanserinin gastrointestinal (GI) sisteme metastazının çok nadir olduğu bilinmektedir, ince barsak ve çekum tutulumu ise son derece nadirdir. Bu çalışmada, meme karsinomunun çok ender rastlanan çekum ve jejunuma metastaz yaptığı vakamız sunuldu. Oldukça nadir görülen bu vaka sunumu ile birlikte, literatürdeki meme kanserinden ince barsak ve çekuma metastaz yapan vakalar derlendi. Sunulan olgumuzda, 77 yaşında ve yaklaşık 6 sene önce invaziv duktal karsinom nedeniyle sağ modifiye radikal mastektomi operasyonu geçirmiş olan kadın hastanın çekum ve jejunal anslarında görülen ve obstrüksiyona neden olan kitlelerin, invaziv duktal meme karsinom metastazı olduğu tespit edildi. Hastaya acil şartlarda sağ hemikolektomi ve parsiyel ince barsak rezeksiyonu operasyonu uygulandı. Postoperatif piyeslerin patolojik incelemesi, ince barsak mukozası altında submukozal lokalizasyonda metastatik meme karsinoması ile uyumlu invaziv adenokarsinoma olarak raporlandı. Meme kanserinin GI sisteme metastazının çok nadir olması nedeniyle literatür çoğunlukla tek vakalardan veya vaka serilerinden oluşmaktadır ve böyle bir metastaz, lobüler meme karsinomunda duktal invaziv karsinoma göre daha çok görülmektedir. Bu çalışmada tanı ve tedavisi sunulan olgu, literatürde çok ender raporlanmışolan invaziv duktal meme kanserinden ince barsak ve çekuma metastazdır. Sonuç olarak, meme kanseri öyküsü olan hastada, primer kanser tanısının konulmasından uzun süre geçmesine rağmen, karın ağrısı şikayeti ve GI sistemde herhangi bir lezyonun tespiti dikkatli bir şekilde değerlendirilerek metastaz olabileceği düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Metastaz, İnce Barsak, Çekum

Presentation ID / Sunum No= 178

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7768-9430

Maske Kullanımının Peripapiller Alandaki Etkilerinin Optik Koherens Tomografi Anjiografi OCTA ile Değerlendirilmesi

Dr. Gönül Karataş Durusoy[1]

[1]*Ersin Aslan Eğitim Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Gönül Karataş Durusoy*

Özet

Uzun süreli maske kullanımın peripapiller bölgede meydana getirdiği kan akım değişikliklerinin ve vasküler değişikliklerin, optik koherens tomografi anjiografi (OKTA) ile değerlendirilmesi amaçlandı. Yaşları 18-50 aralığında olup, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) 10/10, sferik ve silindirik kırma kusuru 3 diyoptriden az, göz içi basınçları (GİB) normal sınırlarda ve aksiyel uzunlukları (AL) 25 mm'den az olan gönüllüler çalışmaya dahil edildi. Herhangi bir oküler hastalığı olan, geçirilmiş oküler cerrahi veya travma öyküsü olanlar çalışma dışı bırakıldı. OKTA (Optovue, Fremont, California, ABD) ile tüm katılımcıların radyal peripapiller kapiller pleksus (RPCP) tüm görüntüsü, disk içi ve peripapiller vasküler dansiteler (VD) değerlendirildi. Ofis çalışması esnasında, N95 maske çıkarılmaksızın, en az 2 saat takılı halde ölçümler yapıldı ve çıkarıldıktan 1 saat sonra tekrarlandı. Çalışmaya 50 katılımcının, rastgele seçilen 50 gözü dahil edildi. Uzun süreli maske kullanımı esnasında peripapiller bölge 4 kadran olarak ele alındığında temporal kadranda maske kullanımı esnasında VD'de anlamlı düşüş olduğu gözlemlendi. ($p<0.05$) Peripapiller bölgede maske kullanımı esnasında VD'de düşüş olduğu gözlemlense de bu düşüş istatistiksel olarak anlamlı değildi. Maske kullanımına bağlı koroidal kalınlıkta değişiklik olduğu daha önceki çalışmalarda gösterilmişken,1 bu çalışmada uzun süreli maske kullanımı ile peripapiller bölgede vasküler yoğunluk ve akım değişiklikleri görüldü. COVID-19 pandemisinin etkileri tüm dünyada devam etmekte ve maske kullanımı hayatımızın bir parçası olmaya devam etmektedir. Çalışmada bulunan sonuçlar değerlendirildiğinde, uzun süreli ve tekrarlayan maske maruziyetinin uzun vadede görme üzerine olumsuz sonuçlara yol açabileceği ihtimali akla gelmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID19, Optic Koherens Tomografi Anjiyografi, Maske

Evaluation of the Effects of Mask Use in the Peripapillary Area With Optical Coherence Tomography Angiography OCTA

Abstract

It was aimed to evaluate the blood flow changes and vascular changes in the peripapillary region caused by long-term mask use by optical coherence tomography angiography (OCTA). Volunteers aged between 18-50 years with a best corrected visual acuity (BCVA) of 10/10, spherical and cylindrical refractive errors less than 3 diopters, intraocular pressures (IOP) within normal limits, and axial length

(AL) less than 25 mm were included in the study. Those with any ocular disease, previous ocular surgery or trauma were excluded from the study. Radial peripapillary capillary plexus (RPCP) whole image, intra-disc and peripapillary vascular densities (VD) of all participants were evaluated with OCTA (Optovue, Fremont, California, USA). During office work, measurements were made without removing the N95 mask, wearing it for at least 2 hours, and repeated 1 hour after it was removed. Fifty randomly selected eyes of 50 participants were included in the study. When the peripapillary region was considered as 4 quadrants during long-term mask use, it was observed that there was a significant decrease in VD during mask use in the temporal quadrant. ($p<0.05$) Although a decrease in VD was observed during mask use in the peripapillary region, this decrease was not statistically significant. While it has been shown in previous studies that there is a change in choroidal thickness due to mask use,1 vascular density and flow changes in the peripapillary region were observed with long-term mask use in this study. The effects of the COVID-19 pandemic continue all over the world and the use of masks continues to be a part of our lives. When the results found in the study are evaluated, the possibility that long-term and repetitive mask exposure may lead to negative consequences on vision in the long term comes to mind.

Keywords: COVID19, Optical Coherence Tomography Angiography, Mask

Presentation ID / Sunum No= 88

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2235-1480

Mason Tip 3 ve 4 Radius Başı Kırıklarında Yapılan Radius Başı Eksizyonunun Klinik Sonuçları

Dr. Mahmud Aydın[1], Dr. Serkan Sürücü[2]

[1]S.B.Ü Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği
[2]University of Missouri Kansas City

Özet

Amaç Radius basi kırıkları, tüm akut dirsek yaralanmalarının yaklaşık %20'sinde meydana gelen yaygın yaralanmalardır. Çok parçalı radius başı kırıklarında cerrahi tedavi seçenekleri halen tartışmalıdır. Bu çalışmada amacımız erişkinlerde radius başı eksizyonu yaptığımız hastaların klinik ve radyolojik sonuçlarını değerlendirmektir. Yöntem 2014-2019 yılları arasında kliniğimize başvuran, açık redüksiyon internal fiksasyon yapılamayan çok parçalı mason tip 3 ve tip 4 erişkin radius başı kırığı olan ve radius başı eksizyonu uygulanan hastalar retrospektif olarak tarandı. Hastalar Mayo Elbow skorlama sistemi ile değerlendirildi ve sonuçlar irdelendi. Bulgular Çalışmaya radius başı eksizyonu yapılan 20 hasta (12 erkek, 8 kadın), ortalama yaş 39 (dağılım: 21-49 yaş) dahil edildi. Mason sınıflamasına göre 8 hasta tip III, 12 hasta tip IV'tü. Hastalar ortalama 54,6 ay (12-89 ay) süreyle izlendi. Mayo Elbow skorlama sistemine göre 20 dirseğin 6'sında mükemmel, 7 'sinde iyi, 4'ünde orta, 3'ünde kötü sonuç alındı. Hiçbir hastamız da komplikasyon gelişmemiştir. Sonuç Radius başı eksizyonu, parçalı bir radius başı kırığının ardından oldukça başarılıdır. Veriler değerlendirildiğinde, radius başı eksizyonu sonrası kötü sonuçların Mason tip IV kırıklarla bağlantılı olduğu keşfedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mason Sınıflandırması, Radius Başı Eksizyonu, Radius Başı Kırıkları

Clinical Results of Radial Head Excision On Mason Types 3 and 4 Radial Head Fractures

Abstract

Purpose Radial head fractures are a prevalent type of elbow injury, accounting for about 20% of all acute elbow injuries. In comminuted radial head fractures, surgical treatment is controversial. The purpose of this study was to evaluate the clinical and radiological results of patients who underwent radial head excision in adults. Method Patients with comminuted Mason Type 3 and Type 4 adult radial head fractures who applied to our clinic between 2014 and 2019 and who could not undergo open reduction internal fixation and underwent radial head excision were retrospectively scanned. The patients were evaluated with the Mayo Elbow scoring system and the results were evaluated. Results Twenty patients (12 male, 8 female), mean age 39 years (range: 21-49 years), who underwent radial head excision were included in the study. According to the Mason classification, 8 patients were Type

III and 12 patients were Type IV. The patients were followed for an average of 54.6 months (range, 12-89 months). According to the Mayo Elbow scoring system, 6 of 20 elbows had excellent, 7 good, 4 moderate, 3 bad results. None of the patients had complications. Conclusion Excision of the radial head is frequently successful following a comminuted radial head fracture. When the results are evaluated, it was shown that the worst outcomes following radial head excision are connected with Mason Type IV fractures.

Keywords: Mason Classification, Radial Head Excision, Radial Head Fracture

Presentation ID / Sunum No= 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8672-3853

Meme Kanserleri Tanısında TRU-CUT Biyopsinin Önemi

Dr. Nihan Turhan[1], Dr. Dilek Yılmaz[1]

[1]Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Meme kanseri ülkemizde kadınlar arasında en sık görülen kanser çeşididir. Ortalama 8 kadından birinin ömrü boyunca meme kanserine yakalanma riski vardır. Öteki yandan benign meme hastalıkları da toplumda oldukça yaygındır. Meme kanseri hastalarının benign hastalıklardan ayırt edilmesi hayati önem arz eder. Meme kitlelerinin patolojik değerlendirilmesi için değişik örnekleme yöntemleri bulunmakla birlikte günümüzde en sık tercih edilen yöntemlerden birisi tru-cut biyopsidir. Materyal - Method: Çalışmamızda hastanemize 2018-2021 yılları arasında başvuran meme hastalarına yapılan tru-cut meme biyopsi sonuçları retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Sonuçlar: Toplam 416 hastaya görüntüleme eşliğinde tru-cut biyopsi yapıldı. BIRADS-3 lezyonu olan 102 hasta, BIRADS-4 olan 245 hasta, BIRADS-5 olan 69 hasta mevcuttu. Patoloji sonucu benign meme hastalıkları gelen 269 (%64,66) hasta oldu. En sık fibroadenom (n= 204), daha sonra granülomatöz mastit (n=17) ve fibrokist (n=16) saptandı. Patoloji sonucu malign gelen hasta sayısı 142 (%34,13)'idi. En sık invaziv duktal karsinom (n=102), invaziv lobüler karsinom (n=11) ve mikst duktal- lobüler karsinom (n=9) görüldü. Patoloji sonucu süpheli ya da yetersiz gelen 5 (%1,20) hasta oldu. Bu hastalar ile filloides tümörü şüphesi olan 4 hasta, atipik duktal / lobüler hiperplazi saptanan 9 hastaya klinik ve radyolojik bulgularına göre tekrar tru-cut biyopsi ya da eksizyonel biyopsi yapılmasına karar verildi. Tartışma: Görüntüleme eşliğinde yapılan tru-cut biyopsi sonuçlarının sensitivite ve spesifisite değerlerinin ince iğne aspirasyon biyopsisi ile karşılaştırıldığında daha yüksek olması, patoloji sonucu malign gelen hastalarda reseptör çalışılmasına izin vermesi, eksizyonel biyopsi ile karşılaştırıldığında hastaya ekstra ameliyat riski katmaması, kozmetik sonuçlarının iyi olması ve maliyet etkin olması nedeniyle günümüzde tercih edilen biyopsi şeklidir.Klinik uygulamalarımızda meme hastalarında en sık tercih edilen biyopsi şekli tru-cut biyopsi olmuştur. Sonuç: Meme kanseri tanısı için hastanın klinik özellikleri, radyolojik görüntüleme sonuçları ve patolojik bulguları bir bütün olarak değerlendirilmelidir. Riskli hastaların belirlenip doğru tetkiklerin seçilmesi çok önemlidir. Patolojik tanı için öncelikli yöntem olarak görüntüleme eşliğinde yapılan tru-cut biyopsinin uygun olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Meme, TRU-CUT Biyopsi, Kanser

Presentation ID / Sunum No= 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6450-7124

Memede Kitle Oluşturan Nadir Bir Neoplazi: Dermatofibrosarkom Protuberans

Dr. Anıl Ergin[1]

[1]*Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Dermatofibrosarkom protuberans (DFSP), dermal fibroblastlardan köken alan, yüksek oranda lokal nüks ve infiltratif davranış sergileyen, ancak metastaz riski düşük olan, nadir görülen bir dermal neoplazmdır. Tümör, her yaştan hastada görülür, en yüksek sıklık ikinci ve beşinci onyıllar arasında meydana gelir. Histolojik olarak DFSP, bir storiform modelinde monomorf bir iğsi hücre proliferasyonu ile karakterize edilir. Altın standart tedavi, negatif sınırlarla cerrahi rezeksiyondur. Net sınırlar elde etmenin mümkün olmadığı durumlarda, radyasyon ve imatinib mesilat gibi tirozin kinaz inhibitörleri ile sistemik tedavinin etkili olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmada, sol memede büyüyen bir tümör bulunan 63 yaşındaki bir kadın hastanın vaka sunumu tartışıldı. Hastaya meme koruyucu cerrahi uygulandı. Tümörün histolojik ve sitogenetik incelemeleri DFSP tanısıyla sonuçlandı. Tedavi seçeneklerinin yanı sıra tümörün klinik ve morfolojik özellikleri de değerlendirildi.

Anahtar Kelimeler: Dermatofibrosarkom Protuberans, Meme Patolojileri, Meme Kitlesi

A Rare Neoplasia With a Breast Mass: Dermatofibrosarcoma Protuberans

Abstract

Dermatofibrosarcoma protuberans (DFSP) is a rare dermal neoplasm originating from dermal fibroblasts with a high rate of local recurrence and infiltrative behavior, but with a low risk of metastasis. The tumor occurs in patients of all ages, with the highest incidence occurring between the second and fifth decades. Histologically, DFSP is characterized by a monomorphic spindle cell proliferation in a storiform pattern. The gold standard treatment is surgical resection with negative margins. Where it is not possible to obtain clear limits, systemic therapy with radiation and tyrosine kinase inhibitors such as imatinib mesylate has been shown to be effective. In this study, the case report of a 63-year-old female patient with a growing tumor in the left breast is discussed. The patient underwent breast-conserving surgery. Histological and cytogenetic examinations of the tumor resulted in the diagnosis of DFSP. In addition to the treatment options, the clinical and morphological features of the tumor were also evaluated.

Keywords: Dermatofibrosarcoma Protuberans, Breast Pathologies, Breast Mass

Presentation ID / Sunum No= 206

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6118-9984

Mevsimsel Akut Apandisit Sıklığı

Dr. Saygın Altıner[1]

[1]*Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding Author: Saygın Altıner*

Özet

Amaç: Akut apandisit dünyada cerrahların en sık yaptığı acil ameliyattır. Akut apandisit yıl boyunca görülmesine rağmen bazı aylarda görülme sıklığının arttığı dikkati çekmiştir. Bunun sebebi tam olarak bilinmemekle birlikte etyolojinin gastrointestinal enfeksiyonlar, hava kirliliği ve yaz aylarında düşük lifli gıdalar tüketilmesi olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmada akut apandisitin mevsimsel sıklığının belirlenmesi ve aylık akut apandisit vaka sıklığı ile aylık sıcaklık ortalaması arasındaki ilişkinin saptanması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamız 2021 yılı içinde başvuran ve apendektomi yapılan 518 akut apandisit vakası üzerinde yapılan tek merkezli, kesitsel, retrospektif bir çalışmadır. Akut apandisit ön tanısı ile konservatif olarak takip edilen hastalar ise çalışma dışı bırakılmıştır. Hastaların demografik verileri ve opere oldukları zaman bilgileri hasta dosyalarından retrospektif olarak kaydedilerek hastaların opere oldukları ayın ortalama sıcaklık değerlerine ulaşılmıştır. Çalışmanın verileri SPSS 23.0 (Statistical Package for Social Sciences) programı ile analiz edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde önce tanımlayıcı istatistikler yapılmıştır. Tanımlayıcı istatistiklerde kategorik değişkenler sayı, yüzde verilerek; sürekli değişkenler ise ortalama ±standart sapma olarak sunulmuştur. Korelasyon analizi için Spearman Korelasyon analizi testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ kabul edilmiştir. Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 35 ±13,7 yıl idi. En yüksek vaka sayısı(182) yaz mevsiminde görülürken en düşük vaka sayısı(102) kış mevsiminde görülmüştür. Çalışmamızın sonucunda, aylık ortalama sıcaklık değerleri ile aylık akut apandisit vaka sıklığı arasında güçlü düzeyde bir pozitif korelasyon olduğu görülmüştür (korelasyon katsayısı: $r= 0,741$ ve $p= 0,006$). Sonuç: Akut apandisit yaz mevsiminde daha sık görülmektedir. Aylık akut apandisit vaka sıklığı ile sıcaklık arasında pozitif ilişki bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, Mevsim, Yaz

Presentation ID / Sunum No= 132

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3956-6282

Mide Kanserli Olgularda Neoadjuvan Kemoterapinin Anastomoz İyileşmesi Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Çağhan Pekşen[1], Assoc. Prof. Dr. Remzi Kızıltan[2], Asst. Prof. Dr. Remzi Erten[3], Assoc. Prof. Dr. Hamit Hakan Alp[4], Prof.Dr. Çetin Kotan[2]

[1]İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[2]Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[3]Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi
[4]Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı
**Corresponding author: Çağhan Pekşen*

Özet

Mide kanserinde tedavinin esasını gastrektomi oluşturmaktadır. Adjuvan kemoterapi tedavi protokolünde yerini almıştır. Ancak, neoadjuvan kemoterapinin mide kanseri tedavisinde yerinin olup olmadığı hala tartışma konusudur. Sunulan çalışmada neoadjuvan kemoterapinin anastomoz iyileşmesi üzerine etkisinin olup olmadığı araştırılmıştır. Gereç ve Yöntem: Prospektif olarak planlanan çalışmamıza Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ve Medikal Onkoloji kliniklerine başvuran 39 mide kanserli hasta dahil edildi. Olgular 03/2017 – 09/2017 tarihleri arasında yeni tanı almışlardı. 39 hastanın 14'üne neoadjuvan kemoterapi uygulandı. 25 hastaya ise neoadjuvan kemoterapi uygulanmaksızın cerrahi tedavi uygulandı. gastrektomi spesmeninden tümörlü ve tümöre en uzak normal mide dokusundan 1'er cm3 lük tam kat doku örnekleri alındı. Biyokimya kliniğince kollajen prekürsoru olan 5 hidroksiprolin düzeyi belirlendi. Patoloji kliniğince fibrozis skoru belirlendi. Bulgular: Normal dokularda ölçülen 5hidroksiprolin düzeyi neoadjuvan kemoterapi almış dokularda ortalama 2,23 µg hidroksiprolin/ g protein olarak bulundu. Neoadjuvan kemoterapi uygulanmamış dokularda ise 2,45 µg hidroksiprolin/ g protein olarak bulundu. iki grup arasında anlamlı farklılık saptanmadı. Tümörlü dokularda ölçülen 5hidroksiprolin düzeyi neoadjuvan kemoterapi almış dokularda ortalama 1,76 µg hidroksiprolin/ g protein olarak bulundu. Neoadjuvan kemoterapi uygulanmamış dokularda ise 1,77 µg hidroksiprolin/ g protein olarak bulundu. iki grup arasında anlamlı farklılık saptanmadı Normal dokularda değerlendirilen fibrozis skorları neoadjuvan kemoterapi almış ve Neoadjuvan kemoterapi uygulanmamış dokularda ayrı ayrı değerlendirildi. iki grup arasında anlamlı farklılık saptanmadı. Tümörlü dokularda değerlendirilen fibrozis skorlaması neoadjuvan kemoterapi almış ve Neoadjuvan kemoterapi uygulanmamış dokular ayrı ayrı olarak değerlendirildi. iki grup arasında anlamlı farklılık saptanmadı. Sonuç: Sonuçlara göre iki grubun doku fibroblast miktarında fark saptanmamıştır. Kollajen prekursoru olan hidroksiprolin düzeyinde artış ya da azalma saptanmamıştır. Yapılan patolojik incelemede ise her iki grup arasında fibrozis skorunda anlamlı farklılık saptanmamıştır. Literatürde karşıt görüşler olsa da, çalışmamızda neoadjuvan kemoterapi uygulamasının anastomoz iyileşmesi üzerinde olumsuz bir etkisi saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Neoadjuvan Kemoterapi, Anastomoz İyileşmesi

Presentation ID / Sunum No= 232

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0997-0268

Minimal İnvaziv Yöntemle Özefagus Stromal Tümör Enükleasyonu: Vaka Takdimi

Dr. Cemil Yüksel[1]

[1]*Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Cemil Yüksel*

Özet

Giriş Özefageal stromal tümörler çok nadir görülen mezenkimal tümörlerdir. Çoğunlukla orta ve alt özefagusta görülmektedir. Genellikle asemptomatiktirler. Küratif tedavisi cerrahidir. Biz burada nadir görülen alt özefagus lokalizasyonundaki gastrointestinal stromal tümörü (GİST) sunmayı planladık. Vaka sunumu 58 yaşında özefageal GİST tanılı erkek hasta sunulmaktadır. Yutma zorluğu sebebiyle başvuran hastaya endoskopi, CT ve EUS sonrası GİST tanısı konuldu. Hastaya cerrahi tedavi uygun görüldü ve laparoskopik enükleasyon yapıldı. Hasta taburculuk sonrası tıbbi onkolojiye danışıldı ve medikal tedavi planlandı. Sonuç GİST tedavisi açısından küratif yöntem cerrahi eksizyondur. Geride tümör kalmaması ana amaç olmalıdır. Cerrahi yaklaşım ise özefagus rezeksiyonu ya da enükleasyondur. Geride tümör kalmaması hastalık prognozu açısından önemlidir. Bu hastalarda minimal invaziv yöntemler güvenle kullanılabilir. Nüks eden ve metastatik GİST'lerde adjuvan tedaviler önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: GİST, Enükleasyon, Cerrahi, Onkoloji

Esophageal Stromal Tumor Enucleation by Minimally Invasive Method: A Case Report

Abstract

Introduction Esophageal stromal tumors are very rare mesenchymal tumors. It is mostly seen in the middle and lower esophagus. They are usually asymptomatic. The curative treatment is surgery. Here, we planned to present a rare gastrointestinal stromal tumor (GIST) in the lower esophagus. Case Report A 58-year-old male patient with esophageal GIST is presented. GIST was diagnosed after endoscopy, CT and EUS to the patient who applied because of difficulty in swallowing. Surgical treatment was deemed appropriate for the patient and laparoscopic enucleation was performed. After the patient was discharged, medical oncology was consulted and medical treatment was planned. Discussion The curative method for the treatment of GIST is surgical excision. The main goal should be to not leave any tumors behind. The surgical approach is esophageal resection or enucleation. It is important for the prognosis of the disease that the tumor is not left behind. Minimally invasive methods can be used safely in these patients. Adjuvant treatments are recommended for recurrent and metastatic GISTs.

Keywords: GIST, Enuclation, Surgery, Oncology

Presentation ID / Sunum No= 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1189-8448

Miyotoni Konjenita(Thomsen Hastalığı) Tanılı Olguda Supraklavikular Aksiller Blok Uygulaması

Dr. Rafet Yarımoğlu[1]

[1]*Karaman Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş/Amaç : Miyotoni konjenita, klorür kanallarının işlev bozukluğuna bağlı oluşan, nadir görülen bir kalıtsal iskelet kası kanalopatisidir. Bu hastalıkta, sarkolemmadaki çeşitli kanal kusurları klinik özelliklerden sorumludur. Bu sunumda Miyotoni Konjenita tanılı hastada proksimal radius fraktürü cerrahisi için uygulanan anestezi yöntemi anlatılmış, nadir görülen bu hastalıkta periferik sinir bloğu anestezisinin güvenle uygulanabileceğine dikkat çekilmesi amaçlanmıştır. Olgu: Düşme sonrası meydana gelen proksimal radius fraktürü için 40 yaşında, 183 cm boyunda ve 127 kilogram ağırlığında, miyotoni konjenita tanısı olan obez hasta ameliyata alındı. Kas hastalıklarında genel anesteziye bağlı oluşabilecek olumsuz durumlardan kaçınmak için periferik sinir bloğu uygulaması planlandı. Hastaya ultrason eşliğinde supraklavikular aksiller blok yapıldı. Ameliyat süresince hasta ısıtıcılarla ısıtıldı ve oda sıcaklığına ısıtılmış mayiler kullanıldı. Böylece hipotermiden kaçınıldı. Sorunsuz bir şekilde ameliyat tamamlandı ve hasta servise çıkarıldı. Aksiller pleksus bloğu ile aynı zamanda hastanın postoperatif analjezisi de sağlandı. Hasta postoperatif birinci gününde sorunsuz taburcu edildi. Tartışma: Miyotoni konjenita, otozomal dominant (Thomsen Hastalığı) ve otozomal resesif (Becker's Hastalığı) olarak iki alt tipe ayrılır. Miyotoni konjenita tanılı hastalarda perioperatif dönemde atriyoventriküler kalp bloğu ve disritmiler gibi kardiyolojik komplikasyonlar, uzamış apne ve rabdomiyoliz görülebilir. Halojenli inhaler anestezi ajanlarının kullanımına bağlı malign hipertermi gelişme riski mevcuttur. Anestezik ajanlar yanında hipotermi ve ağrı da malign hipertermiyi tetikleyebilmektedir. Miyotoni hastalarında hipnotik ilaçlara ve opioidlere karşı artmış duyarlılık vardır. Aynı zamanda depolarizan nöromüsküler blokörlerin kullanılması kas rijiditesine sebep olabilir; entübasyon ve maske ventilasyonunda güçlüğe neden olabilir. Periferik sinir blokları uygun hastalarda güvenli bir şekilde kullanılabilmektedir. Olgumuzda supraklavikular aksiller pleksus bloğu uygulanarak; halojenli anesteziklerin, kas gevşeticilerin, antikolinesterazların olası yan etkilerinden kaçınıldı ve post-operatif etkili ağrı kontrolü sağlanabildi. Sonuç: Sonuç olarak konjenital miyotoni seyri benign olan bir hastalık olmasına rağmen cerrahi sırasında anesteziye bağlı malign hipertermi başta olmak üzere ölümcül komplikasyonlar gelişebilir. Miyotoni konjenitalı uygun hastalarda periferik sinir blokları güvenli bir anestezi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Miyotoni, Miyotoni Konjenita, Aksiller Blok

Presentation ID / Sunum No= 179

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1009-8219

Nadir Bir Fournier Gangreni Nedeni: SGLT-2 İnhibitörleri

Dr. Emre Mevlüt Onat[1], Dr. Fırat Canlıkarakaya[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
**Corresponding author: FIRAT CANLIKARAKAYA*

Özet

Sodyum glukoz ko-transporter 2(SGLT-2) inhibitörleri Tip 2 diyabet hastalarında kullanılan oral antidiyabetik olup ürogenital sistem enfeksiyonları ile ilişkili bir ilaçtır. Daha önceden SGLT-2 inhibitörlerinin Fournier Gangreni ile ilişkili olduğu vakalar yayınlanmış olup bu vaka ikinci kadın vakadır. Fournier Gangreni anorektal bölgeden gelişen nekrozitan fasittir. Bu yazıda 57 yaşında 10 yıldır tip 2 diyabet hastası olan ve bunun için SGLT-2 inhibitörü olan dapaglifozin kullanan kadın hasta ile ilgili bir vaka takdim edilmektedir. Hastada tip 2 diyabet ve obezite varlığı fournier gangreni için temel risk faktörleri idi. Hastanın başvurusunda umblicus altından başlayıp vajen etrafından anal bölgeye uzanan nekrotik yarası mevcut idi. Hastanın yattığı süre boyunca öncelikle suçlanan ajan olan dapaglifozin kesildi, insülin tedavisi başlandı, geniş spekturumlu anbiyotikler başlandı. Hastaya aralıklı debridman ve VAC işlemleri yapıldı. Hasta başvuru anında sepsis tablosunda idi. Hastada öncelikle yoğun bakım da acil debridman ve geniş spekturumlu antibiyotikler ile sepsisle mücadele edildi. Sepsis tablosu geriledikten sonra servis takibine başlandı. Ardından enfeksiyon ve endokrinolojik kontrol sağlandıktan sonra hastanın abdominoplasti benzeri bir prosedür ile hastanın yarası kapatıldı. Hasta şifa ile taburcu edildi. SGLT-2 ve Fournier Gangreni arasındaki ilişki nedeniyle bu ilacı kullanıp perianal bölgede kötü kokulu akıntılı, ağrılı, ödemli ve krepitasyon veren yaralarda acilen tedaviye başlanmalı. Tanıda gecikilmesi halinde hastaların mortalite ve morbiditesi yükselmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fournier Gangreni, Sglt-2 İnhibitörleri, Tip 2 Diyabetes Mellitus, Dapaglifozin

Presentation ID / Sunum No= 332

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1021-6529

Nadir Bir Olgu: Kanamış Azigos Distal Anterior Serebral Arter Anevrizması

Dr. Ozan Başkurt[1]

[1]*Kızıltepe Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş: Anterior serebral arter(ASA), serebral anevrizmaların en sık ortaya çıktığı arterdir ve üzerindeki dallarda klinik önemi olan varyasyonlar mevcut olabilir. ASA'nın A2 segmentinin anatomik varyasyonları sıklık sırası ile çift bihemisferik varyasyon (%21), üçlü A2 segmenti (%20) ve azigos (tekli) arter (%4)'dir. Bunların arasında anterior komünikan arterin eksikliği ve her iki A1 segmentinin birleşerek tek bir A2 segmentini oluşturması ile karakterize azigos distal ASA (AzDASA) oldukça nadir bir anatomik varyasyondur. Bu nedenle de AzDASA anevrizmalarının sayısı literatürde sayısı oldukça kısıtlıdır. Amaç & Yöntem: Serebral sirkülasyondaki anatomik varyasyonlara dikkat çekmek amaçlanmış; nadir görülen bir AzDASA anevrizması olgusu ele alınmıştır. Bulgular: 61 yaşında kadın hasta 5 gündür olan şiddetli baş ağrısı şikayeti ile acil servisimize başvurdu. Özgeçmişinde ek hastalığı bulunmayan hastanın nörolojik muayenesinde ek defisit izlenmedi. Çekilen beyin bilgisayarlı tomografisinde sağ frontal alanda, interhemisferik fissürü dolduran, süperior sagital sinüs yerleşimli subaraknoid kanama alanı izlenen hastanın beyin dijital substrat anjiyografisinde azigos ASA varyasyonu görüldü (Figür 1). Sağ azigos ASA ile ASA-A3 segmenti, perikallozal arter bileşkesinde anteriora oryante 6mm boyutunda ve posterior komponentinde ise 3mm boyutunda toplamda 2 adet sakküler anevrizmatik dolum saptandı (Figür 2). Unikoronal interhemisferik yaklaşım ile iki anevrizma aynı seansta titanyum klip ile kapatıldı. Takiplerinde herhangi bir komplikasyon gelişmeyen hasta postoperatif 9. günde taburcu edildi. Sonuç: ASA varyasyonlarıyla az sıklıkta karşılaşılsa da, bu bölgeye yapılacak cerrahi girişimlerde bu arterin anatomik yapısı ve varyasyonlarının iyi bilinmesi gerekmektedir. Azigos varyasyonu durumunda bu damarın oklüzyonu veya vazospazmı ile her iki hemisferi de etkileyen nörolojik bulguların ortaya çıkabileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anatomik Varyasyon, Anevrizma, Anterior Serebral Arter, Azigos Arter, Nöroşirürji

Presentation ID / Sunum No= 213

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5211-9263

Nadir Fetal Neural Tüp Defekti;iniensefali Olgu Sunumu

Dr. Gülay Balkaş[1]

[1]*Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hast. ve Dogum Hastanesi*
**Corresponding Author: Gülay Balkaş*

Özet

Giriş: İniensefali ; boyun olmaksızın başın aşırı hiperekstansiyonu ve çeşitli spinal seviyelerde rachischisis ile karakterize nadir ve lethal bir nöral tüp defektidir. İnsidansı tam olarak bilinmemekle beraber 10.000 gebelikte 0.1 ile 10 arasında değişmekte olup, kızlarda 9 kat daha sık görülmektedir. Tekrarlama riski %1-5 civarındadır. İniensefalinin kesin etiyolojisi net olarak bilinmemekle birlikte genetik ve çevresel faktörler suçlanmıştır. Prognozu oldukça kötüdür. Bu fetüslerin çoğu doğumdan önce veya doğumdan hemen sonra ölürken nadirende olsa daha hafif formları çocukluk boyunca yaşayabilir . İniensefali; iniensefali apertus (ensefaloselli) ve iniensefali clausus (ensefaloselsiz) olmak üzere iki gruba ayrılır. İniensefali servikal veya torakal vertebrayı içine alan vertebra defekti (rachischisis) ve servikal omurga ile boynun aşırı dorsal fleksiyonu gibi iki karakteristik bulgu ile tanımlanmaktadır.Biz iniensefali apertus olgusunu sunmayı amaçladık. Olgu: 25 yaşında g3y2 gebe hastanemize rutin gebelik kontrolü için başvurdu.Son âdet tarihine göre 13w2d gebeliği mevcuttu. Gebe eşiyle akraba değildi. Öyküsünde herhangi bir hastalık, radyasyon öyküsü ve ilaç kullanımı yoktu. Hasta gebelik öncesi ve sırasında folik asit takviyesi almamıştı. .Yapılan ultrasonografide fetal baş aşırı dorsal fleksiyonda, fetal yüz yukarı dönük(stargazer face), fetal boyun silik,foramen magnum geniş ve ensefalosel izlendi.İniensefali tanısı konduktan sonra aile terminasyon ve karyotip analizi konusunda bilgilendirildi. Aile karyotip tayini yapılmasını istemedi ve terminasyon onamı alınarak bebek termine edildi. Sonuç:Malforme omurga,başın pozisyonu(aşırı hiperekstansiyon) ve tipik yüz bulgusu nedeniyle genellikle ultrasonografi ile ilk trimestrda tanı konur. Erken tanı doğum esnasında yaşanabilecek maternal morbiditeyi önlemek açısından çok önemlidir aileye terminasyon seçenegi sunulmalıdır. İnensefali %1-5 oranında tekrarlama oranına sahip olduğundan, kadınlara ilerideki gebeliklerinden önce 3 ay boyunca folik asit desteği önerilmelidir. Anahtar kelimeler:iniensefali,lethal,erken tanı,terminasyon

Anahtar Kelimeler: Iniensefali,lethal,erken Tanı,terminasyon

Rare Fetal Neural Tube Defect;iniencephaly Case Report

Abstract

Introduction: Iniencephaly is a rare and lethal neural tube defect characterized by excessive hyperextension of the head without neck and rachischisis at various spinal levels. Although its incidence is not known exactly, it varies between 0.1 and 10 in 10,000 pregnancies, and it is seen 9 times more frequently in girls. The recurrence risk is around 1-5%. Although the exact etiology of iniencephaly is

not known clearly, genetic and environmental factors have been implicated. The prognosis is quite poor. While most of these fetuses die before or shortly after birth, rarer milder forms may survive throughout childhood. iniencephaly; It is divided into two groups as iniencephaly apertus (encephalocele) and iniencephali clausus (without encephalocele). Iniencephaly is defined by two characteristic findings such as vertebral defect (rachischisis) involving the cervical or thoracic vertebrae and excessive dorsal flexion of the cervical spine and neck.We aimed to present a case of iniencephaly apertus. Case: A 25-year-old g3y2 pregnant woman applied to our hospital for routine pregnancy control. There was 13w2d pregnancy according to the last menstrual period. He was not related to his pregnant wife. He had no history of disease, radiation or drug use. The patient did not take folic acid supplements before and during pregnancy. In the ultrasonography, fetal head was in extreme dorsal flexionfetal face turned upward (stargazer face), fetal neck was faint, foramen magnum was wide and encephalocele was observed. After the diagnosis of iniencephaly, the family was informed about termination and karyotype analysis. They did not accept karyotype anaysis,after taking informed consent the baby was terminated. Conclusion: Typical spine, head position and typical Due to facial findings, it is usually diagnosed in the first trimester by ultrasonography. Early diagnosis is very important in terms of preventing maternal morbidity that may occur during delivery. The family should be presented with a termination option. Since inencephaly has a recurrence rate of 1-5%, women should be offered folic acid supplementation before future pregnancies

Keywords: Iniencephaly;lethal,early Diagnosis,termination

Presentation ID / Sunum No= 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2859-4459

Oküler Acil Bir Durum Olarak Orbital Amfizem Olgusu

Dr. Yasemin Fatma Çetinkaya[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Eğitim Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Yasemin Fatma Çetinkaya*

Özet

Orbital amfizem, cilt altı hava birikimi sonucu orbita çevresinde oluşan iyi huylu bir durumdur. Yüzün direkt veya indirekt travması sonucu ortaya çıkabilir. Orbital amfizem genellikle kendi kendini sınırlayan ve spontan düzelen bir durumdur. Ancak kompartman sendromuna sekonder orbital enjeksiyona bağlı görsel komplikasyon olasılığı nedeniyle daha büyük önem kazanır. Hastamız 35 yaşında sağlıklı bir erkekti. Güçlü bir burun üflemesinin ardından ani ve ağrılı başlangıçlı sol periorbital şişlik şikayeti ile acil servise başvurdu. Fizik muayenede vital bulguları normal bulundu. Sol göz çevresinde hassas olmayan periorbital şişlik, pitozis ve ekimoz mevcuttu. Paranazal sinüslerin BT taramasında lamina paprycea'yı da içeren kırık görüldü. İğne aspirasyonu yapılmamasına karar verilerek ayaktan tedavi sağlandı. Soğuk uygulaması, patolojik tarafa yatmamak, sümkürmemek ve hapşırmamak gibi palyatif önerilerde bulunuldu. Ampirik antibiyotik, nazal dekonjestan ve nonsteroid antiinflamatuar ilaç tedavisi verildi. Yirmi dört saat sonra burun kanaması durmuş ve oküler değerlendirme normaldi, iki hafta sonra orbital amfizem tamamen düzeldiği gözlendi. Orbital amfizem, dolaylı travma ile veya travma yokluğunda nadiren bildirilmiştir. Orbita amfizeminin klinik belirtileri ile birlikte görme bozukluğu nadiren gelişebilir. İyi bir görsel sonuç yaygın olmasına rağmen, ciddi görmeyi tehdit eden sekeller bildirilmiştir Bu yüzden, nedenini belirlemek ve intraorbital havanın kapsamını değerlendirmek için acil bilgisayarlı tomografi (BT) taraması gerektirir. Görmeyi tehdit eden bir durum varsa da mutlaka yakın takip edilerek, müdahalede gecikilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Orbital Amfizem, Görme Bozukluğu, Göz Acili

An Ocular Emergency Case of Orbital Emphysema

Abstract

Orbital emphysema is a benign condition that occurs around the orbit as a result of subcutaneous air accumulation. It can occur as a result of direct or indirect trauma to the face. Orbital emphysema is usually a self-limiting and spontaneously resolving condition. However, it gains greater importance due to the possibility of visual complications secondary to orbital injection to compartment syndrome. Our patient was a healthy 35-year-old male. He was admitted to the emergency room with the complaint of sudden and painful onset of left periorbital swelling after a strong nose blow. On physical examination, vital signs were found to be normal. There was non-tender periorbital swelling, ptosis, and ecchymosis around the left eye. CT scan of the paranasal sinuses showed a fracture, including lamina paprycea. It

was decided not to perform needle aspiration and outpatient treatment was provided. Palliative suggestions were made, such as cold application, not lying on the pathological side, not blowing, and sneezing. Empirical antibiotics, nasal decongestants, and nonsteroidal anti-inflammatory drugs were given. Twenty-four hours later, the nosebleed stopped and the ocular evaluation was normal. After two weeks, orbital emphysema had completely resolved. Orbital emphysema has been rarely reported with or without indirect trauma. Visual impairment may rarely develop with clinical manifestations of orbital emphysema. Although a good visual outcome is common, severe vision-threatening sequelae have been reported. Therefore, urgent computed tomography (CT) scanning is required to determine the cause and to assess the extent of intraorbital air. Even if there is a situation that threatens vision, it should be followed closely and the intervention should not be delayed.

Keywords: Orbital Emphysema, Visual Impairment, Eye Emergency

Presentation ID / Sunum No= 57

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8031-6264

Ortopedik Cerrahi Geçirmiş Nörolojik Disfonksiyonu Olan Hastalarda Anestezi Yöntemi ile Postoperatif Morbidite ve Mortalite İlişkisinin Retrospektif Olarak İncelenmesi

Dr. Tuba Yeniaydoğmuş[1], Dr. Ayşe Neslihan Balkaya*[2], Prof.Dr. Gürkan Türker[3]**

[1]Manisa Kula Devlet Hastanesi
[2]SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji Kliniği
[3]Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon ABD
**Corresponding author: AYŞE NESLİHAN BALKAYA*

Özet

Cerrahi sonrası görülen nörolojik komplikasyonlar önemli morbidite ve mortalite nedenleridir. Çalışmamızda, ortopedik cerrahi geçiren olgularda preoperatif dönemde mevcut olan nörolojik hastalıklar ve uygulanan anestezi yönteminin postoperatif nörolojik komplikasyonlarla ilişkisinin incelenmesi amaçlandı. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji kliniğinde 2007-2009 tarihleri arasında opere edilen olguların demografik verileri, American Society of Anesthesiologist (ASA) sınıflaması, uygulanan anestezi yöntemleri, mevcut nörolojik hastalıklar, nörolojik risk faktörleri ve postoperatif nörolojik komplikasyonlar retrospektif olarak incelendi. Geçirilmiş spinal cerrahi ve travma, diabetes mellitus, hipertansiyon, periferik vasküler hastalık ve alkol kullanımı preoperatif nörolojik risk faktörü olarak kabul edildi. Olgularda postoperatif ilk 24 saat içinde görülen nörolojik mortalite ve morbiditeler kaydedildi. 1176'sı erkek, 834'ü kadın, ≥18 yaş 1375 ve <18 yaş 635, toplam 2010 olgu çalışmaya alındı. 30 (%1.4) olguda nörolojik komplikasyon gelişti. Yaşa göre değerlendirildiğinde, nörolojik komplikasyon gelişen 28 (% 2) olgu ≥18 yaş ve 2 (%0.3) olgu <18 yaştı (p=0.003). Postoperatif nörolojik komplikasyon gelişenlerin ASA ortalaması 2±0.03 iken nörolojik komplikasyon gelişmeyenlerin 1.27±0.50 olup aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p<0.001). Genel anestezi uygulanan 19 (%63.3), rejyonal anestezi uygulanan 11 (%36.7) olguda nörolojik komplikasyon görüldü. Anestezi tipi açısından nörolojik komplikasyon gelişme sıklığında anlamlı fark bulunmadı (p=0.899). Nörolojik hastalık saptanan 148 (%7.4) olgunun 7'sinde (%4.8) postoperatif nörolojik komplikasyon gelişti. Nörolojik hastalığı olmadığı halde nörolojik komplikasyon gözlenen 23 (%1.3) olgu saptandı. Nörolojik hastalığı olanlarda nörolojik komplikasyon görülme sıklığı fazlaydı (p=0.005). Nörolojik risk faktörü mevcut olan 363 (%18.1) olgudan 18'inde (%5) nörolojik komplikasyon görülürken nörolojik risk faktörü olmayıp nörolojik komplikasyon gözlenen olgu sayısı 12'ydi (%1). Nörolojik risk faktörü varlığında nörolojik komplikasyon gelişimi yüksek bulundu (p<0.001). Postoperatif nörolojik olay ile ilişkili mortalite görülmedi. Sonuç olarak; preoperatif dönemde anestezi öncesi değerlendirme dikkatli ve özenli yapılmalıdır. Özellikle ileri yaş ve ASA yüksekliği olan olgular ile nörolojik risk faktörü ve nörolojik hastalığa sahip olan ortopedik cerrahi geçirecek olgularda nörolojik komplikasyon açısından dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ortopedik Cerrahi, Nörolojik Hastalıklar, Anestezi, Postoperatif Komplikasyon

Presentation ID / Sunum No= 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7783-1855

Pandemi Öncesi ve Sonrası Kuru Göz Sıklığı ile Maske Kullanımına Bağlı Kuru Göz Sıklığının Değerlendirilmesi

Dr. Osman Okan Olcaysü [1]

[1]*Beşiktaş Sait Çiftçi Devlet Hastanesi Göz Kliniği*

Özet

GİRİŞ VE Amaç: Pandemi sürecinde, SARS-CoV-2 yayılımını önlemek için maske kullanımı tavsiye edilmesine rağmen uzun süre maske kullanımı bir takım sorunlara neden olmuştur.2020 Haziran ayında ilk kez maskeye bağlı kuru göz (MADE) tarif edilmiştir. Bu çalışmanın amacı pandemi öncesi ve sonrası ikinci basamak devlet hastanesine başvuran hastalarda kuru göz insidansının kıyaslanması ve pandemi döneminde maske kullanımı ile kuru göz insidansının ilişkisini incelemektir. Yöntem: İkinci basamak devlet hastanesine 2019 ve 2020 yıllarında başvuran toplam 5902 hastanın dosyası geriye dönük incelendi. Kontakt lens kullanan, göz cerrahisi geçirmiş, sigara kullanan, topikal damla kullanan olgular çalışmaya alınmadı. Pandemi döneminde başvuran hastalardan göz kuruluğu şikâyeti olanlar değerlendirmeye alındı. Maske kullanımı ile şikâyeti kötüye gidenler MADE olarak değerlendirildi. Şikâyeti olmayanlar ile şikâyeti olup maske kullanımı sonrası kötüleşmeyen hastalar MADE olarak değerlendirilmedi. SPSS 23 ile istatistiksel analizi yapıldı. Bulgular: Pandemiden önceki yılda göz hastalıkları polikliniğine başvuran 5428 hastanın 697'sine (%12,8) kuru göz tanısı konmuşken, pandemi döneminde başvuran 474 hastanın 227'sine (%47,8) kuru göz tanısı konuldu. 2019 yılında kuru göz hastalarının yaş ortalaması 53,2±17,3 yıl iken 2020 yılında yaş ortalaması 56,9±18,4 yıla çıkmıştır.(p=0,005 t test).Pandemi sonrası kuru göz şikâyeti olan hastaların %52,8'ine MADE tanısı konuldu. MADE saptanan hastaların yaş ortalaması 54,6 ± 18,7 yıl iken MADE tanısı olmayan hastaların yaş ortalaması 59,7 ± 17,9 yıl idi.(p=0,036 t test). Sonuç: Pandemi döneminde göz hastalıkları polikliniğine başvuranların sayısı pandemi öncesine göre azalmıştır. Hasta niteliğinden kaynaklı olarak pandemi öncesine göre kuru göz insidansının arttığı düşünüldü. Pandemi döneminde yaş ortalamasının pandemi öncesine göre anlamlı yüksek olması kısıtlamaya gidilen yaş gruplarından kaynaklandığı düşünüldü. Kuru göz ile başvuran hastaların yarısına yakınında maske ilişkili kuru göz olduğu tespit edildi. MADE tespit edilen hastaların ortalama yaşları MADE tespit edilmeyenlerden anlamlı olarak düşük bulundu. Yaş farkının pandemi döneminde kısıtlamaya gidilen yaş grupları ile ilişkili olduğu düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Kuru Göz, Maskeye Bağlı Kuru Göz, Pandemi Süreci,sars-Cov-2

Presentation ID / Sunum No= 176

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3951-0721

Pankreasın İntraduktal Onkositik Papiller Neoplazmı: Klinik Bir Vaka Çalışması

Dr. Yasin Güneş[1]

[1]*SBÜ İstanbul Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Yasin Güneş*

Özet

BAĞLAM: İntraduktal onkositik papiller neoplazi, invaziv karsinom geliştirme potansiyeli olan nadir bir pankreas tümörüdür. Tedavisi, diğer malign potansiyeli olan pankreas kitlelerinde olduğu gibi temiz cerrahi sınırla rezeksiyondur. OLGU SUNUMU: 50 yaşında erkek hastada, epigastrik bölgede kronik ağrı nedeniyle yapılan radyolojik tetkiklerde pankreas uncinat proçeste kitle saptandı. Hastanın önceki radyolojik tetkikleri kontrol edildiğinde kitlenin 5 yıldır var olduğu ve yavaş büyüdüğü tespit edildi ve malignite şüphesi nedeniyle pankreatoduodenektomi operasyonu yapıldı. Patolojisi, minimal invaziv onkositik papiller tümördü. SONUÇ: Pankreasın intraduktal onkositik papiller tümörü erken dönemde tespit edilip ameliyat edilmezse yavaş büyüme paterni gösteren bir tümördür. Gecikmiş cerrahilerde invaziv komponent saptanabilir. Bu olgu pankreasın intraduktal onkositik papiller neoplazilerinin uzun dönemde mikroinvazyon gösterip invaziv karsinoma dönüşebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Intraduktal Onkositik Papiller Neoplazi

Intraductal Oncocytic Papillary Neoplasm of the Pancreas: A Clinical Case Study

Abstract

CONTEXT: Intraductal oncocytic papillary neoplasia is a rare pancreatic tumor with the potential to develop into invasive carcinoma. The treatment is resection with a clean surgical margin, as in other pancreatic masses with malignant potential. CASE REPORT: In a 50-year-old male patient, a mass in the uncinate process of the pancreas was detected in the radiological examinations performed for chronic pain in the epigastric region. When the previous radiological examinations of the patient were checked, it was determined that the mass had been present for 5 years and growing slowly, and pancreatoduodenectomy was performed due to suspicion of malignancy. The pathology was minimally invasive oncocytic papillary tumor. CONCLUSION: Intraductal oncocytic papillary tumor of the pancreas is a tumor that shows a slow growth pattern if it is not detected and operated in the early period. Invasive component can be detected in delayed surgeries. This case demonstrates that intraductal

oncocytic papillary neoplasms of the pancreas may show microinvasion in the long term and transform into invasive carcinoma.

Keywords: Intraductal Oncocytic Papillary Neoplasia

Presentation ID / Sunum No= 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4775-1592

Parsiyel Salpenjektomi Sonrası Aynı Tarafda Recurren Ektopik Gebelik

Dr. Serkan Kumbasar[1]

[1]*Gaziosmanpaşa Egitim Ve Araştırma Hastahanesi Kadın Doğum Bölümü*

Özet

Amaç :.Bu olgu sunumda nadir olarak gözüken parsiyesal salpinjektomi sonrası aynı tarafda oluşan ektopik gebelik olgusunu sunmayı amaçladık. Olgu sunumu: 31 yaşında, multipar olan hasta pelvik ağrı şikayeti ile başvurdu. Hastanın batın muayenesinde sağ alt kadranda hassasiyet, defans rebound pozitif olarak degerlendirildi. Yapılan ultrasonografide, endometrial kavite 7 mm ve sag adneksiyal alanda 45x27 mm kitle imaji izlendi .Beta hCG: 3456 mIU/ml, hemoglobin: 7,8g/dl olarak ölçüldü.. Vital bulguların stabil olmaması nedeni ile laparotomi tercih edildi..Laparatomik explorasyonda dava evvel segmental salpenjektomi yapılan sag fallop tüpünün distal kalıntısında ektopik gebelik kitlesi olduğu gözlendi .Total salpenjektomi uygulandı. Parsiyel salpenjektomi sonrası aynı tarafda ektopik gebeklik kesesi görülmesi literatürde oldukça nadir görülen ektopik gebelik formudur. Salpenjektomi sonrası ipsilateral tubal ektopik gebeliğin meydana geldiği mekanizma tam açıklanamamıştır. Ancak literatürde tekrarlayan aynı tarafda ektopik gebelik oluşması üzerine bir çok teori mevcuttur..İlk teoriye göre spermatazoa saglam sol tüpden douglasa çukuruna geçer.Ordanda sag tüpün distal ucuna gelir. Burada ovum ile birleşir ve tübun güdük kısmında implante olur. 2. Teori ise embriyo normal sağlam tüpden hareket ederek douglas poşuna Ordanda salpenjektomi geçirmis olan distal tüpün kalıntısına gelerek,orada implante olur..3. teroriye göre tubün isteritisyel kısnmı ile tubun distal kalintı kusmı arasındaki tubal lümenin hala persiste olma durumudur. Böylece embriyıo veya spermatozoanın tubun proximal intertisyel kısmınını geçerek önce peritona sonra fallop tüpünün distal kalıntısına giderek orada implante olur. Parsiyel salpenjektomi sonrası kalan distal tuba güdük parçası ektopik gebelik için bir risk faktörü oluşturur . Embriyolarının veya spermlerinin transperitoneal göç etme olasılığı olduğundan vede önceki ektopik gebeliğe yol açan faktörlerin devam ediyor olması ve ektopik gebeliğin tekrarlama riskinin artırır. Bu riski azaltmak için tubal kalıntı bırakmayacak sekilde parsiyel salpenjektomi yerine total salpenjektomi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Salpenjektomi, İpsilateral Rekürren Ektopik Gebelik,tubal Distal Remnant

Presentation ID / Sunum No= 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Pediyatrik Hipertolerizm Cerrahisinde Anestezi Yönetimi

Exp. Dr. Halil Buluç[1]

[1]*Pendik Medicalpark Hastanesi*

Özet

Ciddi kraniyofasiyal malformasyonlar pediyatrik popülasyonda nadir olarak görülür. Apert, Crouzon, Pfeiffer, Saethre–Chotzen, Carpenter, and Muenke sendromları cerrahi gerektirebilecek örneklerdir. Görülme sıklıkları 50.000/100.000 doğumda birdir ve daha erken dönemde cerrahi gerektirebilirler. Sendromik kraniyofasiyal malformasyonlar çoğu zaman orta yüz hipoplazisi, kafa tabanı anomalileri, damak ve dudak defektleri ile birlikte görülebilir. Hipertolerizm cerrahisi; beyin cerrahisi, plastik cerrahi, maxillofasiyal cerrahi ve anestezi ekibinin birlikte çalıştığı mültidisipliner bir yaklaşım gerektiren uzun ve zor bir operasyondur. Bu cerrahi tipi; potansiyel zor entübasyon, masif intraoperatif kanama, perioperatif metabolik asidoz ve venöz hava embolisi gibi risklerinden ötürü yüksek riskli cerrahi olarak kabul edilmektedir. Biz pediyatrik hipertolerizm cerrahisindeki deneyimimizi paylaşmak istedik.

Anahtar Kelimeler: Pediyatrik Hipertolerizm Cerrahisinde Anestezi Yönetimi

Anesthesia Management in Pediatric Hypertolerism Surgery

Abstract

Serious craniofacial malformations are seen rarely in the pediatric population. Apert, Crouzon, Pfeiffer, Saethre–Chotzen, Carpenter, and Muenke syndromes are examples that may require surgery. Their incidence is one in 50,000/100,000 births, and they may require surgery at an earlier period. Syndromic craniofacial malformations are often associated with midface hypoplasia, skull base anomalies, palate and lip defects. Hypertolerism surgery is a long and challenging operation that requires a multidisciplinary approach in which neurosurgery, plastic surgery, maxillofacial surgery and anesthesia teams work together. This type of surgery is considered as a high-risk surgery because of its risks such as potential difficult intubation, massive intraoperative bleeding, perioperative metabolic acidosis and venous air embolism. We wanted to share our experience in pediatric hypertolerism surgery.

Keywords: Anesthesia Management in Pediatric Hypertolerism Surgery

Presentation ID / Sunum No= 278

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3565-6929

Plevranın Dev Malign Soliter Fibröz Tümörü Nadir Bir Olgu

Asst. Prof. Dr. Kadri Ceberut[1]

[1] *Tokat Gaziosmanpaşa Tıp Fakültesi Göğüs Cerrahisi AD.*

Özet

Plevranın soliter fibröz tümörleri çok nadir görülen tümörleridir. Plevral tümörlerin %5 kadarı soliter fibröz tümördür, mezankimal bağ dokusundan gelişirler. Çoğunluğu bening ve asemptomatikdir ancak %10-20 kadarı malignndir. Klinik belirtiler tümörün büyüklüğe ve yerleşim yerine göre değişir. Büyük kitlelere ulaştığında öksürük, göğüs ağrısı, nefes darlığı gibi yakınmalara yol açabilir. Cerrahi eksizyon genellikle küratifdir. Meme malignansisi tanısıyla 3 yıl önce opere edilmiş 56 yaşında ki kadın hastada öksürük ve nefes yakınmaları nedeniyle çekilen PA akciğer grafisi ve Akciğer Tomografisinde sol plevral kitle tespit edildi. Hastaya sol posterolateral torakotomi ile 19,5x16,5x8,5 ebadındaki kitle eksizyonu yapıldı. Histopatolojik olarak CD34 ve vimentin ile boyanan kitle malign soliter fibröz tümör olarak raporlandı. Plevranın nadir bir tümörü olan malign dev soliter fibröz tümörünü literatür eşliğinde sunuyoruz

Anahtar Kelimeler: Plevra, Malign, Tümör

Presentation ID / Sunum No= 414

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5700-860X

Postop Birinci Haftada Nüks Görülen Omurga Tutulumlu Multipl Myelom

Exp. Dr. Mehmet İlker Özer[1]

[1]*Sincan Devlet Hastanesi*
**Corresponding author: Mehmet İlker Özer*

Özet

Giriş-Amaç Multipl myelom hastaların %80'ininde osteolitik lezyonlara sebep olan kemiğin en sık görülen primer malign tümörüdür. Kafatasında, vertebrada, pelviste ve kostalarda patolojik fraktürler görülebilir. Spinal kord basısı, venöz tromboz gibi komorbiditelere sekonder sağkalımı birkaç ay veya 10 yıl arasında değişebilen bir hastalıktır. Gereç-Yöntem Yetmiş yaşında bayan hasta ağır kaldırma sonrası sırt ağrısı ve bacaklarda kuvvetsizlik ile başvurdu. Torakolomber BT ve MR'ında T11-12 vertebra korpusunda lizise sebep olan ve T11 seviyesinde spinal korda bası yapan kitle görüldü.. Bulgular Genel durum bozukluğu (kaşeksi), malign tümöre ikincil kısa sağkalım beklentisi, osteoporoz (T skor: -2.7) sebebi ile hastaya major cerrahi yerine T11 total laminektomi yapıldı. Postop defisiti olmayan hasta taburcu edildi. Hasta postop yedinci günde acil servise parapleji ve üriner inkontinans ile başvurdu. Çekilen torakolomber BT ve MR'da operasyon lojunda şüpheli tümör/kanama görülmesi üzerine reopere edildi. Nüks tümörün spinal korda yeniden bası yaptığı ve 1 hafta öncesine kıyasla daha kanamalı olduğu görüldü. Patoloji sonucu plazma hücreli myelom çıkması üzerine hematoloji kliniğine devredildi ve medikal tedavisi başlandı. Fizyoterapi de alan hasta postop üçüncü ayda yardımsız yürüyebilir hale geldi. Kemoterapi ile remisyona giren hastanın postop 5. ay görüntülemesinde T11'de çökme fraktürü ve kifotik açılanma görüldü. Genel durum bozukluğu ve osteoporoz sebebiyle rekonstrüktif cerrahi düşünülmedi. Postop 1. yılındaki kontrolünde yine nüks görülmezken torakolomber bileşkedeki açılanmanın kendini sınırlaması, diğer vertebralarda çökme fraktürünün olmaması ve hastanın yardımsız yürüyebilmesi sebebiyle ek cerrahi düşünülmedi. Sonuç Multipl myelom primer malign kemik tümörlerinin en sık görülenidir dolayısıyla primer bir başka malignitesi olmayan ileri yaş hastalarda öncelikli akla gelmelidir. Aylar hatta günler içerisinde çok hızlı ilerleyebilir. Kısa ve kalitesiz sağkalıma sebep olabildiğinden erken tanı konmalı ve cerrahi tedavisi medikal tedavi ile hızlıca desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Multipl Myelom, Hızlı Progresyon, Omurga Tutulumu

Multıple Myelom Wıth Spıne Involvement Wıth Recurrence in the Fırst Week of Postop

Abstract

Introduction Multiple myeloma is the most common primary malignant tumor of the bone, causing osteolytic lesions in 80% of patients. Pathological fractures can be seen in the skull, vertebrae, pelvis and ribs. It is a disease that is secondary to comorbidities such as spinal cord compression, venous

thrombosis, and its survival may vary from a few months to 10 years. Method A 70 year old female patient presented with back pain and weakness in the legs after heavy lifting. Thoracolumbar MRI showed a mass causing lysis in the T11-12 vertebral corpus and compressing the spinal cord at the T11 level. Results T11 total laminectomy was performed instead of major surgery because of poor general condition, short survival expectancy secondary to malignant tumor, and osteoporosis. The patient was discharged without any postoperative deficit. The patient applied to the emergency department on the seventh postoperative day with paraplegia and urinary incontinence. She was reoperated because of the thoracolumbar MRI showed suspicious tumor/bleeding in the operation site.It was observed that the recurrent tumor recompressed the spinal cord.The pathology result revealed plasma cell myeloma. The patient became able to walk unaided in the postoperative third month. In the postoperative 5th month imaging of the patient a collapse fracture and kyphotic angulation were observed in T11. While no recurrence was observed in the postoperative first year follow-up, additional surgery was not considered due to the self-limitation of the angulation, the absence of collapse fractures in other vertebrae, and the patient's ability to walk unaided. Conclusion Multiple myeloma is the most common primary malignant bone tumor, so it should be considered primarily in elderly patients without any other primary malignancy. It can progress very quickly, within months or even days. Since it can cause short and poor survival, early diagnosis should be made and surgical treatment should be rapidly supported by medical treatment.

Keywords: Multiple Myeloma, Rapid Progression, Spine Involvement

Presentation ID / Sunum No= 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8172-5075

Postsplenektomi Sonrası Gelişen Pnömotoraks Olgusu

Exp. Dr. Sevgi Kutlusoy[1]

[1]*Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Sevgi Kutlusoy*

Özet

Postsplenektomi sonrası gelişen pnömotoraks olgusu Sevgi Demirhan Kutlusoy Anesteziyoloji ve Reanimasyon Uzmanı Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Özet Pnömotoraks, visseral ve pariyetal plevra yaprakları arasında hava toplanması sonucu akciğerin kollabe olmasıdır. Etyolojide, sıklıkla yapısal akciğer hastalığına bağlı spontan gelişim veya travmatik akciğer yaralanmaları sorumlu tutulmaktadır. Bununla birlikte günümüzde tanı ve tedavide kullanılan uygulamaların artmasına bağlı iyatrojenik pnömotoraksların sıklığında artış görülmektedir (1). İyatronejik pnömotorakslar travmatik pnömotoraksların önemli bir oranını oluşturmasada, geliştiğinde mortal ve ciddi bir komplikasyondur. Olgu Sunumu 31 yaşında, 175 cm boyunda ve 60 kg ağırlığında erkek hasta araç içi trafik kazası ile acil servise getirilmiştir. Hastada 8.kot kırığına bağlı sol akciğerde minimal pnömotoraks ve dalak laserasyonu saptanmıştır. Pnömotoraksın küçük düzeyde olması ile göğüs cerrahisi tarafından izlem, dalak laserasyonu olması nedeniyle de genel cerrahi tarafından acil olarak splenektomi yapılmıştır. Hastaya standart indüksiyon ve entübasyon yapıldı. PEEP ve azot protoksit uygulanmadı. Düşük tidal volüm ve havayolu tepe basıncı ile mekanik ventilatöre bağlandı. Sorunsuz ekstübasyonu sonrası, yoğun bakıma alındıktan 2 saat sonra hastada nefes darlığı, şiddetli göğüs ağrısı ve nonprodüktif öksürük gelişti. SAO2'de düşme görüldü dinlemekle solunum seslerinde azalma ve akciğer grafisinde solda pnömotoraks saptandı.Tüp torakostomi sonrası dakikalar içinde semptomları geriledi ve nazal oksijenizasyon yeterli oldu. Yoğun bakım yatışın 4. gününde akciğer re-ekspansiyonu sağlanması ve klinik iyileşme görülmesiyle göğüs tüpü çıkarılarak servise alındı, 6.günde şifa ile taburcu edildi. Her ne kadar barotravmadan sakınmak için mekanik ventilatör ayarları özenle yapılsa da mekanik ventilasyon ilişkili basınç değişikliğine bağlı mevcut minimal pnömotoraks artabilmektedir. İyatrojenik pnömotoraks olgularında erken tanı ve tedavi hayati önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: İyatrojenik, Pnömotoraks, Yoğun Bakım

Presentation ID / Sunum No= 285

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000205709014

Prenatal Dönemde Tanı Konan İzole Persiste Sol Süperior Vena Kava: Olgu Sunumu

Dr. Ayşe Keleş[1]

[1]*Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding Author: Ayşe Keleş*

Özet

Giriş: Persiste sol süperior vena kava (PSSVK), prenatal dönemde toraks venöz sisteminin görülen en sık vasküler varyasyonudur. Genel popülasyonda %0,3-0,5, konjenital kalp hastalığı (KKH) olanlarda %4-8 oranında görülür. Kardiyak incelemede üç damar / üç damar trakea görüntüsünde pulmoner arter ve duktus arteriozusun solunda ek vasküler yapı olarak görülür (şekil 1). Sıklıkla sol ve sağ süperior vena kava birlikte bulunur. Nadiren PSSVK, vücudun üst kısmını drene eden tek damar olabilir. Bu bildiride, prenatal dönemde fetal anatomi taraması esnasında tanı konan izole PSSVK olgusu literatür eşliğinde tartışılacaktır. Olgu: 28 yaşında gravida 2 parite 1 olan gebe, ikinci trimester tarama ultrasonografisinde PSSVK saptanması ve nukal fold kalınlık artışı olması nedeniyle kliniğimize refere edildi. 24. gebelik haftasında yapılan ultrasonografide nukal fold kalınlığı 6,2mm olarak ölçüldü. Fetal ekokardiyografide PSSVK izlendi ve sağ süperior vena kava izlenmedi (şekil 2). Ek yapısal anomali izlenmedi. Ebeveynler prenatal genetik danışma verildi ve amniyosentez önerildi. Aile amniyosentez yaptırmak istemedi. Antenatal takiplerde ek patoloji saptanmadı. 39 gebelik haftasında, 3270 gr 9 / 10 Apgarlı erkek bebek doğurtuldu. Postnatal 2. ayda yapılan ekokardiyografide izole PSSVK izlendi. Ek kardiyak anomali izlenmedi. Sonuç: Prenatal dönemde sol anterior kardinal venin regresyonundaki bozukluk sonucu oluşan PSSVK venöz sistemin sık görülen varyasyonlarındandır. Sıklıkla fetüsteki kalp anomalisine eşlik eden venöz sistem varyasyonu şeklindedir. Vakalarda genellikle iki süperior vena kava birlikte bulunur. Tanı, kardiyak inceleme kesitlerinden olan üç damar / üç damar trakea görüntüsünde pulmoner arter ve duktus arteriozusun solunda ek bir damarın görülmesiyle konur; bu damarın koroner sinüs yoluyla sol veya sağ atriyuma doğrudan veya dolaylı drene olduğu gösterilmelidir. Fetal anatomi ayrıntılı değerlendirilmelidir. Eşlik eden anomali saptandığında perinatal sonuçlar olumsuz etkilendiğinden prenatal genetik inceleme önerilmelidir. İzole PSSVK, genellikle anöploidi, ilişkili anomaliler ve olumsuz perinatal sonuç olasılığı düşük olan iyi huylu bir vasküler varyasyon olarak kabul edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Persiste Sol Süperior Vena Kava, Prenatal Danışmanlık, Ultrasonografi

Presentation ID / Sunum No= 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6963-2805

Proflaktik Anibiyotik Seçimi Pilonidal Sinüs Cerrahisinin Komplikasyonlarını Azaltır mı?

Exp. Dr. Hüsnü Çağrı Genç[1]

[1]*Aksaray Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding Author: Hüsnü Çağrı Genç*

Özet

GİRİŞ Pilonidal sinüs yaşam konforunu bozan ve sık karşılaşılan cerrahi bir hastalıktır. Biz de bu çalışmada proflaktik antibiyotik seçiminin komplikasyonları azaltıp azaltmayacağını incelemek istedik. MATERYAL-METOD Eylül 2020 ile Ocak 2022 arasında pilonidal sinüs hastalığı ile polikliniğimize başvurup limberg flep yöntemiyle ameliyat edilen 121 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalar rastgele ampisilin-sulbaktam ve siprofiloksasin olmak üzere iki gruba ayrıldı. Ancak laktasyon döneminde olan 1 hasta ampisilin grubuna penisilin anaflaksi öyküsü olan 4 kişi siprofloksasin grubuna dahil edildi. Ampisilin sulbaktam grubundaki hastalara spinal anestezi öncesi 1 gr ampisilin sulbaktam intravenöz yapıldı. Operasyon sonrası günde 4 kez 375 mg ampisilin sulbaktam oral olarak 5 gün boyunca verilmeye devam edildi. Siprofloksasin grubundaki hastalara ise operasyon öncesi 200 mg ıv intravenöz verilip sonrasında 500 mg oral siprofloksasin ile tedaviye devam edildi. Operasyon sonrası 24. Saatte tüm hastalar drenleri ile taburcu edildi. 2 günde bir pansumana çağrılan hastaların kontrolleri esnasında kızarıklık, kötü kokulu akıntı enfeksiyon olarak kabul edilip, gereken hastalarda drenaj yapıldı. Yine kontrollerde yara ayrışması olup olmadığı kontrol edildi. Her iki grup ki-kare testi ve fisher's exact testi kullanılarak spss 28.0.1 programında karşılaştırıldı. BULGULAR Toplam 59 kadın ve 62 erkek hasta çalışmaya dahil edildi. Ampisilin sulbaktam grubu 57 kişiden siprofloksasin grubu 64 kişiden oluşturuldu. Gruplara arası yaş ortalaması ampisilin sulbaktam grubunda 27,57 siproflokasin grubunda 28,25 olarak ölçüldü. Ampisiln sulbaktam grubundaki 7 siprofloksasin grubundaki 5 kişide enfeksiyon gelişti. Her iki gruptaki 2 şer hastaya sütür alınarak drenaj gerekti. Her iki grup arasında her ne kadar ampisilin sulbaktam grubunda daha fazla enfeksiyon gelişmesine rağmen anlamlı fark bulunamadı. Yara açılması ampisiln sulbaktam grubunda 6, siprofloksasin grubunda 4 hastada görüldü. Yine her iki grup arasında anlamlı fark izlenmedi. SONUÇ Pilonidal sinüs hastalığında limberg flep yöntemiyle ameliyat edilen hastaların proflaktik antibiyotik seçiminde ampisilin-sulbaktam ve siprofloksasin kullanımı yara yeri açılması ve postoperatif enfeksiyon oranını anlamlı olarak değiştirmiyor.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal Sinüs, Proflaksi, Antibiyotik

Presentation ID / Sunum No= 130

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7025-4087

Psödokyezis Olgu Sunumu

Dr. Belma Gözde Özdemir[1], Dr. Metin Özsoy[2]

[1]Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü
[2]Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği
**Corresponding author: BELMA GÖZDE ÖZDEMİR*

Özet

GİRİŞ:Kişinin gebe olduğuna dair inancının olması ve buna eşlik eden gebeliğe ait bulguların ortaya çıkması yalancı gebelik ; psödokyezis olarak adlandırılır. Amenore, bulantı kusma,karında şişlik,memelerde hassasiyet eşlik edebilir. Kişinin çevresine bunu kabul ettirme durumu oldukça önemlidir ve aynı zamanda sekonder kazanç meselesidir. Vücut dismorfik bozukluğu sınıfı içerisindedir. OLGU SUNUMU: Vaka 38 yaşında; multipar olup ek hastalığı ve geçirilmiş operasyonu bulunmamaktadır. Tarafımıza karında şişlik,adet rötarı şikayeti ile başvurdu. Elinde eski tarihli beta hcg değeri sonuçları olan hasta, gebeliği olduğunu ifade etti. Görülen değerde gebelik açısından negatif değer olduğu görüldü. Ultrasonografik muayenesinde normal uterus boyutları ve morfolojisi, endometrium ince, bilateral overler doğal, douglasta mayi izlenmedi. Fakat ekran görüntüsüne giren bağırsak ansları görece hareketli ve geniş izlendi. Pelvik muayenede olağan doğal bulgular tespit edildi. Stetoskopla dinlemede hiperstimüle bağırsakla uyumlu dört kadran değerlendirildi. Hastanın ishal şikayeti olduğu saptandı. Laboratuar parametrelerinde biyokimya, tam kan sayımı,tiroid fonksiyon testlerinde patoloji izlenmedi. Beta hcg değeri sıfır olarak saptandı. Hastanın karın şişliği olması, gebeliği varsanılması amaçlı bilerek gaz ve ishal yapıcı etkileri olan besin ve içecekler tükettiğine dair anamnez yakınından alındı. Hastaya gebe olmadığına dair bilgi verildi. İnkar hali söz konusu oldu. Hastanın ishali ve tükettiği besin ve ilaçlar açısından enfeksiyon kliniğine sözel olarak danışıldı. Antibiyoterapi planlandı. Kontrole çağrıldı. SONUÇ:Hasta psödogestasyon(psodokyezis)olarak değerlendirildi. Psikiyatri, enfeksiyon hastalıkları ve kadın doğum kliniği olarak multidisipliner olarak yaklaşıldı. Terapi önerildi.

Anahtar Kelimeler: Yalancı Gebelik, Psödokyezis, Dismorfik, diare

Presentation ID / Sunum No= 166

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3848-8577

Radius Alt Uç Kırıklarından Sonra Gelişen Ekstensör Pollicis Longus Tendon Yaralanmalarının Seyri

Exp. Dr. Taner Alıç[1], Exp. Dr. Ercan Hassa[1]

[1]Sağlık Bakanlığı Çorum Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Taner Alıç*

Özet

Amaç Ekstensör pollicis longus tendonu el bilek 3. ekstensör kompartmanında yer alır. EPL tendonunun rüptürü, distal radius kırıklarının volar plak fiksasyonunu takiben, protruze vidaların neden olduğu yıpranmadan kaynaklanabilir . EPL tendonu seyrettiği oluk içinde sıkışık olması nedeniyle en sık etkilenen tendondur. Tendon irritasyonu ve rüptürünün nedeninin ya protruze vidalar ya da intraoperatif olarak dorsal yüzeyin bir matkapla delinmesine bağlı olduğu düşünülmektedir . Bu çalışmada distal radius kırıklarında plak vida uygulamalarından sonra gelişen ekstensör pollicis longus tendon (EPL) yaralanmalarının, akut iyleşme dönemindeki değişikliklerinin tespit edilmesi amaçlandı. Yöntem Distal Radius kırığı nedeni ile opere edilen hastalar ameliyattan sonra 1. gün, 3. ve 6. Hafta ultrasonografik değerlendirme yapıldı. El bileği dorsal yüzden distal radius seviyesinden 3. Kompartmanda seyreden EPL tendon kalınlığı ve tendon kılıf kalınlığı sonografik olarak ölçüldü. EPL tendonunda klinik olarak tendinit gelişen ve tendinit gelişmeyen iki gruba ayrıldı. Bu iki grupta tendon ve tendon kılıfı kalınlıklarının normal tarafa göre zaman içerisindeki ölçümleri istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Sonuç Üç farklı zamanda ölçülen EPL tendon kalınlıkları; tendinit olan grupta istatistiksel olarak anlamlı farklı bulundu (p=0,011). Normal bilek ile 3. ay EPL tendon kalınlık ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (p= 0,018). Üç farklı zamanda ölçülen EPL tendon kılıfı kalınlıkları; tendinit olan grupta istatistiksel olarak anlamlı farklı bulundu (p<0,001). Normal bilek ile postoperatif 1. Gün ve 3.hafta EPL tendon kılıf kalınlığı ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (p= 0,009; p=0,002). Postoperatif 6. Hafta yapılan tendon ve tendon kılıfı kalınlıkları ölçümleri arasında anlamlı bir fark bulunmadı. Yine EPL tendinit olmayan grupta yapılan tendon ve tendon kılıfı kalınlıkları ölçümleri arasında anlamlı bir fark bulunmadı. Bu bulgular bize EPL tendon ve tendon kılıfında oluşan kalınlık artışının oluşan tendinit tablosunun 3. Haftada en üst seviyeye ulaştığını gösterdi. Sonrasında geriledığini EPL tendon rüptürü için akut dönemde risk oluşturmadığını gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Ekstensör Pollicis Longus, Tendon Kalınlığı, Radius Kırığı

Presentation ID / Sunum No= 3

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4241-5872

Rektum Kanseri Tanılı Postop Hastalarımızda Retrospektif İnceleme: Cerrahi ve Onkolojik Tedavilerin Sonuçları, Nüks ve Surveyi Etkileyen Faktörlerin Araştırılması

Dr. Nurhilal Kızıltoprak[1], Dr. Berkay Özcan[1]

[1]*Sultan Abdülhamid Han Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

AMAÇ: Rektum kanserinde survey ve nükse etki eden faktörler, onkolojik tedavileri ile birlikte araştırıldı. YÖNTEM: 2004- 2016 yılları arasında rektum kanseri nedeniyle opere edilen hastalar retrospektif olarak gözden geçirildi. Demografik parametreler, tümör evresi, uygulanan cerrahi teknik, histolojik tipi, tutulum olan lenf nodu sayısı, tümör büyüklüğü, TNM, lenfatik invazyon, damar invazyonu bölgesel lenf nodu sayısı, metastatik lenf nodu sayısı, proksimal ve distal cerrahi sınır, ön arka lateral cerrahi sınırlar immünohistokimyasal bulgular ile; yaşam süresi ve nüks arasındaki ilişki Ki-kare, Kaplan-Meier, Fisher Exact analizleri ile istatistiksel olarak incelendi. P<0,05 anlamlı kabul edildi.

Anahtar Kelimeler: Rektum Kanseri, Cerrahi Tedavi, Onkolojik Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 376

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2894-5431

Rekürren Tonsillit Nedeniyle Ameliyat Olan Pediatrik Hastalarda Yeniden Yatış

Dr. Halil Altın Karataş[1]

[1]*Konya Numune Hastanesi*
**Corresponding author: Halil Altın KARATAŞ*

Özet

Amaç: Çalışmada rekürren tonsillit tanısı ile tonsillektomi sonrası yeniden yatış oranını tespit etmek ve yeniden kabul ile ilişkili faktörleri analiz etmek amaçlanmıştır. Yöntem: Aralık 2018 ile mart 2021 tarihleri arasında rekürren tonsillit tanısı ile tonsillektomi uygulanan pediyatrik hastaları içeren tek kurumda yapılan retrospektif çalışma olarak planlanmıştır. Kanama ya da ağrı veya dehidratasyon nedeniyle yeniden yatışı yapılan hastalar ile yeniden yatış gerektirmeyen hastalar karşılaştırılmıştır. Bulgular: 67 tonsillektomi hastasının 4'ün (%5,97) yeniden yatışı yapılmıştır. Bunlardan 2'si (%2,99) kanama ve 2'si (%2,99) ağrı veya dehidratasyon nedeniyle yeniden yatışı yapılmıştır. Tonsillektomi sonrası yeniden yatış için başvuru süresi postoperatif 4±3,56 gün ve yeniden yatış süresi 4,25±2,63 gün olarak tespit edilmiştir. Yaş (12 yaş ve altı ile 12 yaş üstü), cinsiyet, cerrahın tecrübesi, elektrokoter kullanımı ile yeniden yatış oranları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Sonuçlar: Rekürren tonsillit nedeniyle tonsillektomi yapılan çocuklarda ağrı veya dehidratasyon nedeniyle yatışı yapılan hastaların yatış süresi kanama ile gelen hastalardan çok daha uzundur. Bu sebeple ağrı veya dehidratasyonu azaltmaya yönelik önlemler yeniden yatışları azaltmada en büyük potansiyele sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Adenotonsillektomi, Komplikasyon, Dehidratasyon, Kanama,

Readmission in Pediatric Patients Undergoing Surgery for Recurrent Tonsillitis

Abstract

Objective: This study aimed to determine the readmission rate after tonsillectomy with the diagnosis of recurrent tonsillitis and to analyze the factors associated with readmission. Method: It was planned as a retrospective study conducted in a single institution that included pediatric patients who underwent tonsillectomy diagnosed with recurrent tonsillitis between December 2018 and March 2021. Patients readmitted for bleeding, pain, or dehydration were compared with those who did not require readmission. Results: 4 out of 67 tonsillectomy patients (5.97%) were readmission. Of these, 2 (2.99%) were hospitalized due to bleeding and 2 (2.99%) due to pain or dehydration. Admission time for readmission after tonsillectomy was 4±3.56 days postoperatively, and readmission time was 4.25±2.63 days. No statistically significant relationship was found in terms of age (12 years and under and above 12 years old), gender, surgeon's experience, use of electrocautery, and readmission rates. Conclusions:

In children who underwent tonsillectomy due to recurrent tonsillitis, the hospitalization period of the patients hospitalized due to pain or dehydration is much more extended than the patients admitted with bleeding. Therefore, measures to reduce pain or dehydration have the most significant potential to reduce readmissions.

Keywords: Adenotonsillectomy, Complication, Dehydration, Bleeding,

Presentation ID / Sunum No= 411

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3590-3213 / 0000-0002-7716-0438

Rino-Orbito-Serebral Mukormikozisli Hastaların Oftalmolojik Açıdan Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Emrah Öztürk[1], Assoc. Prof. Dr. Cem Çankaya[2]

[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Çalışmamızda rino-orbito-serebral mukormikozis tanısı konulan hastaların oküler semptom ve bulgularını, orbital tutulum varlığını ve uygulanan tedavileri değerlendirerek mukormikozis hastalarını oftalmolojik açıdan değerlendirmeyi amaçladık. Materyal ve metod: Üçüncü basamak üniversite kliniğinde 2011-2022 yılları arasında patolojik ve klinik olarak mukormikozis tanısı alan hastaların elektronik dosyaları retrospektif olarak tarandı. Çalışmaya tanıdan sonra 3 ay içinde exitus olan veya takip süresi en az 3 ay olan hastalar dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri, risk faktörleri, ilk klinik bulgu ve semptom, oftalmolojik bulguları, hastalığın seyri ve yayılımı, uygulanan tedaviler ve prognozları kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya 13 (%34.2) kadın ve 25 (%65.7) erkek olmak üzere toplam 38 hasta dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı 47.74±20.3 yıldı. Orbital tutulum 18 (%47.3) hastada mevcuttu. Orbital tutulum olan bu hastaların 4'ünde serebral tutulumda izlendi. Orbital tutulumu olan ve olmayan hastaların cinsiyet dağılımı benzerdi (p=0,91). Orbital tutulumu olan hastaların ortalama yaşı 50.72±20.6 yıl iken orbital tutulumu olmayan hastaların ortalama yaşı 45.05±20.1 yıldı ve istatistiksel olarak anlamlı bir fark izlenmedi (p=0.39). Hastalardaki risk faktörleri; 26 hastada hematolojik malignite, 9 hastada diyabet, 5 hastada COVID-19 ve 3 hastada renal transplantasyondu. Hastaların %34.2'sinde (n:13) ilk semptom veya klinik bulgu oküler kaynaklıydı. Bu hastaların 11'inde orbital tutulum mevcuttu. Orbital tutulum olmayan iki hastada ise alt konka çevresindeki mukor tutulumuna bağlı göz sulanması gözlendi. Oküler semptom ve bulgu olarak en sık göz kapaklarında şişlik ve kızarıklık, gözde sulanma, görme kaybı ve proptosis izlendi. Hastaların %55.2'si (n:21) tanı sonrası ilk 3 ay içerisinde exitus oldu ve %31.5'i (n:12) ise halen yaşamaktadır. Sonuç: Rino-orbito-serebral mukormikozis mortalite oranı oldukça yüksek bir hastalıktır. Erken tanı, altta yatan hastalığın ve mukormikozisin etkin tedavisi ile bu nispeten azaltılabilir. Hastalığın ilk semptom veya bulgusu oküler kaynaklı olabileceğinden özellikle riskli olgularda mukormikozis tanısının göz hekimleri tarafından akılda tutulmasında fayda vardır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Enfeksiyon, Mukormikozis,oftalmoloji, Orbita

Presentation ID / Sunum No= 229

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Risk Faktörü Taşımayan ve Komplikasyonsuz Küçük Kesili Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sonrası Kistoid Maküla Ödemi Gelişen Gözlerde Tedavi Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Sücattin İlker Kocamış[1], Exp. Dr. Ali Altan Ertan Boz [2]

[1]Sakarya Yenikent Devlet Hastanesi
[2]Sakarya Üniversitesi Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Risk faktörü taşımayan ve komplikasyonsuz küçük kesili fakoemülsifikasyon+iol cerrahisi sonrası kistoid maküla ödemi gelişen gözlerde tedavi sonuçlarının değerlendirilmesi. Yöntem: Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi ve Sakarya Yenikent Devlet Hastanesinde Eylül 2018-Eylül 2021 tarihleri arasında katarakt için fakoemülsifikasyon+iol ameliyatı yapılmış hastaların dosyaları geriye dönük olarak tarandı. Kistoid maküla ödemi (KMÖ) için risk faktörü sayılan diyabet, hipertansiyon gibi sistemik hastalığı olanlar; üveit ve epiretinal membran gibi göz hastalığı olanlar ve prostaglandin damla kullananlar çalışmaya alınmadı. Bunun dışında arka kapsül rüptürü, vitreus prolapsusu gibi KMÖ yapabilecek cerrahi komplikasyonu olanlar da çalışma kapsamına alınmadı. Hastaların teşhis, tedavi zamanları ve tedavi protokolleri incelendi. Tedavi başındaki ve sonundaki santral maküla kalınlıkları (SMK), görme keskinlikleri, göz içi basınçları birbirleri ile karşılaştırıldı. Tedavi sonrası görme keskinliği ile ilişkili faktörler araştırıldı. Bulgular: Yaş ortalaması 70.3±3.26 olan toplam 31 hasta (19 Erkek, 12 Kadın) çalışmaya dahil edildi. Hastaların teşhis zamanı postoperatif olarak 41.4±7.65 gündü. Hastaların tedavi öncesi ortalama görme keskinliği 0.49±0.09 iken tedavi sonrası 0.83±0.13 idi ($p<0.001$). Tedavi başlangıcında ortalama göz içi basıncı 15.3±1.06 mmHg iken, tedavi sonrası 21.1±1.45 mmHg idi ($p<0.001$). Tedavi öncesi ortalama SMK 322±25.9µm iken, tedavi sonrası 239±11.6 µm idi ($p<0.001$). Ortalama tedavi süresi 2.65±0.80 aydı. Hastaların 67.7 %'si nonsteroidal antienflamatuar damla artı steroidli damla ile tedavi edilirken, 12.9%'u buna ilaveten sistemik karbonik anhidraz inhibitörü ile, 12.9 %'u damlalara ilaveten subtenon steroidle, 6.5 %'u ile damla tedavisi artı intravitreal steroid implant ile tedavi edilmişlerdir. Tedavi sonrası görme keskinliğinin; tedavi öncesi görme keskinliği, tedavi süresi, tedavi öncesi SMK ve tedavi sonrası SMK ile yüksek korelasyon gösterdiği bulundu (sırasıyla; r: 0.923, r: - 0.896, r: -0.870, r: -0.814). Sonuç: Risk faktörü olmayan hastalarda komplikasyonsuz fakoemülsifikasyon+iol cerrahisi sonrası kistoid maküler ödem görülmesi nadir olmayan bir durumdur. Hastaların büyük bir kısmı nonsteroidal antienflamatuar damla ve steroidli damla kombinasyonuyla önemli bir görme kaybı yaşanmadan tedavi edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fakoemülsifikasyon+iol, Kistoid Maküla Ödemi, Nonsteroidal Antienflamatuar Damla

Presentation ID / Sunum No= 103

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3844-7791

Rutin Poliklinik Şartlarında Diz Eklemi Magnetik Rezonans Görüntüleme Raporları Ne Kadar Güvenilir?

Exp. Dr. Ali Boz[1], Asst. Prof. Dr. Ahmet Emre Paksoy[2], Assoc. Prof. Dr. Serhat Durusoy[3]

[1]Ardahan Devlet Hastanesi
[2]Erzurum Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi
[3]Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding Author: Ali Boz*

Özet

Magnetik rezonans görüntüleme(MRG) diz problemlerinin tanı ve tedavi planlamasında sık kullanılan testlerdendir.MRG raporlarına göre sıklıkla ameliyat kararı alınabilmektedir.2012-2018 yılları arasında diz eklem patolojisi sebebi ile MRG yapılan ve diz artroskopisi yapılan 171 hasta rastgele seçildi.MRG raporları ve ameliyat notları karşılaştırıldı.Medial meniksüs yırtığı var/yok,lateral menisküs yırtığı var yok,ACL yırtığı var/yok,İleri evre kıkırdak lezyonu var/yok olarak gruplandı.bulguların karşılaştırmasında korelasyon testi kullanıldı.tutarlılık için Kappa analizi yapıldı.Çalışmamıza göre rutin poliklinik şartlarında MRG raporlamalarında tanı düzeyinin meniskal yırtıkları için literatüre göre düşük seviyede kaldığını,medial menisküs için tanı başarısının lateral menisküse göre daha iyi seviyede olduğunu,ön çapraz bağ lezyonları için tanı başarısının önemli düzeyde olduğunu,ileri evre kıkırdak lezyonlarını belirlemede önemli olduğunu belirledik.Bununla birlikte poliklinik şartlarında ön çapraz bağ ve ileri evre kıkırdak lezyonları için yapılan raporlamanın tanı ve tedavi protokolünü değiştirebilecek düzeyde olduğunu saptadık.MRG raporlamada deneyimin ve yeterli süre ayırmanın tanı başarısını ve klinik başarıyı artıracağını,tek başına MRG raporlamaları ile operasyon kararı verilmesinin doğru olmayacağını,anamnez, muayene ve MRG raporlarının kombine edilmesi gerektiğini bu şekilde gereksiz artroskopik girişimlerin önlenebileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Artroskopi,diz,mRG

Presentation ID / Sunum No= 76

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1395-3882

Safra Kesesi Adenomyomatozisi Prekanseröz Lezyon Mudur' Ki-67 ve P53 Pozitif Ekspresyonunun Normal Safra Kesesi Dokusu ile Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Veysi Hakan Yardımcı[1], Asst. Prof. Dr. Süheyla Ekemen[2]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Nişantaşı Üniversitesi, Tıp Fakültesi

Özet

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, Safra Kesesi Adenomyomatozisinin (SKA) patogenezini araştırmak için, aynı hastada safra kesesi normal ve adenomyomatozis dokusunda, tümör hücrelerinin proliferatif aktivitesini gösteren biyobelirteç düzeyleri ve neoplastik doku pozitiflik paternini gösteren biyobelirteç düzeylerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: 2019-2020 Yılları arasında toplam 750 laparoskopik kolesistektomi uygulanan hastanın patoloji raporları incelenmiş, adenomyomatozis tanısı alan 20 vaka retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Vakalarda immunhistokimyasal olarak; proliferasyon belirteci Ki-67 ve neoplastik doku belirteci P53, aynı piyesin normal dokusu ile adenomyomatozis dokusunda VentanaXT/ VentanaUltra cihazı kullanılarak çalışılmıştır. Hematoksilen Eozin boyalı lamlar üzerinden adenomyomatozis alanları ve normal safra kesesi alanları işaretlenip, bu alanlar üzerinden immunhistokimya skorlaması 3DHistech/Pannoramic Scanner P250 cihazında Virasoft Yazılım/Vira Center programı ile dijital olarak analiz edildi. Sonuçlar yüzdeler, aralıklar veya standart sapmalı ortalamalar olarak gösterildi. Gruplar arası değerleri karşılaştırmak için Student's t testi (SPSS Ver.22.0) kullanıldı. Bulgular: Ki-67 immünohistokimyasal boyama indeksi ortalama değeri incelendiğinde normal dokuda; %1,38 ± 0,4 (%0,6-2,2) bulunurken, adenomyomatozis dokusundaki değeri ise %2,81 ± 1,01 (%1-4,4) olarak saptandı. İki grup Ki-67 proliferasyon indeksi ortalama değerleri açısından incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.000$). P53 immünohistokimyasal boyama indeksi incelendiğinde ise; normal dokudaki ortalama değeri %0,68 ± 0,31 (%0,2-1,2) iken, adenomyomatozis dokusundaki ortalama değeri ise %1,01 ± 0,7 (%0,3-3,1) olarak bulundu. İki grup P53 indeksi ortalama değerleri açısından karşılaştırıldığında istatistiksel fark bulunamadı ($p=0.062$). Sonuç: Çalışmamızda adenomyomatozis dokularında anlamlı derecede yüksek mitotik aktivite (Ki67) düzeyleri tespit edilmesine karşın, safra kesesi kanserinin yaygın P53-pozitiflik paterninin her iki grupta çok düşük seviyelerde olması ve bu dokularda normal dokularla karşılaştırıldığında anlamlı farklar saptanmaması, adenomyomatozis dokusundaki olası anlamlı tümöral mitotik aktivite artışını desteklememiştir. Bu da SKA'nin kanser öncüsü bir lezyon olmayıp, iyi huylu proliferatif bir değişiklik olduğunu destekler görünmektedir. Sonuçlarımızın kanıtlanması için daha fazla çalışma birikimine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Safra Kesesi Adenomyomatozisi, Safra Kesesi Kanseri, P53, Ki-67, Proliferatif Belirteç, Neoplastik Belirteç

Is Gallbladder Adenomyomatosis a Precancerous Lesion' Comparison of Ki-67 and P53 Positive Expression With Normal Gallbladder Tissue

Abstract

Aim: In this study, to investigate the pathogenesis of Gallbladder Adenomyomatosis (GBA), it was aimed to compare the levels of biomarkers showing the proliferative activity of tumor cells in normal and adenomyomatosis tissue of the gallbladder and the levels of biomarkers showing the positivity pattern of neoplastic tissue in the same patient. Materials and Methods: The pathology reports of a total of 750 patients who underwent laparoscopic cholecystectomy between 2019-2020 were reviewed, and 20 cases diagnosed with adenomyomatosis were evaluated retrospectively. Proliferation marker Ki-67 and neoplastic tissue marker P53 were studied immunohistochemically in the cases, using VentanaXT/ VentanaUltra device, in normal tissue and adenomyomatosis tissue of the same patient. Results were presented as percentages, ranges, or means with standard deviations. Student's t test (SPSS Ver.22.0) was used to compare values between groups. Results: When the mean value of the Ki-67 immunohistochemical staining index was examined, it was found to be 1.38% ± 0.4 (0.6-2.2%) and 2.81% ± 1.01% (1-4.4%) in normal tissue and adenomyomatosis tissue, respectively. Statistically, a significant difference was found between the groups ($p<0.000$). When the p53 immunohistochemical staining index is examined, its mean value in normal tissue is 0.68% ± 0.31 (0.2-1.2%), while its mean value in adenomyomatosis tissue is 1.01% ± 0.7 (0.3-3,1%) was found. No statistical difference was found between the groups ($p=0.062$). Conclusion: In our study, although significantly higher mitotic activity (Ki67) levels were detected in adenomyomatosis tissues, the widespread P53-positivity pattern of gallbladder cancer was very low in both groups and there was no significant difference when compared to normal tissues, which did not support a possible significant increase in tumoral mitotic activity in adenomyomatosis tissue. This seems to support that GBA is not a precancerous lesion, but a benign proliferative lesion. More studies are needed to prove our results.

Keywords: Gallbladder Adenomyomatosis, Gallbladder Cancer; P53, Ki-67, Proliferative Marker, Neoplastic Marker

Presentation ID / Sunum No= 340

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7444-8156

Semptomatik Lomber Disk Hernisi Tedavisinde Perkütan Endoskopik Lomber Diskektomi ile Lomber Mikrodiskektomi Karşılaştırması: Meta-Analiz

Exp. Dr. Ayşegül Esen Aydın[1]

[1]*Arnavutköy Devlet Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği*
**Corresponding author: Ayşegül*

Özet

Giriş: Lomber mikrodiskektomi (LMD), lomber disk herniasyonunda (LDH) uzun yıllardır ilk cerrahi tedavi seçeneği olarak kabul edilmektedir. Perkütan endoskopik lomber diskektomi (PELD) gibi minimal invaziv teknikler son zamanlarda yaygın olarak tercih edilen bir seçenek haline gelmiştir. Bu çalışmanın amacı, semptomatik LDH için PELD ve LMD prosedürlerini karşılaştıran güncel bir meta-analiz yapmaktır. Method: Pubmed veri tabanında önceden belirlenen içleme ve dışlama kriterlerine göre arama yaparak son 5 yılda yapılan PELD ve LMD çalışmalarının detaylı bir meta-analizi gerçekleştirildi. Meta-analiz istatistiği RevMan 5.4 ile yapıldı. Bulgular: 556 çalışmanın 9'u arama kriterlerini karşıladı ve çalışmaya dahil edildi. Bu 9 çalışmada bulunan 903 hastanın 430'u PELD grubunda, 473'ü LMD grubundaydı. Postoperatif ağrı açısından incelendiğinde ODI skorları, PELD grubunda anlamlı olarak daha iyi bulundu ($p = 0.004$). Ameliyat süresi ($p = 0,001$) ve hastanede kalış sürelerinin ($p <0,0001$), LMD grubuna kıyasla PELD grubunda anlamlı olarak daha kısa olduğu izlendi. PELD grubunda (%4,39) LMD grubuna (%6,97) kıyasla daha düşük bir reoperasyon oranı bulunmasına rağmen, 2 grup arasında anlamlı bir fark izlenmedi ($p = 0,52$). Sonuç: Hızla değişmekte olan literatür nedeniyle PELD ve LMD çalışmalarının güncel bir analizi gerekmektedir. Klinik sonuçlar ve komplikasyonlar açısından her iki grup arasında benzer veriler elde edilmiştir. Ancak daha önceki çalışmalarda izlenen PELD'deki yüksek reoperasyon oranının, perkütan tekniklerdeki öğrenme eğrisinin artmasıyla gün geçtikçe azalacağı ön görülmektedir. Çalışmamız da bu ön görüyü destekler niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Lomber Disk Hernisi, Perkütan Endoskopik Lomber Diskektomi, Lomber Mikrodiskektomi, Meta-Analiz.

Comparison of Percutaneous Endoscopic Lumbar Discectomy Versus Open Lumbar Microdiscectomy for Symptomatic Lumbar Disc Herniation: A Meta-Analysis

Abstract

Objective Open lumbar microdiscectomy (OLM) has been considered the first surgical treatment option in lumbar disc herniation (LDH) for many years. Minimally invasive techniques such as percutaneous endoscopic lumbar discectomy (PELD) have recently become a widely preferred option. The purpose of this study is to perform an up-to-date meta-analysis comparing PELD and OLM procedures for symptomatic LDH. Methods We have performed a detailed meta-analysis of PELD and OLM studies conducted in the last 5 years by searching the Pubmed database. The meta-analysis was performed by RevMan 5.4 software. Results Nine out of 556 studies met our criteria and were included in the study. Of the 903 patients, 430 were in the PELD group and 473 were in the OLM group. Postoperative ODIs were significantly better in the PELD group ($p = 0.004$). The operation time ($p = 0.001$) and the hospital stay ($p < 0.0001$) were significantly shorter in the PELD group as compared to that in the OLM group. Although a lower reoperation rate was found in the PELD group (4.39%) as compared to that in the OLM group (6.97%), the pooled analysis showed no difference ($p = 0.52$). Conclusion The rapidly accumulating literature requires an up-to-date analysis of PELD and OLM studies. Similar data have been obtained in terms of clinical outcomes and complications. However, it is predicted that the high reoperation rate in PELD, which was observed in previous studies, will decrease day by day as the learning curve in percutaneous techniques increases. Our study also supports this prediction.

Keywords: Lumbar Disc Herniation, Percutaneous Endoscopic Lumbar Discectomy, Lumbar Microdiscectomy, Meta-Analysis.

Presentation ID / Sunum No= 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0658-978X

Septoplasti ve Alt Konka Lateralizasyon Ameliyatı Yapılan Hastaların Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Fatih Yücedağ[1]

[1]*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı, Karaman, Türkiye*

Özet

Amaç: Bu çalışmamızda septoplasti ile birlikte alt konka lateralizasyonu (outfraktür) ameliyatı yaptığımız hastaların, postoperatif komplikasyonlarını geriye dönük olarak incelemeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Ocak 2016 ile Temmuz 2021 tarihleri arasında, Karaman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kulak Burun Boğaz Kliniğinde, burun tıkanıklığı şikayeti için septoplasti ve alt konka lateralizasyonu ameliyatı yaptığımız 450 hastanın kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hasta kayıtlarından septoplasti komplikasyonları ve komplikasyonların nasıl tedavi edildiği incelendi. Ameliyat sonrası komplikasyonlar; postoperatif kanama, sineşi (yapışıklık), septal hematom, septal apse, septal perforasyon, koku alamama, beyin omurilik sıvısı rinoresi, burun içinde kabuklanma, enfeksiyon ve burunda şekil bozukluğu açısından değerlendirildi. Septoplasti ameliyatı ile birlikte rinoplasti, endoskopik sinüs cerrahisi yaptığımız hastalar, revizyon septoplasti ameliyatı olan hastalar ve sistemik hastalığı olanlar çalışma dışı bırakıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 450 (324 erkek, 126 kadın) hastanın hepsine kapalı teknik septoplasti ile birlikte alt konka lateralizasyonu (outfraktür) ameliyatı uygulandı. Hastaların yaş ortalaması 32.5 (18-68) idi. Septoplasti ile birlikte alt konka lateralizasyonu (outfraktür) ameliyatı yaptığımız hastaların 27 (%6)'sinde postoperatif kanama, 6 (%1,3) hastada septal hematom, 5 (%1,1) hastada septal perforasyon, 12 (%2,6) hastada sineşi (yapışıklık), 3 (%0,6) hastada geçici koku kaybı ve 4 (%0,8) hastamızda burun ucunda düşüklük görüldü. Hastalarımızın hiçbirinde enfeksiyon, 3 aydan uzun süren kabuklanma, septal apse ve beyin omurilik sıvısı rinoresi görülmedi. Sonuç: Septoplasti ile birlikte alt konka lateralizasyonu (outfraktür) ameliyatı burun tıkanıklığı ile başvuran hastalarda güvenle yapılabilen ve düşük komplikasyon riskine sahip bir uygulamadır.

Anahtar Kelimeler: Septoplasti; Alt Konka Lateralizasyonu; Komplikasyon

An Evaluation of the Results of Patients Applied With Septoplasty and Inferior Concha Lateralisation Operation

Abstract

Aim: To retrospectively examine the postoperative complications of patients who had undergone septoplasty together with inferior concha lateralisation (outfracture) operation. Material and Method: A retrospective examination was made of the records of 450 paitients who underwent septoplasty and

inferior concha lateralisation operation for complaints of nasal obstruction in the Ear, Nose, and Throat Clinic of Karaman Training and Research Hospital between January 2016 and July 2021. The patients were evaluated in respect of complications and how the complications were treated. Postoperative complications were accepted as postoperative bleeding, sinechiae (adhesions), septal hematoma, septal abscess, septal perforation, loss of sense of smell, cerebral spinal fluid rhinorrhea, scabbing withing the nose, infection, and impaired nasal shape. Patients were excluded from the study if septoplasty was performed together with rhinoplasty, if endoscopic sinus surgery or revision septoplasty was performed, or if they had any systemic disease. Results: Evaluation was made of 450 patients comprising 324 males and 126 females with a mean age of 32.5 years (range, 18-68 years). All the patients underwent closed technique septoplasty together with inferior concha lateralisation (outfracture) operation. Complications were determined as postoperative bleeding in 27 (6%) patients, septal hematoma in 6 (1.3%), septal perforation in 5 (1.1%), sinechiae in 12 (2.6%), temporary loss of sense of smell in 3 (0.6%), and low nasal tip in 4 (0.8%). No infection, scabbing lasting longer than 3 months, septal abscess, or cerebral spinal fluid rhinorrhea was seen in any patient. Conclusion: Septoplasty together with inferior concha lateralisation (outfracture) operation has a low risk of complications and can be safely applied to patients presenting with nasal obstruction.

Keywords: Septoplasty, Inferior Concha Lateralisation, Complication

Presentation ID / Sunum No= 356

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9120-0563

Servikste Amelanotik Malign Melanom: Atipik Lokalizasyonda İnsidental Olarak Saptanmış Nadir Bir Olgu Sunumu

Exp. Dr. Naile Kökbudak[1], Exp. Dr. Zeliha Çelik[1]

[1]Konya Numune Hastanesi
**Corresponding Author: Naile Kökbudak*

Özet

Malign melanom, cilt ve mukozal membranların yaygın bir neoplazmıdır ve tüm kanser vakalarının %1'ini oluşturur. Kadınlarda malign melanomların yaklaşık %3 ila %7'si genital sistemde gelişir. Kadın genital sistem melanomları ağırlıklı olarak vulva ve vajinada görülür. Serviksin primer melanomu son derece nadirdir, kadın genital traktındaki tüm malign melanomların sadece %3 ila %9'unu oluşturur ve vajina ve vulvanın primer melanomunun 1/5'i sıklıkta görülür. Amelanotik malign melanomda ise olağandışı lokalizasyon ve amelanotik doğası nedeniyle lezyonun yanlış tanı olasılığı yüksektir ve melanom tanısının yardımı için immünohistokimyasal belirteçlere ihtiyaç duyulur. 77 yaşında kadın hasta anormal uterin kanama nedeniyle kadın doğum hastalıkları polikliniğine başvuruyor. Kolposkopik incelemede servikste polipoid görünümlü kitle tespit ediliyor ve eksize edilerek endoservikal polip ön tanısıyla laboratuvarımıza gönderiliyor. Makroskopik olarak 0,9 cm çapında açık kahverenkli yuvarlakça doku parçasının kesit yüzeyi homojen, solid, açık kahverenkli görünümdeydi. Mikroskopik incelemede ektoservikal epitel ile örtülü polipoid dokuda belirgin eozinofilik nükleolleri olan pleomorfik nükleuslu hücrelerin belirli bir organizasyon sergilemeden diffuz dağılmasından meydana gelen bir tümör izlendi. Tümör hücrelerinde kahverenkli pigment görülmedi. Uygulanan immunohistokimyasal boyamalar sonucunda tümör hücreleri Vimentin (+), Melan-A (+), HMB-45 fokal (+), S-100 fokal (+); PAN-CK, p63, CD10, CEA, CD-99, Sinaptofizin, Kalretinin, SMA (-) ekspresyon göstermekte olup Ki-67 indeksi %40 olarak saptandı. Klinik ve patolojik bulgular birlikte değerlendirildiğinde olguya 'Amelanotik Malign Melanom' tanısı konmuştur ve atipik lokalizasyonda insidental olarak saptanan bu nadir tümör literatüre katkıda bulunmak üzere sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Serviks, Amelanotik, Malign Melanom

Amelanotic Malign Melanom in the Cervix: A Rare Case Report Incidentally Detected in Atypic Location

Abstract

Malignant melanoma is a common neoplasm of the skin and mucous membranes and makes up 1% of all cancer cases. Approximately 3% to 7% of malignant melanomas in women develop in the genital tract. Female genital tract melanomas are predominantly seen in the vulva and vagina. Primary melanoma of the uterine cervix is extremely rare, accounting only for 3% to 9% of all malignant

melanomas of the female genital tract and is five times less common than primary melanoma of the vagina and vulva. A 77-year-old female patient is admitted to the obstetrics and gynecology outpatient clinic due to abnormal uterine bleeding. In colposcopic examination, a mass with a polypoid appearance is detected in the cervix, and it is excised and sent to our laboratory with a preliminary diagnosis of endocervical polyp. Macroscopically, the cross-sectional surface of a light brown, roundish tissue piece with a diameter of 0.9 cm was homogeneous, solid, and light brown in color. Microscopic examination revealed a tumor consisting of diffuse scattering of pleomorphic nuclei with prominent eosinophilic nucleoli in polypoid tissue covered by ectocervical epithelium without exhibiting a definite organization. No brown pigment was seen in tumor cells. As a result of applied immunohistochemical staining, tumor cells were determined as Vimentin (+), Melan-A (+), HMB-45 focal (+), S-100 focal (+); PAN-CK, p63, CD10, CEA, CD-99, Synaptophysin, Calretinin, SMA showed (-) expression and the Ki-67 index was found to be 40%. When clinical and pathological findings were evaluated together, the case was diagnosed as 'Amelanotic Malignant Melanoma' and this rare tumor incidentally detected in atypical localization was presented to contribute to the literature.

Keywords: Cervix, Amelanotic, Malignant Melanoma

Presentation ID / Sunum No= 344

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1496-3732

Sezaryen Doğum Endikasyonları ve Belirleyicileri

Dr. Zekiye Soykan Sert[1]

[1]*Department of Gynecology and Obstetrics, Aksaray University Education and Research Hospital, Aksaray, Turkey*

Özet

Amaç: Son yıllardaki sezaryen doğum oranlarındaki artış, sezaryan endikasyonlarının sorgulanmasını gündeme getirmiştir. Vajinal doğum ile karşılaştırıldığında, sezaryen ile doğum, maternal ciddi morbidite ve mortalite riski daha yüksektir. Ayrıca endikasyon dışı sezaryenlerin anneye veya çocuğa faydalarını gösteren hiçbir kanıt yoktur. Bu çalışmada kliniğimizde primer sezaryen doğum (PSD) endikasyonlarını incelemeyi ve bunları azaltacak stratejileri belirlemeyi amaçladık. Method: Bu retrospektif çalışma, hastanemiz kadın hastalıkları bölümünde 2019-2021 yılları arasında yapılmıştır. Hastalar pariteye göre iki gruba ayrıldı; daha önce hiç sezaryen doğum yapmamış nullipar kadınlar ve multipar kadınlar. Her iki grup SD endikasyonları açısından karşılaştırıldı. Bulgular: Toplam doğum sayısı 8229, SD ile yapılan teslimat sayısı ise 3167 (%38,4) oldu. Ortalama anne yaşı 26±7 yıl idi. PSD'u olan 1294 (%40.8) kadının %63.9'u (n=828) nullipardı ve %36.1'i (n=466) multipardı. Sezaryenle doğum yapan pirimipar kadın sayısı, multipariteye göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksekti ($p<0,001$). Primipar kadınlarda en sık ilerlemeyen eylem (%41.0), sefalopelvik uyumsuzluk (%33.4) ve fetal distres (%20.2), multipar kadınlarda ilerlemeyen eylem (%44.2) ve fetal distres (%35.7) idi. Sonuç: Sezaryen doğum oranındaki artışın en önemli nedenleri: ilk gebelikte ileri anne yaşı, doğum ağrısı korkusu, doktorların malpraktis korkusu, doğum takviminin sezaryen ile tahmin edilebilir olması ve bazı kadınların kişisel nedenlerle sezaryen tercih etmesidir. SD oranlarını azaltmak için hekimler üzerindeki baskının azaltılması, ebe eğitimine önem verilmesi, hastaların antenatal dönemde vajinal doğum konusunda eğitilmesi, elektif vakaların vajinal doğuma teşvik edilmesi etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen, Endikasyonlar, Gebelik

Indications and Determinants of Caesarean Section Delivery

Abstract

Objective: In recent years, the increase in cesarean delivery rates has raised a questioning of cesarean section (CS) indications. Compared to vaginal delivery, cesarean delivery has greater risk of maternal severe morbidity and mortality. In addition, there is no evidence that shows the benefits of non-indication CS to the mother or child. In this study, we aimed to examine the indications for primary cesarean delivery (PCD) in our clinic and to determine the strategies to reduce them. Methods: This retrospective study was conducted in the department of obstetrics of our hospital between the years 2019–2021. The patients were divided into two groups based on the parity; nulliparous women and

multiparous women who have never had a previous cesarean delivery. Both groups were compared in terms of CS indications. Results: The total number of deliveries was 8229 and the number of deliveries by CS was 3167 (38.4%). The mean maternal age was 26±7 years. Of the 1294 (40.8%) women who had PCD, 63.9% (n=828) were nulliparous and 36.1% (n=466) were multiparous. The number of pyrimiparous women who underwent a cesarean delivery was statistically significantly higher ompared to multiparity ($p<0.001$). PCD indications were the most common failure to progress (41.0%), cephalopelvic disproportion (33.4%) and fetal distress (20.2%) in primiparous women, while failure to progress (44.2%) and fetal distress (35.7%) in multiparous women. Conclusion: The most important reasons for the increase in the rate of cesarean delivery: advanced maternal age at first pregnancy,fear of labor pain, physicians' fear of malpractice, predictability of the calendar of births by CS and some women prefer CS for personal reasons. In order to reduce CS rates, reducing the pressure on physicians, giving importance to midwife training, educating patients about vaginal birth in the antenatal period, and encouraging elective cases to vaginal birth may be effective.

Keywords: Cesarean Section, Indications, Pregnancy

Presentation ID / Sunum No= 75

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5233-8255

Sezaryen Sırasında Muhtemel Amniyotik Sıvı Embolisinde Başarılı Kardiyopulmoner Resüsitasyon

Exp. Dr. Umut Kara[1]

[1]*SBÜ Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amniyotik sıvı embolisi (AFE), ani kardiyovasküler kollaps, nefes darlığı veya solunum arresti, bilinç bulanıklığı ve yaygın damar içi pıhtılaşma (DIC) ile karakterize; nadir görülen ve sıklıkla ölümcül bir komplikasyondur. Bu olgu sunumunda sezaryen sırasında amniyotik sıvı embolisi sonrası başarılı KPR uygulamamızı sunmayı amaçladık. 39 yaşında, 38 haftalık gebe hasta sezaryen için ameliyata alındı. Spinal anestezi uygulandı. Vertex sunumunda 2905 gr canlı kız bebek doğurtuldu. Anterior yerleşimli plasenta ve ekleri tamamen çıkarıldı. Doğumdan hemen sonra annede nöbet benzeri kasılma ile beraber nefes darlığı gelişti. Hasta desatüre oldu ve bilinci kapandı. Maske ile ventilasyona başlandı ardından crush entübe edildi. Bu sırada nabzı 30 olan ve tansiyonu alınamayan hastada KPR'a başlandı. End tidal karbondioksit monitörizasyonu kılavuzluğunda 35 dakika KPR uygulandı. KPR sırasında sağ subklavyen santral venöz kateterizasyon ve sağ radial arterden invaziv arter monitörizasyonu yapıldı. Başarılı KPR sonrası spontan dolaşımın geri dönüşü sağlandı. Hasta entübe halde ve pozitif inotrop desteği ile yoğun bakıma alındı. Yoğun bakım ünitesinde DIC tablosu da kliniğe eklendi. 31 gün yoğun bakımda yatan hasta nörolojik sekelsiz olarak kadın doğum kliniğine sevk edildi. Doğum sırasında klinik olarak AFE'den şüphelenilen hastalarda, erken ve agresif tedavi, fetal ve maternal resüsitasyon başarısını ve sağkalımı artırır. Beklenmeyen maternal kardiyopulmoner kollaps durumunda, AFE'yi akılda tutmak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Amniyotik Sıvı Embolisi, Kardiyopulmoner Resüsitasyon (KPR), Maternal Mortalite

Successful Cardiopulmonary Resuscitation in Presumed Amniotic Fluid Embolism During Cesarean Section

Abstract

Amniotic fluid embolism (AFE) is an uncommon and frequently fatal complication of deliveries characterized by sudden cardiovascular collapse, dyspnea or respiratory arrest and confusion, disseminated intravascular coagulation (DIC). In this case report, we aim to present our successful CPR application after amniotic fluid embolism during cesarean section. A 39 year old, 38 week pregnant patient was taken into surgery for planned cesarean section. Spinal anesthesia was performed. A live female baby with a weight of 2905 g was delivered in vertex presentation. The anterior placenta and its appendages were completely removed. Seizures and dyspnea developed in the mother immediately after

delivery. The patient was desatured and unconscious. Bag mask ventilation was started and crush intubated. Meanwhile, CPR was started in the patient with a heart rate of 30 and no blood pressure. CPR was applied for 35 minutes guided by end tidal carbon dioxide monitoring. During CPR, right subclavian central catheterization and invasive arterial monitoring were performed. Spontaneous return of circulation was achieved after successful CPR. The patient was taken to the intensive care unit with intubated and positive inotrop support. In the intensive care unit DIC was also added to clinic status. The patient, who was hospitalized in the intensive care unit for 31 days, was transferred to the obstetrics clinic without any neurological sequelae. Patients with clinically suspected AFE benefit from early and aggressive treatment, which increases fetal and maternal resuscitation success and survival. When dealing with unexpected maternal cardiopulmonary collapse, it's critical to keep AFE in mind.

Keywords: Amniotic Fluid Embolism, Cardioplumonary Resuscitation (CPR), Maternal Mortality

Presentation ID / Sunum No= 7

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6067-7342

Sigara İle İlişkili İnterstisyel Akciğer Hastalıkları Olgularımızın Klinikopatolojik Özellikleri

Dr. Nesrin Gürçay[1], Prof.Dr. Fundağ Demirağ[1], Dr. Sertan Bulut[2], Dr. Leyla Nesrin Acar[3]

[1]Ankara SUAM Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Patoloji Kliniği
[2]Ankara SUAM Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göğüs Hastalıkları Kliniği
[3]Ankara SUAM Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göğüs Cerrahisi Kliniği

Özet

Giriş-Amaç. Sigara içerisinde 5000'den fazla kimyasal partikül bulundurmaktadır. Sigara maruziyeti akciğer parankiminde ve hava yollarında çeşitli hastalıklara yol açmaktadır. Bilinen en yaygın hasar amfizemdir. Sigara ile ilişkili interstisyel akciğer hastalıkları (Sİ-İAH) farklı klinik, radyolojik ve patolojik özelliklere sahip oldukça heterojen bir hastalık grubudur. Respiratuar bronşiolitle ilişkili interstisyel akciğer hastalığı (RB-ILD), deskuamatif interstisyel pnömoni (DİP), akut eozinofilik pnömoni (AEP) ve pulmoner langerhans hücreli histiyositozis (PLCH) sigara ile ilişkisi kanıtlanmış interstisyel akciğer hastalıklarıdır. İdiopatik pulmoner fibrozis (IPF), kombine pulmoner fibrozis ve amfizem (CPFE) ve konnektif doku hastalıkları ile ilişkili interstisyel akciğer hastalığı (CTD-ILD) ise sigara ilişkisi kuvvetli olduğu düşünülen hastalıklardandır. Çalışmamızda kurumumuzda tanı almış sigara ile ilişkili interstisyel akciğer hastalıklı olgularımızın klinik radyolojik ve patolojik özelliklerini karşılaştırarak değerlendirmeyi amaçladık. Gereç-Yöntem. 2017-2020 yılları arasında akciğer kama biyopsisi sonucunda RB-ILD, İDP, CPFE ve PLCH tanısı almış 4 olgumuzu yaş, cinsiyet, sigara kullanım alışkanlığı, klinik, radyolojik ve histopatolojik özellikleri açısından retrospektif olarak inceledik. Bulgular. Çalışmamızda yer alan iki erkek ve iki kadın hastanın ortalama yaşı 51.5 (37-64) yıl idi. Üç hasta aktif sigara içici (%75), bir hasta pasif sigara içici (%25) idi. İki hastada hastaneye başvuru şikayeti nefes darlığı ve öksürük, bir hastada hemoptizi iken bir hasta preop değerlendirme sırasında radyolojik olarak insidental saptandı. Hastaların radyolojik ve histopatolojik özellikleri farklılık göstermekle birlikte alt loblarda retiküler dansite değişiklikleri ortak radyolojik bulgu olarak gözlendi. RB-ILD'de respiratuar bronşioller ve çevre alveol yapıları içerisinde pigmente makrofaj toplulukları, DİP'de parankimde yaygın intraalveoler demir pozitif boyanan pigmente makrofaj toplulukları, CPFE'de üst loblarda amfizem alt loblarda fibrozis, PLCH'de de CD1a ve S100 ile pozitif boyanan langerhans hücre toplulukları olgularımızın temel tanısal histopatolojik özellikleri olarak tespit edildi. Sonuç-Tartışma. Akciğer kanserlerinin etiyolojisinde sigaranın önemli bir rolü olduğu bilindiği gibi bazı interstisyel akciğer hastalıklarının gelişiminde de önemli bir etken olduğu bilinmektedir. Sİ-İAH larının tedavisinde temel yaklaşım etkenin ortadan kaldırılması yani aktif ve pasif sigara maruziyetinin sonlandırılmasıdır. Sigara kullanımına erken yaşlarda başlanması ve ortalama yaşam sürelerinin de uzaması nedeni ile klinik, radyolojik ve patolojik olarak oldukça heterojen olan bu hastalık

grubunun farkında olmak ve İAH lığı ön tanısıyla değerlendirilen olgularımızın sigara öyküsünü sorgulamak tanı ve tadavi açısından oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Sigara, İnterstisyel Akciğer Hastalığı, Patoloji

Presentation ID / Sunum No= 145

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7998-1662

Skafoid Kaynamama Nedeniyle Spider Plak ile Dört Köşe Artrodez Uygulanan Hastaların Erken Dönem Sonuçları

Dr. Çağrı Örs[1], Dr. Kerem TEZEL

[1]Özel Ortopedia Hastanesi

Özet

Amaç Bu çalışmada skafoid kaynamama sonrası SNACK (scaphoid nonunion advanced collapse) deformitesi gelişen hastalarda skafoid eksizyonu ve Spider plak ile dört köşe artrodez uyguladığımız hastaların erken dönem sonuçlarını sunmayı amaçladık. Yöntem Çalışmamızda skafoid kaynamama ve SNACK deformitesi olan10 hasta (10 erkek) dahil edildi. Hastalara skafoid eksizyonu sonrası Spider plak (Acumed, Hillsboro, Oregon, USA) kullanılarak dört köşe artrodez yapıldı. Travmadan ameliyata kadarki süre ortalama 24 ± 6 ay idi. Fonksiyonel değerlendirmede postoperatif 3. ve 6. ayda Quick DASH-T skoru, eklem hareket açıklığı (EHA) değerlendirmesinde gonyometre, ağrı değerlendirmesinde vizüel ağrı skalası (VAS), el bilek ölçümünde Jamar dinamometre ve el kuvvetlerinin ölçümünde pinchmetre kullanıldı. Bulgular Hastaların yaş ortalaması 29 (23-36) yıl ve ortalama takip süresi 8 (6-14) aydı. Skafoid kaynamama 7 hastada sağ, 3 hastada sol el bileğindeydi. Bütün hastalarda operasyon sonrası 6 ay içinde kaynama gözlendi. Hastaları ameliyat öncesi el ve el bilek kuvvet ölçümlerinin hepsinde artış gözlendi ($p<0.05$). Ameliyat edilen taraftaki çimdik ölçümleri sağlam tarafa göre %18.6 daha düşük bulundu ve istatiksel olarak anlamlı değildi ($p>0,05$). Sağlam tarafa göre ameliyat olan tarafta; anahtar kavrama gücü ölçümleri %17.3 ve pulpa kavrama gücü ise %34.4 daha düşüktü ($p=0,006$). Sağlam tarafa göre ameliyat olan tarafta nötral, fleksiyon ve ekstansiyon pozisyonlarında yapılan Jamar ölçümleri sırasıyla %36, %48 ve %35 daha düşüktü ($p<0,05$). Tüm hastaların birinci ve ikinci kontrollerinde EHA sağlam el bileğe göre azalmıştı ($p<0,05$). Hastaların postoperatif Quick DASH-T skoru ortalama 33.1 (11-75) puandı. Ortalama VAS skoru operasyon öncesi 8 ± 1'den operasyon sonrası1 ± 1'e gerilemiştir ($p<0,001$). Çıkarımlar Spider plak ile uygulanan dört köşe artrodez, erken dönemde el bilek ağrısı üzerine iyi sonuçları olmasına rağmen düşük fonksiyonel sonuç ve azalmış EHA ile sonuçlanmıştır. El ve el bilek kuvvetinde kısmen geri kazanım izlense de sağlam tarafa göre daha zayıftı. Hastaların daha uzun takiplerinin yapılması ve fonksiyonel açıdan değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Skafoid, Skafoid Kaynamama, Snack Deformitesi, Dört Köşe Artrodez, Spider Plak, Jamar Dinamometre.

Early Clinical Outcomes of Patients Who Underwent Four-Corner Arthrodesis With Spider Plate for Scaphoid Nonunion.

Abstract

Aim Studies aim was to evaluate the early results of patients who underwent scaphoid excision and four-corner arthrodesis with Spider plate in patients with SNACK (scaphoid nonunion advanced collapse) deformity after scaphoid nonunion. Method Ten patients (10 men) with scaphoid nonunion and SNACK deformity were included. Patients underwent four-corner arthrodesis using Spider plate (Acumed, Hillsboro, Oregon, USA). The mean time from trauma to surgery was 24±6 months. Quick DASH-T score was used for functional evaluation at 3 and 6 months postoperatively, goniometer was used for joint range of motion (ROM), visual pain scale (VAS) was used for pain evaluation, Jamar dynometer was used for wristand pinchmeter was used for hand strength. Results The mean age of the patients was 29 (23-36) years. The mean follow-up period was 8 (6-14) months. Scaphoid nonunion was on the right wrist in 7 patients and on the left wrist in 3 patients. Union was observed in all patients within 6 months postoperatively. Postoperative hand and wrist strengths increased in all patients ($p<0.05$). Key grip strength measurements on the operated side were 17.3%, pulp grip strength 34.4%, and Jamar measurements in neutral, flexion and extension were 36%, 48% and 35% lower, respectively, on the operated side ($p<0.05$). Pinch measurements on the operated side were 18.6% lower than the healthy side ($p>0.05$). ROM was decreased compared to the healthy wrist ($p<0.05$). The mean postoperative Quick DASH-T score of the patients was 33.1 (11-75) points. The mean VAS score decreased from 8±1 before the operation to 1±1 after the operation ($p<0.001$). Conclusion Four-corner arthrodesis with Spider plate resulted in low functional outcome and decreased ROM, although it had good results on wrist pain in the early period. Although partial recovery was observed in hand and wrist strength, it was weaker than the healthy side.

Keywords: Scaphoid, Scaphoid Nonunion, Snack Deformty, Four-Corner Arthrodesis, Spider Plate, Jamar Dynamometer.

Presentation ID / Sunum No= 216

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4214-4980

Spinal Anestezi Sonrası Başağrısı ve Nörolojik Komplikasyonların Retrospektif Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Sevil Nesteren Koçak[1], Exp. Dr. Ayşe Nihal Kadıoğulları[1], Prof.Dr. Menşure Kaya[1], Exp. Dr. Serpil Şavlı[1], Exp. Dr. Özlem Kapusuz[2], Prof.Dr. Gonca Oğuz[1], Prof.Dr. Gülçin Şenel[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi

[2]Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Yenimahalle Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon

Özet

Amaç: Spinal anestezi uygulanan hastaların retrospektif taranmasıyla, baş ağrısı, bel ağrısı ve nörolojik komplikasyonların sıklığını ve nedenlerini ortaya koymak, ve risk faktörlerini belirlemek. Yöntemler: Etik Kurulu onayı sonrası spinal anestezi ile opere edilmiş 717 hastanın anestezi formu retrospektif olarak incelendi. Anestezi takip formlarından demografik veriler, enjeksiyonun yapıldığı spinal aralık, spinal iğnenin tipi, girişim sayısı, girişim yapan doktorun deneyimi kaydedildi. Postoperatif rejyonal anestezi takip formundan postspinal baş ağrısı (PSBA), bel ağrısı ve nörolojik komplikasyonların varlığı kaydedildi. Postspinal baş ağrısı için uygulanan tedavi protokolü ve epidural kan yaması yapılan hasta sayısı belirlendi. Bulgular: Bu çalışmada PSBA insidansı % 16,3 ve bel ağrısı %20,4 bulundu. Kadınlarda PSBA ve bel ağrısı sıklığı erkeklerden daha yüksekti, kadın cinsiyetin PSBA ve bel ağrısı insidansını 2 kat artırdığı saptandı ($p<0,001$). PSBA komplikasyonunun en yüksek 40 yaş altı hastalarda görüldüğü ve 60 yaş üstü hastalarda diğer iki yaş grubuna göre anlamlı olarak PSBA insidansının azaldığı saptandı ($p<0,05$). Bel ağrısı insidansında <40 yaş grubunda anlamlı şekilde daha düşüktü ($p<0,05$). Uygulamada kullanılan iğne türüne göre yaş dağılımı incelendiğinde; quincke grubunda yaşların 59±14 ve modifiye pencil point kullanılan grupta 39±15 olduğu saptandı ($p<0,001$). Spinal anestezi için kullanılan iğne türüne göre PSBA ve bel ağrısı insidansları istatistiksel olarak anlamlı değildi. ($p>0,05$). PSBA olan 2 hastaya kan yaması yapıldığı saptandı. Sonuç: Spinal anestezi uygulanacak hastanın yaş, cinsiyet gibi modifiye edilemeyen risk faktörleri işlem öncesi gözden geçirilmeli ve karşılaşılabilecek komplikasyon riskine karşı hazırlıklı olunmalıdır. Çalışmamızda yaş ve cinsiyetin PSBA ve bel ağrısı gelişimini etkileyen önemli faktörler olduğunu saptadık.

Anahtar Kelimeler: Spinal Anestezi, Postdural Ponksiyon Başağrısı, Nörolojik Komplikasyon

Retrospective Evaluation of Postspinal Headache and Neurological Complications

Abstract

Objective: To reveal the incidence and reasons of headache, backache and neurological complications and to identify risk factors by retrospectively analyzing the data of patients who received

spinal anesthesia. Methods: With the approval of Ethics Committee, the anesthesia forms of 717 patients who were operated under spinal anesthesia were evaluated retrospectively. Demographic data, the intervertebral space of the injection, type of the spinal needle, number of attempts and the experience of the doctor who applied spinal injection was recorded from anesthesia follow-up forms. Postdural headache (PDH), backache and the existence of neurological complications were noted from postoperative regional anesthesia follow-up charts. The treatment protocol for postsdural headache and the number of patients who received epidural blood patch were identified. Results: In the present study, the incidence of PDH was found to be 16.3% and backache 20.4%. The incidence of PDH and backache were twofold higher in women than in men. The incidence of backache was significantly low in patients <40 years ($p<0.05$). When the distribution of age was investigated according to the needle used, the ages were found to be 59±14 in Quincke group and 39±15 in modified pencil point group ($p<0.001$). The incidence of postdural headache and backache was not significant by means of the needle used for spinal anesthesia. It was detected that two patients had received epidural blood patch. Conclutions: The risk factors that cannot be modified like age, gender of the patient to receive spinal anesthesia must be overviewed before the procedure and must be ready for the possible complication risk. In our study, we have found age and gender to be important factors effecting the development of postdural headache and backache.

Keywords: Spinal Anesthesia, Postdural Puncture Headache, Neurologic Complication

Presentation ID / Sunum No= 108

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9394-5828

Spontan İntraserebral Hematomlarda Cerrahi Deneyimlerimiz

Asst. Prof. Dr. Serhat Yıldızhan[1]

[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet

Spontan intraserebral hematom (SİSH) herhangi bir travma olmaksızın beyin dokusu içerisine kanama oluşması olarak tanımlanır. Ülkemizde SİSH sıklığı tam olarak bilinmemekle birlikte yıllık insidans ABD'de 20/100.000 (1). Risk faktörleri arasında ileri yaş, hipertansiyon, sigara ve alkol kullanımı, daha önceden geçirilmiş iskemik inme ve antikoagülan kullanımı ilk sıralarda gelir (2). Çalışmamızda 1 Ocak 2016-31 Aralık 2021 yılları arasında SİSH nedeniyle kliniğimizde takip ve tedavisi yapılan 52 si kadın, 44 ü erkek toplam 96 hasta değerlendirildi. Hastalara arşiv taraması yapıldı. Etyolojide ilk sırada hipertansiyon (n:56), ikinci sırada antikoagülan kullanımı (n:30) vardı. En sık parankimal kanama (n:48) ve talamik kanama (n:38) görüldü. 28 hastaya cerrahi dekompresyon ve hematom boşaltılması yapılırken, 48 hasta eksternal ventriküler drenaj ile tedavi yapıldı. 20 hasta ise medikal tedavilerle takip edildi. Semptomlar başladıktan ilk 8 saat içerisinde 40 hastaya cerrahi girişim yapıldı. Acil servisde yapılan ilk muayene sonrasında 18 hastanın GKS:13-15 arası, 44 hastanın GKS:9-12 ve 34 hastanın GKS:8 ve altı olarak bulundu. Hastaların %54,1 (n:52) kaybedildi. SİSH acil müdahale gerektiren tıbbi bir durumdur. Hastalarda birkaç saat içerisinde klinik kötüleşme meydana gelir. Acil servise başvuru anında hastaların %20 kadarında nörolojik gerileme mevcuttur (3). Kanama sonrası hastaların yarısından fazlası birinci yıl içerisinde kaybedilmektedir (4). Spontan intraserebral hematomlarda cerrahi tedavi halen tartışmalı bir konudur. Yapılan çalışmalar sonrasında semptomlar başladıktan sonra ilk 8 saat içerisinde tanısı konulan hastalar, GKS: 8 ve üzeri hastalar ile kanama hacminin 30-50 ml arasında olan hastaların cerrahiden en fazla fayda göreceği belirtilmiştir. Morbidite ve mortalitesi bu oranda yüksek olan SİSH tedavisinin multidisipliner bir çaba ile yapılması bir zorunluluktur.

Anahtar Kelimeler: Spontan İntraserebral Hematom, Cerrahi Tedavi, Mortalite

Presentation ID / Sunum No= 392

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7400-781X

Spontan Pnömotorakslı Çocuk Hastaların Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Teoman Şen[1]

[1]*İzmir Bakırçay Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Giriş-Amaç: Çocuklarda spontan pnömotoraks nadir görülen bir durumdur. Primer spontan pnömotoraks daha çok ergen ve genç erişkinlerde görülmekle beraber insidansı yaklaşık 3-4/100 bin dir. Kız/erkek oranı 1/4 tür. En yaygın başvuru semptomu ani başlayan göğüs ağrısı ile birlikte olan nefes darlığıdır. Apekse yakınolan bleplerin rüptürü en sık spontan pnömotoraks nedeni olarak karşımıza çıkar. İntratorasik basıncı ve havayolu basıncını artıran sebepler bleplerin rüptürüne neden olabilir. Yapılan görüntülemelerde saptanan blepler spontan pnömotoraks için uyarıcı olmalıdır ve düzenli takip edilmelidir. Tedavi pnömotoraksın şiddetine göre şekillenmelidir. Bu çalışmada hastanemize başvuran spontan pnömotorakslı 18 yaş altı hastaların değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Bu çalışmada 2020-2022 yıllarında İzmir Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Servisi'ne başvuran 18 yaş altı spontan pnömotorakslı olgular retrospektif olarak değerlendirildi. Hasta verileri hastane bilgi işletim sistemi aracılığıyla elde edildi. Hastaların demografik bilgileri, patoloji yönü, tedavi yöntemi, tedavi süresi, yatış süresi, tedavi sonucu, izlem sırasında ki görüntüleme bulguları kayıt edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 17 hastanın tamamı erkek cinsiyette yaş ortalaması 16,18 di. Olguların 3'ünde (%17,6) pnömotoraks sağ tarafta, 14'ünde (%82,4) ise sol tarafltaydı. Olgularının tedavisinde 12 (%70,6) olguya tüp torakostomi prosedürü uygulanmış olup, 5 olguya (%29,4) ise oksijen inhalasyonu ile izlem yapılmıştır. Tüp torakostomili hastaların ortalama süresi 6,41 gün, oksijen inhalasyonu alan hastaların tedavi alma süresi 4,4 gündü. Toplam hastanede yatış süresi ortalama 6,11 gün olarak saptandı. Tüm hastalar şifa ile taburcu edildi. Takiplerinde nüks saptanmadı. Bilgisayarlı toraks tomografi tetkiklerinde 3 hastada blep saptandı. Bu olguların düzenli takibi devam etmektedir. Sonuç: Spontan pnömotoraks nadir gözlenen bir durum olmasına rağmen hayatı tehdit edebilir. Tanı sonrası pnömotoraks tedavisi kolay ve yüzgüldürücüdür. Göğüs ağrısı ve nefes darlığı şikayeti ile gelen non travmatik olgularda spontan pnömotoraks mutlaka akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Spontan Pnömotoraks, Nefes Darlığı, Tüp Torakostomi

Presentation ID / Sunum No= 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7802-7199

Successful Termination of a Conjoined Twin in the Second Trimester: A Case Report

Dr. İbrahim Kale[1]

[1]*T.C. Sağlık Bakanlığı Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: İbrahim Kale*

Özet

Amaç: Yapışık ikizler son derece nadirdir, insidansı 50.000 ila 200.000 doğumda birdir. Burada tıbbi düşük sonrası revizyon küretaj ile başarıyla sonlandırılan 19 haftalık yapışık ikiz olgusunu sunuyoruz. Olgu: Gravida 2, parite 1 obstetrik öyküsü olan, 32 yaşında gebe torako-omfalopagus yapışık ikizleri nedeniyle gebeliğin sonlandırılması için hastanemize refere edilmiş. Ailenin gebeliği sonlandırmaya karar vermesinin ardından hastaya misoprostol ile servikal olgunlaştırma yapıldı. Tıbbi düşükten sonra, kalan plasenta dokusu ve fetal membranlar için revizyon küretaj yapıldı. Hasta sorunsuz geçen işlemden bir gün sonra taburcu edildi. Sonuç: Yapışık ikizler nadirdir ve genel prognoz kötüdür. Erken haftalardaki terminasyonlar genellikle sorunsuzdur, daha büyük gebelik haftalarında maternal morbidite artar ve sezaryen doğum gerekebilir.

Anahtar Kelimeler: Olgu Sunumu, Yapışık İkiz, Tıbbi Düşük

Successful Termination of a Conjoined Twin in the Second Trimester: A Case Report

Abstract

Objective: Conjoined twins are extremely rare, incidence is one per 50,000 to 200,000 births. Here, we present a 19-week conjoined twin case who was successfully terminated by revision curettage after medical abortion. Case: A 32-year-old pregnant woman with a gravida 2, parity 1 obstetric history was referred to our hospital for termination of pregnancy due to thoraco-omphalopagus conjoined twins. After the family decided to terminate the pregnancy, cervical preparation of the patient was done with misoprostol. When medical abortion occurred, revision curettage was performed for the remaining placental tissue and fetal membranes. The patient was discharged one day after the uneventful procedure. Conclusion: Conjoined twins are rare and the overall prognosis is poor. Terminations in early weeks are generally uneventful, maternal morbidity increases in greater gestational weeks and cesarean section may be required.

Keywords: Case Report, Conjoined Twins, Medical Abortion

Presentation ID / Sunum No= 224

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0922-1750

Suprasellar Epidermoid Kist ve Meningiom Birlikteliği Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Halil Can Küçükyıldız[1]

[1]*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: HALİL CAN KÜÇÜKYILDIZ*

Özet

Giriş Farklı hücre tiplerinden köken alan primer intrakraniyal tümörlerin birlikteliği nadir görülür. Epidermoid kistler konjenital tümörlerin alt grubudurlar. Embriyolojik hayatta nöral tüpün kapanması sırasında ektodermal hücrelerin hatalı implantasyonu sonucu gelişirler. Meningiomlar ise araknoid cap hücrelerinden köken alırlar. Bu çalışmada preoperatif yapılan radyolojik görüntülemelerde tek bir tümör imajı veren, intraoperatif olarak suprasellar bölgede birbirleriyle girift izlenen meningiom ile epidermoid kist birlikteliğini raporladık. Vaka 50yaşında kadın hasta baş ağrısı ve sol gözde ilerleyen görme kaybı ile polikliniğimize başvurdu. Yapılan kraniyal manyetik rezonans görüntülemelerinde suprasellar bölgede pituiter fossaya uzanıp pituiter fossayı dolduran, internal karotid arteri (ICA) 360 derece saran sol optik sinirde ve optik kiazma sol yarımında basıya neden olan, 29x33x30 mm (TRXAPXKK) boyutunda T1A hipointens, T2A izo-hafif hiperintens, postkontrast serilerde heterojen yoğun kontrastlanan kitle lezyonu izlendi. Nörolojik muayeneside, yapılan görme alanı testinde sol gözde total görme kaybı dışında nörolojik defisit izlenmedi. Hipofiz hormon değerleri normaldi. Suprasellar meningiom ön tanısı ile hasta opere edildi. Sol frontotemporal kraniotomi ile nöronavigasyon eşliğinde girilerek sol ICA'yı saran sol optik siniri iten natürü meningiom ile uyumlu olan kitle eksplore edildi. Suprasellar bölgede kitlenin natürünün değiştiği görüldü. Pitüiter fossadan makroskpisi ve kıvamı epidermoid kist ile uyumlu olan kitle rezeke edildi. İki farklı patolojik spesmen patolojiye gönderildi. Hastanın postoperatif takiplerinde nörolojik muayenesinde değişiklik olmadı, hipofizer yetmezlik gelişmedi. Cerrahiye sekonder komplikasyon gelişmeyen hasta 1 haftalık takip sonrası taburcu edildi. Hastanın patolojisi WHO 2021, Transizyonel tip derece 1 Meningiom ve Epidermoid kist içeriği olarak raporlandı. Sonuç Farklı hücre tiplerinden köken alan tümörlerin primer intrakraniyal tümörler ile birlikteliği nadir olarak görülür. Literartürde sıklıkla meningiom ve gliom birlikteliği raporlanmışken, meningiom ve epidermoid kist birlikteliği olan vaka sayısı çok nadirdir. Karekezi ve ark. Teorisine göre epidermoid kistin araknoid zarı etrafında ve altında dolaşan beyin omurilik sıvısının, komşu alanları irrigasyonu yoluyla tümör hücresi büyümesini uyararak meningiom gelişiminde etkili bir faktör olabileceğini belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Suprasellar Meningiom, Epidermoid Kist, Tümör Birlikteliği

Presentation ID / Sunum No= 234

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6413-6949

Tek Anastomozlu Gastrik Bypass; Temel İlkelere Uymak Zorunda Mıyız?

Dr. Ersin Turan[1], Dr. Gürcan Şimşek[1]

[1]Konya Şehir Hastanesi

Özet

Giriş:Tek anastamozlu gastrik bypass veya mini gastrik bypass;Sleeve gastrektomi ve Roux-en Y gastrik Bypass sonrası en sık uygulanan obezite ameliyatıdır.popülerlik kazanmasının sebebi RYGB kadar etkili olmasının yanında daha kolay uygulanabilmesi ve daha az komplikasyon görülmesidir. Amaç:Çalışmamızda tek anastomozlu gastrik by-pass sonrası gelişen marjinal ülser perforasyonu olgularının literatür eşliğinde değerlendirilmesi amaçlandı. Metod:Çalışmamızda 2021 yılında kliniğimizde acil opere ettiğimiz tek anastomozlu mini gastrik bypass cerrahisi sonrası marjinal ülser perforasyonu olan hastaların özellikleri literatür eşliğinde retrospektif olarak incelenmiştir. Bulgular:Son 1 yıl içinde aynı merkezde tek anastomozlu mini gastrik by-pass uygulanan ve marjinal ülser perforasyonu nedeni ile opere edilen 5 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların 3 ü erkekti. Ortalama yaş 28.4(23-45)'tü. Başvuru anındaki ortalama BMI 19.2'ydi. Hastaların tamamı akut karın bulguları ile acil opere edildi. Tüm hastalarda perfore marjinal ülser ile karşılaşıldı. Ayrıca tüm hastalarda karaciğer sert ve küçülmüştü.Hastaların tamamında 2 majör teknik hata vardı. Birincisi geride oldukça büyük rezidü bir proksimal mide poşu vardı. Diğer hata ise gastroenterostomilerin tamamı ileoçekal valvin 100 cm'den daha yakına yapılmasıydı. Hastaların 4'ünde eski anastomoz hattı rezeke edilip Trietz ligamanının 150 cm distali ile rezidü mide arasında gastroenterostomi yapılıp Braun anastomoz da eklendi. Dört hastanın 2'sinde rezidü distal mide de rezeke edildi. Bir hastanın genel durumu kötü olduğu için sadece primer onarım yapıldı. Bu hasta postoperatif 3. Gün kaybedildi. Diğer hastalar taburcu edildi. Tartışma ve Sonuç: Tek anastomozlu gastrik by-pass kolay uygulanabilir ve sonuçları başarılı bir yöntem olduğundan popülaritesi giderek artmaktadır. Bu yöntemde anastomozun hangi mesafeden yapılması gereğinde fikir birliği yoktur. Genel görüş 150-200 cm in etkili kilo kaybı sağlarken,ciddi malabsorpsiyona da yol açmadığıdır. Çalışmamıza dahil edilen tüm hastaların ortak özelliği gastroenetrostominin ileoçekal valve 100 cm den yakın olmasıydı.Bu durumun marjinal ülser gelişimine yatkınlık yarattığı kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Tek Anastomozlu Gastrik Bypass,marjinal Ülser

Presentation ID / Sunum No= 374

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3117-2449

Tetik Parmak Cerrahisinde Açık ve Perkütan Tekniğin Karşılaştırılması

Dr. Ahmet Serhat Genç[1], Dr. Korkut Arar[2]

[1]Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]samsun Gazi Devlet Hastanesi

Özet

Amaç:Steroid tedavisinin başarısız olduğu açık veya perkütan olarak A1 pulleyi gevşettiğimiz tetik parmak hastalarının klinik ve fonksiyonel sonuçları retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Ocak 2020-Ocak 2022 tarihleri arasında başvuran 34 hastanın(23 bayan,11 erkek) 37 parmağına açık cerrahi,34 hastanın (22 bayan,12 erkek) 36 parmağına perkütan cerrahi işlem uygulandı.Hastalara her iki yöntem hakkında bilgi verildi ve kendi isteklerine göre uygulanacak cerrahi yöntem belirlendi.Hastaların yaş ortalaması 53,8 (33-76)di.Hastaların 45'i(%66) bayan, 23 ü(%34) erkek idi. Ortalama semptom süresi 2,5-13 ay arasında değişmekteydi ve işlem sonrası takip süresi ortalama 14.6 (4-24) aydı. .37 hastada başparmak,6 hastada 2. parmak, 12 hastada 3. parmak, 13 hastada 4. Parmak ve 2 hastada 5. Parmak etkilenmişti. Bu hastalarda hasta memnuniyeti, yineleme oranı yara yeri enfeksiyonu, sinir hasarı,fleksör tendon yaralanması,yetersiz gevşetme,eklem hareket açıklığında kikısıtlanma komplikasyonları değerlendirilmiştir Sonuç: Perkütan gevşetme uygulanan 3 hastada da yetersiz gevşetme ve 1 hastada 3. ayda nüks görüldü ve bu hastalar açık cerrahi ile tamamen düzelmişlerdir.Açık cerrahi uyguladığımız 1 hastada yüzeyel yara yeri enfeksiyonu, 2 hastada skar dokusu oluşumu görüldü. Her iki gruptaki hastalarda da dijital sinir hasarı veya fleksör tendon hasarına rastlanmadı. Açık cerrahi işlem yapılan hastalarda yara yerinde şişlik ve ağrı şikayetleri erken dönemde daha fazla olmasına rağmen uzun süre takiplerde perkütan teknikteki sonuçlara paralellik göstermektedir. Sonuç olarak perkütan yöntem doğru teknik ile uygulandığında açık cerrahi sonuçlarına benzer sonuçlar elde edilmekte ve daha az yara yeri problemleri ile karşılaşmakta ve işe dönüşleri daha erken olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tetik Parmak

Presentation ID / Sunum No= 135

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0807-6715

The Effect of Sacroiliac Joint Dislocation Surgery On Incontinence

Asst. Prof. Dr. Zafer Şen[1]

[1]*Kızılay Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji, Konya*

Özet

Sakroiliak eklem çıkıkları genellikle travma sonrası meydana gelen bir durumdur. Biz burada travma sonrasında sakroiliak eklem cerrahisi gereken durumlar için, perkütan olarak sakroiliak eklem tesbitinden sonra inkontinans üzerine etkisini araştırdık. Yöntem: 2018 yılında, yüksekten düşme sonrasında, lomber yaralanmasından dolayı posterior enstrümental fiksasyon ve sol alt ekstremite diz altı ampute edilen hastada geçmeyen kalça ağrısından sonra beyin cerrahisi bölümü tarafımıza konsülte etti. Sakroiliak eklem çıkığı tanısı ile perkutan fiksasyon uyguladık. 2 hafta sonra kontrolünde, anamnezde belirtmediği inkontinans şikayetinin de geçmesi ve bunun daha çok mutlu etmesi üzerine (genç bayan hasta), 2012-2018 yılları arasında Konya Eğitim ve Araştırma Hastanesinde perkutan sakroiliak vida fiksasyonu ile sakroilak tespit ettiğimiz hastaları yeniden değerlendirdik. Hastaların yeniden filmlerini çekip, cerrahi öncesi inkontinanslarının olup olmadığını sorduk. 2012- 2018 tarihleri arasında Konya Eğitim ve Araştırma Hastanesinde perkutan sakroilaik fiksasyon yaptığımız gecikmiş tip Sİ çıkık için opere edilen 5 hasta (3 bayan ;33-48-43 yaş, 2 erkek; 35-42 yaş) tekrar kontrollere çağrıldı. Kontrollerinde filmleri çekildi. Preop inkontinansının olup olmadığı soruldu. Çalışmaya herhangi bir ürolojik problemi olmayan hastalar dahil edildi. 3 hastaya bilateral, 2 hastaya unilateral fiksasyon uygullandı. Bulgular: Çalışmaya 5 hasta dahil edildi. Bu hastalar ameliyat öncesi, preop Young Burges sınıflamasına göre 2 hasta LC- II, 3 hasta LC-I idi. Kontrolde, filmleri çekildi. 5 hastanın 2'sinde ameliyat öncesinde inkontinansının olduğunu ve ameliyat sonrasında geçtiğini söylediler. Kontrole gelen hastaların bir şikayeti yoktu. 2 hastanın inkontinans şikayeti de geçmiş idi. Çıkarımlar: Yaşadığımız klinik tecrübe ve elde ettiğimiz veriler ışığında, Sİ eklem yaralanmaları inkontinansa neden olabiliyor. Kalça ağrısı olan hastalarda Sİ eklem probleminin akılda tutulması, inkontinansının mutlaka sorulması ve Sİ perkutan fiksasyonun inkontinansa olumlu etkisinin olduğu kanaatine varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnkontinans, Perkutan, Sakrum,

The Effect of Sacroiliac Joint Dislocation Surgery On Incontinence

Abstract

Objective: Sacroiliac joint dislocations usually occur after a trauma. In this study, it was investigated the effect of sacroiliac joint dislocation surgery on incontinence after the percutaneous sacroiliac joint fixation for trauma cases. Methods: There was a young female case consulted us after persistent hip pain by the department of Neurosurgery in 2018. She had been applied a posterior instrumental fixation due to a lumbar injury, and lower extremity amputation below the knee after a falling down from a height. Therefore, we applied a percutaneous fixation with the diagnosis of sacroiliac joint dislocation. After 2

weeks, we re-evaluated the patients undergoing the percutaneous sacroiliac screw fixation in Konya Training and Research Hospital, after that she has cleared up the complaint of incontinence which was not mentioned in the anamnesis, and was happier. We called the patients and took their x-ray radiography, and they were asked if they had incontinence before surgery. Five patients who were operated for delayed type SI dislocation in Konya Training and Research Hospital between 2012 and 2018 were called for follow-ups. The patients without any urological problems were included in the study. Results: Five patients were included in the study, and evaluated according to Young Burges Classification In follow-up, it was seen that 2 of the 5 patients had incontinence before the surgery and were recovered after the surgery. The other patients did not have any complaints of incontinence before and after surgery. Conclusion: In the light of our clinical experience and the follow-up data, the SI joint injuries can cause the incontinence. It can be concluded that the SI joint problem should be kept in mind in patients with the hip pain, incontinence should be asked and the SI percutaneous fixation had a positive effect on incontinence.

Keywords: Incontinance, Percutan, Sacrum

Presentation ID / Sunum No= 151

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4638-8007

The Role of Cardiopulmonary Exercise Test(VO2max) in Determining Post-Operative Risk of Cardiopulmonary Complications in Patients Operated for Lung Cancer

Asst. Prof. Dr. Gökçen Sevilgen[1], Prof.Dr. Volkan Baysungur[2]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]istanbul Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları Ve Göğüs Cerrahisi Sağlık Uygulama Ve Araştırma Merkezi
**Corresponding Author: Gökçen Sevilgen*

Abstract

The Role of Cardiopulmonary Exercise test(VO2max) in Determining Post-operative Risk of Cardiopulmonary Complications in Patients Operated for Lung Cancer Aim: Cardiopulmonary complications aren't rare following lung cancer resections. Pulmonary function tests are measuring only the pulmonary volumes,inadequate detecting the risk. In this study, the role of preoperative cardiopulmonary exercise tests in determining risk of cardiopulmonary complications was researched. Method: Patients were planned operation of lobectomy or pneumonectomy for lung cancer and less than 80% FEV1 value measured were included. Cardiopulmonary exercise test by either cycling ergometer or treadmill, carbone monoxide diffusion test (DLCO) and results were recorded. Cardiopulmonary complications were recorded and statistical analyses comparing the relations with preoperative tests values were performed. Results: A total of 32 patients but 4 were excluded later due to inoperability. The mean preoperative FEV1 was 59%, DLCO was 66% and the VO2max was 18.7 ml/kg/min. Lobectomy 20, pneumonectomy 7 and wedge 1. Cardiopulmonary complications were observed in 9 (32%) patients. Any of 11 patients of whom VO2max value were above 20 ml/kg/min had complications while 5 of 12 (42%) patients having VO2 max values between 15-20 ml/kg/min and 4 of 5 (80%) patients having VO2max less than 15 ml/kg/min had complications (p=0.001, x2 test). No relation between preoperative FEV1 and DLCO. Conclusion: Although the literatüre are limited, preoperative algorithms should be changed as a priority; In patients FEV1 and DLCO <80%, morbidity and mortality should be evaluated before lung resection if possible evaluation of patients according to VO2max results, as the guideline EJCTS compatable our study, concluded that cardiopulmonary exercise test should be performed FEV1 and DLCO <80% before radical treatment (surgical) for lung cancer in order to predict and prevent morbidity and mortality.

Keywords: Akciğer Rezeksiyonu, Mortalite ve Morbidite, Kardiyopulmoner Egzersiz Testi(VO2max)

Presentation ID / Sunum No= 406

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9122-379X

Tiroid Bezinin Kötü Huylu Misafirleri

Assoc. Prof. Dr. Hasan Güçer[1]

[1]*Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji AD*
**Corresponding author: Hasan Güçer*

Özet

Tiroid bezine metastaz, ileri evre malignitesi bulunan hastaların otopsilerinde yaklaşık ¼ oranında saptanırken, bu sıklık cerrahi patoloji materyallerinde çok daha nadirdir. Bezin sekonder tümörleri hem nadir görülmeleri hem de primer maligniteleri taklit edebilmeleri nedeni ile potansiyel birer tanısal tuzaktırlar. Çalışmanın amacı laboratuarımıza gönderilen tiroidektomi materyallerindeki metastatik lezyon sıklığını incelemek ve tanısal tuzağa neden olan bu patolojilere dikkat çekebilmektir. Patoloji laboratuarında 2010-2022 yılları arasında incelenen 5250 tiroidektomi materyaline ait bulgular elektronik arşiv taranarak gözden geçirilmiştir. 1490 (%28.4) malignite yanı sıra 4 (%0,07 – %0,27) metastatik karsinom saptanmıştır. Cinsiyet dağılımı eşittir. Ortalama yaş 63.5'tur (61-67). İki olguya operasyon ince iğne aspirasyon biyopsisi yapılmış olup bir tanesi "malignite şüpheli sitoloji", diğeri "malign sitoloji, RHK metastazı lehine" raporlanmıştır. Operasyon öncesi tanı üç olguda multinodüler guatr, bir olguda ise metastatik renal hücreli karsinomdur (RHK). Olguların tamamına total tiroidektomi uygulanmış olup primer odak olguların üçünde böbrektir (RHK, berrak hücreli tip). Bir karsinomun primeri saptanamamıştır. Metastazların ikisi sağ lob, bir tanesi sol lob ve bir tanesi de isthmus yerleşimlidir. İki olguda multifokalite mevcuttur. Ortalama metastaz boyutu 1.65 cm'dir (0.3-3.8 cm). Tümü benign tiroid nodülleri içerisinde yerleşiktir. Olgulardan bir tanesi çevre parankime infiltre olup cerrahi sınırda devamlıdır. Olguların bir tanesinde her iki akciğerde, bir diğerinde ise kontralateral boyunda yumuşak doku metastazı mevcuttur. Bu olgulara total tiroidektomi yanı sıra metastazektomi de uygulanmıştır. Primeri bilinmeyen karsinom olgusunda ise tiroid dışı metastaz varlığı bilinmemektedir. Olguların metastaz sonrası ortalama takip süresi 43.75 ay (3 gün-92 ay) olup ikisi hayattadır. Primer malignite tanısının konulması ile metastazın ortaya çıkışı arasında geçen süre ortalama 45.8 aydır (3 gün-116 ay). Her ne kadar nadir görülseler bile, sıra dışı morfolojiye sahip tiroid lezyonlarında metastaz olasılığı daima akılda tutulmalıdır. Doğru tanının hasta yönetiminde oldukça önemli olduğu bu durum varlığında follikül epitel belirteçleri immünohistokimyasal panel halinde ve tanısal dezavantajları da hatırlanarak kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tiroid Bezi, Malignite, Metastaz, Sekonder Tümörler

Presentation ID / Sunum No= 241

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7882-9076

Tiroid İlişkili Oftalmopatili Hastalarda Retina Sinir Lifi, Retina ve Koroidal Kalınlığın Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Dilek Uzlu[1]

[1]*Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: Dilek UZLU*

Özet

Amaç: Tiroid ilişkili oftalmopatisi (TİO) olan ve klinik olarak inaktif olan hastalarda retina sinir lifi kalınlığı, retinal kalınlık ve koroidal kalınlığını değerlendirmek. Materyal ve Metod:Çalışmaya Ocak 2018-Ocak 2021 tarihleri arasında göz polikliniğine başvuran ve tiroid ilişkili oftalmopatisi olan31 hastanın 62 gözü dâhil edildi. Kontrol grubu olarak 30 sağlıklı kişinin 60 gözü ile karşılaştırma yapıldı. Çalışmaya alınan tüm gözlerin en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, biomikroskopik ön ve arka segment muayenesi, göz içi basınç ölçümünü içeren detaylı oftalmoskopik muayenesi yapıldı. Hertel ekzoftalmometre ile proptozis derecesi belirlendi. Tüm gözlerde optik koherans tomografi ile retina sinir lifi kalınlığı(RSLK), santral retinal kalınlık ve koroidal kalınlık ölçümleri yapıldı. Bulgular: Çalışmaya dâhil edilen 31 TİO hastasının 22'si (%71) kadın, 9'u (%29) erkek idi. Kontrol grubuna dâhil edilen 30 hastanın 17'si(%56) kadın 13'ü(%44) erkek idi. TİO grubunda ortalama yaş44,25±16,92, kontrol grubunda ortalama yaş 42,73±16,2 yıl idi. Demografik özellikler açısından iki grup arasında istatiksel anlamlı farklılık yoktu (p>0,05). TİO grubu ve kontrol grubu arasında Hertel ekzoftalmometre ölçümleri ve GİB ölçümleri açsından istatiksel anlamlı farklılık mevcuttu(p=0,0001).RSLK ölçümlerinde ortalama ve inferior RSLK TİO grubunda anlamlı olarak daha ince idi. (p<0,05).TİO grubunda kontrol grubuna göre koroidal kalınlık anlamlı olarak daha kalın idi (p=0,035).Retinal kalınlık TİO grubunda anlamlı olarak daha ince idi(p=0,001). Sonuç: TİO hastalarında inferior ve ortalama RSLK ve santral retinal kalınlık kontrol grubuna göre daha ince, koroidal kalınlık kontrol grubuna göre daha fazlaolarak bulunmuştur. Bu bulguların nedenini ve sonuçta ne gibi sorunlara neden olabileceğini araştırmak için daha ileri ve uzun dönem çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Tiroid İlişkili Oftalmopati, Optik Koherans Tomografi, Retina Sinir Lifi Kalınlığı, Koroidal Kalınlık

Evaluation of Retinal Nerve Fiber, Retina Andcoroidal Thickness in Patients With Thyroid-Associated Ophthalmopathy

Abstract

Objective:To evaluate retinal nerve fiber thickness, retinal thickness, and choroidal thickness in patients with clinically inactive thyroid-associated ophthalmopathy (TAO). Materials and Methods:Sixty-two eyes of 31 patients with thyroid-associated ophthalmopathy who presented to the

ophthalmology clinic between January 2018 and January 2021 were included in the study. These were compared with 60 eyes of 30 healthy individuals as a control group. Detailed ophthalmoscopic examination including best corrected visual acuity, biomicroscopic anterior and posterior segment examination, and intraocular pressure measurement were performed on all eyes. The degree of proptosis was determined with a Hertel exophthalmometer. Retinal nerve fiber thickness, central retinal thickness, and choroidal thickness were measured in all eyes using optical coherence tomography. Results:Twenty-two (71%) of 31 the TAO patients included in the study were female and nine (29%) were male. Seventeen (56%) of the 30 control group members were female and 13 (44%) were male. Mean ages were 44.25 ± 16.92 years in the TAO group and 42.73 ± 16.2 in the control group. There was no statistically significant difference between the two groups in terms of demographic characteristics ($p > 0.05$). However, Hertel exophthalmometer and IOP measurements differed significantly between the TAO and control groups ($p = 0.0001$). Mean and inferior retinal nerve fiber thicknesses were significantly lower in the TAO group ($p < 0.05$). Choroidal thickness was significantly higher in the TAO group ($p = 0.035$). Retinal thickness was also significantly lower in the TAO patients ($p = 0.001$). Conclusion:Inferior and mean RNFL and central retinal thickness values were lower in the TAO patients than in the control group, while choroidal thickness was higher. Further, long-term studies are now needed to investigate the cause of these findings and what problems they may ultimately cause.

Keywords: Thyroid-Associated Ophthalmopathy, Optical Coherence Tomography, Retinal Nerve Fiber Thickness, Choroidal Thickness

Presentation ID / Sunum No= 370

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3661-2052

Tiroid Mikropapiller Karsinomun Tanısında İnce İğne Aspirasyon Biyopsisi Etkin Bir Tanı Yöntemi Midir?

Dr. Cem Azılı[1]

[1]*Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Cerrahi Onkoloji ABD*

Özet

Amaç: Son yıllarda mikropapiller karsinomun (MPK) giderek artan insidansı dikkat çekmektedir. Oysa ki MPK'nın çoğu düşük risk ve mükemmel prognoza sahiptir. Bu durum, aşırı teşhisin azaltılması ve aşırı tedavinin önlenmesi için güncel yaklaşımları gözden geçirmeyi gerektirmektedir. Çalışmamız, ameliyat öncesi yapılan ince iğne aspirasyon biyopsilerinin (İİAB) mikropapiller karsinom varlığını ön görmede etkin bir tanı yöntemi olup olmadığını araştırmaktadır. Materyal- Metod: Ocak 2011- Ocak 2021 yılları arasında üçüncü basamak bir sağlık kuruluşunda tek cerrah tarafından total tiroidektomi yapılan ve patoloji sonucu MPK gelen olgular incelemeye dahil edildi. Bu olguların demografik özellikleri ve İİAB sonuçları kaydedildi, İİAB yapılmayan olgular çalışma dışında bırakıldı. Bethesta Sınıflamasına göre İİAB grupları, MPK tanısına katkı yönünden değerlendirildi. Bulgular: Çalışmada total tiroidektomi yapılan ve patolojik spesmenlerinde MPK saptanan 247 hasta ön değerlendirmeye alındı. İİAB yapılmadığı saptanan dokuz olgu dışlanarak 238 hasta çalışmaya dahil edildi. Olguların 204'ü kadın (%85,7), 34'ü erkekti (%14,3). Yaş ortalaması 49,2 yıl olarak saptandı. Preoperatif klinik tanı; en sık 201 olguda multinodüler guatrdı (%84,4). Olguların 12'sinde nüks multinodüler guatr, üç olguda nodüler guatr, üç olguda toksik guatr, dört olguda Graves Hastalığı, 24 olguda tiroid malignitesi (%10,1) şeklindeydi. Bethesta Sınıflamasına göre İİAB sonuçları ise 76 olguda nondiagnostik (%31,9), 30 olguda benign (%12,6), 89 olguda önemi belirsiz atipi (%37,7), 10 olguda foliküler neoplazi şüphesi (%4,2), 12 olguda malignite kuşkusu (%5,2) ve 12 olguda malign (%5,2) olarak değerlendirildi. Dolayısıyla mikropapiller tiroid kanseri tanısı almış olan serimizin 214'ü (%89,9) ameliyat öncesi tanı benign ve İİAB' de 30 olgu benign (%12,6) olarak değerlendirilmiştir. Sonuç: Tiroid kanseri insidansı giderek artmaktadır. Tiroid bezi cerrahisinde malignite şüphesine yönelik yapılacan İİAB güvenilir bir yöntem olsa da serimizde İİAB sonuçlarının MPK'yi öngörmede yol göstermediği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Tiroid Mikropapiller Karsinom, Bethesda Sınıflandırması, İnce İğne Aspirasyon Biyopsileri (İiab)

Is Fine-Needle Aspiration Biopsy An Effective Diagnostic Method for the Diagnosis of micropapillary Carcinoma?

Abstract

Objective:Recently, increasing incidence of thyroid micropapillary carcinoma(TMPC) has attracted attention. However, most TMPCs have low risk and excellent prognoses. This requires a review of

approaches to reduce overdiagnosis, prevent overtreatment. Our study investigates whether preoperative fine-needle aspiration biopsies(FNAB) are effective diagnostic method to predict TMPC. Materials-Methods:Patients who underwent total thyroidectomy by a single surgeon in a tertiary healthcare institution between January2011-January2021 and whose pathology results were found to be MPC were included. Demographic characteristics and FNAB results were recorded, and cases without FNAB were excluded. According to the Bethesda Classification(BC), FNAB groups were evaluated. Results:247 patients were found to have MPC in their pathological specimens were included in the preliminary evaluation. Nine patients who were found to have not had FNAB were excluded, and 238 patients were included in the study. Of the cases, 204(85.7%) were female and 34(14.3%) were male. The mean age was found to be 49.2 years. Preoperative clinical diagnosis; the most common was multinodular goiter in 201(84.4%). It was recurrent multinodular goiter in 12, nodular goiter in three cases, toxic goiter in 3, Graves' disease in 4, and thyroid malignancy in 24(10.1%). According to BC, FNAB results were nondiagnostic/ unsatisfactory in 76 (31.9%), benign in 30(12.6%), atypia of undetermined significance in 89(37.7%), follicular neoplasm or suspicious for a follicular neoplasm in 10(4.2%). It was evaluated as suspicious for malignancy in 12(5.2%) and malignant in 12(5.2%). Therefore, 214(89.9%) of our series were diagnosed as benign in the preoperative course and were evaluated benign in 30(12.6%) according to FNAB results. Conclusion:The incidence of thyroid cancer is increasing. Although FNAB to be performed for suspected malignancy in thyroid gland surgery is a reliable method, it was thought that FNAB results did not predict the diagnosis of MPC in our series.

Keywords: Thyroid Micropapillary Carcinoma, Bethesda Classification, Fine-Needle Aspiration Biopsies

Presentation ID / Sunum No= 235

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5430-5051

Tiroid Tümörlerinde Metastazı Öngörmede Zıp4, Zo-1 ve Claudin-1'in Rolü

Exp. Dr. Mustafa Nacir[1], Asst. Prof. Dr. İbrahim İbiloğlu[2], Assoc. Prof. Dr. Ulaş Alabalık[2], Asst. Prof. Dr. Gülden Yıldız[3]

[1]Muş Devlet Hastanesi
[2]Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi
[3]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Mustafa NACİR*

Özet

Tiroid neoplazmları en çok karşılaşılan endokrin malignitelerdir. En sık boyun bölgesine olan metastaz potansiyelleri nedeni ile hastaların yaşam kalitesini ve yaşam sürelerini etkilemektedir. ZIP4 gibi çinko taşıyıcılar, hücre içi çinko seviyesini değiştirerek çinko bağımlı transkripsiyon faktörlerinin aktivitesini düzenler. Bu durum tümör migrasyonu, invazyonu ve hücre proliferasyonunu etkilemektedir. ZO-1 ve Claudin-1, çeşitli kanserlerde miktarları artıp azalan önemli sıkı bağlantı proteinleridir. Bu çalışmada tiroid tümörlerinde ZIP4, ZO-1 ve Claudin-1 ekspresyonu ve bu ekspresyonun tümör tipleri ile prognostik parametrelerle ilişkisini araştırmayı amaçladık. Çalışmamıza tiroidektomi materyalleri arasından seçilen 66 olgu dahil edilmiştir. Bu 66 olgunun; 20'si multi nodüler guatr (MNG), 18'i papiller tiroid karsinom (PTK), 11'i medüller tiroid karsinom, 11'i foliküler tiroid karsinom ve 6'sı anaplastik tiroid karsinom tanılıdır. Tüm olgularda immünohistokimyasal ve Real-Time PCR yöntemleri ile ZIP4, ZO-1 ve Claudin-1 çalışıldı ardından sonuçlar yaş, cinsiyet, histolojik alt tip ve metastaz varlığı ile karşılaştırıldı. İHK ve RT-PCR çalışmalarının ardından ZIP4 ve Claudin-1 daha çok tümörlü olgularda, ZO-1 ise hem tümörlü hem tümörsüz olgularda eksprese edilme eğilimi göstermiştir. Claudin-1 ile membranöz ve hücre içi lokalizasyonlu boyanma paterniyle histolojik alt tiplere göre farklı boyanma niteliği gözlenmiş, medüller tiroid karsinomu olgularının tamamında hücre içi boyanma izlenmiştir. Metastaz varlığının ZIP4 ve Claudin-1 ekspresyonu ile artmış olduğu ve ZO-1 ile anlamlı değişimin olmadığı görülmüştür. Claudin-1 ve ZIP4 ekspresyonunun tiroid tümörlerinde kötü prognoz ve metastaza yatkınlığı gösterme ve hedefe yönelik tedavi geliştirme bakımından önemli bir belirteç olarak kullanılabileceğini düşünmekteyiz. ZO-1 belirtecinin ise tiroid tümörlerinde prognoz belirteci olarak kullanımının faydalı olmadığını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Tiroid Karsinomu, ZIP4, ZO-1, CLAUDİN-1, PCR

The Role of ZIP4, ZO-1, and Claudin-1 in Predicting Metastasis in Thyroid Tumors

Abstract

Thyroid neoplasms are the most common endocrine malignancies. It affects the quality of life and lifespan of the patients, mostly due to their metastasis potential to the neck region. ZIP4 regulate the activity of zinc-dependent transcription factors by changing the intracellular zinc level. This affects tumor migration, invasion and cell proliferation. ZO-1 and Claudin-1 are important tight junction proteins whose amounts increase and decrease in various cancers. In this study, we aimed to investigate the expression of ZIP4, ZO-1 and Claudin-1 in thyroid tumors and the relationship of this expression with tumor types and prognostic parameters. 66 cases selected from thyroidectomy materials were included in our study. Of these 66 cases; 20 were diagnosed with multi-nodular goiter (MNG), 18 with papillary thyroid carcinoma (PTC), 11 with medullary thyroid carcinoma (MTC), 11 with follicular thyroid carcinoma (FTC) and 6 with anaplastic thyroid carcinoma (ATC). ZIP4, ZO-1 and Claudin-1 were studied in all cases by immunohistochemical (IHC) and Real-Time PCR methods and results were compared with age, gender, histological subtype and presence of metastases. After the IHC and RT-PCR studies, ZIP4 and Claudin-1 tended to be expressed more in cases with tumors, while ZO-1 in cases with and without tumors. Different staining characteristics were observed according to histological subtypes with staining pattern with membranous and intracellular localization with Claudin-1, and intracellular staining was observed in all cases of medullary thyroid carcinoma. It was observed that the presence of metastasis increased with the expression of ZIP4 and Claudin-1 and there was no significant change with ZO-1. We think that Claudin-1 and ZIP4 expression can be used as an important marker in terms of showing poor prognosis and susceptibility to metastasis in thyroid tumors and developing targeted therapy. We think that the ZO-1 marker is not useful as a prognosis marker in thyroid tumors.

Keywords: Thyroid Carcinoma, ZIP4, ZO-1, Claudin-1, PCR

Presentation ID / Sunum No= 120

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0111-3360

Total Kalça Artroplastisi İçin Perikapsüler Sinir Grubu (PENG) Bloğu: Vaka Serisi

Asst. Prof. Dr. Tayfun Et[1]

[1]*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Giriş / Amaç: Perikapsüler sinir grubu bloğu (PENG), 2018 yılında tarif edilen, öncelikle total kalça artroplastilerinde motor koruyucu faydaları olan postoperatif analjezi için geliştirilen bölgesel bir anastezik tekniktir.1,2 Ultrason rehberliğinde yapılan PENG bloğu, psoas kasının ve superior pubik ramusun miyofasyal düzleminde lokal anestezik uygulanarak, ön kalça kapsülünü innerve eden eklem dallarını hedefler.1–3 Kalça artroplasti geçiren hastalar postoperatif dönemde şiddetli ağrı çekmektedir. Postoperatif analjezi amacıyla PENG bloğu yaptığımız 5 vakayı sunmayı amaçladık. Olgu: Hastalardan işlem öncesi bilgilendirilmiş onam formu alındı. Total kalça artroplastisi nedeniyle opere olacak 5 hastaya spinal anestezi sonrası ultrason rehberliğnde 20 ml %0.5 bupivacine ile PENG blok yapıldı. Postoperatif multimodal analjezi amacıyla asetaminofen (1 g intarvenoz her 6 saat, 4 doz), diklofenak (75 mg 6 saatte bir oral 3 doz, ≥75 yaş için 37.5 mg) ve NRS (sayısal agrı değerlendirme ölçeği) ≥ 4 ün üzerinde olursa 5 mg oxikodon oral şeklinde kurtarma analjezi planladı. Postoperatif 24 saat boyunca NRS skorları ve opioid tüketimleri kaydedildi. Bulgular: Hastaların 24 saatlik takibinde bir hastada şiddetli ağrı görüldü. (Tablo 1) 2 hastanın ek analjezi ihtiyacı gelişmedi. Ek analjezi ihtiyacları 8. saat sonunda ortaya cıktı.(Tablo 2) Kuadriseps kas güçsüzlüğü hiçbir hastada izlenmedi. Tartışma / Sonuç: PENG bloğu postoperatif ilk 8 saatte etkili analjezi sağladığı görüldü. Kalçayı innerve eden duyu sinirlerinin daha geniş ve daha eksiksiz bir şekilde kapsanmasını içerir, bu da postoperatif ağrıyı azaltma potansiyeli ile daha etkili bölgesel analjezi sağlar. Hastaların opioid miktarını düşürdü ve memmuniyetlerini yükseltti. PENG bloğu, femoral sinir bloğu veya iliak fasya sinir bloğu gibi diğer bölgesel sinir bloklarına alternatif olarak umut verici bir bölgesel analjezi tekniğidir. Mevcut literatür, PENG bloğunun uygulanabilir ve bölgesel bir analjezi tekniği olarak umut verici olduğunu göstermektedir. Güvenliğini ve etkinliğini belirlemek için klinik denemeler gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Peng Blok, Total Kalça Artroplastisi, Postoperatif Analjezi

Pericapsular Nerve Group (PENG) Block for Total Hip Arthroplasty: Case Series

Abstract

Introduction / Purpose: Pericapsular nerve group block (PENG) is a regional anesthetic technique described in 2018, primarily developed for postoperative analgesia in total hip arthroplasty without any motor weakness.1,2 Ultrasound-guided PENG block targets the articular branches that innervate the anterior hip capsule by applying local anesthetic in the myofascial plane of the psoas muscle and superior

pubic ramus.1-3 Total hip arthroplasty suffer severe pain in the postoperative period. We aimed to present 5 cases performed PENG block for postoperative analgesia. Cases: Written informed consent was obtained from all participants. PENG block was performed with 20 ml of 0.5% bupivacaine under ultrasound guidance in 5 patients operated for total hip arthroplasty after spinal anesthesia. Multimodal analgesia regimen was used at the postoperative period. The patients were administered a combination of acetaminophen (1 g IV every 6 hours, 4 doses), diclofenac (75 mg every 6 hours PO 3 doses, 37.5 mg for ≥75 years of age), and oxycodone (5 mg PO) as a rescue analgesia when patient complained of pain with NRS > 4. NRS scores and opioid consumptions were recorded for 24 hours postoperatively. Results: Severe pain was observed in one patient. 2 patients did not need additional analgesia. Additional analgesia needs emerged at the end of the 8th hour. Quadriceps muscle weakness was not observed in any patients. Discussion / Conclusion: PENG block provided effective analgesia in the first 8 hours postoperatively. PENG block involves wider and more complete coverage of the sensory nerves innervating the hip, providing more effective regional analgesia with the potential to reduce postoperative pain. Patients needed less opioids and increased their overall satisfaction. PENG block is a promising regional analgesia technique as an alternative regional nerve block such as femoral nerve block or iliac fascia nerve block. Current literature suggests that PENG block is feasible and promising as a regional analgesia technique. Clinical trials are required to determine its safety and efficacy

Keywords: PENG Block, Total Hip Arthroplasty, Postoperative Analgesia.

Presentation ID / Sunum No= 18

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3178-1092

Trakea Rezeksiyonu Yapılan Hastada Anestezi Deneyimimiz: Olgu Sunumu

Inst. Dr. Mustafa Aslan[1], Asst. Prof. Dr. Gülçin Hacıbeyoğlu[1], Prof.Dr. Tamer Altıok[1]

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi
**Corresponding author: Mustafa Aslan*

Özet

GİRİŞ Trakea stenozu;konjenital, edinsel ve idiopatik nedenlerle oluşan bir havayolu obstrüksiyonudur. En sık görülen etyoloji entübasyon veya trakeostomiye bağlı uzamış mekanik ventilasyondur.Trakea rezeksiyonu yapılacak hastalarda havayolu kontrolü önem arz etmektedir. Bu yazıda trakeostomi sonrası subglottik stenoz nedeniyle trakeal rezeksiyon planlanan olguda anestezi yönetimi sunulmuştur. OLGU Stridor nedeniyle trakeal rezeksiyon planlanan 33 yaşında, 88kg ağırlığındaki kadın hastanın özgeçmişinde 2 ay önce COVID-19 pnömonisi nedeniyle 24 günü entübe olmak üzere 43 gün yoğunbakım yatış öyküsü vardı. Hastanın tomografisinde vokal kordların 3 cm altında hava yollarında daralmaya yol açan stenotik alan mevcuttu (Resim 1).%100 O2 ile 3 dakika preoksijenize edilen hastada anestezi indüksiyonuna başlandı.Anestezi indüksiyonu 1mcg/kg fentanil, 2 mg/kg propofol ve 0.6 mg/kg rokuronyum ile yapıldı. Hasta 7.0 mm endotrakeal tüp ile entübe edildi.Hastanın anestezi idamesi 90 mcg/kg/dk propofol ve 0.2 mcg/kg/dk dozda remifentanil infüzyonu ile sağlandı.Stenotik alanın alt ucuna insizyon yapılarak trakea lümenine girildi ve 6.0 mm spiralli endotrakeal tüp steril bir şekilde distal trakeaya yerleştirildi. Orotrakeal yerleştirilen tüp çıkarılmadı ve tüpün Murphy gözünden daha sonra kılavuz olarak kullanılmak üzere cerrahi sütür ile düğüm atıldı(Resim2).Reanastomozun posterior kısmı tamamlandıktan sonra uç-uca anastomoz öncesi, trakea distalindeki tüp çıkarıldı ve ilk yerleştirilen tüp Murphy gözüne yerleştirilen kılavuz ip kullanılarak trakeaya doğru ilerletildi. Daha sonra uç uca anastomoz tamamlandı(Resim 3).Hava kaçağı kontrolü yapılarak herhangi bir kaçak olmadığı teyit edildi ve cerrahi sonlandırıldı. Cerrahi işlem sonrası hasta ekstübe edilerek yoğun bakıma devredildi. TARTIŞMA Üst hava yolu cerrahisinde; entübasyon,yüksek frekanslı jet ventilasyon,venovenöz ekstrakorporeal havayolu yönetimi gibi farklı teknikler uygulanmıştır. Trakea rezeksiyonu ameliyatlarında, stenoz yerinin ameliyat öncesinde dikkatle incelenmesi, obstrüksiyon derecesinin belirlenmesi ve anestezik yaklaşımın dikkatle planlanması, ameliyat sırasında ise cerrah ve anestezist arasındaki yakın iletişim ve ameliyat sonrası dikkatli bakım ile yüksek başarı elde edileceği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Trakea, Rezeksiyon, Genel Anestezi

Presentation ID / Sunum No= 291

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0319-3832

Traneksemik Asitin Gonartroz Nedeniye Total Diz Artroplastisi Ameliyatı Olan Geriatrik Hastalarda Gizli Kan Kaybı ve Enfeksiyon Üzerine Etkisi

Dr. Mesut Uluöz[1]

[1]*Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Mesut Uluöz*

Özet

Traneksemik asitin gonartroz nedeniye total diz artroplastisi ameliyatı olan geriatrik hastalarda gizli kan kaybı ve enfeksiyon üzerine etkisi Amaç: Gonartroz nedeniyle total diz artroplastisi ameliyatı olan hastalarda traneksemik asitin kullanımının total kan kaybı, gizli kan kaybı, drenaj miktarı, periprostetik enfeksiyon üzereine etkisini değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: 2019 yılı Haziran ve Eylül ayları arasında primer gonartroz tanısı ile tek taraflı primer total diz artroplastisi uygulanmış olan 61 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. TXA uygulanmamış 32 hasta ile TXA uygulanmış olan 29 hasta karşılaştırılmıştır. Söz konusu TXA protokolü 3 aşamadan oluşmaktadır Bılgular: Ameliyat sonrası hemoglobin ve hematokrit seviyeleri non-TXA grubunda anlamlı olarak düşük bulundu. Yine tahmini kan kaybı, gizli kan kaybı ve drenden olan kayıp miktarı non-TXA grubunda daha yüksek bulundu. Transfüzyon oranı TXA grubunda daha düşüktü. Hiçbir hastada periprostetik enfeksiyona rastlanmadı. Sonuç: Topikal ve 24 saat sürekli intravenöz TXA'in kombine kullanımı total kan kaybı, drenaj hacminin yanı sıra gizli kan kaybı miktarını da azaltır Anahtar Kelimeler: kan kaybı, ameliyat sonrası; gizli kan kaybı; traneksamik asid; total diz artroplasti

Anahtar Kelimeler: Kan Kaybı, Ameliyat Sonrası; Gizli Kan Kaybı; Traneksamik Asid; Total Diz Artroplasti

Presentation ID / Sunum No= 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8158-4594

Transkateter Aort Kapak Replasmanı (TAVI) Konusunda Bilimsel Yayın Trendleri Üzerine Bir Çalışma

Asst. Prof. Dr. Serpil Şahin[1]

[1]Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Kvc Anablilim Dalı

Özet

Amaç:Transkateter aort kapak implantasyonu (TAVI) son yıllarda cerrahi aort kapakreplasmanına alternatif tedavi yöntemi olarak ortaya çıkan ve ciddi aort stenozu olan yüksekcerrahi riskli veya inoperablehastalarıntedavisinde kullanılan bir yöntemdir. Bu çalışmada, TAVI konusundabilimsel yayın trendlerininin değerlendirilmesiamaçlandı. Materyal ve metod:Çalışmada Scopusbibliyometrik veri tabanı kullanılarak analizler yapıldı. İngilizce dilinde arama yapılırken, başlık kısmında'transcatheter' ve'aortic' ve'valve' ve 'replacement'anahtar kelimeleri kullanıldı ve 30 Aralık 2021 tarihine kadar sürede yapılmış yayınlara ulaşıldı. Bulgular:5719 yayına ilk arama sonucu ulaşıldı. Sonrasında arama tıp alanına sınırlandırıldı ve 5548 yayın ayrıntılı analiz edildi. Bunların 3608 tanesi araştırma makalesi, 595'i derleme, 502'si editoryal, 392'si editöre mektup ve 451'i diğer türde yayınlardı. 2603'ü açık erişim dergilerde ve 5328'i İngilizce dilinde yayınlanmıştı. Yıllara göre yayın sayısı özellikle 2010 yılından sonra hızlıca artmıştı (Grafik 1).Yayınların çoğunluğu; Amerika Birleşik Devletleri(ABD)(2448, %44,1), Almanya (746, %13,44), Kanada (616,%11,1), İtalya (485,%8,74) ve İngiltere (396, %7,13) kökenli kurumlardaki yazarlar tarafından üretilmişti. Türkiye ise bu sıralamada, 65 yayın ile 17. sırada yer almıştı. 91 farklı ülkeden yayın vardı. Cleveland Klinik Vakfı (ABD)(n=280), Kolombiya Üniversitesi Irving Tıp Merkezi(ABD) (n=234) ve Laval Hastanesi (Kanada) (n=218) yayın ile TAVI konulu yayın sıralamasında ilk iki sıradaki kurumdu. Grafik 1. Yıllara göre TAVI konulu yayınların artış grafiği. Ülkemizdeki ilk yayın 2011 yılında yapılmış olup, 2017 yılından sonra bu konudaki yayınlar artmıştı (Grafik 2).Sağlık Bilimleri Üniversitesi (n=7) ve Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi(n=5) TAVI konusunda en üretken Türkiye kökenli kurumdu. Grafik 2. Yıllara göre TAVI konulu Türkiye kaynaklı yayınların grafiği. Sonuç: TAVI konulu bilimsel yayınların hem global hem de ülkemiz adına arttırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: TAVI,transkateter aort kapak implantasyonu,bibliyometrik analiz.

Presentation ID / Sunum No= 244

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7510-2691

Travamatik Kalp Yaralanmaları: 8 Yıllık Deneyimimiz

Asst. Prof. Dr. Nuray Altındeğer Gülden[1]

[1]*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: Kalp yaralanmaları az rastlanmasına rağmen hızlı müdahale edilmediği takdirde mortalite oranı yüksek yaralanmalardır. Bu yazıda hastanemizde son 8 yılda kardiyak yaralanma nedeniyle opere edilen hastaları literatür eşliğinde değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Kliniğimizde Kasım 2013-Kasım 2021 tarihleri arasında kardiyak yaralanma ön tanısıyla acil olarak operasyona alınan ve kardiyak tamir yapılan 12 olgu retrospektif olarak incelenmiştir. Bulgular: Olguların 9'ü erkek 3'si kadın olup yaşları 17 ile 74 arasında değişmekteydi. Yaralanma nedenleri 4 olguda künt travma, 4 olguda penetran travma ve 4 olguda iyatrojenikti . Künt yaralanmaların 2'si yüksekten düşme diğer 2'si trafik kazası sonucu gelişirken, penetran yaralanmaların 3'ü delici kesici alet yaralanması, 1'i de ateşli silah yaralanması sonucu idi. 9 olgu da atan kalpte, 2 olguda parsiyel kardiyopulmoner bypass desteğinde atan kalpte, 1 olguda ise total kardiyopulmoner bypass altında duran kalpte tamir uygulandı. Hastalarda ek olarak kemik fraktürü, akciğer laserasyonu, karaciğer,ince barsak ve mide laserasyonu saptandı. 2 hasta karaciğer laserasyonuna bağlı hemorajiden dolayı kaybedildi. Sonuç: Prekordiyal bölgeden olan penetran yaralanmalarda aksi ispat edilene kadar kardiyak yaralanma düşünülmeli ve eksplorasyon yapılmalıdır. Künt travmalarda kalp hasarının tam olarak tanımlanamadığı ve bu yüzden izlenmeye alınan hastaların hemodinamik olarak yakın takibe alınması ve belirli aralıklarla yatak başı ekokadiyografi takiplerinin yapılması ilk başvuruda gözden kaçan kardiyak yaralanmayı saptamada faydalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kalp Yaralanması, Künt Travma, Penetran Travma

Traumatic Heart İnjuries: Our 8 Years of Experience

Abstract

Objective: Although cardiac injuries are rare, they are injuries with a high mortality rate if not treated promptly. In this article, we aimed to evaluate the patients who were operated for cardiac injury in our hospital in the last 8 years, in the light of the literature. Materials and Methods: Twelve patients who were operated on in our clinic with the prediagnosis of cardiac injury and underwent cardiac repair between November 2013 and November 2021 were retrospectively analyzed. Results: Nine of the cases were male and 3 were female, and their ages ranged from 17 to 74. The causes of injury were blunt trauma in 4 cases, penetrating trauma in 4 cases, and iatrogenic in 4 cases. While 2 of the blunt injuries were caused by a fall from a height and the other 2 were caused by a traffic accident, 3 of the penetrating injuries were caused by a sharp object injury and 1 was a result of a firearm injury. Repair was performed in the beating heart in 9 cases, in the beating heart with partial cardiopulmonary bypass support in 2

cases, and in the heart under total cardiopulmonary bypass in 1 case. In addition, bone fracture, lung laceration, liver, small intestine and stomach laceration were detected in the patients. 2 patients died due to hemorrhage due to liver laceration.

Keywords: Cardiac Injury, Blunt Trauma, Penetrating Trauma

Presentation ID / Sunum No= 186

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5707-1203

Türkiye'nin Kasık Fıtığı Cerrahisinde Dünya Literatürüne Katkısı: Bibliyometrik Bir Çalışma

Exp. Dr. Alpaslan Şahin[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Şehir Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği*

Özet

Amaç: Bu çalışma, Türkiye'nin kasık fıtığı cerrahisinde dünya literatürüne katkıları ile en popüler 50 makalenin bibliyometrik analizini yapmayı amaçlamaktadır. Yöntem: Şubat 2022'de Web of Science (WoS) veri tabanındaki makalelerin başlık, özet ve anahtar kelimelerinde "inguinal hernia" ve "groin hernia" terimleri tarandı. Kitap bölümleri ve toplantı özetleri hariç tutuldu. Bulgular: WoS veri tabanında kasık fıtığı alanında toplam 13228 makale bulundu. ABD birinci (2822 makale), Türkiye dördüncü (868 makale) sıradaydı. Üniversiteler 578 makale, eğitim ve araştırma hastaneleri 303 makale göndermişti. Hacettepe Üniversitesi (68 makale) en aktif kurumdu. Dışkapı hastanesi en aktif eğitim ve araştırma hastanesiydi (35 makale). Kulaçoğlu H. en çok katkıda bulunan yazardı (35 makale). Makale kategorileri Cerrahi (338), genel tıp (171), pediatri (122) ve Üroloji/Nefroloji (82) idi. Makalelerin 776'sı özgün katkıyken, geri kalanı derlemeler (32), editöre mektuplar (29) ve başyazılardan (18) oluşmaktaydı. Makalelerin yayın tarihleri 1989-2022 arasındaydı. Makalelerin çoğunluğu 2012-2022 (497 makale) aralığındaydı. En çok makale 2016'da gönderildi (60 makale). Hernia dergisi, Türk fıtık cerrahisi araştırmaları için önde gelen ev sahibi dergidir (n=43, %5). Journal of Pediatric Surgery (n=30) ve Turkish Journal of Surgery ise 2. ve 3. sırada yer alan dergilerdi. En çok atıf alan 50 makalenin ortalama atıf sayısı 38,8±23,9, medyan atıf değeri 31(21-138) idi. Sonuç: Türkiye, 868 makale ile dünya literatürüne katkı veren 4. ülkeydi. Makale gönderiminde üniversiteler öndeydi. En çok katkı sağlayan yazar eğitim ve araştırma hastanesindendi. Hernia, Türk fıtık cerrahisi araştırmaları için önde gelen ev sahibi dergiydi.

Anahtar Kelimeler: Fıtık, Bibliyometrik, Türkiye, Kasık Fıtığı

Turkey's Contribution to the World Literature in Inguinal Hernia Surgery: A Bibliometric Study

Abstract

Objective: This study aims at Turkey's contributions to the world literature on inguinal hernia surgery and the bibliometric analysis of the 50 most popular articles. Method: In February 2022, the terms "inguinal hernia" and "groin hernia" were searched in titles, abstracts, and keywords of articles in the Web of Science (WoS) database. Book chapters and meeting abstracts were excluded. Results: A total of 13228 papers in the field of inguinal hernia were found in the WoS database. The USA was first (2822 papers), and Turkey was fourth (868 articles). Universities submitted 578 articles, training and

research hospitals 303 articles. Hacettepe University (68 articles) was the most active institution. Diskapi hospital was the most active training and research hospital (35 articles). Kulaçoğlu H. is the most contributing author (35 papers). The categories of articles were Surgery (338), general medicine (171), pediatrics (122), and Urology/Nephrology (82). While 776 of the articles were original contributions, the rest consisted of reviews (32), letters to the editor (29), and editorials (18). The publication dates of the articles in this database ranged from 1989 to 2022. The majority of the papers were in the 2012-2022 date range (497 papers). Most articles were submitted in 2016 (60 papers). Hernia journal is the leading host journal for Turkish hernia surgery research (n=43, 5%). Journal of Pediatric Surgery (n=30) and Turkish Journal of Surgery (n=27) ranked 2nd and 3rd. The mean number of citations of the 50 most cited articles was 38.8±23.9, and the median citation value was 31(21-138). Conclusion: Turkey was the 4th country with the highest number of articles on hernia surgery with 868 papers. Universities were ahead in article submission. The author who contributed the most was from the training and research hospital. The hernia was the leading host journal for Turkish hernia surgery research.

Keywords: Hernia, Bibliometric, Turkey, Inguinal Hernia

Presentation ID / Sunum No= 191

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1089-1540

USG ile Yapılan Gkd Taraması Sonrası Kalça Röntgenografisi Çekilmesi Hangi Durumlarda Gereklidir'

Dr. Sema Ertan Birsel[1]

[1]*TC. Sağlık Bakanlığı Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi*

Özet

GKD (Gelişimsel Kalça Displazisi) için dünya genelinde 1:1000 görülme sıklığı belirtilirken ülkemizde 5-15:1000 gibi yüksek oranlarının olduğu öngörülmektedir. Erken dönemde tanı konulduğunda kolay ve düşük maliyetli konservatif yöntemlerle tedavi edilebilirken, tanının geciktiği ve tedavisiz kalan olgularda komplikasyon riskleri ve maliyetleri daha yüksek cerrahi tedavilere gerek duyulmaktadır. Bu nedenle GKD'nin erken tanısı ve tedavisi çok büyük önem taşımaktadır. Yenidoğan kalça eklemi en iyi değerlendiren radyolojik yöntem kalça USG(Ultrasonografi) dir. Ancak 4-6. aydan sonra femur başı ve asetabulumun kemikleşmesi nedeniyle GKD'nin tanı ve takibi ön-arka (AP) pelvis grafisi ile yapılmaktadır. Ülkemizde kalça taraması, çocuk sağlığı ve hastalıkları hekimleri, aile hekimleri ve ortopedi hekimleri tarafından genellikle 6. hafta sonunda radyoloji bölümüne yönlendirlerek çekilen USG ile yapılmaktadır. Çoğu merkezde sadece USG raporuna bakılarak karar verilmektedir. Ancak alınan görüntü kesitlerinin ve ölçümlerin uygunluğu değerlendirilememektedir. Bu durum da bazı olgularda tanı konulamamasına ya da gereksiz tedavi başlanmasına neden olmaktadır. Bu çalışmada amacımız USG ile taraması yapılan ve sonuçları normal olarak raporlanan bebeklerin 6. ayda yapılan değerlendirilmelerine göre ne kadarına kalça grafisi çekilme ihtiyacı duyulduğunu saptamaktır. GKD taraması yapılan ve her iki kalça alfa açısı 60 derecenin üzerinde olan 152 yenidoğan, 6. ay bitiminde tekrar değerlendirldi. Risk faktörü olan (makat geliş, ailede GKD öyküsü) ya da fizik muayenede şüpheli bulgulara (pili asimetrisi, kısalık, abdüktör kısıtlılık) rastalanan çocuklara pelvis AP grafisi çekildi. 152 hastanın 48'i (%31,5) ne grafi çekilme gerekliliği duyuldu. Çekilen grafilerde 16 (%10.5) hastada GKD saptandı. GKD saptanan 7 (%4) hasta anestezi altında kapalı redüksiyon ve alçılama ile tedavi edilirken, 9 hasta konservatif yöntemlerle takip edildi. Sonuç olarak standardize edilmemiş kalça USG'leri ile GKD'li çocukların tanı ve tedavisi gecikebilmektedir. Her 3 hastanın 1 inde kalça grafisi çekilme ihtiyacı hissedildiği görülmüştür. Bu nedenle kalça USG raporu ile görüntülerininde hastalara verilmesi, bu raporu değerlendirecek olan hekimlerin sonuçları değerlendirmeyi öğrenmeleri büyük önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gelişimsel Kalça Displazisi, Ultrasonografi, Tarama

Presentation ID / Sunum No= 59

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7992-3278

Üst Ekstremite Metastazlarının Tedavisi ve Sonuçları

Dr. Deniz Gürler[1]

[1]*SBÜ Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği*
**Corresponding author: Deniz Gürler*

Özet

Amaç: Kemik metastazları tüm metastazlarda en sık görülen üçüncü bölgedir. Kanser hastaların %60-70'inde metastaz görülmektedir. Üst ekstremite metastazı alt ekstremitelere ve omurga metastazlarına göre daha az görülür. Bu nedenle literatürde üst ekstremite metastazı için çok az çalışma vardır ve bu durumlar için optimal tedavi konusunda fikir birliği de yoktur. Yöntem: Radyolojik, histopatolojik ve sintigrafik olarak doğrulanmış üst ekstremite metastazlı 80 hastanın verileri analiz edilmiştir.. Hastalar yaşa, cinsiyete, primer maligniteye, kemik lokalizasyonuna, operasyona, operasyon lokalizasyon seçimine ve lokalizasyonlarda operasyon dağılımına göre değerlendirilip sınıflandırılmıştır. Sonuçlar: Hastaların 47'si (%58,75) erkek, 33'ü (%41,25) kadındı. Serideki vakaların yaş ortalaması 54.8 idi. Akciğer karsinomu hastaların en sık görülen primer idi(19 hasta, %23.75). Meme karsinomu 13 hasta (%16.25) ile en sık ikinci sırada yer aldı. Üst ekstremitede en yaygın yer humerustu (80 vakanın% 80'i). Diafiz humerusta en sık görülen yerdi (44 olgu, üst ekstremite kemiklerinde% 55, humerusta% 68.75). Hastaların %70'i ameliyat oldu. En sık yapılan operasyon 34 olguda (%62.97) intramedüller çivileme idi. Tümör rezeksiyon protezleri ikinci standart operasyondu (13 hasta, %24.07). Sonuç ve Tartışma: Üst ekstremite cerrahi fonksiyonel sonuçlar kısıtlı olsa da ağrı konusunda ciddi iyileşme görülmüştür. Artroplasti ameliyatı olan olgularda osteosynthesis ile karşılaştırıldığında daha iyi sonuçlar alındığı görülmüştür. Büyük cerrahi işlem ve stabilite açısından endoprostez ve intramedüller çivileme ile yaklaşık olarak aynı sonuçları vermiştir. Humerus ameliyat edilen tek kemikti ve yaklaşım humerustaki lokalizasyona göre değişti. Küretej ve PMMA, fiksasyon olmadan bile küçük ve ağrılı lezyonları tedavi etmek için kullanılabilir olduğu görülmüştür. Bu nedenle bu çalışma da çıkarılacak ana sonuç fonksiyonel sonuç beklentisi az olsa bile ağrı da çok ciddi iyileşme sağladığı için özellikle humerus diafiz metazları için operasyon iyi bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Üst Ekstremite, Metaztaz, Intramedüller Fiksasyon

Presentation ID / Sunum No= 217

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2523-1369

Üst Gastrointestinal Sistem Endoskopisinde Malignite Saptama Oranlarımız ve Lokalizasyon Dağılımları

Asst. Prof. Dr. Fatih Dal[1]

[1]*Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi AD.*

Özet

Giriş ve Amaç Üst gastrointestinal sistem maligniteleri tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de önemli mortalite ve morbidite nedenleri olmaya devam etmektedir. Tanıda özofagogastroduodenoskopi altın standart işlemdir. Amacımız endoskopi ünitemizde özofagogastroduodenoskopi işlemi ile tespit ettiğimiz ve biyopsi ile de tanısı kesinleşen üst gastrointestinal sistem maligniteleri nin işlemde saptanma oranlarını ve bunların lokalizasyonlarının dağılımlarını belirlemektir. Gereç ve Yöntem Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Endoskopi ünitesinde yaklaşık 11 yıllık süreçte özofagogastroduodenoskopi yapılan 8989 hastadan malignite saptanan toplam 135 vaka (özofagus 27, mide 98, periampuller 10) verileri retrospektif olarak değerlendirilerek çalışmaya alındı. Bulgular Özofagogastroduodenoskopi işleminde maligniteleri n %20'si özofagusta, %73,'ü midede ve %7'si duodenumda saptandı.Malignite saptanan vakalarda cinsiyet açısından bir fark saptanmadı ancak malign vakaların oranı yaşlı hastalarda istatiksel olarak daha yüksek bulundu. Özofagogastroduodenoskopi işleminde özofagus Ca saptama oranı % 0.30, mide Ca saptama oranı % 1.09 ve periampuller Tm saptama oranı % 0.11 olarak tespit edildi. İşlemlerde malignite saptanma oranları literatür sınırları içerisinde bulundu. Sonuç Teknolojik gelişmeler rağmen üst gastrointestinal sistem maligniteleri nin tanısında özofagogastroduodenoskopi tanıda altın standart olmaya devam etmektedir. Gerek semptomatik hastalarda gerekse de tarama programlarıyla etkin ve zamanında yapılacak üst gastrointestinal sistem endoskopisiyle bu bölgenin malign lezyonları zamanında saptanabilir. Ülkemizde endoskopi yapacak uzman sayısının düşük olduğu göz önüne alındığında yeterli endoskopi eğitimi almış genel cerrahların da bu işlemlere aktif olarak katılması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Özofagogastroduodenoskopi, Malignite, Endoskopi Ünitesi

Presentation ID / Sunum No= 299

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4247-4899

Uyku Apneli Hastada Sedasyon Uygulaması: Bir Olgu Sunumu

Dr. Aydan İremnur Ergörün[1], Dr. Dilek Yenigün[1], Dr. Özge Arabacı[1], Exp. Dr. Selin Erel[1], Exp. Dr. Nuray Camgöz Eryılmaz[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Aydan İremnur Ergörün*

Özet

Amaç: Dünya genelinde 650 milyon kişiyi etkileyen obezite ve ona eşlik eden komorbiditeler artmış perioperatif riskleri beraberinde getirir. Bu komorbid faktörlerden zor havayolu ve obstruktif uyku apne sendromu (OSAS) respiratuvar komplikasyonlara neden olabildiği için özelleştirilmiş bir anestezi yönetimi gerekmektedir (1,2). Bu olgumuzla endoskopik girişim için sedasyon alacak morbid obez ve OSAS'lı bir hastada ev tipi nasal continious positive airway pressure (N-CPAP) cihazının anestezi yönetiminde bir alternatif olabileğini paylaşmayı amaçladık. Olgu: 46 yaşında, morbid obez olan erkek hastaya insülinoma ön tanısıyla sedasyon altında endoskopik ultrasonografi yapılması planlandı. Preoperatif değerlendirmesinde hipertansiyonu olduğu ve OSAS nedeniyle 4 yıldır nazal CPAP cihazı kullandığı öğrenildi. Vücut kitle indeksi 47.8 kg/m2, kısa kalın boyun, ve mallampati 4 olması sebebiyle zor havayolu öngörüldü. İşlemin Nazal CPAP desteği eşliğinde yapılması planlandı. Standart monitörizasyon sonrası hastaya N-CPAP bağlandı. Eş zamanlı olarak ve nazal kanül ile 4 lt/dk'dan preoksijenize edildi. Premedikasyon için 80 mg metilprednizolon ve 40 mg pantoprozol uygulandı. İndüksiyon 1 mg midazolam, 50 mg ketamin, 100 mg lidokain ve 100 mg propofol ile sağlandı. İdamede nazal %2 Sevofluran ve aralıklı propofol uygulandı. İşlemin 5. dakikasında laringospazm gelişti ve satürasyon düşüklüğü gözlendi. Laringospazm için 70 mg propofol uygulanması sonrası spazm geriledi. İşlem 20 dakika sürdü. Derlenme ünitesinde N-CPAP'tan ayrılarak izlenen hastanın nazal oksijen ihtiyacı gerilemesi üzerine servise devredildi. Sonuç: OSAS'lı hastalarda ev tipi N-CPAP cihazı desteği ve nazal sevofluran uygulamasının endoskopik işlemler için bir tercih olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Sedasyon, Cpap, Osas, Nazal Cpap

Presentation ID / Sunum No= 218

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8080-9664

Veress İğnesi ile İnsüflasyon Esnasında Ortaya Çıkan Komplikasyon

Exp. Dr. Bahadır Öndeş[1], Exp. Dr. Nizamettin Kutluer[2]

[1]Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Elazığ Özel Doğu Anadolu Hastanesi

Özet

Amaç Laparoskopik cerrahi dünyada ve ülkemizde ileri seviyede kullanılmaya devam ediyor. Biz de kliniğimizde bir çok ameliyatta laparoskopiyi kullanıyoruz. Laparoskopik ameliyatların başlangıç aşamasını karnın karbondioksit gazıyla şişirilmesi oluşturur. Batına girerken hekim kendi alışkanlığına göre yöntemine karar verir. Bu yöntemlerden bazıları şunlardır: veress iğnesi, direk trokar, açık yöntem... Her yöntemin birbirine benzer komplikasyon oranları mevcuttur. Biz de sunacağımız hastada laparoskopik cerrahi sırasında veress iğnesi ile insüflasyon sağanırken oluşan ince barsak yaralanmasından bahsetmek istedik. Materyal Metod Hastamızın verileri bilgisayar kayıtlarından, hasta dosyasından elde edildi. Bulgular 43 yaşında erkek hasta polikliniğimize obezite şikayetiyle başvurdu. Mide küçültme ameliyatı olmak istediğini belirtti. Hastanın preop hazırlıkları yapıldı. Sleeve gastrektomi planıyla yatırılan hasta ameliyata alındı. Batını şişirmek için veress iğne kullanıldı. Palmer noktasından (sol subkostal) batına girildi. Batın karbondioksit gazıyla şişirildi. Optik kamera batına girildiğinde iğnenin omentum içinden ince barsak duvarında şüpheli yaralanma yaptığı gözlendi. Ek trokarlar girilip alan eksplore edildiğinde yaralanmanın tam kat olmadığı serozal yüzeyde kaldığı gözlendi. Hastaya sleeve gastrektomi yapıldı. Operasyon bitiminde yaralanma alanı tekrar kontrol edildi. Herhangi bir kaçak gözlenmedi. Operasyona son verildi. Sonuç Laparoskopik ameliyatlar sırasında batına girilirken komplikasyonlarla karşılaşabilmekteyiz. Her ne kadar bu komplikasyonlar az görülse de önemli olan yaralanmayı veya şüphesini o an farkedip hızlıca müdahale etmektir. Biz de bu vakamızda perop oluşan bu yaralanma şüphesini farkedip erken müdahaleyle komplikasyon gelişmesinin önüne geçmiş olduk.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopi, Veress İğnesi, Palmer Noktası

Complications During Insufflation With a Veress Needle

Abstract

Aim Laparoscopic surgery continues to be used at an advanced level in the world. We also use laparoscopy in many surgeries in our clinic. The initial stage of laparoscopic surgeries consists of inflating the abdomen with carbon dioxide gas. While entering the abdomen, the physician decides on the method according to his own habit. Some of these methods are: Veress needle, direct trocar, open method... Each method has similar complication rates. In the patient we will present, we wanted to talk about the small bowel injury that occurred during insufflation with a Veress needle during laparoscopic surgery. Material Method The data of our patient were obtained from computer records and patient file.

Findings A 43-year-old male patient applied to our outpatient clinic with the complaint of obesity. He stated that he wanted to have stomach reduction surgery. Preoperative preparations of the patient were made. The patient, who was hospitalized with a sleeve gastrectomy plan, underwent surgery. A veress needle was used to inflate the abdomen. Veress needle was entered from the Palmer point. The abdomen was inflated with carbon dioxide. When optical camera was inserted into the abdomen, it was observed that the needle caused a suspicious injury to the small intestine wall through the omentum. When additional trocars were inserted and the area was explored, it was observed that the injury was not full thickness but remained on the serosal surface. The patient underwent sleeve gastrectomy. At the end of the operation, the injury area was checked again.The operation was terminated. Conclusion We may encounter complications when entering the abdomen during laparoscopic surgeries. Although these complications are rare, the important thing is to notice the injury or suspicion at that moment and intervene quickly. In this case, we noticed the suspicion of this perop injury and prevented the development of complications with early intervention.

Keywords: Laparoscopy, Veress Needle, Palmer Point

Presentation ID / Sunum No= 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6230-0645

Vertebra Korpusundaki Merminin Menenjit Sonrası İntradural Migrasyonu: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Turan Kandemir[1], Exp. Dr. Halil İbrahim Gündüz[2]

[1]Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi
[2]Eskişehir Şehir Hastanesi

Özet

Spinal kord yaralanmalarında ateşli silah yaralanması trafik kazaları ve yüksekten düşme sonrasında en sık görülen üçüncü nedendir. Ateşli silah yaralanması sonrası spinal kord hasarı en çok torakal bölgede oluşmaktadır. Ayrıca torakal bölgede en fazla nöral hasar meydana gelmektedir. Ateşli silah yaralanması sonrasında mermi bazen çıkarılamamaktadır. Vücutta kalan mermiler zamanla hareket edebilmektedir. Literatürde merminin spinal kanal içinde hareket ettiğini gösteren vakalar bildirilmiştir. Bu çalışmada, ateşli silah yaralanmasına bağlı vertebra korpusunda mermi tespit edilen 27 yaşındaki erkek hastanın tanı ve tedavisini gözden geçirdik. Hastanın takiplerinde merminin vertebra korpusundan intradural mesafeye migrasyonu gözlendi. Biz bu yazımızda vertebra korpusundaki bir merminin zamanla intradural mesafeye migrate olduğu bir olguyu sunmak istedik.

Anahtar Kelimeler: Ateşli Silah Yaralanması, İntradural Migrasyon, Spinal Kord

Intradural Migration of Bullet in Vertebra Corpus After Meningitis: Case Report

Abstract

Gunshot injuries are the third most common cause of spinal cord injuries after traffic accidents and falls from height.In a gunshot injury, the spinal cord of the thoracic region is usually the most affected and damaged part of the body. In most cases, the bullet cannot be removed without causing more damage to the injury. Over time, the bullet tends to travel in different areas of the body. Moreover, cases on bullet movements in the spinal canal were reported in the literature. In this study, we reviewed the diagnosis and treatment of a 27-year-old male patient with a bullet detected in his vertebra corpus, which is caused by a gunshot injury. During the follow-up period, an intradural migration of the bullet from the vertebra corpus was observed. Furthermore, we performed surgery to prevent any future neural damage. In this study, we focused on a case with a gunshot injury, presenting an intradural migration of a bullet from the vertebra corpus after meningitis.

Keywords: Gunshot Injury, Inntradural Migration, Spinal Cord

Presentation ID / Sunum No= 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1561-6601

Yenidoğanda Göbek Kordonu Düşmesi Sonrası Islak Göbeğe Yaklaşımımız ve Uzun Vade Sonuçlarımız.

Asst. Prof. Dr. Mehmet Uysal[1]

[1]*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding Author: Mehmet Uysal*

Özet

Amaç: Göbek kordonu anne karnında bebek ve plasenta bağlantısını sağlayan, kan damarları ve bağ dokudan oluşan bir yapıdır. Dünya Sağlık Örgütü; neonatal dönemdeki bebek ölümlerinin %25' inin enfeksiyona bağlı olduğunu ve bunun da %75' inin göbek kordonu yoluyla doğum sonrası ilk haftada oluştuğunu tahmin etmektedir. Göbek ortalama bir haftada düşer ve granülasyon dokusu ile kaplı bir saha kalır. Göbek düştükten 3-4 gün sonra göbekten akıntının devam etmesi omfaliti, granülomu, polibi, omfalomezenterik ve urakal kanal artıklarını düşündürmektedir.Çalışmamızda göbek akıntısı nedeniyle polikliniğimize başvuran yenidoğanların göbek akıntısı nedenleri, klinik seyri, takibi ve tedavi şekli geriye dönük araştırılmıştır. Hastalar ve Metot: Çalışmaya Kasım 2020 ile Ekim 2021 tarihleri arasında göbek akıntısı şikayeti ile başvuran yaşı 3 ile 120 gün arasında olan toplam 432 çocuk dahil edilmiştir. Ortalaması yaş 21 gün, ortalama göbek kordonu düşme zamanı 7.9 gün olarak saptanmıştır. 315 (%73) hastada göbek granülomu, 95 (%22) hastada göbek polibi, 14 (%3.2) hastada omfalit, 8 (%1.8) hastada göbek akıntısının devam etmesi üzerine yapılan ultrasonografi ve skopi altında görüntüleme yöntemlerinde göbek altında kitle (6 hastada urakal kist, 2 hastada omfalomezenterik kanal artığı lehine yorumlandı.) saptandı. Toplam 293 çocuğun (%93) göbek granülomları gümüş nitrat kalemi ile yakıldı. Tabanı ince saplı ve mantar şeklinde olan polipler ise bağlanarak eksize edildi. Göbek poliplerinin 2'sine bir ay sonra gümüş nitrat kalemi ile koterizasyon yapıldı. Omfaliti olan 14 hastanın 4'ü lokal, geri kalanı ise sistemik tedavi edildi. Urakal kist tanısı alan hastalara (6 hasta) önce medikal tedavi verildi, şikayetleri gerilediği için bu hastalar takip altına alındılar (en uzun takip süresi 12 ay). Takip süreleri içerisinde 3 hastanın (%50) kisti kayboldu, diğer 3 hastanın da şikayetleri tekrarlamadı. Omfalomezenterik kanal artığı olan 2 hastaya genel anestezi uygulama sonrası açık cerrahi müdahale yapıldı. Sonuç: Sonuç olarak göbek akıntısı nedeniyle ile başvuran hastaların büyük çoğunluğu (%94) ilk işlemden fayda görmüştür. Bu hastalara gümüş nitrat kalemi ile koterizasyon veya tabandan bağlama işlemi yeterli gelmektedir. Medikal tedaviye yanıt veren urakal kist olgularını ise kistin kaybolma ihtimalini göz önünde bulundurarak hemen cerrahi tedavi etmektense sıkı takip edilmeli, omfalomezenterik kanal artıklarına ise cerrahi müdahale yapılmasının daha doğru bir yaklaşım olacağı kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Göbek Kordonu, Yenidoğan, Omfalit

Our Approach to Wet Navel After Umbilical Cord Drop in Newborn and Our Long-Term Results

Abstract

Purpose: The umbilical cord is a structure consisting of blood vessels and connective tissue that connects the baby, and the placenta in the uterus. World Health Organization; estimates that 25% of infant deaths in the neonatal period are due to infection, of which 75% occur in the first week after birth via the umbilical cord. The umbilicus drops in an average of one week and a field covered with granulation tissue remains. Continuation of discharge from the umbilicus 3-4 days after the umbilical drop suggests omphalitis, granuloma, polyp, omphalomesenteric, and urachal duct remnants. In our study, the causes of umbilical discharge in newborns who applied to our outpatient clinic due to umbilical discharge, The clinical course, follow-up, and treatment modalities were investigated retrospectively. Patients and Methods: A total of 432 children aged between 3 and 120 days who applied with the complaint of umbilical discharge between November 2020 and October 2021 were included in the study. The mean age was 21 days, and the mean umbilical cord separation time was 7.9 days. Umbilical granuloma in 315 (73%) patients, umbilical polyp in 95 (22%) patients, omphalitis in 14 (3.2%) patients, and a mass under the umbilicus (6 patients) cyst was interpreted in favor of omphalomesenteric duct remnant in 2 patients.) Umbilical granulomas of a total of 293 children (93%) were incinerated with a silver nitrate pen. Polyps with thin stems and mushroom-shaped bases were ligated and excised. Two of the umbilical polyps were incinerated with a silver nitrate pen one month later. Of the 14 patients with omphalitis, 4 were treated locally and the rest were treated systemically. Patients diagnosed with urachal cyst (6 patients) were first given medical treatment, and these patients were followed up as their complaints regressed (the longest follow-up period was 12 months). During the follow-up period, the cysts of 3 patients (50%) disappeared, and the complaints of the other 3 patients did not recur. Open surgery was performed under general anesthesia in 2 patients with omphalomesenteric duct remnants. During the follow-up period, the cysts of 3 patients (50%) disappeared, and the complaints of the other 3 patients did not recur. Open surgery was performed under general anesthesia in 2 patients with omphalomesenteric duct remnants. Conclusion: As a result, the majority of patients (94%) who presented with umbilical discharge benefited from the first procedure. For these patients, cauterization with a silver nitrate pen or ligation from the base is sufficient. Considering the possibility of the cyst disappearing, urachal cyst cases that respond to medical treatment should be followed closely rather than surgically treated, and we believe that surgical intervention would be a more appropriate approach for omphalomesenteric duct residues.

Keywords: Umbilical Cord, Newborn, Omphalitis

Presentation ID / Sunum No= 220

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8197-0620

Yoğun Bakım Ünitemizde Renal Replasman Tedavisi Deneyimlerimiz

Dr. Şenay Göksu[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Renal Replasman Tedavisi(RRT); Yoğun Bakım Ünitesinde(YBÜ) böbrek yetmezliği, sepsis, travma, zehirlenme ve çoklu organ yetmezliğinde uyguladığımız bir tedavi yöntemidir. Sürekli veno-venöz hemodiyaliz (CVVHD), kritik derecede stabil olmayan hastalara uygulanabilen etkili bir tedavi seçeneğidir. Kolayca başlatılabilir, efektif klerans, kapalı diyalizat devresi, ultrafiltrasyonun (UF) hassas kontrol edilebilirliği, hastanın ihtiyaçlarına göre uyarlanabilirliği, Kan-pompa sistemi kullanımı ile, heparine bağlı kanama ve arter kanülasyonunun risklerini azaltır. çalışmamızda, Dört yıllık süreçte yoğun bakım ünitemizde femoral ven diyaliz kateteri ile CCVHD uygulanan 86 hastanın yaş, cinsiyet, tanı, hemodiyafiltrasyon süresi ve endikasyonu ve sonuç verilerini etik kurul onayı sonrası retrospektif olarak değerlendirdik. Araştırma %53,5(n=46)erkek ve %46.5(n=40) kadın olmak üzere toplam 86 olgu ile yapıldı.Olguların yaşları 7 ile 88 yıl arasında değişmekte olup, ortalama 62.23±21.64 yıl idi. Olguların RRT süreleri 1 ile 8 gün arasında değişmekte olup, ortalama 4,14±3,45 ve ortanca 3 gündür. Olguların %67.4'ü (n=58) ölürken, %32.6'sı (n=28) sağ kaldı. Hayatta kalma oranı %32.6 idi.Sonuç Dağılımları tablo 1'de görülmektedir. Mortaliteye göre olguların yaş ortalamaları değerlendirildiğinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p<0.05$). Yaş ortalaması Ex olmayanlarda daha düşüktü. Mortaliteye göre olguların HDF süreleri değerlendirildiğinde olarak anlamlı fark bulundu ($p<0.05$). Ex'li olgularda HDF süreleri daha kısaydı (Tablo 2). Hastaların tanıları homojen olmasa da sepsis nedeniyle hemodiyafiltrasyon başlayan hastalar kendi aralarında değerlendirildiğinde; 10 sepsis hastasından 2'si öldü. Tüm sepsis hastalarına erken RRT başlandı. İntihar amaçlı ilaç alımı nedeniyle hemodiyafiltrasyon uygulanan altı hasta da hayatta kaldı. Bu zehirlenmelerden biri metil alkole bağlıydı ve hastada kalıcı körlük gelişti. Sonuç olarak; HDF-CVVHD uygulama süresinin ve yaşın mortalite ile ilişkili olduğunu belirledik. Böbrek yetmezliği, sepsis, çoklu organ yetmezliği ve intoksikasyon durumlarında RTT'nin sağkalım ve morbidite üzerine etkileri önemlidir ve klinik başarıyı etkileyebilir. Bu konuda daha geniş, çok merkezli ve detaylı çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Renal Replasman Tedavisi, Sürekli Veno-Venöz Hemodiyaliz, Ybu

The Renal Replacement Therapy Experiences in Intensive Care Unit

Abstract

Renal Replacement Therapy(RRT); is a treatment method that we apply in kidney failure, sepsis, trauma, intoxication, and multiple organ failure in the IntensiveCareUnit(ICU). Continuous veno-venous hemodialysis(CVVHD) is an effective treatment of choice applicable to critically-unstable-ill patients. It is easily initiated, good clearance,closed dialysate circuit, accurate control of

ultrafiltration(UF)-adaptable to the patient's needs. The use of a blood pump reduces the risks of heparin-induced bleeding and arterial cannulation. We, after ethic committee aproval, retrospectively evaluated the age, gender, diagnosis, hemodiafiltration duration and indication, and outcome data of 86 patients who underwentCCVHDwith a femoral vein-dialysis catheter in our ICUduring the four-years period. The study was conducted with a total of 86 cases, 53.5%(n=46)male and 46.5%(n=40) female. Distribution of Descriptive Characteristics are seen in table 1. A statistically significant difference was found between the mean age of the cases according to mortality($p<0.05$). The mean age was lower in non-Ex cases. A statistically significant difference was found between HDF durations of the cases according to mortality($p<0.05$). HDF duration were shorter in cases with Ex(Table 2). Although the diagnoses of the patients were not homogeneous, when the patients who started hemodiafiltration due to sepsis were evaluated among themselves; 2 out of 10 sepsis patients died. Early RRT was started in all sepsis patients. Six patients who underwent hemodiafiltration due to suicidal drug intake also survived. One of these intoxications was due to methyl alcohol and the patient developed permanent blindness. As a result; We determined that the duration of HDF-CVVHD application and age are associated with mortality. The effects ofRTTon survival and morbidity in cases of renal failure, sepsis, multi-organ failure and intoxication are important and affect clinical success. We think that there is a need for larger, multicenter and more detailed studies on this subject.

Keywords: Renal Replasman Treatment,continuous Veno-Venous Hemodialysis, Intensive Care Unit

Presentation ID / Sunum No= 142

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0383-7792

Yoğun Bakım Ünitesinde Farklı İnsülin Protokolleri İle Glisemik Kontrol Sağlanması

Asst. Prof. Dr. Burcu Tunay[1]

[1]*Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon ABD*

Özet

Amaç: Strese bağlı hiperglisemi ve insülin direnci tedavisinde en iyi protokolün belirlemenmesi. Yöntemler: Çalışmaya mekanik ventilasyon uygulanan toplam 30 hasta dahil edildi. Yoğun insülin tedavisinin mortalite ve morbidite üzerine etkisini üç farklı insülin protokolü ve yakın glisemik kontrol uygulayarak araştırdık. Protokoller arasında kan şekeri düzeylerini, kan lipid profillerini, ventilatörle ilişkili pnömoni gelişimini, C-reaktif protein düzeylerini ve kan laktat düzeylerini karşılaştırdık. Bulgular: Grupların istatistiksel olarak karşılaştırılması, hastaların yaş ortalamaları ($p>0.05$), YBÜ'ne kabul edildikten 24 saat sonra gözlenen APACHE II skorları ($p>0.05$) ve girişim öncesi kan glukoz düzeyleri ($p>0.05$) açısından fark göstermedi. >0.05). 15 günlük izlemde uygulanan insülin infüzyon dozları açısından gruplar arasında fark yoktu ($p=0,7752$). Leuven, CUP ve Graz protokollerinde gözlenen hipo (<60mg/dl) ve hiperglisemik (>117mg/dl) olay sayıları istatistiksel olarak karşılaştırılmış ve anlamlı bir fark gözlenmemiştir ($p>0.05$). Sonuç: Bu çalışmada analiz edilen üç protokolün tümü glisemik kontrol için kullanılabilir ve bu protokoller benzer şekilde CRP değerlerini düşürmede, kan lipid profillerini düzenlemede ve ventilatöre bağlı pnömoni gelişimini azaltmada etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Yoğun İnsülin Tedavisi; Klinik Protokoller; Hiperglisemi; İlaç Tedavisi; Hipoglisemi.

Glycemic Control Via Different Insulin Protocols in İntensive Care Unit

Abstract

Aim: To determine the best protocol in the treatment of stress-related hyperglycemia and insulin resistance. Methods: A total of 30 patients under mechanical ventilation were included in the study. We investigated the effect of intensive insulin treatment on mortality and morbidity by performing three different insulin protocols and close glycemic control. We compared blood glucose levels, blood lipid profiles, ventilator-related pneumonia development, C-reactive protein levels and blood lactate levels between protocols. Results: The statistical comparison of the groups showed no difference regarding the mean age of the patients ($p>0.05$), APACHE II scores observed 24 hours after admission to the ICU ($p>0.05$), and the blood glucose levels before intervention ($p>0.05$). As for the insulin infusion doses administrated within the 15-day follow-up period, there was no difference among groups ($p=0.7752$). The number of hypo- (<60mg/dl) and hyperglycemic (>117mg/dl) events observed in the Leuven, CUP and Graz protocols were statistically compared, and no significant difference was observed ($p>0.05$).

Conclusion: All three protocols analyzed in this study may be used for glycemic control and these protocols are similarly effective in reducing CRP values, regulating blood lipid profiles and reducing the development of ventilator-related pneumonia.

Keywords: Intensive Insulin Therapy; Clinical Protocols; Hyperglycemia; Drug Therapy; Hypoglycemia.

Presentation ID / Sunum No= 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1243-3028

Yoğun Bakıma Kabul Edilen Zehirlenme Olgularının Retrospektif Değerlendirilmesi

Dr. Mustafa Deniz[1], Dr. Esra Özdemir[1], Dr. Ali Rıza Kagnıcı[2]

[1]Bolu İzzet Baysal Devlet Hastanesi
[2]izmir Ödemiş Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Mustafa Deniz*

Özet

Amaç: Çalışmamızda yoğun bakım ünitesine (YBÜ) zehirlenme nedeniyle kabul edilen olguların özelliklerini değerlendirmeyi ve endemik bir bitki ile zehirlenme nedeniyle kabul edilen 3 olguyu vurgulamayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Ocak 2018-Aralık 2020 tarihleri arasında zehirlenme tanısı ile acil servisden YBÜ'ne kabul edilen 18 yaş üstü hastalar hastane otomasyon sistemi verileri kullanılarak retrospektif tarandı. Veriler SPSS'e kaydedildi ve istatistikleri yapıldı. Bulgular: Çalışmamıza %51,7'si(n=44) erkek olmak üzere 85 hasta dahil edildi mortalite % 17,6(n=15)'tü. Olguların %84,7'si(n=72) özkıyım amaçlı ilaç zehirlenmesi ile başvururken, %11,7'si(n=10) gıda zehirlenmesi ve %3,5'i(n=3) endemik bir bitki olan güzel avrat otu (Atropa Belladona) ile zehirlenme ile yoğun bakıma kabul edildi. Özkıyım amaçlı ilaç kullanımı ile kabul edilen (n=72) hastanın%52,7'si(n=38) antidepresan ilaçlar, %33,3'ü(n=24) non steroid antiinflamatuar ilaçlar, %6,9'u(n=5) antikonvülsan, %4,3'ü(n=3) antihipertansif ve %2,7'si(n=2) çoklu nitelikte ilaç alımı ile gerçekleşti.YBÜ'ne kabul edilen hastaların %48,2'si(n=41) nörolojik semptomlar ve bilinç değişikliği, %29,4'ü(n=25) bulantı kusma, %17,6'sı(n=15) çoklu semptomlar ve %14,1'i(n=12) pişmanlık ve vazgeçme gibi semptomlarla başvurdular. Hastalar mide lavajı, aktif kömür uygulama ve spesifik antidotları ile tedavi edildiler. 21 hastanın takibinde entübasyon gerekirken bu hastaların sadece %28,5'i(n=6) extübe edilebildi. Antikolinerjik etkileri olan güzel avrat otu ile zehirlenen 3 olgumuzda taşikardi, hipertansiyon, halüsinasyon ve bulantı kusma ile başvurdular. Sadece 1 hastada taşikardi ve ajitasyon ciddi olduğu için benzodiazepine yanıt vermedi ve bu hastaya tek doz neostigmin verildi. Sonuç: Zehirlenme tanısıyla YBÜ'ne kabul edilen hastaların önemli bölümü özkıyım amaçlı ilaç zehirlenmeleridir. Literatürde kadın hakimiyeti mevcutken bizim çalışmamızda olguların çoğu az farkla erkeklerdi. Bizim çalışmamızda da literatürle uyumlu olarak özkıyım amacıyla daha çok anti inflamatuvar ve antidepresanlar kullanıldı. Tedavide gastrik lavaj ve aktif kömür ilk basamak yaklaşım iken ihtiyaç halinde uygun antidotlar verildi. Çalışmamızda zehirlenme nedeniyle YBÜ'ne kabul ettiğimiz hastaların literatüre sunduk. Bölgemizde yenilebilir bitkilerle karıştırılıp yanlışlıkla tüketilebilen güzel avrat otu ile zehirlenmeyi detaylandırdık.

Anahtar Kelimeler: Zehirlenmeler, Yoğun Bakım Ünitesi, Güzel Avrat Otu

Presentation ID / Sunum No= 336

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0164-2764

Comparison of Dienogest Versus Oral Contraceptive Use in the Medical Treatment of Endometriosis With Quality of Life Scale SF-36 Measurements and CA-125/AMH Level; A Cohort Study

Asst. Prof. Dr. Müjde Canday[1], Assoc. Prof. Dr. Süleyman Salman[2]

[1]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları Ve Doğum Abd
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Taksim Eğitim Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları Ve Doğum Abd
**Corresponding Author: Müjde Canday*

Abstract

Objective: In our study, we aim to compare the effectiveness of oral contraceptive treatments and dienogest, primarily by considering the quality of life scale, and secondarily to compare the treatments by considering the Cancer Antigen-125 (CA-125) and Anti-mullerian Hormone (AMH) values. Study Design: Clinical and examination findings (Gynecological examinations and TVUSG and TRUSG and TAUSG evaluations) evaluated based on ESHRE and ASRM Guideline criteria are compatible with endometrioma/endometriosis, or a previous laparotomy/laparoscopic surgery pathology result is consistent with endometrioma/endometriosis, and patients whose pelvic MRI imaging report was compatible with endometrioma/endometriosis were selected. Among the patients who were recommended medical treatment instead of surgical treatment, patients selected as Dionegest 2mg + Ethinylestradiol 0.03 mg (Dienelle) treatment were considered group 1, and patients deemed suitable for treatment with treatment 2mg Dionegest (Visanne) were considered group 2. Pre-treatment CA-125/AMH values and quality of life assessments were recorded with the SF-36 quality of life scale. Results: There was no significant difference between drug groups in terms of Education Status, BMI, Family History, Smoking, Alcohol consumption, age, age at menarche, menstruation pattern, duration of menstruation, infertility, gestational status, job loss due to pain complaints, operation, and MRI findings ($p>0.05$). There was no significant difference between the drug groups regarding the quality of life before and after treatment. ($p>0.05$). There was no significant difference between drug groups regarding TVUSG, CA-125, AMH findings. ($p>0.05$). Conclusion: Evaluating the data we have, the efficacy and success of the two treatment protocols were the same. It seems more logical to prefer cost-effective OC treatments with a low side-effect profile than high-cost DNG. Following the guidelines accepted step therapy in treating mild or moderate endometriosis, cyclic OC may be recommended as first-line therapy.

Keywords: Anti-Mullerian Hormone; Cancer Antigen-125; Sf-36 Quality of Life Scale; Oral Hormonal Contraceptives; Dienogest; Endometriosis

Presentation ID / Sunum No= 333

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6173-3994

Comparison of the Medical Treatment of Endometriosis With CA-125/AMH Level and Visual Analog Scale Measurements: A Cohort Study

Asst. Prof. Dr. Aslıhan Yurtkal[1], Assoc. Prof. Dr. Mahmut Öncül[2], Prof.Dr. Sezai Şahmay[2]

[1]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları Ve Doğum Abd
[2]İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları Ve Doğum Abd
**Corresponding Author: Aslıhan Yurtkal*

Abstract

Aim: Endometriosis is one of the most frequent gynecologic disorders and is described as tissue that usually lines the inside of the uterus, the endometrial gland, and stroma grows outside the uterus. The pathognomonic symptom of endometriosis is pelvic pain. The recommended pain medications are oral hormonal contraceptives, progestin therapy, danazol, gonadotropin-releasing hormone analogs, non-steroidal anti-inflammatory drugs, and aromatase inhibitors. In this study, we aimed to compare the efficiency of over costing dienogest and low-cost oral contraceptives regarding Visual Analog Scores (VAS) score of pelvic pain and also CA-125 (Cancer Antigen), AMH (Anti-mullerian Hormone) levels, and size of endometrioma in the patients with endometriosis which is a chronic disease that requires a lifelong management plan. Material-methods: In our study, 18-45 years old patients presented to our institution's gynecology and obstetrician department for various complaints during two years and get endometriosis diagnoses were included. Patients were divided into three groups (20 patients in each medication group) according to given medication; cyclic dienogest (Visanne) or 0.03 mg ethinylestradiol combined with 2 mg dienogest (Dienille) or estradiol valerate combined with 2 mg dienogest (Qlarista). We recorded the CA-125/AMH values and VAS scores of pelvic pain in all patients. All patients gave informed consent. Results: There was no statistically significant difference between pre and post-medication levels of CA-125, AMH, VAS score, and cyst size in all groups. However, statistically, significant decreases were seen in the cyst size and VAS score, indicating response to therapy in all groups. Conclusion: In conclusion, we think it is more reasonable to use cost-effective oral contraceptives medications, which also cause common side effects, instead of over costing dienogest since all drugs have the same efficiency and success.

Keywords: Anti-Mullerian Hormone; Cancer Antigen-125; Visual Analog Scores; Oral Hormonal Contraceptives; Dienogest; Endometriosis

Presentation ID / Sunum No= 212

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2425-6604

Kanin Leismaniasiste Nadir Görülen Nörolojik Tutulum Olgusu

Ph.c. Canc. Devrim İlke İrdem[1], Asst. Prof. Dr. Arda Selin Tunç[2], Assoc. Prof. Dr. İdil Baştan[1]

[1]Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı
[2]Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Devrim İlke İRDEM*

Özet

Kanin Leishmaniasis (KanL) köpeklerde Phlebotomus sineklerinin kan emmesi esnasında konağa aktarılan Leishmania cinsi bazı kamçılı parazitlerin neden olduğu vektör aracılı, genellikle kronik, multisistemik, zoonotik ve protozoner bir hastalıktır. Karmaşık immunopatolojik etkileşimler, epidemiyoloji, patojenite, doku ve organlardaki etkilerin çeşitliliği, suşların çeşitliliği gibi sebeplerden dolayı klinik semptomlar çok çeşitlilik gösterir ve teşhis oldukça zordur. Hastalık köpeklerde, kutanöz, viseral ya da miks formda gözlenir. Son yıllarda yapılan çalışmalarda, hastalığın nörolojik belirtilere neden olduğu tanımlanmış olup insan ve köpeklerde bu belirtilerin çok nadir olmadığı ancak yeterince bildiri bulunmadığı bilinmektedir. Hastalık zoonotik özelliğinden dolayı halk sağlığı açısından da önemli bir yere sahip olup hem beşeri hem de veteriner tıpta sıklıkla rapor edilmektedir. Bu olgu takdiminin konusunu, Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Hayvan Hastanesine deri lezyonlarının eşlik ettiği yaygın alopesi, kilo kaybı, karakter ve mental değişim, letarji şikayetleri ile getirilen 3,5 yaşlı Terrier ırkı köpek oluşturmaktadır. Anormal fiziksel muayene bulguları alopesinin eşlik ettiği generalize kutanöz lezyonlar, lenf nodüllerinde generalize lenfoadenomegali, yürüyüşte tutukluk, dehidrasyon, solgun mukozal membranlar, anormal tırnak yapısı, anoreksi, mental durum bozukluğu, ataksi, inkoordinasyon, agresyon, fotofobi ve letarjidir. Hematolojik anormaliteler anemi, kreatin değeri normal gözlenirken kan üre nitrojen değerinin normal ortalamaların üzerinde olması, hormon analizinde ise kortizon seviyesinde atışla birlikte yüksek TSH değeridir. EKO ve EKG değerlerinin ise normal olduğu gözlenmiştir. KanL teşhisi ELISA testi ile konulmuştur. Hekim önerisi ve hasta sahibi talebi ile köpeğe ötenazi uygulanıp nekropsi yapılmıştır. Histolojik incelemede, beyin lezyonları, yangısal reaksiyonlar ve birçok organda Leishmania'nın amastigot formları belirlenmiştir. Bu takdimle daha önce bildirilen olgularla kendi olgumuzu karşılaştırarak, literatürde son zaman zamanlarda bildirilen ancak henüz tam anlaşılamamış olan nörolojik tutulum ve ender olarak görülen asemptomatik kardiyak tutulum hakkında literatüre materyal sağlamak amaçlanmış olup olgu bildiğimiz kadarıyla Türkiye'den bildirilen hastalığın nörolojik tutulumuna ait ilk olgudur.

Anahtar Kelimeler: Köpek, Kalp, Leishmania, Nöroloji, Tek Tıp

Presentation ID / Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4772-6047

Kedi Maksiller Kanin Dişlerinin Kanal Tedavisi ve Monolitik Zirkonya Kron Restorasyonu: Bir Olgu Sunumu

Dr. Çağlar Coşkun[1], Asst. Prof. Dr. Sinem Coşkun[2]

[1]Dostpati Veteriner Kliniği
[2]Lokman Hekim Üniversitesi

Özet

Amaç: Diş problemleri, küçük hayvanlarda birinci basamak sağlık hizmetlerinde en sık karşılaşılan problemlerden biridir. Diş kırıkları köpeklerde ve kedilerde yaygındır ve genellikle travmadan kaynaklanır. Dentin ekspozu, ekspoze dentin tübülleri yoluyla endodontik enfeksiyonun yanı sıra ağrıya da neden olabilir. Direkt pulpa ekspozu olan dişler, çekim veya kanal tedavisi gerektirir. Diş hekimliğinde sıklıkla protetik rehabilitasyonda monolitik zirkonya kronlar kullanılır. Zirkonya malzemeler diş yapısını korur ve yüksek kırılma direncine sahiptir. Olgu Tanımı: Bu olguda 4 yaşındaki dişi Ankara kedisinde kanal tedavisi sonrası monolitik zirkonya kron restorasyonu yapılan bir vakayı sunuyoruz. Bulgular: Kedide travma sonucu maksiller kanin dişte pulpa dokusunu içeren bir kırık meydana geldi. Klinik değerlendirme, dişlerin aşırı diş dokusu kaybı nedeniyle kanal tedavisi ve tam kron restorasyonu gerektirdiğini ortaya koydu. Tek seans kanal tedavisi yapıldı. Sabit protetik restorasyon için diş prepare edildi ve maksiller kanin için ölçü alındı. Monolitik zirkonya kron, maksiller köpek dişine simante edildi. Sonuç: Travmatik dentoalveolar yaralanmaların prevalansı, sağlıklı köpek ve kedilerde %27,0 kadar yüksek bir oranda bildirilmiştir. Maksillofasiyal ve travmatik dentoalveolar yaralanmalar ağrı ve inflamasyona neden olabilir ve oral fonksiyonu azaltarak bir kedinin yaşam kalitesini etkileyebilir. Mine-dentin-pulpa kırığını içeren dentoalveolar yaralanmalarda kanal tedavisi ve kron restorasyonları gereklidir. Monolitik zirkonya kronlar, yüksek mekanik özellikleri, kırılma direnci, biyouyumluluğu ve toksik olmayan özellikleri nedeniyle veteriner diş hekimliğinde nadiren çalışılan önemli restoratif materyallerdir.

Anahtar Kelimeler: Monoblok Zirkonya Kronlar, Veteriner Diş Hekimliği, Hayvan Diş Hekimliği, Pet Hayvan, Kanal Tedavisi

Root Canal Treatment and Monolithic Zirconia Crown Restoration of a Feline Maxillary Canine Teeth: A Case Report

Abstract

Objectives: Dental problems are some of the most common encountered in small animal primary care practice. Tooth fractures are common in dogs and cats and usually result from trauma. Dentine exposure can create pain as well as endodontic infection via the exposed dentinal tubules. Teeth with direct pulp exposure require prompt extraction or root canal therapy. In dentistry, monolithic zirconia

crowns are used in prosthetic rehabilitation usually. Zirconia materials protect the tooth structure and have high fracture resistance. Case Description: In this study, we present a case of monolithic zirconia crown restoration after root canal treatment in a 4-year-female Ankara cat. Results: The cat had a fracture involving the pulp tissue in maxillary canine tooth as a result of trauma. Clinical evaluation revealed that the teeth required root canal treatment and full crown restoration due to excessive loss of tooth tissue. Single visit root canal treatment was performed. Tooth was prepared for fixed prosthetic restoration and impressions were taken from the maxillary canine. After monolithic zirconia crown was cemented in maxillary canine. Conclusion: The prevalence of traumatic dentoalveolar injuries has been reported to be as high as 27.0% among otherwise healthy dogs and cats. Maxillofacial and traumatic dentoalveolar injuries can cause pain and inflammation and reduce function of the mouth, impacting a cat's quality of life. Dentoalveolar injuries involving enamel–dentin–pulp fracture are required root canal treatment and crown restorations. Monolithic zirconia crowns are important restorative materials that is rarely studied in veterinary dentistry owing to its high mechanical properties, fracture resistance, biocompatibility and non-toxic properties.

Keywords: Monoblock Zirconia Crowns, Veterinary Dentistry, Animal Dentistry, Pet Animal, Root Canal Treatment

Presentation ID / Sunum No= 386

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2588-4036

Yavru Üç Köpekte Parenteral Gentamisin Uygulamasına Bağlı Gelişen Akut Böbrek Hasarı

Assoc. Prof. Dr. İdil Baştan[1], Inst. Filiz Göktaş[2], Inst. Anıl Aydınoğlu[2]

[1]Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı
[2]International Veterinary Hospital, Antalya
**Corresponding author: İdil Baştan*

Özet

İnsanlarda ve hayvanlarda gentamisin ilaca bağlı nefrotoksisitenin önde gelen nedenlerinden biridir. Son yıllarda gentamisin nefrotoksisitesi, bilinen risk faktörlerinin ortadan kaldırılmasının yanı sıra ilacın günde bir kez doza geçilmesi bu ilaca bağlı komplikasyonların görülmesini önemli ölçüde azaltılmıştır. Renal tübüler hücrelerde aminoglikozitlerin birikmesi, proksimal tübüler nekroza ve renal replasman tedavisi olmaksızın prognozu kötü olan kalıcı renal anüriye yol açabilir. Bu olgu sunumunda Canine Parvovirus tanısı konulan, tedavide 6 gün günde bir kez 15 mg/kg dozda gentamisin kullanımı sonucu akut böbrek yetmezliği gelişen ve kliniğimize getirildikten sonraki 6. saatte ölen 3 aylık kardeş iki erkek bir dişi Pomeranian ırkı köpeğin laboratuar ve patoloji bulguları tartışılacaktır. Vaka1 (V1), Vaka2 (V2), Vaka3 (V3) olarak isimlendirilen, kliniğimize halsizlik ve kusma şikayeti ile başvuran yavru köpeklerin tam kan sayımında sadece hematokrit değerinde hafif bir düşüş (V1:%34, V2: %35.5, V3: %35) saptandı. Serum biyokimyası analizinde BUN, V1:140 mg/dL, V2:135 mg/dL, V3: 140 mg/dL (Referans aralığ:9.2-29.2 mg/dL); kreatinin V1: 7.58 mg/dL, V2:6.83 mg/dL, V3: 4.94 mg/dL (Referans aralığı: 9.2-29.2 mg/dL); İnorganik fosfor V1: 14 mg/dL, V2: 15 mg/dL, V3: 13 mg/dL (Referans aralığı: 1.9-5 mg/dL); ALP, V1: 149 U/l, V2: 128 U/l, V3: 134 U/l (Referans aralığı: 13-83 mg/dL) olarak yüksek bulundu. Sodyum ve klor konsantrasyonları düşük bulunurken, köpeklerde metabolik asidoz görüldü. Diğer biyokimyasal parametreler (Total protein, ALB, ALT, Billirubin, Ca,Potasyum) normal sınırlar içinde saptandı. Köpekler kliniğe getirildikten sonraki 6. saatte öldüler. Yapılan nekropside sadece böbreklerle glomerular nekroz saptandı. Özellikle dehidre hayvanlarda gentamisin kullanımı geri dönüşü olmayan ve bu köpeklerde olduğu gibi ölümle sonuçlanan böbrek hasarına neden olmaktadır. Bu sunumda parenteral gentamisin dozlanmasında dikkatli olunmasının önemi ve tedavi süresince hasta takibinin gerekliliği, aksi taktirde gentamisin kullanımının akut böbrek yetmezliğine bağlı olarak ölümlere neden olabileceğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akut Böbrek Hasarı, Gentamisin, Nefrotoksisite, Köpek

Acute Kidney Damage Due to Parenteral Administration of Gentamicin in Three Puppies

Abstract

Parenteral administration of gentamisin has been documented to cause nephrotoxicity in both humans and animals. In recent years, gentamicin nephrotoxicity has been reduced by shifting to once daily dosage and eliminating risk factors. Accumulation of aminoglycosides in renal tubular cells can lead to proximal tubular necrosis with a poor prognosis. In this case report details the laboratory and pathological findings of acute kidney injury secondary to parenteral gentamicin administration in three puppies. They were 3-month-old sibling Pomeranian dogs with Canine Parvovirus, developed acute renal failure as a result of using gentamicin at a dose of 15 mg/kg once a day for 6 days and died within the 6th hour after presenting to our clinic. Dogs named Case1 (V1), Case2 (V2), Case3 (V3) were presented the clinic with weakness and vomiting. A slight decrease in the hematocrit (V1: 34%, V2: 35.5%, V3: 35%) was detected. Blood analysis revealed severe azotemia with BUN, V1:140 mg/dL, V2:135 mg/dL, V3: 140 mg/dL (Reference range: 9.2-29.2 mg/dL); creatinine V1: 7.58 mg/dL, V2: 6.83 mg/dL, V3: 4.94 mg/dL (Reference range: 9.2-29.2 mg/dL). Inorganic phosphorus V1:14 mg/dL, V2:15 mg/dL, V3:13 mg/dL (Reference range: 1.9-5 mg/dL); ALP was found to be high, while sodium and chlorine concentrations were low. Metabolic acidosis was observed in dogs. Other biochemical parameters (Total protein, ALB, ALT, Billirubin, Ca, Potassium) were found within normal range. The dogs died within 6 hours. In the necropsy, only glomerular necrosis were detected. The use of gentamicin, especially in dehydrated animals, may cause irreversible kidney damage and death. This presentation highlights the importance of exercising caution in dosing of parenteral aminoglycosides and the necessity of patient monitoring throughout the duration of treatment. Otherwise the use of gentamicin may cause death due to acute renal failure.

Keywords: Acute Kidney Damage, Gentamicin, Nephrotoxicity, Dog